Liber magiſtri Johis Gerſonis Cancellarij pariſienſis doctoris e/ gregij ſup Magnificat

C[c]ollectoriũ
ſuper magnificat
particulas habet
expoſitas.nõ ſẽp
eodẽ ordine quo
ſunt in cantico neqꝫ ſub eodẽ ſtili
genere.ſed vario ꝓut ſe fragmen
torũ appoſitio per ſportas duode
cim offerebat. Totidẽ eni tracta/
tus habet p̃ncipales.Deniqꝫ plu
rima reperies in fragmentis que
diuerſis in ſportis recondita.vnũ
in ſentẽtia ſaporem oſtendũt Qui
capit accipiat pro ſua qualibꝫ vo
lũtate.benedicẽte deo.multiplicã/
te.diſtribuente.ſaciante. ¶Prim⁹
tractatus poſt ꝓhemiũ dragma/
tic⁹ eſt ſeu ꝑ dyalogũ.et habꝫ no
tulas.l.ſm quas patet materia.
¶Tractatus ſcdus dragmatic⁹.
ſuper cãtico marie.de exultatione
ſpiritus.et cõtinet notulas.lxxiij.
¶Tractat⁹tertius.dragmatic⁹ ē
in cãtico marie.de reſpectione hu/
militatis ſue per notulas centum
viginti Jũgi vero poſſent opuſcu
la de oculo triplici.et de vna p̃cio/
ſa margarita.et de oculo ſpiritua
li.et de triplici viſione dei.⁊ ꝯſide
rationes.xij.de cõcordia theolo/
gie myſtice cum ſcolaſtica ſed
alibi collocantur in collectorio ſe
ptem ſportarũ. ¶Tractat⁹ quar
tus per dragma ſeu dialoguꝫ de
marie beatificatõne ſuꝑ illõ Ecce
eni ex hoc beatã me dicent oĩes
generationes per notulas.lxxxij.
¶Tractatus q̃ntus per dragma
ſeu dialogum quomõ fecit marie
magna qui potens eſt. ¶Ubi pri/
ma partitio eſt.ſi maria paſſiona
biliter mouebat̃. per notulas.lx.
Alia partitio eſt ſine dialogo.de
ſancto nomine dei.vbi de triplici
nomine dei ꝑ notulas.lxij.Poſſet
huic materie de noticia dei que ē
ſanctũ nomẽ eius cõiungi duplex
centilogiũ.De cõceptibus vnum
Alterũ de modis ſignificãdi .Sꝫ
alibi poſitũ eſt vtrũqꝫ in collecto/
rio ſepteꝫ ſportarũ ¶Tractatus
ſextus dragmaticus ſuper quinto
verſu.Et miſericordia eius ⁊c.De
lamẽto marie.et de timore dei.Et
ſuꝑ eius mia finalis dep̃catio ꝑ
notulas cẽtũ.Jungit̃ inictũ q̇dã
tangens modũ expoſitõis mora/
lis ſeu tropologice lamẽtationũ
Jeremie. ¶Tractatus ſeptimus
proſaicus principaliter de mente
cordis et ꝯgnitione dei.ſuper illo
quinto ꝟſu.Fecit potentiam ꝑ no
tulas centum quinq̃ginta ¶Tra/
ctat⁹ octauus ꝑ dragma ſeu dya
logũ partitiões habꝫ q̃tuor Pri
ma de depoſitiõe potentium.per
impulſuꝫ demonioꝝ per notulas

xliiij Secūda ptitio de cuſtodia an/
gelorꝝ et fallacijs demonū per no
tulas centum quinq̄ginta Tertia
partitio de ſeptē mōis generalibꝰ
angelice cuſtodie ꝑ notulas octo/
ginta tres. Quarta partitio per
ſoliloquium vbi de cuſtodia an/
gelorꝝ per notulas.l. Fit etiā men/
tio de centilogio ſuꝑ impulſibus
q̄ꝺ ſeorſuꝫ alibi ponit̄ in collecto
rio ſeptē ſportarū ¶ Nonus tra/
ctatus ſuꝑ illud Eſurientes ꝛc. cō/
ponit̄ p̄ncipalit̄ de euchariſtie ſac̄
mēto per quinq̄ꝫ partitiones Pri
ma ptitio per dialoguꝫ ꝓcedit ꝑ
notulas centum Scḋa partitō ꝑ
ſoliloquiū de laudibꝰ ſacri altari.
et vt digne ſuſcipiat̄ exhortatō. ꝑ
notulas centū. Tertia ptitio ꝑ ſo
liloquiū. ꝯuerſū ad mariā ꝑ notu/
las.l. Quarta partitio per ſolilo
quium. q̄ſi narratiuū de ꝯtēplatō
nibus marie ſuꝑ hoc ſacro. et p̄n/
cipalit̄ de duodeciꝫ bonis eius q̄/
bus replent̄ eſurientes ꝑ notulas
centū cū additōne. xl. theoreuma/
tum devnitate Quinta partitio ꝑ
ſoliloquiū exhortatoria huiꝰ ſacri
per notulas.l. Sūt in ſūma q̄tuor
centilogia notularuꝫ. q̄bus iungi
poſſet cētilogiū de cauſa finali. oc
caſione huiꝰ bn̄dicti ſacri ꝯpoſitū
q̄ꝺ alibi poſituꝫ eſt in collectorio
ſeptē ſportarꝝ ¶ Tractatꝰ decimꝰ
ſuꝑ verſu Suſcepit iſrl̄ puerū ſuū
ꝛc. Eſt aūt in ip̄o duplex partitō
Prima fit ꝑ dialoguꝫ et notulas
lxx. Altera fit quaſi per ſoliloq̄uꝫ
ꝛ meditationes per notulas. xxx.
¶ Tractatꝰ vndecimꝰ ſub duplici
partitione ſuꝑ illo verſu Sicut lo
cutus eſt. ad patres. Prima par/
titio de ꝯtemplationibus marie
ſuꝑ locutione dei per ꝓphetas et
maxime per ſe ip̄am. incipiēdo ab
euāgelica narratione. iuxta ꝯpila
tionē nouiter factā que dicit̄ vnū
ex quatuor per notulas. xl. ſuꝑ ru
brica p̄ma In p̄ncipio erat v̄bū.
Vnde datur intelligi quantū ſuꝑ
reliquis ſermo ꝓtenſior eſſe poſſꝫ
Secūda partitio de vita ſolita/
ria Joh̄is. quaſi ſuꝑ rub̄ca ſcḋa.
de nūciatōne Joh̄is et habitatō/
ne in deſerto Sūt in hac partitio
ne tres particule. iuxta triplicem
modū manifeſtandi vitam ſolita/
riā. cōtinet notulas centū ¶ Tra/
ctatus duodecimus in ꝑſona ma/
rie per ſoliloquiuꝫ ſūmatim colli/
gens ſenſū cantici huius cāticorū
marie. per notulas cētū quaſi per
pſalteriuꝫ decies decacordū ſuꝑ/
additis his duobus v̄ſiculis ab
eccleſia frequentatis. Gloria p̄ri ꝛ
filio. Sicut erat in principio ꝛc.
Spectat ad hanc materiā centilo
gium de gloria Queratur in col/
lectorio ſeptē ſportarū

Prologus

Sequit̃ prohemiũ ſup.x.tractatibus in cãtico marie Magnificat Magiſtri Johannis Gerſon Cancellarij Pariſienſis doctoris egregij.

Canticũ marie tractaturus in ſolaciũ peregrinationis mee vergentis in occaſũ (vtinã felix matutinũ.carẽs veſpe ſubſequat̃) Decreui ꝑcedere per dialogũ.more didaſcalico.qualẽ ſocrates.qualem plato ſocratẽ introducens tenuit Poterit et hic noſter ꝑcedendi modus.nominari dragmaticus.qualis aſcribit̃ cãticis canticorũ.qualis inſuper cõmodus eſt.cãticis vel eulogijs amoroſis Q̃d eccleſiaſtica atteſtatur exhortatio.que de v̾ginibus canit Ante thorũ huius virginis.frequẽtate nobis dulcia cãtica dragmatis. Sic igitur te fauente beatiſſima virgo ſuper omnes amans amabilis.et amata.fit hoc iniciũ.per dragmata.notulasqꝫ diſtinctũ.Magnificat aĩa mea dñm. Colloquunt̃ duo fratres Junior inſtar diſcipuli interrogans.Senior magiſtri locũ retinet et nomen ambo ſolitudinis,non ſolitarie dilectores

Sequũtur verſus decẽ Cancellarij pariſienſis qui congrue premittũtur operi ſuo ſuper magnificat poſt ꝓhemiũ.

	Se lugdune tua.fratres ſolantur in vrbe.
	Dum de quolibet eſt ſermo frequens in eis:
	Junior et ſenior.hic celeſtinus.et iſte
	Theologus.plaudens Junior hec loquitur.
Junior	Ecce bonũ fratres et iocundũ ſimul eſſe.
	Jdem quos vterus.par qꝫ dies peperit.
Senior.	Fraternalis amor cor noſtrũ nectet in vnũ.
	Firmet ⁊ hoc vnũ.gratia xp̄e tua.
Junior.	Carne.quidẽ frater meritis pater atqꝫ magiſter.
	Sunt data que nobis ocia grata vides.
Senior.	Ocia poſt diros conflictus atqꝫ ꝓcellas:
	Dat deus atqꝫ locat.litore nos placido.
Junior.	En fas eſt viuas pariter dare reddere voces:
	Fert mens de ſtudijs.querere multa tuis.
Senior.	Quare vices reddã Lenit faſtidia ſermo.
	Eſt ſua ſolamen garrula vox ſenibus.

Junior Diſcipulus vocer ergo tuus. tu iure magiſter
Cōmoda doctrine. talia nomina ſunt.
Senior Diſcipulus tu ſis. magis illius eſſe magiſtrū
Qui vetat. hic ſolus corda docere poteſt:
Junior Hoc ſub doctore. meus en potes eſſe magiſter.
Plantans atqꝫ rigans. creſcere chriſte dabis.
Senior Det precor ille. pete de quolibet vt fuit olim
Theologis mos hoc querere mox aliud
Junior Gratulor eſt modus hic placidus mihi. talis ⁊ aptus
Sermo peregrinis. ſit Jeſus in medio.
Senior Promiſit faciet talem. da te modo qualem
Se dedit in templo. ſim qꝫ docendo ſequar.

Sequitur Primus tractatus dragmaticus ſuper Magnificat. magiſtri Johis de Gerſon.

cācellarij pariſieñ. habens notulas. l.

Diſcipulus

Magnificat aīa mea dñm.

Magr. dic oro te quo pacto beata et pulcerria mulieꝝ. poſt ſalutationē eliſabeth Poſt exultationē Johis in vtēo Poſt collaudatōnē. quia credide rit. erumpens in iubilū. cepit a magnificatione dei canticū ſuum dicens. Magnificat anima mea dominū. Gratū quippe mihi feceris tum ſciendi ſtudio. tum conſolationis deſiderio. duz ſolos nos hic euomuit ſeuiens tempeſtas velut in ſcopulū. Benedictus deus qui nos in pacato ſolitudinis atrio collocauit. ¶ Magiſter. Gratum et illud mihi ſubueniet. quoniam mandauit dominus in aduerſitatis nocte canticū eius. Sūma qꝫ miſeriarū ineuitabiliū medicina ē obliuio. Digneris ergo laudare nos te virgo ſacrata. que non ingrata beneficijs dei morē preſtās mox canticū edidiſti cōſonās eis in exordio et dicens. Magnificat anima mea dominū. Taliter olim maria ſoror moyſi in medio iuuēcularū tympaniſtriarū. Talit̄ dauid Rex inclitus. vnde maria regali ex progenie exorta refulget Taliter alij plures ad dei magnificationē eruperūt vt eſt illud Cantemus domino. glorioſe enī magnificatus eſt Et illud. Magnꝰ dominus et laudabilis nimis cum ceteris in archano cordis marie ꝓfūde collocatis. Similiter et acceperat nouiſſime ꝓmiſſionē angelicā de filio naſcituro Hic erit magnꝰ inquit. Deniqꝫ nouerat quia fece

rat ſibi magna qui potẽs eſt. Magnus dñs ⁊ magna virtus ei⁹ virtus altiſſimi que obumbrauit ſibi. et ſapientie eius non eſt numerus Quia veritas eſt illa que magna eſt. et ꝑualet teſtimonio omniũ ꝓ eſdram prolato. ¶ Diſcipul⁹ Uenit in manus ꝓtinus queſtio qua ratione dicatur magnificari deus cũ penitus nec augeri valeat nec minui. ¶ Magr̃ Hheſitas nõ intelligẽs ſcripturas queadmodũ dominus a creatura magnificat̃ nõ in augmentũ ſui in ſe. ſed quia magnus eſſe ꝑdicatur. canitur et laudatur. aut certe quia magnificam facit aiam. cui maḡ facit ꝗ potẽs eſt Nã quos iuſtificauit hos ⁊ magnificauit. Nunꝗd parũ tibi videtur magnificata. beate marie virginis anima. que opationi ſupra modũ magnifice fuit auſa ꝑbere conſenſũ? Fiat inquit mihi. ſm verbũ tuũ id eſt fiam mater filij cui⁹ eſt pater deus. Quid excelſius ꝗd ſublimius et magnificẽtius poterit cogitari? Quod ⁊ vidit. cum ꝓphetice ſubiũxit. Ecce inꝗt ex hoc beatã me dicent omñes generationes. ¶ Diſcipulus Quomõ ſtant et in vnũ conueniũt. tanta humilitas cũ tanta magnificentia. tanta deuotio cũ tanta gloria? Sed habebit hec queſtio locũ ſuũ. cũ de beatitudine virginis erit ſermo. Uellem nũc colligeres aliꝗs magnificationes domini. quas mẽs marie cõtemplabatur ſapienter in cantici ſui principio. quatenus ordo nobis ſuppetat ad loquendum magnalia dei/ nõ quidẽ omĩa. hoc eniȝ impoſſibile nõ dubito. ſꝫ pauca pro captu nr̃o. ¶ Magr̃ Quid appropriatius. quid ve diuini⁹ poterimus accipere ꝙ̃ ipmmet pſalteriũ marie decacordũ habẽs decẽ verſus. quaſi totidẽ cordulas ſonoriſſimas. conformiter ad illũ vniuerſale decacordũ. toti⁹ rationalis creature. quod ↄnectitur ex nouẽ ordinibus angelorũ. q̃ſi nouem fidibus argutis iuncta ex hominibus decima. quã in ꝑmis parentibus. per peccatũ ruptã ſũm⁹ noſter cythariſta repauit. vt ↄcordaret pſalteriũ iocundũ cũ cythara Eſt itaqꝫ prima huius nr̃i pſalterij marie cordula ſonãs dei magnificentiã. quia dominus eſt cui⁹ eleuata eſt magnificentia ſuper celos. Magnificat inꝗt anima mea dominũ. nõ dicit illum vel illũ. ſed ſimpliciter ⁊ anthonomatice dñm Scḋo magnificatur in ſaluatõne ꝓpterea vocat ipſum ſalutare. ꝗa domini ẽ ſalus. Tertio magnific⁹ eſt in reſpectione humiliũ ⁊ beatificatõne. quoniã excelſus domin⁹ et humilia r̃ſpicit Quarto magnificus in magnoꝝ operatõne ⁊ nominis ſui ſanctitate. Quia inꝗt fecit mihi magna qui potens eſt et ſanctũ nomen eius Cõſonat pſalmiſta Quia magnificaſti ſuꝑ omñe nomẽ ſanctũ tuũ. Quinto magnificus eſt in miſericordia. et miſera

tione timentibus eum. Sexto ma
gnificus in ſuperborum mente cordis
ſui deiectione ſeu diſperſione. Se-
ptimo magnificus in humiliũ ex-
altatione potẽtibus de ſede depo
ſitis. Octauo magnificus in eſuri-
entiũ impletione cũ diuites dimi-
ſit inanes. Nono magnificus in per
ditorum liberatione. q2 ſuſcepit iſra
el puerum ſuũ Decimo magnific⁹ in
promiſſorum ſuorum completiõe Sicut
locutus eſt ad p̃res noſtros abra
ham et ſemini ei⁹ in ſecula. ¶ Diſ-
cipulus Placet adaptatio. breuis
et lucid⁹ ordo ¶ Magiſter Quid
vero cenſeres. ſi varios omniũ or
ganorũ ſacre ſcripture modulos.
imo voces omnis generis muſico
rum cõcordare faceremus cũ hoc
marie pſaltẽio decacordo. ¶ Diſ
cipulus. Redderet̃ ſcio ſupadmi-
rabilis armonia. ¶ Magr̃. Sciue
ris ſimiliter q in auribus ſuis no-
ſtra pſaltes copioſiſſime et diſtin-
ctiſſime faciebat reſonare voces
omniũ muſicorum dũ mẽtis intuitũ.
ſimul cum plectro meditatiõis li-
berrimo diſcurſu. mira q3 celerita
te diffũdebat vbiq3. dũ quaſi ſiml'
in omnes et ſingulos ſe diffunde-
bat affectus. quos ſolet humana
mens ſingillatim variare canẽdo
¶ Diſcipul⁹. Mirũ vero qua vtu
te valuerit hoc effici cum ſint affe-
ctuũ voces innumere Cũ preterea
ſibi ſint otrarie vel aduerſe Nõne
otrariat̃ vox amoris odij ſono ?
Sic deſideriũ ſeu proſecutio tẽdit in

aduerſũ fuge. Repugnat q̃3 gau-
diũ triſticie. ſpes timori. cõpaſſio
ſeueritati. et ita de plurimis ¶ Ma
giſter. Iure miraris mirabilia Iõ
nempe cantauit dño maria canti-
cũ nouũ quia mirabilia fecit Mi-
rabilia prorſus miſericordie q̃ cha-
ritas maiora fecit q̃3 fuerũt (ſi ita
dici põt) mirabilia potentie Fece
rat apud veteres mirabilia. q̃ po
tentiã. que ſapientiã que iuſtitiã q̃
dominationẽ et virtutẽ oſtende-
bant. Sed tunc nouũ dñs fecit ſu
per terrã q̃ndo mulier circũdedit
virũ. quãdo ſc3 ſuſcepit deus per
incarnatiõe3 iſrael puerũ ſuũ Qñ
recordatus eſt Cuius recordat⁹?
Nõ dixit potentie. nõ ſapiẽtie. nõ
iuſticie ſed miſericordie ſue. Tunc
memoriã fecit mirabiliũ ſc3 miſe-
ricordiarũ miſericors et miſera-
tor dominus Quoniã in rebus per
tẽpus ortis mirabilius nihil vtiq3
teſte Auguſtino q̃3 vt deus fieret
homo et homo eẽt deus Jis ho-
rum deductionẽ accipere. ¶ Diſ-
cipulus. Nolo de p̃ſenti quia locũ
forte poſterius habebit amplior
declaratio ſup illud Quia fecit m̃
magna qui potẽs eſt Sed ad inq̃
ſitionẽ redeo qua ratione mirabe
ris omnes affectus in hoc cãtico
nouo mariã oprehendere ſiml' po
tuiſſe beatã. dũ gratulabunda io
cunditate dicit deo. Deus cãticũ
nouũ cantabo tibi in pſalterio de
cacordo pſallam tibi Pſalterium
quippe decacordũ. eſſe hoc cãticũ

marie ſupius eſt oſtenſū. ¶ Magr̄
Vocas ad rem diu mihi multūq̄
queſitam. Qua ſuper re te doce/
bunt opuſcula noſtra de canticis
nominatiꝫ illud cui titulus eſt cā/
ticordū id eſt canticū cordis In
cuius vltima parte tradit̄ ꝓ pra/
xi canticorū ſpiritualiuꝫ gama no
uū et myſticū ad ꝓportionem vel
analogiaꝫ game manuali ſub q̄n/
q̄ vocibus iuxta quattuor paſſio
nes ſeu potius affectiones princi
pales iuncta quinta que fit ex cō
curſu pluriū que dicit̄ compaſſio
quaſi cum alijs paſſio. Prima eſt
amor vel gaudiuꝫ. ſcđa ſpes vel
deſideriū. tertia timor vl̄ diffugiū
quarta dolor vel odiū ¶ Diſcipu
lus. O ego nūc memini q̄d ibidem
tractaueris Sed quia veniet forte
in noticiā paucoꝝ pro ſua magni
tudine opus illud vtile feceris ſtu
dioſo deſiderio ſi ſub compendio
practicaꝫ hanc cantici myſtici tra
dideris. ¶ Magr̄. Factum eſt hoc
iam alibi nec iſtic pigebit (q̄a ſic
vis) inſerere.

Quintadecima notula ꝑ proprias ſubdiſtincta notulas

N obilis apoſtol' puer euā/
gelicus nō ſenſibus ſ; ma/
licia puer habens quinq̄
panes doctrinalis refectionis. in
quinq̄ milia hominū dicebat co/
rinthijs Volo quinq̄ verba ſēſu
meo loqui vt alios inſtruā q̄ꝫ de/
cem milia verboꝝ in lingua. Pre/
miſerat tamē per exēplū de tibia
et cythara que niſi diſtinctionē ſo
nitum dederint ſciri nequit quid
canitur aut quid cytharizat̄. Et/
eni ſi incertā vocē det tuba. quis
p̄parabit ſe ad bellū? Cōcludit ꝙ
opus eſt ſenſu. tam cognitōnis q̄ꝫ
affectus. dum quis orat. loquitur
aut pſallit. quatenus ſm̄ tropolo
giam. homo ſpūalis ſe paret ad
bellū. et cū quinq̄ lapidibus lim/
pidiſſimis de torrente ſcripturaꝝ
goliā id eſt ſathanā ſternat. alter
dauid puer factus. Hec eſt ꝑabo
la myſtici canticordi. vel cantici
cordis quod hortatur idē apl'us
pſallere ſpiritu. pſallere et mente.
In quo cantico cordis tria repe/
riuntur vt in cantu oris. Primum
eſt cātus materia que vocat̄ lr̄a.
ſcđm cant' vox que dicitur reſo/
nantia. tertiū cantus figuratio. q̄
denominat̄ nota vel notula. Ma/
teriā canticordi dicimus. omnium
diuinoꝝ et humanorū cognitionē
piam et modeſtā. Reſonantiā ap/
pellamus omnē cordis ⁊ ſpiritus
affectionē moderatā et ordinatā.
Notā vel notulā figuramus ad
p̄cedentiū duoꝝ notitiā. vt appa/
reat cui reſonantie affectuū ſit ap/
tanda littera meditationū. Hac
ſuper re dabunt̄ pauci verſus q̄ꝝ
ſentētia plus elucidabit̄ et ħ ꝑ tri
plex quinariū. Quinq̄ v̄ba ꝓ lr̄a

Magnificus largus pius es iuſtꝰ
miſericors. Quinqꝫ affectus ꝓ ar
monia. Gaudia. ſpes. pietas hinc
timor atqꝫ dolor. Adaptatio q̇nqꝫ
vocaliū ad voces q̇nqꝫ affectōnū
A gaudēs amat. e ſperat. ꝛ i mi/
ſeretur O timet. u qꝫ dolens o dit
et iſta notes Cōformatio ad q̇n/
qꝫ notl'as Sol. fa. mi. re. vt. Quiſ/
quis aniaduertere diligenter vo/
luerit. inueniet ꝙ oīs meditatio
ſalubris tā diuinarū qꝫ humana/
rum ſciarū reduci pōt ad quinqꝫ
verba quoꝝ q̄ttuor ꝑma deuꝫ re
ſpiciūt ſcꝫ magnificentia munifi/
centia mīa iuſticia Quintū eſt hoī
ſpāle videlicet miſeria Oīe ſiq̇dē
canticū ſpūs et cordis habet for/
mari ꝑm alterū q̇nqꝫ verborū ſeu
duoꝝ. ſeu trium. ſeu oīm ſimul ꝑdi
ctorū Poſſent ſilr. oēs cordis et
ſpūs affectiones ad numeꝝ dedu
ci q̇nariū que ſūt gaudiū ſpes cō
paſſio timor dolor. Applicādo ſin
gulū verbū lr̄is meditationis ſin/
gule. per ordinē hic poſitum. voci
ſonantis affectionis Demū q̇nqꝫ
vōles ordie natu'ali poſite. notule
ſc̄ indicātes cui voci lr̄a ſit accom
moda. etiā ꝑ depſſionē ꝛ eleuati/
onē ad inſtar game manualis. ſol
fa. mi. re. vt. Aut ponat̄. ordo na
ture vocaliū demptis cōſonātibꝰ
vt patꝫ in figura ſequēti

A	E	I	O	U
Gaudiū dei mag̃ ficētia	Spes Muni ficētia	Cōpaſſio Miſeri cordia	Timor Iuſti cia	Dolor Noſtra miſeria

Nolumus āt vt exiſtimet aliquis
gama pn̄s. myſticoꝝ oīm cātico/
rū valere ꝓtinus efficaciter vt cā
tet cor et ſpūs per affectū ſimul et
effectū. ſi nō fuerit huic arti de ſe ꝯ
gnitu facillie. ſupaddit' vehemēs
et iugis vſus Quippe ſic inſpicimꝰ
in ceteris artibus. ꝑſertim in muſi
ca ſēſuali Sic in pſalterio ꝛ cytha
ra Sic in choro vocali Sic in cor
dis et organo. Sꝫ nec oportꝫ nec
expedit ſola pn̄tiū fātaſia figura/
li verſari diutius. qꝫ ducant̄ ad in
telligētie puritatē. fantaſmatibus
vel tranſcenſis vel interim q̄ntum
fas extiterit derelictis Nec ideo
putāda eſt pn̄s ars inutilis vel ſu
ꝑuacua vel ſolum fantaſialis. qm̄
ꝑus eſt qd̄ aiale eſt ꝑm Aplm Et
oīs nr̄a cognitio intellectiua ſu/
mit a ſenſitiua ꝑncipiū. que iuuat̄
dū ordinata ſibi fantaſmata ꝑſen
tant̄ et ſub ꝯpēdio Hoc vnum fi
dent̄ pollicemur ꝙ pn̄s ars tāqꝫ
in vtero nature formata. cui nulla
ē lingua barbara vel ignota pra/
cticabilis erit omnibus. Et ꝑ oēs
ſine diſcretione idiomatū/ qui con
uerti voluerint ad cor. vbi tanqꝫ
in libro ſcp̄tū eſt impſſum ꝛ ſigna/
tū et notulatū licet obumbratū in
multis ꝑſcriptū ternariū Naꝫ q̇s
negauerit deū eſſe magnificētiſſi/
mū ꝛ ideo gaudendū de tāto dn̄o.
rege pr̄e deo Quis inſuꝑ neſciat.
munificentiā ipſius ſiue largitatē.
et ita ſpes in eo ponenda eſt. Por
ro. q̇a mitiſſimus et iuſtus/ nobis

aūt miſeris miriſ modis ſurgunt
alij tres affectus qui ſūt timoꝛ iu/
ſticie. doloꝛ miſerie. et cōpaſſio tā
aliene qꝫ ſue calamitatꝭ. ad implo
rationē faciendā diuine mīe. Uo
caliū ſubinde naturaꝉ oꝛdo. poſi/
tus eſt tanqꝫ a pſalterio ꝓfundo
coꝛdis incipiat A. dehinc E. pau/
lo acutius Deinde J. Poſtmodū
O. Tādē U. labijs ſūmis expſſū
Eſt igiꝉ praxis vt quotienſcunqꝫ
et vbicunqꝫ ſyllaba lr̄alis cantici
poſuerit A pōt meditatio de ma/
gnificentia dei fieri cū reſonātia
gaudij Si poniꝉ e ſit de largitate
dei ſpes Si ſit J reſonet ad miſe/
ricoꝛdiā dei et humanā miſeriam
cōpaſſio Si O timoꝛ iuſticie Si v
doloꝛ nr̄e miſerie deploꝛetur. Et
rurſus hinc inuenire cōbinatiōes
et ꝓpoꝛtiones ſuaues vt diateſſe/
ron diapente diapaſon. Necnon
neumata cū tonis. cantū cū diſcā
tu/tenoꝛē cū triplo/ꝛ cōtratenoꝛe
ꝓut in opuſculo cāticoꝛdi latioꝛi
traditione deductū eſt. ac ſub exē/
plis monocoꝛdi ac decacoꝛdi fi/
guratū Sic in om̄i cātico ſonabili
cuiuſcunqꝫ ſit lingue valꝫ notulari
ꝟſus pſalmi. Utrū vero ſufficiat
in ecc̄iaſtica pſalmodia ꝙ intentō
cantātis vel audiētis ferꝉ ad pre/
miſſa colligi p̄t ex opuſculo de ſo/
licitudine ecc̄iaſticoꝝ. Hoc vnum
dicim⁹ hic ꝙ nec inſpirationes ſci
ſpūs artare nec meditatiōes eru/
ditoꝝ. circa ſenſū pſalmoꝝ ꝑ iſta
tollere volum⁹ aut debemus Sꝫ
ſūt qui nec ſenſū lr̄e q̄modolibꝫ in
telligūt. neqꝫ quomō ſe meditādo
recolligāt inueniūt. Proderit hec
ars p̄cipue talib⁹ cū exercitō pau
latino q̄ntūcunqꝫ laici ſūt Uerbi
gr̄a tu audies. a vocalē in ſua pte
pſalmi. dirige meditationem tuā
ad magnificentiam dei ac ꝓinde
foꝛmet coꝛ tuū vocē gaudij vꝉ foꝛ
mari deſideret. qꝛ deſideriuꝫ pau/
peꝝ exaudiuit dn̄s. ſi plus nequit.
dicēs cū ꝓpħa. Cōcupiuit anima
mea deſiderarē iuſtificatiōes tuas
in om̄i tempe Tu audies. e. tu fer
meditationē tuā in dei liberalita/
tē ſeu munificentiā ac inde ſpera.
vel ſpare deſidera. Similiꝉ ad. J.
meditare dei miam cū hūana mi/
ſeria et huic ꝯpatere vel ꝯpati tā
aīe tue qꝫ alijs ꝯcupiſce. Ad o. co
gitabis iuſtitie dei ſeueritatē ꝛ iñ
timebis vel timere deſiderab Sic
ad. v. dolebis hūanā miſeriā vel
dolē curabis vt nō appōas vltra
magnificare te ſuꝑ terrā Et q̄s ē
obſecro tā hebes aliq̄s q̄ n̄ poſſit
ſub moꝛula tpis hec addiſcē me/
ditari. meditataqꝫ vel deſiderata
exequi. et ſi nō volatu ꝯtēplatōis
ſaltē lento nō nunqꝫ ſaltu coꝛdis
inſtar locuſtaꝝ Ueniet hoꝛa fer/
uētioꝛ qn̄ dicē ex ſn̄ia dn̄o ſic ſata/
gēs poterit Uiā mādatoꝝ tuoꝝ
cucurri cum dilataſti coꝛ meū. Po
ſtremo ſi videatur aliquibus hoc
artificiū magis curioſū qꝫ fructu
oſū. hꝫ totā muſice ſpūaꝉ ſeu coꝛ/
dialis armoniā ſb duab⁹ vocib⁹

que ſūt ſpes ſalutis ⁊ timoꝛ dāna
tiōis. ſub duplici lr̄a vel duobus
v̄bis q̄ audiuit ꝓpħa poſtq̄ʒ ſemel
locut⁹ eſt deus. Et hec ſunt ptās
ſeu ſeueritas iudicioꝝ̄ dei. et mia
reſpectu p̄mioꝝ ⁊ miſeriarū nr̄aꝝ
ꝑm que duo formabat ꝓpħa can
ticū ſuū dicēs. Miſericoꝛdiā ⁊ iudi
ciū cātabo tibi dn̄e. cui⁹ nomen eſt
ſanctū et terribile. Nec aliq̄d inue
nies in ſcripturis et creaturis q̄d
ad alterū eoꝝ reduci nō poſſit
Diſcipulus. Gratū habeo q̄a ſen
tio te ↄdeſcendiſſe voto meo. Ni/
hilomin⁹ adhuc ſupeſt p̄mus inq̄/
ſitōnis ſcrupulus. qua rōne potu/
erit mens marie ꝑ oēs affectionū
iſtaꝝ modulos. tāta facilitate. ſu/
auiſſimū guttur mētis aptare. cū
vix in magno ocio cum ſollerti ſtu
dio poſſit hec practica mō tradi/
ta facilit̄ obſeruari ¶ Magr̄ Acci
pe primo. q꞉ fecit marie magna q̄
potēs eſt. Subinde mirabilia ſūt
que ſimḱ efficiūt ars et vſus. Do/
cent hoc in ꝓpoſito ſiki. muſicoꝝ
tractatores Nō eni cytharizās ſi
ꝑfectus eſt delibérat de qualibet
coꝛda ſic aut ſic tangēda qm̄ pħo
teſte. ars ꝑfecta nō deliberat. dū
ↄſuetudo trāſit velut in naturam
que vt ſic magis ſequit̄ impulſum
ſuū. q̄ʒ deliberās arbitriū. Deni/
q̄ʒ reddit habit⁹ radicatus et ꝑfe
ctus. illa facilia q̄ difficilia vel im
poſſibilia videbant̄ habitu caren
tibus. Nō minus hoc in ſpūalib⁹
et intrinſecis opationibus intelle
ctus et affectus q̄ʒ in ſenſib⁹ ext̄n/
ſecis. ¶ Diſcipulus. Dū acute cō

ſidero cogoꝛ experientijs. ſimul et
p̄uilegijs aſſentire. Tranſeo nunc
ad inq̄ſitiōes alias Una. cur btā
maria cū cecinit hoc cāticū. varie
poſuit et diuiſit ſp̄m et aiaʒ dicēs
de aia. magnificat addēs de ſpū
exultauit: Cur p̄terea magnificat̄
dat aie. et exultare ſpiritui Cur ꝑ
inde magnificationeʒ aie ſue dat
dn̄o. et exultationē ſpūs dat deo
ſalutari ſuo. Deniq̄ʒ cur incepit
maria cāticū ſuū a magnificatōe
dn̄i poti⁹ q̄ʒ a ſapiētia et bonitate
Prius q̊ʒ narrauit beneficia ſibi
ſingularit̄ collata q̄ʒ diſtributa ce
teris vniuerſaliter. ¶ Magr̄. Jo/
cas me ad queſtiones. ↄgnitu di/
gnas. Quarū p̄ma ↄcernit mate/
riam de diuiſione aie ac ſpūs. Et
hec quidē multa p̄ſupp̄onit ſi ꝑfe/
cte debeat intelligi. Diximus p̄dē
aliq̄ in tractatib⁹ de miſtica theo/
logia. Uir fuit quoq̄ʒ aliq̄s p̄ci/
puus doctoꝛ. pħus aut theolog⁹
quin aliqua de ſpū et aia tradide
rit pro ↄgnoſcēdo noſmet ip̄os.
que cognitio iure ceteris oīibus
antefertur. ita vt nunq̄ʒ poſſit de
ea ſermo nimis dici ſicut neq̄ʒ pōt
nimis ſciri. ¶ Diſcipulus. Uere
ſic eſt. nec in aliqua quauis tradi/
tione fateoꝛ me magis occupari
velle. Preſupp̄oſitis igitur multis
alibi traditis dic ad p̄ſis accōmo
dum ꝓpoſito. ¶ Magr̄. Accipe ꝙ
ip̄ius aie rōnalis q̄ eſt fōꝛ homis
eēntialis ꝑm determinatōeʒ eccl̄ie
ſūt p̄ncipalit̄ duo actus vł officia
Intelligē ſcʒ et aiare. ꝓpter p̄muʒ
dicitur ſpūs Anima vero ꝓpter al

terū Nec ignoro multis vtrunqʒ
nominibus aliter appellari Sʒ acce
ptionē noſtrā ſignificabit taʒ de/
ſcriptio q̄ʒ ſubdiuiſio Et vt apud
eruditos catholicos aptior fiat
intentio noſtra Recepimus xp̄m
pro exēplo. qui dixit Triſtis ē ani
ma mea vſqʒ ad mortē Et de ſpū
ſubiūxit Spūs quidē pmptus eſt
Cōſiderāt igitur doctores in xp̄o
quaſi duplicē anime rōnalis por/
tionē Unā ſʒ quā fuit vere btūs
ab inſtanti conceptionis clare vi/
dēs deū et fruens eo Altera fuit
ſubſtātia. triſticijs ⁊ ceteris affecti
bus vie/ qui erat ſʒ illa paſſibilis.
quanq̄ʒ ſpontanea ſuſceptiōe pe/
nalitatū. non abſoluta neceſſitate
Si potes igit̄ cōcipere diuiſionez
iſtam quā credimus in anima xp̄i
fuiſſe. poteris cōiecturare. quid in
ceteris hominibus valeat effici. Et
primo reſpiciamus beataʒ noſtrā
mariā que dū erat viatrix. habu/
it poſt xp̄m tūc viatorē. diuiſionē
ſpūs et anime modo pfecto. ſʒ dif
ferenter a xp̄o. Primo quia ſpūs
chriſti erat pfecte beatus vt nūc
in gloria. ſpūs marie nō. ſed in eni
gmate et ſpeculo cernebat ⁊ ama
bat deū. Scdo quia non nc̄itate.
anima xp̄i ſuberat paſſionibus ſē/
ſitiuis vel afflictiuis. ſed vltro ſuſ/
cipiebat eas Quod intuēs hyla
rius dixit xp̄m hora paſſionis nō
doluiſſe. nec timuiſſe. nec timorem
fuiſſe ſibi. Supplendū eſt niſi volu
iſſet. Alioq̄n eſſet error toti⁹ euā/
gelice narrationis ſubuerſiu⁹ Ani
ma vēo marie nc̄ario patiebatur
ad preſentiā obiecti triſtabilis.
Unde q̄ʒuis eſſet ſine peccato ori
ginali cōcepta. nō tamē habebat
innocentie ſtatū pmorū parentuʒ
ſicut nec alij p baptiſmū mūdati.
qn̄ deletur culpa manet pena id ē
nc̄itas patiendi. Tertia differētia
ſumit̄ quia beatitudo xp̄i que fun
dabat̄ in ſpū nō redundabat nec
effluebat in animā. nec paſſiones
anime cōturbabāt ſpiritū vt ſpūs
erat Aliter vero fiebat vtraqʒ re/
dundātia de virtutibus ſpiritus
marie in animā ſcʒ. et econtra de
paſſionib⁹ aie in ſpūm Hinc min⁹
doluit in filij paſſione. nec ita cla/
mauit pro ſēſualitate deus meus
quare dereliquiſti me ſicut filius.
Quarta dat̄ dr̄a q̄a ſpūs xp̄i(q̄
dici pt cor ipſius)ſemp vigilabat.
etiā anima dormiente iuxta illud.
Ego dormio et cor meuʒ vigilat.
Nō ſic in maria. ¶ Diſcipul⁹. De
beato paulo quid dicimus cū vi/
dit arcana dei. ¶ Magr̄. Proba/
bile ē q Maria aliqn̄ ſic rapta fu
erit et ſic inſpexerit. atqʒ multo di
uinius fuit in maria diuiſio ſpūs ⁊
anime q̄ʒ in paulo vel Johē vl̄ ce
teris viatoribus. Quia nlli mot⁹
aie rōnalis(qui nati ſūt obedire
ratiōi) pueniebāt i maria iudiciū
rōis vel ſps Sec⁹ in alijs q̄ ꝓptēa
peccare poterant venialit̄ Diſ/
cipul⁹ Cur appoſuiſti de motib⁹
q̄ nati ſūt obedire rōni. ¶ Magr̄

Sane ꝓter motus nutritiue po/
tẽtie vel naturalis. qui nõ ſequũt
cognitionẽ aliquã ideo mouẽtur
nõ ex impio vel motu rationis. ſʒ
nature quodã impulſu trahũt
Diſcipul⁹. Utrũ ſic fuiſſet in adã
nõ peccante. ¶ Magr̃. Nõ videt
ſatis determinatũ. qm̃ potuit de⁹
ſubijcere libertati ꝑmi hoīs ſuas
om̃es potẽtias. quẽadmodũ dicũt
aliqui nõ im ꝓbabiliter ꝙ in bea/
tis om̃es potentie ſũt in ſuis opa/
tionibus ↄiuncte libertati vel ſub/
dite. et in xp̃o ſimilit ¶ Diſcipul⁹
Uellẽ dares exemplũ ſenſibile de
hui⁹mõi diuiſione ſpũs et anime.
Deinde varietatẽ aperires. poſt/
modũ ſubdens diuiſionis huius
cauſas. ¶ Magr̃. Tria petis diffi
cilia nec ſatis intelligibilia per ſo
lam doctrinã. niſi comes fuerit ex/
perientia Dat aug⁹. exemplũ de
monte ſublimi. in cui⁹ vertice fit il
luſtratio ſolis quieta ꝛ ſerena ſine
nubibus In pede vero mõtis fit
obſcuritas nubiloſa cum agita/
tione ventoꝝ. Dat aliud exẽpluʒ
hugo ſup eccĩaſten de igne qui fu
mat cũ flãma et de illo qui ſeren⁹
lucet in carbone viuo. ¶ Diſcipu/
lus Nunc varios modos hui⁹ di
uiſionis ſpũs et anime nobis ape
ri. ¶ Magiſter. Differẽtia triplex
eſt quia ſpũs aliqñ manet in actu
ſuo nihil agente anima' ſenſitiua.
Hoc primũ ꝑſpicuũ eſt in ſpiritu
ſeparato qui viribus ſenſitiuis nõ
vtit ſʒ ꝓbabiliora dicta doctoꝝ
q̃uis auctor de ſpiritu et anima ꝛ

caſſiodorus ſonent in oppoſitũ ꝙ
anima ſeparata. ſẽtit. videt. audit.
ꝛ tangit Sed tũc fruſtra facta fu
iſſet cõiunctio anime ad corpus. ſi
nõ egeret organo corꝑeo dũ ope
rationes ſenſitiuas exercet. Forte
volebãt iſti dicere ꝙ vires iſte ma
nent radicaliter in ſpiritu ſeꝑato
ſicut viſiua vis eſt in pede viuẽtis
hoīs. licet ibi videre non poſſit.
¶ Sed magis ad reʒ noſtrã dat
exẽpluʒ de paulo qui raptus fuit
in ſpiritu a deo ſine ſẽſu corporeo
quod dicebat Siue in corꝑe ſiue
extra corpus neſcio. deus ſcit. Fit
ꝑterea aliqñ viceuerſa ꝙ duʒ aīa
ſꝫm portionẽ inferiorẽ ẽ in actib⁹
ſuis. ſpũs ſuperior nihil intelligit
Hoc ꝟo frequẽtiſſimũ eſt in non
habentibus expeditum rationis
iudiciũ. quales ſunt pueri vl' fatui
vel dormiẽtes. vl' attenti vehemẽ
ter ad ſenſibilia. et beſtiales hinc
effecti. ¶ Diſcipl's. Nunq̃d appel/
landa eſt hec diuiſio anime ꝛ ſp̃s
aut raptus vel extaſis? Magiſter.
Nequaq̃ʒ ſi ꝓprie iudicauerim⁹. ſʒ
magis eſt hec abſorptõ ſpũs ꝛ de
preſſio vel alligatio q̃ʒ ab anima
ꝑ extaſim ꝛ raptũ ſeꝑatio. ¶ Diſ
cipulus. Sic videt. qm̃ raptus di
cit impulſũ quendã ad ſuperiora
vel actionẽ vel ductionẽ. quemad
modũ ductus ẽ ieſus a ſpũ duct⁹
impulſus et actus in deſertũ ꝓpte/
rea dic alteros modos ¶ Magr̃
Un⁹ eſt dũ ſp̃s efficit in actu ſuo
ad ſilitudinẽ fulgurꝫ. coruſcãtis. a'
emicãtꝫ. ſcintille ſolũ i q̊dã trãſitu

in quodā tranſitu repentino. non
in tali valēs ꝯſiſtere claritate. Sic
plato quē ſequitꝰ augꝰ. dixiſſe ferꝰ
de cognitione nr̄a circa deuz vel
diuina per homīes a ſenſibilibus
ſe conātes abſtrahere. Sonat ad
hoc ſimilitudo aīaliū ezechielꝰ. de
quibus dicitꝰ ꝙ ibant et nō reuer/
tebantur. Subditꝰ tn̄ ꝙ ibant et
reuertebantꝰ. nō quidem abſolute
loquēdo. ne videatꝰ ꝯtradictō ſed
additꝰ in ſimilitudinez fulguris co
ruſcantis. que coruſcatio ad ma/
tricē ſuā regredi videtur. quāuis
pſiſtat in ſe ipā. Trahitur inſuper
ad hoc verbū Job de deo ꝙ ab/
ſcondit lumen in manibus oīdēs
illud quando vult et quomō vult
Loquitꝰ ad hoc ꝓpoſitū frequēter
Augꝰ. ſatagēs exurgere ad ꝯgni
tionem diuinoꝝ Sed ſubito reſoꝛ
beoꝛ inquit dum quicq̄ꝫ emicare
cernitur in intelligētia vel affectu.
Apud aliquos vero tranſitus iſte
repentinus qn̄q̄ꝫ fit paruiſſimus
ſm̄ plus et minus Magnū vō ma
gnū valde. ſi vel hoꝛa dimidia ſit
in celo ſilentiū dū hic viuimꝰ. Hoc
aūt magnū ſenſerat ⁊ experiebatꝰ
quaſi quotidie beata que dixit Fe
cit mihi magna qui potens eſt.
Diſcipulus. Iſtud pie credi pōt
Sed vtruz ſolo dei miraculo vel
illapſu ſancti ſpūs intimo. fiat tan
ta diuiſio ſpūs et anime aut ſi qn̄/
q̄ꝫ naturalitꝰ eueniat per vehemēs
ſtudiū meditatiōis circa diuina et
exercitij per virtutes moꝛe phylo/
ſophantiū. qui ſoli tali via nitebā
tur. Magrꝰ. Non arbitreris hoc
poſſibile. Alioq̄n negas xp̄m eſſe
hoſtiū quo venitur ad deum Sic
diuinꝰ dionyſius poſuit hāc theo
logiā eſſe miſticā. ſolis ꝓpriā xp̄ia/
nis. Poteſt nihilominꝰ auxilio eē
taz angelica viſitatio. q̄ꝫ humana
exercitatio cum coꝛpoꝛis apta diſ
poſitione et ꝯtemplatiōe. Diſ/
cipulus Dicis auxilia tria vnum
per āgelū aliud ꝑ exercitiū. aliud
per coꝛpus bonū. Dicas de quo/
libet breue verbū Magrꝰ. Inci/
piam ab vltimo. Omnis itaq̄ꝫ co/
gnitio noſtra q̄ntūcunq̄ꝫ fiat per
ſpiritū naturali via ſine reuelatio/
nis immediato miraculo. capit a
ſenſibus initiū. per quos fātaſma
ta veniūt ad aīam fantaſiantē. de
quibus dixit ph̄us. et theologi cō
ſentiūt. ꝙ neceſſe eſt quemcūq̄ꝫ in/
telligentez fantaſmata ſpeculari.
Hec ſunt ad ſpiritū ſicut coloꝛ ad
viſum. Hinc fit per irradiationez
intellectus agentis. quez nō aliud
opinoꝛ q̄ꝫ ſpiritū pꝛout lumīe vul
tus dei ſignato ſuper ſe naturalitꝰ
pꝛeditus eſt. Fit inq̄ꝫ actuatio fan
taſmatū quatenus in poſſibilē in/
tellectū ſe p̄ſentent et poſſibilis in
tellectus ex ipſis fātaſmatibus eli
ciat incoꝛꝑeas ſpēs intelligibiles
et immaīales. ꝑ quas intelligat
ſine ſenſu et coꝛꝑe nō vt ſubiecto.
q̄a ſemꝑ reſeruat. ſ; vt oꝛgano ſpi
rituali Exemplūz datur de luce q̄
requiritur vt coloꝛ videatur. tam
pꝛo coloꝛibus vt actuētur et fiat
ex ipſis et lumine vnuz in ratione

motu Requirit insup ad illumina
tionē medij ꝑſpicuū Supplet autē
officiū lucis exterioris ipm lumen
intrinſecū et naturale quibuſdam
oculis quod in cattis et lupis et
aliq̄bus hoībus videre eſt. qui no
cturnis vident in tenebris Diſ/
cipul⁹. Appares diſgredi nec idō/
nea dicere rei noſtre. Magiſter.
Oſtendā mox idoneitatē Itaqꝫ ſi
neceſſe ſit ꝯgnitionē ſpūs/etiā ab
anima diuiſi. ſue cognitōnis initiū
ſumere per inſpectionē fantaſma/
tū Quid ꝯſequentius q̄ꝫ iuxta va
riā fantaſmatū p̄ſentationez fiat
in ſpiritu cognitio? Hoc eſt. fiat
clara et ſerena cognitio ſpiritua/
lis ſi talia p̄ſentantur fantaſmata
ſerena clara ordinata quoqꝫ ꝛ im
perturbata. Quo cōtra contrarij
euenient cognoſcendi defect⁹ Ca
pis hec? Diſcipulus. Capio et
quotidiano probamus expimēto
Magiſter. Vides ꝓinde iuua/
ri ſpiritus cognitionē ꝑ oīne illud
quod efficit ſerenationē fātaſma/
tum circa rem que intelligenda ē
p̄cipue ſpūalē et diuinā. Diſci/
pul⁹. Video dū tñ ſerenitas illa
nō efficiat aliūde per ꝯuerſionē in
tellectus ſimul et affectus ad libi/
dinoſā ꝯcupiſcentiā terrenoꝝ
Magr̄. Hoc excipis ſapient̄ ꝛ ſo/
lerter. q̄a nō oīnis hñs clara ꝛ or
dinata fantaſmata ꝯuertit ꝓtin⁹
illa ad ſolā diuinoꝝ cōquiſitionē
meditandā ſeu ꝯtemplandaꝫ. At
vero ſupponam⁹ amodo loq̄ nos
de ꝯtēplatis. qui q̄dē ſūt ꝫ nō nul
li tñ accipiūt ꝓinde duplex illud
qd̄ p̄tactū eſt auxiliū Vnū deſup
per angelicā opationē ꝓpriā abſ/
qꝫ nouo miraclo Aliud per ꝓpriā
extrinſecus exercitationē. in vtu/
tibus moderatiuis paſſionū nec/
nō in ſciētijs illuſtratiuis vel cau/
ſatis pulcraꝝ meditationū ꝑ ſpe/
culationē fantaſmatū Diſcipu
lus. Explica modos Magiſter
Scis queadmodū fit ꝛceptō ꝛ diſ
poſitō fantaſmatū ſc̄m diſpoſitōꝫ
ſp̄s aīalis qui radicalit̄ a corde ꝓ
ueniēs ad cerebrū fit aīalis ꝑ de/
purationē et actionez in cerebro.
Qui ſpūs dū ſolū mouet hūores
in corpe dicit̄ natalis. dū aūt im/
plet cerebrū bñ diſpoſitū dr̄ aīa/
lis. ꝯgnitiuus et motiu⁹. Diſci/
pul⁹. Sciunt̄ hec ex phīa Magr̄
Sciunt̄ fateor. ꝫ iſta repetere bre
uiter ꝛ ſupponere ncc̄e fuit ad tue
explicationē q̄ſtiōis Diſcipul⁹
Placet vltra ꝑge Magr̄. Expe
ditur iſte ſp̄s aīalis. vt aptū ſit in/
ſtrumentū ꝯgnitiōis. et mot⁹ vno
mō dū remouet̄ illud qd̄ impedit
et turbat obſcurat vl̄ oppilat ipm
Alio modo ſi poſitiue iuuetur vt
clarus ſit ſerenus et tranquill⁹.
Diſcipulus. Iaꝫ cōceſſi q̄tidianū
ſup ꝭ eſſe teſtimoniū expiētie. cui⁹
hoc vnicū ſufficēt exēplū ariſtotil̄
poſitū de vini actiōe. qd̄ exceſſiue
ſumptū turbat ad inſaniā. mode/
rate vo bibitū ꝯfert ad ꝯgnitiōꝫ
Magr̄. Collige ꝓtin⁹ ex his q̄
medio p̄t āgel⁹ iuuare fantaſiā vt
ſpūi ſua p̄ntet fantaſmata clara

et ſerena Adiuuat̄ ſimul induſtria
diligens moraliū ꝛ ṽtuoſorū De
carbone et dicamus. ꝙ ſi ſit in eo/
dem cerebro pars vna fantaſtice
virtutis ſimilr̄ et imaginatiue ac
eſtimatiue que ſit actuata ſpiritu
animali lucido et ſereno et claro
habeatqꝫ ſilia fantaſmata q̄ nata
ſūt ducere in cognitionē diuinoꝝ
per abſtractionē intellectus agen
tis tūc ſpūs intellectualis ſeu mē
talis poterit erigere ſe ad ɔtēpla
tionē diuinoꝝ p̄ſertim ſi fuerit ha
bituat' diu frequēterqꝫ ꝑ fortē ta
liuz meditationē. p̄ſuppoſito ſemꝑ
auxilio p̄ris lumiᵐ. a q̄ ē ois ſapia
et om̄e donū ꝑfectū Si ṽo fuerit
altēa ꝑs obſcurior. fuit aialis ſic̄
apparet poſſibile. tunc illic appare
būt turbulētiora fātaſmata. ac ꝓ/
inde videbit̄ ſibi rōnalis ſpūs ve/
lut in monte cui' apex lucidus eſt
et radix obſcura. Dilatatur exem
plū ex duriſſima (q̄ reperit̄ q̄tidie
circa nubes inꝑpoſitas) ſolis ra/
diatione reſpectu ſenſualis oculi.
Habes hic modo ſimilitudinem
diuiſionis anime et ſpiritus q̄ di/
citur fieri duz illud quod luciđiſſi
mum eſt totum apparet ſuperius
queādmodū n̄ ſatis ē explicabile.
nec intelligibile ſine ꝓprio interius
experimento Illud vero quod eſt
deorſum apparet turbulentū ꝛ ob
ſcurū. Sic in tranſfiguratione dn̄i
dicit̄ ꝙ nubes lucida obumbrauit
aplos cuius poſtmodū aperietur
intellectus. Hanc inſuꝑ diuerſita/
tem. de ignis obſcuritate in accen
ſo fumo. et de ſua ſerenitate in car
bone viuo. fas ē ſpeculari ad ſcin/
tillas exilientes que clarius ꝫ bre
uius emicāt. Unde coruſcationes
in nubibus ſeu fulgentias. Et ita
de varietatibus quidē exemplum
ſecutus boetius cecinit. Tunc me
diſcuſſa. liquerunt nocte tenebre.
Luminis qꝫ prior rediȷ̄t vigor ꝛc.
Et iterū Nubibus atris. condita
nulluz. fundere poſſunt. ſydera lu
men: Et rurſus. Heu q̄ꝫ precipiti
merſa profūdo. mens hebet ꝛc.
Diſcipulus. Sentio me. non ſine
cauſa contuliſſe ſermonez ſuꝑ hac
diuiſione ſpiritus et anime. Quā
qui nō reꝑperit poteſt nihilomin'
eam credere reperibilē in deuotis
hominibus Sit hoc per illapſum
dei miraculoſum ꝛ immediatū. ſit
angelico miniſterio. ſit ꝓprie virtu
tis exercitio Conſonare video ſi/
militudines. et ſimilitudinib' ṽba
ſcripture Domine quis habitabit
in tabernaculo tuo Aut quis req̄/
eſcet in monte ſancto tuo Ecce ꝓ
montis exemplo. Et pro altero
In meditatione mea exardeſcet
ignis ⁊⁊ Magiſter. Quid ſi tertiuz
exemplū iunxerimus. de aqua va/
ſis vel fontis vel maris. quale po
ſuit vnus patrum. Et alludit fa/
bula de narciſſo. Virgili' quoqꝫ
non ſiluit poſtq̄ꝫ dixerat Annum
celerem huc nunc diuidit illuc. Si/
cut aque tremulum labris vbi
lumine eneis. Sole repercuſſum

aut radiãtis imagine lune. Oĩa
ꝓuolitat late loca iãqꝫ ſub auras
Erigiẗ ſũmi qꝫ ferit laq̃aria tecti
¶ Diſcipulus. Narrabat vnus
expertorũ paſtorũ qꝫ diuina Ego
inquit nõnunq̃ꝫ ſenſibilẽ talẽ mihi
viſus ſum in cerebro diuiſionẽ q̃ſi
pars inferior eſſet aqua ſubobſcu
ra cõmotaqꝫ. Superior vero velut
aer nitidiſſimus. ſerenus ⁊ tranq̃l
lus emineret. et hoc pulcerrimis
omniũ fere p̃teritarũ cognitionũ
mearũ meditationũqꝫ ſalubriũ ſi/
mulacris Nonne erat iſta diuiſio
ſpũs ⁊ anime? ¶ Magiſter Nõ exi/
ſtimo. ſed ad illaꝫ erat diſpoſitio.
Actuabaẗ quippe ſpũs mẽtalis ꝑ
ſpẽs intelligibiles illicitas vt intel
ligeret ſpũalia. iã auerſus a fãtaſ
matibꝰ. Sicut habes duodecimã
induſtriã pro myſtica theologia.
animũ a fantaſmatibꝰ auertere
Diſcipulus. Quomõ fiet iſtud. cũ
neceſſe ſit omnẽ intelligentẽ fãtaſ/
mata ſpeculari? ¶ Magr. Neceſſe
eſt ꝑmitus. ſed forte non aſſidue.
nec ita q̃n adiutrice memoria ſpi/
rituali cũ habitibus per intelligẽ
tie cõtinuationem adquiſitis. ipſe
ſpũs immaterialis. valeat de ha/
bitu et memoria ſe in actu ꝯtinua/
re. ſine miniſterio ſpũs aialis Hinc
eſtimo Remigiũ deſcꝑſiſſe cõtem/
plationẽ qꝫ eſt opatio ſine motu:
et hoc ſiue ſonet contemplatio co/
gnitionẽ ſiue amorẽ. ſiue delecta/
tionẽ ex vtriſqꝫ ꝯſequentẽ in ſbie/
cto bene diſpoſito et habituato.

Nã quid eſt delectatõ niſi ꝯiũctio
cõuenientis cũ ꝯueniẽti ꝑcepta et
amata. Talis igiẗ opatio cauſat
diuiſionẽ ſpũs ab anima. q̃a nihil
agit ipſa. vt anima noiatur. tũc ad
actuꝫ ſpũs. ſed vel ſopita q̊dãmõ
ſilet et tacet. vel ſi moueẗ et ſentit.
nõ ꝯturbat neqꝫ deiicit ſpiritũ ab
arce ꝯtemplationis Hec eſt pax
quã deus dat vt nõ ꝯturbeẗ cor
ipſius neqꝫ formidet. ⁊ q̃ ſbꝫ aplm
exuperat omnẽ ſenſũ modo dicto
Priuatur eni ſpũs et ſi non a vita
anime. tñ a ſenſu vite eius Simul
accipe verba Richardi q̃ poſuit
in forma auctor de ſpũ ⁊ aia. ne
videar in tãta re minus hr̃e fidei
tanq̃ꝫ inexꝑtus. Detur ẽgo fides
vel expertis. Viuus et efficax eſt
ſermo dei ꝑtingẽs vſqꝫ ad diuiſio
nem ſpũs et aie. Sed in hac diui/
ſione. anima ⁊ qd̃ aiale eſt in imo
remanet. ſpũs aũt et qd̃ eſt ſpiri/
tuale euolat ad ſumma. et ab infi/
mis diuidiẗ vt ad ſũma ſubleueẗ.
ab aia ſcindiẗ vt deo cõiungatur
qm̃ qui adheret deo vnus ſpũs eſt.
Felix diuiſio et mirabilis ſepatio.
vbi qd̃ corpulentuꝫ eſt remanet
deorſuꝫ. qd̃ ſpũale et ſbtile ẽ. vſqꝫ
ad ſpeculationẽ diuine glorie ſub
limatur. et in eandẽ imaginẽ trãſ/
formaẗ Pars inferior ꝯponiẗ ad
ſũmã pacẽ et trãq̃llitatẽ/ cũ ꝑs ſb
limaẗ ſuperior ad gloriã ⁊ iocũdita
tẽ ¶ Diſcipl̃s Magna ſt̃ hec et in
alterũ reſeruãda tractatum. dies
craſtina expecteẗ. Nũc aũt breuiẗ

abſolué Cur dicit anima magni
ficare dñm potius q̄ȝ ipſe ſpirit⁹.
Magiſter vtrūq̄ȝ profecto ſcīm
eſt ſed ſpecialis ratio fuit in ani/
ma que vbi incarnati ſpiritali ma
ieſtati preparauit hoſpiciū/in car
ne prorſus animali. Rurſus quia
futuꝝ erat ꝙ hec incarnatio ſcan
dalū eſſet iudeis et gentibus ſtul/
ticia preuenit maria monſtrās nō
ex impotentia ſed ſūma dñatione
dñm carnem ſuſcepiſſe. Proinde
ſpectat pl⁹ exultatio (quaſi extra
ſaltatio) ſpiritui q̄ȝ anime. ſimul ꝛ
tria coniunxit. deū pro timore ca
ſto. Salutare pro honore grato.
ſuo pro amore ſummo qui ſic fuit
ſingularis in maria quaten⁹ ipſaȝ
alliceret vt eſſet nihilomin⁹ cōis
vt plus proficeret Poſtremo ſpi/
ritus marie prius exultauit q̄ȝ ani
malis pars impregnata magnifi
caret dñm qđ tūc maxime factuȝ
fuit dum cōſentiendo ait. Ecce an
cilla dñi fiat mihi ſecundū verbuȝ
tuū. Quod qꝛ perficiendum fore
poſt ab elizabeth ꝓphetizante et
bñdicente (quā viſitauit) accepit
exurrexit in iubilū Et ait Magni
ficat anima mea dñm. Diſcipu
l⁹ et nos magnificem⁹ dñm ꝛ ex/
ultet ſpūs noſter in deo ſalutari
noſtro. Cras reuertemur in idip/
ſum. Explicit primus tractat⁹.

Sequitur tractatus ſecundus dragmaticus ſup Cā/tico marie de exultatione ſpiri/tus Et continet notulas. lxxiij.

Prima notula ſequitur.

Exultauit ſpūs me⁹ in deo
ſalutari meo. Diſcipu/
lus Quid ſuȝ queſitur⁹ Vtrꝫ
beata noſtra dum cecinit Magni/
ficat anima mea dñm. Et exulta/
uit. ꝛc. fuerit in ſpiritu vel ſupra ſpi
ritum vel ſine ſpiritu vel extra ſpi
ritū Magiſter queſitū ħ quadri
membꝛū volo ſi poſſū ad intelli/
gibiliores ꝓminos reducē p̄ſuppo
nens ſpiritū hic capi per nos ꝓ
ſuperiori portione rationis que
alio modo dicitur mens vel apex
mentl. vel intelligētie ſcintilla que
noīatur grece ſynderiſis Diſci
pul⁹ Placet acceptio licet multi
plex alia ſit vel etiā dicatur ab ali
quibus non parue auctoritatis
pars rationis inferior. Ibi gloſa
pſallam ſpiritu pſallam et mente
A medicis vero concorditer ap
pellaꝛ vapor iſte naturalis ꝛ vita/
lis effumatus a corde per corp⁹
ad cerebrū precipue illic fact⁹ ani
malis ſenſitiu⁹ et motiuus nō tñ
principaliter ſm veritatem ſed in
ſtrumentaliter per animam que ē
in homine res eadem cuȝ ſpiritu
rationali differēs penes officia ꝓ
vt alias declaraſti. Magiſter
concedo tibi ſingula tue diuiſiōis
mēbra ꝙ maria freq̄nter fuit nūc
in ſpiritu nunc ſupra ſpm̄ nūc ſine
ſpiritu ſeu non habens ſpm̄ nunc
extra ſpm̄. Diſcipul⁹ Non ē in
me ſpūs qui capiat Magiſter

Neſciens An ſciens dū ita loque
ris aperis intellectū Sciſcitoꝛ ita
q̄ʒ q̄d intelligis dicēs ꝙ nō ē in
te ſpūs nū q̄d oꝛo ſeparꝰes a coꝛ
poꝛe tuo? Diſcipulꝰ Qualiter
hoc loq̄ris q̄ me viuere ꝯgnoſcis
vel ex ꝟbis certe ꝓpendis Ma/
giſter Eſt ergo ī te ſpūs? Diſci
pulꝰ Nullo pacto id negauerim
Magiſter Nunq̄d non ꝯtradicis
pꝛimo dicto. nō eſt in me ſpūs
Diſcipl's Allegas acriter niſi ꝓri
mus addidiſſem q̄ capiat. Ma
giſter Vigilāter attendis et eua/
dis ꝯtradictiōem ſi vocem ꝓpriā
explicaueris Diſcipl's Tu expli
ca vice mea. Mgr̄ Hɜ ſpūs du
plicē vitā ſic̄ et aīa q̄ꝺ ex diffini
tione data aīe ꝑ ph̄ɜ colligit̄ Eſt
inq̄t Aīa actꝰ coꝛpis phiſici orga
nici vitā h̄ntis in potētia. ſupplēt
expoſitoēs ad vitā ſcd̄aɜ q̄ eſt o/
peratio vite ꝑme Vn̄ ſpūs d̄r nō
ſolū eſſe vel viuē vel intelligē q̄a
ſit eſſētialit̄ itrinſece foꝛmalit̄ eſſē/
tia vita et intelligētia Sed qꝛ ꝓ/
ducit ex ſe tales actꝰ vitales qui
vita ſcd̄a noīantur nedū a ph̄is
ſed in vſu vulgari q̄res om̄is q̄
mouet̄ d̄r viuax aut viuēs Moꝛ/
tua vero dū q̄ſcit vt aqua fōtis
viua Aqua laci moꝛtua Tali mō
diſtinguūt ph̄i cū theologis t̄pli/
cem vitam ſm̄ triplicis boni finē
quē opando nitit̄ q̄s adipiſci iu/
xta poeticā de tribꝰ deabus ficti/
onē Juno pꝛeeſt diuitijs vtilibꝰ. ve
nꝰ delicijs et voluptatibꝰ Pallas

ſciētijs et artibꝰ hōrabilibꝰ Poni
tur alia diſtinctio ſm̄ ſpeculatōeʒ
et praxim et mixtim ex vtroq̄ʒ q̄ꝺ
eſt vita practica Eſt vita ſpecula
tiua Eſt vita ſimul actiua et contē
platiua qualeʒ habuit beata nr̄a
ſm̄ euāgelicū p̄ntis diei ſue aſſū/
ptionis miſteriū de ſuſceptiōe xp̄i
ꝑ martham et mariā Siquidem
beata ſuſcepit xp̄um cum officio
duplicis huiꝰ ſoꝛoris quia ſolicite
miniſtrauit et deuote ſedens ſecꝰ
pedes audiebat ꝟbū illiꝰ Diſci
pulus Intelligo melius q̄ʒ antea
ꝓpꝛiaʒ vocem dū dixi ꝙ nō erat
in me ſpūs q̄ caperet. non em̄ vo/
lui me ſimpliciter nō h̄re ſpm̄ ꝫ o/
peratiōem ſpūs explicatiuā talis
miniſterij. H̄ ē intelligentiā me h̄re
negaui Mgr̄ Stet memoꝛit̄ hec
diſtinctio pergā ea deducē q̄ po/
ſui Et pꝛimo beata virgo fuit in
ſpiritu dū opatōem ſpūalem ha/
buit in cognoſcēdo plurima que
cantabat de magnificētia dei in
ſuis opibus vt de creaturaꝝ ori
gine magnitudine multitudine
plenitudine pulcritudine opatio/
ne et oꝛdine. Erat ſcd̄o ſup̄ ſpm̄
vel in exceſſu ſpūs vel in extaſi mē
tis reſpectu illoꝝ q̄ꝝ non pote/
rat ex ſua virtute vel intelligentia
ꝓpꝛiam cognitionem accipe. Vt
quid eſſet deus in ſe et in ſua ma/
gnificentia. q̄d angeli ꝑ oīa. q̄d fe
licitas quā nec oculꝰ vidit. nec au
ris audiuit nec in coꝛ hoīs aſcen/
dit. Erat tertio ſine ſpū reſpectu

ſlloꝝ quorum nullam ex ſpū ſuo
poterat rōem attingere Ut regi/
na ſaba reſpectu ſapiētie ſalomo/
nis Hec alio modo dicitur defe/
ctio ſpūs/vſitato nomine in pſal/
mis et cāticis Sic em̄ canit̄ in pſa
de ſanctis Mirant̄ et deficiūt in e/
um quē pſpiciūt Hāc xp̄s nota/
bat cū dixit Niſi quis abnegaue/
rit ſemet ipm̄ non p̄t me⁹ eſſe diſci
pul⁹ Quia niſi q̄ſqꝫ a ſemet ip̄o de
ficiat/exponit gregori⁹. ad illū q̄
ſup̄ ipm̄ eſt non appinquat Hanc
ap̄lus noiat captiuatiōem intelle
ct⁹ in obſequiū xp̄i Sub h̄ tropo
dicūtur monachi ſine voluntate
nec hr̄e velle vel nolle Uocat̄ ali
qn̄ ſtupor vel extaſis conſurgens
ex admiratiōe vehementi rei cui⁹
cauſa penit⁹ ignoratur ſm̄ dama
ſcenū Erat q̄rto maria ſub ſpiri/
tu dum aīe ſue h̄ eſt portiōis infe
rioris opationib⁹ intēdebat.
Diſcipul⁹ Eia ꝟo non ē mirabi
lis expoſitio talis q̄ puer⁹. etiam
poſſꝫ inculcari Mgr̄ Itaqꝫ ſapi
entia eſt q̄ abſcondita pducit in
lucem p quā fit doctrina pruden
tū facilis. dū confuſa diſcriminat
et diſtinguit. dūqꝫ vaga inordina
ta et obſcura reſoluit ad pauca p
ſpicua. Diſcipl's Qua rōe fiūt
iſta? Mgr̄ Nimirꝝ p logicā q̄ iō
dicitur ad oīm methodoꝝ princi
pia viā hn̄s. Diſcipul⁹ Quid
agis de logica q̄m ſtudioſi noſtri
tpis vilez hn̄t terminiſtā irriden/
tes eo ꝙ oia referat ad terminos
Nos inquūt rem inq̄rim⁹. ad rem
imus. q̄d ad nos de t̄minis? Ma
giſter Grauiſſime rn̄t talib⁹ olim
preceptor noſter inclit⁹. ſic fuit et
eſt in plurimis q̄ ſe gratis inuol/
uūt. cura erroꝝ inextricabilibus
modis q̄s ſola ſcit et p̄t logica re
ſoluē diffiniēdo diuidēdo t̄mino/
rū deniqꝫ q̄tatiōes cū modis ſi/
gnificādi viuacit̄ exponēdo. Nec
nō ſophiſmatū palogiſatiōes fā/
taſticas detegēdo Diſcipulus
Sufficēt ergo ſcire logicaꝫ p co/
gnitione metaphiſice ſoli⁹ aut the
ologie nec eſſet pſcrutatiōe pluri
opus Mgr̄ Falleris qm̄ logica
nō dat cognitiōeꝫ ſciētiaꝝ hmōi
ꝫ expedit iter. modis certis q̄ ve/
nitur ad eas Docet inſup modū
explicatiōis. ↄceptuū ſubtiliū. cir
ca res ipſas tā diuinas q̄ꝫ natu/
rales tā in cogitatiōib⁹ q̄ꝫ in affe
ctiōib⁹ quē explicare difficillimuꝫ
eſt imo nec plene poſſibile ſi logi/
ca cū grāmatica defuerit q̄s ad
h̄ officiū ſūmi viri metaphiſici et
phiſici repperer̄ūt Ariſtoteles p̄ci
pue Hāc opinoꝛ eſſe cām erroris
hoim deuotioni ſe dare putātiuꝫ
ſine logica et metaphiſica ſicut ho
mines ſicut ſeſe. duꝫ neſciūt apud
ſe concept⁹ habitos. preſertim af/
fectuales reſoluē et min⁹ pn̄t ad
extra ꝟbis cōueniētib⁹ exponere:
vn̄ ſe ip̄os ſophiſticāt et alios vel
nō inſtruūt vel decipiūt. exptus
centies et centies loq̄r. Ecce duꝫ
audiūt ꝙ marie ſpūs exultauit in

deo ſalutari ſuo. conant̄ exultare
ſil̄r fantaſiantes m̄lta. nūc aman
do. nūc timēdo nūc gaudēdo. nc̄
dolendo q̄lia dū ſatagūt. aſſidue
fiūt apud eos inſolita fantaſiaꝝ
idola ſiue ſimulacra q̄ qꝛ neſciunt
diſcernē a veritate reꝝ et intelli/
gentia rōis. oīa deputāt ad mira
culū vel ad doctrinā deuotionis
excellentē p̲ anagogiaȝ et mētis
exceſſū. Patuit in thurꝉluminis ⁊
bagardis et aliȷ̄s abſq̄ȝ numero
q̊ꝝ ſcp̄ta plurima. marie circa fe/
minas. q̄ꝝ ē auiditas ꝑtinacior
in affectu. q̄ȝuis in v̄tute ⁊ cogniti
one. q̄ȝ viris lōge fragilioꝛ Inde
datū ē epitheton hoc feīs marie
ſenib⁹ veteres ſūt ſortene vel ſor/
tilege Veniūt in hāc ſu ꝯbiā dſe/
quēter vt viros etiaȝ theologos
loq̄ndo ſcribēdo q̄ȝ docē p̄ſumāt
Cōtēnentes illō apl̄i Mulierē do
cē ñ p̲mitto Ecce q̄ȝ modeſta fuit
ſapiētiſſia feiaꝝ q̄ nō niſi ſepties
ab euāgeliſtis inuenit̄ eſſe locuta
¶ Diſcipul⁹ Tranſi materiā hāc
includēter nō inutiliter poſitā. q̄a
de exultatione ſpūs marie. cupio
ſati⁹ inq̄rē. Nā cū exultatio ſpūs
ſit quidā mētis exceſſus anago/
gic⁹. q̄ fit vt crebri⁹ p̲ amorē. Dic
ſi maria cātica cāticoꝝ ſalomo/
nis agnouit. Et ſi ꝯpriū cāticum
ſūgebat illoꝝ decētui Siq̄dē apte
q̄dē videoꝛ mihi h̄ petē. dū legū/
tur in hac ſolēnitate felicis aſſū̄
ptionis ſue talia cātica q̄lia voca
ſti ſaltatiōes vel exultatōes ſpūs
amantis p̲ amorem tractās illō
euāgelicū Cecinim⁹ vobis et nō
ſaltaſti. ¶ Mgr̄ Preſupponas m̄t
ta opoꝛtȝ q̄ ibidē poſita nouiſti.
et q̄dam ad illa adȷ̄ciā Sentio tū̄
n̄cariam tuā. o beata btōꝝ opitu
latiōem quā ſupplex imploꝛo per
btītudineȝ tuā quaȝ oēs p̄dicant
generatiōes. p̲ illā gr̄e plenitudi/
nē/ q̄m inueniſti apud deū. per illā
exultatiōem ſpūs tui. in deo ſalu/
tari tuo. dicam et nr̄o quia nobis
dat⁹ eſt et nobis natus. Da ma/
gnificare in te. p̲ te. et ꝓpter te ani/
mam meā dn̄m. fac exultare ſpm̄
meū/ in dō ſalutari tuo et ſuo Da
ſpūalium gr̄am gaudioꝝ qualis
affuit elizabeth cognate tue. q̄lis
et infanti exultāti in vtero ſuo dū̄
adueniens cū feſtinatione p̲ mō/
tana intraſti domū zacharie. ⁊ ſa
lutaſti elizabeth cū tanta vocis
efficacia q̄ repleta mox ſpūſā̄cto
exclamauit voce magna qꝛ affe/
ctu magno. Benedicta tu in muli
erib⁹/ et benedict⁹ fructus ventris
tui. Qui fruct⁹ dedit intelligē cum
mirando ſubiunxit Et vñ m̄ h̄ vt
veniat mater dn̄i mei ad me Cui⁹
dn̄i? Plane illius cui q̄a credidiſti
beata es qui p̲ficit ea q̄ dicit. Et
cui non ingrata protin⁹ ceciniſti
canticū nouū. canticū canticoꝛuȝ
Magnificat anima mea dominū.
Et exultauit ſpūs me⁹/ in deo ſa/
lutari meo. p̲ anagogicos in deū
exceſſus. Beatus ſiquidem vir cu
ius eſt auxilium a te aſcenſiones
in corde ſuo diſpoſuit in valle. ꝛc.
Clamās ex ſn̄ia coꝛ meuȝ ⁊ caro

mea. deus cordis mei et ps mea
deus in eťnū. ¶ Diſcipul⁹ Uale
at iſta deprecatio tua. q̄ nos diri
gat. me q̄rendo. te rñdēdo Memi
niſti reoꝛ altera collocutōe. te ſpo
pōdiſſe rñſurum . ſi cātica ſalomo
nis cecinerit aliq̄ñ btā vgo dum
ſepius aio voluebat canticū ꝓpri/
um. pferēs illud in corde ſuo An
in exultatione ſpūs ſui eructauēit
coꝛ ſuū vbū bonū dicēs Oſcule
tur me oſculo oꝛis ſui ¶ Mgr̄ Ita
pꝛſus exiſtimo. Nimirū pleiſſime
docta erat ab infātia in lege dñi
et ꝓphis et pſalmis de xº ſcriptis
Inť q̄ ſalomon in exultatiōe ſp̄s
edidit cātica cāticoꝝ. tanq̄ȝ epi/
thalamū ſpōſi et ſponſe mutuo fe
dēatoꝝ per amorem/ quā maria
cōiūctiōem. modo ſentiebat vberi
us impletā dū in ea verbuȝ caro
factū ē deus homo. q̄ teſte Johe
ſpōſus eſt hñs ſpōſaȝ ad cui⁹ pñ/
tiam et vocem ipſe Johes amic⁹
ſponſi gauiſus ē et exultauit etiaȝ
nūc iam ex vtero Qua in re. duc
coꝛ ſurſum atq̄ȝ ꝯſidera per ana/
gogiaȝ. Per eaȝ q̄ppe cātica cāti/
coꝝ pādunť. anime ſe in deū leuā
ti per fidem ſpeȝ et amoꝛeȝ. Ui/
debis h̄ tp̄e quo maria dicit exul
taſſe ſe. q̄druplicem exultationis
ꝯfam. iuxta q̄druplicem modum
ſpūalis mrimonij aie deuote ſeu
deifoꝛmis. cū viro ſuo dõ. vt inte
rim de h̄ ſolo mrimonio fiat ſer/
mo. vbi de⁹ ſpōſus eſt et aia ſpon
ſa ¶ Diſcipul⁹ Placet iſta reduc/
ctio De ceteris quippe. doctoꝛes
abunde locuti ſunt in expoſitione
canticoꝝ. ¶ Mgr̄ Exultant hac
hora. Johes. elizabeth. ihus. ma
ria. conſpicio cuiuſlibet mēteȝ vel
aiam. que duo nūc accipio p eo/
dem Cōſidero inq̄ȝ deo fuiſſe con
iūcta mrimonialiť. ſed varie. Ma
trimoniū aie xp̄i cū deo fuit ab in
ſtanti ſue creatiōis initiatū. ratū
et ꝯſūmatū Illud aūt aie marie.
nūc erat initiatū et ratū. nō ꝯſū/
matū Illud aūt Johis erat initia
tū. ſed non oio ratū. q̄n poſſȝ cul/
pa ſaltem venialis copulā offen/
dere cōiugalem. Illud autē eliza/
beth. fuerat quidem initiatū . ſed
nō ita ratū. q̄n repudiū poſſet inci
dere ꝓpter foꝛnicatiōem ſpūaleȝ
pcc̄i moꝛtalis . Neq̄ȝ eñ poniť in
gr̄e vinculo fuiſſe ꝯfirmata ¶ Di
ſcipul⁹ Dicis inſuetā mihi diſtin/
ctiōem Ediſſere pleni⁹ q̄d intēdis
per eam. ¶ Mgr̄ Uereoꝛ et mo/
lioꝛ oñdere q̄ pacto ꝯueniat epi/
thalamū ſalomonis beate marie
pꝛiuilegio ſingulari. cui⁹ in deſpō/
ſatiōe nulla fuit par aia q̄ nec pꝛi
mam ſilem viſa eſt nec hr̄e ſequen
tem. ad quā anagogia . traduce/
ret cantica cāticoꝝ . Nil preterea
dubitādū q̄n creberrima. libētiq̄ȝ
iocūditate cantauit iſta dū viuēt
Et pꝛimo de aia filij. ſcȝ xp̄i vide/
amus . Hec itaq̄ȝ fuit abſq̄ȝ vlla
dubitatiōe pfectioꝛ . ſed nunquaȝ
talis cui ꝓprie cōueniret hoc epi/
thalamū Didiciſti eñ ſi meminē/

ris hoc epithalamū ſolū ꝯuenire
anime pro ſtatu vie. dum deſpon
ſata eſt ſolū in fide. ſpe. et carita/
te. poſtulās cū omni deſiderio cō/
plementū in re ⁊ eternitate ¶ Diſci
pulus Memini id te poſuiſſe in li/
bello de canticoꝝ origine. tertio
tono ſeu ꝑticione principali Ubi
de anagogicis nuptiis mltã nota/
ta ſunt Nūc aīaduerto nunq̄ȝ fuiſ
ſe xp̄m ſm mētem ſeu portiōeȝ a/
nime ſuperiorem niſi bt̄ī. q̄ȝuis ꝓ
inferiori viator extiterit cui porti
oni non aptat ꝓprie deſponſatio
cū deo ſpōſo ¶ Mgr Aiaduertis
ꝓprie tn̄ qualeȝ habuerit mētalis
deſpōſatio aie Marie dr̄am Simi
liter attende et ſingularem inueni
es. in qua matrimoniū fuit ante
ꝯfirmatiōem in pr̄ia. ſemꝑ ratum
in via. Uolo dicē talit̄ ꝯfirmatū
ꝙ neqȝ repudiū ꝑ mortalem for/
nicatiōem potuit interuenire nec
offenſio queuis ꝑ originaleȝ aut
venialem maculaȝ ſm duplicem
in elizabeth et in Johe nūc indu
ctam ꝯditiōem ¶ Diſcipulꝰ Ele/
uatis pie ꝯſideratiōis oculis in/
tueri videor mariā/ ſm dicta tua
ꝓrimaȝ valde nūc fuiſſe cubiculo
ſponſi. nec obſtitiſſe ad ꝯſūmatio
nem mr̄imonii ſpūalis preter ve/
lum vel cortinā enigmatis vie te/
gētem cubiculū qđ tūc peruiū nō
erat ingreſſui ¶ Mgr Cernis acu
te nōne tu vides a fili q̄nto ma/
ria deſiderio/ ꝯſūmatiōem in glo/
ria matrimonii. iaȝ inchoati. ⁊ ra

ti per grām ꝯfirmatam. optabun
da queſierit. nō quidem impuden
tia q̄ꝗ meretricia. rapiētē virū vl/
tro ſed verecūdia virginali ꝑ inſi
nuatiōem formatā. reuerētial̄ pu
dicitie v̄bis. petebat qđ optabat
cōi voto cū ſpōſo. neqȝ ei tepidi/
or erat ſpōſi ad ſpōſam zelus do
nec introduceret eā in domū ma/
tris ſue. et in cubiculū genitricis
ſue. omni deinceps ablato vela/
mine q̄ſi facie ad faciem vidē ſibi
dabitur. ſpōſum. et vnū fieri cum
ſpōſo. Itaqȝ iam nō duo. ſed vnꝰ
ſpūs/ ſedē ꝑpetuo nubentur Hinc
ſunt ille voces amoris interrupte
ſuſpiriis Hinc allocutiōes alter/
ne. Hinc mutue collaudationes.
hinc curſus ⁊ recurſus crebri ſub/
iti q̄ȝ ſpōſi ſaliētis tripūdiātis ſeu tri
pudiātis Audi ſpōſam. verecūde
petētem ſpōſum. Oſculet̄ me oſcu/
lo oris ſui. Trahe me pꝰ te Indi
ca mihi quem diligit aīa mea vbi
paſcas. vbi cubas in meridie Fa/
ſciculꝰ mirre dilectꝰ meꝰ mihi. int̄
vbera mea ꝯmorabit̄ Deinde cū
pulcritudineȝ ſpōſe laudaſſeȝ ſpō
ſus. ſpōſaqȝ de ſpōſo ſil̄r feciſſet.
¶ Cōſidera q̄ȝ apte vel q̄ȝ verecū/
de dedit intelligi nil reſtare niſi ſe
cretū ingreſſum cubiculi Lectulus
inq̄t noſter floridꝰ. Sed redeo ad
oſculū Amor ignꝰ eſt lampades
eius lāpades ignis atqȝ flāmaꝝ
Propterea neq̄t ſe in ſe cōtinē q̄n
aſſiilatiōem querat ſibi facē. ſemꝑ
inq̄etus ē quouſqȝ ꝑtingat ad in

timū rei quā diligit. Uocat inqꝫ
diuin⁹ dionyſius vim amoris eſſe
quid ſꝑ mobile inceſſabile calidū
acutū. feruidū ſupferuidū. Quid
igit̄ exiſtimas/faciet ſponſa talib⁹
ad ſponſum ſuccenſa flāmis amo
ris. niſi ꝙ inq̄rat intimos ample/
xus ſuos. vt in illis refrigeriū ſue
niat tota toti coniūcta. Expectat
tn̄ pudicicia ꝟginalis tp̄s bn̄pla/
citi ſponſi. diē qꝫ ſtatutū pro nu/
ptijs anticipar̄ nō audet facit in
terea qđ ſibi fas ē. petit ad ſolati
um. petit ad refrigeriū eſtuantis
ardoris ſui/oſculum ſponſi caſtiſ/
ſima ſuauitate iocundū. Oſcule/
tur me inquit oſculo oris ſui Ui
di raptaꝫ vidi exultātem extra ſe
ſpōſaꝫ Ipſa petit oſculū nec expli
cat cui⁹ Cur ita! Reputat em̄ illud
omnes intelligē qđ ſolū cogitat.
qđ vnicū deſiderat qđ totuꝫ coꝛ
occupat ſic illa philocapta de
dn̄o. Si tu ſuſtuliſti inq̄t eū dicito
mihi. ¶ Diſcipul⁹ Diſcere rogo.
cur non contēta fuerit. oſculer̄ me.
ſed ſubinfert oſculo oris ſui.
Mgr̄ Diſtinctio vulgata ē. et ali/
as diligētiſſime deuotiſſimeqꝫ de
ducta de triplici oſculo. Hoc qui
dem pedis. hoc man⁹. hoc oris.
Hanc triplicē repies differētiam
in oſculo oris. pro conditiōe hui⁹
vel illi⁹ anime. Oſculū q̄ppe datur
aliq̄n in ſignū recōciliatiōis Sic
pr̄ euangelic⁹ vidēs alonge filiū
ſuū venientem a regione ꝑditiōis
et egeſtatis. mia motus occurrit.
et cadēs ſuꝑ collū eius. oſculat⁹ ē
eū. Quāqꝫ vero dat̄ oſculum in ſi/
gnū noui muneris ſeu benedictio/
nis. ſicut yſaac benedicēs filio o/
ſculū petijt ab eo Porro dat̄ oſcu
lū ad ſolū amoris non tā indiciū
qꝫ exercitium. ſicut pius pr̄ et pia
mr̄ filiū oſculat̄ infātulū. ſic caſtiſ
ſima coniunx maritū Cōpetit qđ/
libꝫ oſculū ſi tropologiā attēdis.
aie viatoris quereti deū. et h̄ ſm̄ tri/
plicem aie ſtatū. Petit oſculū recō
ciliatōis. aia. pccoꝝ ꝯfeſſe ꝯſcia.
vt ſaner̄. Exēplo martini. ſanātis
oſculo leproſum. Petit oſculū be/
nedictiōis. aia nō ſatis opulenta
ſed egens munerib⁹. Petit oſculū
exercende dilectiōis mutue aia. iā
in oībus bene conſcia nihil requi
rens. nihil intēdens in oſculo pre/
ter amorem. vt amer̄ et amet.
Diſcipul⁹ Nunq̄d elicere nō vis.
ſolam int̄ oīs et ſuꝑ oēs aias vi
atrices. aiam marie potitaꝫ fuiſſe
tali oſculo tertio dei ſpōſi ſui duꝫ
viuēt! Erat ſiquidē tota ſꝑ mun/
diſſima. nunqꝫ egens recōciliatio/
ne. erat gl̄a plena. ſuꝑ oīs bene/
dicta. non egens nouis munerib⁹
licet augerer̄ ipſa. tn̄ magl. amari
et amaē. dilectoqꝫ ſuo frui ꝓxime
iam ad ſtatū patrie ꝓpꝛabat.
Mgr̄ dr̄ Recte cōiecturas ad ſin/
gularem noſtre btē laudeꝫ. veruꝫ
ad edificatiōeꝫ alteri⁹ cuiuſuis a/
nime. fas habes obſeruare. q̄ pa/
cto ſine preſūptiōe. poſſit ipſa pe/

tere que peccatrix eſt / oſculum
ſponſi et dicere cum modeſtia.
Oſculetur me oſculo oris ſui Que
conſideratio dat aperire tanꝙ
myſtica clauis parabolicas locu
tiones canticorum. ad triplicem
ſtatum repertum in animabus.
Quoruz primus dicitur incipien
tium. Alter proficientium Ter/
tius perfectorum. Sed eſt aliud
quod attendas. in oſculis caſtis
et licitis ieſu ſponſi Unum cor/
porale fuit. Aliud ſacramentale.
Tertium figurale. Ecce reductꝰ
ad beate marie tēꝑa. luſibus fidei
conſpicio beatam iſtam matrem
virgineo fouentem gremio. ſpe/
cioſum forma pre filijs hominum
puerum ieſum. quem deoſculaba
tur crebro. recipiens viciſſitudinē
oſculi. cum amplexu tenerrimo
a ſemet ipſo. O quis mihi det te
fratrem meū ſugentez vbera ma
tris mee. vt inueniaz te ſolum fo
ris et deoſcular te. et iā me nemo
deſpiciat. Felix prorſus extitiſti.
vir marie iuſte ioſeph. cui totiens
conceſſa ſunt oſcula blāda pueri
ieſu quem geſtare manibus. ſinu
refouere. brachijs amplecti. pe/
ctus dei capax tuo pectori ſtrin/
gere cum omnibus puericie gra
tiſſime blandimentis totiens me
ruiſti O quotiens intuitus oculo
rum btōrum. tibi ſponſe ꝙ tue le/
tos afflabat honores. O q̄tiens
iocūdiſſima vox. diuinos vobis
ſpirabat amores. Sic oculos. ſic
ille manꝰ. ſic ora ferebat. tanꝙ ve
re cū filio hois. filiꝰ eſſz dei. Iſta
dum dicis. dū optas. dū miraris
q̄re nō ſacerdotiū recogitas tuuz
rōe cui tibi fas ē q̄tidie. filio dei
et hois oſcula dare ipm cernere.
ipm geſtare. cōtrectareq; manibꝰ
Dicaz mirabiliꝰ. ꝙ nec ipi ioſeph
conceſſuz eſt. Potes ſacramenta/
liter ipm manducare. q̄ eſt panis
vite eterne. qui dat vitā mūdo. q̄
mutabit te in ſe vt ſis ipſe in eo et
ipſe in te vt dices cū apl̄o. Viuo
iam nō ego. viuit aūt in me xp̄us
Diſcipulꝰ O ego noui q̄d loq̄/
ris ſed h̄ ad ↄfuſiōem miſeri pec/
catoris qui et ſumit xp̄m. et ſacra
mentū oſculat̄ et fruitur oſculato
ꝑ ſacramentalē vnionem Ve mi/
hi q̄ntū vereor illud imꝓperiū fre
quēter impingi poſſe mihi qđ Ju
de nequiſſimo / benignꝰ intulit a/
gnꝰ. O Juda. oſculo filiū hois tra
dis. Mgr̄ Prohibeat a ſeruis
ſuis. hoc imꝓperiū deꝰ. faciens vt
dignitatem oſculi ſacramentalis
ſꝑ attendāt eminentiorē eſſe q̄z fu
erit pn̄tie corꝑalis. maxime iūctā
cibatione. Neq; enim qui mandu/
caſſet particulaz carnis xp̄i. vtpu
ta genaz vel auriculā. manſiſſz in
xp̄o et xp̄s in eo Sicut nūc fit dū
talis adeſt nobis velatus. et vere
deus abſconditꝰ. totꝰ manducatꝰ
manducans et nos totos. Felix
anima ſacerdotū. felix et ceteroꝝ
xp̄ianorum / qui poſt eſū et potū
inebriantis. letificantis. et confor

tantis preclariſſimi hui⁹ ſacramē ti huius benedicti fruct⁹ ꝟginei ꝑt ex ſententia dicere. Sub vmbra illius quem deſiderabam ſedi. per ocium otēplatiue quietis. Et fru/ctus illius. ſit in accipientiū vm/bra miniſtratus. dulcis gutturi meo. Introduxit me rex in cellam vinariā. ordinauit in me caritatez vt nihil plus amarem. nihil plus deſiderarem. q̄ȝ ſumme amabilem et totuȝ deſiderabilem. Fulcite me floribus ſanctarum affectionum. ſtipate me malis ordinatarum af/fectionum ſeu meditationum. qui/bus abundat ortus veſter. O filie hirlm que ē celeſtis libera/ mater noſtra. O beatificate anime quia amore langueo quia vulnerata ſum caritate. Et hinc eſt iſte pal/lor meus. hinc iſta nigredo. q2 iu/ſticie ſol combuſſit me. vulnerauit me. decolorauit me feruide dilecti onis amore ſeu ardore. Angeli quoq̄ȝ conciues veſtri cuſtodes ciuitatis hieruſalem amici ſponſi filiȷ̄ matris mee: que eſt gratuita bonitas diuinitatis. pugnauerūt contra me. ſed pugna feliciſſima. que carnalia deſideria trucidat. Poſuerunt me cuſtodem in vine/is ſanctarum operationum Vine am quoq̄ȝ meam/ non ego tam cu ſtodiui. q̄ȝ ipſi de mandato ſpon/ſi. Hec inq̄ȝ ꝟba inter ſuſpiria cu dit ſpōſa. vtpura tota ſobrie ebri/a. tota feliciter caritate vulnerata quam cadentem et ſpaſmataȝ ze/lotes ſponſus. inter brachia ſuſce pit ſua. leuat caput leua. a leuan/do dicta. Hec ſponſa quamuis ſobrie temulenta ad preſentiam ſponſi reſpirat. et ſuſpirabunda trahit de imo pectoris vocem. Le ua eius ſub capite meo et dextera illius amplexabitur me. ¶ Di/ſcipulus Jam ſiſte obſecro vides ne. quo te pertrahit eſtus cum ſer mo tuus erat de oſculo. Dic ſi q̄d habeas amplius quod afferas?

¶ Magiſter Plane multum. tam in bonis bonum. q̄ȝ in malis ma/lum. Ve ve. carni et ſanguini Quis offerre ſermo pudicus au/deret? Quid enim nequius q̄ȝ q̄d excogitauit caro et ſanguis

Diſcipulus Ne precor adamato/ria cantica admiſce vel ſatiram ⁊ tragediam/ mordaces/ vel come/diam lubricam vel ſordētes eglo gas. ſola nobis anagogia diui/nos cantet amores.

¶ Magi/ſter Mones probe qui conuiuio vetas induci nuptiali funereas tu bas vocis tracheree. atq̄ȝ ſulphu/reas amoris infauſti tedas incen di perhorreſcis. Sed quid tan/gis de oſculo figurali duȝ vel cru cem. vel imagines. aut reliquias ſanctorum ſanctarumq̄ȝ quiſpiaȝ oſculatur?

Diſcipulus Puto poſt paſſionem filiȷ̄. beata mater ei⁹ crucez crebro fuerit āplexata. oīaq̄ȝ loca vbi ſteterāt ſacri pe/des ei⁹ ſedula deoſculatiōe colue/rit. Sȝ neq̄ȝ fuerat expers ſacramē

talis oſculi. de quo locut⁹ eſt. ſicut nec exēplar illud duplex pn̄ie. maria magdalena et egyptiaca. q̄z/uis ꝑtin⁹ intrauerūt thalamum ſponſi ſublato velamine. nec glo/ſus dionyſi⁹ in morte carere volu erūt. At v̄o quid ſit os dei ſponſi. et quid oſculū ſubtili⁹ ediſſere ſi potes cū ſit incorꝑea diuinitas

¶ Mgr̄ Uocas iteꝝ ad diſtincti onē oris et oſculi trimēbrem. Os habem⁹ dei pr̄is os filij. oſculū vtriuſq̄z q̄d eſt ſpūſſāctus. Os ſuū aperuit xp̄s hn̄s labia diſtillātia mirrā primā mortificatiuā vicio/rū. cui⁹ tot ſunt oſcula q̄t v̄ba. Jpe ſiꝑ cum pr̄e et ſpūſc̄o aperuit ora ꝓphetaꝝ. Aperuit et os p̄dicato/rū et doctoꝝ q̄ ſapiāz eructāt por rigētem oſcula volētib⁹. Dicunt͛ aūt p̄dicatores os dei ideo quia ſeparant p̄cioſa a vili. ¶ Diſcipulus Jūge duplex h̄ oſculū vltimū ip̄is tropologie vel allegorie ado leſcētul͛. ſatis em̄ patēt et ſobrios edificant et in primo conſiſte

Mgr̄ Deus ſicut eſt vnus et vno/mius per eſſentiam et ꝓprietatem ſic eſt ꝑ anagogiam ſymbolicam oīnomius. Jta vnus ē multiplex q̄z. Sciens itaq̄z deus nos par/uulos et balbos voluit inſtar nu tricis frangere verba ſua. quibus ipſe nobiſcū. et nos ſecū intelligi/biliter vtrinq̄z loqueremur. Cōceſſit igit͛ locutōes tranſſūptiuas a reꝝ cognitaꝝ ſimilitudinibus aſſū/ptas. tam abundāter vt nihil in/ueniat͛ q̄d nō valet ad ſp̄m trahi noiandū. q̄d loquēdi gen⁹ appel/lauit dionyſi⁹ ſymbolicū de q̄ et ſcripſiſſe notat libꝝ. ſ ad latinos nō puenit. Hoc typo loq̄ndi. de⁹ pr̄ h̄z os. ex q̄ fili⁹ ei⁹ increata ſa/piētia ꝓdijſſe ſe gl'iat͛. Ego inq̄t ex ore altiſſimi ꝓdij. p̄mogenita añ oēm creaturā. Jlz et vteꝝ. Ego inq̄t ex vtero añ luciferꝝ genui te. Pr̄ itaq̄z diligit filiū ſuū. et fili⁹ ge nit⁹ mutuū repēdit amorē. q̄ viciſ ſitudo dilcōis cur nō deoſculatio noiabit͛? Ex q̄ ſpiratio cōis amo/ris emanat et flagreſcit. q̄ ſpira/tio q̄r nectit q̄damodo pr̄is os ad os filij. dici p̄t oſculum vtriuſq̄z. Spōſa ergo. dū q̄rit oſculū ſpōſi ptz q̄le ſit illud oſculū. q̄r ſpūs eſt oris vtriuſq̄z pr̄is et filij. ¶ Diſcipu l⁹ Sz q̄ vel q̄lia ſūt labia ſpōſe?

Mgr̄ Jlla nimiꝝ ſūt due vires p̄ci pue mētis. Uis intellectiua. ⁊ vis ei correſpōdēs affectiua. ſeu volitiua vel appetitiua q̄s dū ſpūſſc̄s. oſcu/lū pr̄is et filij inſpirādo cōnectit. ⁊ oſculat͛ illabēdo fit mēs tota dei/formis et cōformis btiſſime t͛nita ti. fit t͛nitatis nobile t͛cliniū. Jta/q̄z fit ei⁹ memoria fecūda parēs verbi cū acies intelligētie cōuertit͛ ſup ip̄am. ex q̄ ſimul cōuerſiōe ſpi/rat͛ amor cōis vni⁹ et eiuſdez vo lūtatis. Hec ē ſpēs et imago pul/cerrima. et cōformata et aſſiſ̄ata diuine trinitati. que per gratiam eſt id ipſum q̄d de⁹ per naturam. Exultabat ad hāc aſſiſ̄atiōem ꝑ/

tingere ſpūs marie ſuſpirās et e/
ſtuans aſſidue deſiderio ſpōſi ſui.
Oſculeť me oſculo oris ſui. Quid
q̄ris o btā? q̄d oſculū ſpōſi petis
o benedicta? quid eſt illud oſculū
niſi ſpūſſanctus qui vtiq̄ʒ ſuꝑuenit
in te. q̄ſi virt⁹ altiſſimi obūbra/
bit tibi. imo iam ꝑierat nec poſt/
modū receſſit a te q̄ʒ dn̄s ſꝫ tecū
Sʒ q̄d affectas o pulcerrima mu
lierū? Sentio q̄d requiris et ſi diſ/
ſimulare videaris verecūdia v̄gi
nali Thalamo ſponſi ꝓxima es.
gaudēs oſculo oris Sed et leua
ei⁹ ſepe ſub capite tuo. Et int̄ vbe
ra tua cōmoratur. te amplexās. te
oſculās. quid tibi vis āpli⁹? Cer/
te nondū ſubintroiſti ſecreta cubi
culi ſilentia vbi ſedē ꝑpetuo mr̄i/
moniū cōſūmetur Jnquieta ēs do
nec introducat te/et tu illū in do/
mū mr̄is tue et in cubiculū gene/
tricis tue. Et q̄ iſta mater tua niſi
diuinitas ſua. vtiq̄ʒ oīm creatrix ꝛ
gubernatrix Et que dom⁹ eius q̄
altera ſi nō eternitas ampliſſima?
Nō deniq̄ʒ cubiculū niſi ſin⁹ altiſ
ſimus occultiſſim⁹ dei p̄ris in quo
ſpōſus tu⁹ q̄eſcit ꝑenni felicitate
Hoc cubiculū intrare. in h̄ q̄eſce/
re delectari. fecūdariq̄ʒ deſidera/
būda ſuſpirās. penſabas q̄le ſit i/
ſtud Exultabūt ſancti in gl̄a leta/
būtur in cubilib⁹ ſuis ꝑfallor. ſi nō
hec ipſa q̄ dixim⁹ exp̄ſſiſti ſpōſum
inueniēs et dicēs Tenui eū nec di
mittā. donec introducā illū in do
mū matris mee et in cubiculū ge/

nitricis mee Et ecce nūc o btā q̄d
ſperaſti tenes quē deſideraſti poſ
ſides quē credidiſti vides. quē di
lexiſti tota ꝯplectens ipſoq̄ʒ ſecu/
ra frueris in eternū. Diſcipul⁹
Quid ſibi vult ſpōſus iſte ſuus ꝙ
vnā ſuā vnice dilectam mrēm di/
ſtulit introducē ſecū in cubiculum
felicitatꝭ eterne q̄ſi latronē de cru
ce protin⁹ in hoc cubiculo collo/
cauit Audiente mr̄e et incōſolabi
liter anxiante. ꝑtranſierat eīn gla
dius aiam eius. Amen dico tibi.
hodie eris mecū in paradiſo. O
mitiſſime ih̄u. Et vbi erat mater
tua niſi in dolore cōtinuo rema/
nens in hoc nec̄ʒ ſeculo. ſeꝑata e/
tiam a corꝑe tuo q̄d incluſū iace
bat in ſepulcro. O vere t̄ribilis in
conſilijs deus ſup filios hoim O
certe veriſſimū ꝙ erunt nouiſſimi
primi. Quis hoc eſtimaſſet quis
credidiſſet. quis ſperaſſʒ? aſſūitur
ad glorie cubiculū latronis aia. ꝛ
aia mr̄is relinq̄ť ad lamētū Cui
et lōgo tꝑe p⁹ patet ingreſſ⁹ ad i/
dē ſpōſi cubiculū Potuit inuidiā
ſibi facē glorificat⁹ ipſe latro. ſi nō
feciſſet eā caritas vnū cor et vnā
aiam cū eo. Suaſit eadē caritas
q̄rēs q̄ dei ſūt h̄re vitā in patien/
tia ꝓp̄ electos dei. ꝓ ſe et ex ſe do
cēdos de myſterijs vere fidei. Et
quia deſiderium quanto per in/
colatus huius prolongationem
plus et plus adauctum eſt tanto
hʒ in adeptōe ſup oēs pl⁹ gaudiū
Mgr̄. Concernit hec reſponſio

tua ꝓlongatiõem hui⁹ miſerie in
iſta amoroſiſſima ꝑ annos q̄ per
oſculū pedū primū mūdata. poſt
hēmicola diu fuit. Sic diſcipulus
ille quē diligebat ieſus. vſqꝫ ad ſe
nectã vixit et ſeniū. Tãgit igni/
tus martir Ignaci⁹. ſcribēs beate
ꝟgini cām ſupſtitis vite ſue. vt ce/
teros ex ſe et ꝓpter ſe/et in ſe ↄfor
taret. Cui etiã btã virgo reſcripſit
vt exultaret in deo ſalutari. Por/
ro quis te docuit o Luca. medice
cariſſime primas euãgelij tui par
tes niſi ſolū taliū conſcia ꝟgo pru
dētiſſima cui te familiarē ↄſiliarat
caſtitas. quia nec vxorē nec ꝓlē
habuiſſe narraris. Per te ꝑcurſo/
ris annūciatio. ↄceptio. exultatio
natiuitas. circūciſio cū nõis impo
ſitiõe nobis patēt. Per te cãticū
zacharie. Per te toti⁹ incarnatio/
nis xp̄i myſteria. nobis tradita
ſunt. Per te cantica cãticoꝝ ma/
rie et illud ſymeonis. pueri ihu fe/
lix inuentio deſcribunt. et quo a/
lio niſi Maria reuelante? ¶ Diſci/
pul⁹ Ardet anim⁹ multa q̄rē ſuꝑ
enumeratis euãgelij materijs q̄s
oēs ↄſeruabat maria ↄferens in
corde ſuo. ac ꝓinde magnificans
dn̄m et exultans in deo ſalutari
ſuo. Sed cepto curramus itinere.
p⁹ odorem vngētoꝝ tuoꝝ quē ſpi
rant amoris cãtica. de quib⁹ poſt
oſculum ſubdit. Quia meliora ſūt
vbera tua vino fragrãtia vnguē
tis optimis. Dic ſi ſpõſa ſingula/
ris. ſibi volebat tãqꝫ oſculi cauſã

ſubdens. quia meliora ſūt vbera
ſponſi ſuper vinū. Que ſūt hec v/
bera? ¶ Magr̄ Si dixero ꝙ vbera
ſūt amor vel amores. nihil errare/
ro/qm̄ oīa ſortitur amor vocabu
la inſtar dei. quia deus caritas ē
amor eſt. os. oſculū. ipſe vbera. ip
ſe vnguētū fragrãs. ipſe oleū effu
ſum. ipſe nardus. ipſe faſcicul⁹ mir
re. ipſe equitat⁹ dei. ipſe botr⁹ cy/
pri. ipſe lectul⁹. ipſe flos cãpi et li/
liū conualliū. Quid moror ꝑ ſin/
gula? Ipſe ꝑ denoiatiõem ꝑtici/
patam. vn⁹ omnia in oībus cui⁹
natura ſi perfecte cognoſceretur
ceſſaret linguarum neceſſitas.
Ipſe ſibi tot⁹ et vnus ſufficiēs lin
gua eſſet/ſufficiens oculus. ſuffici
ens auris et naris et guſtus et
tactus. imo vero nullum eſſet per
eſſentialem proprietatem. ſed per
eminentiam ſingularem. ¶ Diſci
pulus Cur iſta premittis? Ma/
giſter Plane ne preſtoleris amo/
ris cantica exponendo poſſe fini/
ri. qui certe infinitus eſt. cuius q̄n
titatem non molis. ſed perfectio/
nis accipientibus ſemper eſt ali/
quid vltra recipere. Non expecta/
ueris ergo. totam ſalomonis can
ticorū et marie. ſeriem poſſe nos
decurrere. qui nec duos verſicu/
los vtriuſqꝫ cantici. imo nec pri/
mum verſum ſatis attingere pene
trareqꝫ valemus. ¶ Diſcipu/
lus Et ſi de deo nil perfectum
poſſum⁹ eloqui conemur tñ more
pueroꝝ nos balbutiendo ſolari.

Dic aliq̄d idcirco de vberib' ſpō
ſi. et ſpōſe de q̄bus additur terti/
um oſculū. q2 meliora ſunt vbera
tua vino fragrātia vngētis opti/
mis. Et q2 viu' eſt ſermo dei ſm
apl'm p̄t tn̄ cū quolibet ⁊ ad quē/
libet loq̄. Propterea ſi reliq̄s can
ticoꝝ p̄ticulas quādoq3 omiſce/
ris non erit ingratū p̄lixioris tra
ctatus tollēs faſtidiū. ¶ Mgr̄. Di
cit hoc loco mgr̄ nicola' de lyra
poſtillator ad lr̄ām. q̄ fūdamētū
eſt allegorie tropologie nec nō ⁊
anagogie. Dicit inq̄3 p̄ noīe iſto
vbēa iudeos h̄re amores ob eq̄/
uocatiōem noīs hebrei ad amo/
res ⁊ vbera. Hieroni' vbera ſecu
t' eſt. hebre' amores. ¶ Diſcipul'.
Tranſi inuenies tale poſitū mille
locis in biblia. Pro quo ſedādo
ſcripſit olim volumen egregium
p̄ceptor nr̄. P. Cardinalis Ca/
meraceñ. cui' ſn̄iam alio loco dū
inq̄rā pādes ſpero. Mgr̄. Pādaz
tu nihil h̄ calūniabile vel aduerſū
reperies ſi modos loq̄ndi typi/
cos ſeu figuratiuos attēderi. q̄b'
res otenta ſignificat̄ p̄ cōtinētez
et econtra. Cōtinēt aūt vbera cū
pectore cor ipſum qd̄ ſedes amo
ris ē radicat̄. Laudās igit̄ vbera
laudat amores q̄ meliores ſint
vino fragrātes vnguentis opti/
mis. Video ilico q̄ nō ſurrexit in/
cōgruitas ſi ſponſo dētur vbera
q̄ cor habent oplet̄ū et eſtuās a/
morib'. Siue dicat̄ g'. meliora ſūt
vbera tua. ſiue meliores ſūt amo
res. Anagogia p̄bat vtrūq3 veꝝ

ſciens q̄ amor diuinus neſcit ſexū
apud quē nō eſt maſcul' neq3 feīa
q̄3uis dicat̄ ſpōſus et ſpōſa.
Diſcipul' hoc obſeruādum arbi/
tror p̄ deuotis ne ſe carnalib' in/
uoluāt ſimulacris. Video p̄inde
q̄ nec lac vbeꝝ nec vinū nec vn/
guētum ſit aliqd̄ corp̄ale. Nihilo/
min' cām trāſſūptionis ⁊ ōp̄atio
nis licet inquirere. cur vbera vino
ſint meliora cū ſponſus duxerit
ſpōſam in cellam vinariam. Cur
rurſus inuitās clamauēit poſtq̄3
dixiſſet. Bibi vinū meū cum lacte
meo. Comedite amici et inebria/
mini cariſſimi. ¶ Mgr̄. Bibit itaq̄3
vinū ſponſi ſpōſa viatrix. ſed per
vbera ſponſi tranſfuſū ⁊ lac factū.
Alioquin debile nūc cereb2 ſpō/
ſe. vini puri virtute turbaret̄. Exē
plū dant nobis nutrices q̄ paruu
lis infantibus ſi ſagaces ſunt vini
puritatem non miniſtrant ſed qd̄
in ſuum lac conuerſum eſt. Sunt
enim hac ratione nutricis vbera
meliora vino non ſecus in vberi/
bus ſponſi qui propter ſponſam
in incarnatione lacteus factus eſt.
Conati ſunt philoſophi ſugere
vinum ſapientie de vberibus pri
me cauſe dum inuiſibilia dei per
ea que facta ſunt cognouerunt.
ſempiternam quoq3 virtutem ei'
et diuinitatem. Concaluerunt et
eſtuauerunt et inflati ſunt vino
multo. de calice aureo babilonis
et inebriati dati ſunt in reprobū
ſenſum. et obſcuratum ē inſipiēs
cor. coꝝ. Rationem dicit apl'us

qꝫ cū cognouiſſēt deum nō ſicut
deū glorificauerīt neqꝫ grās ege/
rūt ſi habes vinū ſine lacte q̄ pla
ne lac meli⁹ eſt. p̄ſertim cōditū ex
vino vel factū cui⁹ pot⁹ inebriat
ſed ſobrie ſine luxuria. Accipe ſi/
gnū ebrietatꝭ noxie ſimul ſit et cāꝫ
in phis q̄ veritatis ſtudio tā vehe
menter intēti nihil de amādo de/
um toto corde. tota aīa. et tota
mēte. fortitudīe. ſcrutati ſīt. Quid
mirādū ſi defecerīt ſcrutātes ſcru/
tinia. ſi p errorꝭ p̄cipicia ceſpitan/
tes impegerūt potati vino mixto
veneno oīm vicioꝝ nec q̄liūcūꝫ
ſed nephādoꝝ q̄lia notauit apl̄s.
qꝫuis nō oīa q̄ in occulto fiūt ab
eis inq̄t turpe ē dicē. Et cū q̄ fi/
ūt niſi cū illa meretrce q̄ apd ſalo
monē allicit dicēs Veni inebria
mur vberib⁹ ¶ Diſcipl̄s fugiam⁹
otius hos ꝟboꝝ fetores q̄ de v/
berib⁹ et amorib⁹ loq̄mur fragrā
tibus optimis odoribus. ¶ Mgr̄
Audiamus poti⁹ aure pietatis et
fidei mrēm ꝟginē et filiā magnifi
canteꝫ dn̄m et exultantem in deo
ſalutari ſuo. Cuius nomē eſt oleū
effuſū qd ſanat incipiētes. paſcit
proficientes. delectat ꝑimantes
¶ Diſcipl̄s Vexꝫ ſi ꝑperat inten
tio q̄rē de tertio ꝟſiculo. cur ma/
ria oleū ſue magnificatiōis et ex/
ultatiōis ꝑtin⁹ intulerit Quia re/
ſpexit inq̄t hūilitatē ancille ſue.
Nihilomin⁹ exponi ꝑus opto do
ctrinalr q̄d ꝓprie ſit magnificare
deū et q̄t modis fieri reꝑitur.
Mgr̄ Pertinēs ē inq̄ſitio talis Igi

tur accipe ꝙ magnificare dn̄m ni
hil aliud ē qꝫ magnū ſignificare
Nō em̄ facim⁹ deū aliter magnū
Sūt aūt modi ſignificādi magni/
tudinē dei ſine nūero in genē duo
Vn⁹ interior in aīa cognoſcēteꝛ
diligēte deū Etei fide ſpeꝛ carita
te magnificaī in aīa de⁹ qm̄ ma/
gn⁹ ab ea et in ea ſignificaī. Mo/
d⁹ alter ē exterior tā multiplex qꝫ
varia ſūt ſigna q̄ repn̄tare poſſūt
ab extra magnitudinē dei. Quid
ē em̄ ſignificare niſi aliq̄d intelle/
ctui repn̄tare Sit h̄ p voces. ſit p
colores vel ſpēs coloꝝ. ſit p obie
cta q̄rūlibet ſēſuū. ſit p enigmata
figuraꝝ in ſcripturis ſāctis. ſit p
reuelatiōes myſterioꝝ Concluſit
idcirco cāticū ſuū ꝟgo btā ſub at
teſtatione diuinarum locutionum
quas fecit dn̄s ad pr̄es noſtros
Abraham et ſemini eius in ſecula
Conſeruabat omnia verba hec
conferens in corde ſuo nūc yſaie
ꝓpheciā de virgine paritura Nūc
Jēmie vaticiniū ꝙ mulier circū/
dabit viꝝ. Nūc ebdomadas da/
niel. Nūc portā clauſā ezechiel. cū
tēplo toto ¶ Diſcipl̄s Deſcꝑſiſti
q̄d ē magnificare dn̄m qm̄ eſt ſi/
gnificare dn̄m eſſe magnū vniuer
ſaliter ꝑfectū Scio qm̄ ſignifica/
re ſm grāmaticos eſt aliq̄d intel
lectui repn̄tare q̄ tractāt de mo/
dis ſignificandi ſup q̄b⁹ Cētilogi
um cōpoſuiſti. Sūt inſup varij mo
di ſic notas magnificādi dn̄m ſcꝫ
bn̄dicē ſanctificare glorificare ꝑ/
dicare exultare confiteri dn̄o lau

dare et ita de ſilibus quoꝝ canti/
ca memorantur Inquiramus igi
tur de ſingulis. Dic quid eſt do/
minum benedicere ¶ Magiſter
hoc eſt ſignificare dominum eſſe
bonoꝝ datorem factorē vel do/
natorē q꞉ ſuū dicē facere ē. dixit ꝛ
facta ſūt Ita ſuū benedicē eſt ſuū
bene agē Dño āt benedicē ſigni
ficat vbū benedictiōis ideo fieri
vel dirigi vt ibi Sācti tui bñdicāt
te ¶ Diſcipls Dic q̄d ſit ſāctifica
re nomē dñi ¶ Mgr̄ h̄ ē ſignifica
re dñm in ſāctitate et mūdicia ꝑfe
ctū Quid aūt ſit ſanctitas dñi et
noticia et mūdicia habes alibi
Diſcipul' Dic q̄d eſt exultare in
deo ſalutari nr̄o ¶ Mgr̄ h̄ ē ſigni
ficare deū eſſe ſaluatorem nr̄m et
ſalutare vel ſaluatiōem nō ꝗlicū/
ꝗ ſigno ſed modo leticie exterius
ſe ꝓdentis et q̄i ſe nō capet vlte/
ri' ſaliētis ¶ Diſcipul' Dic quid
eſt cōfiteri dño ¶ Mgr̄ hoc eſt ſi/
gnificaē certo ſigno ipm̄ eſſe dñm
Et h̄ multipliciter vel qm̄ bonus
vel qm̄ in etnuz mia eius vel qm̄
laudabilis nimis et magnitudis
ei' non eſt finis vel qm̄ pcc̄a di/
mittit et ꝑ̄ſtabilis eſt ſuper mali/
cia aut ex reliquis perfectiōibus
ſuis ¶ Diſcipls Dic q̄d ē ſacrifi/
care dño ¶ Mgr̄ hoc eſt ſignifica
re certis ſignis adhibitl. ꝙ ille cui
ſacrificatur vel in cui' honorem
principalit̄ offerē ſacrificiū ſupre
mus eſt dñs plenariam hn̄s po/
teſtatem vite et mortis ſuper nos
ſicut in animali ſacrificato vel oc

ciſo. ¶ Diſcipul' Dic q̄d ē gr̄as
agere deo. ¶ Magiſter hoc eſt ſi/
gnificaē bona recepta ab eo pure
gratis nō meritis nr̄is. Modi āt
ſignificandi ſunt varij pro varie/
tate eorum que recipiuntur ad ſi/
gnificandum corde voce corꝑe
et opere ¶ Diſcipulus Dic quid
eſt adorare dñm vel colere cultu
latrie ¶ Magiſter hoc eſt ſignifi/
care ſupremaz in oībus ſuā dña/
tionem atq̄ʒ maieſtatem et h̄ mo/
dis varijs interius in aīa vel exte
rius in corꝑe aut alijs rebus ex/
hibitis. ¶ Diſcipulus quid ē iu/
bilare deo ¶ Mgr̄ hoc eſt ſignifi/
care magnitudinem eius in boni/
tate et benedictionibus mō gau/
dij cuiuſdam ineffabilis vt aliq̄n
plauſu manuū aliq̄n vultus ala/
critate Aliquando vultus dilata
tione que dicitur leticia quaſi lati
cia Aliquando voluptate que di/
citur a volubilitate circa rem dile
ctam. non nunq̄ʒ a delectatione q̄
dicitur quaſi lactatio. quandoq̄ʒ
a iocunditate que dicitur a ioco.
ſepius ab alacritate que dum ha
bet liberum et expeditum vſum
corporis vel membroꝝ vel ſenſu/
um et maxime cordis ad ſignifi/
candum leticiam. ¶ Diſcipulus
Quid eſt deum laudare in ſanctis
ſuis. ¶ Magiſter hoc eſt ſignifica
re ipſum eſſe cauſam ſue ſanctita/
tis Sicut deum laudare in crea/
turis ſuis eſt ſignificare ꝙ ipſe e/
as gubernat et eas fecit et regit
eas pure gratl. et magnificl. mōis

Diſcipulus Quid eſt alloqui cre
aturas ꝙ benedicant deuz ꝙ col
laudent ꝙ adorent ꝙ predicēt ꝙ
letentur in eo cum ſimilibus accla
mationibus ¶ Magiſter Totum
eſt hoc ſignificare cōplacentiam
quā habemus in beneficijs omni
bus que creaturis collata ſunt et
hoc varijs modis ſignificandi ꝓ
varietate alloquendi ſicut ſolem⁹
hortari per pſalmos dicētes lau
date dn̄m in tympano et choro
laudate eum in cordis et organo
cum alijs talibus inſtrumētis oi
bus hoc autem eſt ſignificare cō
placentiam exultatiōem atqꝫ leti
ciam quā habemus in recognitio
ne beneficiorꝝ dei talib⁹ modis re
preſentandi Quemadmodū da
re gloriam deo honorem et virtu
tem et ſimilia omnia perfectiōem
importātia non eſt aliud qꝫ ſigni
ficare talia ſupereminenter eſſe in
deo vel a deo procedere. Et hoc
tot modis ſignificandi qt modi
ſunt repreſentādi corde voce cor
pore et opere. ¶ Diſcipulus Dic
differentiam inter magnificatōez
dei quā faciunt irrationales crea
ture et magnificationē rational
anime de qua dicitur in hoc can
tico. Magnificat anima mea dn̄m
¶ Magiſter magnificatio creatu
rarum menſuratur et accipitur a
participatione diuine magnitudi
nis cui⁹ omnes ſūt participes ſuo
modo ſꝫ irrationalis natura tm̄
modo repreſentat artem creato
ris Et ideo dicitur tranſumptiue
ſapientia vel ars eius. Rational
vero creatura non eſt ſolum obie
ctiue vel vt veſtigium. ſed etiam
ſubiectiue ⁊ formaliter perceptiue
ſignificat dn̄i magnitudinem in
telligit et predicat. Aſſumit inſup
creaturas alias imo et ſe ipaꝫ qi
materiam ſignificationis diuine
maieſtatis deniqꝫ in omnibus ſi
cut in fiſtulis organorum certifi
cationis ſpirituſancto flante de
cantat ¶ Diſcipulus Bonum eſt
nos hic eſſe Sed vocat ſequens
verſiculus de humilitate marie.
Jam vero tardior hora differre
ſuadet ad matutinum diei ſequen
tis. Nos interim proprijs intēda
mus officijs Explicit ſecundus
tractatus

Sequitur tractatus

tertius dragmaticus in Canti
co marie de reſpectione humili
tatis ſue per notulas. xx. Pri
ma notula.

Quia reſpexit humilitatez
ancille ſue. Diſcipulus
hic ſumus hic protinus
abſoluenda eſt qſtio altera die ꝓ
poſita ſed dilata Cur beata ma
ter cauſam magnificationis dn̄i
cum exultatione ſpiritus in deo
ſalutari ſuo cecinit eſſe reſpectio
nem humilitatis ſue a domino.
Exultauit inquit ſpiritus meus
in deo ſalutari meo. Et tanqꝫ ra
tio quereretur ab ea mox ſubiūgit

quia reſperit hūilitatē ancille ſue ⸗⸗Mgr̄ Doctam formas q̄ſtio-nem cui nequit perfecte dari ratio ſiue reſponſio niſi reſpectus dn̄i cā pri⁹ ꝑſcrutetur. que nō niſi amor inuenitur. ¶ Diſcipulus Conſen-tio fiat h̄ prius notū. ſiſr et quod eſt obiectū ſuū. ⸗⸗Mgr̄ Ocul⁹ vul nerans ſponſā. oculus eſt amoris quo null⁹ acutior. null⁹ penetrabi lior nullus ad intimi cordis vul-nerationem efficacior dici p̄t. vulne raſti cor meū ait ſpōſa in vno ocu loꝝ tuoꝝ. Non aliter eſt de ocu-lo ſpōſi reſpectu ſponſe. Quia re-ſpectus amoroſus ſponſi ſauciat ſpōſam vt exclamet vulnerata ca-ritate. Ego ſuȝ vel amore lāgueo Hoc eſt precipuū in ſpōſa vel in ſponſo mēbrum. Unde ſponſus cū laudaret. ſponſe pulcritudineȝ d̄r. Quā pulcra es amica mea. q̄ȝ pulcra. Mox ſubiūxit. Oculi tui co lūbaꝝ. Et q̄d per colūbam intel-ligis. ſi nō amorem ſimplicem? In colūba em̄ ſpūſſcs cui appropriat̄ amor. ſepi⁹ apparuit. Sic poſtmo-dū ſponſa. inſinuās filiab⁹ hiꝛl̄m pulcritudinē dilecti ſui. ꝯpatiōem poſuit eandē dicens. Oculi eius ſicut colūbe deſuꝑ riuulos aqua-rum. que lacte ſunt lote et reſident ſuꝑ fluenta pleniſſima. Hinc eſt il la duoꝝ mutua poſtulatio. vide-ri ſcȝ et videre. Audiam⁹ modum Sane dilecta nuꝑ conſopita int̄ brachia ſponſi q̄ adiurauerat. fili as hiꝛl̄m per capreas ceruos q̄ȝ

campoꝝ. eo q̄ ſūt aīalia ſatis ala cria. mūdaq̄ȝ et ſolitudinis amica ꝑſpicaciūq̄ȝ oculoꝝ. Adiurauerat inq̄ȝ. ne ſuſcitarent. neq̄ȝ euigila-rent dilectā donec ipſa vellet. Tūc velut elapſus ad horaȝ dilectus regredit̄ ardens videre ſpōſam et alloqui. q̄d latere non potuit ſpōſam. cui⁹ ꝑ amorem cor vigi-lat. Exilit igit̄ et dicit. Uox dilecti mei ꝛc. Hec eſt vox amici mei. Cō uerſis confeſtim oculis exclamat Ecce ipſe venit. ſaliēs in mōtibus et tranſiliēs colles. Et cur obſe-cro ſalit et trāſilit niſi zelo ſponſe vidende. tot⁹ rapit atq̄ȝ tripudiat ad ſſitudinem capree. hinnuliq̄ȝ ceruoꝝ. Laſciuiēs. alacris et iocū dus. Nihilomin⁹ tanq̄ȝ zelotipus explorator. et verecūd⁹ amator. nō irrūpit cubiculū ſponſe. ȝ ſtat. poſt parietem reſpiciēs ꝑ feneſtrā proſpiciēs per cancellos. Deniq̄ȝ blandit̄ dicēs Surge ꝓpera ami-ca mea. colūba mea formoſa mea et veni. Sequit̄ p⁹ verni tp̄is gra tam deſcriptionem. que nouam ſi-gnat grāꝝ infuſiōeȝ. aduerſitate depulſa. Oſn̄de mihi faciem tuaȝ Sonet vox tua in auribus meis. Uox em̄ tua dulcis et facies tua decora. ¶ Diſcipul⁹ Perſpicuum feciſti deſideriū q̄d hn̄t in cāticis ſpōſus et ſpōſa ſe videndi qm̄ vi-ſio nūci⁹ eſt p̄cipu⁹ amoris cordia lis. Ubi eſt amor. ibi eſt ocul⁹. Ni hil amore amabili⁹. Dabo tibi dic̄ Seneca poculuȝ amatorium ſine

herbis abſq; veneficijs.. Si vis amari.ama. Hoc in amatoribus etiam fetidiſſimis locū h;. quāto efficaci⁹ in pulcerrimis? ¶ Mgr̄ H̄ reſpectus dei.mariaʒ hūllem iure traxit ad amorē ſuū. vt tota ne/dū gauderet.ſed pre amoris ma/gnitudine.ſpūaliter exultaret.i.e/xtra ſe ſaltaret in dilectū. Hic etiā reſpect⁹ corꝑalis in infātulo ieſu. ſolabat̄ oēs illi⁹ ꝑegrinatiōis la/borioſiſſime.dolores et anguſti/as. Sic in puericia.ſic in adoleſcē/tia.donec in cruce vidit extēſum. q̄ viſa eſt ſemel ab eodē. vn̄ ꝑtrā/ſit gladi⁹ acerbiſſime.paſſiōis a/moroſiſſimū cor vtuſq; Pēſent a/micoꝝ corda.q̄nto intolerabilit̄ anxi⁹ fuit/hic reſpect⁹ q̄ dici neq̄t verbis.neq; ſcriptī.inſeri ¶ Diſcipulus Supeſt vero declarādum q̄d vel quale ſit amoris obiectum ¶ Mgr̄ Videor mihi fas dicē. ꝙ pulcritudo vel pulcerrimū. Nihil em̄ amatur ſub rōe turpitudinis. ſed tātūmodo ſub rōe pulcritudinis et pulcri vel ſpecioſi. vel formoſi. Hinc dictū eſt de ſapiētia. ꝙ pulcritudinē illi⁹ admirabit̄ ocul⁹ ¶ Diſcipul⁹ Nūquid diuerſa vel aduerſa eſt ꝓpoſitio tam p̄his q̄ȝ theologis ponētib⁹ bonū eſſe q̄d oīa appetūt.et ita ratio boni vel appetibilis ē amoris obiectuʒ.

Mgr̄ Multe ſūt rōes appetibilita/tis q̄ in vnā ꝯueniūt pulcritudi/nis.ſicut et boni et finis et ꝯueniē/tis vel ꝑfecti vel btitudinis rōem

¶ Diſcipul⁹ Expone ꝯſeq̄nter q̄ eſt rō pulcritudinis vel pulcri.

Mgr̄ Pulcritudo ſm̄ augl. ē eq̄li/tas numeroſa. ¶ Diſcipl's Eſt i/git̄ pulcritudo in ſola q̄ntitate cū numer⁹ ſit ſpēs q̄ntitatis? ¶ Magiſter Accipit̄ hec eq̄litas.neduʒ ex rōe molis corꝑalis ȝ ꝑfectōis ſpūalis. Silr̄ nūer⁹ nō ꝓ q̄ntitate diſcreta realit̄.ſed formalit̄ ſcd̄m aliq̄s Et vel ꝓbabili⁹ ſcd̄m ali/os ſoli⁹ rōis. q̄lis in deo ꝑſoniſq; diuinis īuenit̄.q2 alia rōe et ydea ꝯdit⁹ eſt hō.alia equ⁹ ſcd̄m augl. et h̄ ſcd̄m modū intelligēdi diui/nam eſſētiaʒ ꝑ relatiōeʒ ad crea/turas.ſiue ſit iſte mod⁹ intelligendi in intellectu diuino.ſiue ſit ſolū in intellectu angelico. ¶ Diſcipul⁹ Sufficit hec tetigiſſe de diuina pulcritudine ꝓ verificatiōe diffinitiōis illi⁹. ꝙ pulcritudo eſt eq̄li/tas nūeroſa. Nūc adapta pulcri/tudines ſpōſi et ſpōſe q̄les poſuit ſalomon in cātícis.ſimil' aptū faciens de differētijs taliū noim. pulcrū.formoſū.ſuaue ſpecioſū decorū Rurſus de noib⁹ ſpōſe. ꝙ ē a/mica ſoror colūba.imaculata to/ta pulcra.et ita ꝯſeq̄nter ꝑ ſingl'a mēbra diſcurre tā ſpōſi q̄ȝ ſponſe ¶ Mgr̄ Rem exigis q̄ ſua ꝓlixitate faſtidiū.vel ſua breuitate pote/rit obſcuritatē afferre niſi fortaſ/ſis inuenirem ꝯpendiū . ¶ Diſcipul⁹ Placet inuenias. ¶ Mgr̄ Ecce tot ꝑ maib⁹ hn̄tur expōnes doctoꝝ .tot ſilitudinū expōnes, hic

poſitaꝝ.tot ve ſup diſtinctiões ꝑ
qualibet dictiõe mgr̄ales.tot de/
mũ q̃druplicis ſẽſ⁹ ſcripturaꝝ ad/
aptatiões ad diuerſa ſpũaliũ ge/
nẽa nuptiaꝝ. Supponam⁹ hec oia
nobis.et pauculas de pulcritudi
ne ſpõſi et ſpõſe.et dei et aie ſilitu
dines h̃ poſitas elucidare cure/
m⁹. Dicẽtes in primis.ꝙ formoſi
tas et ſpecioſitas.et pulcritudo ⁊
decor freq̃nter accipiunt̃ ſynoni/
me. Nihilomin⁹ pulcritudo..vltra
formoſitatẽ dicẽ videt̃ q̃ndaz co/
loris ſuauitatẽ.cui⁹ defect⁹ nõ tol/
lit formã. Nigra ſũ inq̃t ſponſa ſꝫ
formoſa. Decor ãt refert̃ ad mo
dũ et decentiã geſt⁹ et ornat⁹.cuz
q̃dam iocũditate.leticia vel ala/
critate vult⁹ toti⁹qꝫ corporis geſt⁹.
Porro ſpecioſitas oia ſimlr̃ d̃t vt
ibi Specioſ⁹ forma p̄ filijs hoim
Et illd̃ Spẽs ꝑami digna ẽ impe
rio Exẽplũ in imagie cui⁹ poſſem⁹
ꝑma lineamenta ↄſiderare. ꝙ nu
meroſa ſit ſub eq̃li ꝓportõe forma
ta/et formoſitas inde reſultat. Cõ
ſiderem⁹ ſcd̃o colores ſupindu/
ctos accõmode ſingulr̃ lineamẽtis
vñ reddit̃ pulcrior forma. Cõſi/
derem⁹ tertio in imagie viuẽte.a/
lacritatẽ faciei.et ocloꝝ leticiaz et
decẽtiaz.in oi geſtu modeſtiã. Sic
ait poeta de venere. ꝑ enea.et le/
tos oclos efflaret hõres. Et dicit
vulgo. Ceſte dame ẽ de bel mam
treug et ẽ byen aduenĩãt.el ẽ ſim
ple et toye. Notem⁹ vltra ꝙ pul
critudo picture vel imaginis re/
fert̃ ad ipam tabulã q̃ ꝓiñ pulcra
noiat̃. Adodam⁹ ꝑterea ꝙ pulcritu
do marie refert̃ ad exẽplar.ſi per
oia ↄformis ẽ imago.vel exẽpla/
tũ ſuo exẽplari. Sic licet exẽplar
iſtd̃ turpiſſimũ ſit/dicim⁹ bufonis
imaginẽ inde pulcrã. ſic bubonis
et veſpiliõis. Ecce inquiũt bufo/
nẽ pulcre pictũ. Patet ꝓiñ ratio.
cur ſymea d̃r turpiſſima.cui⁹ tñ fi
gura ꝓxima ẽ pulcerrime figura
rũ ſcilꝫ hũane. Atꝟo q2 deficit ab
imitatiõe ꝑfecta.reputat̃ inde tur
pior.q̃ imitatõe videbat̃ ꝓximior.
Quib⁹ ita notatis de pulcritudi/
ne generalr̃ facil̃ ẽ applicatio ad
pulcritudinẽ aie rõlis ſpũalis q̃ i/
mago ẽ bñdictiſſime t̃nitatis.in q̃
potẽtie tres ꝑncipales aie.ſ. me/
moria.intelligẽtia ⁊ volũtas. ſũt
tãq̃ꝫ lineamẽta q̃lia ſũt indelibilit̃
impſſa nec tollunt̃ etiã a dãnatis
Ceteꝝ dona gr̃aꝝ variaꝝ. Virtutũ
donoꝝ btitudinũ.ſũt ſicut colo/
res ſupinducti. Rurſus opatões
iñ ꝓueniẽtes decorẽ ſupaddunt.
Tãdẽ in oi pulcritudie ſpũali.tã
to btẽ t̃nitati imago formoſior ẽ
et pulcrior et hñs pl⁹ decoris.q̃n
to repit̃ ſuo exẽplari. ſcilꝫ eidem
btẽ t̃nitati cõformior. Ex aduer/
ſo ãt de turpitudie. deformitate.
deſpectu.dedecore ↄſtat ſẽtiẽduz
¶ Diſcipul⁹ Naturã pulcritudis
ad oclm ſic d̃r oñdiſti.⁊ q2 turpis
ẽ ꝑs q̃ ſuo toto nõ ↄgruit.pulcri/
tudoqꝫ toti⁹ ex vniuerſa partium
mltitudine ↄſurgit.reſtat expõnẽ
pulcritudines mẽbroꝝ ſinguloꝝ.

Sed antea diſſere oim diſtinctio/
nes vocabuloꝝ amica ſponſa ſo/
ror colūba dilecta qm̄ de aliꝭs aie
noib'ſatis cōſtat ex p̄miſſis vt ꝙ
eſt ſpecioſa formoſa Tota pulcra
et immaculata qꝛ bene colorata ꝛ
mūda p̱ oia. ❡ Mgr̄ Amica dꝛ ex
mutua cōicatiōe ſecretoꝝ. q̄i ani/
mi cuſtos vel altera mea cui' eſt i/
dē velle et idē nolle cū aico Spō
ſa dꝛ ꝓpt̄ ſpez fecūditatl. ꝓlis vt
ſint vnū p̄ncipiū in ꝓductōe et e/
ducatōe filioꝝ nō ꝙ ſit iā mr̄imo
niū ꝯſūmatū Aliq̄ñ dꝛ diūx et nu
pta ſed in ſpe ſicut ꝯtracta Spon
ſalia a ſpōdeo es. q̄uisvnū q̄ñꝙ
recipiat̄ ꝓ altero Soror appellat̄
ꝓpter natuē ꝯformitatē marie p'
incarnatiōem Aut ſi ad angelos
q̄ȝ transferat̄ diceret̄ nature ꝯfor
mitas nō vniuoca. nec penit' eq̄/
uoca ſed analoga. ꝓpter ſilitudi
nē btiſſime trinitatl. Vñ noiat̄ etiā
ſibi filia vt ibi. Audi filia et vide
Et filia hirlm. qꝛ inhabitatrix pa
cifice ciuitatis. Et filia ſyon ꝓpter
ſpeculatiōem diuinoꝝ. Et filia p̄n
cipis. Colūba dꝛ ꝓpter inhabitā/
tem in ipſa ſpūſſci plenitudinem.
Dilecta dꝛ vltra amicaȝ. ꝙ ſit a/
mor ex electiōe genit' vel nutrit'
Diſcipul' Redi nūc ad p̄us q̄/
ſitū de membris ſingulis. ❡ Mgr̄
Redeo. ꝓpones pro regl̄a vel cla
ui dicendoꝝ. ꝙ nihil in cāticis po
ſitū repies niſi q̄ten' facit ad pul/
critudinē. et ꝯſeq̄nter ad amoreȝ
ſcd̄m alteꝝ gen' cauſe q̄druplicl.
efficiētis. materiat̄. fo̅rlis. et final̄.
Nō iocirco quiſpiā errauerit ſi di/
xerit ſubiectū cānticoꝝ eſſe. vel a/
morē pulcritudinis vel pulcrū a/
morem. Quod vtiqȝ ſapiētia vi/
dit q̄ duo diūxit dicens. Ego mr̄
pulcre dilectiōis Protin' ergo dū
occurrit tibi v̄bū aliq̄d in cāticis
ſi nō ſonet pulcritudinē in cortice
trāſſūptōis. decortica illō. vl̄ enu
clia q̄uſqȝ decor amabil̄ et amor
decor' pulcer atqȝ formoſ' emine
at ❡ Diſcipl̄s Cnitar. Sȝ q̄d ex i/
ſtis inferendū cēſes. vtꝝ cognitio
ſit ſpeculatiua vel practica Ma
giſter Torquet multos/diuerſos
practice et ſpeculatiue mod' acci
piendi. ❡ Diſcipul' Da modum
q̄ tibi ꝓbabilior apparet. ❡ Mgr̄
Diffinit ariſtoteles intellectū ſpe
culatm̄. ꝙ eſt ſolū reſpectu veri vt
veꝝ eſt Intellect' v̄o practic' dꝛ
ꝯſeſſe ſe h̄ñs appetitui. i. ꝯformis
et ꝓtenſ' in appetitū cui' obiectū
eſt nō ſolū verū ſub rōe veri ſed
ſub rōe boni Deinde cōcludit ꝙ
metaphiſica ē tm̄ ſpeculatiua. ars
aūt et prudētia ſūt practice qꝛ re/
ſpiciūt. volūtatem reſpectu facti/
biliū vel agibiliū. nec ſiſtūt in itel
lectiua ꝯgnitiōe ſola Sed theolo
gia ſcrutat̄/ꝓfūdi' q̄ ſupremā ſciē
tiaꝝ ſe ipam aſſerit. et in dei dile/
ctiōe ſup̱ oia finē ſuū ſtatuit Naȝ
finis legis eſt dilectio. Et ideo ſa
ne debuerat ꝯſentire de metaphi
ſica p̄hus. ꝙ nō in ꝯgnitōe nuda
prime cē ſiſtebat. ȝ ad ei' dilectio/

nez extendebatᷣ. Alioq̄n deforma
bat pulcritudinē metaphiſice/cau
ſā ei⁹ pulcerrimā (q̄ ē finis dñice
dilectiōis) euellēdo. Dat⁹ q̄z fuiſ
ſet in reprobū ſenſū. q̄ cū deuz co/
gnouiſſz. nō ſicut deuz gl̄ificaſſet
nec amaſſet. nec gr̄as egiſſet. Dic
tū in ethicis de ɔtēplatiuo felici
ꝙ videtᷣ dei eē amātiſſim⁹ qꝛ ɔgni
tiōem ei⁹ deſiderat Qualitᷣ oro fi
eret diūctio optie potētie rōlis cū
optimo obiecto deo ꝑ cōtēplatio
nē ſi nō inde dilectio ſeq̄retᷣ. ſi vel
obſiſteret ꝑuerſitas voluntatis?
Uocāt aliqui theologiaz nr̄ām.
nec pure ſpeculatiuā. nec oio pra
cticā. ſed affectiuā qđ epitheton
aptiſſime noſcitᷣ theologie myſti/
ce cōuenire. ¶ Diſcipul⁹. Perſpi/
cuū eſt illđ qđ loq̄ris nec a pħo
negādū. q̄ dixiſſe legitᷣ Inueni te
ꝓmaz cām. fac me tibi placētez vi
rū. Quid inde vis cōcludē mani/
feſta. ¶ Mgr̄ Cōcludo ꝙ vel me/
taphiſica ē practica ſcia. vlᷣ ꝙ nō
ois intellect⁹ ꝓtenſus in appetituz
ſeu volūtatē diceretᷣ practicus
Diſcipul⁹ Ita ſequi videtᷣ ¶ Mgr̄
Eſſe ōz igitᷣ de intellectu practico
ſermo reſtrictioꝛ. vt ſolū dicatur
practic⁹ dū ad factibilia et agibi/
lia inferioꝛa ɔuertitᷣ ꝑ extēſiōez in
affēm ꝗ i effēm oꝑatiōis. h⁹ ɔſide
rādo relatiōez ad fines ꝓximos
nō ad ſuꝑmum qui de⁹ eſt colen/
dus ꝗ amand⁹. Propterea ſic bea
titudo dicenda eſt ſpeculatiua ſic
theologia ꝓprie accepta. ſic hec ſa
pientia canticoꝝ. cui⁹ finis ē amor

pulcer ſponſi ad ſpōſam. t̄reno q̄/
libet amoꝛe calcato. Sic vbilibet
ars amoꝛis t̄reni. vel aīalis pra/
ctica. Ars itaq̄ȝ diuinalis amo/
ris ſeu fruitiōis ſpeculatiua dicetᷣ
velut ꝓma et altiſſima ſciaꝝ quā
imitatᷣ. metaphiſica philoſophātī
um Sz vbi deſinit ip̄a/theologia
ꝑ fidē ſūit exoꝛdiū. ꝑ ſpem inſuꝑ
et amoꝛē cōſiderans deū ſic ama
bile et pulcerrimū. et q̄ iuxta v̄bū
ſpōſe. ē deſiderabilis. imo fons ꝗ
origo radix et parēs ois pulcre
dilectiōis. ¶ Diſcipul⁹ Et ſi ꝓpero
cognoſcē ſinguloꝝ ꝓprietates mē
broꝝ. q̄ ſponſo tribuūtur. et ſpōſe
ſub tropicis locutiōib⁹ trahitᷣ tū
neſcio q̄ pacto mens illud attingē
qđ modo dixiſti de dilectiōis vel
amoꝛis origine. ¶ Mgr̄ Iure em̄
trahitᷣ. nam h̄ ɔgnito. cetera mox
patebūt. q̄ȝuis hec cognitio ſcđz
ꝓceſſiōem theologicā incipiat ꝑ
fidez a pulcritudine prime cauſe
ad pulcritudines effectuū inſinuā
das vie pħie nō aduerſo ȝ ɔuer/
ſo ¶ Diſcipul⁹ Acceptus erit iſte
mod⁹ fidelib⁹. Proſeq̄re ¶ Mgr̄
Pulcritudo prima nobis ꝑ fidez
relucet in btiſſima t̄nitate Tradit
em̄ fides ꝙ pr̄ in diuinis ē mens
ſiue memoꝛia fecūda oim̄ intelli/
gibiliū ad quā pr̄nus intellectus
ɔuertens aciē gignit ex ſe v̄bū ex
p̄ſſiuū oim̄ intelligibiliū. Hoc eſt
illud v̄bū qđ erat in ꝓncipio apđ
deū. ꝑ qđ oīa facta ſūt Hoc v̄bū
eſt naturalis imago pr̄is. eadem

eſſentialiter cū pr̄e ſola relatione
prēm pſonalr̄ ab illo diſtincta. Et
qm̄ imitatr̄ pfectiſſime prēz ſupeſt
vt dicatr̄ imago pulcerrima vl̄ ſpe
cioſiſſima pr̄is et ita dilectiſſima
a pr̄e ſe teſte q̄ ait Hic ē fili⁹ me⁹
cariſſim⁹ in q̄ m̄ bn̄ cōplacui. Cū
ergo pr̄ cōicauerit diuinā vitā filio
cōicauit nedū cognitiōez oīs ve/
ri. ſed amorē filr̄ oīs boni. Eſt aūt
pr̄na bonitas ſupremū et primuz
amabile. Amauit ergo fili⁹ ſumme
prēm et cōuertendo volūtatē in
ipm̄ totus vt ita loq̄mur exarſit
et flagrauit in ei⁹. dilectionez ex
qua dilectione mutua pr̄is. ad fili
um et filij ad prēm. pceſſit amor
pſonalis. quē dicim⁹ ſpm̄ſcm̄. Cō
ſiderat hec fides. circulū quēdaz
intelligibilē in triangulo pſonaꝝ
Pater enī dat ſe filio quem dili/
git. fili⁹ patri impendit ſe per amo
rem quo flagrat in prēm. Hic āt
amoꝛ cōis eſt pr̄i et filio. tanq̄z
nexus amboꝝ. Jure ergo dictus
eſt de⁹. quaſi ſpera intelligibilis.
cui⁹ cētrū vbiq̄z. circūferentia nuſ
q̄z. niſi ſupple in ſe ipſo. Non antē
poteſt ſe deus ad extra cōicare.
niſi quodāmodo pūctualiter. Jp
ſe vero totū ſe. in ſe toto continet.
quē tenebꝛe creaturaꝝ nō cōpre/
hendūt. Oſtēdit nobis hec fides
ſūmam cōſūmatam in tota trinita
te. pulcritudinē amabilē. et dilecti
onē pulcerrimā. qm̄ hic eſt equa/
litas numeroſa que reddit pulcri
tudinē. et pulcritudo ſuccēdit ad
amoꝛez. vt ſit pulcritudo dilecta.
et dilectō pulcerrima mutuo ſe re
ſpicientes. Vn̄ dionyſi⁹ diuinus.
Amoꝛ eſt ſicut q̄daz etn̄us circul⁹
per optimū ex optimo. et in opti/
mo. et in optimū. inenarrabili cō
uerſione circuiens. Eſt aūt circu/
lus pulcerrima figuraꝝ. Diſci
pul⁹ O miſeris precor nūc amplio/
ra hic diſſerē. de inenarrabili pul/
critudine diuinitatis. et ad marie
pulcritudinē te cōuerte. dicens in
pꝛimis. Cur nō dixit deū ſalutare
ſuū reſpexiſſe pulcritudinē ancille
ſue ſed hūilitatem. Mgr̄ Duas
habitudines eſſe ponit ph̄us in
intelligentijs q̄s angelos dicim⁹
Vnā qua cōuertunt ad deū ad
contēplandū magnitudinez eius
cū admiratiōe. pulcritudinē cum
dilectione. et oīmoda ſubiectiōis
obedientia. motu quodā aſſiduo
quaſi circulari circa diuinā vnita/
tez Jta loquit apd̄ boeciū ph̄ia.
mētemq̄z pfundaz. ſcz diuinitatē
circuit. Et iteꝝ Da fōtem luſtra/
re boni. Alterā dt̄ ph̄s habitudi/
nē intelligentie reſpectu inferioꝝū
q̄ regit mediāte motu ſui orbis.
put ph̄ia ſubiūgit. Tale cōuertit
imagine celū. Determinat cōſequē
ter idē ph̄s q habitudo pꝛima q̄
eſt ſubiectiōis ad deū. longe pfe/
ctioꝛ eſt et pulcrioꝛ q̄z habitudo
regitiue dn̄atōis reſpectu inferio
rū. qm̄ in pꝛima cōſiſtit intelligen/
tiaꝝ felicitas ⁊ btitudo. nō i ſcd̄a
Et ſi angel⁹ magnificās deum et

exultãs i d̃o gr̃as ageret verbis
hũanis. q̃d obſecro mallet dicere
vel q̄ deus reſpexit hũilitatez ſer
ui ſui ſubijciẽs eũ ſibi. vel q̄ reſpe/
xit dñatiõez atq̧ potẽtiaz. ſcz in
regimine creature? ¶ Diſcipulus
Res apta eſt ſup electiõe primi.
Vñ palã intelligo btãm mariam
nedũ pia deuotione ſed altiſſima
metaphiſicaliq̧ rõe ſuã pulcritu/
dinis btifice pfectõez. pl' inſinuaſ
ſe p hũilitatez ſubiectiõis quã re'
ſpexit in ea dñs. q̃z ſi dñationis
nomen aliq̃d poſuiſſet. ¶ Mgr
Accipe rõem alterã. nõ minus in
theologia fũdatã. Quid eñ pdi/
dit apoſtatas angelos. q̃d poſt/
modum deiecit hoies deſtitutos
ad repatiõez angelice ruine? Vti
q̧ ſupbia. pl' gl̃iantes in fantaſti
ca dñatiõe q̃z in hũili ad deũ ſub/
iectiõe. Cauendã hãc pditionis
turpitudinẽ inſinuat maria et exẽ
plo vocis ſue. qua ſuã hũilitatem
gl̃iatur reſpexiſſe deũ. ⁊ formidã/
da pſtatione. Fecit inquit dñs
potẽtiam iu brachio ſuo. Diſper
ſit ſupbos mẽte cordis ſui. Quã
excelſus dñs et hũilia reſpicit et
alta alõge cognoſcit. Quare a lõ
ge? Quia lõge pijcit et deijcit. et p
ijcit et deponit potẽtes de ſede ⁊
exaltauit hũiles. ¶ Jam maria ge
rebat alta mente poſitũ v̄bũ fi/
lij. Qui ſe exaltat hũiliabit. et qui
ſe hũiliat exaltabit. Illud q̃z diſci
puli ſui. De' ſupbis reſiſtit. hũili/
b' aũt dat grãm. Verificauit id/
circo de' in ea v̄bũ ſapiẽtis. Vbi
hũilitas. ibi ſapiẽtia. De' colloca
uit p incarnatiõis myſteriũ ſapiẽ
tiã in hũilitate ſua ¶ Diſcipulus
Occurrit p' ſolutiõez q̃ſtiõis ꝓpo
ſite. petendum q̃d ſit reſpect' dei.
q̃les ei' oculi q̃bus hũilitatez an/
cille ſue reſpexit. Sz omiſſa multi/
plicatiõe q̃ſtionũ. ꝯuertat ꝓtin'
ſermo tu'. ad deſcribẽduz pulcri/
tudinẽ btẽ marie. q̃ taz grata. taz
incredibili formoſitate refulgens
inuẽta eſt. vt ꝯcupiſcẽt rex ſpeciez
ei'. et de ſublimi ſolio deitatl. de/
ſcendẽt ad infima nr̃e mortalita/
tis. accipiẽs ſerui formã. Quanta
q̃liſq̧ putãda ẽ pulcritudo toti'
q̃ñ in vno ocloꝝ ſuoꝝ dicit ſe ſpe
cioſ' forma pre filijs hoim corde
vulneratũ. Vulneraſti ait cor me
um in vno ocloꝝ tuoꝝ. et q̃d mi/
n' videt in vno crine colli tui. De
niq̧ p̃muz nomẽ q̃ maria legit in
cãticis noiata p ſpõſũ fuit. O pul
cerrima mulieꝝ. Vere pulcerrima
q̃ pro ſupba myſtica vaſti. eua. ſu
perno regi nõ aſſuero ſed d̃o me/
ruit copulari gr̃am inueniẽs in o/
culis ei'. quã adamauit ſup oĩs
mulieres. Erat eñ formoſa val/
de et incredibili pulcritudine oĩm
q̧ oculis gr̃oſa et amabilis vide
bat. ¶ Mgr Conabimur inaniter
ſi v̄bis equare volum' pulcritudi
nẽ ei'. qua ſub deo maior nequit
intelligi. colligẽs in ſe oẽs pulcri/
tudines ſparſas in creaturis. Ita

vt ſit vere vna ſpecioſa vni⁹ſpon
ſi. vna pfecta ſua. vna mr̄i ſue ele/
cta genitrici ſue. q̄ genitrix ē gra
tuita dei bonitas . q̄ pulcerrima
pulcerrimā ſibi fecit. Dicē nihilo/
min⁹ aliqua tēptabim⁹ ordine ꝑ/
mit⁹ doctrinali. Pulcritudo q̄ eſt
eq̄litas numeroſa diuidiť .pzima
ſui diuiſiōe. ꝙ q̄dam ē naturalis ⁊
quedā artificialis. Naturalis mľ/
tiplex eſt. q̄dam intellectualis. Al/
tera rōlis. dehinc aialis Rurſum
aliqua eſt ſolū vitalis. altera ſolū
ſbalis. altera accidētalis. Artifici
alis ꝟo quedā eſt p ſe. quedā per
accidens p rōis induſtriā ſupin/
ducta. pulcritudine naturali Pul/
critudo aūt naturalis deſcribi ꝑt
ꝙ eſt eq̄litas numeroſa ↄſurgens
et reſultās ex vnitate veritate et
bonitate vel ex mēſura numero ⁊
pondē vel ex modo ſpecie et ordi
ne Itaqꝫ ꝓprietates eē ſūt vnū et
veꝝ et bonū. Sic ꝙ ens et vnum
ens et veꝝ ⁊ bonū ↄuertūtur Nec
eſt poſſibile ꝙ ens aliq̄d ſit . quin
hec tria ſibi ↄueniāt . q̄ non re di/
ſtinguūtur. ꝫ ſola ſignificādi rōe.
Sic de modo. ſpecie et ordie. Sic
de menſura nūero et pondē. Pul/
critudo igiť naturalis. nō hꝫ ali/
q̄d ens poſitiue ↄtrariū. q̄ ſit poſi
tiua turpitudo naturalis vt impij
māichei ſōniabāt duo principia.
vnū maloꝝ et h̄ turpiſſimū et ali/
ud bonoꝝ q̄d nēe eſt eſſe pulcerri
mū. Nec opoꝛtet poſt augl. et dio
nyſiū conari deducē malū. nec eē

poſitū in entib⁹. ſed tātūmodo di
ci ꝑuatōez pulcri ſeu boni. ſeu mo
di. ſpēi et ordinis Pulcꝛ ſiľr cum
ente ↄuertiť. tanqꝫ ꝓprietas re/
ſultās ex trib⁹ pzioꝛib⁹. et hec pul
critudo tanqꝫ ex triplici lineamē/
to figurali inſtar ťanguli . q̄ ē pri/
ma ⁊ pfecta foꝛma lineaꝝ rectaꝝ
Hec nihilomin⁹ pulcritudo natu/
ralis in circulū deduciť q̄ eſt pfe/
ctiſſima figuraꝝ nō rectilineaꝝ ꝫ
curuarū Ita ꝙ ꝑter legē geome/
tricalē ſit hic circul⁹ triangulat⁹
et triangul⁹ circulat⁹ Pulcritudo
naturalis. repibilis ē vniuerſaliť
ī creaturī. qꝛ nēe ē q̄libꝫ eſſe veſti
giū ſue pzime cē. q̄d gerat ſiľitudi
nē aliquā nō penit⁹ vniuocā . ſed
analogā ei⁹ tanqꝫ exēplatū ſui ex
emplaris et ſigillatum ſigilli ſui
Sūt aūt tria pzime cē ꝓpꝛia et ap
ꝓpꝛiata. ſcd̄m que repitur vnūq̄d
qꝫ ens ꝓducē. ſcd̄m triplex gen⁹
cauſe. efficientis . foꝛmalis vel ex
emplaris et finaľ. Pulcritudo na
turalis accipit. lineamentū modi
et vnitatis vel menſure a potētia
efficiēte. lineamētū ſpēi vel veritaľ
numeri a ſapiētia exēplāte. linea/
mētū ordinis vel ponderis incli/
nātis. a bonitate diuina finiente.
Que tria diſūxit apľs dicēs. Qm̄
ex ipſo et p ipm̄. et in ipſo ſūt oia
Ipſi glīa in ſecula q̄ oia facit ſpe
cioſa ⁊ pulcra ſcd̄m tria hec inde/
lebilia ꝓſus lineamēta in q̄libet
ente ꝓtracta. q̄ rurſus ſe reducūt
in circulū ad pzime vnitatis exē/

plū. Nunc aūt ad ſpāles pulcritu
dines naturalis ꝓprietatis dſcen
dam⁹ Itaqꝫ q̄dlibet ens hꝫ tātū
de pulcritudine naturali. q̄ntū hꝫ
in ſe de entitate ⁊ bonitate. Inue
nit̄ aūt ens intellectuale et h du/
plicit̄. vel vt ꝑ ſe exn̄s vel vt altēi
natū vniri vt hūani intellect⁹ In/
uenit̄ rurſus ens rōle ſcd̄m dupli
cem portiōez Inuenit̄ p̄terea ens
aīale et h dupl̄r. vel diūctū rōivt
in hōib⁹. vel ꝑ ſe ſtās vt in brutis
Proinde inuenit̄ ens vitale ſeu ve
getabile. ⁊ h dupl̄r. vel cū ſenſu vl̄
ſine ſenſu. Ampli⁹ ē ens ſolū ſbale
vt elemēta. vel materia p̄ma q̄ de
ſe. nō eſt p̄ncipalit̄ nihil. cū ſit ps
ſbalis ꝯpoſiti. ſed ꝯſiderata ſine
forma. nō eſt act⁹ fōrlis. et info/
mis d̄r ⁊ ſic turpis. appetēs for/
mā ſicut aliq̄d pulc̄r Tandē eſt
ens analogū q̄d appellam⁹ acci/
dēs. cui⁹ ē ineſſe nō eē ſcd̄m ph̄os
cum tn̄ ponat fides ea poſſe ſine
ſubiecto per ſe eſſe. ¶ Diſcipulus
Dicito de ſingulis: doctrinali qui
aptus eſt ſtilo. qui tante rei ma/
gis eſt accommodus. Deinde
traduces omnia ad pulcritudinē
mulieris. quā reſpexit. amoris ꝯ/
culo totus deſiderabilis ſponſus
eius. ¶ Magiſter Intellectualis
pulcritudo ad primū et indelebi/
liter expreſſuz lineamētum. q̄d di
ctum eſt. ſuꝑaddit tanq̄ꝫ imago
iam perfectior. triplicem lineam.
trium virium ſuꝑiorum. naturalit̄
inſitarum ſibi. que ſunt memoria
intelligentia et voluntas. Siue di
cantur iſte vires. tria quedam ac/
cidentia naturam intellectualem
neceſſario ſequentia ſm thomaz
et ſequaces. ſiue ſint vires eſſenti/
aliter eedem cū natura intellectua
li. ſed formaliter differentes iuxta
ſcotum. ſiue ſint penitus eedem
res. tantūmodo ſcd̄m rationem
diſtincte. per reſpectum ad opera
tiones. ſeu rationes obiectales.
vel terminorum connotationes.
q̄d nobis magis placet ſcd̄m ex/
preſſionem a gregorio datā. In/
tellectualis hec pulcritudo. primo
conſideratur vt nuda. ſine habi/
tu ſuperaddito vel operatione ⁊
hoc in ordine ad ſuum ſuperius
q̄d ē de⁹. vt vis memoratiua dei.
corr̄ndeat patri ſeu p̄rnali memo
rie tanq̄ꝫ appropriate indita ſibi
a patre ſeu ꝓtracta in tabula na/
ture intellectualis. Vis intellectu
alis dei q̄ eſt exp̄ſſiua verbi. corr̄n
det filio vt v̄bū eſt in acie intelli/
gentie potential̄r aut aptitudina
liter exp̄ſſū Vis amatiua dei cor/
r̄ndet ſpūiſcō. ratione amoris iñ
ꝓductibil̄ ꝑ volūtatē ſiue ꝑ vim
affectiuā intellectualē Ita ſꝑ dicet̄
mēs. recolē deū. et intellect⁹ intel
ligē deū ꝑ hitum et diligē nō in
actu ꝫ aptitudīe Sibi r ⁊ ſeipſā nō
q̄ loquit̄ freq̄nt̄. Aug⁹. dicet̄ reco
lere intelligē et amare Ita ꝙ nō
accipit̄ hic memoria ꝓ recorda/

tiõe pꝛeteritoꝝ cũ ſit reſpectu oĩm
modo tacto. Intellectual' vo pul/
critudo. intelligit̃ p̃ncipal'r in an/
gelis. q̃ ꝓpterea noiant̃ a pħis in
telligẽtie. Reꝑitur tñ licet impfe/
cti⁹ in portõe ſuꝑiori rõlis anime
q̃ mens dr ꝓut ẽ dei capax ⁊ par
ticeps ei⁹ eſſe p̃t. Proinde dicta ẽ
facta ad imaginẽ diuinitat'. imita
tiue. ꝑ ſilitudinẽ analogã. Et q̃m/
uis hũana mẽs ſic ↄſiderata iu/
xta vbũ ariſtotelis q̃ ↄſonat in h
fidei. ꝙ ſit tanq̃ȝ tabula raſa. non
repleta ſcia et vtutib⁹ oib⁹. iuxta
platonis errorẽ Hoc mõ mens ẽ
naturalr lũioſa. imo lumẽ intelle/
ctuale immortale. et indelebile. in
q̃ et ꝑ qd̃ nata ſũt intelligi prima
p̃ncipia appꝛehẽſiõe facta t̃mino/
rũ a ſenſib⁹ ſcd̃m modũ cogno/
ſcẽdi in via. hoc lumẽ dr illud qd̃
ſignatũ eſt ſuꝑ nos. Eſt mo autẽ
ꝙ ſit intellect⁹ agẽs. de q̃ pħus ſit
locut⁹. qui ſuꝑ fantaſmata irradi
at vt ſpẽs intelligibiles abſtra/
hat. vel eliciat. vel fodiat et ſit in/
tellect⁹ poſſibilis. ſcȝ ipſemet ↄſi/
derat⁹ vt tabula raſa. fiat actuat⁹
ꝑ ſpẽs intelligibiles ad intellecti/
onẽ. Diſcipul⁹ q̃ pacto mẽs hũa
na dũ ſeꝑatur a corꝑe ſtatim p⁹
infuſiõem ei⁹ poterit cognoſcẽ cũ
nõ hẽat fantaſmata q̃ ſpeculata
fuit nec ſpeculari p̃t extra corp⁹
Mgr̃ Si ſingulas circa ma/
teriã q̃ tractat̃ incidẽtes dubitati
ones vellẽ tollẽ rñdendo. nec ige
niũ nec hora. nec ſuſceptũ de pul/
critudie ↄpẽdiũ ferre poſſȝ Per/
gam⁹ interea ceptũ iter abſq̃ȝ tot
diuerticul' q̃ collocutionib⁹ aliis
ſubintrare poterim⁹. Diſcipul⁹
Aſſentio Mgr̃ Intellectualis
pulcritudo tũc augeri et q̃dãmõ
ſuꝑcolorari et pingi dr ꝑ iſuſiõez
habituũ diuerſi gener'. tã intelle/
ctualiũ q̃ȝ affectualiũ taȝ in via q̃ȝ
in pr̃ia ſcd̃m triplicẽ differẽtiam.
In via q̃dez ꝑ infuſiõez vtutum
theologicaꝝ. fidei ſpei et carita/
tis. aut aliq̃ꝝ ſuꝑioris ꝑfectionis
ſub enigmate tñ. In pr̃ia vo ſcd̃z
tres dotes aie ſiue ſint eedẽ cũ lu
mine glie ſiue diſtincte. ſicut habi/
t⁹ ad facili⁹ eligendũ act⁹ glioſos
viſiõem. dilectõez. fruitiuã inheſio
nẽ vel adherẽtez fruitiõem correſ/
pẽdẽtem ſpei. Iuxta illud. Mihi aũt
adherẽ deo bonũ ẽ. Et hec t̃a ſũt
tres vires. rõlis ↄcupiſcibilis ⁊ i/
raſcibilis. q̃les theolog⁹ ponit in
ſuꝑiori portiõe rõis. Intellectual'
pulcritudo rurſus auget̃ ꝑ act⁹ ⁊
oꝑatiões exponẽs eã virib⁹ et ha
bitib⁹ ꝓdeũtib⁹. Qui dici p̃nt ra/
tionabilit̃. tertia pulcritudo p̃nci/
palis ſuꝑ naturalez primariaȝ et
generalẽ cuilibet enti ſuꝑinducta
vbi ſtatim videt̃ eſt q̃ȝ multiplica/
ta ſit. tam in eadẽ natura q̃ȝ in di
uerſis hmõi pulcritudo actualis
oꝑatiõis Nam p̃ncipalis et ↄſũ/
mata reꝑitur in glia. q̃lem hȝ nũc
pulcerrima et beatiſſima beatoꝝ
beataq̃ȝ omnium in viſione dei
cum nuda dilectione et fruitione.

In quib⁹ eſſentialis btitudo for/
malis q̄ꝫ cōſiſtit. Qua pulcritudi/
ne nulla ſub deo ſpecioſioꝛ in for/
mis accidētalib⁹ inuenit̄. nulla ho
neſtioꝛ. nulla ſuauioꝛ et iocūdioꝛ
nulla melodioſioꝛ et ſonoꝛioꝛ. nul/
la ſalubꝛioꝛ et vtilioꝛ. ⁊ hoc ſcd̄m
triplex gen⁹ boni. honeſti. delecta
bilis et vtilis. Intellectualē hāc
pulcritudinē pꝛeceſſit et inchoa/
uit illa pulcritudo mētis quā ha/
buit in via ter btā nr̄a dn̄a. Diui
ne cōtēplatiōi dedita fuit aſſidue
q̄ntum ſtat⁹ patiebat̄ exilij. dum
exultauit ſpūs ei⁹ in deo ſalutari
ſuo. qꝛ inſpiciebat dn̄s hūilitatē
ancille ſue. Ille em̄ reſpect⁹ cū de/
us imutabilis ſit q̄d alid̄ erat niſi
candela talis pulcritudinis. talis
exultatōis in mente marie. hūilis
ancille ſue! Et ideo iā pulcerrime
⁊ dilectiſſime qꝛ fuit hūillima. in q̄
figurat̄ liliū cōualliū ibus ſaluta
ris ſu⁹. Erat tūc ſpūs marie licet
in coꝛpe q̄ nihil de coꝛpe poꝛta/
ret. Hinc defeciſſe. Hinc extra ſe
fuiſſe. Hinc in atrijs dom⁹ domi/
ni. Hinc in extremis maris habi/
taſſe. Dicta ſint hec cū tropis ta
libus ſine nūero q̄ cōtribuūtur cō
tēplatiuis q̄ꝫ lōge aliter diſtan
tius in maria. Intellectualis hui⁹
cōtēplatiōis pulcritudinē in via.
nemo melius apprehēdit q̄ꝫ expe/
rientia doctrine. Nihilomin⁹ eru/
ditio doctrinalis dat aliq̄d intel/
ligi. et non meli⁹ q̄ꝫ ſi cōſideret̄ ſta/
tus mentis q̄ ſeparat⁹ nondū a
coꝛpe. ſed a rōis inferioris poꝛti/
one. Tunc pfecto et non aliter
intelligit quid ſit diuiſio ſpūs et
aie. quid rapt⁹. quid extaſis. q̄d li
q̄factio aie. quid tranſfoꝛmatio.
quid vnio. quid moꝛs rachelis. i.
rōis in partu bēiamin q̄ contēpla
tio ſignat̄. Cur p̄terea noiat dio/
nyſi⁹. myſticā ſapiētiā eſſe irra/
tionalē h̄ ē ſine rōe q̄ntū ad vim
rōis apprehēſiuā. nō quo ad affe
ctiuā. q̄ iungit̄ ſpūiſco per amoꝛē
extaticū. Inſup cherubin in celeſti
b⁹. p quē amoꝛē diiūgunt̄. Nō q̄
oīno ſit amoꝛ ſine cognitiōe p̄uia
vel comite iuxta cuiuſdā myſtice
theologizātis imaginatiōē. Ve
rū eſt q̄ iſta cognitio nō ſup ſe re
flectit̄ vt videat ſe vidē. Iam em̄
auolaret iſta ſimplex ſindereſis.
ſcitillātis et ardēt. affectio Iuxta
illud cāticoꝝ. Auerte oculos tu/
os a me quia ipſa me auolare fe/
cerunt. ¶ Diſcipulus Multa di/
cuntur de ſtatu mentis hmōi et
nunq̄ꝫ ſufficiunt. Imo potius eo
magis exaltat̄ a nobis deus. q̄
plus aſcendit homo ad coꝛ altū
vt iam non ſolum de pulcritudi/
ne patrie. ſed iſtius vie verificetur
q̄ nec oculus vidit nec auris au/
diuit nec in coꝛ hominis aſcen/
dit. que preparauit deus diligen
tibus ſe ¶ Unde clamat.
Quam magna mltitudo dulcedi/
nis tue domine quam abſcon/
diſti timentibus te. ¶ Non di/
cit reuelaſti eam timentibus

te. patiuntur enim qđ neſciunt.
Hinc etiā dr cōtēplatiuꝰ raptus
in hāc caliginē ſentiens ſibulum
aure tenuis alicuiꝰ cuius ignorat
vultū. qui neſcit vñ venit aut quo
vadat. Dicit inq̄ʒ. Neſciui. Aia
mea ꝯturbabat me. ꝓpter quadri
gas aminadab .i. raptus tales.
Et etiā alibi Ad nihilū redactus
ſum ⁊ neſciui. Fit deniqʒ colluſtra/
tio ſpūs. nō ſine q̄dam inſpoſitio/
ne. q̄lem ſuo modo ſentit oculus.
pelliculis palpebrarū tenuibꝰ in/
terpoſitis. ad radios ſolis nitidiſ
ſimos incidētes. ſup oculos. Vi/
det itaqʒ ſolē oculus in ſuo lūine
ſʒ quid ſit nō datꝛ inſpici. medio ꝓ
hibente. Tolle pelliculā. vel aperi
ꝑtinꝰ aſpicies. ¶ Mgr Noli mi/
rari ſi nō ꝯphendit incōprehēſibi
lis Jam eñ nō eſſet magnꝰ dñs
et laudabilis nimis cuiꝰ magnitu
dinis eēt finis aut ſapiētie nūerꝰ.
Jam nō eſſet ꝓprietas verbi de q̄
diceretꝛ. cogitationū ſcrutator et
intentionū cordis. qđ inſcrutabi/
le teſtatꝛ aplus eſſe Quo circa ver
ſis ad marie pulcritudinem oculꝰ
perpende ſi potes qualis fuerit.
in via ſtatꝰ ſue mētis aut ſpūs. q̄ʒ
ſublimis in arce cōtēplatiōis. q̄ʒ
eleuata a terra ſurſum. quātis ir/
radiata fulgoribus ab iſto qui il/
luminat mirabiliter a montibus
eternis. Unde turbati ſunt oēs
inſipientes corde q̄ dicūt ſaltem
affectu vel effectu. et ſi non aſſen/
ſu in corde ſuo non ē deꝰ. Si erat
vt mulier amicta ſole iuſticie. cuiꝰ
ſub pedibus luna totius mutabi/
litatis creaturarū. et in capite eiꝰ
pulcerrima ſpiritualiū ſiderum in
eternitate ſplendentiū corona.
Quid inde colligi poteſt ſi vales
conſidera. Nonne lumen illud im/
menſuʒ ſcintillabat aliquotiens
ad oculum mentis/intuendum ſe
inde prebēs. qualiter in via vidiſ
ſe moyſes et paulꝰ eſtimantꝛ. Nō/
ne ſicut in rimula quadaʒ exilis
coruſcationis dū oculos ferit e/
micās flāma. mox diſparens. ita
fulgurabat in mente marie ſplen/
dor diuine glorie! Nonne cerne/
bat eam q̄ſiqʒ tanq̄ʒ dum aliquis
videt ſeu vidiſſe putat naſcentem
ꝑ nubila lunam! Fallor ſi non tot
viciſſitudines euntis et redeūtis
ſponſi dant hec intelligi. ¶ Modo
tenetꝛ. modo elabitur. modo vide
tur. mox diſparet. modo ſtat poſt
parietem. nihilominꝰ reſpicit per
feneſtras. ꝓſpicit per cancellos.
¶ Diſcipulꝰ Quid oro putaueri.
eſſe talē ꝓſpectū ꝑ feneſtras ſpō/
ſe. ¶ Mgr Quid niſi radioſas et
āguſtas illūinatōes in domo ſpō
ſe. q̄ domꝰ eſt. ſupiꝰ mētis cenacu/
lū Nō eñ ꝑt alitꝛ cōcipi proſpicē
nouitꝛ deꝰ niſi qꝛ proſpici ſe facit.
ſed in trāſitu ſubito. referens ali/
quod ſimile ſi pie dici poteſt ad il
lud paſtoriū ſeu galatheā ⁊ fugit
ad ſalices. et ſe cupit ante videri.
Tota deniqʒ viſio. ezechielis de
aialibꝰ et rotis ꝑ myſticas coru/

ſcatões⁊ ſcitillatões noƀ illõ inſi
nuat. Sꝫ nos ſmo. de raptu et ex/
taſi. fere totꝰ obripuit. dũ delectat
nec ſaciat. Redeamꝰ ad ſemitã. lin
quamꝰ inattingibilẽ mẽtis ↄtẽ/
platiõem pulcritudinis. et de ra/
tionali pulcritudine. Vbuꝫ fiat.
Rõlis/itaqꝫ pulcritudo pingit̃ et
collocat̃. in tabula rõis inferioꝝ.
quã diſtinguẽ fas eſt ꝓportionabi
liter ad diſtinctiões traditas. de
pulcritudine portiõis ſupioris. q̃
ad naturã. q̃ ad habitꝰ. q̃ ad opa
tiõem ſuo modo. Hꝫ em̃ inferior
portio duplicẽ oculũ ſeu faciem
ſicut et ſupior. Vñ et ſupior cõne
ctit̃ ad deũ. poteſt attamẽ oculuꝫ
dimittẽ ad rõis inferioris aſpe/
ctũ. Nõ ſecꝰ inferior portio facieꝫ
eleuat ad portiõem ſupiorẽ. quaſi
mulier ad viꝝ ſuũ. nihilominꝰ di/
uertit oculos ad aialeꝫ portiõem
q̃ corporeo in ſua opatione egit
organo vel inſtrumẽto. Hec por/
tio ↄgrue d̃r ancilla. qꝛ miniſtrat
in hũilitate. domꝰ triclinio. p̃ocis
viro et mulieri duplici videlꝫ por
tioni rõis. q̃ꝝ nulla requirit cor/
poris organũ in ꝓpria actiõe licꝫ
ancilla ſubminiſtret eis ſimulacra
vel obiecta. qꝛ nẽce eſt quẽqꝫ intel
ligẽtem fantaſmata ſpeculari.
Diſcipulꝰ. Nuꝑ ad duas portio
nes dũtaxat partiebaris formaꝫ
hõis. ſ. in aiam et ſpm̃. Mgr̃
Spm̃ accepi. pro mente ſupiori.
Aiam vero pro toto illo qđ ei
ſubditũ eſt. Diſcipulus Nunc
aũt inferior rõ diſtincta memorat̃
ab aiali ꝟtute. quã ancillã deno/
minas: Mgr̃ Negare nõ valeo
nec volui. et ſi forte nõ ſatis exp̃ſſi
q̃n tres ↄmuniꝰ aſſignent̃ hmõi
portiões. a diuerſis diuerſimode
nõ aduerſe. Sꝫ volens coartare
ſermonẽ eo modo quo btã et pul/
cerrima mulieꝝ. canticũ inchoaue
rit cõmemorãs tãtũmodo aiam
et ſpm̃ poſui cũ aia portiõem infe
rioreꝫ. quã multi ſicut ſcimꝰ cõiũ/
gũt aliq̃ñ cũ mẽte. vel ſpũ. qm̃ int̃
vtrãqꝫ ꝑtem ſeu portiõem. q̃i me/
diũ tenet locũ. accipiens aliq̃ñ ſu/
as opatiões. ab illuſtratiõe ꝑnci
paliori. atqꝫ ſtabiles cõcluſiones
deducendo reſoluit. Quñqꝫ ꝟo re/
ducit ad ſenſatiões de foris im/
miſſas. tanqꝫ ad habitã de ipſis
certitudinalr experiẽtiaꝫ. Porro
tres hmõi vires exprimẽdo pau
lus diſtinxit. loquẽs freq̃nter ſimt̃
de ſpũ et aia. de corꝑe nõ q̃dem
mortuo. ſed aiato qđ eſt ſenſuali/
tas. Sic xp̃s inſinuauit Triſtis ẽ
inquit aia mea. vſqꝫ ad mortem.
Et ſtatim poſt. Spũs quidẽ ꝓm
ptus eſt. nec miruꝫ. qꝛ btũs. caro
autẽ infirma que relicta paſſioni/
bus tota erit. Hinc aplꝯ loq̃ns
de diuiſione ſpũs et aie addidit.
cõpages et medullas et cor forte
ſenſualitatem indicare volens
Diſcipulꝰ Non oportet vt video
magnipendere. ſi hoc vel illo mo
do quis accipiat. dummodo con
ueniant. in acceptione colloquen/

tes quo cōfuſa euitet̄ eq̄uocatio.
Nā caro aliqñ ſumit̄ ꝓ aīa corꝑe
et ſpū. vt ibi Verbū caro factū ē.
Aīa ſilr̄ ꝓ toto hoīe vt ibi. Oēs
aīe deſcēderūt in egyptū. Spūs
ṽo ꝓ tota aīa rationali vt de cri
ſto. Emiſit ſpiritū Transfer te igi
tur ad ſimilitudīes que ſuperſunt
inſinuandas. ¶ Mgr̄ Aīalis pul/
critudo ſeq̄t̄ ad intellectualē, et ra
tionalē. ꝓut in hoīe ſēſualitas in
ipſo ɔiūcta ē rōi. nata ꝑ ipſam re/
gulari ꝑncipatu deſpotico. i. ſerui
li. Nō em̄ ē libera ſicut ſuꝑior appe
tit⁹ intellectual' eſſentialr̄. ʒ ꝑtici/
patiue tātūmō. cui rō cōſiliatiua
ꝑncipat̄ nō dñatu tyrānico vl' ſer
uili ſed libero. Hinc fit vt appeti/
t⁹ ſenſitiu⁹ ɔpelli et corrigi et fla/
gellari debeat a rōe ſi fuerit inobe
diēs ſibi de q̄ dictū eſt ad cayn.
Sub te erit appetit⁹ tu⁹. et tu dña/
beris illi⁹. voluntas ṽo cogi neq̄t
Aīalis hec portio multiplici pul/
critudine decorat̄ vltra natura/
lē q̄ generalis ē. vltra ɔſignatas
hñs totidez inſuꝑ lineaꝝ q̄nq3 vi
res ſenſuū exterioꝝ. et q̄nq3 vl' ſex
interioꝝ ſicut alibi didiciſti et di/
cetur q̄ntum repetēdum eſſe volu
eris. Suꝑaddūtur ꝓ ſpecioſitate
maiori tam habit⁹ q3 paſſiones
morales ſalubres. et oꝑationes
multiplicate ſuꝑ numeꝝ. Quales
q̄ſq3 dinumerare voluerit. nēe eſt
vt cognoſcat oēz ſciētiaꝝ differē
tiā. q̄ per ſenſus interiores et exte
riores acq̄runt̄. Oēs q3 moraliū

virtutuz diſtinctiōes. oēm grāma
tice logice rhetorice diſciplinā cū
ariſmetrica. geometria. muſica. a/
ſtronomia. q̄s ſine aīali portione
ratio ſuꝑior et inferior nō addi/
ſcūt. Legiſti q̄ntam ſuꝑ vna virtu
te memoratiua. deduxerit Aug⁹.
admiratiōem. Et q̄s ad hāc et a/
lias ſingulas ſufficeret exponen/
das. Ceteꝝ aīalis pulcritudo q̄
nō eſt cōiūcta rōi, qualis eſt gene
ralr̄ in quolibet aīali ꝑter hoīem.
q̄t obſecro depicta eſt ornataq3
formis inſtinctib⁹ et induſtrijs. vſ/
q3 adeo ꝙ in nō null' relucet q̄dā
ꝑticipatio rōis. Ita nimirū ſcd̄m
legē deitatis. ſicut mentis hūane.
ſuꝑmuz ɔiūgit̄ infimo nature an
gelice. et infimuz rōis attingit̄ a
fātaſmatica ṽtute. Sic fātaſticaz
hōis portionez. brutoꝝ fantaſia.
nōnulloꝝ imitādo cōtingit. Oēs
ṽo pulcritudines hmōi reſperſas
in brutis natura ɔiūxit. in hūana
rōe. Rōem deniq3 ſupplet in bru/
tis intelligētia, prima regēs infal
libiliter iſta. cui⁹ ꝓuidētia in ſui
diſpoſitiōe nō fallit̄. Cui⁹ ars pri
ma dedit et indidit tam hōib⁹ q3
ceteris aīantibus artes innume/
ras. Vnde prodeūt artificiales
pulcritudines ſicut in nidis aīali/
um ſibi fabricandis. In victu q̄/
rendo. per inſidias mirabiles. vt
in vulpibus et araneis in proui/
ſione circa vel contra futuros e/
uentus. vt in apibus et formi/
cis. Quis cuncta dinumeret?

Tandē occurrit h̄ aialis cogniti
onis pulcritudo. in vitali. ſeu ve/
getatiua v̄tute. ſiue ſit p̄ ſe poſita
ſeparatim a potētia ꝯgnitiua. ſic in
plātis et in ſingul̄ abſq̄ ꝯgnitiōe
viuētib⁹. ſiue ꝯiūcta ſit queādmo
dū vidē eſt in hoib⁹ et aialib⁹. vſ
q̄ ad illa q̄ fixa t̄re . ſolo ⁊ vnico
vigēt. ſēſu tact⁹. ſicut conche et o/
ſtree. qđ eaꝝ dilatatio. ⁊ ꝯſtrictō
manifeſtat. Quā vitā dicūt aliq̄
ad matricē. in femellis retinē. Vi
talis aūt pulcritudo q̄ multa ſit
q̄ admirabil̄ et ſtupēda. in attra/
hēdo cibū in frāgēdo. in digeren
do. in diſp̄tiēdo. i aſſīlando. Kur/
ſus in expulſiōe ſup̄fluoꝝ . in au/
gmentatiōe in generatiua v̄tute.
in organizatiōe figuraq̄ mēbro/
rū. null⁹ explicaret ſermo. Nulli⁹ eti
am de mimo grano vel folio pla
nā ſufficēt. naturali v̄tute ⁊ plenā
tradē rōem. Qđ cernēs eccleſia/
ſtes. cūcte inq̄t res difficiles ſunt.
et nō p̄t eas hō explicare ſermōe
Et iteꝝ. Intellexi ꝙ oim opm dei
nullā poſſit hō inuenire rōem. ſup
ple ſufficiētem. et ſi dixerit ſapiens
ſe noſſe nō poteēit repire. Tota po
ſtremo Job interrogatio. f̄ca ſibi a
dn̄o de diuinis op̄ib⁹. q̄ꝝ pulcri/
tudo ꝯp̄hendi nō p̄t ad h̄ tendit
Quis de pulcritudīe. quid porro
de pulcritudinib⁹ reꝝ tot artifici
aliū. q̄d de obiectis ſēſibilib⁹. per
accidētia ſua vel ſpēs ſe rep̄ſētāti
bus ad ſenſum. Ecce ꝙ in grano
frumenti ſūt infinite p̄tes ꝓportio
nales. ſcđm deductiōem ariſt. de/
mōſtrātis cōtinuū nō eſſe ꝯpoſi
tū. ex indiuiſibilib⁹ . Oportet ex h̄
ꝯcludē ꝙ infiniti numeri ſint illicꝫ
figure. imo tot q̄t in toto mūdo.
Oim inſup creaturaꝝ l̄raꝝ et no/
minū ꝯtinet. nedū potētial̄r ſed a/
ctual̄r in aſpectu dei. vidētis nūe/
ros hmōi l̄ras et figuras. Cuius
ſignū accipito de vna imagine. q̄/
lem inferre licebit de ceteris. Po/
teſt itaq̄ ſtatue factor p̄ ſolā parti
tiū ablatiōem formare pulcraꝫ i/
maginē. ex vno trunco ligni. q̄lis
vtiq̄ p̄us ibi nō erat cū nihil ad/
diderit. et adhuc tn̄ nihil de celoꝝ
ſecretis tot pulcritudinib⁹ attingi
m⁹. ¶ Diſcipul⁹ Si taliter res ſe
hn̄t de pulcritudine reꝝ oim ꝙ in
cōp̄rehēſibiles habeant̄. cur acte/
n⁹ fruſtra illas deſudauim⁹ inq̄re/
re? ¶ Mgr̄ Fruſtra nequaq̄ nec
inaniter ſine fine q̄ triplex ē. In⁹
ducēs ad ādmiratiōem opificis p̄/
mi dei. Spēi em̄ genēator hec oīa
ꝯſtituit. qui vtiq̄ ſpecioſior eē cō/
cludit̄ creature. Alter finis eſt ad
hūiliatiōem noſtri p̄ contēptum
vie. et deſideriū patrie. vbi relucet
pulcra perfectaq̄ cognitio ſcđm
viſionem quā deuotus bernard⁹
cuius hodie dies agitur. fertur in/
ſinuaſſe p̄ aſcēſum ſuū poſt obitū
in mōtem lybani. Reliquus finis
eſt noſtre cōdiſtioni ꝓpri⁹ ⁊ accō/
modus de pulcerrima mulierum
quam reſpexit deus. Exultauit
ſpiritus eius in deo ſalutari ſuo.

Qua ſup̱ re. q̄ttuoꝛ accipito ꝯſide
ratiōes Pꝛima eſt ſpōſitas pulcer
rime mulieris. q̄ ſibi daṫ in cāticis
et alibi. q̄ plene neq̄t intelligi. pul/
critudinibꝰ alioꝝ entiū nō intelle
ctis Exponiṫ em̄ p̱ ſiſitudies. oīs
tam naturalis q̄ꝫ artificialis. for/
moſitas q̄bus ignoꝛatis. vt igno
reṫ trāſſūptio/nc̄e eſt. Scd̄a ſpeci/
oſitas q̄libet repta in creaturis
ſparſim. tota colligiṫ in btā ꝛ pul/
cerrima mulieꝝ. vel foꝛmaliṫ vel
eminēter. Hec ē regula diuini dio
nyſij ierarchias oꝛdināris q̄ ſupe
rius tangebaṫ Tertia ſpecioſitas
pulcre mulieris quā ſumit ab om̄i
pulcritudine ceteraꝝ creaturarū
donis et ornamentis et quo mi/
reris amplꝰ. oīs defoꝛmitas alie/
na. demonum et pc̄coꝝ. ſibi cedit
ad oꝛnamentū. Quarta ſpecioſi/
tas et pulcritudo creaturaꝝ pie
recognita. fidē illuſtrat. ſpem ro/
boꝛat. caritatem inflāmat cū opi/
tulatiōe. in om̄i tribulatiōe et an/
guſtia Diſcipulꝰ Uere magna
ꝓpoſuiſti. quoꝝ certificatiōem ex/
pecto. preſertim ſup̱ illo qd̄ me mi
raturū iure dixiſti. Mgr̄ Rn̄det
apl̄us. ſi ſue locutiōis vtus ꝯgno
ſciṫ. vbi d̄t. ꝙ diligentibꝰ deū oīa
coop̱anṫ in bonū Si in bonū igiṫ
in pulcrū. Et ſi oībꝰ diligentibus.
q̄nto amplꝰ marie ſup̱ oēs deum
diligenti tale q̄d eueniet? Putas
ne ſūmus artifex deꝰ quicq̄ꝫ in v/
niuerſo mūdo. quē pulcꝝ pulcer/
rimꝰ ipſe. mente gerēs formauerit

aut eſſe p̱miſerit ſine cā? Diſci/
pulꝰ Nequaq̄ꝫ putauerim. ſed oīa
ſub oꝛdine pulcro pulcra fecit val
de. Mgr̄ Nōne primū in q̄libet
genere p̄cipuū ē et menſura alioꝝ
quēadmodū dux in exercitu? Ma
ria vero dicta eſt pulcerrima ꝛ p̱/
fecta ſup̱ ceteras creaturas: non
vnitas diuinitati q̄lis ē hūanitas
xp̄i. Cōſequēs eſt igiṫ. ꝙ oīa ſibi
ſubſeruiāt. tā bona nature q̄ꝫ grē
q̄ꝫ artis et foꝛtune. Diſcipulus
Sit ita de bonis. Mala aūt quid
afferre habent niſi maliciā et tur/
pitudinem? Mgr̄ Scis ad ho/
noꝛem regis eſſe. ſi p̱uerſos p̄di/
toꝛes ſuos alligatos coerceat
in cōpedibꝰ Scis ꝙ in picturis.
nigredo rite iūcta dat decoꝛē i/
magini. Hoc in ſup̱cilijs foꝛmoſiſ
ſime mulieris aſpice. quibꝰ nigre/
do decēs. rubedo indecēs eēt vel
viredo. Diſcipulꝰ Sic inuenio
Sed de turpitudine flagicioꝝ. et
ſcelerū. et blaſphemiaꝝ. nūq̄d nō
ſecus erit? Mgr̄ Secus eſſet. ſi
dedecus culpe maneret inoꝛdina
tū. ſine decoꝛe iuſticie Nūc autem
pulcrius nō collocaṫ angelꝰ in ce/
lo. q̄ꝫ demon in inferno: qui poſi/
tus eſt illic tanq̄ꝫ ſcabellū pulcer/
rime mulieris. cōterētis ſcd̄m le/
gem dn̄i caput ſuū. Quāuis igiṫ.
oīs pulcritudo filie regis ſit ab
intꝰ ideoq̄ꝫ cōſtituiṫ et aſtitit regi
na a dextris. hec eſt in veſtitu coꝛ
poꝛis deaurata. eſt quoq̄ꝫ circū/
data varietate cuiuſlibet creature

cui ſtat vnicuiqꝫ ſua pulcritudo
ſaltez naturalis. cuiꝰ prima linea/
menta deleri nō pñt. poſſūt tñ ſu/
perindui. tenebroſitates et turpi/
tudies vicioſoꝝ. tā habituū qꝫ a/
ctuū Que turpitu dines in ſua rōe
formali nihil dicūt poſitiuū. ſunt
eñ priuatiões pulcritudinis ineē
debito. ꝑ modū ſpēm et ordinem
Diſcipulꝰ Magl. certe cōturba
rer ambagibꝰ. preſertim de odio
dei. qualiter poſſit eſſe pulcrum ſi
nō alibi diſſolutiōem docuiſſes.
Perge nūc oñdere. ꝙ pacto ſit in
maria pulcritudo q̄libet repibil
in creatura. marie qꝛ minorata ē
ſicut et filiꝰ. ſ. paulo minꝰ ab angel
adeo ꝙ naturalis ſpecioſitas dā
nati luciferi inſignior ſit ex dictis
qꝛ ꝑfectior Quot ſūt ꝑterea ꝟtu/
tes ſpecifice. totā vt dꝛ naturam
ſpēi ꝯſequētes. in gēmis. herbis.
verbis induſtrijs q̄z aialiū. Rur/
ſum in donis hoim gratuitl. vt ē
caracter ſacerdotalis. repugnās
ſexui femineo. Nūquid vt interea
ſilētiū ſit de ceteris ex his oibus
marie formoſitatē ornabis. vł eā
coronabis? Mgr̄ Ornabo pla/
ne et coronabo. Q. ð q̄modo ſit
iam deduxi Circūdatur quippe
oibus et ſingulis quaſi veſtimen/
to decoro. multimoda varietate
depicto quoꝝ oim virtutes inſi/
gnes cōtinet. nō quidem formali/
ter. ſed eminēter. Unde ſi nō ha/
bet naturalia. qualia gerit ange/
lus etiam dānatus Jam ideo tū
eſt admirabilior. et eminētior ma
rie pulcritudo ꝑ grām. que natu/
rā inferiorē qꝫ ſublimiorē copioſi
us ornat et ꝑficit. Non hꝫ cara/
cterem ſacerdotalē fōrliter fate/
or hꝫ aūt eminētiꝰ ad recōcilia/
tiōem pccoꝝ. ad aptiōem ꝑadiſi
qꝛ vere ponitur. felix celi porta.
Ad auxiliādū cōtra ptātes aere/
as cōtra calamitates et miſerias
oēs tā aiaꝝ qꝫ corpoꝝ. quotiēs
placuerit ſcilꝫ illos miſericordes
oculos ad nos cōuertē. quotiens
ad nos ſe voluerit. tanqꝫ pia mr̄
filios qꝫqꝫ debiles ⁊ fedos curā/
dos purgādos qꝫ ſuſcipe. Di
ſcipulꝰ Reſpiro totꝰ in ſpem bonā
dū te audio talia diſſerētem. To/
tus exultat ſpūs meus et aſpirat
meditari frequētiꝰ iſtam btām et
pulcrā mulierem. quā tali poten/
tia pie diſſeris eminētem. O feli/
ces qui te talem o maria genuere
parētes. O vere felix Joſeph ſpon
ſus tuꝰ ꝟginalis. ꝙ tui cuſtos cū
puero ihū fidelis. ſedulꝰ. prudens
atꝫ cariſſimꝰ. audire videq̄ꝫ te cū
filio tāto tpe dignus fuit Mgr̄
Credidi ꝓpter qð locutꝰ ſū. Pro/
pterea iā iſtos. nō btificare neq̄o
neqꝫ ſufficio. ꝙs o btā. tibi fecerl.
eſſe deuotos. ꝙs traxeris pꝰ te. pꝰ
qꝫ ihm benedictū fructū ventris
tui. in odorem vnguētoꝝ tuorum
Qūo modo nō beati. quibus vbe
ra caritatis lactanda. quibus os
pietatis oſculādū nō dedignata

fueris oñdere?Ergo iam oleũ ef/
fuſũ nomen tuũ.Ergo tu fõs or
toꝝ.ad emũdatiõez ſimul et re/
creatiõem.cũ delectatõe mirabili
mundo datꝰ.Tu puteꝰ ſatietatis
aque viue ſalientis in vitã eťnam
Puteꝰ aquaꝝ.q̃ fluũt impetu de
lybano cãdido ꝑadiſi.Tu ortus
cõſitꝰ om̃i genẽ tam arboruz q̃z
areol' aromatũ Tu iam coronata
triumphas de capite amana.i.tur
bulenti.de vertice ſanir et hermõ
ferocis et anathematizatiõis. de
cubilibꝰ leonũ.de montibꝰ pardo
rũ.ſ.tyrannide ſupboꝝ dãnato/
rũ q̃ luna mutabilitati.ſũt ſub pe/
dibꝰ tuis ad calcãduz.Porro ſe/
xaginta ſũt regine. et octoginta
cõcubine et adoleſcentulaꝝ nõ ẽ
nũerꝰ.ſcd̃m varios aiaꝝ gradꝰ.
Una tñ colũba ꝑfecta quã vide/
rũt filie p adoptiõem.et btiſſimã
ꝓdicauerũt regine. q̃ ſuis dnãnť
affectibꝰ. et concubie querentes
cõcupiſcẽtie remuneratiõem. per
filiorum boni opis generatiõem
Laudauerũt te.quia btãm te di/
cent oẽs generatiões ¶ Quãpul/
cra es et q̃z decora cariſſima in
delitiȷs.Sed cui cariſſima in deli/
tiȷs?Illi nẽpe.cuiꝰ delitie ſunt eſſe
cũ filiȷs hoim Statura tua aſſila
ta eſt palme triumphali.et vbera
tua botrus vinee germinanti.Vgi
nes.i.virginales affectiões.et ſo/
bria ebrietate debriantis vſq̃z ad
ſanaz inſaniam apud ſtultos ſcli.
vſq̃z.ad denudatiõem p.volũta/
riam pauptatem . Tu delitiȷs af
fluens.tota dilecto ſupinniteris.
dicẽs vocẽ plenaz.ſenſibꝰ inexpli/
cabilibꝰ Ego dilecto meo.et dile/
ctus meꝰ mihi.¶ Diſcipulꝰ . Eia
mgr̃.euge euge.quid nos agimꝰ
obſecro.cãtica canticoꝝ exponen
da.cũ canticũ marie ſuſceperamꝰ
Et ecce nũc in laudes erũpimus.
nũc obſecrationes interſerimꝰ ad
q̃s titubat animꝰ ad quas hac il
lac q̃z defluit oratio mentis. incer
to pede.lingua balba vagis ocu/
lis.geſtu vario quaſi fabulando
ſeu frenaſiando . nos habemus.
imo veriꝰ nos habemur rapimur
diſtrahimur.neſcio quo ſpũ quez
neſcimꝰ.vnde veniat aut q̊ vadat
¶ Mgr̃ Valet frater Quid ſi nos
introduxerit.iſta quã loq̃mur be/
ata in cellaria regis.in cellam vi/
nariam cuiꝰ eſt modo clauigera.
Quid ſtupes/q̃d mirari.ſi ſobriaz
biberimꝰ ebrietatez ſpũs .Quid ſi
datũ fuerit accede ꝓximiꝰ. o ſere/
niſſimas voces amoris.audire ꝓ
fundiꝰ.Totꝰ ipſe geſtio me.quem
iam nõ capio.cõſiderare.q̃d vtri
q̃z ꝯtinget qñ dicẽ fas ẽ vnicuiq̃z
nr̃m.Anima mea liquefacta ẽ vt
dilectꝰ locutus eſt.Fulcite me flori
bus ſtipate me malis.qꝛ amore e/
ius lãgueo.Leua eius ſub capite
meo.et dextera illiꝰ amplexabiť
me.¶ Diſcipulꝰ Ceſſemus iã.ceſ/
ſemꝰ ſperare talia.qualia aman/
tes.ſibi ſõnia fingunt.et ad ince/
pta reuertamur. ¶ Mgr̃ Que ce/

pta? Diſcipulus O queſo non
meminiſti? Cur inquiris? Intre-
mus elucidationem cantici bea-
tiſſime et pulcerrime mulieris cũ
epithalamio ſalomonis. Mgr
Nimirũ iſtic ſum⁹ Nec em̃ exigũt
certũ expõnis ordinẽ. q̃ nullo ſũt
ordine cõtexta. vel coherẽtia. que
p̃terea. ñ vni tm̃ affectui ſũt accõ-
moda. ſed innũeros. Vbũ q̃dlibꝫ
affect⁹. eructat. pro audiẽtiũ q̃li-
tate. Expone ſi potes dũ egrot⁹
aſſiduis ſuſpirijs plangens et ſin-
gult⁹ ex imo pectore. anhelo q̃ſpũ
repetit. ha. ha. ha. quid tibi ſigni-
ficet iſta vox plãgoroſa. ¶ Diſci
pul⁹ Donatus rñdet dicẽs. inter-
iectiõem eſſe p̃tem orõis ſignificã
tis mentis affectũ. voce incogni-
ta. Quid aũt poſtulas vocem me
incognitam exponẽ cognoſcẽdã?
¶ Mgr. Non perdidit opam et
impenſam. qui te puerũ docuit. o-
ratiõis p̃tes. Tu nunc grãdior ef
fect⁹. ita cognoſcito q̃ẽlibet amo
ris intimi et nõ ficti vocẽ. p̃rſus
incognitaꝫ nõ amanti. imo nec a-
lienam cõpertaꝫ amanti. ſi non q̃-
libet coniectura. Exemplũ de do-
loris interiectione. dũ ſanus egro
tum audit ⁊ ſolari querit. Cui re
ſpondet apud comicũ talis ali-
quis. Facile cũ valem⁹. alijs conſi-
lia damus. Tu ſi hic ſis aliter ſen
tias. ¶ Diſcipulus deſperare do
ces. elicere nũc hac. nũc iſtac exul-
tationes. per agitatiõem. concuſſi
onem q̃ ſtudij vehementis. pau-
culas emicantes ſcintillulas. p̃ut
iſtas exceſſiui amoris Ↄ vel illud
verbũ inſerit ad aciem mẽtis per-
ſtringẽs iſtã et gerens. Aut vero
ſub alia ſimilitudine. ſtude familiari
eſſe vocib⁹ amoris. in loco pere-
grinatiõis tue. nõ ſe adeo pote-
rũt occultare. q̃n familiari⁹ in te
magis et magis p̃dent. et intelligi
bilẽ. nũc hoc modo. nũc altẽo ma
nifeſtent. vel nutib⁹ etiam ſe et ge-
ſtibus inſinuẽt. Peregrinãtes pa-
riter in exẽplum habe. q̃uis bar-
bari ſint. Pueros q̃ꝫ colludentes
necdũ p̃fectis. reſonantes verbis
qui q̃uo ſe intelligẽ cõſueſcũt imi-
tari coneris. Deinde btãm et pul
cerrimã mulierẽ poſtulem⁹ vt nos
illo reſpiciat pietatis. et amoris o-
culo. quali reſpecta fuit a deo ſa-
lutari ſuo A quo nos impetret re
ſpici. ſaltem vt amare fleam⁹ exẽ-
plo petri. Reſpiciat terrã cordis
nr̃i ⁊ faciat eã tremere Et ab illo
tremore ſuo concipiam⁹ ſpm̃ ſalu-
tis. qui in amoris ſpm̃ aliq̃ñ trãſ-
formetur. et hymnũ tũc canam⁹
cum alacritate cordium. Magnifi
cat aĩa mea dñm ¶ Mgr Irritas
meum querendi ſtudium de pluri
mis. ſed aliorſũ me vocat vt au-
dis. occupatio domeſtica regula-
ris. Dies craſtinus ſolicitus erit
in id ipm̃. ¶ Diſcipl's. Expedi
tũ me reperies. p̃piti⁹ ſit nob̃ de⁹.

Sequit̃ q̃rtus tractat⁹

per;dragma ſeu dialogum de
marie beatif i catione. Per no
tulas.lxxxij.

Prima notula

E Cce enim ex hoc beatam
me dicēt omnes generati
ones. ¶ Diſcipul⁹ Nōne
cor nrm ardens erat in nobis he
ſterno colloquio. dum de cantic.
canticoꝝ marie. ſimul et ſalomo/
nis ꝯquirerem⁹ quaſi fabulantes
peregrini. necnon dilatato corde
videremur anhelando ſpm̄ attra/
here? ¶ Mgr̄ Memini et viſa eſt
renouari vt aquile iuuent⁹ noſtra
ſenilis quodammodo. et cana in
exteriori homine. ſed interior re/
nouatur de die in diem. ſi aſſit ver
bum dei reficiens ip̄m. ſi ieſus in/
ſtar peregrini nec proinde cogni/
tus ſe comitem coniunxerit. ſi ape
ruerit ſenſum nobis vt intelliga/
mus ſcripturas. hymnoꝝ et ma/
xime pſalmoꝝ et canticoꝝ. Oſi ſe
talem exhibere dignabit᷑. qui loq̄/
tur anime noſtre. Surge ꝓpera a/
mica mea. colūba mea. formoſa
mea et veni. ¶ Diſcipul⁹ Oſi iā
hyems congelationis ſpiritualis
tranſeat. ſi gelicidium torporis. ſi
imbris ſtillicidiū aſſidue tēptatio/
nis abeat et recedat. ſi flores pul/
crioꝝ aſpectuum appareāt in t̄ra
cordis noſtri dante dn̄o benigni/
tatem. Oſi tempus putationis et
reſecatiōis cure omnis ſuperflue
adueniat. ſi vox turturis caſte ge
mentis ⁊ conſolantis luctu bono
audiatur in terra ſenſualitatis no
ſtre. conformantis ſe rationi vt
concordet philomene ⁊ alaude
cōtēplationis alacris/ turturis ſu
ſpirium. Oſi ficus iā nō maledicta
nec ſolis onuſta verboꝝ folijs ꝓ/
ferat groſſos ſuos in ſignū fruct⁹
poſt ſuauis. Demū ſi vinee bona
rum opationum. dent odorem ſu
um bone fame in vitam et letifica
tionem dei et hoim quid ſecutuꝝ
ſit o mgr̄ agnoſcis. ¶ Mgr̄ Que/
nam anima frater ē tam hebes et
gelida. que non ad vocem blan/
dientis amici. vel dilecti quē ſequi
tur expergiſcatur? Que non tota
liqueſiat ſe iam in ſe non continēs
ꝓprijs terminis deſiderioꝝ. ſed ef
fluat in dilectuꝫ currat poſt vocā
tem ſe gratis nominibus? Surge
inquit ꝓpera amica mea. Surge
que male ſacueras. cum adoleſcē/
te perdito. ꝓpera paternam ad/
ire miam vt accūbat ſuper colluꝫ
tuū. detqꝫ in accubitu tali. nard⁹
hūilitatis tue. odorem ſuum. vt iu
re voceris amica. ſuſcipiēs pacis
oſculum et ſpecioſa. recipiens pri/
maꝫ innocentie ſtolam cū anulo
fidei. Proinde facta colūba. nidifi
ces in foraminib⁹ petre. in cauer/
nis macerie. Petra autē erat xp̄s
Tu in fixura clauoꝝ. in cauerna
lateris. vſqꝫ ad patefactiōem cor
dis. fidei deuotione. ſubintrans.

illic reponas ſcāꝝ meditationuꝫ
pullos tuos. Oſtende dilecto pe/
tenti faciem tuam. iā colore roſeo
decorē et vernātem in aſperſione
ſāguinis agni immaculati. Sonet
vox tua in aurib⁹ dilecti. que dul/
cis ſit in laude cōferens in iubilo.
Deniqꝫ ſis vinea florens. deſide/
rijs odoriferis. de qua vulpecule
paruule intentionū doloſaꝝ. diſ/
fugiant capte. Surrepunt eīm qñ/
qꝫ ſuffodiētes ad elatiōis ꝑcipi/
cia. et vineas radicit⁹ demoliunt̄
et corrodunt Oñ poſtmodū fas
habeat. aīa talis. iam facie deco
ra. iam voce ſuauis. ſuſpirabūda
dicere. Dilect⁹ meus mihi et ego
illi. q̄ paſcitur inter lilia donec a/
ſpiret dies et inclinent̄ vmbre
Diſcipulus Quid oro vult hec in
terrupta et inexplicata penit⁹. lo/
cutio. ¶ Mgr̄ Audiſti iam voces
amoris ideo nō perfici quoniam
tot occurrūt anime deſideria va/
lida ꝙ nequeūt ſimul erūpere Cō
fundūt ſe potius et opprimūt Sē/
tit amans. quicq̄d exprimē poteſt
nihil ad hoc qđ optat ſatis eſt.
Quaē dat ſe magl. intelligi ꝑ int̄/
ruptiōes, more interiectionuꝫ ab
imo pectori. eructatas vel erutas
Solet inde patē taliter. anhelāti/
bus quorſum mittitur illud ſuſpi/
riū. ¶ Diſcipul⁹. Da ſupplemen/
tum ꝟborū iſtoꝝ. Dilect⁹ me⁹ mi/
hi, et ego illi ¶ Mgr̄ Quis arenu
las maris, aut pluuie guttas di/
numeret? Quis, inſcrutabilia ſcru
tetur corda? Non facili⁹ eſt id qđ
requiris. Nihilomin⁹ aliquid acci
pito. Dilect⁹ meus mihi intendit
et ego illi. Dilectus me⁹ mihi ocu
lū amoris dirigit. oſculū porrigit
loquit̄. aſſentit. blandit̄. et ego illi
Dilect⁹ meus. mihi finis oīm deſi
derioꝝ meoꝝ. et oīm cogitatio/
nū et intentionū cordis. ⁊ opatio
nis cuiuſlibet ſeu motionis cardo
centꝝ eſt et axis. et ego illi totum
qđ dat reddo. Dilect⁹ meus mi/
hi delicioſus eſt. amoroſus eſt. cō
cordans eſt. ſuauis eſt. benignus
eſt. iocūdus eſt. delectabilis eſt.
Mihi oīa eſt. Quippe cū quo ſum
vnū cor. vna anima. vnus ſpūs.
Ideo dilect⁹ meus mihi vnitur et
ego illi. Dilectus me⁹ ſe mihi de/
dit in preciū in mortem. qūo non
oīa mihi ſecū donauit? ¶ Diſci/
pulus Quo pacto dicitur ſe do/
nare deus. qui nuſq̄ꝫ abeſt. Qua/
liter eſt anima ſibi finis deſiderio
rū ſuorum vel opationū qui xp̄c
ſe ipm oia opatus eſt ſcđm ſapiē/
tem? ¶ Mgr̄ Docet angelica ſalu
tatio. modum donatiōis dei. Sa
lutatur eīm maria per angelum. ſic
anima per ſpūſſācti aliquē inſtin/
ctum. qui loquitur pacem ad con
uerſum cor. Mandat quoqꝫ ſalu/
tes. dicens anime ſecreto cordis
ſilentio ſalus tua ego ſum. Et illō
Remittūtur tibi peccata tua. Va
de in pace. Non eīm dat̄ ſalutatio
excōicatis. nec eis quoruꝫ preſen

tiam horreſcim⁹ Sic inuenit apd
deū grām aīa que per eum fit diſ
poſita et organizata ſuo modo
calore vitali grē ad ſuſceptiōem
dñi. de quo et a quo viuit anima
non minus q̄ȝ diſponit corp⁹. or/
ganicū per armoniā q̄litatiuarū
diſpoſitionū ad anime rational̄
introductiōem faciendā in corꝑe
Tunc audit anima dñs tecuȝ. qr
ſe dat ad nutū anime vt fruatur
ſe. et alio quolibet vtatur in ſe et
ꝓpter ſe. Unde fit amoris illa re
ciproca donatio mirabilis. quo
manet in caritate in deo et deus
in eo. Dilect⁹ meus mihi ſuꝑple ſe
ipſum dat et ego illi ſe ipm̄ red/
do et me ipſum cum eo cū quo iā
vnū effecta ſum. Et ſicut in illa
trinitate ineffabili pater dat filio
ſpm̄. et filius patri reddit eundē
ſpm̄. ſic anima datum ſibi dilectū
dat. ꝛ reddit ſe ipm̄ ſibi qui tribu
it. vt ſit ipſe principiū et finis oīm
deſideriorꝫ vtriuſq̄ȝ ſ hanc digna
tōeȝ amoris ieſtimabilē qr ph̄i ſu
perbi non potuerūt nec voluerūt
attendē. propterea nullas tales
ad deum voces deꝓmē conati
ſunt. Dilectus meus mihi et ego
illi. Fuerunt idcirco ab hmōi epi/
thalamio marie et ſalomonis pe
nitus alieni et ad illud ſurdi. Qd̄
attendēs xp̄s. exultauit in ſpū in
illa hora Confiteor tibi inquit pr̄
dñe celi et terre qr abſcōdiſti hec
a ſapientib⁹ et prudentib⁹ et reue
laſti ea paruulis. Ita pater quia

ſic placitū eſt ante te. Non memi/
ni cuiuſcūq̄ȝ nequis glietur in ſe
Unde ſi tale. aliq̄d cecinit maria
dicens. Depoſuit potentes de ſe
de et exaltauit hūiles ¶ Diſcipu
lus Quantum intelligo. deus ſe
dat i dono. qd̄ informat aīam ꝛ
viuificat eaȝ. reddens deiformeȝ
et pulcram. amabilem et deſide/
rabilem. qui letatur in opibus ſu
is. maxime in filijs hoim Sed cur
anima dicit aliq̄n. Dilectus me⁹
mihi. vt hec transferet. aliq̄n ſe ꝓ/
ponens ꝛ dicēs. ego dilecto meo?
¶ Mgr̄ Dilecta fertur in dilectū
ſcdm̄ vim dupliceȝ. aꝑprehenſiuā
ſcȝ et motiuaȝ Uis aꝑprehenſiua
ſeu cognitiua quodāmodo tra/
hit ad ſe et in ſe ſuū obiectū. qd̄ ē
verꝫ: ſed cōuerſus eſt ordo virtu/
tis motiue vel affectiue preſertim
dilectiue. cuius obiectū eſt bonuȝ
qr tendit et extendit ſe ad ipſum
Cauſam dat ph̄us Uerꝫ inquit
eſt in anima ſed bonū in rebus.
Unde bonū qd̄ eſt aꝑpetibile a/
ptum imprimendo ſe per cogniti
onem. non eīm velle poſſum⁹ inco
gnita Appetitus vero quaſi circu
lo quodaȝ. redire conatur in ap/
petibile. et ſe ſibi dare. cōicare. vel
imprimere. Propterea dicitur a/
nima dū dilectuȝ cogitat. et ima/
ginem ſui format vel ſpēm. q̄ ſibi
dilectus imprimitur Duȝ vero di
ligit. ipſa ſe dilecto dat et expli/
cat et ad ipm̄ quaſi foris egredi/
tur. ¶ Diſcipulus Quid ad rem

noſtram? ¶ Mgr. Multū per oēm
modum. Hoc eſt illud myſticum
verbum xp̄i de dilecto ſuo. q̄ in
gredieť et egredietur et paſcua
inueniet. Hoc item aliud de moy
ſe. qui minauit gregez ad interio/
ra deſerti. vbi vidit dn̄m in flam/
ma rubi. Gregem intellige. totaz
cogitationū turbaz. que ad inte/
riora mentis colligitur. Eſt alter
ordo dū moyſes vocatus a dn̄o
de nube caliginis. exit ad ip̄m. ſic
xp̄s relicta turba aſcendit in mō
tem. Sic anima ſubintrans ſe et
trahens ad ſe ſponſum p̄ cogniti
onem. dici poteſt paſcē ſponſum.
Sic ip̄m? habere in lecto pacifice
mentis. et coanguſtate. ne ſit lo/
cus adultero. Exiens vero p̄ di/
lectiōez ad ſponſum trahitur ad
ſponſi palatiū. thalamū/vel cubi/
culū. ¶ Diſcipul⁹ Quid poſtre/
mo. ¶ Mgr Siquidem in hac cō/
iūctione. ſponſi et ſponſe per dile/
ctionez conſurgit delectatio. dum
rurſus iprimit ſe dilectus in dile
ctam. ſugentem vbera conſolatio
nis ſue. ¶ Dicitur hinc delectatio
quaſi quedā lactatio hinc ē frui
tio cōplectens vniuerſas beatitu/
dinis partes. vt dotes. tentionez
vel apprehenſiōez inheſiuam pro
cognitiōe et dilectione pariter ⁊
delectatione Sic fruitiōem deſcri
pſit Augl. q̄ eſt amore inherē ali/
cui rei p̄pter ſe. in qua mentis de/
lectatio quieſcit. ¶ Diſcipul⁹ Dū
rapit nos eſtus amoris obliti ſu/
mus pene inquiſitiōem primitus
occurrentem ſuper verbo tuo o
beata beatarū. Ecce em̄ ex h̄ bea/
tam me dicent omnes generatio
nes. ¶ Mgr Regredi licet quan/
do volueris. ¶ Diſcipul⁹ pulſat
hec animum queſtio. qua rōe po/
tuit abſq; ſpiritu iactantie. hūilis
ancilla dn̄i tam excelſum de ſe p̄/
ferre preconiū. Subit inde que/
ſtio. quo nomine digniori maria
nominetur. An beata / q̄ cecinit.
Ecce em̄ ex hoc beatam me dicēt
omnes generationes. Subſequiť
alia queſtio. q̄t modis maria di/
cta ſit beata. ¶ Mgr Conabor ſa
tiſfacere queſitis his Et quidem
de primo ſcieris aīam marie ma
gnificaſſe dn̄m non ſolum. q̄z ma/
gnus in ſe eſt et magn⁹ a creatu/
ra ſua predicatur et colitur. ſed e/
tiam quia magnificaz reddit ani/
mā cui magna facit qui potens
eſt. Nunquid parū tibi magnifica
ta videtur marie anima. que ope
rationi ſupra modum magnifice
fuit auſa prebere conſenſum di/
cens ad angelum Fiat mihi ſcd̄m
verbum tuū. Quid eſt hoc niſi fi/
am mater filij cuius pater eſt de/
us? Quid excelſius. quid ſublimi/
us vel vt alius vult arrogantius
poterit cogitari? ¶ Diſcipulus.
Hoc mouet multos. quomodo
ſtant ſimul et in vnum conueniūt
tanta humilitas. ecce ancilla dn̄i
cū tanta magnificentia fiat mihi

ſcd̄m verbum tuū talis abiectio
cum tali glīa. ¶ Mgr̄ Doceat
nos pħia ſi theologia paꝝ ē.cō/
ditiones magnifici.ſeu vim ꝟtu/
tis magnificentie Magnificꝰ vti/
qꝫ.non de honore vel glīa curaꝫ
habet.ſed de opibus preclaris.q̄
glīa digna ſūt et honore.colit lu/
cem.ſpernit vmbram Gloria ſua
eſt ſicut docet apl̄us.teſtimoniuꝫ
conſcie ſue Non de alieno pendet
iudicio.cui modicuꝫ eſt ſi iudicet̄
ab hoībus vel ab homine aut ab
hūano die Nā qui ſe iudicat dn̄s
eſt.Fit hūilis ꝓinde in fuga glīe.
fit magnanimꝰ in opatione ma/
gnoruꝫ.cum dignitate meritoꝝ
Deniqꝫ cū glīatur.in dn̄o glīat̄.
Obſeruat hoc magnifica noſtra
et magnificanda.que tota in dei
gloriam refudit btitudinis ſue fa/
maꝫ .Quia fecit inquit mihi ma/
gna qui potens ē. Non ergo mi/
hi gloria.gloria ſola ſibi.Fuiſti ꝓ/
pterea virgo btā.ſicut angelꝰ dei.
vt nec benedictio te moueret nec
maledictio.per elationis aut de
fectionis viciuꝫ.Que quo magis
glīam fugiebas.eo magis te ſeq̄/
batur.ſicut vmbra corpus . Eſſe
bona.non videri volebas. ¶ Di
ſcipulꝰ Magnificus magnoꝝ di/
gnus honoꝝ. nunquid iniquos
iudicat eos qui ſe ſpernūt? ¶ Mgr̄
Plane ſic iudicat:cenſetqꝫ punien̄/
dos . non ꝓpter ſe ſed ꝓpter iu/
ſticiam et alienam vtilitatem. Ut

vero longe diuiniꝰ.dat fides cuꝫ
grā. magnificentiaꝫ cū hūilitate
coniūgi.qꝫ inanis pħia .Dicit ex
ſententia.Non nobis dn̄e nō no/
bis.ſed nomini tuo da gloriam.
Tibi gloria nobis aūt confuſio
qui ſerui inutiles ſumus.qui nihil
habemꝰ qđ a te non accepimus.
tua tibi dona confitemur et red/
dimus. Volumꝰ vt ad locū vnde
exeūt flumina gratiaꝝ reuertan/
tur.vt iterū fluant te donāte.ſis
magnificus in ſanctitate ⁊ gloria
¶ Diſcipulꝰ Non eſt qđ contradi
cam dic de ſcđa q̄ſtione . ¶ Mgr̄
Enūciaſſe videtur ꝓphetico ſpiri/
tu plena verbigena noſtra ꝙ hoc
nomen adiectīm appropriate ſibiq̄
antonomatice daretur ꝑ omnes
generatiōes.velut nomen epithe
ton deſuper ſibi datū.ſibi debitū.
ſibi placentiſſimū .necnon ꝯuenie̅
tiſſimū iocūdiſſimuꝫ et appropria
tum Dignare nos laudare te vir
go ſancta. o ter quaterqꝫ beata.
Beata primo que credidiſti cla/
mat elizabeth. Beata ſcđo ,quia
gratia plena ſcđm gabrielis ſalu
tatiōem. Beata tertio et benedi/
cta quia benedictꝰ fructus vētris
tui. Beata quarto quia fecit tibi
magna qui potens eſt. Beata q̄n
to qꝛ mater dn̄i. Beata ſexto q̄a
fecūdata virginitatis honore.
Beata ſeptimo qꝛ nec primaꝫ ſi/
milem viſa es nec habere ſequen/
tem. ¶ Diſcipulꝰ Numeraſti nūe/

ros btitudinis ſub quadā gene/
rali laude. q̄d cenſes ſi ad ſpecia/
lia deſcendamꝰ? Mgr̄ Deſcen
damꝰ placet Sic em̄ plenioꝛ dabi
tur intellectus preconij q̄ beata
dicitur per oēs generatiões. Of/
fertur aīo triplex btitudo Una
vie per ſpem. altera patrie ꝑ rem.
tertia quaſi mediat inter ſpem et
rem. inter viam et patriam. q̄lem
habuit manifeſte xp̄s quez fuiſſe
viatoꝛem ſcd̄m aiam. et ↄprehen
ſoꝛem ſcd̄m ſpm̄ nullus ambigit
theologꝰ Poꝛro qualis ſit beati/
tudo per ſpem et grām. norunt
cōiter fideles xp̄iani. Qualis p̄te/
rea ſit beatitudo glīe videmꝰ nūc
per ſpeculum in enigmate. creden
tes eam eſſe quā nec oculus vidit
nec auris audiuit. nec in coꝛ ho/
minis aſcendit. Recogitata vero
duplex hec beatitudo. viam ape/
rit vt tertia quaſi media titiꝰ co/
gnoſcatur. quia minoꝛ eſt q̄ȝ glo/
ria conſūmate. et maioꝛ q̄ȝ ſolius
ſpei et cōis gratie. Nec abhor/
ret hec diſtinctio theologica ph̄i/
caȝ conſiderationē. q̄ ponit vir/
tutes p̄mas politicas. ſcd̄as pur
gatoꝛias. tertias purgati animi.
q̄s ariſtoteles vocat heroicas.
Hec beatitudo que purgati ani/
mi. vel heroicalis excellentie dici
poteſt fuit in beata noſtra dn̄a vi/
ueret. ſuꝑ oēm purū hoīem ſicut
beata reſidet in patria ſuꝑ oēm
angelicam p̄tātem. hoc eſt que a
nullo vincitur illuſtriū ſcd̄m da/
maſcenū. Et iuxta ierarchicā dio
nyſij legeȝ ↄtinet eminenter oēm
ꝑfectionem creaturaꝝ tanq̄ȝ infe/
rioꝝ. vt iure dicatur Regina mū/
di et dn̄a His igitur breui cōpen
dio marie beatitudinē. notaȝ tibi
fieri. da ſibi per eminētiam q̄cq̄d
in creaturis videris melius ipm̄
q̄ȝ non ipm̄. Et ſi non foꝛmaliter
tn̄ eminenter q̄ȝq̄ȝ diſtanter a deo
Et qm̄ particeps fuit in via vtri/
uſq̄ȝ beatitudinis vie ſcȝ et patrie
ponemus aliq̄s de conditionibꝰ
btitudinis eterne per q̄s grada/
tim veniamꝰ ad petita vel ad pe/
tenda. Diſcipulꝰ Expediēs in/
dico nec audiendi tenebit me fa/
ſtidiū etiam ſi precognita narra/
ueris Mgr̄ Eſt btitudo ſp̄s q̄ ſe
paratur ab anima. i. a ſēſuali por
tiōe. Hec fuit in xp̄o viatoꝛe Hec
in ſpiritibus ſeparatis viget Ha
bet nihilominus anima ſuaȝ bea
titudinem. dum reſumetur. incor/
ruptibile coꝛpus a ſpiritu beato.
Dicitur incoꝛruptibile pro tollen
da calūnia quam vellent aliqui
ſtruere de reſuſcitatis iuſtis tem/
poꝛe paſſionis quoꝛum ſp̄ūs ſta
tim in deſcēſu ſp̄ūs xp̄i in limbuȝ
patꝝ btificati ſūt. qm̄ momordit
xp̄s infernū. ſaluādo ſp̄s iſtos ꝑ
btificaȝ viſioneȝ. de q̄ latroni di
ctū eſt. Hodie mecū eris in padi
ſo. q̄ purganduȝ foꝛtaſſis aliq̄d
habebat. niſi priuilegiū nouitatis.

aduentus regis ipm ſicut et ali/
os multos. forſitan et omnes tūc
a purgatorio liberaſſet ¶ Tales
inquam ſpūs beatificati. ſi corp⁹
non incorruptibile ſuſceperunt:
aut quia mortui ſunt ſm q̄ſdam
ſequitur vnum mirabile ꝙ tales
fuerunt comprehenſores in cor/
pore mortali ſicut chriſtus Sequi
tur etiam ꝙ fuerunt bis mortui.
ſicut lazarus cum ſtatutum ſit oi/
bus ſemel mori ſcd̄m Apoſtoluz
Reſpondent quia apoſtol⁹ non
negat quin pluries. At vero nul/
la ſit ambiguitas de reſurrectiōe
nouiſſima. Sunt autem tres do/
tes ſpiritus beati. ſit ſeparatus
aut coniunctus. que ſunt fruitio
viſio et tentio. Sunt quattuor ſp/
ſius anime ſenſitiue. reſumpto cor
pore glorioſo quod plene ſubdi/
tum eſt tam anime q̄z ſpiritui Un
de reddetur clarum. impaſſibile
agile. ſubtile. Nolo tamen exiſti/
mes ꝙ ſpiritus et anima ſunt in
eodem homine modo vel tunc
due nature diſtincte. vel due ani/
me et eſſentie. licet fuerit aliquan/
do articulus in anglia cōdemna/
tus. dicere ꝙ non ſunt due anime
in homine eodem rationalis et
ſenſitiua. Prior vero ſententia te/
nēda eſt ꝑut eccleſiaſtici. dogma
tib⁹ ɔtinetur. Dixit xp̄s ꝙ ptātez
habebat ponēdi aiam ſuā. ſed ꝙ
illa ſit ſpūs. notauit euangeliſta
Tradidit ſpm̄ ¶ Diſcipul⁹ Pridē
ita dixiſti. ꝓdem ita monuiſti. ex/
pone quod ordiris ¶ Magiſter
Quia loquimur de dotibus que
ſolēt attribui nubētib⁹. Sponſus
eīm dotat ſpōſam. et nulla creatu
ra. nonvnita diuinitati vt excipia
tur aīa xp̄i. dignior fuit dei ſpōſa
noīari maria vti pro ſponſi ꝗ ſpō
ſe metaphora dum inquirimus.
beate marie laudes. atq̧ preco/
nia. dū viatrix etiā ꝑegrinaretur
in terra. ¶ Diſcipul⁹ Gratanter
ac letus accipio. q̄tenus in his aſ
ſūptionis ſue ſolenniis duz canti
ca cāticoꝝ reſonat eccīa tanq̄ꝫ e/
pithalamū ſuū. materia ɔquirēdi
iocūdiſſima miniſtretur. ¶ Mgr
Aiaduerte quēadmodū tres in
matrimonio ſuccedūt grad⁹. Eſt
eīm matrimoniū initiatū. eſt ratū.
eſt ɔſūmatuz. ¶ Diſcipul⁹ Scio
ſed quid ob hoc texē vis? ¶ Mgr
Uolo dicē virginalē ſpōſā nrāꝫ
ſcd̄m ꝭplicem hūc ſtatuz. ꝭplicem
habuiſſe btitudinez Btām reſpi
ce primo mō dum ab inſtāti crea
tionis ſpūs ſui. initiatū eſt matri/
moniū cuz eterno ſpōſo deo. per
arram fidei. ſpei charitatis ꝗ cete
raꝝ virtutum Btām reſpice ſcd̄o
modo dū matrimoniū plene con
ſūmatum eſt in aſſūptione corpo
ris ꝗ anime. cū eternitate dotū ſu
arū. Btām intellige tertio modo
qn̄ matrimoniū fuit ratū in cōce/
ptiōe filii dei. et deinceps ꝑ grāꝫ
ɔſūmatū. ne diſſolui poſſꝫ ꝑ pcc̄m
q̄uis ad cubiculi ſecretū ꝑmo ſu
it i aſſūptiōe introducta vbi fuit

et eſt matrimoniū ↄſummatum.
¶ Diſcipulus Jam velut per ri/
mulas.incipio videre quo tendit
iter tue deductionis. Magiſter
Videbis apertius ſi paucula de
dotibus · enumerauero potius
q̄ꝫ docuero . ¶ Tres idcirco di/
cuntur dotes.ſpōſe ad cubiculuꝫ
ſponſi recepte per gloriam. viſio
fruitio et tentio. que reſpondent
tribus theologicis virtutibꝰ vie.
que ſunt fides ſpes et caritas. et
tribus anime viribꝰ.rationali cō
cupiſcibili iraſcibili. Dicuntur in/
q̄ꝫ igitur dotes.quia ſunt habitꝰ
diſponētes.tres iſtas vires ſcd̄m
mētem.que eſt ſpūs.imo vnꝰ tūc
cum ſponſo ſpūs.ad actus. q̄ bea
titudinem conſtituūt.quiq̄ ſūt in/
tuitiua viſio . et actualis fruitio
cum eternitate. ¶ Ad quid valēt
dices iſte dotes? Sane quatenus
ſponſa ſuppetet.vnde portet iugū
ſuauiſſimum et onus leuiſſimum
beati coniugiȷ̄ . vbi fit mens ſuo
modo parens verbi.et ſacrarium
ſpiritusſancti . Nunquid videtur
talis.tantiq̄ꝫ filiȷ̄ educatio iugis
et eterna qualem habet ipſa mēs
verbigena virgo in vnum mater
et filia? ¶ Diſcipulus Conue/
niſſe credimus hec tria ſimul in
maria.ſed quo pacto conueni/
ant in mente rationali non ita ꝑ/
ſpicio vt virgo dicatur.mater et
filia. ¶ Magiſter Virgo nomi
natur propter ſinderiſim.que nū/
quam violatur. Mater.quia pa/
rit in ſe verbum.rorante deſuper
patre lūīnuꝫ cuius eſt filia. cuius
filio nuptialiter cōiūcta eſt Quid/
ni tūc pſallet et exultet marie ſp̄s
in deo ſalutari ſuo.laudās. pſal/
lens et iubilans pleno totoq̄ꝫ cor
dis affectu.hoc canticoꝝ canti/
cum amoris per amoreꝫ canticū
nuptiale.qd̄ dicitur epithalamū
Canticū nouū.ꝓpter illū.qui no/
ua fecit omnia. Tenor huius can
tici conſiſtit.in eſſentiali beatitudi
ne viſionis dilectionis et fruitio/
nis dei que ſēper vno et inuaria/
bili tenore ſubſiſtit et reſonat. Cor
ro reſpectus creaturaruꝫ . tam in
verbo q̄ꝫ in ꝓprio genere. mouet
ad canticuꝫ multiplici varietate
decorum.tanq̄ꝫ pro diſcantu. Ne/
q̄ꝫ dubitaueris oēs et ſingulas
in vnum concurrere.mentalis ſpi
ritus affectiōes. Formabitur em̄
melodia ſpūs. ad exemplar ar/
monie ſiue melodie diuinalis . q̄
ſtabilis ſemper in ſe manens fa/
ſtidire non poteſt . tanq̄ꝫ aſſidue
renouetur. Habes ecce veritatē
concluſiōis vnius quā tu tibi de/
clarari q̄ndoq̄ꝫ poſtulabas ſi ma
ria in hoc cantico ſe in omnes ꝓ
fundebat affectus vel anime paſ
ſiones. ¶ Diſcipulus Habeo
forte pro ſtatu glorie q̄ꝫuis ambi
guum videatur.ſi ſint in ſpiritibꝰ
beatorum omnes affectus.tot ⁊
tales.q̄t et quales ſentimꝰ in via.
ſimo non ē dubiū de dolore. Non
enim erit amplius ibi luctus

neqꝫ clamor ſed nec vll' dolor
Mgr̃ De hoc ſtatim videbimus.
Tu colligas et intelligas interea
quale fuerit canticũ beate v̾ginis
quot vocibus alternatũ. dũ iam
adepta fuerat beatitudinẽ illam.
que dicta eſt ſuperior ad btitudi/
nem ſolius vie.. ꝓximans et vici/
na beatitudini patrie. Quid ſi via
tores aliqui exercitatos pro con
ſuetuetudine ſenſus mentis habẽ/
tes poſſint cũ om̃i ꝓmptitudie vo
ces affectuũ ſcd̃m notulas q̃nqꝫ
vocaliũ. ſparſas per ſillabas pſal
morum. vnãquanqꝫ ꝯcinerẽ vel for
mare Diſcipul' Cõcludit intel
ligẽtia tua. q̃ꝫ rationabilis ſit con
cluſio que nõ ita recipienda ẽ. q̄ſi
vox quelibet affectiõis. retineat
ſonũ integrũ. frangũtur em̃ q̃ꝺã
alliſione nõ aliter q̃ꝫ in cõpoſitio/
ne dictionũ videm'. Non em̃ hec
dictio magnificat plene ſonat. i/
ſtas lr̃as m a g n i f i c a t. ꝫ in v/
nũ colligũtur quaſi tertiũ mixtum
ſonum. Viſus eſt pħus. hoc exem
plo. dũ de mixtione tali loq̃retur
elementorum. ꝙ manẽt quidẽ in mi
xto. ſed refracta. vel ſcd̃m eſſentiã
vt placet auicenne. vel vt auerro/
is ſcd̃m ꝓprias q̄litates Mgr̃
Exẽpluꝫ placet qd̾ inquiſitionem
pħicaꝫ p̃ſupponit. Exẽpluꝫ aliud
video de multis aromatib' ſimul
tritis. ex quib' odor terti' mixt' re
ſultat. q̃nqꝫ pl' redolens aroma
p̃onãns. Coaptetur exclamatio

canticorum. Que eſt iſta q̄ aſcendit
ꝑ deſertũ ſicut v̾gula fumi ex aro
matib' mirre et thuris. et ſequit̃
et vniuerſi pulueris pigmentarij.
Exẽplum aliud eſt in re nr̃a. licet
em̃ pueri diſtincte pri' ſonent. vt
re mi fa. p'modum iũgunt. lr̃am
paulatim cũ vocibus iſtis. tãdem
vſu cõtinuo cãtant ſine vocib' no
tularũ. qd̾ tãdẽ exẽplũ in ꝯpãctu
deinde in diſcantu pl' apparet. vñ
valeam' ad muſicam cordis trãſ
ferre rõem. vbi celeritas maior eſt
atqꝫ facilior ſonoritas affectionũ
ſpũaliũ. q̃ꝫ ſit exterior vocaliũ.
Diſcipul' Das praxim vtẽdi gã
ma myſtico canticorum cordis. Vñ
palam fit non eſſe ſiſtendũ iugit̃
in his q̃nqꝫ vocalibus. a. e. i. o. v.
Sed nec in ſingulis deliberate
penſandũ eſt affectib'. Alioquin
fantaſia plus tandem lederetur.
q̃ꝫ intelligẽtie recreatio ꝓueniret
Cuius rationem. ſenſualis nos
quotidie docet cantus. Sed ma/
net dubitatio mota de beatis do
iubilãtibus. apud quos ſola vox
leticie. ⁊ nulla ſpei. nulla cõpaſſio/
nis. nulla timoris. nulla deniqꝫ
doloris reſonare videtur. Et hec
dubitatio verti poteſt ad btitudi/
nem marie v̾ginis. pro ſtatu vie.
proxima ſtatui patrie quando
non habebat peccata que dole/
ret. quãdo ꝯformis erat ſua in oi
bus voluntas prouidentie dei. q̄
in ſui diſpoſitione non fallitur.

Mgr̄ ĩbi habebit hoc vltimū de con formitate volūtatis locū ꝓprium Ceterū de affectib⁹ btificati ſpūs edoceri poteris/ꝑ ſilitudinē deter minatiōis abundant̄ tradite per doctores de virtutib⁹ moralibus et theologicl. et de donis.beatitu dinib⁹ et fructib⁹ ſi manent in pa/ tria. Quoꝝ finalis eſt reſolutio ꝙ in quolibet bono habitu repit̄ aliqd qđ dicit ꝑfectiōem.ſꝫ in plu rib⁹ cōiūctū eſt aliquid pro ſtatu vie impfectiōem notās vel indigē tiam. Fides dicit innitētiaꝫ prime veritati. ſpes diuine liberalitati. caritas diuine bonitati.et horuꝫ qđlibet vtiqꝫ bonū eſt perficiens ſpūs. Sed impfectiōeꝫ reſpice. Fi/ des importat enigma.ſpes cū eni gmate futuraꝫ fruitiōeꝫ. caritas ꝟo a deo. Quis hic nō cōſequat̄ intuitiuā viſiōeꝫ. Penitentia dicit deteſtatiōem pccoꝝ. Timor fugā ſeparatiōis a deo. Cōpaſſio ſeu miſericordia ꝓmptitudineꝫ auxi/ liandi.zelus amoreꝫ iuſti. Et ita ꝑ oīa reperies aliqua de ſe bona ſi cōiūctos defect⁹ abſtuleris.vt a penitētia pccm̄ cōmiſſuꝫ. a timoꝛe periculū cadendi. a ꝯpaſſiōe mi/ ſeriam.cui nūc oporteat ſubueniri Sic itaqꝫ de ſingulis affectiōib⁹ beatoꝝ ſpūum.qˢ theologia vo cat extenſo noīe paſſiōes.que nō ſunt in ſpū rationali.maxie ſepa/ rato.ſcđm realeꝫ inuitatōeꝫ.quē/ admodū pħi ſtricte loquūtur de paſſiōibus ſenſitiue anime. Affe ctio aūt ſpūs inuitās intentionalis eſt ſicut gaudiū et deſiderium de deo.odium vel diſplicētia de pec cato.reſilitio in deū ⁊ ab inferno affect⁹ ſuccurrendi alieno incōm do. Diſcipul⁹ Et ſi magna ꝑs qſtionis ſoluta cernatur per exem plum de ꝟtutibus. tū deſcriptio btitudinis affert ſcrupulū.qm̄ be atus eſt qui habet quicquid vult ſm̄ antiquos.et Aug^m qui addit nihil mali vult. Beatus dicitur ꝗ bene actus cui omnia optata ſuc cedūt ſcđm caſſiodorum. Mgr̄ Conclude primo per etymologi am beati contra ſtoicos.ꝙ virtu/ tes non ſunt inſenſibilitates.quia dicitur beatus quaſi bene actus ergo bene motus.ergo non inſen ſibilis. Et hec certe concedūt de affectionibus intrinſecis ratio/ nis.ſed ſenſuales omnino detra/ hunt a ſapiente qſi ſarios virtus efficiat. Porro non eſt de ratione beatitudinis ꝙ beatus ſtatim ha beat quicquid vult optandū ma/ xime circa alterum.ſed abſoluta beati voluntas ſicut ſemper con/ formis eſt diuine voluntati ſic ſē/ per impletur. Et huius declara/ tio proprium locum habet.

Supereſt diſtinguere de ſpiriti/ bus.affectionum receptiuis Aliq ſūt ipaſſibiles effci.et ħ ꝯtra paſ/ ſibilitatē leſiuā vel corruptiuā vł abiectiuam perfectionis. debite

vt in celo qm̄ nihil impedit . imo
confert eſſe paſſibiles paſſiōe p/
fectiua.ſicut ſūt dilectio dei ſuaqꝫ
fruitio. Nōne celuꝫ impaſſibile ōr
primo modo.qꝺ lumine ſolis cer
nitur mutari . Alius ē ſpūs rōlis
atqꝫ receptiu' leſiue paſſiōis etiā
vt ſpūs ē.et ꝟ quotidianū eſt no/
bis viatorib' velimus nolum'. Et
de dānatis ſpiritib' fides credit.
ſed mod'.alio loco dicend' ē Eſt
tertia vel fuit in nōnullis ſpiritib'
ꝓprietas q̄ dedit eis poſſe nō pa/
ti paſſiōe leſiua vel diſcōuenienti.
q̄lis fuit pro ſtatu natuē inſtitute.
⁊ q̄liter erat in aīa xp̄i.niſi ſponte
paſſiōes ſuſcepiſſet. Vides ne igi
tur ꝙ prim' ſpūs p paſſiōes non
leditur q̄leſcunqꝫ . nec ſi poneret
in ſtagno ſulphuris ardētis Gau
det aſſidue nec gaudiū minuūt a/
lie iūcte affectiōes.ſicut cōpaſſio
deficiētiū deteſtatio pc̄cī. reſilitio
reuerētialis in ꝓpriam puitatem
que timoris ſpēs eſt Odiū deniqꝫ
vicioꝝ.qꝺ eſt zelus bonus et ita
de reliquis impfectione ſemota.
Tertius ſpūs ſuo mō.carebat leſī
uis paſſiōibus in primo parente.
et nunc forte ſit in enoch et helya
Sed an beate nr̄e.talis fuerit ex/
ultatio ſpūs in deo ſalutari ſuo
non arbitror aſſerendū. q̄n dolu/
erit tam anima q̄ꝫ ſpū . non enim
glificatus fuit ſpūs ſuus.ſicut ſpi/
ritus xp̄i.nec voluntate ſola paſſi
onibus leſiuis ſubiacebat Tuam
inquit ſymeon ipſius aiam. ptrā/
ſibit gladius Diſcipul' Nonne
fuit imunis ab om̄i pc̄co nr̄a btā.
et ſi ſic cur paſſa eſt.qꝛ q̄cquid pa
timur.peccata nr̄a meruerūt Eua
deniqꝫ fuiſſet añ lapſū.ipſa maria
pfectior.qꝛ tūc poterat nihil pati
Mgr̄ Notata eſt alibi rñſio. ꝙ
in maria fuit neceſſitas originale
pccm̄ cōtrahendi.ſcd̄m cās inferi
ores . ſcd̄m legem ꝓpagationis
ex cōiūctione viri cū femina . Lex
em̄ ſuperior ꝑiudicauit huic nc̄ita
ti.ꝑueniendo caſū.p ſanctificatio
nē et grām. Sic dicit in alio caſu
ſcūs thomas.de occurrentib' tpe
iudicij obuiaꝫ xp̄o in aera.ꝙ ſi nō
moriantur.hoc non eſt ſcd̄m cās
inferiores quib' habebāt neceſſi/
tatem moriēdi. Nec eſt ɔtra aplm
dicentem.ſtatutum eſt hominib'
ſemel mori.deinde iudiciū . qꝛ pri
uilegium ſuperioris ꝟ ſuſpendit .
Non ſecus eſt in propoſito de ma
ria.a neceſſitate contrahendi ori/
ginale peccatum.preuenta et pri
uilegiata.et excellentiſſime ſic re/
dempta qualiter redimi non ege/
bat ieſus chriſtus quia per carna
lem concubitum non formatus.
Dolores idcirco pertulit maria
non omnino ſpōte ſicut filius.ſed
nec penitus inuolūtarie ſicut nos
in quibus motus vicioſi preue/
niunt iudicium rationis.quos ra
tio preueniebat in maria. Alioq̄n
venialia ſaltem cōmiſiſſet Nihilo/
minus dolebat ꝓpē ſpm̄ paſſibilē
et ſtatum .cum om̄i tñ moderatio

ne.et virtute.et merito continuo.
Cõplebat inſuper illud apl'icum.
Gaudete in dño ſemp̱. iteꝶ dico
gaudete. Sciebat.qꝛ dñs ſibi ꝓxi
m⁹ erat et fuerat.ſup̄ ceteros via/
tores qđ notauit cũ ſubiunxit ꝓp
cã exultatiõis ſui ſpũs. In deo ſa/
lutari ſuo.qꝛ reſpexit inq̄t hũilita
tem ancille ſue. Juxta ꝓmiſſum p̱
yſaiã. Sup̱ quẽ reſpiciaꝫ.niſi ſup̱
paupculũ ⁊ ɔtritũ ſpũ.et tremen
tẽ ſermones meos. Quis certa eſ
ſet.nõ min⁹ aplo.ꝙ neqꝫ mors ne
qꝫ vita ꝛc. ſeparet eã a caritate
dei q̄ erat in xp̄o ihũ ſalutari ſuo
Et ideo cõtinuo gaudebat pl⁹ qꝫ
in ſola ſpe.ſed min⁹ qꝫ in re glie.
Ecce habes in hac dictiõe btãm.
E. pro ſpe.habes a ꝓ leticia. Jã
ſupra ſpem addit.tertiũ a.dũ ve/
nit in gl'iam. Huc ꝓ cãticis acce/
dit incidens ɔſideratio nois hui⁹
btitudo.ꝙ q̄nqꝫ vocales q̄nqꝫ ſi/
gnificãtias affectuũ in ſe claudit.
Ceteꝶ qꝛ dixiſti.oẽ qđ patimur.
pccã meruiſſe.veꝶ eſt ꝓpter origi
nale peccatum qđ remouit pro/
hibens leſiuas paſſiones cũ pec/
catis. Noſtra deniqꝫ beata ſem/
per habuit gratiaꝫ gratũ facien/
tem.que originali ſupereminet iu/
ſticie.qua primit⁹ ornata fuit.eua
ſed perdidit. ¶Diſcipul⁹ Acce/
piſſe puto ſufficientem pro elicita
prius ɔcluſiõe.deductõem de can
tico marie ſcđm omnes affectio/
nes ſub omni facilitate formatas
p̱ organum cordis.vbi fulgebat
mẽtis ꝟbũ ſententioſiſſima nře /
roſitate repñtans velut mirabi/
les rões rerũ inſtar pr̄ie.licet ad/
huc in enigmate vie. At vero pu/
tas ne credẽduꝫ.ꝙ vocale. cãti/
cũ addiderit. nõnunqꝫ hec btã.
¶Mgr̄ Sane puto/marie in iſta
peregrinatione laborioſiſſima.co
mitib⁹ Jeſu puero ⁊ virginali ſpõ
ſo ioſeph.vt adimplẽt ad lrãꝫ illđ
pſalmiſte. Cãtabiles mihi erãt iu/
ſtificatiões tue in loco peregrina/
tiõis mee Cur ꝓterea nõ cecinerit
corp̱aliter recreando laborẽ. nũc
pſalmos pr̄is ſui dauid.nũc cãti/
cuꝫ ꝓpriũ.nũc illud zacharie.nũc
ſymeonis alludẽs ſpõſo blandiẽ/
ti et dicenti. vox tua ſonet in auri
bus meis. vox enim tua dulcis.
Nunq̄d exiſtimas beatam nrãm
in iocũdiſſimo partu.et poſt par/
tum.dũ natus erat ſaluator mun
di.concinentibus angelis. gloria
in excelſis deo. ſiluiſſe? Nunquid
non infanti poſito in preſepio et
flenti.debuit et conſolatoriũ fe/
ſcenninũ.dulci ſuſurrio velut aure
tenuis reſonare? Quid vero de ce
lebri ritu ꝓpriaꝶ nuptiarum con/
tecturas.que nuptijs alienis inter
fuit hilariter honorandis. et vi/
no de aqua facto.gratuita pieta
te ſolandis. ¶Quidni in templo
nutrita et de canticis ſyon edo/
cta.debuit queſo ſilere? ¶Di/
ſcipul⁹ Grata cõmemoras.q̄ non
abhorrent a pia credulitate. eti/
am ſi addideris iuſtum ioſeph

cū puero ihu nōnunꝗ͂ vna ceci-
niſſe. Sed hec actenꝰ. q̄ ſcīi prudē-
tibus in oculis ſuis. quibꝰ oē qđ
putant ſublime videt. nuge vide-
bunt aniles et indigne. quaſi non
multo amplioꝛ fuerit hūiliatio
nis. vel crucis myſteriū. vel lotio
pedū. imo generalr̄ oīs actio no-
uiſſimi viroꝝ. quia factꝰ eſt ꝓpter
nos opprobriū hoīm et abiectio
plebis. ꝗ͂ fuit iſta q̄ dicimꝰ de ma
ria. ¶ Mgr̄ Das materiā diſſolu
tiōis priꝰ facte q̄ſtiōis tue. cur e-
rūpens in cāticum nouū dixerit
beata. Magnificat aīa mea dn̄m.
Sane q̄đ magnificentiꝰ eo. cuius
magnificentia eleuata eſt ſuper ce
los? Quidni talē magnificaret ꝗ
eſt magnificum p̄dicaret? Quidni
toto niſu dilataret. et extenderet
aīe ſinū ad eiꝰ amplexū? Quidni
p̄terea crebrius alternaret affe-
ctus ſuos. ſcđm notulas vocaliū
modo de leticia in cōpaſſiōem. ſen
tiens ꝙ miſeratiōes dei ſūt ſuper
oīa opa eius. Precipue nunc. q̄n
miſericoꝛdia dn̄i plena fuit terra.
q̄n cōpleta eſt poſtulatio pſalmi-
ſte. Et veniat ſup me miſericoꝛdia
tua dn̄e ſalutare tuū ſcđm eloqui
um tuū. q̄n miſericoꝛdia ⁊ veritas
obuiauerūt ſibi. q̄n iuſticia et pax
oſculate ſunt. q̄n deꝰ dedit beni-
gnitatē. et terra noſtra dedit fru
ctū ſuū. q̄n timidus. dolens et lan
guidus homo. per ſapientiam ac
cuſatus. per iuſticiam damnatus
et punitus per potētiam. ſuſceptꝰ
ad grām per viſcera miſericoꝛdie
dei noſtri. in quibꝰ viſitauit nos
oriens ex alto. gl̄ificatiōis eterne
ſpem afferēs. q̄n ſoluta moꝛs de-
perit. datur triūphus gr̄e. ¶ Di
ſcipulꝰ Cōn̄ſcio Tales inenarra-
biliter contēplationes. beatā no-
ſtrā ſub omni celeritate in momē-
to. in ictu oculi in nouiſſima tuba
cōtuliſſe. et in affectum ſuauiſſimi
coꝛdis traducendo cantaſſe. Iu-
xta et ſupra p̄mixtiōem notulaꝝ
vt fit in verbulis ſeu minutis diſ-
cātuū Intonās igit̄ voce ſerena
p̄ſonuit poſt elizabeth p̄conium.
imo tonuit et exclamauit voce
grandi ad aures ſcl̄oꝝ oīm. Ma-
gnificat aīa mea dn̄m. Tale tuū
carmen nobis diuina maria. qua-
le ſopoꝛ feſſis in grauamine. q̄le
per eſtū dulcis aque ſalientis ſi-
tim reſtringere vino. ¶ Sed redit
ad coꝛ. cur nō dixit maria. Ma-
gnificat aīa mea dn̄m ſalutare ſu
um. ſed dn̄m. ¶ Mgr̄ Altioꝛi repe
tamus principio dicentes marie
linguā fuiſſe calamū ſcribe veloci
ter ſcribentis ꝗ eſt ſp̄ūſſcūs q̄ ne-
dū velociter. ſed multiplr̄ ſcribit
adeo ꝙ nō eſt yota vnū poſitum
ſine cauſa. nō eſt apex vnꝰ tam in
ſignificatione ꝗ͂ in oꝛdine fruſtra
locatus. Ex quo perpendit̄ ꝗ͂ la-
ta et lauta ſit menſa ſapientie ſa-
cre. que tot epulas et fercula mi-
niſtrat q̄t poſſunt a quocūꝗ͂. ve-
ri et ſalubꝛes ſenſus elici. ſcđm q̄-
dꝛuplicis expoſitionis genus.

¶ Preuidēs igitur ſpūſſcūs ſem
nariū q̄nq̄ vocaliū non eſſe p̄te
reundū a poſteris. ſed inde ſigni
ficatiōes alias modo quo nunc
fecimus et facturi ſunt alij ſubtili
us eliciendas voluit primum can
tici canticoꝝ marie verſiculū. ter/
minari ſub hoc nomine triſillabo
dn̄m. tanq̄ꝫ neuma ꝓpriū. o. i. v.
¶ Diſcipul⁹ Mirū vero cur cāti/
cum ſūme leticie finiuit in voce
doloris et meſticie. q̄lem. v. quin/
ta notulaꝝ deſignat. ¶ Mgr̄ tri/
plex occurrit hic et nunc myſtica
ratio. Prima q̄tenus ex prima vo
cali. a. et vltima. v. redderet̄ quaſi
diapente que eſt q̄nta pfecta Al
tera q̄tenus fieret anthiteton ſeu
contrapoſitio gaudij ad meroꝛē
Tertia ꝓ laude hūilitatis q̄ can/
tica vie ſolet in doloꝛe terminare
quaſi dicēt Quō cantabim⁹ can/
ticū dn̄i in terra aliena? Fit ꝓinde
grauioꝛ ſolidioꝛ et eminētioꝛ ipſa
ſalubris leticia q̄ tali fine ſtabili/
tur interrogatiōe hūane miſerie
ſed nō abſq̄ꝫ miſericordia quā J
iūctuꝫ ſibi notat ¶ Diſcipul⁹ Nō
dilataueris nc̄ hāc imaginatiōeꝫ
ſed te confer magis ad cām lrā/
lem. ¶ Mgr̄ Iſta quideꝫ lr̄alis ē.
qꝛ ſcd̄m lrās. Sed ad intentiōem
tuā dico ꝙ initiū ſapiētie ē timoꝛ
dn̄i. Si ego dn̄s ait ipſe. vbi eſt ti
moꝛ meus Timoꝛ vt ſcis ad anti/
quā legeꝫ ſpectabat. ſicut ad no/
uā amoꝛ. Dn̄s p̄terea. plus reſpi/
cit op⁹ creatiōis et potētie. Nā
ab oībus magnificand⁹ eſſe cōce
ditur dn̄s. Nomen vo qd̄ ē deus
ſalutaris me⁹. ad op⁹ recreatōis
et gr̄e. nemo xp̄ian⁹ ambigit ꝑti/
nere. Jdeo cur debuerit ſubſequi
vides. ¶ Diſcipul⁹ Niſi ꝑus dn̄/
diſſes queadmodū btā nr̄a par/
ticeps iuuēculaꝝ tympaniſtriaꝝ
potuit alt̄nare repēte ꝓprias me
ditatiōes et affect⁹ nō ita ſatiſfa
cerent mihi rn̄ſiōes tue. qꝛ talem
neq̄o cōſequi celeritateꝫ. ¶ Mgr̄
Dat cām q̄ ait. Coꝛp⁹ qd̄ coꝛrū
pitur aggrauat aīam. et dep̄mit
terrena habitatio. ſenſū multa co
gitātem. Nr̄e vero btē ꝯuerſatio
iam erat in celis iā q̄ꝫ dotes cor
poꝛis gl̄ificati inchoabat. ex abū
dantia v̄tutū necnō dn̄ij ſpūs ſuꝑ
aīam et coꝛp⁹. vt eſſet inde coꝛp⁹
agile ſc̄m oēs vires cognitiuas. ⁊
motiuas ſubtile. Preterea claruꝫ
ꝫnec ita paſſibile, vt noſtrum qd̄
ꝓuenitur a ꝑmis motibus. ſed tn̄
iſta min⁹ q̄ꝫ nūc in patria ¶ Diſci
pul⁹ Des aliqd̄ indiciū coꝛporis
marie ſpūi nō ꝑgrauātis ¶ Mgr̄
Preueniebat ſpūs ſu⁹. coꝛꝑales
intus mot⁹. qui nati ſūt obſequi
rōi. Non grauabat eā puerperiū
nulla labes tyrānice rebellionis
ex fomite colaphizabat eā. deni/
q̄ꝫ nullas in ſe cōmotiōes illece/
broſe carnis ſenſit. ſed a reſpicien
tib⁹ ſe ſedauit. Credi ſilr̄ debet ꝙ
ab audientib⁹ ſereniſſimā vocem
ei⁹ Secus de aliaꝝ vocibus q̄ ad
gehennam inflāmant. Jdeo nec

ꝑdicare ꝑmittunẗ. nec cāt⁹ apud eas caret diſcrimine. plus ꝙ̃ ſibilus colubri vel ſerpentis. quaruꝫ ſūt oculi vt aſpect⁹ reguli. et tact⁹ germina virtutū eradicās et eruens. ¶ Diſcipul⁹ Sētio ꝗ̊s et quas tāgit illud. ſecus et iſta diuerſitas a maria. Sꝫ vtꝝ caruerit tentatiōibus inimici? ¶ Mgr̃ Non oportet. qꝛ ſathan ſi auſus ē tentare filiū dei. qūo non tentaſſet mrēm. qꝺ ei ceſſit ad palmam victorie multiplicis et aureole vt coronareẗ q̄ legitime certaſſet. qꝛ nō vt eua ſuccubuit tentatori. Dolebat p̄terea cū dolentib⁹ gaudēs cū gaudētib⁹. ſed vtrūq3 moderamine ſūmo. vt pl⁹ de vulnerib⁹ et nexibus aiaꝝ ꝑ viciū ꝙ̃ corporū ꝑ peſtem et gladiū vrereẗ. exēplo filij pl⁹ dolentis ingratitudinem nr̃e nequicie. ꝙ̃ tormentum mortis ꝓprie ſuo mō. Quare noli dubitare. qꝛ cāticum ſuū iocūdiſſimū et a iocūditate inceptū. inſtituerit maria cum timore ſcō. cum zelo bono cū viſceroſa ꝯpaſſione cum ſpe et multo deſiderio. quaꝫ vrgebat charitas exclamare p⁹ aſcenſiōem filij ſui. Filie hirẗn nūciate dilecto qꝛ amore lāgueo.

Diſcipul⁹ Vellē ꝯparares beatitudineꝫ marie qua nūc fruiẗ. ad btitudinem vie. que licet fuiſſe ſit ꝓbata ſingularis. nihilomin⁹ patrie par non fuit. Cū em̄ pretuliſſꝫ ih̄s Johēm. inter natos mulieruꝫ ſubiūxit. Qui minor eſt in regno celoꝝ maior eſt illo. Itaq3 reꝫ mihi feceris. feſtiſq3 ſuis accōmodaꝫ q̄ recolim⁹. ¶ Mgr̃ Suſpice nūc oculis intelligentie et aures erige fidei queādmodū magnificauit hodie maria dn̄m. vidēs facie ad faciē xp̄ꝫ q̄ ſibi magna fecẗ et inſcrutabilia ꝑus in t̃ris nūc in celis. ¶ Diſcipul⁹ Cōſtituit ipſa ſola hierarchiaꝫ ſcd̄am ſub deo trino et vno hierarcha primo et ſūmo. apud quē hierarchā hūanitas filij ſui ſola ſublimata ſcdet a dextris virtutis dei per vnitatem ſuppoſiti. ¶ Mgr̃ Suſcepit ipſam dn̄s recordatus miſericordie ſue collocās ipſam ſuꝑ oēs choros angeloꝝ. apud ꝗ̊s videẗ beatus Johēs baptiſta. prim⁹ p⁹ mariā poſitus in ordine ſeraphin loco luciferi. ſimul et alij pro qualitate meritoꝝ. vſq3 ad infimū ordineꝫ angeloꝝ. ſub quo repoſitos dicūt ſaluatos ex ſolo xp̄i merito. deficiēte ꝓprio qui ſcd̄am hierarchiam ꝯſtituūt. Magnificata eſt ita hodie beata virgo. vt regina celi. imo et mundi iure vocetur habens preeminentiā et virtuteꝫ influxiuā ſuꝑ oēs. Principatū habet dimidij regni dei. ſi ſic dici p̄t ſub typo heſter et aſſueri. Regnū quippe dei conſiſtit in ptāte et miſericordia. Semel locut⁹ eſt deus duo hec audiui. quia ptās dei eſt et tibi dn̄e miſericordia. Poteſtate dn̄o remanente. ceſſit quodāmodo miſericordie ꝑs xp̄i matri

ſponſeq̧ꝫ regnanti. Hinc ab eccl̃ia
tota. regina mĩe ſalutat̃. Magnifi
cat. hodie dñm qꝛ magnificata p̃
oībus diebus vite ſue. Plenũ gr̃e
ꝯplementũ. hodie ſecura recepit.
Nulla dies ipſi feſtiuioꝛ. nulla de/
ſiderabilioꝛi iocũditate refulſit.
Felici⁹ parit hodie glorioſa filiũ
in corde quẽ viatrix in corꝑe ge/
nuerat. imo iam nõ meminerit p̃ſ/
ſure. qꝛ nat⁹ eſt homo in mũdum
alterũ et in ſinu p̃ris collocat⁹.
O quantis hodie. o qualibus ar
monie modulis adaucta celeſtis
melodie cantilena reſultat. Nulla
p⁹ xp̃ꝫ vox ſuauioꝛ. nulla penetra
bilioꝛ et acutioꝛ. nulla liquidior
exaudit̃. Cõſonat ei ꝓ tenoꝛe
grauiſſime preſſo. grauiſſim⁹ ꝛ in/
fimus pc̃coꝝ lucifer cũ ſimul vlu/
lantib⁹ et ſtridẽtib⁹ damnatoꝛuꝫ
rugitib⁹. Cõſonãt inq̧ꝫ qꝛ iuſticie
voces cõſentaneas. molli mõ cã/
tui melodizant. ſed eis ve. ve. deo
aũt gl̃ia et magnificentia in ſcl̃a
ſcloꝝ. Exultauit ſpũs. inhians p̃/
us in deo ſalutari ſuo. nũc imple/
to fundit⁹ hiatu deſiderij. requie/
ſcit in intimo ſinu ſpõſi dilecti. dei
ſalutaris ſui. Prius anxia dep̃ca/
bat̃ / oſculetur me oſculo oris ſui
Prius vbera ſponſi ſitiebat. prius
trahi ſe poſt ſe poſtulabat. Ho/
die toto amplexu nunq̧ꝫ abrũpẽ/
da. tori ſponſo beata cõiũgit̃. Ine
briatur ab vbertate vberũ ſponſi
et torrente voluptati. nulla iam
nc̃itate trahenda potat̃. Tra/
hat nos poſt ſe deprecamur. cui⁹
nomen oleũ effuſũ. vt curram⁹ in
odore vnguentoꝝ ſuoꝝ. Currãt
in via q̃dam adoleſcentule. ſcilicꝫ
ꝟtutes et actiões portionis infe/
rioꝛis. Ita per metaphoram no
minauerim⁹ Gaudẽt oẽs. ꝓ ꝟtu/
tes eſſe fecũdas. fecũdet. eñ. infe
cũditatem meritis. ei⁹ vir noſter
dux virginitatis nr̃e. q̃ ẽ ſuperioꝛ
portio mentis noſtre. Gl̃iabatur
ſe introductaꝫ in cellaria regis.
q̃ſi ſub claue cuſtodita. cui modo
oīa patẽt. ſecreta regis celeſtia.
Stillet nobis de ꝓmptuarijs pa
radiſi pleniſſimis. refrigerans po
tu aduerſũ eſtum vicioꝝ. Nulla
iam ſibi nigredo. vel fuſcedo. nul
la per ſolis exuſtiõem decolora/
tio. nulla iam pugna filioꝝ ma/
tris ſue cõtra ſe. nulla vineaꝝ ha
benda cuſtodia. oīa quippe para
ta. oīa ſecura ſunt et tranquilla
Tu beata dilectũ tuũ optabũda
petebas Indica mihi. quẽ diligit
anima mea. vbi paſcas. vbi cu/
bas in meridie. ne vagari. i. vane
agi incipiaꝫ poſt greges ſodaliũ
tuoꝝ. Cernis nũc dilectũ. nimia
claritate ſimul et feruoꝛe ꝑ inti/
maꝫ et meridianam viſionem. vt
null⁹ ſit ampli⁹ euagandi timor
nullũ diſcrimen oberrandi poſt
greges fictoꝝ paſtoꝛum. qui ſpõ
ſi ſe ſiĺabant amicos. ſed fallebãt
Non iam audies quaſi ſub ambi
guitate ſermonis. Si ignoꝛas te
o pulcerrima mulierũ. q̃ deũ. q̃ te

que omnia cognoſcis ꝓcul hinc procul egredi piculū poſt veſtigia gregū. nulli ſupererūt ſedi fedoꝝ affectuū paſcendi Nulla paſtorum tabernacula p̄ra videbuntur. qm̄ tibi eſt vnū ouile et vnus paſtor. omni diuiſionis ſuſpitiōe reiecta. qn̄ ſcandēs ad ethera poteſtates aereas debellaſti. nihil aduerſum te malignantes ſpūs poſſe ſentientes. Admirari poti⁹ oportebat demones et paueſcere quaſi q̄rentes inter ſe. Que ē iſta que aſcendit per deſertum. quaſi aurora conſurgēs. que nobis eſt vmbra mortis. et terribilis vt caſtroꝝ acies ordinata. ¶ Non eſt quidē incredibile xp̄m fuiſſe cuius currus erat decē milib⁹ multiplex per angelos ducēs ſecū multam ex purgatorio captiuitatē. ob honorem noue coronatiōis ip̄i⁹. q̄ regina miſericordie ⁊ dn̄a gr̄e et mater mie. ſub cui⁹ imperio ſunt om̄ia iura regnoꝝ. vt in ſuo noīe flectatur omne genu celeſtiū tereſtriū et infernoꝝ q̄muis aliter ad filiū benedictū. qui tn̄ ſubdit⁹ dignatus eſt eſſe illi. Cauſam medicoꝝ alteram. cur maria cōpatur equitatui dei in currib⁹ pharaonis Jam nō ꝓpter ſe. ſed ꝓp̄ nos viatores. q̄s a diabolico pharaonis defendit incurſu. ¶ Confugiam⁹ ad ei⁹ opem. qm̄ ſubm̄git pharaonem iſtū regem ſup om̄s filios ſupbie et h̄ cū currib⁹ et eq̄tib⁹ amariſſime pn̄ie lacrimoſe

Q q̄tiens diſp̄ſis ſupbis mente cordis ſui. depoſuit potētes affect⁹. de ſede tyrānidis. et exaltauit hūiles penitentes. eos eſurientes implēs bonis. q̄les inuitat dicēs Et a generatōib⁹ meis iplemini Diſcipul⁹ Quo pacto marie ſpūs id qd̄ eſt ꝓpriū dei ↄfeſſa eſt. fecit inquit potentiaꝫ in brachio ſuo diſp̄ſit ſupbos mente cordis ſui. ¶ Mgr̄ Cū ſpōſus et ſponſa ſpiritales ſint vn⁹ ſpūs. cur nō eadē poterit eſſe vox amboꝝ. quāuis diſpariter. hec impetrādo. iſte imperando fecit potētiaꝫ Quidni ſponſus cōīcet ſponſe verba ſua. que ſibi tribuit vbera ſua. Fatemur q̄ nō p̄t opari creatura. nō innitendo prime cauſe potentie. Quare nec oīpotens nec creatrix vmq̄ꝫ. ꝓpria et p̄maria auctoritate dici p̄t etiā vbi poſſit tanq̄ꝫ inſtrumentū ad effectū creationis aſſumi. nullo p̄ſuppoſito matēiali principio cooperāte deo ad efficax ſuū velle ¶ Diſcipul⁹ expedias te faciliter de ↄtrauerſia doctoꝝ Si habuerit oim̄ potentiam aīa xp̄i ſicut oim̄ ſciam. et ſi creatio cōīcabilis ſit creature Sed quid ſibi vult. hec additio in brachio ſuo. ¶ Mgr̄ Viſitata eſt trāſſumptio: qua p brachiū ſignificatur vis opatiua. ſit in deo. ſit in angelis mēbris carentib⁹ corporeis Nec altior eſt pſcrutatio. vt per brachiū fili⁹ dei inſinuet̄ ſicut p digitū ſpūſſcūs vt ibi ſi in digito

dei eijcio demonia. Oꝑari quippe
dr̄ pr̄ ꝑ filiū. ꝑ quē oīa facta ſunt
et ſine ipſo factū eſt nihil ¶ Diſci
pulꝰ. Nunq̄d ſi deꝰ non eſſet trinꝰ
in ꝑſonis relatiue ꝯſtitutl. ſed eſſꝫ
vnicū ſuppoſitū abſolutū. ſcd̄m er
rorem iudeoꝝ et ph̄orū. haberet
potētiā creaturaꝝ ad extra ꝓdu
ctiuaꝫ? ¶ Mgr̄ Dici ſolet ꝙ ad
impoſſibile ſequit̄ q̄dlibet. cum er
go dñs' ꝓpter immenſitateꝫ ſuaꝫ.
et infinitaꝫ cōicabilitatē de nc̄ita
te fluat vt ita dicamꝰ in triplíceꝫ
ꝯſiſtētiā ꝑſonalē relatiuā ad itra
alioquin nō ſe ꝑfecte cōicaret. q̄a
nimiꝝ. non cōicaret ſe niſi velut
vmbratice. vel vmbratil̄r. ⁊ quaſi
pūctual̄r in creaturis. prima cōi/
catiōe non poſita cuiꝰ veſtigiū re
peritur de nc̄itate in quolibꝫ oꝑe
diuino vbi relucet potētia pr̄is ſa
pientia filij. amor ſpūſſancti Nihi
lominꝰ magl. ad intentiōeꝫ querē
tis puto r̄ndendū ꝙ cū potentia
dei ꝓut ad extra reſpicit. et oꝑan
do ſe extendit. eſt eadē in q̄libet
ꝑſonaꝝ. et ſcd̄m iſtaꝫ. oꝑa trinita
tis ſūt oīno indiuiſa. videt̄ ex ſup
poſitiōe q̄uis impoſſibili ſeq̄ po/
tius ex illatiōis ꝯſideratione ꝙ
dei potētie ꝯpeteret creaturarū
ꝓductio ſicut modo in quibꝰ re/
lucet ſimul potētia. ſapiētia ⁊ bo
nitas creatoris. ¶ Diſcipulꝰ. Ji
det̄ ꝓbabilis illatio ſed cur dictu/
ra virgo beata diſꝑſit ſuperbos
mente cordis ſui premiſit. fecit po
tētiaꝫ in brachio ſuo tāq̄ꝫ diſꝑdet̄

ſuꝑbos eſſet oīpotētie dei. ꝓpriū.
¶ Mgr̄ Credo legerat apd̄ Job
dñm dicētem. diſꝑge ſuꝑbos in
furore tuo. et reſpiciens oēm ar/
rogātem hūilia. Sequitur et ego
cōfitebor ꝙ ſaluare te poſſit de/
xtera tua. q̄i ſignificaret h̄ eſſe ꝓ/
priū ſoliꝰ dei. ¶ Diſcipulus Cur
maria non ꝯtēta dicē diſperſit ſu
perbos. addidit mēte cordis ſui?
¶ Mgr̄ Sūt q̄ referant hāc addi
tiōem. nō ad ſuꝑbos ſed ad diſꝑ/
ſit. vt mens cordis ſit ipſe deꝰ di/
ſperdēs. ꝯnotādo moreꝫ hūanū
qui mente recogitat ex affc̄u cor/
dis. dū hoſtes ꝑdere et eos de/
ponendo a ſede peſtilentie humi/
les vult exaltare depreſſos Dat
eñ frequēter ſcriptura. cor deo
vt illic tactꝰ dolore cordis intr̄n/
ſecꝰ. Et alibi de dauid Inueni vi/
rū ſcd̄m cor meū Et filius dr̄ de
corde pr̄is genitꝰ. cum pr̄i mens
ſeu memoria fecunda tribuit̄. ab
exponētibꝰ myſteriū ſublimiſſime
t̄nitatis. Sūt aliqui r̄ndentes ma
riā voluiſſe vehemētē exp̄mē ſuꝑ/
biā et intr̄ſecꝰ radicatā. dicēdo i/
ſtos non q̄licunq̄ꝫ mō nec leuiter
ſuꝑbos. ſed mente cordis ſui. q̄/
lis eſt demonū ſuꝑbia. qualis fu/
it hoīm. diuinitatl. honorem vſur/
pare querentiū. Aut. certe ſuper/
bi dicunt̄ h̄re cor nedū diſperſuꝫ
ſed mētem cordis. dū mens ipſa
q̄dammodo ſubleuata ē a corde
nec eadem vti fas eſt eis. vt in ha

bentib⁹ abſorptū. vel ablatū iudi
ciū. ꝓpterea deteri⁹ q̄ꝫ beſtie vel
pecora preſſi latēt. Lege ſi nō ta/
liter diſperſos dat intelligē Na/
bugodonoſor. cui cor fere datum
ē. hūano corde mutato. Quo cō/
tra dū cor hūiliū bene cōtritū eſt
aut puluēizatū i mortariolo peni
tentie ſeu ſub duplici mola. timo/
ris et ſpei reddit̄ ſibi cor plus q̄ꝫ
hūanū. et fit vas in honorem ca/
pax dei ſeu gr̄a plenū. Supbi fi/
unt tanq̄ꝫ colūba ſeducta. nō hn̄s
cor. dicentes ex ſententia. et cor
meū dereliquit me. et illō Cor me
um oturbatū eſt in me. dereliquit
me virt⁹ mea et lumen ocloꝝ me/
oꝝ et ip̄m non ē mecū. Quo con
tra pollicet̄ hūilis xp̄s ſupbie vi
ctori Dabo ei ſedē mecū in thro
no meo ſicut et ego ſedi in thro/
no p̄ris mei Quid oro celſi⁹. quid
ampli⁹ exaltatū? Diſcipul⁹ Sē/
tio hāc materiaꝫ vberrimā ape/
ruiſti ad loquēdū de diſp̄ſiōe cor
dis, quā aſſiduis fluctuatiōibus
vt in mari feruēti opellimur expe
riri Sed hāc diſp̄ſiōeꝫ iſrael my/
ſtici q̄s ogregabit. q̄s vniet. q̄s
ſedabit? Mgr̄ Dedit h̄ intelligi
palā btā maria. cātatrix nr̄a naꝫ
ſupbiam mente cordis ſui diſper/
ſit. ſi taliū opulentia fit inanis et
vacua. q̄ ſine pōdē v̄tutis rapta/
tur p inania. nec gr̄a cor ſuū ſta/
bilitur oſequēs vt hūilitas ſnni/
tēs deo fixa ſedeat. et vt iuſticiaꝫ
eſuriens. iuſticie fructib⁹ ſit ſaciata

et repleta. iam nō ad. inſtar arū/
dinis vento q̄libet vanitatis agi/
tanda. Diſcipul⁹ Conſequens
eſt fateor. Mgr̄ Talē deniq̄ꝫ ſu
ſcepit. i. ſurſū ad ſe capit tanq̄ꝫ pu
erū q̄ vere iſraelita eſt in q̄ dolus
nō eſt. dn̄s recordat⁹ mie ſue Bea
t⁹ ergo vir cui nō imputauit dn̄s
pcc̄m. nec eſt in ſpū ei⁹ dol⁹. hūileꝫ
em̄ ſpū ſuſcipiet glīa. nec exēplum
nobis lōge q̄rendū ē Ecce ancil
la dn̄i. cui⁹ dn̄s hūilitatē reſpexit.
quā ideo btām dicēt oēs genera
tiōes. qꝛ fecit mihi magna q̄ po/
tens eſt. cui⁹ nomen ſcm̄. cui⁹ mi/
ſericordia in generatiōe et gene/
ratōes timētib⁹ eū qui vt timerēt
et p̄uenit et dedit: Hodie ſibi ma/
riā de ſeclo nequā eripuit. et extu/
lit ad dexterā ſuaꝫ Ita verifica/
tā oſpicim⁹ pſalmiſte glīatōeꝫ. q̄a
inq̄t inflāmatū eſt cor meū. Quo
inflāmatū ſi nō igne quē miſit fili
us ſu⁹ in t̄ram et voluit vehemen
ter accēdi? Et renes mei omutati
ſūt mirabili ꝓrſus omutatiōe. vt
abſq̄ꝫ viri copl̄a fūderet opatio/
ne ſpūſſci prolem benedictam Et
ego ad nihilū redact⁹ ſum ſcꝫ ꝓ/
pria reputatiōe et neſciui Quare
Quia aīa mea oturbauit me ꝓp̄t
q̄drigas aminadab/ qui ſpōtane⁹
interp̄tat̄. Diſcipul⁹ Que ſunt
he q̄drige? Mgr̄ Sunt vel nun
ciatōes angelice. vel raptus ana
gogici h̄ eſt ſurſum ductiui in di/
uinaꝫ caligineꝫ. vel pēne colūbe
deargentate q̄b⁹ ſepe aſſūptis di

luculo habitauit in extremis ma/
ris ad atria glie celeſtis.etiaz dñi
viueret. Beat⁹ igitur marie ſpũs
quẽ elegiſti xp̃e et aſſũpſiſti. Seq̃/
tur vt iumentũ fact⁹ ſũ apud te.
De⁹ eñi ſeſſor eſt aie ſc̃e ſm augl.
Et ego ſp̃ tecũ.q2 de⁹ ſingularit̃
fuit ſecũ. Tenuiſti manũ dexterã
meaz q̃ ſpũalibus adaptat̃. et in
volũtate tua deduxiſti me.non te/
meritate elata p̃cipitaſti me Quid
tãdẽ. Ecce ↄſũmatio et cũ gl̃ia ſu
ſcepiſti.i. ſurſũ ad te ſũpſiſti Scio
iã q̃d mihi ſit in celo . Scio quid
a te volui ſup̃ t̃ram. Nũc oĩno de
fecit a ſe cor meũ et caro mea. dñi
abſorptum eſt om̃e q̃d mortale
erat in victoria Deus cordis mei
et pars mea de⁹ in eternũ . Pro/
pter q̃d magnificat anima mea
dñm. Et nos magnificem⁹ deum.
cuius illuſtratione ſpũs. intelliga
mus que ſup̃ſũt de cantico. dum
interim pauſabimus.

Sequitur tractatus

quintus per didragma ſeu dia
logum . Qm̃ fecit dñs marie
magna qui potens ẽ. Ubi pri
ma partitio eſt ſi maria paſſi/
biliter mouebatur.

Prima notula

Quia fecit mihi magna q̃
potens eſt ¶ Diſcipulus
Magna plane et inſcruta
bilia que fecit marie dñs . Cupi/
mus nihilomin⁹ ſcrutari. ſi magni

ficans aia marie dñm paſſionalr
mouebatur ad eũ fuit eñi abſq3
vlla dubitatõne ſapiẽtiſſima at/
q3 virtuoſiſſima Paſſiones vero
non cadũt in ſapiẽtem ſcd̃m ſtoi
cos .quoꝝ in hoc doctrinã multi
xp̃iani. p̃ſertim anagogici ana/
chorite ſecuti ſũt. dicentes virtuo
ſũ ſi perfectus eſt ad nihil paſſio/
nabiliter affici. imo ↄſequitur im/
paſſionabilitatez. circa res corpo
reas tam in ↄcupiſcibili q̃3 in ira/
ſcibili et ad hunc finem ſuas diri/
gebãt intentiones Et hoc ipſum
collationes patrum et Clima/
cus et bernardus in ſcala trigin/
ta graduum manifeſtant
Sed in contrarium eſt textus eu/
angelij narrans ipſam doluiſſe.
de quo dolore prophetauit ſy/
meon. et tuam inquit ipſius ani/
mam pertranſibit gladius. quod
in paſſione filij ſe preſente et do/
lente ſcd̃m doctores effectum eſt
¶ Magiſter Ampliſſimos ſin⁹
habet queſtio tua que de paſſio/
nib⁹ ẽ. ſuper quibus habes opu/
ſcula ſpecialiter edita conformi/
ter ad philoſophos et catholi/
cos doctores. Quid igitur vis
moleſtus eſſe vel ſuperfluus in
querendo. ¶ Diſcipulus. Mo
ueor ad tollendum ſcrupulos.
imo laqueos magnos. qui pro/
ueniunt conſcientijs timoratis ex
lectura taliũ doctrinaꝝ. que tepi
dos et vicioſos nominant om̃es

mōnachos niſi vicerint et eradi/
cauerint funditus huiuſmodi paſ
ſiones aut ſaltem toto ſtudio co
nentur ipſas euellere .quod aſſe/
qui plures reputant impoſſibile
et fruſtra niti.cum audiunt apłm
conſcium arcanorum dei prote/
ſtando gemere Sentio aliam le
gem in membris meis.in quibus
ſcilicet eſt anima . repugnantem
legi mentis mee.Et iterum.Caro
concupiſcit aduerſus ſpiritū ⁊ ſpi
ritus aduerſus carnem . Conſo/
nat cum experientia vox cōis do
ctorum.ꝙ primi motus non ſūt
in noſtra poteſtate.dicente Augl.
Non eſt in poteſtate noſtra . qui/
bus viſis tangamur ¶ Eſt autē
conquiſitio ſpecialis de pulcerri/
ma et ſpecialiſſima mulierum ma
ria.ſi motus ſuos omnes habue
rit in ſua poteſtate et quouſqꝫ .
Utrum videlicet non potuerit
non dolere viſa morte filij Et ita
de reliquis paſſionibus quereret̄
per apprehenſionem obiectorum
variorum ſub conuenientis et diſ
conuenientis ratione . Cū dixe/
rit xp̄s Triſtis eſt anima mea vſ
qꝫ ad mortem.qui tñ fuit incōpa
rabiliter virtuoſus .¶ Magiſter
Altior eſt inquiſitio tua qꝫ eſtime/
tur a pluribus qui de paſſionib⁹
et peccatis et motibus primis lo
quūtur aſſidue. Poſſit initiū per/
ſcrutationis accipi a plurib⁹. qui
de paſſionib⁹ loquūtur et moti/
b⁹ primis et peccatis Nihilomin⁹
vna placet ad p̄ns quaſi narrati/
ua triplicis proceſſus qui fit in
hōibus. ꝓportionabiliter ad tri/
plices hierarchias angelorū. et
ſcd̄m tres gradus hoim aialium
rationabiliū et ſpiritualiū. Acci/
pe in primis puerulum.vtētem ſo
lo ſenſu.et non rōe nec ſpū. Acci/
piamus alterū vtentem ſenſu et
ratiōe.ſed non ſpū vel mente. Ac
cipiam⁹ tertiū vtentem ſenſu rōe
et ſpū. ¶ Diſcipulus ſub primo ⁊
tertio gradu vidim⁹ et legimus
hoies exiſtere . ſed de ſcd̄o non
ita fit ꝑſpicuū.ꝙ aliq̄s poſſit vti
ſenſu et ratione ſine ſpū.cum ſpiri
tus ſit eadem res cum ratione
Mgr̄ Nonne ſimiliter in quolibet
hoie ſenſualis anima et ratio.ſūt
eadem ꝓrſus anima ſcd̄m cōmu
niorem eccleſie doctrinā.et tñ re
peritur in vno hoie.vſus aie ſen/
ſualis vt in pueris.in quibus nul
lus eſt vſus rōis Ita nihil videt̄
incongruū.ſi dicatur ꝙ aliq̄s vta
tur rōe qui pro tunc non vtitur
ſpū vel mēte.qꝛ diuerſas hñt fa/
cies ſpus ⁊ rō Spus ēt ſola diuina
et eťna. Rō ad tpalia reſpicit et
creata ¶ Diſcipul⁹ Nolo ɔtēdere
de poſſibilitate rei . qꝛ ſcio poſſe
ꝑ intelligētiā ſic accipi tāqꝫ iſta ⁊
ſēſus.rō .et ſpūs eſſēt reali . imo
locali diſtinctione diuiſa . Perge
quo tendim⁹ ad euidentiā ꝓpo/
ſite queſtionis. ¶ Magiſter Conſi
derem⁹ in puero tria per ordinē
in potentijs ſenſitiuis qꝛ de ſolis

vitalibus et vegetatiuis nihil ad
pñs plus ꝗ̃ de plãtis in quibus
non ſolem⁹ ponẽ paſſiões niſi foꝛ
te ꝑ tranſſũptiõem ad aïata. Di
cimus eñ pratum ridet. letantur
ſegetes. hoꝛret hyemeꝫ terra. fu
giunt ſe contraria. deſiderãt ſe et
vniũtur ſimilia ¶ Diſcipulus Se/
quamur vſum ꝓpriũ loquendo de
paſſionibus quas dicimus eſſe in
ſenſu ¶ Unde paſſio deſcribiť. ꝙ
eſt apprehenſio ſenſualis cõueni/
entis vel diſcõuenientis preſẽtis
vel abſentis. ¶ Magiſter Suppo/
namus et hic nũc deſcriptionem
hanc paſſiõis quaſi cauſalem cũ
declaratõe vł ſuppletione. ⁊ dica
mus ꝙ in anima ſenſitiua pueri
qualis intelligi poteſt aïa marie
dum cecinit. magnificat aïa mea
dñm Inuenimus ⁊ apprehenſiõeꝫ
et motionem et executionem. et
hec vel in potentia vel in habitu
vel in actu. Sed loquamur de a/
ctu et exemplificemus in vſu. Pu/
er itaqꝫ dum mater oſtendit vbe/
ra apprehendit per viſum et ſen/
ſum cõem et fantaſiaꝫ. deinde ſi
eſurit ſequitur ad hanc appꝛehen
ſiõem motio quedã deſiderij. ne/
dum naturalis ꝫ ſenſualis ⁊ aïa/
lis. ⁊ ſi nõ eget cibo. ſeqⁱtur aliqñ
motio faſtidij cuiuſdam. tandeꝫ
tertio ſi non fuerit impedimentũ
conſequitur executio/ mouendo
membꝛa. ad ſugendum vbera vel
ab eis diuertendo ¶ Diſcipulus
Quotidie videm⁹ hec tria tam in

pueris ꝗ̃ in aïalib⁹ brutis. Sed
qđ iſtoꝝ triũ noïať formaliť et
ꝓprie paſſio? ¶ Mgr̃ Certe mediũ
ſcꝫ motio interior cõſequẽs na/
turaliter apprehenſiõem. ¶ Diſci
pul⁹ Non eſt igiť paſſio foꝛmaliť
apprehenſio. ¶ Mgr̃ Hoc vtiqꝫ
verũ eſt ſed cauſaliter. qꝛ paſſio
foꝛmalis cauſať ab apprehenſiõe
ſicut et paſſio riſus exterior poni
tur pꝛo effectu paſſionis dicendo
puer ridet. Ita ſũitur aliqñ nomẽ
paſſionũ a cauſa formali vel etiã
exẽplari extrinſeca vel a materia/
li ſiue obiectali vel a ſigno. Nihilo
min⁹ paſſiõis deſcriptio foꝛmał
eſt ꝑ motionem ɔſurgẽtem ex ap
p̃henſione cõuenïẽtis vel diſcõue
niẽtis pñtis vel abſentis. Qđ ab
ſens apprehendiť tanqꝫ pñs ſi
nõ re tñ intentiõe vel ſpecie. Sed
vtꝝ apprehenſio ɔueniẽtis cũ cõ
ueniente. fit ipſamet motio licet
ſub alia rõe. reduciť ad ꝓbleu/
ma de quo nil ad pñs. Sufficit
hic ſupponẽ ꝙ paſſio diciť motio
talis quã fecit apprehendẽs obie
ctũ ſuũ ſub rõe ɔuenientis vel diſ
cõueniẽtis. executio ſequẽs in o/
pus dicitur effect⁹ eius. ¶ Ex qui/
b⁹ ptꝫ confeſtim intellect⁹ pꝛein/
ductoꝝ verboꝝ auguſtini docto
ris ꝙ non eſt in poteſtate noſtra
qb⁹ viſis tangamur. Accipiť ita/
qꝫ viſio ꝓ apprehenſiõe. et tactus
pꝛo iſta conſequẽti motione. de
qua dicũt doctores ꝙ primi mo
tus non ſint in poteſtate nr̃a.

Diſcipul' Nulla dubitatio ſit .q̄n
ad pueros. vel alios hoīes impo
tētes vti rōe vera ſit iſta regula.
ꝙ primi mot' nō ſint in ptāte no
ſtra pl'q̄ʒ in beſtijs. q̄ʒq̄ʒ ſit valde
difficile in hōib' reddē cām cum
habeant rōem iūctā eis. q̄d ſit il/
lud qđ impedit vſū rōis. ¶ Mgr
Multa p̄terim' q̄ querenda ſūt a/
libi. q̄ten' ad rem ſub ɔpēdio ve
niam'. quā reʒ nemo tā plane cō
cipiat q̄ non (ſic in geometricis)
priora cognouerit Sed q̄ tradita
ſūt alibi ſufficiēter. q̄d ea nēc ē aſ/
ſidue repetē? ¶ Diſcipul' Preſup
ponam' illa ſicut de origine. nūe/
ro et diuiſiōe paſſionū. de cauſis
inſup et effectib' eaꝝ. tu ꝟo non
obmiſeris ꝑuenire quo tendim'.
¶ Mgr Noſtꝛ itaq̄ʒ ꝓſequamur
exēplū de aīa puuli. q̄rentis Pri
mo ſi p̄ntato obiecto viſui ſuo p̄t
nō apprehendē. Scđo ſi facta ap
prehenſiōe. p̄t non moueri Tertio
ſi facta motiōe. quā dicim' paſſio
nem p̄t in executiōe non ꝓgredi?
¶ Diſcipul' R̄ndet experientia
queſitis iſtis trib' negatiue Mgr
Nūc oritur ꝑfecto difficilis que/
ſtio de maria. Ponam' eaʒ coraʒ
oculis noſtre ɔſideratiōis. in lūie
fidei q̄ſi paruulā ſicut aliquando
paruula vere fuit et infans. Que/
ram' ſi tūc poterat vti rōe. vt in/
terim ſileam' de ſtatu q̄ latebat
in vtero matrī. ¶ Diſcipul' Quor
ſū precor euadet hec q̄ſtio tua
Mgr Nos viderim' Q̄ō vt aper
ti' fiat. ɔſtituam' apud paruulū
quē p̄dixim' vnū pedagogū per/
uigilē. q̄ ptātem hēat talē ſup eū
vt abſq̄ʒ iuſſu ſuo p̄uio nihil vide
at. Scđo ſi viderit aliq̄d nō ad
id moueat̄. Tertio ſi viderit et
moueat̄ nō tñ exequat̄. imo ſi ce/
perit exeq̄ poſſit tñ ne cōtinuet i/
pedire. ¶ Diſcipul' Cū nō ſit im/
poſſibile apud deū omē ꝟbū con
cedo tale aliq̄d tanq̄ʒ poſſibile.
¶ Mgr Nūq̄d nō p̄ſuppoſito ca/
ſu tali poterit pedagog' inculpa
ri. ſi ꝑmiſerit puulū vidē aliquid
vel ad viſa moueri vel ꝓſequi ſi/
ne iuſſu ſuo cōtra volūtateʒ ⁊ or
dinatiōem primi p̄ris ſubdētem
filiū ſub pedagogo tali? ¶ Diſci
pul' Poterit iuſte ſed q̄d dicē vis
non video: ¶ Mgr Hec eſt para/
bola iſtius quā inquirim' verita/
tis. Si cōſiderem' itaq̄ʒ primam
hōis inſtitutiōem in adaʒ et eua
prius q̄ʒ peccarent. occurrit no/
bis ſenſualitas vtriuſq̄ʒ. que ſi nō
habuiſſet coniunctaʒ rōem ſilis
fuiſſet ceteris aīantibus irratio/
nabilibus que mouent̄ ſup t̄ram
At vero data fuit ratio libera re
gēs eā inſtar pedagogi iuxta q̄t/
tuor p̄miſſa quantū ad apprehen
ſiōem. ad motionem. ad executio
nem. ad continuationem. ſed ho/
mo cum in honore eſſet. non intel/
lexit cōparatus eſt iumentis inſi/
pientibus. et ſimilis fact' ē illis.
vt iam ſenſualitas inobediens
ſit date ſibi rationis. preueniens

iudiciū. in videndo in mouēdo in exequēdo in cōtinuando. ſepe ve/ lit nolit ratio. ¶ Diſcipul⁹ Expe rimur heu nimis q̄tidie hāc opa/ tiōem in nobis ¶ Mgr̄ Putas ne ſit abſq̃ rōis culpa p̄uētio talis? Diſcipul⁹ Non arbitror p̄uentio nem hmōi rebelliōis pceſſiſſe ſine culpa alicui⁹ p̄uaricatōis ¶ Mgr̄ Culpa iſta eſt quā appellam⁹ ori ginale pcc̄m. qđ in primis paren/ tib⁹ fuit actuale. et primū. q̄ fcm̄ eſt in eis et oībus poſteris iuſta pverſio talis. vt ratio q̄ noluit eē ſubdita diuino p̄cepto ſentiet ſen ſualitatem. iure ſibi primo ſubdi/ tam. nūc rebellez ei. vt nō q̄cūq̃ ratio velit vel ſpūs illa faciet ſed remurmuret otumax et rebelle. ¶ Diſcipul⁹ Nolo multa in hac re q̄ ſūt dubitabilia q̄rere. qꝛ ſūt abūde ſatis tractata per docto/ res. vt qua rōe puniunt̄ filij pro pcc̄o parentū. Aut cur pcc̄o dele to remanet rebellio ſicut in bapti zatis et ſc̄ificatis. imo et in xp̄o. li cet ſpontanee dixerit. Spūs q̄dē pmptus ē caro aūt infirma Alio/ quin nō fuiſſet triſtis aīa ei⁹ vſq̃ ad mortez. ſi penit⁹ oſenſiſſet rōi. non pl⁹q̃ in adaz luct⁹fuiſſʒ ſ͛ do lor inocētia pmanēte. Sʒ adhuc remanet de btiſſima v̄gīe dubita tio ſpālis quaz p̄ſuppōnim⁹ nullo vnq̃ fuiſſe pcc̄o fedataz. nec ve/ niali. nec origiali. nec actuali. cur ōnāte ſunt ei multe paſſiōes. do/ loris et lāguoris. Nō eīn p̄t rn̄de/ ri ꝙ hmōi paſſiōes diſpenſatiua volūtate. ſicut xp̄s aſſūpſerit. nec ſolis fuit ſubiecta paſſionib⁹ in vi duplici. ſ. ocupiſcibili et iraſcibili q̄n etiā habuit ignorātiā in rōli dū putauit filiū pditū. et dū loq̄/ ret̄ inuēt⁹. nō intellexit q̄d diceret In his q̄ p̄ris mei ſūt oportʒ me eſſe. Cu his itez ptrāſitis. q̄ repe riunt̄ vtcūq̃ tractata. remanet p poſito nr̄o cōfinis dubitatio Si maria ab iſtāti oceptōis ſue hūit pfectū vſū rōis. ſup ſenſualitatez vt nihil apprehēderet. nec in app̄/ hēſis moueret̄ ſine iudicio rōis e/ iuſdē Alioq̄n nō fuiſſʒ in ea ſtat⁹ nature integre p̄mit⁹ inſtitute. q̄ fiebat vt nihil app̄hendēt vel ap petēt nihil exeq̄ret̄ ſēſualitas niſi p̄uio iudicio rōis. et ita fuiſſʒ ma ria nō ſine pcc̄o ſaltē veniali. q̄le habēt pueri ceteri etiā vni⁹ diei. qꝛ preuenit in quolibet tali mot⁹ ſenſualis qui impedit iudiciū rati onis. ¶ Magiſter Urges vehe/ menter nedū in iſto qđ opponis. ſed in ſilib⁹multis vt de paruulis ſi ſtetiſſet adaz remanēt par du/ bitatio. Non eīn videt̄ ꝙ ſtatim nati cum iuſticia originali vel in vtero poſiti viguiſſent iudicio ra tionis ſicut in etate pfecti. neq̃ cū dormiebant. Deniq̃ non appa/ ret ꝙ eua potuerit libere non au/ dire ſerpentem exterius ſuaden/ tem . nec ita ſemper auertere vi/ ſum . quin aſpiceret obiecta viſibi lia . et in aſpectis moueretur vt

videret lignū qđ pulcꝝ erat viſu
et ad veſcendū ſuaue. ¶ Diſcipu
lꝰ Si primꝰ ſtatus permanſiſſz nō
oporteret dicē pueros fuiſſe na/
tos etate ꝑfectos nec tñ ſenſuali/
tas rebellaſſet in eis iudicio rōis
q̊ caruiſſet etas iſta. non em̄ fomi
tem captiuātē in legē peccati ſen
ſiſſēt vt paruuli nr̄i. Saluaret̄ ita
de noſtra virgine maria in infan
tia qꝛ vel oīno fomite caruit. vel
vſus et ſtimulꝰ ita ligatꝰ fuit. vt ni
hil aduerſus rōem p̄ualeret.
Mgr̄ Scio talia poſſe dici. ſed an
ſatiſfaciant exēplo ꝓpoſito nō eſt
oīno perſpicuū. Amplioꝛis fuiſſz
priuilegiȷ̄. ſi marie anima ſimul vt
creata eſt infuſa qꝫ coꝛpi p̄para/
to perfecto gauiſa fuiſſet vſu rōis
nō dicimꝰ cū gr̄a. Sic em̄ aliqui
non penitꝰ improbabilit̄ poſue/
rūt vſuȝ rōis acceleratū in Johe
dū exultaret in vtero. et dū circū
ciſiōis tp̄e mirabant̄ inſpicientes
Quiſputas inquiunt puer iſte e/
rit? Etem̄ manꝰ dn̄i potentia. ſcilꝫ
miraculoꝝ opatrix erat cū iſto.
¶ Diſcipulꝰ Dixiſti de p̄mo gra
du hoim. qui vt ſic ꝯſiderati ſine
vſu rationis ꝯparantur iumentis
inſipientibꝰ imo iam ex infectione
peccati deterioꝛes iumentis con/
ditionis. niſi gratia ſaluet et iuuet
Dic nunc de gradu ſcđo quo; pu
er. habet vſum nedum anime vt
ſenſualis ē ſed vt rationalis.
Mgr̄ Preaſſūpta ſilitudo. de pe/
dagogo. dat intelligi ſtatū illum
et magl. hec manifeſtat in tertio
qn̄ ſimul addit̄ libertas ſpūs.
Dant doctoꝛes per allegoꝛiam
triplicis huiꝰ gradꝰ noticiā in tē/
tatiōe prima. Ubi fuit ſerpēs q̄ſi
ſenſualitas inſtigans rōemqꝫ pre
ueniens. fuit eua quaſi iam hn̄s
rōem. ſed viro minoꝛem. fuit adā
perfectus in mente et ſpū. cuius
erat dirigē mulierē. ¶ Diſcipulꝰ
Sentio mariā materiā hāc inten
ſibilem in lōgiꝰ Dic modo modū
quo tētamur in tentatiōibꝰ. nunc
ab infima parte aie. vſqꝫ ad ſup̄/
mam. nūc oꝛdine conuerſo vel v/
trobiqꝫ ꝑ noueȝ gradus qm̄ aia
apprehēdit. mouet̄ et exequitur.
Deinde ratio ſic apprehēdit mo
uet̄ et exequit̄. Demū ſic in ſpū fit
apprehenſio motio et executio.
Uertamus oꝛdineȝ a ſūmo deoꝛ
ſū. apparebūt duo ꝓceſſus. tanqꝫ
in angelicis oꝛdinibus. ¶ Mgr̄
Conſiderate notaſti ꝓceſſū. queȝ
ad alios t̄minos poſuimꝰ ſub ea/
dem ſentētia deducē In adimple
tione ſiqdem diuinoꝝ p̄ceptoꝝ
que via ſūt ad vitaȝ ꝯtingit qua/
druplex habitudo. Prima eſt ap
prehenſio per ſpm̄ fidei inſpiran/
tem formatum. q̊ ſpūs primo iu/
dicat p̄cepta eſſe adimplēda. q̄a
iuſſa a deo. Scđo mouet̄ ꝑ vali/
tudinem et charitatem vt imple/
at iſta. Tertio precipit rōi et aie
ſenſuali. quatenus exequātur iſta
Sūt in ratiōe facilr̄ ſubinde tria
illa velle. conſentire. precipere.

Sed aia ſenſualis.et ſi cõſentiat.
velit et exequat̃.ꝯſentiẽdo volen
do et exequẽdo.hoc tñ eſt freq̃n/
ter cũ remurmuratiõe q̃dam . et
reniſu ꝓpter annexas paſſiões di
ſtrahentes aim ne ꝯdelectet̃ ſpũi
et rõi in h tñ dum agitur ſufficit
ad ſalutez Sũt em̃ priora noſtre
ſuppoſita voluntati.vltimũ h neq̃
q̃z.qꝺ eſt ꝯdelectatõ ſenſualis in
via mandatoꝝ.Hinc iugum dei
ſuaue.Hinc onꝰ dei leue fit ei mo
leſtũ et graue. ¶Diſcipulꝰ Expe
riri cogimur aſſidue rixam iſtam
dũ paſſionabilr afficimur ad va/
ria.dũ iudiciũ rõis dũ liberꝝ mẽ
tis arbitriũ ꝯformans ſe legi dei
lex mẽbroꝝ tyrãnica.conat̃ auer
tere cuiꝰ q̃rimonie. plenas paulꝰ
reliquit epl'as Sz dic interim q̃d
in hac pte aia marie fecerit.aut
ſenſerit.q̃d inſup ab alijs faciẽdũ
cenſueris. ¶Mgr̃ Accipe ꝯſidera
tiões duodecim Aia marie. nũc
eſt glorioſe magnificata.vt nihil
apprehẽdat nihil affectet nihil ex/
equatur.contra vel preter iudici/
um rõis et ſpũs ſed neq̃z pt lege
ſtante Hec itaq̃z lex btitudinis e/
terne.vt ſicut deus eſt omni in oĩ/
bus Ita ſtat in beatis.aia cõiun
cta libertati ſpũs.qui adhẽt deo
exiſtens vnꝰ cũ eo ſpũs.Extendi
tur hec libertas ſpũs.nedũ ad ra
tiõem inferiorem.nedũ ad aiam
ſenſualem reſũpto corpe ſed ad
oẽm generaliter in hoie beatifica
to motionem. ¶Soluant̃ pinde
multa que de beatis.taz hõibus
q̃z angelis queri ſolent Nũo lo/
quũtur.qualiter illũinant̃ et illũi/
nant.qñ volunt et qñ nolũt Da/
tur inſup intellectus ſubtilior de
primi ſtatꝰ impaſſibilitate. non q̃
non potuit pati.ſed potuit a paſ
ſione ſaluari a dei potentia et an/
geloꝝ cuſtodia a ꝓpria iuſticia et
clariſſima induſtria.Deniq̃z a lo/
ci conuenientia.cũ dñatione ſup
ſe perfecta . et ſuper irrationa /
lia vniuerſa. ¶Aia marie dũ via
trix erat.ita fuit magnifica.vt in
nullo moueret̃ contra iudiciũ ra/
tionis et ſpũs.Sed neq̃z poterat
poſt filij conceptiõem lege ſtante
¶Conſequitur hec veritas ex dictl.
doctoꝝ.ponentiũ ipam nullate/
nus venialiter deliquiſſe.qꝺ ſalua
ri non poſſet ſi non habuiſſet oẽs
motus nedũ ſpũs et rõis.ſed aie
ſenſualis ſubditos rõi.vel nõ cõ/
trarios neq̃z ꝑueniẽtes rõem Dũ
aũt rõ ſopita erat et in ſuo impe/
dita iudicio ſine culpa ſua ꝓut e/
uenit in ſõno nõ oportz tales mo
tꝰ ꝑueniſſe iudiciũ rõis qꝺ ꝓ tũc
nullũ erat.Facit exẽplũ ꝓpoſitũ
de pedagogo ſi ſine culpa fuerit
abſẽs vel incluſus vt paruulo cõ/
ſulere nõ valeat Sic ſoluit̃ ꝙ adã
vel maria ſomniando non erra/
uit. ¶Anima marie dum via/
trix erat potuit apprehendere tẽ/
tationes forinſecus immiſſas ſi/
cut anima chriſti.ſed nullo modo
fuiſſet mota paſſionabiliter

per eas abſq₃ iudicio rationis.
Poterat ſane ꝓrinꝰ eas diiudica
re atq₃ repellē Poterat non mo/
ueri ſcd̄m eas. ad libidinē vel ad
iram vel ad ſupbiam. ipſis etiam
in apprehenſiōe durātibꝰ. qđ val/
de ſecus in nobis eſt nō potētibꝰ
ad apprehenſiōem hmōi non mo
ueri. non tñ hoc ſemp fit cum de
mērito nr̄o. ſed ſi ꝑſtiterimꝰ abſq₃
ꝯſenſu rōis et ſpūs redūdabit in
meritū. qñq₃ repugnando viriliṫ
vt diffugiat. qñq₃ nō repugnādo
ſed fugiendo vt ibi Fugite a dia/
bolo et fugiet a vobis. qñq₃ non
curando ſed irridēdo potiꝰ et vi
lipēdendo diabolicas immiſſio/
nes. q̄les ſunt blaſphemie abomi
nabiles et horrēde immiſſas. qñ/
q₃ puriſſimis atq₃ ſāctiſſimis. q̄s
magis oportet irridē q₃ horrere
¶ Elicitur ex his quē admodum
victoria caſtitatis et hūilitatꝭ in
maria non fuit abſq₃ pugna ad
q̄lem iugiter attingē nos monēt
Petrus et paulꝰ q̄m aduerſarius
veſter diabolꝰ circuit q̄rens quē
deuoret Nec ignorauē ꝯuenit aſtu
tias eiꝰ cui mille mille nocēdi ar/
tes ſed ꝯfidamꝰ ꝙ plēs nobiſcu₃
ſunt. ſi toto corde ſuis innitamur
auxiliis ¶ Dia marie du₃ viatrix
erat cogebaṫ nc̄itate naturali mř
ta pati cōtra naturalē inclinatio
nem ſuā. ſed non ꝯtra rōem vel
ſpūm Fuit iſte ſtatꝰ marie ſingula
ris. inferior q₃ ſtatus btōꝝ et xp̄i
dū mortalis erat. Fuit ſupior ad
alterum cuiuſlibet hōis viatoris
ſtatum. quamuis hoies poſſent
iuxta ꝯſiderati ōem p̄cedētem vti
paſſionibus illatis ab intrinſe/
co virtuoſe negociari cū deo. to/
lerādo eas tāq₃ iuſto iudicio miſ
ſas vel ꝑmiſſas ab eo vt in Job
et in paulo et in oībꝰ generaliter
martyribꝰ Euenit āt vt q̄ ſūt his
paſſiōibꝰ inq̄etiores et minꝰ in a/
nima ſereni ſint in opibꝰ mādato
rū iplendis fortiores q̄ ꝑſtāt vbi
delicatꝰ nr̄ ꝯtēplatiꝰ deficēt. Im
paſſibilitas aīe ꝑ hūana₃ indu/
ſtriā non p̄t acq̄ri. neq₃ ꝑ ꝟtutes
ꝯſuetudiales a ph̄is poſitas. Lex
itaq₃ carnis q̄ fomes đr ſemp in
trorſus heret ſcd̄m theologos q̄
lex ꝯpeſci paulominꝰ p̄t aſſuefa/
ctiōe ꝯtraria nō euelli. Satagen/
tes in oppoſitū. p̄ſūptiōe ſpūs ſui
ꝓſtrati ſūt potiꝰ q₃ deuenerūt ad
intētu₃ finē. ſiue fuerūt ſtoici ph̄i
vel platonici vel ꝙ mirabiliꝰ epi/
curei. ꝓmittētes ad hāc deducē
ſerenitatis voluptatē. detrahētes
cupiditatibꝰ ſeu paſſionibꝰ. non il
lis adiiciendo maliciam vel fo/
mentum ¶ Impaſſibilitas anime
tanto proximiꝰ habetur ceteris
paribus. quāto ſpūs et ratio fue
rint in ſuis actibus bonis. et ha/
bitibus fortiores. Deducitur h̄
ex eadem cauſa qua ponitur im/
paſſibilitas beatorum in reſum/
ptis corporibꝰ. que ꝯſurgit prin
cipaliter ex plenitudine dn̄atiōis
ſpūs et rōis ſupra corpus.

Impaſſibilitas anime nõ reqrit
in hac vita ꝑ ꝓſecutiõe felicita/
tis eterne Manifeſtat hec grã dei
tanq̄ʒ iugũ ſuaue et onus leue. q̄
ſubito peſſimos et inueteratos
dieꝝ maloꝝ iuſtificat. et ꝑ baptiſ
mũ et martyriũ ꝓuehit ad celos
Hãc nõ intellexerũt grãm et pu/
rificationem ſpũs. hoies illi ſine
xp̃o ſicut nec haberi p̃t ſine xp̃o.
qui eã cui vult. et q̄ʒ cito vult cõi/
cat. Patuit in illo latrone benedi
cto comite ſuo in paſſione et re/
gno ¶ Impaſſibilitas nec in via
p̃t haberi. neq̄ʒ in patria. ſine ſta
bilimento grẽ Iuxta illud bonuʒ
eſt grã ſtabiliri coꝛ ¶ Cõfunditur
in h̃ iuxta qd̃ p̃tactuʒ eſt. ph̃an/
tiũ non nulloꝝ vanitas p̃ſumenti
um per theletas. ſeu purgatiões
aliq̃s ſacrilegas. ſic a paſſiõibus
abſolui et virtutibꝰ armari mora
libus q̄ in exitu moꝛtis aĩa libe/
ra ſcandẽt celũ. Qualia dixerunt
poꝛphiriꝰ. plotinꝰ et appollonius
teſte Aug. l. x. de ciuitate dei Po/
nit et aliud ſile Albertꝰ in fine de
intellectu et intelligibili. ¶ Paſſi/
bilitas aie fit ſepe occaſio virtu/
tis exercende ſicut patuit in aplo
paulo. Declarat inſuper ex vtili/
tatibꝰ per tentationes varias ꝓ/
uenientibꝰ. q̃s eſſe cũ paſſionibꝰ
nemo neſcit. Vñ qui nõ eſt tenta
tus qd ſcit? Et ꝑ multas tẽtatio/
nes opoꝛtet nos intrare in regnũ
dei. ¶ Quo circa concludit ex p̃/
miſſis atq̄ʒ ſubſequẽtibꝰ doctrina
ſaluberrima q̄ non ex ablatione
paſſionũ aĩe. ſed ex obſeruatione
mãdatoꝝ dei. debʒ ſumi religioſi
ꝓfectꝰ argumẽtuʒ. Hoc etiaʒ in
miſſaꝝ celebratiõe locũ hʒ vt ce/
lebraturꝰ nõ tãtundẽ introget. ſi
ſibi deuotꝰ appareat recollectus
et tranq̃llus. q̃ntuʒ ſi p̃cepta ſer/
uauerit dei. et ſeruare ꝓponit. nõ
iuxta ꝓpriã eſtimatiõeʒ. ſed regu/
laʒ euangelicã a ſc̃is pr̃ibꝰ decla
rataʒ Siq̃d in ſentimẽtis ſuauibꝰ
ei additũ fuerit. lucro deputemꝰ
ſicut vltra panẽ. deputamꝰ vinũ
q̃ſi pitãtiaʒ vel ſaporis condimen/
tũ. ¶ Paſſibilitas aie. nc̃ario diũ
gitur p̃ñti vite moꝛtali: nec aliq̃n
minꝰ in cõtẽplatiua q̄ʒ in actiua. tã
exteriꝰ q̄ʒ interiꝰ. taʒ in bonis q̄ʒ
in malis. licet diuerſis finibꝰ ⁊ me
ritis Probãt hec exẽpla beatoꝝ
p̃cedentiũ. cũ experiẽtia p̃ñtium.
Diſpenſat et hec deꝰ freq̃nter. vt
nõ apponat ſe hõ magnificare ſu
per t̃rã Si deuotis ꝑmittit aliq̃n
talis apparẽs deuotio in laqueũ
in retributiões et in ſcãdalũ. Ve
ve. nobis ab h̃ ſcãdalo. Quid h̃
nobis erit tutũ cũ nec tuta ſit ip̃a
deuotio? Paſſibilitas debʒ a mõr/
tis viatoꝛibꝰ tolerari potiꝰ q̄ʒ vt
excutiat eniti ¶ Diuiſiones itaq̄ʒ
grãꝝ ſũt. ſilr et adminiſtrationes
in quaꝝ aliquibus expedit paſſi/
ones anime cũ virtute et ratione
miſceri. vt in bellãtibus pro re/
publica quo ad iraſcibilem. et
quo ad cõcupiſcibilẽ in vxoꝛatis.

filioꝝ ꝓcreatiōi vacare debētibꝰ
Et ita de multis q̄ vitam actiuaꝫ
reſpiciūt. In quibꝰ maiꝰ eſt ꝟtutū
meritū ꝗꝫ venialiū paſſionū detri
mentū. ¶ Paſſibilitas aīe obſta/
re ſolet plꝫimuꝫ ꝗrentibꝰ ꝯtēplati/
oneꝫ. et ſuauitatem ꝗetis interne
Cōſonat oīs doctrina ſcōꝝ ꝙ re
gulariter ad ꝯtēplatiōis ꝗetem
nemo ꝑuenit niſi paſſiōibus edo/
mitis in aīa et ſi non radicitꝰ euul
ſis. Et hoc qūo fiet cōueniētiꝰ an
in ſolitudine an in multitudīe ſpe
cialis ē ꝯſideratio. Sed non oēs
capiūt ꝯtēplatiōis donū in ſe ꝓ
ꝯplexiōe vel ſtatu. cōditiōe vel of
ficio. ¶ Diſcipulꝰ Gratꝰ mihi eſt
ternariꝰ iſte. quaternaꝝ ꝯſiderati
onū. Et ꝗuis vt infers nouiſſime
non oīm ſit ꝑfectam querē paſſio
nū mortificatiōeꝫ. ſicut nec altitu
dinem ꝯtēplatiōis. Nihilominus
audire cupio de fructibꝰ mortifi/
catiōis hmōi ꝗtenus iſtos cōcu
piſcē et ſi non obtinē. fas mihi ſit
¶ Mgr̄ Aſſignabo duodecim v/
tilitates ex cantico marie ſūptas
non eas ꝓſequēdo. ſed pūctatim
annotādo paucula que latiꝰ ali/
bi legere et ſi deus ſenſum aperu
erit viuatiꝰ experiendo poteris in/
telligere. ¶ Diſcipulꝰ Vt placet.
¶ Mgr̄ Conſequit̄ ad coonatio
nem paſſionū in aīa iuxta decur/
ſum cantici canticoꝝ marie. Pmo
altioꝛ. latioꝛ. ſublimior et alacrioꝛ
dn̄i magnificatio ¶ Cōſequitur
ſcd̄o iocūdioꝛ in deo ſalutari no/
ſtro ſpūs exultatio. ¶ Cōſeq̄tur
tertio ꝓfūdioꝛ. quā reſpicere di/
gnabit̄ dn̄s hūiliatio ¶ Cōſeq̄t
quarto ꝓfūdioꝛ ad btitudineꝫ
approximatio in edificatiōeꝫ alio
rū dantiū laudē deo ¶ Conſequi
tur quinto diuini noīs in ſe apud
alios ſanctificatio. ¶ Cōſequit̄
ſexto copioſioꝛ dei per generatio
nes et generatiōes ſe timētes mi/
ſericoꝛdia. ſeu miſeratio ¶ Conſe
quitur ſeptimo mirabilioꝛ et gra
tioſioꝛ et cautior cōtra ſuꝑbiam
coꝛdis et mentis diſperſiōeꝫ quā
ſeuera diuini brachij potentia fa
cit. vnitio coꝛdis ſeu recollectio.
¶ Cōſequitur octauo. precelſior
et celſioꝛ. depoſitis de ſede ſua ſu
perbis paſſionibꝰ et demonibus
hūilium affectionū et aīaꝝ ſubli/
matio. ¶ Conſeq̄tur nono opu/
lentioꝛ ſuauior et diuinioꝛ eſuriē/
tium iuſticiaꝫ repletio. dum diui/
tes ſibi dimittunt̄ inanes omni
bono. ¶ Conſequit̄ decimo miſe/
ricoꝛdioꝛ iſtoꝝ qui fide et moribꝰ
ſunt iſrahelite. pueri ſuſceptio.
Conſeq̄tur vndecimo per eiꝰ im/
petratiōeꝫ. diuine miſericoꝛdie ſu
per nos amplexās recoꝛdatio.
¶ Cōſequitur duodecimo perſpi
catioꝛ oīm que locutus eſt deus
ad patres noſtros ꝓphas et do/
ctoꝛes reſeratio. ¶ Diſcipulꝰ Pre
cioſos elicuiſti fructus ꝑuenientes
ex mortificatione animalis affe/
ctus. cum appenſo ſpūs ſtudio.
Nos iſtoꝝ participes fructuum

faciat in terris.qui pficiant in ce
lis vbi de⁹ qs pdeſtinauit voca/
uit.iuſtificauit.magnificauit glo/
rioſe cantātes in id ipm Magni/
ficat aia mea dnm. Mgr Fecit
tibi magna qui potēs ē o maria
fecit ⁊ tibi magna ſcm nomen ei⁹
Nomen et verbū fidei qd et cui
credidiſti o btā et beatificāda p
oēs generatiōes.Nō es ingrata
beneficijs dei.ꝯfiteris illa. qten⁹
vn̄ exeūt flumina grāꝝ illic reuer
tant. Diſcipul⁹.Affer rōem q̄/
re mariā btām dicēt oēs genera/
tiōes: Mgr Dabit ex fine rō.
et ex affinitate.qm mater ē illi⁹ q̄
fecit oēs generatiōes celi et terre
et oim q̄ in eis ſūt Ideo iure dici
tur mater pietatis.et ꝯſeqnt ois
diuine magnificatiōis laudis et
glie. Diſcipul⁹ Quo pacto ſic?
Mgr Mirabilis accipiat dedu
ctio.ſed vera Itaqꝫ pietas ex affi
nitate et affinitas ex generatiōe
ꝯſurgit.Eſt em pietas in genere
qdam amoꝛ ꝓueniēs inter aliqs
ex radice vel cauſa cuiuſdā affini
tatis mutue.qualis eſt inter parē
tes et filios et ecōtra. qualis int
ciues et ciuitatē ſuā vel patriā
qlem pterea nos dicimur hr̄e ad
deū prēm nr̄m et dnm.q̄ viciſſim
pius erga nos eſſe laudat . quia
poſſedit.fecit et creauit nos. Iſta
pietas de qua magis ad ꝓpoſitū
q̄ cōcernit mutuā dei ad nos ha/
bitudinē deſcribi pt Pietas eſt
amoꝛ ꝓueniēs .eo ꝙ dei gen⁹ ſu/
mus.capaces atqꝫ participes ei⁹
Fūdat in hac pietate qlibꝫ alte/
ra ſicut a diuina pr̄nitate.ois pr̄n
apſtn pr̄nitas in celo et terra no/
minat.Cū ergo btā nr̄a ſit mater
hui⁹ pris nr̄i ꝯſequens eſt vt ſit
mr̄ pietatis et oꝛigo ei⁹.Eſt vero
pietas ex affinitate q̄ fine dicit.
Diſcipul⁹ Placet deductio.
Mgr Quāto magis ſi vltra pro/
gredimur.attendētes illud pcla/
riſſimū de ſe et a ſe pcouiū. Ego
mater pulcre dilectiōis et timoꝛl.
et agnitiōis et ſce ſpei In me ois
grā vie et veritatis. Diſcipul⁹
Elucida diſtincti⁹ Mgr Deſcri
pſim⁹ pietatē ꝙ eſt amoꝛ ꝓueniēs
eo ꝙ dei gen⁹ ſum⁹ et capaces e/
ius.Nulla vo pulcrioꝛ dilectio qꝫ
in amore fūdata et talis pietatl.
Diſcipul⁹ Aſſentio Doce quid
ſit mater timoꝛis et ſce ſpei.conue
nit em materie quā de paſſiōib⁹
mō tractabam⁹ Mgr Conuenit
ſcio.ꝓterea nō inſci⁹ aut imꝓui
dus hec induco.Siqdem amoꝛ ē
oꝛigo cuiuſlibet affectiōis alteri⁹.
Eſt aūt maria mr̄ pulcre dilectio/
nis.ſic igit nce eſt.mater timoꝛis
et ſpei et leticie et doloris.qlis ē
illoꝝ qs beatificat lugētes filius
ei⁹. Diſcipul⁹ Nō habeo quid
ꝯtradicā. Mgr Cōuerte nūc re
coꝛdatiōem tuā ad tractata ꝓus
in pma coꝛdula pn̄tis pſalmi ma
rie decacoꝛdi.et lati⁹ in libro de
canticis inuenies fecundū pie ex/
ercitatiōis et ꝯſolatiōis inſtrumē

tū ſub figura multiplici. ¶ Diſci/
pul⁹ Scio q̄d ſuggeris. ſed neſcio
ſi curioſa magis q̄ officioſa re/
putabit̄ hmōi figuratio difficilis
ſcribentib⁹ fantaſtica meditātib⁹
vana deuotis. Quid ad nos inq̄
unt de figuris et notulis ambula
re q̄rētib⁹ in ſimplicitate cordis?
¶ Mgr̄ Nemo quēpiā cogit
Scio mihi ꝓfuiſſe pro faſtidio. ex
varietate tollendo. pro recorda/
tōis facilitate. pro ſentētiaꝝ mul
tiplicitate. Conſtituit̄ em̄ figura/
tio. nō vt māſura ſemꝑ ſit in ima/
ginatiōe ſed ꝙ ad intelligentiam
purā forti imaginatōe trahenda
eſt fantaſmatib⁹ ſuꝑatis. ¶ Diſci
pul⁹ Nouū iſtud nimis atq̄ ra/
riſſimū. ¶ Mgr̄ Vanū eſt nobis
fateor ad h̄ ipſum ante lucē ſpūſ/
ſcī ſugē. fiat q̄d ſequit̄. Surgite
poſtq̄ ſederitis q̄ mādūcatis panē
doloris Doleam⁹ prius in morti
ficatiōe vicioꝝ ꝛ paſſionū mode
ratiōe Tollant̄ ſi placet ꝯtractio
nes lineaꝝ. det̄ ordo ſentētijs vo
cib⁹ et t̄minis.

		.a.	
A	.e.	gaudiū	.o.
E. J. O	Spes	.i. pietas	Timor
V		v. Dolor.	

Parum refert ordo talis a cruc. vel rote figuratiōe Sufficit tñ no
bis ad om̄e canticū ſpūale talis
ordinatio. ¶ Diſcipul⁹ Delicat⁹
eſſe videbit̄ qui reſpuet ¶ Mgr̄
Ecce vides ꝯſtitutā in medio pie
tatem q̄ q̄tuor ex equo reſpicit a/
lias affectiōes q̄ten⁹ cor pie gau
deat. pie ſperet. pie timeat. pie do
leat. Quiſq̄s h̄ ſeruauerit. ſecur⁹
ſit virtuoſus eſt. Pſaltes eſt dn̄i
in pſalterio iocūdo. cythara. in oī
generalr̄ muſico inſtrumento. cū
cātico ſymphonia et choro
Diſcipul⁹ Fac ergo manifeſtum
¶ Magiſter Deſcriptio pietatis
facit illud perſpicuum. Sane ſi pie
tas hōis ad deū ē integer amor
ad ipm̄. eo ꝙ ipſi⁹ gen⁹ ſum⁹ ca/
paces eius atq̄ participes Sub/
ſume deſcriptiōes alias vtiles ni
mis. Pietas dolens ē affectio ꝓ/
ueniens ex ꝯſideratiōe diſiūctio/
nis ad deū. Pietas ſperās eſt ex
affectiōe ꝓximādi deo vel heren/
di. Pietas timēs. ex reniſu ꝛ fuga
elongatiōis a deo. Si ſemꝑ vno
pio q̄ tenore fiat circa pietatem
circuit⁹ ſequit̄ armonia. i. ad vni/
tatem reſonātia ſuauis et ſecura
q̄ tꝑata. Semꝑ em̄ et dolor erit
gaudioſus. et gaudiū doloroſū
Spes timorata. et timor non de/
ſperās imo q̄libet mixt⁹ erit cum
q̄libet. Fiat inſuꝑ mirabili tēperie
quaſi ꝯplexio mixti vni⁹ tēperati
ꝓpter vniōem in centro pietatis.
quaſi in vita cōciliante ꝯtrarieta
tē Sicut ſi hmōi cor. ncario eſt in
moribus ſuauiſſimū. velut hūori/
bus tēperatis Sic in vita morali
ſimul et meritoria viuat et iocun
dū. ſemꝑ ex equo gaudēs. triſtis.
ſperās. timēs. At cōtra ſi pietas
abſceſſerit. defluēt iſte paſſiones.
armonia diſſipabit̄ tanq̄ ab ho/

rologio ſine pondere ſine modo. vel ordine tanq̄ʒ poſtremo decor a cadauē ſine vita. Obuiabit iſta rotatio ſēſualis. regulari q̄lez di/ xim⁹ circulo rōis. ¶ Diſcipulus Speciosa ſūt iſta dū audiunt. ſed impet⁹ obliqui circuli. ſenſus de/ orſum iugiter ad tp̄alia ſe depri/ mens vehemētior impellit et cir/ cuit. ¶ Mgr̄ Non clam me ē. ſed vincē. ſed obſiſtere ſc̄dm pietatez hoc opus. h labor eſt. mr̄e pieta/ tis adiutrice. Porro ſi ſcire dele/ ctat q̄d ſit magnificare dn̄m q̄d exultare in deo ſalutari nr̄o cum oībus ad collaudatiōem ſpectan tibus in hymnis et canticis. q̄d lucidius q̄ʒ ex pietatis ratiōe de/ ſcriptiōes aſſignare Quid eſt ma gnificatio dn̄i ſi queritur. Dic q̄ ē ſpēs pietatis corde ore vel ope ꝓueniens ex ꝯſideratiōe vel ꝑſte ſtatione diuine magnitudinis et maieſtatis ſui dn̄ij. Eſt em̄ maie/ ſtas q̄ſi magnitudinis ſtat⁹ Quid exultatio ſp̄us in deo ſi queritur dic q̄ eſt pietas ꝑſtans in gau dij ſigno quoniā deus eſt ſaluta/ re nr̄m. Dic itaq̄ʒ ꝯſeq̄nter ad in/ terrogatiōes de benedictiōe id ē bona donatiōe. de gr̄aꝝ actiōe de adoratiōe. de latria. de religio ne. de tubis ductilib⁹. de cordis ꝛ organis. q̄m hec oīa ſnnt pietas ad deū talib⁹ ſignis et indicijs ſe ꝑſtans. Eſt aūt pietas vt dixi mus ad deū amor integer. eo q̄ dei gen⁹ capaces et participes e/ ius ſum⁹ Dignatur vo de⁹ viciſ/ ſitudinem ad gen⁹ ſuū refundere imo ꝑuenire in benedictiōib⁹ dul cedinis. maxime per incarnatio/ nē ꝑ qua cecinit mater iſta pieta/ tis canticū ſuū nouū Magnificat aīa mea dn̄m et ſcm̄ nomē de q̄ ſupeſt non colloquēdo. ſed diffe/ rendo ſubire tractatū Tu interim ſilueris. ¶ Diſcipul⁹ Supeſt ali/ ud ſpeciali⁹ inſinuādū. fundamen tuʒ. qua rōe btām nr̄am dicunt oēs generatiōes. ¶ Mgr̄ Ratio iam p̄tacta eſt ex fine. oēſq̄ʒ ge/ nerationes ſūt affines ei nō q̄lit/ cūq̄ʒ ſed vt matri. Debent idcir/ co cognoſcere beneficioꝝ largi/ tiones ex ipſa ꝓcedere. hec autez recognitio ē ſua benedictio. Qua in re dices ea q̄ ſequūtur Dicitq̄ʒ oēs generatiōes. btām dicūt ma riam. ſicut ad ipſam oēs hn̄t pie/ tatem ſaltem naturalem. Ratio q̄r naturalem hn̄t amorez om̄es generatiōes ad eā. ſc̄dm genus ſuū p⁹ dn̄m nr̄m Jh̄m xp̄m. Dei quidez mr̄ eſt effecta Clamat id circo Venite ad me oēs qui con cupiſcitis me. et a generatiōibus meis adimplemini. Et iterū. Me/ moria mea in generationes ſclo/ rū. Sicut miſericordia dei eſt a ꝓ genie in progenies timētib⁹ eum Dic q̄ generationes hoīm. dege neres ſunt habende. q̄ mariā nō pie colūt nec btām ſpontanee re/ cognoſcunt. Additur ſpontanee q̄r velint nolint. ipſam naturali

pietate venerant̄ et colūt queād/
modū.de demonib' ait Jacobus
ꝙ credūt et ꝯtremiſcūt. Dic ꝑte
rea ꝙ ab initio et ante ſecula cre
ata ſit hoc eſt ꝑdeſtinata cauſa fi
nis ⁊ affinis oīm generationum
ꝙ debēt iō recognoſcē et benedi
cere gen' ſuū.imo regeneratiōis
initiū p' xp̄m Dic ꝙ apud gene/
ratiōes ſeculoꝝ generatio ꝑterit
et generatio aduenit. Ipſa vō eſt
terra ꝑmanens de q̄ veritas or/
ta eſt q̄ manet in eternuȝ. Dic ꝙ
nobis oībus affinis eſt velut in
om̄i genere affinitatis iſta.quam
benedicūt et beatificāt oēs gene/
ratōes Eſt ſoror ab hūana ſpē.
eſt mater ex nr̄a p' filiū regenera
tōe. Eſt cognata cū angelis ⁊ no
bis.ex ſilitudine intellectualis na
ture. Eſt vnū cor nobiſcū.vna a/
nima.vn' anim' et vn' ſpūs ex di
lectiōis obligatiōe. Dic ꝙ pin
de fiduciā magnā habem' adire
in oīb' nc̄itatib' noſtris.ſue thro
nū pietatis Plane deſpicē nō ꝑt
gen' ſuū q̄ mater ē pietatis cui'
origo ꝓgredit̄ ex generis vnita/
te. Diſcipul' Gratis ita dicere
deſidero gratis affecto colē bene
dicere et ꝑdicare btām et beatifi/
cādam ꝑ oēs generatiōes qꝛ fe/
cit ei dn̄s magna qui potēs eſt et
ſcm̄ nomen .ei'

Sequitur altera parti-
tio ſiue dialog' de ſcō nomine
dei.vbi de triplici noticia .dei
per notulas lxxij.

Prima notula

Magnificat aīa mea dn̄m
quia fecit mihi magna q̄
potens ē et ſcm̄ nomē ei'
Magna ſūt et magna nimis o
virgo beata.q̄ fecit in aīali por/
tione dn̄s ꝑ incarnatiōeȝ ſui.duȝ
ſupuenit ſpūſſcūs in te fecūdans
nedū in mente ſed in corꝑe.et vir
tus altiſſimi.obūbrabat tibi.tam
in corꝑe ꝑ extinctōem fomitis q̄ȝ
in mente ꝑ infuſiōem effectualem
noīs ſui vt experimentalr agno/
ſcēs.o ſancta ſcāꝝ.qꝛ ſcm̄ nomen
eius. Scm̄ nomen.impollutū . in/
cōtaminatū ꝯſecratū ꝯfirmatuȝ.
ſine terra ſine cōcretōe materie.⁊
ab om̄i ꝓrſus impuritate liberuȝ
et alienū. Scm̄ nomē illi' q̄ dedit
filio tuo Ihu xp̄o nomen ſalus
Naȝ ideo Jeſus.a deo et angelo
et hoie noiatus eſt.qꝛ saluū faci/
et ꝓplm ſuuȝ a peccatis eoꝝ.ipſo
dicente.qꝛ nemo venit ad prēȝ ni
ſi per me. Sed obſecrat te bea
tā.cui fecit magna qui potēs eſt.
obſecrat te pauꝑ exul et aduena
non abſcondas O pulcerrima et
prudentiſſima feminaꝝ nomen i/
ſtud ſcm̄ filij tui qui fecit tibi ma
gna qui potēs ē.non ſileas a me
neqȝ taceas a me ſeruo tuo.⁊ pu
ero tuo. Cupis gl'ificari nomen i/
ſtud ꝑ te inde gl'iaris te btām di/
ci ꝑ oēs generatiōes.nō ꝓpter te
ſed ꝓpter natū de te.hortaris cū
pſalmiſta et dicis. Magnificate
dn̄m mecū et exaltem' nomen ei'

in idipm. Conſci⁹ eſt et teſtis me⁹
fidelis in celis dñs. qui tecū ē iaʒ
non in vtero carnis carnaliter ſʒ
ſpūaliter in vtero tā corpis qʒ a/
nime. Cōſci⁹ inqʒ qꝛ ſtudioſe me/
ditata ē mens cogitare qd̄ et q̄le
eſſet nomē ſcm̄ ei⁹. nō qd̄ eſt apd̄
ſe. qꝛ nec poſſibile nec fas. iſtud
mortalem inquirē. ſed apd̄ crea/
turam ſuā. imagine ſua notatam
et ſui capacē. q̄re me creaē digna
tus ē nō meo merito. Quid enim
merēi potui p̄usqʒ in eē fui? Scri
pſit de diuis noib⁹ collaudator
tu⁹ dionyſi⁹ diuin⁹ O btā p oēs
generatiōes. hebreoꝝ grecorum
latinoꝝ. ꝛ oim generalr̄ nationū
et linguarū. Scripſit et docuit ꝙ
noia .ſ. dei ſumunt̄ ex triplici via
ſeu ꝯſideratiōe. Via cāſitatis. et
ſymbolice ſiſitudinis ex ſenſibili/
b⁹. Via ſupeminētie ex intelligi/
bilib⁹. Via abnegatiōis p ſuper/
mentales exceſſus. Dic obſecro
mihi. dic benedicta inter oēs mu/
lieres. Dic vbi paſcat. vbi cubet
dilect⁹ tuus iſte ex dilecto. dilect⁹
amic⁹ tu⁹. dilectus et amic⁹ per a/
morē. Trahe me coraʒ te. p⁹ eum
in odorē vnguētoꝝ ſuoꝝ ſimul et
tuorū. q̄m oia ſua tua ſūt. tibi nūc
eſt oia in oib⁹ q̄ cubat et paſcitur
in lectulo florido mētis tue. et tu
in ſecreto cubili maieſtatis ſue a/
pud prēm qui fontale principiuʒ
eſt toti⁹ diuine maieſtati. Ibi pfe
cto dom⁹ mr̄is ſue. Ibi cubiculum
genitricis ſue. Ibi p⁹deoſculatio

nē ſcām et pudicam docet te. Do
ce tu me que nec ipm. nec te igno
ras. doce p̄cor qd̄ ꝛ q̄le ſit nomē
ſcm̄ ei⁹. Doce ſi ſufficient̄ modos
cognitiōis explicuit paul⁹ conſci⁹
verborū q̄ nō licʒ hōi loqui. q̄ ex
te muliere dicit ipm factuʒ ſub le/
ge. Muliere ſiquidē illa q̄ fas ha/
bet dicere. Ego mater pulcre
dilectiōis. cū ceteris in laudē ſapi
entie poſitis. tibi per eccleſiam an
thonomatice et emphaſice lauda
biliter attributis. Doce q̄ſo ſuffi
ciēter .ſ. et ad plenū nomē dei quē
admodū ab eo ſit expoſitū cū ait
Videm⁹ nc̄ p ſpeculū et i enigma
te tūc āt facie ad faciē. Ecce ex̄pli
cē inuenio nois ſci dei ꝯgnitiōeʒ
ſpecularē. enigmaticā et facialeʒ
Prima et ſcd̄a nobis hic cōcedū
tur et nūc. tertia tūc in re. nūc in
ſpe ſola p̄ſtatur. Doce ſi ſcā peto
ſi ſcā requiro que ꝛ qualis ſit hec
triplex ꝯgnitio. Audiaʒ qd̄ loq̄/
tur in me dñs. p ſpm̄ ſapiētie ſue
et tue. ſue per eſſentiā. et tue per
gratiam ſingularem. Semel loq̄/
tur de⁹. et id ipm non repetit. Ha
bes legem et pphetas. interroga
diligenter eos et dicent tibi. Fiat
ita. Sed aſſit ſpiritus tuus bon⁹
interroganti. Aſſit et audienti ne
vel ſtulte et indigne interroget.
ne reſponſiones deniqʒ datas
auribus ſurdis accipiat. ſed obe/
diat ſpūi totiens incalcanti. Qui
habet aures audiendi audiat.

Nō ſic cor icraſſatū nec ocl̄i mēt̄l.
ceci. Audiā videā et intelligā ꝑ
diſciplinā ſcꝑture dicētis .ꝑ os ꝓ
phetaꝝ. phoꝝ et theologoꝝ. q̄/
admodū noticia dei que ē nomē
ſuū multiplicit̄ acq̄ritur. quo ma/
xime nūc intelligē. reſonās illud
apl̄i v̄bum. Uidem⁹ nūc ꝑ ſpecu
lū in enigmate tūc autē facie ad
faciē. Et q2 ꝓponit viſiōis verbū
queſtio eſt ſi oīs de deo cognitio
ſit viſio. cū viſio quelibet videat̄
eſſe cognitio. ⁊ intuitiua cognitio
Multa v̄o ſūt noīa de deo q̄ non
ſignificāt iuitiuā cognitōem Eſt
ergo primū inq̄ſitiōe digniſſimū
q̄d ſit intuitiua ꝯgnitio ſiue viſio
¶ Cognitio intuitiua licet appro
priet̄ viſui vel oculo corꝑali. nihi
lomin⁹ extēdit ſe ad oēs ſenſ⁹ cor
porales q̄nq3. imo ad oēm vim
ꝑceptiuā Pōt aūt deſcribi cogni
tio intuitiua. ꝙ eſt ſimplex et ime/
diata cognitio rei ſcd̄m obiecta/
lē directam immutatiōe3 in ſe vel
in ꝓpria ſua ſpecie. Patet deſcri/
ptio q2 ꝯuenit oī et ſoli cognitōi
intuitiue. Differt a ꝯplexis. et me
diatis ꝯgnitiōib⁹ reꝝ. que nō cau
ſant̄ ſcd̄m obiectalē et directā im
mutatiōem in ſe vel in ꝓpria ſua
ſpecie. q̄les ſūt ꝯgnitiōes abſtra
cte ꝯplexe. vel incōplexe q̄ fiūt ꝑ
alienas ſpēs i imaginatōe vl̄ rōe
reb⁹ abſentib⁹ ſeu nō exiſtētib⁹
Uidet̄ aūt ꝙ cognitio intuitiua
ſic deſcripta ſit idem qđ experien
tia vl̄ experimētal̄ ꝑceptio. ſeu no
ticia Poſſ3 h̄ nūerari ꝑ ſingulos
ſenſ⁹. Sed ē dubitatio ſi cognitō
debeat dici imediata et intuitiua
q̄ fit ꝑ ꝓpriam ſpēm derelicta3 in
ſenſu. deficiente vel abſente obie/
cto ¶ Qualiter eñ dicet̄ cognitio
immediata de re. dū nc̄ario req̄ri
tur media ſpēs? Quō ꝑterea dice
tur expimentalis cognitio de re
que abſens ē vel q̄ nullo modo ē
? Oportet h̄ ꝓpt̄ ꝯcordātiā docto
rū de cognitiōe intuitiua et ime/
diata ꝯquirere. que ꝯgnitō dicet̄
et q̄re dicat̄ imediata. Periñ ve/
nit ad cognoſcendū q̄ et q̄lis. et
q̄t modis viſio intuitiua noīetur.
Inuenim⁹ aūt q̄druplex medium
in ꝯgnitiōe vnū eleuās. alteꝝ cō/
tēperās. alterū adducēs. aliđ cō
iūgens Exēplū in oſtenſiōe colo/
ris. primo req̄rit̄ lumen mediū. e/
leuās potētiam viſiuā et ponens
colores in eſſe ſpūali. viſibili⁊ di
aphano ſeu perſpicuo. Hoc autē
mediū nō impedit q̄n ꝯgnitio co
loris dicat̄ immediata. Eſt ſcd̄m
mediū ꝯtēperans obiectū viſibi/
bile. oculo corꝑali vt ſeruetur ar
monia ꝯueniens oculo vt nō ab
exceſſu viſibilis deſtruat̄ Ne pre/
terea peruiū ⁊ ꝑſpicuū nimia radi
atiōe ꝓportiōe3 excedat ad ocu/
lum. Sed nec tale mediū ꝓhibet
ꝯgnitiōem imediatā dici et intui/
tiuam. Quid eſt mediū tale niſi ꝓ
portio ꝯplexiōis organi vidētis
Eſt mediū tertiū deducēs obie/
ctum ad oculum. q2 ſenſibile poſi

tum ſupra ſenſum non facit ſenſatiōem ſcd̄m ariſtotelē et experientiam Propterea nc̄e eſt ſpēs eſſe medias q̄ deducūt ꝑ mediū ōuenīens in contēperatā rem ſenſibilem ad ꝓpriū ſenſum ſuū Diſcurre per oēs et ſingulos ſenſus et ita videbis Sed nec obſtat tale mediū q̄n cognitio ſit immediata et intuitiua Alioq̄n nulla talis eſſ; in ſenſu de rebus ad extra niſi ꝙ ſit de ſpēb⁹ et actib⁹ ad intra de intelligibilib⁹. vbi bene reperitur aliqua res. immediate ꝯgnoſci per eſſentiam ſuā nulla ſpecie mediante. ſed actu diſtincto a re. Eſt quartū mediū cōiūgēs obiectū cū potentia Vocat̄ āt h̄mōi mediū actus quo res intuitiue videtur forte etiā habit⁹ infuſus vl̄ acquiſitus pōt dici tale mediu; niſi melius referat̄ ad mediū eleuans Certū eſt aūt ꝙ nec mediū tale. ꝯiungēs potentiā cu; obiecto. reddit cognitionem dici mediatā. et nō intuitiuam. vel experimentatiuā. Alioquin nulla creatura habēt immediatam cognitionem q: ſol⁹ deus eſt ſua cognitō actualis ſcd̄m articulū pariſieñ ⁊ veritatem. Remanet tñ ex p̄dictl ſatis apertis. difficultas p̄dicta ſi res poſſit dici videri intuitiue ⁊ experimentalr̄ dum non eſt vel abſens ē. Doctrina cōis artiſtaꝝ tempore meo non habebat incōuenientem hanc poſitionem. q̄n ſol abſens a noſtro emiſperio videretur intuitiuē per lumen ſuum in aurora. quin ſonus audiretur dum non erat. Ita de reliq̄s ſenſibus ex quo ſpēs ſimplex et ꝓpria erat pn̄s. quaſi deducens obiectum ad potentiā Notanter ad/dim⁹ ad ſpēm. ꝙ ſit ſimplex et ꝓpria. ne cogamur concedere noticias ſenſus cōis. et imaginationis et rationis de rebus ad extra eſſe intuitiuas Eſt doctor vnus q̄ ponit mediā noticiam. inf̄ intuitiuam et abſtractionem ſimplicem. dicens in caſu noſtro ꝙ noticia que preſente obiecto et cauſāte ſpēm. ſcilicet in oculo dicebatur intuitiua. deſinebat autem eſſe intuitiua. i. vertebatur in abſtractiuam. corrupto ſeu abſente obiecto. Nihilomin⁹ poſitio p̄or probabilis eſt. que non deputat incōueniens. ꝙ res videatur intuitiue dum non eſt. Patet in deo. q̄ omnia iſta que non ſunt intuetur Similiter et beati in eo. imo et ꝓphetica viſio de abſentibus in ſuo lumine magis dicenda videt̄ intuitiua q̄; abſtractiua. ſicut ⁊ in angelorum cognitiōe. per innatas a creatione ſpecies vel receptas Auget vero difficultate; hanc conſideratio perſpectiuoꝝ dicentium viſionem non fieri. niſi ſub euerſa piramide cuius baſis ē in re viſa et pūct⁹ aſpidis in oclo Rurſus det̄minat decretalis benedicti. ꝙ beatitudo formalis cō

ſiſtit in duob⁹ actib⁹. qui ſunt vi/
ſio ⁊ fruitio. ſed addit ꝙ obiecta
lis beatitudo eſt ipſe deus. Pona
tur ergo ꝑ poſſibile vel impoſſi/
bile ꝙ ſbtrahēte ſe deo in rōe ob
iectali q̄admodū libere p̄t. ma/
neant illi duo actus viſio et frui/
tio. nunq̄d dicetur iſte prim⁹ bea/
tus. etiā nūc beatus formaliter ⁊
intuitiue? Augetur amplius ſi cō/
ſiderem⁹ oēm creaturam. q̄ ↄpat
ad deum in rōe veſtigij vel imagi
nis. tanq̄ꝫ in rōe ſpeciei repreſētā
tis deum q̄ꝫ per analogiam. ſed
non min⁹ q̄ꝫ radius. q̄ꝫ lumen ſol
ↄpetur ad ſolem licet non ſit e/
iuſdem ſbe cuꝫ ſole. Vidēs igitur
creaturas. et intelligens. i. int⁹ le/
gens habitudines hmōi imagi/
nis et veſtigij in triplici genē cau
ſe efficientis formalis exēplātis.
et finis. nedum intelliget inuiſibi/
lia dei per ea que facta ſūt. iuxta
verbum ſapientis et apl̄i. ſed ha/
bebit notitiam intuitiuam de dō
non minus immediatam et ꝓpriā
q̄ꝫ habeat oculus de ſuo obiecto
puta de ſole per lumen ſuū viſo.
Hoc nullus videtur conceſſiſſe. i/
mo damnatus eſt articul⁹. ꝙ de/
us hic immediate per eſſentiam
videatur. Et ſi non immediate. er
go nec intuitiue. ¶ Addamus
ad difficultatem et contra arti/
culum quia exiſtente homine in
proſpectu dicimus ꝙ homo vi/
detur. conſtat tamen ꝙ oculus
corporalis non attingit ad ſub/
ſtantiam hominis ſicut nec ali⁹
quiuis ſenſus. Oportꝫ ergo ꝙ re
feratur ad viſiōem intellect⁹ viſio
ſubſtantie hominis vel eſſētie ſue
Hic ꝓinde ponunt aliqui ꝙ ob/
iectum intellectus naturaliter.
et pro ſtatu p̄n̄ti eſt quidditas re
rum naturaliū. habita per abſtra
ctionem intelligentie vel intellect⁹
agentis ex fantaſmatib⁹. Nūq̄d
ergo agentis hec intellectualis
cognitio dicet̄ intuitiua? Proce/
dam⁹ vltra. ꝙ ſi requirit̄ et ſuffi/
cit talis abſtractio hic nos non
plus cognoſcim⁹ ſubſtantias ſeu
quidditates rerū materialiū q̄ꝫ
dei quidditatem. nec pl⁹ aīam no
ſtram q̄ꝫ angelicam naturā. imo
breuiter nihil intelligim⁹ intuitiue
et expimentalr̄ de reb⁹ niſi ſola ac
cidentia. nec iā ꝑ intellectū vt in/
tellect⁹ eſt. ſed ꝓut influit in ſenſ⁹
exteriores. per ſe vel ꝑ vires ꝓpri
as. ſi ponunt̄ ſubſtātialr̄ ab eo di
ſtincte. Sꝫ neq̄ꝫ poterit haberi co
gnitio ſimplex et imediata et ab/
ſoluta cuiuſcūq̄ꝫ differētie ſbalis
imo nec differētijs accidētiū. q̄d
ↄcedit vn⁹ doctor. ¶ Quid p̄terea
ſi ↄceſſerim⁹ cū Aug⁹. ꝙ nō poſſu
m⁹ hic habere cognitiōeꝫ ſincerā
de rebus. niſi de luce diuina nun/
quid oportebit ꝙ in. om̄i cogniti/
one veritatꝭ. preſertim ſincere co/
gnoſcat̄ lux diuina ſaltim in ſuo
lūie ſicut ↄgnoſcit̄ ſol in oi viſiōe
corꝑali colore ꝑ irradiatiōem lu
cis ⁊ lūis ſol. et ita redibit ꝙ de⁹

hic intuitiue videt. Deniq; ſupeſt
exp onendū quid ap̄lus intelligit
dū ait Uidem⁹ nūc p̱ ſpeculū in
enigmate. tunc aūt facie ad facē
q̄ ſit differētia inter iſtas tres viſi
ones Difficultates iſte ſunt diu
mihi multūq; q̄ſite. ſed nec ſatis
apparet exitus niſi p̱ noīm diſtin/
ctiōem q̄ noīa cū ſint ad placituz
ſi per ea conſtet de reb⁹ et ſenten/
tiȷs ſatis dz eſſet inquirentibus
veritatem maxime p̱ diſciplinam
et doctrinā ſed nō ſatis ad experi
entiam Poſſum⁹ itaq; de noticia
intuitiua loqui generalit̄. magis
ꝓprie. loqui ꝓpriſſime Diffinitio
nē p̄ſcriptam. de noticia intuitiua
loquēdo ſcz ꝓut viſio et intuitio
ſe extendit ad oēm vim ꝑceptiuā
ſui obiecti ſimplr̄ ⁊ immediate vt
dicim⁹ vide qūo hoc ſonat qūo
redolet qūo ſapit. Sic dz de intel
ligente hec dicim⁹ ꝙ bene ſentit.
Et inde venit ſentētia generaliter
Omīs ꝑceptio obiecti ſimplex ⁊
immediata p̄t appellari intuitiua
ſiue obiectū ſit realiter p̄ñs in ſe
ſiue p̱ ſuam ſpeciem tantūmodo:
ipſo deſtructo vel abſente quem/
admodum ſolet dici ꝙ oculus vi
det et auris audit res aliquas
iam deſtructas vel ablatas. pro/
pter ſpecies colorū vel ſonorum
que remanent in exteriori ſenſu.
ſicut pretactum eſt. Aut ſi miracu
loſe viſio cauſaretur a deo in ocu
lo vel ab obiecto cauſata ſeruare
tur Cadent etiam hic exempla de
colorib⁹ qui videntur alȷ̄ q; ſint
vt in iride et in nubibus et in vi/
tris ſuppoſitis obiectis et oculo
linea recta viſuali. Magis prop̄e
nominatur intuitiua noticia. que
ſit obiecto p̄ñte. et actualiter. im/
mutante per ſe vel per ſuam ſpe/
ciē immediate. Exemplū ꝯmune
eſt in ſenſibus exterioribus p̱ dif/
ferentiam ad interiores Propriſſi
ſime vero noīatur intuitiua ꝯgni
tio q̄ cauſatur ex obiecto per ſe
ipſam et eſſentiā. ſcz abſq; ſpecie
media. Sicut em̄ deus intuetur
ſe ipſum ſic angeli cognoſcunt
eſſentias ſuas. licet per actum ſu/
peradditum. Sic cognoſcimus
noſtros actus interiores. ſic perci
pimus immutationes paſſionum
per ipſaſmet paſſiones actualit̄
immutantes ſine ſpecie media. li/
cet non ſine actu perceptiuo me/
dio. quoniam hoc propriū eſt ſo/
li deo. ꝙ ſit ſua perceptio. ¶ Eli/
cimus ex premiſſis ꝙ omnis no/
ticia propriſſime intuitiua. ac p̱in
de noticia que habetur per deuo
tiōem. et vniōem mentis ad deū
nequaq; fit aut fieri p̄t ſine co/
gnitōe p̄uia vel comite ſcdz Aui
cennā aut ex perceptione tali cō/
ſurgit Alioquin in plantis. et in
inanimatis poneretur delectatio
Sed et vt cum p̄bica rōe loqui
nos pateat ¶ Fundemus iſtud
dictum per aliquas veritates.

Dans formā dat ꝯſequētia ad
formā Jſta ē pbī et experiētie. cō
ſeq̄ns vero ad oēm formā. tā na/
turalem q̄ȝ realē q̄ȝ intentionaleȝ
q̄ȝ ſpūalem. ponit̄ eſſe coaptatio
vel inclinatio vel appetit⁹ vel affe
ctus ſpōtane⁹ et ſuauis. aut vo/
lūtas tēdēs in finē ſuū. Quiſq̄s
ſit iſte finis ꝓxim⁹ mediat⁹ vel vl
tim⁹. Ceteꝝ ne multitudo noīm
nos impediat appellam⁹ ꝯſeq̄ns
illud ad oēm formā. noīe amorꝭ.
de quo augꝰ. Amor meus pond⁹
Jn illo feror q̄cunqȝ feror Eſt āt
in omī re pōdus ſuū. Oīa em̄ in
numero. pōdere et menſura for/
mata ſūt de q̊ Jerothe⁹ referēte
dionyſio ꝯpoſuit hymnos ama/
torios Ceterū de mltiplici amoē
dei ſparſo p creaturas de quo
boetius O felix hoīm gen⁹. ſi ve/
ſtros animos amor quo celū re/
gitur regat. Et diuin⁹ Jgnacius
amore igne⁹ Amor inq̄t meus
crucifix⁹ eſt. de quo amore puellu
le martyres gl'iate ſūt inter tor/
menta. noīatim Agnes et felicu/
la cū ceteris. Ecce inquit felicula
ſicut cepi videre amatorē meum
xp̄m in quo amor meus fixus eſt
Unde dr̄ affectio Cōcludit̄ ſta
tim ꝙ amor vel affectō aīalis. ra
tionalis et intellectualis nō cau/
ſatur ſine cognitione p̄uia comi/
te et ꝯſequēte. Omittam⁹ interea
de amore vel affectu rerū inaīa/
taꝝ. qui vtiqȝ amor vel appetit⁹
ꝯſequit̄ formaȝ naturalē ipſoruȝ

ad loca ſua tāq̄ȝ fines ſue ꝯſerua
tiōis ſicut ignis cauſās ignē. dat
formā ſuā cū inclinatiōe ad locū
ſuū ſurſū. in q̊ q̄etat̄. ſi eſt. mouet̄
aūt ſi nō eſt. impedimēto ceſſante
Reſtringam⁹ ad amorē ḗplicē q̊
ꝓpoſito nr̄o ꝯgruit vt oñdam⁹ ꝙ
de⁹ p amorē cognoſci nō p̄t ſine
ꝯgnitōe p̄uia et comite. Sic per/
inde palā fiet. q̄ ſit et q̄lis ꝯgni/
tio p amorē. p experimētaleȝ ei⁹
noticiā. ⁊ q̄liter intuitiua dici p̄t.
Jtaqȝ pceptio amoris vel affcu/
alis vel expimētalis ē ꝓpriſſime
intuitiua nō q̄dem ſp de re dilcā
ſȝ de ipſo amoris actu vel affectu
q̊ tendit̄ in dilectū Siſtat h̄ oro
deuota mēs. et attēdat q̄d inten/
dit hec veritas oñdere. Dicit em̄
duo Unū ꝙ amor vel affect⁹ ſē/
titur intuitiue. vel experimentali/
ter ꝓprie et per eſſentiam et hoc
tertio dicim⁹ niſi ſe coniungat a/
manti immediate per eſſentiam
ſuam. et non per alienam ſpeciem
non tamen ſine actu cognitionis
medie inter amantem et amatuȝ
quantūlibet amatuȝ ſit eſſentiali
ter preſens amanti. Capiamus
exemplum primitus de tertio in
diuinis et in beatis Jtaqȝ deus
pater non produxit ſpirituȝ. niſi
prius origine produxerit verbū
q̄d in forma dei eſt ſcd̄m apl̄m.
Porro generādo et cōmunican/
do verbo formam. dat conſequē
tia ad formam. Quid autem
conſequentius ad formam eſt.

niſi ꝙ inclinet et afficiat ad ſuuz
pncipiū. et locū generatōis ſcilȝ.
quēadmodū expimur ī generati
one naturali ignis vel alioꝝ. q̄b⁹
p⁹ menſurā numerū et formam.
dat pōdus amoris naturalis ad
locū ſuū. et hec q̄ dē materialit in
immaterialib⁹. in ſpūalib⁹ ſpūalr
ſicut in angelis. ſic in aīa rationa
li imo ſicut altiori longe mō in v̄/
bo diuino. qd̄ ex forma diuinal pr̄/
nitatl. ſibi cōicata ɔſeq̄nt iclinat
afficit et inamorat. et zelat ꝑ a/
morē ſuū ſpiratū. q̄ ſpūſſcūs ē re/
dire ad prēm circulo ɔpletiſſimo
vbi nō differt alpha et o pncipiū
et finis. Et hec circulatio in et̄nū
eſt. fuit et erit. ſicut pr̄ et̄nalit dat
formā ſuā filio ⁊ ɔſeq̄nt eādē vim
ſpiratiuaȝ cōicat filio. ꝑ q̄m vim
ſpirat ɔcordit ſpūſſcūs. amor v/
triuſq; ¶ Redeam⁹ ſuꝑ alia duo
dicta. Primū et ſcd̄m Itaq; 2ᵐ
dc̄m ē ꝙ tal noticia nō ſꝑ ē intui
tiua vel ꝓprie expimētalis rei di
lecte. Nō manifeſta ē q2 nō ſēꝑ eſt
noticia talis ſimplex et imediata
ꝑ obiectalem et immediatam no
tionem rei dilecte ſicut ſupponit
et crebro videm⁹. Primū vero ſta
tim perſpicuū eſt intuenti deſcri/
ptiōem noticie intuitiue et experi
mentalis ꝓprie dc̄e. Nihil em̄ ma
gis imediate. et ſimplr et ꝑ eſſen
tiam et ꝑ obiectalez actu pn̄tiaȝ
ſentit q; amor intim⁹ vel affectus
ſit iſte intellectual. ſit ſenſualis. ſit
de. re pn̄te vel abſente. vel nō exi/
ſtēte. Tollat attn̄ calūnia ſuꝑ hec
q̄ dr de abſentia rei dilecte vl nō
exn̄tia ei⁹ Et dicam⁹ cū pħis et
theologis ſubtiliſſimis. qd̄ om̄is
res creata habet triplex eſſe. q̄2
qd̄libȝ pt̄ dici preſēs ſuo modo.
Habet eſſe in arte diuina. nec q̄le
cū q; eſſe ſed diuinū et vitale. qd̄
factū in iп̄o ſcȝ verbo vita erat.
Et qualis vita? Nimirꝝ illa q̄ eſt
lux vera q̄ illuminat oēm hoiem
veniētem in hūc mūdum Sicq; oē
om̄is creatura eſt in deo creatrix
eſſentia. Habet ſcd̄m eſſe in intel
ligentia angelica ſm̄ ſapiētiam
quam effudit deus ſuper omnia
opa. ſua q̄ ab initio creata eſt im
mediate. angelice poſtmodū de
multis. hoc eſſe cōicatum eſt om/
nibus in prima creatiōe et in cō/
ſeq̄nti in omniū hoim illuminati/
one et plus et minus clarius et
obſcurius. Habet tertium eſſe om
nis creatura in ꝓprio genere ſeu
materiali ſeu ſpūali ¶ Coaptemus
diſtinctiōem triplicis huius eſſe
ad rem nr̄ām et dicamus ꝙ nul/
la res amari poteſt vniuerſaliter
loquendo/niſi preſens ſit amanti.
altero triū modoꝝ p̄cedētium. q̄
referunt ad duos. ſ. ad modum
pn̄tie eſſentialis in ꝓprio genere.
vel ad modum preſentie intentio
nalis ſeu formalis in ſua cogniti
one. Vnde de⁹ ſi per impoſſibile
non cognoſceret creaturas ipe
nō diligeret eas q2 in principio
qd̄ eſt verbū creauit oīa. portās

oīa v̄bo virtutis ſue. Sīr in angelis. amor nō eſſet ad alia a ſe: imo nec ad ſe niſi tale qđ amat ꝛ pn̄s eſſet eſſentialit̄ vel intētionalit̄ diligēti vel cognoſcēti. Obijceret aliqs ꝙ inſenſibilia feruntur pōdere ſuo ad loca ſua. nec tn̄ iſta ɔgnoſcūt. R̄nſuz eſt ꝑus ꝙ habent naturalē formaz ſuā in ſe ipſis. cui data eſt et impſſa talis inclinatio ɔſequēs formā. Vn̄ nec hʒ ꝓ incōuenienti. doctor vn⁹ totus ſeraphic⁹ ɔcedē. ꝙ in om̄i re ſit impſſus. qdaz mot⁹ cognitionis naturalis dirigētis quodam ſuaui impetu rē qualibet in ſuū finē ſicut ꝛ in angelis ſicut ꝛ in hōibus ſicut in aīalib⁹ ꝑ cognitiōez ſupadditaz. q̄i formalē et accidētalē Sic in eiſdem quēadmodū in ceteris. impſſa ē forma eſſentialis. q̄ ſpōtanee in brutis. libere in intellectualib⁹ dirigit in ꝓpriū finē. Vexē ꝙ libertas vt arbitraria eſt nō ſꝑ ɔformat et inde ꝓcedit peccz qđ corrūpit modū ſpēz et ordinē debitos addi ꝑ habit⁹ et act⁹ virtuoſos ad libertatē naturalē. q̄ licet ſꝑ in ſe virgo ſit et pulcra. etiā in demonib⁹ violari nō poſſit in eſſentia ſua. ꝑcipitat tn̄ a dn̄o ſuo ꝑ inobediētiaz arbitrarie libertatis. vt non exerceat naturale dn̄ium ſuū et quo ꝑdita eſt dn̄ij. Qua in re cecinit nr̄a tympaniſtria diſpſit ſupbos mēte cordis ſui. Deponēs potētes de ſede naturalis ſui dn̄ij. nō per ſuā. ẜ ꝑ ſubditorū rebellionē. Cōſonat p̄miſſis deſcriptio dionyſij de regno dei. Regnuʒ inq̄t eſt oīs finis et ordinis et legis ꝛ ornat⁹ diſtributio. vbi ꝑ totū ornatū. ſcđm expoſitores accipit̄ inclinatio naturaliter indita cuilibet creature vt obediat ſuauiter creatori. Iuxta illud ſapiētis a pħia deductū apđ boetiū. Que ſapientia attingit a fine vſqȝ ad finem fortit̄. et diſponit oīa ſuauit̄. Tēpus ē et locus ex p̄miſſis ſoluere difficultates p̄tactas circa ɔgnitiōem nois dei intuitiuā. exprimētalez et effectualē. ſicut orat eccia in orōe pn̄tis dn̄ice. De⁹ v̄tutum cui⁹ ē totū qđ eſt optimū inſere pectorib⁹ nr̄is amorē tui nois ꝛc. Preſupponēdo q̄d ſit noticia ītuitiua cōiter dc̄a. q̄d ꝓprie. q̄d ꝓpriſſime. Rurſ⁹ q̄d ſit amor vel affect⁹ et vn̄ oriat̄. et quēadmodū affcs oīs exprimētalr ɔgnoſcat̄. colligat ſe mēs hūilis ꝛ videat q̄t cōcurrīt ad viſiōez glie ɔſūmatā. vt de his q̄ certa fide credim⁹. et ex alijs q̄ q̄tidiana nos docet experiētia citi⁹ attingam⁹ ea q̄ mediant inter cognitionem naturalez vie. ꝛ ſupernaturalem glorie. Illa v̄o ſūt q̄ prouenīunt. hic nobis per grās ſpiritales ſupnaturalit̄ immiſſas. prout vnicuiqȝ diuidit deus menſuram fidei. donorū qȝ ſuorꝫ. Iſta ſūt ſpecula. iſte ſpecies iſte forme. iſte theophanie. iſte caligines luciḋiſſime. iſta ſilētia ſub

quib⁹ et in quib⁹ ſpeculat̃ a nobis
hic et nūc de⁹. Cōcurrit ad viſio/
nē glĩe lumen q̄druplex ſcʒ lumen
potētiale. habituale. obiectale et
actuale. Lumen potētiale eſt ipſa
met aĩa rationalis. Remanet enĩ
ſp̄ naturale lumen ei⁹ et ſubſterni
tur tā grẽ q̄ȝ glĩe q̄cquid ſit de a/
liȷs lūmib⁹ naturalit̃ adq̄ſitis in
actu vel habitu. Porro lumen ha
bituale. p̄cipuū et principale vo/
cat̃ lumen glĩe corn̄dens. lumini
grẽ in via. differēs ab ea p̄ eſſe cō
ſūmatū queādmodū doctrina cō
munis docet de habitu caritatis
ꝙ manet idē in patria ꝙ nō excī/
dit ſcd̄m apl̄m. Ceteꝝ lumen ob/
iectale eſt ipſe de⁹. ſe p̄ntans in ob
iectali rōe. nulla ſpecie mediante.
Ꝓpterea d̄r videri facie ad faciē
et ſicut eſt. et oculo ad oculū De/
niqȝ lumē actuale ponit̃ in actib⁹
intellect⁹ et volūtatis qui ſūt vi/
ſio et fruitio Juxta detmīatiōem
extrauagātis bn̄dicti Corn̄dēt
āt viſiōi et fruitioni actualib⁹ tres
habit⁹ ſuccedētes habitib⁹. fidei
ſpei et caritatis in via. q̄s tres do
tes appellam⁹. aĩe. xp̄o deſpōſate
matrimonio p̄ gl̄iam ꝯſummato
Quāuis ab aliquib⁹ ponant̃ do/
tes. ipſi actus. viſiōis ⁊ fruitionis
ſub q̄b⁹ includit̃ act⁹ qui d̄r tentio
ſuccedēs ſpei vie et p̄ approƀatio
nem fruitio noiat̃. ſi diſtinguam⁹
dilectiōem a tentiōe. vel etiā frui/
tiōe ſtricte ſūpta. q̄ delectationi
ꝓpria ē. Sicut in via ponit̃ in actī

bus et habitib⁹ gratuitis q̄dam
t̃nitas ꝟtutū theologicaꝝ. ſimilr̃
ponūtur ſuo mō in btitudine t̃ni
tas dotū in vnitate luminis glĩe
Hec aūt vnitas in t̃nitate. et tri/
nitas in vnitate vocat̃ btitudo
formalis. Si in habitib⁹. habitu/
alis. actualis ſi in actib⁹ Sed ob
iectalis dei rep̄ntatio. facialis ap
pellat̃ obiectalis btitudo. Ha
beat̃ q̄ſo pre manib⁹ vt ita loq̄r
p̄ns diſtinctio de duplici btitudi
ne obiectali. ſ. ⁊ formali. q̄r facit
ad intellectū et cōcordātiaʒ do/
ctoꝝ p̄cedētiū tp̄s decretal̃ Rur
ſum aduertat vnuſq̄ſqȝ ꝙ memo
rie nō abſtrahit̃ btitudo formal̃
in p̄dicta decretali. qm̄ memoria
nō facit ſpālēʒ potētiaʒ diſtinctā
ꝯtra intellectū in aſſignatiōe ha/
bituū ꝟtuoſoꝝ vel actuū. ſic nec
vis iraſcibilis ꝯtra ꝯcupiſcibileʒ
ponit numeꝝ. Applicem⁹ ſermo/
nē de h̄ q̄druplici lūie btifico. ad
q̄druplex lumē q̄d ꝯcurrit ad cō
tēplatiōem vie. dicētes ꝙ ex p̄te
lūis naturalis in ſe nō eſt varia/
tio h̄ et ibi. ſicut nec ip̄a aĩe natu/
ra eſſētialr̃ diuerſa ē p̄ſertiʒ ĩ ea/
dē aĩa q̄cq̄d ſit d̄ p̄fectione eēntiaꝝ
diuerſaꝝ aĩaꝝ. put ſonare videt̃
articulus De anima chriſti nō ſit
perfectior anima iude. error. Di
camus de habitu gratie ad habi
tum glorie. ꝙ differunt penes
imperfectum et conſummatum. ſi/
militer ⁊ act⁹ eius. Et ita de actu
et habitu charitatis poſſet dici.

Sed de habitib⁹ et actib⁹ fidei⁊
ſpei longe aliter q̄ꝫ in viſione et
fruitiōe patrie. Et h̄ ꝓpter tertiū
lumen qđ noiam⁹ obiectale qđ ē
ipſemet de⁹ in ſe viſus. Sicut er
go deficit hic in via. tertiū illđ lu
men obiectale non q̄dez in ſe q̄m
vbiqꝫ eſt ſed in rōe obiecti. clare
et nude et immediate in ſe viſi. ſic
deficit et differt viſio ⁊ tentio vie
a viſiōe et tentiōe patrie Nomen
inſuꝑ dei q̄ ſe noiat et manifeſtat
in celo a noib⁹ q̄bus in terra no/
minat̄. Quo ſuꝑ ſcō noie recipe
q̄ ſequūtur. ⁊ Scm̄ đ dei nomē
a ſc̄itate quā dioñ. deſcribēs ait
Sc̄itas eſt ab om̄i inq̄natiōe. libe
ra et ꝑfectiſſima et incōtaminatiſ
ſima puritas. Grece em̄ noiatur
agyos ſcm̄ ab a qđ eſt ſine et ge
t̄ra Pōt aūt hec ꝑticula ɔſtrui ꝑ
ſe ſubintellecto v̄bo qđ nomen
dei eſt vel dicitur vel eminet ſcm̄
Poteſt nihilomin⁹ hec ſententia
pendē. ſeu corr̄ndere ad p̄ceden/
tem vt dicat maria. ꝙ ſcm̄ nomē
dei fecit ſibi magna. Siq̄dez ois
cognitio dei. ſicut ē fides vel itelli
gentia recte vocat̄ nomē dei. Cō
ſtat aūt ꝙ ꝑ fidem et aſſenſū da/
tum verbis angeli virgo cōcepit
filiū dei Fecit te g° btām. q̄ credi/
diſti fecit magnā. nomen ſcm̄ dei
Docent ſacramenta. q̄ꝫ magna
ſit in noie dn̄i virt⁹ eius Aut cer/
te nomen hoc in ſilib⁹ accipit̄ ꝓ
noiato qđ eſt de⁹. Scm̄ nomē dei
eſt. i. ɔfirmatū ꝑ oēm creaturam.
maxime intellectualem. quaꝝ nul
la ſubſiſteret. niſi cauſa q̄ dedit eē
influeret Hinc canit Ambroſius
Rerū de⁹ tenax vigor immotus
in te ꝑmanens. Et facit h̄ ad p̄ce
dētem intellectū de magna virtu
te nois dei. Scm̄ eſt nomē dei qꝛ
ſc̄ificatū. i. ɔſecratū et dedicatum
eſt in electis dei ad ei⁹ gl̄iam. lau
dem et obſequiū Sc̄i eritis quia
ego ſāct⁹ ſum dicit dn̄s Scm̄ eſt
nomen dei qꝛ ſanctificatū legib⁹
eternis. qđ nephas ē violari Cla
māt ſeraphin. ſc̄s. ſc̄s. ſc̄s. ad inſi/
nuatiōez trinitatis ꝑſonaꝝ. iūge
bant ad ter ſc̄s nomen h̄. dn̄e de⁹
ſabaoth qꝛ trinitas ē in ꝑſonis.
vnitas ē in eſſentia. cui⁹ oꝑa par/
ticipāt tripl̄r imitatione interne
ſc̄itatis et eterne. Nomen dei vni
cū ē. ſibi ſoli cognitū ꝓpterea non
potuit ab aliq̄ alio a ſe iponi vel
effari. plene et ꝓprie qꝛ naturaz ſu
am cū ſuis ꝓprietatib⁹ ſol⁹ ɔpre/
hēdit. Dicit̄ hinc inhabitare lucē
inacceſſibilē. necnō ineffabilis et
innominabilis eſſe laudatur.
Nomen dei datū eſt chriſto. qđ
eſt ſuper omne nomen. ſic ad ꝓ/
prietatem reducendo factum eſt
per incarnatiōem. vt eſſet homo
deus. et deus homo. per commu
nicationem idiomatum et noim
¶ Nomen dei ſingulariter inter
puras creaturas eminet in ma/
ria q̄ illuminans vel illuminata
ꝑ int̄pretationē nominat̄ et dn̄a

Nomen dei ſūptum a creaturl. ſic
eſt oimodū. ꝙ ab oi creatura vſ/
ꝗ ad infimā p̄t ſumi noticia que/
dam rei. et inde nomen q̄ cogno/
ſcat. imponi et formari. Rō quia
q̄libet eſt veſtigiū. vel imago tri/
nitatis. ſcd̄m tria appropriata et
ſecundū triplex gen⁹ cauſe efficiē/
tis exēplaris et finalis. De⁹ ſicut
p̄t noiari ſcd̄m ſuas creaturas.
ſic p̄t ab hoie q̄ creatura antono
matice mūdi dr. participās cuz
omī creatura videri et intelligi.
nūc. p ſpeculū et in enigmate ver
ba ſūt apl̄i. Deus in ſuis. et ex
ſuis creaturis. p̄t dici intuitiue vi
deri. ſic̄ viſio intuitiua largiſſime
ſūatur. primo ꝑut generalr̄. ois
ꝑceptio obiecti ſimplex. et̄ imedia
ta. dr intuitiua. ſiue obiectū ſit rea
lit̄ pn̄s in ſe ſiue p ſuā ſpēm ſeu ſili
tudinē tātūmodo. Conſtat em̄ ꝙ
ois res. ſiue extra aiaz ſiue intra
gerit ſilitudinez dei. Poteſt em̄ hō
intelligēs. i. int⁹ legēs et credens
ferri in noticiā obiecti cui⁹ ē hec
ſilitudo veſtigiū. ſpēs. vel imago
Sec⁹ de brutis et hebetib⁹. q̄ de/
um et cui⁹ ſigna et verba. voces ⁊
ſpēs et ſpecula nō aſſumunt niſi
vt ſūt res q̄dam ad aliud nō rela
te. De⁹ experimētaliter cogno
ſci p̄t aut percipi a creatura mun/
di viatrice. et ſi nō in ſe tn̄ in ſua
obiectali rōe. vel imagine ſeu ſimi
litudine. tā extra q̄ȝ intra. Sequit̄
ex p̄cedēti. iſto corrolario vno q̄
dictū ē. oēm noticiā ꝓprie intuiti/
uā eſſe experimētalē et ecōtra
Deductio patebit infra in tracta
tu de mēte cordis Silr diffinitio
ſapiētie. q̄ ſupmuz locū tenet in
noibus dei p ſtatu vie quā ita de
ſcripſit dionyſi⁹. Sapiētia ē di/
uiniſſima dei cognitio que eſt per
ignorātiam cognita. ſcd̄m vnitio
nē ſupeminētez. qn̄ mēs ab aliꝭs
recedens poſtea etiā ſe ipam di/
mittēs. vnita eſt ſupſplēdētib⁹ ra
diꝭs inſcrutabili et ꝓfūdo ſapiē/
tie lūie illūinata. De⁹ ſi neget̄
h cognoſci expimentalr vel intui
tiue. vel etiā q̄dditatiue vt qr ne/
ſcim⁹ h de deo q̄d eſt. ſed q̄d nō
eſt. q̄a cognoſcit̄ p ignorātiaz vt
dicit diffinitio nūc īducta. opor/
tet ad ꝯcordiā dictoꝝ ſāctoꝝ no
ſtris vti diſtinctiōib⁹. q̄ rōbiliter
ab vtiſq̄ pñt admitti Una iā po/
ſita ē de noticia mediata et ime
diata. Altera ſilr inducta ē de no
ticia ītuitiua q̄ rōbilior apparebit
ſi cōſideremus ꝯſeq̄ntias iſtas ⁊
ſiles n̄ valē. Hec res ē intellecta.
ergo hec res ē. Hec res ē imagi/
nata ergo ē. Hec res ē ītuitiue vi
ſa p ſuā ſpēm g⁰ ē ſic̄ nec iſta. hec
res ē cognita a deo intuitiue per
ſuā eſſētiaz ergo iſta res ē demō/
ſtrata re. q̄ eſt ſolū poſſibilis. nec
fuit. nec erit Tertia diſtinctio ē
de q̄dditatiua cognitiōe rei. Co/
gnoſcit̄ itaq̄ȝ res. vno mō ſcd̄m
q̄d nois ſicut chimera cognoſcit̄
quia ſcimus quid hoc nomen ſi/
gnificat. ſcilicet chimera.

Secūdo dr res cognosci quāditatiue. qñ scit᷑ qz tal' res ē actu aut sub quaȝ generalitate cognoscuntur alique sue ꝓprietates et cause Si nō admittit᷑ h mēbrū distinctōis. vix relinquet᷑ aliq̄ cognitio quāditatiua de reb' etiā creatis et visibilib' Tertio mō ꝓpꝛijssime q̄d est de re scit᷑. duȝ ipsa cognoscit᷑ p suā cām ꝓximā et totalem Sic em̄ intelligit᷑ illud phi. Scire est rem p cām cognoscē. et q̄m illius est causa. ꝛc Cognoscimus hic q̄d est de' duobus ꝑmis modis. Terti' vel est ꝓpri' deo soli vl' cōicat' beatifice visioni. vbi facie ad facieȝ videbit᷑ scm̄ nomen ei'. et cantabit᷑ in id ipsum. Magnificat anima mea dn̄m

Sequitur tractatus

sextus dragmatic' sup h versu Et misericordia ei' a ꝓgenie in progenies ꝛc. Ubi de lamēto marie. per notulas centum

Prima notula

Et misericordia ei' a ꝓgenie in ꝓgenies timentib' eū. Discipulus Sentio queadmodū ɔsonat in cātico suo maria cū p̄re suo. cui' i vno psal. est initiū. Misericordiā et iudiciū cātabo tibi dn̄e. Timor itaqȝ venit ex ɔsideratiōe iudicij. Quid ē igit᷑ in hoc cantico. iūgere miam cū timore. nisi miam et iudicium parit᷑ cātare? Quid ꝑterea miam et timorē deo psallē. nisi exultare cū tremore? Sūt in h cātico tenor iusticie et mollis cant' mie. Sȝ q̄stio ē si maria iūxerit cantās et oferēs in corde suo cū spūs exultatiōe lamentū iusticie. presertim qz dc̄m est q̄ in oēs affectionum voces se cantantis marie variabat affect' Sic em̄ leui' induci poterim' nos pccores. sp cum letis miscē tristia. desiderare lectulum sponsi. sed timē speluncaȝ inferni. girare p meridiē sed flecti ad aq̄lonē. sperare de mia. sed timē iudiciū. scire tp̄s ridendi. et tp̄s flēdi Si spes eleuat ad p̄sūptiōem. deprimat timor. sed nō ad desperatōeȝ. Resiliat timor ab horrorē seueritatis ad placorē benignitatis. Dicat oīs xp̄ian' Impulsus euers' sū vt caderē ꝑꝑt᷑ miam iniq̄tatū meaꝝ. et dn̄s suscepit me scd̄m multitudinē miserationū suarū. Mgr Lamētata est absqȝ dubitatiōe. cū m̄ltis. tūc apd dei aures mentis sue ploratib' ꝟgo btā Absit vt imitaret᷑ inertiam iudeoꝝ. quā sub inducta pabola pueroꝝ in foro ludētiū dānauit xp̄s. Cecinim' vobis nec saltastis. Lamētauim' nec plorastis Judei siquidē si per allegoriā loq̄mur. necqȝ xp̄m māducātem cū eis. nec Johēm abstinētem in heremo susceperūt. sed vtriqȝ detraxerunt. Sic mente corrupti hoies oīa ad suū trahūt interitū. queadmodū egris aurib'. nec carmē placȝ

nec lamentū. Ut in corꝑalib⁹ nō
min⁹ ſpūalib⁹ cantib⁹ et auribus
¶ Diſcipul⁹ Offert ergo queſtio
dum ſederim⁹ ſup flumina babilo
nis hui⁹ exilij. quid eligibilius ſit.
vel cantare vł ſaltare vel lamēta/
ri et plorare. ¶ Mgr̄ Nōne ſoluti
onem aperit nobis. qui de ſeden/
tib⁹ ſup flumina babilonis et flen
tibus ſubiungit In ſalicib⁹ in me
dio eius ſuſpendim⁹ organa nr̄a
Deinde Quō cantabim⁹ cāticuꝫ
dn̄i in terra aliena? Legim⁹ xp̄m
crebro ploraſſe ⁊ doluiſſe. exultaſ
ſe ſpū ſemel Maria ſemel exulta/
uit in cantico. Johes cui⁹ hodie
dū hec ſcribim⁹ decollatiōis di/
es agit̄. exultauit ſemel in vtero.
O quotiens. marie aīam. doloris
gladi⁹ ꝑtranſijt Johes exēplar ⁊
p̄co pn̄ie. nō min⁹ opibus q̄ꝫ p̄di
catiōe. quotiēs bene credit̄ lamē/
taſſe Saltat herodiadis filia cū
gaudio. et preciū ſaltationis ſibi
dat̄. caput Johis in diſco. Egre/
diunt̄ inquit Job de gaudētib⁹
Egrediunt̄ q̄i greges paruuli e/
orū. ⁊ infantes eoꝝ exultāt luſib⁹
Tenēt tympanū et citharā et rn̄
dent ad ſonitū organi Ducūt in
bonis dies ſuos et in puncto ad
inferna deſcēdūt. Et q̄d eccl̄iaſtes
denūciet audi Meli⁹ eſt ire ad do
mū luct⁹. q̄ꝫ ad domū cōuiuij Et
iteꝝ Riſum reputaui erroreꝫ. et
gaudio dixi Cur fruſtra decipe/
ris? ¶ Diſcipul⁹ Dolo verent te
allegatiōes hmōi. que ſuppetunt

abſqꝫ numero. de gaudio vel tri/
ſticia ſtultoꝝ. q̄ dū letant̄ inſani/
unt. dū triſtant̄ furiūt Sic collo/
quiū pn̄s de lamēto ſpōſe. dū ad/
huc ꝑegrinat̄ a ſpōſo poſtq̄ꝫ de
canticis ⁊ epithalamio ſatis abū
de ꝯfabulati ſum⁹ ¶ Mgr̄ Fiat vt
vis Et vn̄ vis exordiamur? Pu/
to q̄ꝙ a lamento lāguoris ſponſe
querētis ſpōſum in lectulo q̄ꝛetis
ſcꝫ ꝑ noctes cognitiōis enigma/
tice et nō inueniētis. Sed neqꝫ ꝑ
vicos et plateas ciuitatis dū an
xia circuit et diſcurrit. dū adiurat
filias hiꝛl̄m ciuitatis q̄ eſt libera
mr̄ nr̄a ꝑ obſecratiōes ardētis
deſiderij Si inueneritis inquit di
lectū meū vt annūcietꝭ. ei qꝛ amo
re lāgueo. ¶ Diſcipul⁹ Imo p̄us
ſentio ꝯferendū de lamēto ſpōſe
cui ſponſus ob turpitudineꝫ ſu
am. deformitatēqꝫ dedit libelluꝫ
repudij. qꝛ vetula. ſ. et rugis ara/
ta. qꝛ depoſita a ſede ſtabilitatis
et honoris. ſedet in puluere vani
tatis aut vagat̄ egreſſa p⁹ veſti/
gia gregū illoꝝ. q̄ ab vnitate gre
gis ſponſi ſe ſeparāt. aut certe fa
melica inanis et egens effecta. pa
ſcē q̄rit hedos fedoꝝ deſiderioꝝ
iuxta tabernacula paſtoꝝ q̄ ſunt
cōuenticl̄a hereticoꝝ iſtoꝝ q̄ ver
bis et exēplis ab ouili paſtorꝭ. vni
us qđ vnicū eſt ſe diuidūt. non a/
mici ſed ficti ſodales effecti. Fal/
lor ſi nō ſponſas tales. vetulas ⁊
rugoſas. vagas et eſurie cōſum/

ptas.notabat pulcerrima mulie/
rū q̄uis genere maſculino loque
ret Nō em̄ eſt in amore ſpūali ma
ſculus aut femina. Dixit ergo de
ſponſo Diſpſit ſupbos mēte cor
dis ſui. Itaqꝫ ſicut te docente di
dici pulcritudinē cōſiſtere in veri
tate vnitate et bonitate.ſic opor
tet ꝙ ex iſtoꝝ carētia reſultet tur
pitudo ¶ Mgr̄ Sagaciter aduer
tiſti.vn̄ vero reputas tale incō/
modū turpitudinis odioſe acci/
diſſe ſponſe? ¶ Diſcipul' Nimiꝝ
ex ignorātia ſui et ſupbia quoꝝ
qdlibet aut diuortiū aut repudi/
um opatur. Si ignoras te o pul/
cerrima mulieꝝ.egredē et abi Ec
ce de ignorātia Porro de ſupbia
vaſti legim'. et in cantico marie
de ſupbis audiuim' potentib' et
diuitib' nec alicui' vt dicūt egen
tibus et inſtruit qꝛ miſeri ſūt ⁊ mi
ſerabiles paupes ceci et nudi q̄/
les euomit a ſe deus.quales di/
ſpergit a mēte cordis ſui ſine mō
necnon de ſede veritatꝫ. deponit
ſine numero.demum inanes ſine
pondē bonitatꝫ. ordinisqꝫ dimit
tit. ¶ Mgr̄ Loqris ſcdm tropolo
giam.et allegoriā.que repudium
hmōi varijs locis notant in ſcri/
pturꝫ.maxime ꝓpheticꝫ. in yſaia.
ezechiele. Jeremia cum ceteris.
Iſaias pmo ſub typo vinee ele/
cte.que debuit facē vuas et fecit
labruſcas Poſtea ſub figura tiri
Sume citharā pn̄ie. circui ciuita
tem eccleſie vel celeſtis patrie per
orōem.meretrix obliuiōi tradita
.i.repudiata.bene cane et frequē/
ta canticū p petitōez venie.vt me
moria tui ſit p recōciliatiōem mi/
ſericordie Talē deplorat Jeremi
as Et egreſſus ē inquit a filia ſy/
on oīs decor eius. ¶ Diſcipulus.
Scio multa ſūt in hāc ſn̄iam que
triplicem ſtatū ſponſe notāt. Que
dam ē recōcilianda p abiectiōem
turpitudinis vt iſte q̄s loq̄mur i/
gnorātes et ſupbe. Quedā exer/
cenda ad nitorem pulcritudinis
Quedā citi' introducenda ad ſe
cūditatem generatiōis Sic q̄rū/
tur aſſuero virgines. q̄ primo ſe/
gregant a pplo.dehinc decoran
tur pigmentis varijs in triclinio
demū collocātur in thalamo Sic
filij iſrl primo fugiūt ab egyptijs
⁊ ſūmerſo pharaone p baptiſma
fluminis aut flaminis.trāſeūt ma
re rubꝝ.poſtea trāſeūt p deſertū
tandē iordane trāſito. omedunt
terre ꝓmiſſionis fructūſhec ē via
triū dieꝝ.p' qd triduū reperitur ie
ſus in templo celorū in medio ſe/
niorū ſcōrū ſuoꝝ. Deniqꝫ triplex
iſte ſtat' diuiſiōe diuidit Incipiē
tiū proficientiū et pfectorum.
Nūc ē queſtio. qd cuilibꝫ huic ſta
tui ſponſe ſit eligibili' an exultatō
vel lamentū. ¶ Mgr̄ Oportꝫ nos
addere dictis priorib' primit' di/
ſtinctiōem de lamento. Unū eſt
in ſola rōe.nō redūdās paſſiona
lit ad ſenſualitatem.et h appellat
diſplicētia vel odiū vel deteſtatō

vel abominatio. libere elicita per iudiciū rōis. Sic ꝓportionabilit̃ de gaudio et deſiderio. et ita generat̃ de omī nomine paſſionem ſonāte operit accipe ſuo mō lamentū. Aliud eſt qḋ orit̃ et radicatur in ſenſualitate aut ortū in rōe diriuat̃ et redūdat ad cor ſēſuale. non aliter de ceteris affectib' q̄s phi ſolas ꝓprie voluerunt dici paſſiones q̄ ſenſum afficiunt et q̄dammodo affligūt. Amplius vero vt mō notabat̃ lamentū vnū eſt tꝑale hoc eſt ꝑ ſolū tꝑalibus incōmodis. apprehēſio a rōe ſub rōe pene afflictiue. Aliud ſpūale ꝑ ſolis malis culpe apprehenſū ſub rōe offenſe diuine bonitatis et iuſticie. Lamentū pene hñt dānati. ñ lamētū culpe vt offēſiua fuit aut ē diuine iuſticie q̄liter ē in viatorib' plurimis inuenire. Quibus preſuppoſitis ex aliis declarati. ꝑ doctores. quatuor tibi pñtabo theoreumata. aut paradoxas .i. gl'ioſas et vix credibiles ꝓpoſitiões de lamento culpe ꝓut ē offenſiua diuine iuſticie. ¶ Hoc em̄ ſolū ꝓprie ē laudabile et meritorium nec pt̃ ꝓcedere niſi ab electione libera volūtati. Lamentū offēſe diuine q̄ mai' intenſi' q̄ fuerit in ſponſa eo maiorez cauſat in ea ſpūalez leticiā. Hoc ſentiebat qui ꝯfitebat̃ dño dicēs. Scḋm multitudinez dolorū meorū in corde meo. ꝯſolatiões tue. letificauerūt aiam meā. Rurſ' ſi ſimplr̃ ad ſimpliciter. et magl. ad magl. et maxime ad maxime. ſcḋm regulā phi Regula xp̄i vera ē q̄ lugētes ꝯſolātur. q̄ q̄ triſticia ſua vertat̃ in gaudiū. ⁊ p'lamētatōez et fletuz teſte ſara iuniore ꝯſolatiōem infūdit ergo magl. lugēs. magl. ꝯſolatur. et maxie maxie. ¶ Lamentum offenſe tanto magl. eſt in ſponſa. q̄ fuerit ipa ꝑfectior in via. Patuit in aia xp̄i ſcḋm portiōem inferiorem. In maria vero et in paulo et in ſilib' ſcḋm etiā ſuꝑioris mentis apicem. Hīn iurabat aplūs q̄ ꝓpter frēs iudeos nolētes credere erat ſibi cōtinu' dolor in corde. adeo vt exemplo moyſi petēt anathema eſſe a xp̄o ꝑ fratribus q̄i delet' de libro vite. cui' intelligentiā alibi didiciſti. Legis inſuꝑ exhortationem apl'i. Gaudete in dño ſꝑ. iteꝝ dico gaudete. Ipſuz nōne putas qḋ hortabat̃ obſeruaſſe. ¶ Lamētū offēſe. redūdās in ſenſualitatē ſponſe. fortitudinē indicat eo maiorē in ſpōſa ceteri. parib'. quo lamentū pl' ſentitur in ſenſibilib'. ¶ Pro cui' intellectu cū ſilib' vtilis eſt valde diſtinctō iuncta priorib'. q̄ lamentū q̄n̄q̄ ꝓcedit ab obiectis exterioribus immutātib' primo ſenſus q̄n̄q̄ deforis vel alteꝝ de his. Deinde tranſeūt ad interiores ſenſus. qui radicaliter ſunt in corde ⁊ in cerebro completiue et tandē immuta

tur ratio inferioꝛ vel ſuperior ſiꝉ
cum inferioꝛe. ⁊ hic eſt ꝓceſſ⁹ na/
turalis ꝯmunioꝛ. Aliqñ vero fit
ordo ꝯuerſus nõ aduerſus ꝙ ex
actib⁹ rõis vtriuſqꝫ libere diriuã/
tur immutatiões ad cor carnale
et ꝯſeq̃nter ad cerebꝝ p⁹ ad ſen/
ſus exterioꝛes. vt ad oc͞los ꝑ la/
crimas. aut ad linguã ꝑ plango/
res et ad man⁹ ꝑ ꝯploſiões et ce/
teroꝝ mẽbꝛoꝝ diſtenſiones aut
cõtrectatiões. mille modis ꝓ q̃li/
tate paſſionũ rõis imperio. Loq̃ꝉ
ꝓpoſitio de h ꝓceſſu ſc͞da. Cuius
hec ẽ probatio ꝙ maioꝛitas effe/
ct⁹ atteſtatur maioꝛi fortitudini
ſue cauſe. Attñ act⁹ actiuoꝝ quia
ſũt in patiente diſpoſito. poſuit ꝓ/
poſitio nr̃a ceteris parib⁹ non i/
gnoꝛans ꝯplexiões. ſponſe hui⁹
aut illi⁹ varias. ſc͞dm diſpoſitões
ad lamentũ vel leticiã. ad metum
vel ad ſpem cũ ſi͞lib⁹. quoꝝ cãs
expedit eſſe cognitas a deuotis
q̊ꝝ noticiã theologi et oꝛatores
accipiũt a ph͞is. et medicis. Per
rõem quidẽ a ph͞is. et a medicis
ꝑ experiẽtiã. Qua ſup re nr̃m ha
bes de paſſiõib⁹ opuſculũ. ¶ La/
mentũ redũdat eo facili⁹. ad coꝛ
ſenſitm̃ ſponſe. quo fuerit ceteris
parib⁹ min⁹ in ipſa de lamento
ſoli⁹ pene min⁹ quoqꝫ de reliq̃s
paſſiõib⁹ ſẽſitiuis rõe cõmodi ſo/
lius vel incõmodi tp̃alis. Fũdaꝉ
hec ꝓpoſitõ in ap͞lica doctrina. cu
ius rõem explicat ꝓpõnis nr̃e cã.
Dit nãqꝫ ap͞ls ſc͞da ad coꝛ. c. vij.

Gaudeo nõ q꞉ ꝯtriſtaui vos. ſed
q꞉ ꝯtriſtaui ad pñiam. Cõtriſtati
em̃ eſt͞i. ſc͞dm deũ vt in nullo de/
trimẽtũ patiamini ex nobis. Que
em̃ ſc͞dm deũ triſticia ẽ. pñiam in
ſalutẽ ſtabilẽ opaꝉ. ſeculi aũt tri/
ſticia moꝛtẽ opaꝉ. Ecce iſta q̃ po
ſita ẽ diſtinctio. ſub ap͞lic͞i. verbis
paucioꝛib⁹ expoſita. ꝙ q̃daꝫ eſt
triſticia ſc͞dm deũ. q̃dã ſc͞li vel ꝑm
ſc͞lm. Una vitã q꞉ ſalutem. altera
moꝛtẽ q꞉ ſalut͞i. ſuffocatõeꝫ opaꝉ.
Porro tã ap͞licũ q̃ꝫ nr̃e ꝓpõnis v/
bũ ph͞ica cũ theologica rõe mõ/
ſtraꝉ. ſi teneam⁹ illud vulgare vel
mg̃rale metꝝ. Plurib⁹ intent⁹ mi
noꝛ ẽ ad ſingula ſenſ⁹. Qð ſatiri/
c⁹ aliter explicat. Pectoꝛa nr̃a du
as nõ admittẽtia curas. Si igiꝉ
fuerit occupata. diſtractaqꝫ ratio
ſupioꝛ cũ inferioꝛi. imo qñqꝫ ſum
merſa ⁊ penit⁹ in vſu ſuo ꝑpedita
ꝑ lamẽtũ ſc͞li. ꝯſeq̃ns ẽ vt vel mi/
noꝛ vel oĩo nulla ſit ad triſticiam
ſc͞dm deũ ſeu lamentũ culpe libe/
rũ. Pꝛopoꝛtionaliꝉ de gaudio dꝫ
dici. Habes ecce q̃tuoꝛ ꝓpões q̃
q̊quo mõ tue petitiõi ſatiſfaciant
mẽte ꝑtractata. ¶ Diſcipul⁹. Sa
lubria q̊deꝫ ſũt q̃ dicũtur. ſupſũt
tñ aliq̃ diffuſi⁹ exponẽda. Nõ em̃
rõ prime ꝓpõnis aſſignata ẽ ſed
auctoꝛitates inducte q̃ pñt intel/
ligi de gaudio nõ vie ſed patrie.
qñ ſeru⁹ bon⁹ et fidelis audiet. In
tra in gaudiũ dñi tui. Nõne ꝑte/
rea calũniabilis eſt ſc͞da ꝓpoſitio
de ſpõſa nõ hñte ꝯſciam pc͞ci. q̃ꝉ

ſindubie fuit aīa pulcerrime muli/
erū Sed nec aſſignat⁹ eſt mod⁹
ꝯcordandi ꝓpōnem ſimul et apli/
ca verba.qb⁹ iubz in dn̄o gaudē
ſꝑ.et iterꝝ gaudē ſi ſꝑ opoꝛtz ſpō
ſam etiā ꝑfectiſſimam ſcḋm te tor/
q̄ri lamento Ampli⁹ qualiter op
poſita ſimul ſtabūt . lamentū cor
ꝯſtringēs et dilatās leticia Por/
ro ētia ꝓpoſitio videt̄ inniti tota/
liter.diſtinctiōib⁹ deuotionis.ad
cās naturalis rōis.ſeu diſpoſitio
nis ſenſualis Deniq3 ꝯtra ꝓpo/
ſitiōem q̄rtā cū ſua declaratione
ponit gregl.ꝙ mala q̄ hic nos ꝑ/
mūt et vtiq3 lugē faciunt crebro
ſcḋm ſeclm.ad deū nos ire ꝯpel
lūt Iuxta ꝑabolā xp̄i de rege di/
cēte ad ſeruū Cōpelle intrare vt
impleat̄ dom⁹ mea Sic hebrei cō
pellētib⁹ egyptijs.tenebꝛoſā egy
ptū ſunt egreſſi.Alioq̄n flagella
ſue iracūdie immittēt fruſtra de⁹
preſertī3 in electis vt in ſpōſa ſeu
recōcilianda.ſeu decorāda ꝑ ex/
ercitiū.ſeu ad ſpōſu3 ꝓximi⁹intro
ducēda. Mgr̄ Iure expoſtulas
ſed nō oīa parit̄ dici poterāt . Et
quidē ratio prime ꝓpōnis q̄ poni
tur cū gaudio vie ſimul et lamen
to.talit̄ accipit̄ Deſideriū .q̄nto
feruēti⁹ ⁊ efficaci⁹fuerit eo ceteri.
parib⁹(vt ſꝑ intelligi volumus)
dū implet̄ ē cauſatm̄ intēſioꝛi.leti
cie . Sicut em̄ deſideriū qḋ dif/
fert̄ affligit aiam.ſic oblectat du3
implet̄.Quis ꝟo neſciat ſpōſa3 ꝓ
culpa lamentātem ſcḋm deū deſi

derare plurima.q̄ lamentū implet
ſaltim ꝓbabili ꝯiectura Deſidēat
q̄nq3 recōciliatiōem ꝑ abſolutio/
nē culpe. hāc efficit lamentatio/
nis cōtritio Deſiderat abſolutio
nem pene.hāc efficit et oꝑat̄ in
toto vel tāto lamētans cōfeſſio
vel ſatiſfactio Deſiderat augmen
tū gr̄e ac ꝑinde glie Nonne ꝓmo
uet ad hoc.lamētās ořo.vel affli
gēs ieiuniū vel depauperās lar/
gitio q̄ ſemet exinaniuit bonis
fortune.vel nature . vel gr̄e alijs
miſerādo.Ruſſū deſiderat ſpōſa
lamētās.purgatōe3 a ſcoꝛia pec/
catoꝝ.renouatiōem q̄3 pulcritu/
dinis et augmētū ꝑ lauacru3 la/
crimaꝝ.debilitatiōem fomitis ⁊
ſūmerſiōe3 myſtici pharaonis di
aboli. Libidinoſe ꝑterea ꝯmotio
nis et luxurie magne extinctiōem
cui⁹ obliuiōe3 facit triſticia vni⁹
hore.Quid moꝛarer ꝑ ſingula cū
nemo poſſit verbis lamenti ſcḋ3
deum exeq̄re valorem. Sufficiat
apl̄s vbi ſupꝛa.reddēs rōem ſui
gaudij.qꝛ ꝯt̄ſtauerat coꝛinthios
ſcḋm deu3. Ecce em̄ h̄ ipm̄ ſcḋm
deū ꝯtriſtari vos q̄ntam in vo/
bis oꝑat̄ ſolicitudinē.ſed defenſi/
onē ſed indignatiōem ſed timoꝛē
ſed deſideriū.ſed emulatiōe3 ſed
vindicta3. In oibus exhibuiſtis
vos incōtaminatos eſſe negocio
Iūgam⁹ officiū h̄ vnū lamēti ſe/
cūdū deū.ꝙ nihil efficaci⁹ ad ꝯtē
platōis q̄ete3 . nihil admirabili⁹
ad mentis illuminationē ſerenam

qꝫ profūde lamētās ↄpūctio Sē
tētia ē venerabil' et expertiſſimi ta/
liū Richardi. ¶ Cui ↄſonāt ſcōꝝ v̄/
ba multi. locis de ꝑconio hūilia/
ti cordis ¶ Deniqꝫ lamētatio ſcōꝫ
deū q̄nto min' hꝫ de ↄplacentia
ſcōm ſc'lm. tanto min' ſuſpecta eſt
tāto ſecurior a latēte ſupbia. niſi
forte q̄s diabolico monſtro gi/
gnat ſupbiam ex ſuo ↄtrario q̄d
eſt hūilis lamētatio. ¶ Ceterum
ꝓpoſitio ſcd̄a loquit' de lamento
culpe nō ꝓprie ſed aliene poti'. q̄/
le xp̄s ſuſcepit ꝓ nobis. cui virgo
mater ſpōſa. ſoror et filia ſup oēs
cariſſima. ſe abſqꝫ vlla dubitatōe
ↄformauit adō q̄ vltronea volū
tate ↄſenſit dilectū ſuū et dilcō et
amicū p amorē et filiū talē ꝓ no/
ſtra redēptiōe crucifigi. cui' redē
ptōis p' filiū fuit deſideratrix ma
xime. fuit et zelatrix. Ideo donec
ↄpleret'. nedū ſufficient' ꝑcio paſſi
onis ſoluto ꝓ oib'. ſed etiā iugit'
et efficacit' in ſingulis nondū dā/
natis. Ipſa q̄ad vixit. amariſſimis
deū ſponſū et inenarrabilib' ge/
mitib' poſtulabat. freq̄nter q̄z cū
clamore valido et lacrimis exau/
dita eſt pro ſua reuerētia. ¶ Pe/
mū quaten' nūc btā et impaſſibi
lis facta exaudiat'. lamētādo tūc
meruit. ¶ Petis rōem intēſiori. ēſti/
cie in ſpōſa q̄ diligit intēſi'. ¶ Dat
iſtā pſpicue ↄſideratio ph'ica iun
cto fidei lumine. ¶ Cuz eīn triſticia
ſit apprehenſio obiecti ſub rōe diſ
cōueniētis. q̄nto fuerit apprehen/
ſio fortior ⁊ clarior obiecti ſb rō
incōueniētis amplioris inſinuati
ↄſtat inde ſequi lamētū ꝓportio/
nalit' intenſi'. ¶ Cōſtat ꝑinde malū
culpe im ꝓportionabilr deteri' eē
q̄cūqꝫ malo pene. ¶ Quib' attētis
q̄d ſupeſt ↄcludē vides ¶ Mira
ris aūt q̄uo ſūmū lamentū ſtat
cū ↄtinua leticia. ¶ Solz h̄ tractari
abūde p doctores de paſſiōibus
xp̄i cū beatitudine gaudij. ¶ Q̄d nō
oportz in btā maria. nō in paulo
vel moyſe. vel magdalena cū ſili/
bus in via ponē gaudiū et lamē/
tū in ſūmo ↄtinuū fuiſſe. ſed inter
ruptū frequēter aut alt'natū ſuc/
ceſſiue. nūc remiſſi'. nūc intēſi'. ꝓ
loco et tp̄e ſcōm alt'nas medita/
tionum ſuaꝝ volubilitates circa
cardinē ſuū deū pro modulis ex/
ercitationū. Ita eīn videre ē in a/
lijs viatorib' ipſos diuerſimode
ſcd̄m grad'. officia ſtat' ceteras qꝫ
viciſſitudines circūſtantiaꝝ exer
ceri. Hoc vidit q̄ dixit Oīa tp̄s
hn̄t. ꝓſequēs p plurima. Subin/
de null' catholicoꝝ negauerit q̄
tenorem ſcripture ſacre veteris et
noue q̄ narratiōes ſcōꝝ prīn co/
gnouēit Anthonij Macharij Mar
tini et ſilium. p tentatiōes diabo
licas nos in affectiōibus carnis
ac ſpūs impugnari. quēadmodū
boni angeli nos adiuuant. Que
tentationes et adiutoria non ſine
ſēſuali paſſionū immutatiōe natu
rali q̄uis nō naturalit' ſepe fiunt.
ſit hoc a celo. ſit a t'ra. ſit ceteris

modis multis Poſtrema obiectō tua de ↄbulatōib⁹ ꝓcedit ex equo catione Paſſiones quippe ſenſuales nō ex iudicio ratiōis ꝓuenientes ſed quadā neceſſitate naturali ſenſib⁹ impreſſe non ſunt vt ſic dicende paſſiones hūane ſꝫ aiales Sunt ob hoc impertinentes ad laudē vel vituperiū ꝓut tales ſunt Dicūtur ideo ꝑ Caſſianuz bona vel mala media quib⁹ vti contingit bene vel male ꝑ liberū arbitriū Loquit aūt cōcluſio de lamento et triſticia ſenſualib⁹ virtualiter ſeu participatiue liberis qꝛ libere iperatī. vel receptī. Tunc eñ dicitur triſticia ſcd̄m ſcīm. ſicut et gaudiū vel timoꝛ vel deſideriū qñ ſola radix eſt amoꝛ ſui ipſius vſq̨ ad ↄtēptum dei Alioquin ſi referatur in deū ꝑ amorē ei⁹ ſup oia Cū in habētib⁹ ſymbolū faciliorſit tranſit⁹ ceterī. parib⁹. triſticia ſenſualis augebit rationalem et leticia leticiā. niſi de ꝑ accidēs ꝓueniat impedimētum. rōe tpis aut loci. vel ↄplexionis. aut circūſtantie alicui⁹ quā tūc obſeruare ſuadet virtus. et ita ſymbolicam ſilitudinē variare decet. quando plus obeſſet q̨ prodeſſet Diſcipul⁹ Diu iam dum ſedulus attendi que diſſeris voluebat animus dubitatiōez quā modo verbis multis poſuiſti. Cū eñ ꝓ ſtatu vie . confuſa aut ſaltim mixta ſint omnia . ſpes metus meroꝛ gaudium apud ſponſaꝫ. cuiuſcū que fuerit etiam ſupremi et incomparabilis ſtatus. qualem tenuit maria beata. pulcerrima mulierum. non abſurde queritur q̄le ſit exercitiū laudabili⁹. pulcri⁹ atq̨ nobili⁹. vel exultatiōis vel lamentationis. Magiſter Videt deuotus bernard⁹ loquēs de vnguentī. ſponſe pietatis vnguētū ꝑponere precioſi⁹ eſſe vnguento deuotionis et vnguēto contritionis hoc vltimū ſuffūditur ad pedes ieſu. 2ᵐ ad caput qđ eſt de⁹ qꝛ caput xp̄i de⁹. tertiū ad corp⁹ ſuū vngendū. qđ eſt eccleſia nunc militās. que vnctio fit per miſeratiōem alienoꝝ peccatoꝝ. ſicut pꝛimū conficitur ex fecib⁹ contritis ꝓprioꝝ criminū in moꝛtariolo coꝛdis per pilam timoꝛis Scd̄m vero conficitur. ex redolētib⁹ herbis diuerſoꝝ beneficioꝝ per pilā ſeu piſtillū ſpei . contuſū in petra meditatiōis Conſonat grego. et eū ſequēs Richard⁹ in ſuo benyamin. q̨ nullū deo acceptabili⁹ ſacrificiū q̨ zel⁹ animaꝝ. qui tā certo affectu. plangit pcc̄a ꝓximi. q̨ certo q̄s ali⁹ peccata ꝓpꝛia lamentatur. imo pluri affectu quia puriori ⁊ perfectioꝛi potētia mentis et coꝛpis ad lamentum ſm deū diſpoſita Diſcipul⁹ Si res ita ſe habet ineſtimabilis eſt nobis exhibita. ſperandi materia. apud dilectiſſimā et amātiſſimam feminaꝝ. et ↄſequenter apđ ſcōs

ſanctas q̄ȝ omnes iuxta propor/
tionem meritorū Itaq̄ȝ ſi pro pec
catoribus ſaluandis cum tanta
lamentorum anxietate precaban
tur quid agere nunc iſta fornax
ſue charitatis imperturbabilis ꝛ
impaſſibilis ſperanda eſt? ¶ Ma/
giſter Pie vereq̄ȝ cōcludis Quid
ſi ſuperaddidero propoſitiones
aliquas vere fidei et bone ſpei.
de beata noſtra? ¶ Prima q̄
nihil abſoluta voluntate petit
a deo quod non obtineat. Alio/
quin non eſſet idē velle et idem
nolle ſponſi et ſponſe ſed diſſolu/
tio amicitie q̄lis hic eſſe nequit.
¶ Rurſus nemo q̄ petit mariam
pro ſe pie et perſeueranter in no/
mine ieſu ſaluatoris ſui hoc ē ad
ſalutē quin illud maria velit ab
ſoluta voluntate cōpleri. ¶ Rur/
ſus maria voluntate pietatis que
dicitur optatio q̄dam adiutoriū pe
tit et obtinet nūc efficacius a deo
q̄ȝ voluntate ſimili ꝫ paſſibili dū
actu dolebat in mūdo Hoc intel/
ligit bernardus dum dicit. Maria
ſi perdidit paſſionem nō tū com/
paſſiōem ¶ Rurſum maria tripli
citer adiuuat viatores Impetrati/
ue ſi non meritorie xp̄i ſtatū Cō
miſſiue p aliquos angelorū vel
ſcōꝝ quales voluerit deſtinare.
cū ſit ſuprema hierarchiſans poſt
filiū purgando . illuminando et
perficiendo. Cooperatiue q̄nq̄ȝ p
principalem ſui donatōem ſcđm
teſtimonia miraculoꝝ multis ex/
hibita tā in morte q̄ȝ in vita.
Narrat anſelmus cuidā morienti
aſtitiſſe mariā et interrogata q̄/
nam eſſet. Rn̄det Ego mater ꝛ re
gina miſericordie ¶ Rurſus ergo
maria poteſt vt cuiuis in ſuo exi/
tu p̄ns conſolatrix ductrix et p/
tectrix exiſtat. Non aliter ſuo mō
dicere potuimus de oibus ſanctis ſin
gillatim ad robur certe ſpei
Diſcipulus Grata ſūt iſta deuotio
niſq̄ȝ pleniſſima Vellē igitur ſuſ/
cipere ſub doctrina tam ſpecula/
tiua regulari q̄ȝ practica velut ex
perimentali quis ſit orādi modus
maxime ꝓuocatiuus ad lamentū
¶ Mgr Tradit orator tullius. cer
tos locos ſcđm q̄s amplificatur
miſeratio ſiue et indignatio q̄s ti
bi poſſum nūc numerare et ad la
mentationis excitatōem inducē
q̄liter a nōnullis operi factū ſup
lamētatiōes Jēmie ¶ Diſcipulus
Placeret adaptatio ſi nō faſtidi/
ret ꝓlixitas et nō rapina q̄dam
videret aꝓpriatiua ſibi traditio/
onis aliene q̄ oibus patet vltro.
¶ Mgr Veritas a quocūq̄ȝ di/
catur ē cōis oibus et ſingulis que
p generatiōes ſe trāſfert vt loq̄/
tur ſapientia Non enī caruit cice/
ro prioꝝ doctrina Sic de rheto/
rica ariſtotelis q̄ cauſas dat ꝛ ra
dices paſſionum. Sic de tracta/
tu orationis per hugonem ſtudi
oſiſſime compendioſiſſime condi/
to. Sic de rethorica diuina wil/
helmi piſieñ. Sic de meditatio

nibus Anſelmi.bernardi..Augu/
ſtini.Iſidori et ſimilium.fas eſſet
nos remittere ad actiones.et ni/
hil quod nõ nouiter efficeremus
afferre.ne corniculam alienis or/
natam plumis.riſui nos prebere
mus.¶ Diſcipulus Non ita cer
te deſipio.non ita glorioꝛ in arro
gantia nouitatum vt ita ſapiam.
Sed conſilio ſenece ſunt apes i/
mitande. colligentes ex multis
floribus fauos mellis.Itaqꝫ ma
teriam afferre non poſſumus niſi
cõmunem toti ſeculo.Forma .ve/
ro poteſt eſſe noſtra .vt elemen/
ta cõmunia ſunt .ſed per formas
mixtorum in ſpecies diſtinguun/
tur¶ Cuperem hoc modo fieret
inter nos Modus enim tractan/
di quaſi foꝛmalis eſt. tollens ſui
nouitate faſtidium.et inuitans vł
irritans ad aſcenſum. ¶Magi/
ſter Tradidimus in alio tractatu
ſuper initium cantici Marie quin/
qꝫ verba ad que totam ſcriptura
rum ſeriem diximus reducibilez.
et ſecundum que cantabilis eſt o/
mnis melodia paſſionum.¶ Di/
ſcipulus Mente teneo Sunt enim
iſta quinqꝫ Dei magnificentia.
munificẽtia .miſericordia.iuſticia
et nr̃a miſeria ¶Magiſter Quid
ſi ad pauciora reduxero. ſimul
oſtendens concoꝛdiam rhetoꝛice
myſtice diuine qꝫ cum ſeculari.
Diſcipulus Placeret audire. bre
uitas enim memoꝛie.ſimul et or/
dinis et luciditatis eſt amica Ma
gnam quoqꝫ ſoliditatem habet
in ſe doctrina quelibet quam fun
dat natura rerum .a quibus q̃a
neſciunt mentiri gloꝛiabatur a/
riſtoteles tam multa didiciſſe et
phyſice id eſt naturaliter didiciſ
ſe. ¶ Magiſter Celeberrimus
hugo pinxit ſicut in tabula par/
uula radices rhetoꝛice naturalis
orationis inſinuando coloribus
Oratoꝛ quippe nominatur ab o/
rando Unde nomina prouene/
runt oꝛationibus.tullij demoſte/
nis et ſimilium.Sic autem incipit
Quo ſtudio.quove affectu.oꝛan/
dus a nobis ſit deus ex dei miſe
ricoꝛdia et noſtra miſeria ꝛc. Po/
ſitis ſubinde ſpeciebus oꝛationis
cum diffinitionibus.colligit ſe tã/
dem ad tria que pꝛopria ſunt o/
ratoꝛum captantium iudicem in/
flectere.Primum reſpicit perſonã
iudicis. Alterum perſonam ad/
uerſarij.Tertium perſonam pro
qua ſit oratio.Hec vero tria the
ologice reducuntur ad duo pre/
miſſa ſcilicet ad dei iudicis miſeri
coꝛdiam et ad noſtram miſeriam
¶Diſcipulus Quo pacto ſic cũ
indignatio.et inde miſeratio ma/
xime ſolent amplificari.ab aduer
ſarioꝛum inſolentia .crudelitate.
malicia.fraude dolo.aſtucia faci
noꝛe . nequicia . pꝛoteruia .
Magiſter Dicam illud qꝫ theo/
logie pꝛopꝛium eſt attendere.
ſcilicet aduerſarium nihil poſſe
ad augmentum noſtre miſerie.

deo nõ ordināte vel permittente
Propterea Iob afflict⁹ et orator
peritiſſim⁹. p⁹ tot aduerſātꝫ. ſatha
ne crudeles iniurias et perſecuti/
ones. oratur⁹ iudicē deū pro libe
ratiōe ſua. conuertit totā aduer/
ſarij machinatiōem et tyrānidem
in deū iudicē ſuū. ꝑ hūilem cōfeſ/
ſionem Dñs inqͣt dedit. dñs ab/
ſtulit Non impugnat maledictuꝫ
ſathanā nec inſectat᷑ vt raptorem
et ꝑſecutorem Dñs inquit abſtu
lit Sit nomen domini benedictū
Deinde ꝑcuſſus plaga peſſima
ſcimus quid reſponderit mulieri
blaſphemare ſuadenti. Quaſi v/
na inquit ex ſtultis mulieribus lo
cuta es. Si bona ſuſcepimus de
manu dñi. mala aūt quare nō ſu
ſtineam⁹? Ecce mala. ſe de manu
dñi. non ſathane ꝯfitetur accepiſ
ſe Huc accedit ꝙ oīs aduerſā/
tium crudelitas ad noſtre cumu/
lum miſerie retorquet᷑ ſi non aufe/
rat iſtam aut comprimat aut in
meli⁹ vertat. dei iudicis miſericor
dia. Nulla ſane maior miſeria. ꝗꝫ
ſi remota pietate velit nos cū ſe/
ueritate tractare Vides arbitror
quēadmodū theologizātiū orō
fundat᷑ in dñi pietate et in miſeri
cordia. cū cernāt pietateꝫ vnam
dei. alteram ſcōꝝ ſcāꝝqꝫ oīm q̄
ſunt tanqꝫ aſſeſſores iudicis hñ/
tes in ꝯſulēdo. in ſententiandoqꝫ
vocem ſuā Porro iuſticia dei ſpe
ctat ad ſeueritatē. punienteꝫ per
tortores. ſ. demōes. vl̄ hoīes ꝑuer

ſimos. offēſas pctōꝝ Deniqꝫ ꝗc/
ꝗd patimur vn̄cunqꝫ ꝓueniat ꝗd
niſi calamitas nr̄a. ꝗd niſi miſeria
nr̄a cēſebit᷑. ſi non oio in meli⁹ v/
tat iudicis mia? Et certe ſalubri⁹
eſt. hūilius atqꝫ modeſti⁹. totam
aduerſarioꝝ debachatiōeꝫ fremi
t⁹ et hoſtilitatē. deuotis ꝓtinus
fidei oculis. retorqueri ad infalli
bileꝫ diuine ꝓuidētie legē. ꝗꝫ ad
tortoꝝ. nihil abſqꝫ ſuo nutu valē
tiū. crudelitateꝫ. et irā ꝯuertere
Mentior ſi nō ita practicauit p̄s.
Cū tribularer inquit ad dñm cla
maui. Et leuaui oculos meos in
montes ⁊c̄ Ad te leuaui oclos me
os ⁊c̄ Et alibi alios ſine numero
a ſacris lr̄is narratos inuenim⁹
ſic oraſſe. Diſcipul⁹ Perſpicue
concordaſti hugonē ſecū et cum
tullio. noſtraqꝫ v̄ba q̄nqꝫ ſub ter/
nario limitaſti q̄lem q̄ habet. ipo
ſigno thau triāgulari. qđ ē ſignū
lugentiū ſalutare. ſignat⁹ eſt Quo
igitur ꝓgredimur longius. eo ſe
plures offerūt q̄ſtiones. et velut
inexhauribili fonte ſapiētie riuuli
ſcaturiūt. Vox iſta multoꝝ eſt.
Quid lamentū. quid fletus no/
ſter p̄t coram dño cui⁹ ire reſiſtē
nemo p̄t. qui nec penitētia mouet᷑
vt homo. qui res ſic adminiſtrat
vt eas ꝓprios motus agere ſinat
? Qui nos tentari vult. nōne vult
vt hoſtium noſtroruꝫ non obuie
m⁹ inſultib⁹? Nōne diſpoſuit ab
eťno q̄ futura ſūt vt dici valeat
illđ ſibille ad pa. Deſine fata de

um flecti ſperare precādo. Quid tandē eget noſtris vel bonis vel gemitibus et lacrimis. qui cuius vult miſeretur ꝛ quē vult indurat? Sed qm̄ tales inuenio dubitationes alibi tractatas ſtatui nō inſiſtere ꝓ hic et nūc. Cōuerto poti⁹ inqſitiōem ad marie cāticum. Si tres p̄dictas rhetorice ꝑtes in ſe cōtineat q̄ten⁹ inflecteret dn̄m. ꝓ ſalute ꝯſequēda. nedū ſui ſoli⁹. ſed mūdi toti⁹ ſatiſfaciendo ꝑ lamentū. dolorē et fletū. cū nihil audiat̄ reſonare. niſi leticiā. gaudiū. ꝛ laudes. q̄les ꝯfiteor voces hic concrepare ꝯformit̄ ad q̄tuor verba deo ꝯueniētia. q̄ ſunt magnificentia largitas pietas iuſticia. De noſtra ꝟo miſeria ꝟbū nullū. qꝛ q̄d ad iocūdum epithalamiū tibia funerea? ¶ Mgr̄ Erras ſi miſeratione ꝫ vllo tēꝑe vel loco. ſi cantico vel ſilētio credideris in maria defuiſſe. q̄ mater ideo dicit̄ mie quia quodāmodo ſibi ꝓpriū eſt miſerēi miſeris. q̄ figurat̄ apte ꝑ templū ſine ſimulacro dedicatū athenis ſp̄i mie. cui ſolis lacrimis et gemitibus offerebat̄ ſacrificiū. nō ſanguie hircoꝝ vl̄ tauroꝝ de q̊ Stati⁹ Nullis incluſa metallis forma dei. mentes habitare et pectora gaudet Fortaſſis iſta fuit ara. cuius titulum legit paulus ignoto deo ¶ Diſcipulus Patefeceris ergo quod loqueris de lamento marie cum cantico. Proderit itaq̧ pro generaliori cognitione totius rhetorice cordialis. dum exemplo doctrinam firmaueris ſimul et cordulam noſtri pſalterij decacordi quā modo tangendā accepimus cōmodius adaptabis. ¶ Magiſter Et miſericordia ei⁹ a progenie in ꝓgenies timentibus eū Ecce duo miſericordiaꝫ. ſ. dei ſubuenientis. et miſeriā peccatoris timētis deū et orātis Puto nō dubitas de maria q̄n cū ꝓpḃa vidit oīs ꝯſūmatōis finē. Credis p̄terea ꝙ noſtre redēptōis myſteriū fuit finis hui⁹ ꝯſūmationis de qua nō ſiluit xp̄us in cruce. dicens. Cōſūmatum eſt. Cognoſce. ſubinde. q̄t et quātas q̄les et q̄tiens lamentatiōis materias. ſecū habuerit. finis ꝯſūmatiōis hui⁹ myſterij Denicꝫ nō negabis. q̄n maria ꝯſeruabat oīa verba hec ꝯferens in corde ſuo hoc eſt eiꝰ ſecretarij ſui Luce teſtimonium. ¶ Diſcipul⁹ Oīb⁹ his aſſentio. progredere. ¶ Mgr̄ Cōcedis inſuꝑ ꝙ maria non ſatiabat̄ dulcedine mirabili. ꝯſiderare altitudinē ꝯſilij diuini. ſuꝑ admirabili p̄ſſimo myſterio redēptionis generis humani cum ſimile legas de Auguſtino Cuius ſenſus interiores nō erant perfectionis illi⁹. ꝛ perſpicacie. cōparabiliter ad mariaꝫ. At vero leginmus pariter in Auguſti. lacrimas et lamēta. et potiſſime circa mortē. ex duplici r̄cogitatōe legēda ſua teſte. Dū ꝓfūdi⁹ ſecreta diuitati. ꝛ familiari⁹ miſeriā hu

mane fragilitatꝪ. rimaret̄.nec re/
feras volo lacrimas ſuas ad ſo/
lam leticiā qꝛ ſubdit̄ ibidē. ꝙ lu/
gubrem et amariſſimā tūc duxēit
vitam ❧ Diſcipulꝰ Nō adeo ſum
hebes vl̄ incredulꝰ euāgelio vt ne
gem in maria fuiſſe lamentū. nec
i h̄ vlat̄ inq̄ſitio pn̄s Sꝫ duincas
peto lamentaſſe mariā in cātico
❧ Mgr̄ Talia pparare nō ſine ve
volumꝰ.addentes ne dicēda for/
te nimis horreſcas.ꝙ maria iugi
ter in om̄i meditatiōe ſua et ꝯtem
platione dicere potuit. Ocl̄i mei
ſemꝑ ad dn̄m quo ad vim ꝯgni/
tiuaꝫ.Et illud Fiat volūtas tua.
q̊ ad indeuiabileꝫ amoris aſſen/
ſum.quo fiebat vt nullo turbare/
tur fletu.vel lamento ꝯtra iudici
um rōis qđ diuine voluntati per
oia concors erat nihil volēs. niſi
qđ eā velle.volebat ſpōſus.Nūc
accipe finē.cur maria cecinerit in
exultatōe ſp̄s.Magnificat anima
mea dn̄m.Utiqꝫ qꝛ magnificata
erat vehementiꝰ.Cur magnifica
ta qꝛ reſpexit hūilitatē ancille ſue
et qꝛ fecerat ei magna qui potēs
ē vt oīo liberaliſſimꝰ diſtributor
Proīn ſubdit̄ xm in q̊ ſumꝰ.et mi
ſericordia eiꝰ a ꝓgenie in ꝓgenies
timentibꝰ eū.Progredē.tūc ter/
ribile reſonabit.diuine potētie.ſe/
ueritatꝪ.et iuſticie tonitruū aduer
ſum miſeros et miſerabiles tam
hoies q̄ꝫ angelos ſuꝑbos diſper
ſos.potētes depoſitos. diuites.
exinanitos.Nunq̄ꝫ ꝯtractare po/
tuit.ſecū maria.totā vim tante ſe
ueritatis in deo. calamitatꝪ.pōdꝰ
in hōibꝰ nō dānatꝪ.q̄n ꝯpaſſione
mouerent̄ q̄n ꝯcuterent̄.btā viſce
ra ſue pietatꝪ.ꝓ oibꝰ hōibꝰ.p̄teri/
tis et futurꝪ.atq̄ꝫ pn̄tibꝰ.q̄ntuꝫ in
ſe erat ꝯformit̄ ad filiū redimen/
dis ⁊ ſaluādis Diſcipulꝰ Aduer
to qđ intēdis Sꝫ videamꝰ.ſi reco
gnitio diuine ſeueritatꝪ.diſꝑgētis
ſuꝑbos potētes deponētis.et di
uites exinanietis fuerit ipi nō la/
menti ſed gaudij magna matēia
Iuxta illđ.letabit̄ iuſtꝰ(q̄lis pla
ne iuſticia fuēat i maria) cū vide
rit vindictā. ❧ Mgr̄ Letā vo non
negauerim.in ꝯformitate volūta
tis ad deū.ſed acerbiſſime ꝯſta/
tā.ſimul cū vnico xp̄i iniq̄tates
pccā et ſcelera atq̄ꝫ delicta q̄ talē
diſꝑſiōem et exinanitionē deme/
ruerūt.p̄ſertim ꝓ illis q̄s fore re/
dimēdos efficacit̄ p̄ſumebat ⁊ o/
rabat verbis intꝰ in corde fōrtis
et h̄ ore ꝓlatis ❧ Diſcipl̄s Quid
orabat? ❧ Mgr̄ Quatenꝰ iterato
reſurgerēt ad vniōem ſublimati/
onē repletiōem qꝫ bonoꝝ.Nimiꝝ
cū filiꝰ in cruce pendēs ꝓ trāſgreſ
ſoribꝰ orauerit .Pr̄ ignoſce illis
qꝛ neſciūt q̄d faciūt.Audiebat ſe/
pe talia maria.recordata mīe filij
ſui.q̄ ſuſcepit iſrl̄ puerū ſuū Intue
bat̄ ergo maria.dū caneret ꝯtra
ſuꝑbos potētes.diuites.abyſſuꝫ
impſcrutabilē miſeriaꝝ.q̄ inuoca
bat abyſſū miſericordiaꝝ in alte
ra abyſſo.q̄ eſt cataractaꝝ dei.

Cataracte quid aliud dicunt niſi vias occultiſſimas diuinoꝝ iudicioꝝ de quib' ps. Judicia tua abyſſus multa qui terribilis eſt in ↄſilijs ſup filios hoim. Jn cuius man' horrendū ē incidē. dū arripuerit man' ſue iudiciū. dū acceperit ħ ē ad ſe ceperit tp̄s. vt p' mias iudicet iuſticias qñ reprobis ē intonatur' Jte in ignē eternū. Grāde malū ꝓijci a facie dñi et talis dñi. peius dū eiecti maledicunt. Rurſus malū addit. quia pergūt in ignē. Q. d. ꝟbo ſubinfert in ignem eternū. nec eſtimari q̄dē p̄t. quantū ſit horrendū Nōne q̄ſo hec oīa ↄferebat freqnti cordis ↄtēplatiōe btā nr̄a prudētiſſima feminaꝝ! Nunq̄d nō obſecro totos tremor. horrorꝛ dolor occupabat pios artus ſuos. lacrimeq̄ȝ decore manabāt ex oclis q̄uis in dñi volūtate mēs immota maneret. Diſcipul' Nō fruſtra dubitaui q̄ redeo nedū certior de marie lamento. ſed doctior ex iſtis ſiƀa colligē. q̄lia vides ſeriatim ex p̄mo ꝟbo magnificatōis per reliquū cantici. pulcerrimū ordinē reperiri. Null' demū mihi ſupereſt ſcrupul' de ↄcluſiōe collatiōis alteri'. ꝙ in oēs affectionuȝ voces marie ſe mēs. in ħ cantico cū oi facilitate vertebat. et marie dū attēdo. q̄nta puritate. q̄ȝ integra pſpicacitate. ſenſ' intimi cordis ꝑditi erāt ad audiēdū. vidēdū odorādū guſtāduȝ ↄtrectandū. inꝑpretandū ſeu loq̄ndū ſp̄ualia cū corꝑalib' a ſūmo celoꝝ vſq̄ȝ deorſū in opib' q̄ dñs volens fecit in celo et in t̄ra in mari et in oīb' abyſſis. Eſt em̄ ↄtēplatio liber mentl. intuit' ad res pſpiciendas. circūquaq̄ȝ diffuſ'. taq̄ȝ ſi inſtar bñdicti ſub vno ſol radio totus mūd' collect' cerneret. Cōiciēturo de āpliatiōe cordis marie dū de p̄re ſuo ſalomōe legit ꝙ dedit ei dñs ſapiaȝ. ꝛ prudētiā multā nimis. et latitudinē cordis q̄ſi arenā q̄ ē in litore maris. Nēo ſi del dubitauerit q̄n āplitudo cordis. incōpabilis maior emicuerit in maria. Mgr̄. Si ↄceſſa mō volueris cū traditiōe canticordi ↄferre. ↄcludes facilit. ꝙ nedū in toto cātico. ƀ in ſinglo ꝟbo et ad quālibet notulā potuit maria ſit ꝑitiſſima et exercitatiſſima cātatrix. cū organo gutturl. interioris ꝟbula multiplicare. nō eſtimabil armonie. Diſcipul' Cōferā aliās Nūc inueſtigem' ſi lamētatōes Jēmie coaptauerit aliqñ maria cātico ſuo pleno lamētl. cū gaudio. et ſi ſic vtꝝ pl' ad lrāȝ de deſtructōe matēiali hirlm. q̄ȝ ad tropologiā domoꝝ ſbuerſiōeȝ in anima peccatce. intellexerit et ſenſerit ↄpatiēdo ſponſe repudio.

Mgr̄ Nunq̄d oblitus es. q̄ de lamēto culpe ſc̄dm deū mōſtraui m' cui' reſpectu lamentū pene vix eſt alicuius momenti quemadmodū in canticis canticorū. licet

ꝟba ſũt carnalia. ſēſus oio ſpũal
requirendus ē Nõ ſecus intelligē
poſſem⁹ de lamentatiõib⁹ Jēmie
imo generaliter in oib⁹ hymnis
nõ ꝙ lr̃a negãda ſit vel abigēda
ſed ꝙ ſenſus ſuauioꝛ et ſalubꝛioꝛ
latet in medulla. quã ꝑcipue inq̃/
rere decet ſpõſam q̃ ſe dedit ſta/
tui lugentiũ in tp̃e nouiciat⁹ et ꝓ
bati͂õis ſue in hoc mũdo ſub ſpõ
ſo et abbate xp̃o ¶ Diſcipulus
Heu mihi meis ꝗ ſiſib⁹. q̃ totis
nõ dicam hoꝛis. non dieb⁹ : non
ebdomadis ſed menſib⁹ et annis
aridi manem⁹ nõ ſuſpirãtes. non
gementes et flentes in hac lacri/
maꝝ valle. Nunq̃ certe reꝓbati
onis eſtimabit̃ ſignũ. Coꝛ eñ du
rũ male habebit in extremis ſiue
in nouiſſimo Et q̃d aliud coꝛ du/
rũ ꝗ coꝛ lapideũ. coꝛ adamãti/
nũ. ꝓrſus inſenſibile manens ad
oẽs diuinoꝝ canticoꝝ lr̃ãs. notu
las ⁊ voces. Leditur ver⁹ homo
nr̃ / ſpoliat̃ bonis foꝛtune. tollitur
ſ͛ba. O ꝗ mox defletur lacrimis
amiſſa pecunia veris. cũ tñ opoꝛ/
tuerat lamentꝉ. amarioꝛib⁹ aiam
deflere ꝑditam. flere repudiatam
quã ſola moꝛs gehennalis expe/
ctat. Ve. ve. qualiter expectat?
Certe demergendam in ſtagnum
ſulphuris ardentis. vbi fum⁹ toꝛ
mentoꝝ aſcendit in ſecula ſeculo/
rum. ¶ Magiſter Jure flem⁹ dũ
nos flere non poſſumus ¶ Quid
miſerius miſero nõ miſerante ſe?
ploꝛat Augꝰ. Cuius miſerie dum
cauſas inſpicimus. ille multos a
deſperatõe reuocãt. alios in ſpeꝫ
maioꝛeꝫ attollũt. alios foꝛmant.
ad humilitatem. alios in amplio/
ri ſecuritate conſtituũt. nõnullos
vero. dãnabilis ingratitudis vel
inertie reos monſtrãt ¶ Diſcipu
lus Cauſas ediſſere ¶ Mgr̃ Di/
uiſiões itaq; grãꝝ ſũt Eſt autem
gr̃a ꝯpunctiõis lacrimoſe donũ
ſpũſſancti faciens poſtulare gemi
tibus inenarrabilib⁹. Datur ali/
quãdo grã in coꝛde molli et pio
qualem femine⁹ niſi degenẽt ha/
bet ſexus. hic facilis ad lamentuꝫ
ꝯpaſſiõeꝫ et fletũ. Datur alij par
grã deuotiõis. Quis ſit in eo coꝛ
virile ꝓpter ſiccitatem vel ꝯplexi/
onis ratõem. Quis habuit excel
lenti⁹. ſtrennuitatem coꝛdis natu
ralem ꝗ dauid ipſe. qui puer leo/
nem. interfecit. et vrſum Qui iner/
mis goliad multis terribilẽ acie/
bus armatis. inuaſit deiecit. iugu
lauit? Quam magnanim⁹. ꝗ bel/
licoſus. ꝗ victoꝛioſus extiterit le/
gimus. Nulla tamen muliercula
nullus puerulus delicatus ita fa
ciles ſtillat lacrimas : ꝗ faciles
ad deum et ſub deo. vir talis et
tantus rex dauid orando funde/
bat. Teſtes ſunt omnes pſalmi
ſui penitentiales. precipue quos
lacrimis rugitibusꝗ lamẽtis ge
mitibus aſſiduis plenos liquit.
Sũt alij ſe magnanĩmes ꝑ arro/

gãtiam reputantes. iudicio quorum flere indecorum in orõibus aut canticis Sunt qui lacrimarum laudant lauacrum ſed eas hauri re de puteo cordis per cordam meditatiõis. et in peluim oculorũ immittere ſũt inertes. Eſt in aliĳs fons cordis. limo replet᷒ terrene cogitatiõis. vt ſcaturire non valeat Uult alios de᷒ i hũilitate ſicci cordis cuſtodiẽ ne ex effuſione lacrimarũ ſupbiant Supplet in aliĳs carẽtiam intrĩſici doloris cordialis. ꝑ dolores exercitationis corpalis multis modis vt q̃ non hñt irriguũ ſuperi᷒ in corde quo delectenẽ balneati nec inferius quo purgenẽ abluti ipſi tãq̃ ferrũ vel es vel argentũ ponanẽ in camino tribulationis. animas clarificare vel emollire valentis. Sũt qui nauſeãt ſup mãna delicatiſſimo verbi dei ſuſpirãtes ad alliũ vel pepones vel carniũ ollas egypti. carnales ſcꝫ delectatiões in fabulatiõib᷒ in rumorib᷒ in deſiderĳs mundi continuis. Poſſunt aliquando tales plorare fatemur. ſed fletu ſeculi non ſcd̃m deum. quem iterum deflere neceſſe erit quia mortem operatur. tã culpe q̃ pene eterne. Uidebis alios qui preſentis miſerie curas. rumoresq̃ vndiq̃ alienas inutiles imo noxias veroq̃ lamento contrarias ſemper accumulant. ¶ Diſcipulus Uetas ergo flere damna ſeculi. mortes parentũ ſubuerſiones regnorum. ſtrages corporum. Ubi erit illud apoſtoli flere cum flentibus. vbi pietas naturalis᷒. vbi chriſtiana charitas. vbi compaſſio proximorũ᷒.

¶ Magiſter Fortiter impellis ſi non reſtitero. aut ſi non cautus aliorſum declinauero. Utrunq̃ difficile ſed armabit nos gladi᷒ biceps verbi dei viamq̃ faciet euadendi. Paratus eſt hic gladius aperire ſepem obicis tui. diuidendo lamentum. iuxta diuiſionem circũſtantiarum. potiſſime finiũ qd̃ fiet theologice. ſi fodiamus originem lamenti ſecũdũ duplicem moralis ſcaturiginis ſue venam. Hec vena certiſſime amor eſt. Quis eñ flet niſi quia leditur amor ſuus. ſ. qd̃ amat in ſe vel in altero Porro philoſophi ſcd̃m diuiſionem boni triplici. triplicem amorem poſuerunt Theologizans ſiquidem aug᷒. coartat amorem ſub duplici fine. ſimul cũ origine proportionali dicens. ꝙ eſt amor ſui. ſupple vel ſuorum: vſq̃ ad contemptum dei per inobediẽtiam preceptorum. Et ẽ cõuerſus ad priorem euerſum. qui eſt amor dei vſq̃ ad contemptũ ſui ſupple et ſuorum ¶ Diſcipulus Non refugio diuidentem hũc gladium ſi viam patefeceris per eũ ¶ Magiſter. ¶ Dum quis flet damna bonorum temporalium.

ſcd̄m aliqd̄ genꝰ boni. vel hono/
rabilis. vel vtilis vel delectabilis
ex primo amoris ſui in finez ꝯtē/
ptus dei. nemo xpianꝰ dubitaue/
rit. q̄n peſſimꝰ ſit et deflendꝰ fletꝰ
iſte. ¶ Diſcipulꝰ Nec dubito. ſed
mediū inuenio qui nec ad deū di
rigit̄. nec contēnit ip̄m. qualis eſt
pius amor naturalis bonꝰ de ge/
nere. ¶ Mgr̄ Pellis iteꝝ ad aliđ
Demū ſi ſit aliq̄s actꝰ indifferēs
inter bonū morale et malū. et int̄
bonū meritoriū et malū demeri/
toriū. Declinemꝰ ad pn̄s talem
introitū et dicamꝰ ſub ꝯpēdio de
fletu deliberato. bono vel malo.
ex vltimo fine deo. cū circūſtātijs
ad finē illū poſitis vel neglectis
ſeu reiectis Non eīn agit hō lamē
tū in genere ſed agit lamentuz in
numero teſte ariſtotele qr actōes
ſunt ſingulariū. Fit igitur lamen/
tū cum circūſtātijs et fine Quiſ/
q̄s ergo flet deliberate tꝑalia vel
ſe ip̄m aut ꝯdidit ꝯditiōem deo
quā apponē xp̄s docuit tā verbo
q̄ꝫ exēplo ſuo. Veruntn̄ nō ſicut
ego volo ſed ſicut tu Fiat volun
tas tua et ita plorat meritorie. ſi
dicto ſuo nō diſſentit affectꝰ vel ef
fectꝰ ſuꝰ. Si vero ꝯditiōem hm̄oi
nec affectꝰ nec effectꝰ plorātis ad
diderint actu vel habitu. lamētuz
iam eſt ſcl̄i nō ſcd̄m deū. et mortē
oꝑatur Loquimur tn̄ expreſſius
de fletu humano ſcꝫ libero. Non
eīn eſt in ptāte nr̄a q̄nq̄ꝫ multis
viſis aut ſenſatis nō plorare. con

tranitēte etiā volūtatis affectu ꝑ
tꝑe ¶ Diſcipulꝰ Sūt aliq̄ qui nec
vno modo nec alio mō flere pn̄t
etiā dū affectāt. qualit̄ implebūt
illud apl̄i ꝑmiſſū. flere cū flentibꝰ
? Sūt qui lamētatiōibus ita ſunt
abſorpti ſeu depreſſi ꝙ gaudē cū
gaudentibꝰ vim nō habēt.
Mgr̄ Una eſt ꝑ oēs paſſiones
cōis difficultas. et ſiquidem deſit
facultas ſufficit et ſupplet volun/
tas. Ecce debet aliquis modo fle
re cū flentibꝰ: gaudē cū gaudēti/
bus nō inuenit fletū. deſidēt aut
deſiderare cōcupiſcat imitando
pſalmiſtam Cōcupiuit inquit ani
ma mea deſiderare iuſtificatiōes
tuas in om̄i tꝑe. Valet hoc con/
ſiliū in multis et apud multos. tn̄
maxime paruulis in xp̄o. nōdum
habentibꝰ exercitatos ſenſus ꝑ
conſuetudine boni operis. aut q̄
tentationū pondē vel interiꝰ vel
exteriꝰ conturbant̄. dū in eis ob/
tenebratur intellectꝰ. alligat̄ affe/
ctus. obturat̄ affatus. tollitur ef/
fectus Suppetūt exēpla plurima
pro pluralitate ſcandaloꝝ vt a
carne ſicut in leproſis et phi/
locaptis et egrotis. vt a mūdo
ſic̄ in calūniaz paſſis. ſpoliatl. car
ceratis. et alijs mille modis. vt a
diabolo Demū a diabolo nullꝰ
eſt qui ſe abſcondat qui circuit
aſſidue querens quem deuoret.
¶ Sit aliquis cui dedit ociū de/
us vacandi ſibi. ſit ſegregatꝰ in
heremo. vel cenobio ab hūanis

turbinib⁹ q̄cq̄ȝ non ignoret bella
opiniões ve belloꝝ cū ceterl. De
quibus ait gregl. ꝙ neceſſe ē mul
ta mala ꝑuenire vt malū valeant
ſine fine nunciare Aut ſi ſit talis
in ſeculo ad quē nihil de regimie
publico ſpectat tpali vel ecclaſti
co Aut forte nihil ꝑcipit auditu
de talibus qualis erat in balſa
vas baſamite ↄtemplationis et
ſeraphice ſurſuȝ deuotiõis maria
magdalene .qualis altera maria
egyptiaca qualis prim⁹ heremi/
cola paul⁹ Queritur ſi fas ſit cui/
libȝ taliū nec lugē nec gaudē ꝓ
ꝓximis q̄s ↄtinēs mūd⁹ exagitat
viciſſitudinibus infinitl. Hoc nō
abſurde queri.ſciet ille qui ↄgno
uerit plures acerrimos pati ſeru
pulos.ſi non defleant belloꝝ va
rios euentus mutationes q̄ȝ re/
gnoꝝ Sapiens eſt dicūt alij qui
non curat in cui⁹ manu mundus
ſit Quid ſi pereūt pitura. Tales
cõtrarie conditiõis referūt ſene
ca.et flacc⁹ pħs In⁹ puto eracli/
t⁹ ad oēm occurſū hoim ridendo
cachinnabat Adeo nihil ſeriū ſi/
bi fieri videbaᵗ Ali⁹ democritus
hūanos inceſſanter deflebat er/
rores.de quo mirandū dicit flac
cus .vnde oculis tantus ſuffece/
rit humor. Nemo in primis ob
ligaᵗ ad lacrimas exteriorl. oculi
ſufficiūt ille cordis.ſeu iudicij rati
onis que nihil aliud dicūt q̄ȝ cõ/
paſſiõem aliene miſerie. que com/
paſſio interior deſiderat ſubleua/
tionē facere ꝓ vt oportet et q̄uo
oportet cū ceteris circūſtātijs . ſi
facultatē haberet Null⁹ ꝓterea
tenetur pro quolibet tpe vel incō
modo.ↄpaſſiõem affectualeȝ vel
effectualem accipe. dū occupatio
ſuppetit in affectionib⁹.et operib⁹
alijs ſaltē bonis.et ſi nō eque vel
magis bonis Non eñ teneᵗ ho/
mo ſemp ad meli⁹ faciendū Tol/
lit hec doctrina ſcrupulos ab oi/
bus de quib⁹ inquiris. ſi ſe circa
diuina et ſpūalia ſepius afficiāt
humanis affectionib⁹ non inſpe/
ctis.quibus obuiare ſuū non eſt.
nec ex officio vt ſupponitur.nec ex
nc̄itatis articulo.dum ꝑt afflictl.
probabilr aliunde ſuccurri. Ce/
terū nemo pius et ſapiens imita/
tor eſſe debet alterutrius pħorū
quos inducis.quia miſeriam al/
terius ridere.intēperantis eſt et
ſuperbi. Dolē ꝟo qualibȝ ſorteȝ
hūanam.intolerabilis eſt miſerie
vel inuidie ſtultiſſime.de q̄.in iob
Stultū occidit inuidia. Et ſatyri/
cus Inuidia ſeculi non inuenere
tyranni.tormentū mai⁹ Et flacc⁹
Inuid⁹ alteri⁹ rebus marceſcit o/
pimis Hinc q̄dam cū vidiſſȝ tri/
ſtem alium. Euenit tibi inquit ali/
quid mali.aut alteri aliq̄d boni.
Rurſus appropriate.pro xp̄ia/
nis ſcientibus illud apl̄i. Diligen/
tibus deuȝ omnia cooperanᵗ in
bonū.et ꝙ dei ꝓuidentia in ſui
diſpoſitiõe nō fallitur. Addimus
pro ſerenatiõe.conſciaꝝ de q̄b⁹

inquiris. ꝙ ſecure poſſunt in om̄i recogitatiõe miſerie tp̄alis. ſit il/la ꝓpria. ſit cõis in ſolaciũ recipe oĩa que ſcripta ſunt de patientia tribulationũ ſuſtinēda queadmodũ petr⁹ admonet oēm curã noſtram. et ſolicitudinē ꝓijcere in eum. non ſolũ tuã de te. ſed omnez de oĩbus. Nec ēm tibi pl⁹ oneri debet eſſe cura vel ſolicitudo aliena q̄ꝫ ꝓpria. vt nõ excutias iſtam ex hũeris tuis ſup deũ. Lege quēadmodũ xp̄s in cruce. tanq̄ꝫ grã dei dilectiſſimã ꝯmendauit mrēm ſuo dilectiſſimo diſcip̄lo. nec poſt modũ de mr̄e verbũ vllũ inuenies ¶ Hoc itaqꝫ exemplo docemur cruci religiõis affixi. domũ p̄ris et mr̄is obliuiſci. et eē ſup t̄rã ſine prē ſine mr̄e et ſine genealogia Quiſq̄s iſta ꝯpleuē̄it. ſerena pace gaudebit in vtrãqꝫ paratus fortunam tp̄alium. vel dextrorſũ vel ſiniſtrorſum quaſi neutri⁹ partis exiſtens. niſi quã deus monſtrauerit eligendaꝫ. nõ ꝙ nõ oremus pro principib⁹ et amicis iuſte certantib⁹. ſed ꝙ omnino voluat̄ et terminetur ad hoc centꝛ. orõ. Fiat voluntas tua ¶ Nunquid non hoc modo reſiſtētes inuicē apud danielem angeli habent ſub expectatiõe diuine diſpõnis concordiam? Potes addere ꝙ ꝓ varietate circũſtantiaꝝ expedit. nũc diu/ti⁹ frequentari lamentũ. nunc vo gaudiũ ſpũs pl⁹ aſſumi ¶ Exem de duob⁹ fr̄ib⁹ . concluſis. in carcere penitētiali. Vni⁹ meditatio magl. erat ad penas inferni q̄s demeruerat alteri⁹ ad gaudia paradiſi que ſperabat. hic ſcõs pulcro. vegetoqꝫ corpe. alter ſqualida cute. vix oſſib⁹ herente. ſententia priũ in eis par meritũ. iudicauit. ¶ Poſtremo teneat̄ pauli determinatio cũ ſapiente. omnez triſticiã ſeculi a corde pellendam. Qđ ſalubriter p̄t ad oēm paſſionem. ſit gaudiũ. ſit ira ſit deſiderium ſit timor. qñ nõ eſt ſcđm deuz apte trahi Nõ ē aũt ſcđm deum ſi tollat aut non edificet debitum religioſe deuotiõis affectũ vel effectũ vel intellectum cum affectu ¶ Diſcipul⁹ Ne miſeris quib⁹ licebat flere. ſibimet ipſis totos intendere. vacare. et vidē qm̃ ſuauis eſt dñs. qui nihilomin⁹ ſe derelinquunt nec ſe nec alios digne flentes qui rumorum fabulationibus indulgent. ſed non vt lex tua dñe qui gratis occupãtur. nil ꝓ futuri. cogitatõibus vagis. q̄bus cũ ſe oblectauerint dicēte ſeneca triſtes manēt. nec ſibi nec alijs vtiles. Inutiles crebro. quia tēpa furantur. rem precioſiſſimã nec redituram. graui poſtremo ſe faſce onerãt impediũt circũligãt mergunt per murmur. per detractiones per leticias de caſu inimicoꝝ per crudeles incõpaſſiões ſuper perditiones animaꝝ gaudentes de partialitate valitura nihil alijs. obfutura plurimũ ſibi. Dicũt

tñ hoc agimus⁊ querimꝰ. vt ore/
mus attentiꝰ. imo vero vt ſeduliꝰ
vos dãnetis. ¶ Mgr̃ Jntras ſa/
tyram cui nulla poterit par eſſe
tragedia quin potiꝰ redeamꝰ ad
btẽ noſtre lamentũ. qḋ nobis ſit
in exẽplar fructuoſe lamentatõis
¶ Diſcipulꝰ Neſcis q̃ntũ doleaꝫ
plenꝰ indignatiõe ſpũs. ¶ Mgr̃
Uide ne lacũ intres queꝫ fodiſti
gemens fruſtra. fer eos q̊s non
habes fas corrigẽ timori quoqꝫ
dei locũ linque ¶ Diſc. Cõfera/
mꝰ laudo de btã pulcerrima mu
lieꝝ nedũ q̃nã mõ lamẽtata ſit ⁊
plorauerit. ꝟ de q̊libꝫ vniuerſaƚr
affectu qualiter vſa fuerit in can/
ticl. ⁊ hymnis canticordis, hoc eſt
in exultatiõe cordis ſui ¶ Cetẽ nos
interea deſerãt mordaces et no/
xie curaꝝ muſce. mentis irruẽtes
oculis et ſuauitatẽ deuotiõis. cuꝫ
ſabbati trãquillitate ꝑdentes
Mgr̃ Reficiat tñ antea nr̃i labo/
rem multiloquij quies oportuna
ſilentij ¶ Cras agemꝰ vt voles ¶ Cu
iuſlibet interea ſigillatim apud ſe
vigeat recordatio. lamentũ nu/
triens et ꝯfirmãs timoratũ apḋ
deũ q2 miſericordia eiꝰ a ꝓgenie
in ꝓgenies timentibꝰ eũ.

Sequũtur decẽ ⁊ octo

consſiderationes.

¶ Prima ſit miſericordia dñi ti/
mentibꝰ eũ. Letetur cor meũ vt ti/
meat nomen tuũ. nomẽ ſcm̃ et ter
ribile. Scio canente te btiſſima
virgo teſte ꝓphetico ſermone. q̊a
beneplacitũ eſt dño ſuꝑ timentes
eũ et in eis qui ſperãt ſuꝑ mia eiꝰ
Jũgiƚ merito ſpes de miſericor/
dia ad timoreꝫ de iuſticia. Sicut
eñ nomen dñi reddiƚ ſcm̃ et ſua/
ue ſperãtibꝰ. ſed ne dulcedo mel/
lei ſpũs plꝰ ꝯmendaƚ q̃ꝫ ſatis eſt
terror addiƚ diſtrictionis iuſticie
q̊ſi ſalis ad ſaporem Terret te o
aia. deꝰ vltionũ dñs. deꝰ iuſtus ⁊
iuſticias diligens. alliciat miſeri
cors in eſſẽtia. ⁊ miſerator in ef/
ficacia. dñs ſuauis et multũ miſe/
ricors. Damnat te thronꝰ iuſticie.
adi cũ fiducia thronũ mie dũ liceꝫ
appellare. dũ adhuc dies ẽ ꝯpati
onis. dũ mia ſedet in throno ſuo
que exuperat iudiciũ ¶ Caue ne dif
fẽas. q̊uſqꝫ dñs accipiat tp̃s a te
tunc vtiqꝫ iuſticias iudicabit nec
appellare licebit. Ecce. confugit
ad thronuꝫ mie. reus iſte o btiſſi/
ma virgo regina mie. defende iu
ra curie regni tui cũ filio tuo. dũ
ſedes a dextris i ea dũ tp̃s ẽ miſe
rendi ¶ Defer appellatiõi mee ſuſci
piẽs eã ad te. Nõ remittas ad ſe/
deꝫ iuſticie. qm̃ terribilis ẽ nimis
et aggrauãs et inſuſtentabilis i/
ra eiꝰ. Horrendũ ẽ deniqꝫ incidẽ
in manꝰ eius. ḋt aplus ¶ Audio
q̊d moneat. imo iubeat mia. Si
vis miam fac miam et ama eam
ſerua leges curie q̊s dictat mia.
Quales leges? Dimittite ⁊ dimit
temini. Nolite iudicare et nõ iudi/

Tract.vi. ſup illo di
cabimini. Date et dabit̃ vobis. In qua eni̅ menſura menſi fueriti. remetiet̃ et vobis. Deniq̃ iudiciu̅ ſine mia. fiet ei q̃ no̅ fecerit miſericordiã Remota mia. et q̃s iudiciu̅ ſuſtinebit? Credo d̃na q̃a ſic eſt. adiuua incredulitate̅ meã Conſci⁹ itaq̃ ſu̅ mihimet ipi ꝙ ex corde. deſidero dimitte̅ debitoribus meis. ſicut et vult et precipit miſericors fili⁹ tuus ſed trepidat conſcia ſup effectib⁹ Deſiderium paupis exaudiet dn̄s. pparationem ɔcupiſcentl. dimitte̅ magl. aſpiciet. q̃ȝ ad exhibitio̅em opis. Si no̅ ſatis effecero qd̄ in me fieri ɔcupiſco. vt dimittantur mihi peccata mea fiat mihi ſcd̄m deſideriu̅. qualiter ea cupio mihi dimitti. dimittaȝ et debitorib⁹ imo generalr̃ vniuerſis deſideret Igitur miſericors fili⁹ tu⁹ O regina mie deſideret te ora̅te. q̃ten⁹ mihi dimittat pcc̄a mea. certe cum ſibi ſuppetat poſſe in om̄i qd̄ deſiderat Si deſiderare dici p̄t. dimittet. vtiq̃ tale̅ me faciet cui dimittere iã ſit op⁹ iuſticie ſue. q2 pmiſſionis. dimittite et dimittet̃ vob̄. Dica̅ tn̄ aliqua quoꝝ mihi videt̃ eſſe teſtis conſcientia. ſi fallitur corrigat̃ Dimitto tali deuotione cuilibȝ debitori pro xp̄o inuita rea. ꝙ nullu̅ volo reu̅ fieri debiti pene gehe̅nalis et tandem a paradiſo ſecludi. Abſit hec iniq̃tas tam crudelis. Dimitto ruſ⁹ tali ro̅e. ꝙ nulli velle̅ penas iferri

mitte mi debita mea ſic vt pene ſunt. vr̄is iniuſtis. Nullas inſup moleſtias pcurare fieri iuris ordine. qui tu⁹ eſt o de⁹ inſtru pto. Si au̅t p te aut tuos iudices ſubordinatos. iudiciu̅ infligis ſic ad correctõem maloꝝ. et innoce̅tiu̅ ſubleuatio̅em aut ɔſolatio̅em Benedict⁹ tu in oib⁹ opib⁹ tuis. q2 iuſta ſu̅t in oib⁹ vr̄is Oro plane mihi ſic dimitti iniquitates meas p afflictio̅es in p̄nti. ſub manu mie tue. q̃ten⁹ no̅ reſeues eas. vbi et qn̄ horrendu̅ eſt incide̅ in manus da̅nantis iuſticie tue. Da mihi miſero. mater miſericordie. q̃ten⁹ miſerear aie mee. placens deo. habea̅ odio iniquitate̅. q2 q̃ diligit iniquitate̅ odit aiam ſuaȝ Quid au̅t infelici⁹. q̃d crudelius. q̃ȝ odire aiam ſua̅. q2 q̃ ſibi neq̃m cui bon⁹? Sentio d̃na mie. ſentio fateor. et ſi negare p̄ſumere̅. me̅tiretur iniquitas ſibi. Se̅tio ve miſero mihi. ɔmotiones aliq̃n variaſ. aduerſus ſil̃es mihi pcc̄ores. aut minus pcc̄ores preſertim ſi m̄ aut meis verbis vel opib⁹ moleſtias inferu̅t etia̅ ſi iuſte ſu̅t Renitor'o d̃na du̅ veniu̅t ɔmotio̅es ad iudicium ſuperioris rationis vellem no̅ moueri. non iraſci. non formidare non conturbari. ſ; imperfectu̅ meu̅ videru̅t oculi tui. gemo ſub ponde̅ veteris ho̅is mei. velle pacis. mihi adiacet. ſed poſſe non inuenio. Fiat dn̄e volu̅tas tua. ſicut in celo ro̅is ſic in t̃ra ſenſualitati. Sed ſ; aliq̃n d̃r non ex

toto perfecte.quouſq; abſorpta
fuerit mors in victoria.laborabo
et onuſt⁹ ero q̄diu ſū peregrin⁹ a
te.¶Onerat corp⁹ onerat quoti/
dianū op⁹.onerat peccās ꝓxim⁹
onerat diabol⁹ aſtut⁹.caro blan
dicijs.mund⁹ anguſtijs.demū ſic
on⁹ graue.ḡuate ſūt ſuꝑ me iniq̄
tates mee cum oībus iniuſticijs.
Succurrāt obſecro q̄drige tue.
q̄drige aminadab q̄ volūtarius
interpretat̄ ¶Benigne fac dn̄e
in bona volūtate tua mecū. i. bn̄
ignite age cū q̄drigis his virtu/
tū ignitis.vt helye.Subleuent fi
des ſpes et charitas Veniāt eq̄
tractores q̄drigaꝝ cū rotis q̄ttu
or virtutū totidem cardinalium.
Iſta.vij.onera moleſtiaruz fides
on⁹ corꝑis.ſpes on⁹ oꝑis.chari/
tas onus ꝓximi peccatoris: Pru
dentia ſuꝑet aſtutiaz.tꝑantia cō
cupiſcētiam.fortitudo triſticiam
Juſticia poſtremo oēm nequiciā
Letetur cor querētiū dn̄m. Jubz
hec virgo ſuauiſſima fili⁹ tuus to
tus deſiderabilis p ꝓphetam Fi/
at in me qđ iubet.Fiat qđ ſequit̄
Querite dn̄m et ꝯfirmamini. q̄ri
te faciem eius ſemꝑ.Jta dn̄a ſim
numeratus in generatōe q̄rentiū
dn̄m.q̄rentiū faciem dei Jacob.
Ve quid tibi et leticie pc̄cor ſtoli
diſſime!Nunq̄d nō audis. nonne
paueſcis verbum ſapientis!Non
decent ſtultū delicie Nonne legis
ꝙ melius eſt ire ad domū luctus
q̄ȝ ad domū cōuiuij!Et rurſū Ri/
ſum reputaui errorem.et gaudio
dixi.cur fruſtra deciperis. Sz ex
aduerſo.conſolātez.et ꝯſulentem
audio.Delectare in dn̄o ⁊ dabit
tibi petitiōes cordis tui . Totus
deniq; pſalmoꝝ decurſus inuitat
ad exultatiōem.gaudiū et laudē
nedum hoīes.ſed generalit̄ oēs
creaturas.Hinc de hoīb⁹ in ſpāli
Beat⁹ homo q̄ ſcit iubilationem
Quid āt eſt iubil⁹ niſi gaudiū cor
dis intēſuz.qđ nec retineri p̄t it⁹
nec foris exprimi.Hilarez ad ex
tremū datorem diligit de⁹ One/
roſa res dn̄o ſuo .ſeru⁹ triſtis De
lectat alacris hilaritas obſequen
tis Qualis honor dn̄i ſi ſeru⁹ ſēꝑ
horreat cum tortorem.vt deluſo
rem.vt irriſorem et tyrannum!
Crudelem litem hanc o aīa xp̄ia/
na iam ſcripſimus abſolutam ex
ap̄lica diſtinctione de triſticia et
leticia ſecundum deum.et ſcđm ſe
culū.ſcđm veterem ⁊ nouū hoīez
¶Ceteꝝ finis et intentio leticie
tue nomen imponet. ſi timorata.
Letetur inquit ꝓpheta ad dn̄m
cor meum.quo fine vt timeat no/
men tuum Si cum modeſtia Gau
dete in domino ſemper .Sequit̄.
Modeſtia veſtra nota ſit omibus
hoībus Si ſuauis in ſpiritu ſācto
Si gratus.ſi ſeria .ſi modeſta . ſi
ſubtriſtis in veteri hoīe.ſi verecū
da coraz domino.ſi vilis ſibi ſpe
ret in miſericordia dei.ſi lacrimo/
ſa cum decore . ſi querulosa cum

pace.exultabunda cum timore.
Cōmonitio deniq̨ ſapiētis Qui
diligitis dn̄m timete illuz.ecce ti/
morem. Deinde de miſericordia
et leticia ſimul in oblectatōem.i.o/
mnē lactationē.vobis veniet mi/
ſericordia Recte quidez ad ma
rie canticum.et miſericordia eius
a progenie in progenies timenti/
bus eum. Unde ꝓpter generale
in omnes beneficium Magnificat
anima mea dn̄m Initiū q̄ddam
tangens modum expōnis mora/
lis ſeu tropologice lamētationū
Jeremie. Aleph Quomodo ſe
det deiecta.et eiecta.ciuitas ani/
me mee.prius plena ꝓplo virtutū
omnium.nunc ſola et ſolitaria fa/
cta.locus ſpinarum.⁊ vepriū pec
catoꝝ Facta eſt ipſa pri⁹ dn̄a gē
tium per ſubiectiōem paſſionum
omnium.nunc velut mater vidua
non habens viri.dei ſui protectio
nem.aduerſus tyrannidez demo
niorum Ipſa dudū princeps pro
uintiarum.que ſunt ſenſus ſui iure
ſubditi ſuo principatui. facta eſt
eis ſub tributo duriſſime ſeruitu/
tis.in luto luxurie.paleis ſupbie.
latēibus auaricie.fornace ferrea
totius miſerie Beth. Plorans
plorauit aſſidue in afflictiōis no/
cte.⁊ lacrime eius voluūtur in ma
xillis eius exterius. Non ē qui cō
ſoletur eam.ex omnibus caris e/
ius.angelis et ſanctis caris eius
et omnes amici eius ſpreuerūt eā
quia videt a ſponſo ſpretaz.et fa
cti ſunt eius inimici.zelantes ad/
uerſus miſeram et ream.pro ho
nore dn̄i.quem offēdit Gymel
Migrauit iudas deſerēs animaz
meam ne confiteret̄.et hoc ꝓpter
afflictionem culpe totiens repeti/
te.et multitudinem ſeruitutis ve/
recunde.quam habet totiens ite
rata.nec valitura propter conti/
nuum recidiuum /confeſſio De
leth Uie ſyon que ſunt itinera.
quibus anima ſcandit ad ſpecu/
lationem diuinorum.lugent.duz
materiam dant lugendi.eo ꝙ nō
ſit bonus et altus cogitatus. qui
veniat ad ſolēnitatez gaudentis
affectus. Omnes porte eius.ſenſ⁹
videlicet exteriores. ſunt deſtru/
cte.peruerſis ſecantium ſecuribus
Sacerdotes eius.vires ſuperio/
ris rationis.gementes pro voce
exultationis et confeſſionis. vir/
ginales olim affectiones ſue ſunt
ſqualide turpes⁊ fede. Quid plu
ra et ipſa tota eſt oppreſſa amari
tudine viciorum pro ſuauitate.
ſanctorum bene olentium vnguē
torum

Sequitur tractatus

ſeptimus principaliter ꝓſaic⁹
de mente cordis. et cognitio/
ne dei ſuper illo quinto ver/
ſu. Fecit potentiam in bra/
chio ſuo.per notulas.C.quin/
quaginta.

notula Prima

Fecit potentiam in
brachio ſuo diſper
ſit ſuperbos mente
cordis ſui. Conſide
remus attenta mēte
cordis noſtri. nos q̄ tota anima
magnificare dn̄m. qui deū tota
mente. et corde perfecto diligere
precipimur Audiamus quid in h̄
cantici tono. notauerit iuuēcula
tympaniſtria. cuius mens hūilis
contēplata eſt multa ſapient̄ Di
ſperſit inquit ſuꝑbos hoc ſufficē
videri poterat ad confuſiōem ſu
ꝑboꝝ. ad collaudatiōem hūiliū
ad potētiam diuinaꝫ in ſuo bra/
chio ꝯmendādam. etiāſi nō addi
tum eſſet mente cordis ſui. Sꝫ
firmiſſime teneamꝰ. nihil in h̄ tra/
ctatu canticoꝝ ſuꝑfluū. ſicut ni/
hil eē diminutū. qꝛ nimiꝝ ſpūſc̄o
dictante ſapienter editū eſt. cuius
perfecta ſūt oꝑa. cuiꝰ in eloquijs
nec vnū iota nec vnꝰ perit apex.
Intelligendū tn̄ eſt in primis ne
noſtrā fallat inueſtigatiōem no/
minū vel equiuocatio. vel ignorā
tia. quid vocetur mēs cordis. Lu
cidius. hoc cognito patebit inte/
ger et multiplex huiꝰ ꝑticule ſēſus
Mēs et ſi ꝓ vi memoratiua qn̄qꝫ
ſumit̄ vt cū dicimꝰ. mēs meminit
huiꝰ. nihilominꝰ ad pn̄s coarta/
bitur acceptio. ad illud qđ emi/
net et eſt precipuū in creatura ra/
tionali vel intellectuali. Vn̄ ⁊ mēs
ab eminendo dicta eſt. vel a meli
ore vel a menſura qm̄ et illud qđ
eminet et ſimpliciſſimū eſt in vna
quaqꝫ re menſura alioꝝ in tali re
ꝯſiſtētiuꝫ eſt. Volumꝰ aūt in pri/
mis incedē groſſa et palpabili fi/
de plus q̄ꝫ ꝓbica et ſubtili detmi
natiōe. quēadmodū pro ſimplici
bus et ideotꝭ fidelibus tn̄ quibꝰ
cuditur hoc opuſculū. Cuiꝰ titulꝰ
eſſe p̄t de mente cordis ſeu de tri/
clinio cordis in quo p̄ſidet tanq̄ꝫ
architriclinꝰ. ſpūs rational̄ ſc̄dm
tres manſiōes. ſeu cenacula vl̄ ta
bernacula cordis ſui. Cōſtituamꝰ
idcirco. quid ꝑ nomen mētis vo
lumꝰ intelligi. Nec obſtrepet aut
ꝯtradicat quiſpiaꝫ ꝯtētioſus ac/
ceptioni. naꝫ noia ſūt ad placitū
Cū p̄terea ꝓceſſus aperire pote
rit ꝯgruā impoſitōis rōnem. Dū
aūt q̄rit de re ſtultū ē dicit diony
ſius ꝯtendē de noie Mēs ē por
tio. vl̄ potentia creature rational̄
que facta eſt capax dei. et eiꝰ par
ticeps eſſe p̄t Cōſonat hec diſcri
ptio ꝓbicis et theologicꝭ traditō
nibꝰ Sed hꝫ ꝑlimas q̄ſtiones. q̄
vix etiā ab ipſis litteratis pn̄t ter
minari. vt de q̄dditate potētiarū
anime rationalis. de ipſaꝝ diuer
ſitate et idētitate cū eſſentia De
numeroſitate et officijs ⁊ hmōi ce
teris Placeat igitur rudioꝛ ma/
nifeſtatio. et dicat̄ ꝙ rational̄ vl̄
itellectualis creatura nominatur
vti mente ſua. imo ſe ipſa. tan/
q̄ꝫ mentalis tūc exn̄s. dū tota con
uertit̄ ad ſolū deū. tanq̄ꝫ ad obie

ctum ſuū.vnū primum.ſupremuȝ
optimū.eternū.p̄cipuū et ſummū
Teneat̄ iterim iſta deſcriptio ſeu
q̄d nōis mentis. Ac p̄inde meta
phyſicales ceſſent inq̄ſitōes.q̄les
notate ſūt de q̄dditate reali men
tis de mō quo p̄t clare et nude p
cipere ſolū deum vel ferri in eum
Rn̄deat etiā quis idiota fidelis
interrogatus.que qualis et q̄n/
ta eſt mens tua. Rn̄deat inquam
mens eſt anima mea.dū ipa ouer
tit̄ ad deū ſoluȝ.tō⁊ ſola.ad ſolū
⁊ vnū Sic ſonat initiū vulgati au
ctoris etiā pri⁹ inculcatū Si deus
ē anim⁹ vt nobis carmina dicūt
Hic tibi p̄cipue ſit pura mēte co/
lend⁹ Ecce ꝙ mentis officiū ē p̄ci
pue colere deū. Quo ſtabilito.cō
feſtim elicere fas habem⁹ ratiōes
aliquas.cur ad hec verba diſper
ſit ſuperbos.additum eſt . mente
cordis ſui. Una ratio eſt.ſi reſpi/
ciamus ad primos parentes no/
ſtros adam et euam quos condi
derat deus ad ſui contēplatiōem
claram et ſerenam pro ſtatu vie.
quā ɔtēplatiōem fuiſſet in gloria
viſio facialis ſubſecuta.. He tibi
ſupbia Ita enim mente a primis
parētib⁹ diſpergi.per diuini bra/
chij potētiam demeruiſti.vt iam
heu nos infeliciſſima ꝓles. nullū
mentis habitaculū in cordib⁹ ha
bere potuiſſem⁹ ſicut nec deuȝ co
gnoſcē.niſi miſericors et miſera/
tor dn̄s noſter Jeſus xp̄s. poten/
ti virtute ꝓuidiſſet Deuȝ quippe

nemo vidit vnq̄ȝ ait Johēs. hȝ v/
nigenit⁹ q̄ ē in ſinu p̄ris ip̄e enar/
rauit. Poteſt altera ratio ſumi.ſi
reſpect⁹ habeat̄ ad apoſtatas ā/
gelos.q̄s in tantam. conata eſt
attollere celſitudinem . ſtulta ſue
mentis p̄ſūptio vt diceret prim⁹
coꝝ Sedebo in laterib⁹ aq̄lonis
et ſilis ero altiſſimo. Mens v̄o ni/
miū ſublimata.nimiū etiā p̄cipita
ta eſt.ſimul et diſp̄ſa. Do h̄ em̄ q̄/
dam in alta tollunt̄.vt lapſu gra
uiori ruant finiſq̄ȝ ad alta leuatꝫ.
ē ruere. ¶ Querēt hic ſcrupuloſi/
or aliquis. Nunquid hn̄t demo/
nes ipſi corda.cū corpa nō habe
ant.p̄ſertiȝ carnalia cuiuſmōi ſb̄e
cor eſſe optum eſt At vero ſi deū
h̄re cor trahim⁹ de ſcripturis vt
dicimus filium eſſe de corde p̄ris
iuxta illō pſalmiſte Eructauit cor
meū v̄bū bonū.nēo iure negabit
poſſe cordis nomē angelis attri/
bui cū de inſenſibilibus creaturꝫ
inueniamus dictum. Transferent̄
montes in cor maris. Trāſeam⁹
idcirco nunc et alibi digreſſiones
moroſiores inducere per concor
dantias multiplices . vbi ſtatim
conſtare poteſt de varijs accepti
onibus termioꝝ in ſcripturis Ex
quib⁹ accipe paucas.ad propoſi
tū qō in manibus habetur ſuffe/
cerit Hoc indulto poterit et ali⁹
ſenſus elici.diūgendo hoc cōple/
xum.mente cordis ſui.diſperſit ſu
perbos.ſicut in geñ dictū ē tact⁹
dolore cordis intrinſecus cū di/

ſperſit per diluuiū generale oēm
carnem Occurrit et alius ſenſus ſi
traducamus diſperſionem in bo/
num. Diſperſio ſiquidem maloꝝ
vel a malis bona eſt. ſicut et defe
ctio et ſeparatio Similiter inueni
mus a ſanctis noiatam aliquan/
do ſuperbiam ſanctaꝫ. que ſcilicꝫ
nobilitatis ſue conſcia neſcit ꝓſti
tui vel calcari. neſcit niſi ſūmis iū/
gi. Ponam te in ſupbiam ſeculo/
rum ait dn̄s de hirſm noua ¶ Aſ
ſumat vtinaꝫ mens noſtri cordis
hanc ſuperbiam vt nulli digne /
tur intendere. nulli iungi. nulli in/
herere niſi vni. ſoli quod eſt neceſ
ſarium. optimum eternum ꝛ ſum/
mum . qualiter elegit maria par/
tem optimam. qualiter exultans
propheta dicebat ¶ Defecit cor
meum et caro mea. pars mea de/
us in eternum ¶ O vere ſancta
et deſideranda ſuperbia. que vni/
cum bonum ſuum poſſidere vult
excellenter. ſine arrogantia et va/
na gloria. ſingulariť ſine inuidia
Imperturbabiliter ſine ira. Infa
tigabiliter ſine acidia. Indeſinen
ter ſine auaricia. Delectabiliter ſi/
ne luxuria et gula. honorabiliter
ſine ypocriſi ficta. ¶ Diſperdat
oro potentia diuine miſerationis
vniuerſas alteritates. omnes cō/
cupiſcentias : omnes ſolicitudi/
nes et fantaſias. a mente cordis
noſtri vt libera mens ab omni di
ſperſione glorietur exultans. Mi/
hi autem adherē deo bonum eſt

¶ O felix diſperſio. que ſummam
congregationem operatur prout
loquitur diuinus dionyſius ꝙ v/
nifica virtus diuinorum luminuꝫ
reſtituit et replet et conuertit nos
ad congregantis patris vnita/
tem. et ſimpliſicam deitatem Cui
concinens. vates regius . Edifi/
cans inquit hieruſalem dominus
diſperſiones iſraeľ congregabit.
Hanc diſperſionem meretur ſan/
cta ſuperbia. quatenus purgetur
et illuminetur. perficiatur in vni/
co optimo mens cordis puta ꝛ
deiformis. Hec autem non habe
tur perfecto complemento . pre/
terꝙꝫ in gloria . participatiue ve
ro per gratiam. plus aut minus
in via ſm̄ diſtributioneꝫ ſāctiſpͣs
maxime per theologiam myſticā
ꝓut aperient ſequentia quantum
conceſſerit ſpūs bonus. queꝫ dat
pater celeſtis petentibus ſe ¶ In
cideret hic locus de diuiſiōe ſpūs
et anime. cōpagumꝙꝫ et medulla
rum. et diſcretione cogitationuꝫ
et intētionū cordis. ꝑ potētiam
verbi: qđ eſt brachiū pr̄is eterni
Qua diuiſiōe ſcđꝫ doctores my
ſticos nulla mirabilioꝛ. nulla po/
tentioꝛ. Sed ad faciliora reuerta
mur vt cepimus. eis contenti que
tractatu dragmatico ſecundo no
tauimus. Pretactum eſt ꝙ in cor
de rationalis creature reperitur
triplex habitaculum ¶ Unde no
minari poteſt cordis triclinium.
Spūs vero q̄ſi preſidēs. iure dꝛ

archítriclin⁹. de q̊ ꝑ tropologiá
ſignatū eſt in nuptíjs. duꝫ in cha/
na galilee xp̄us aquā ꝯuertit in
vinū Procedem⁹ aūt ordine ma
gis narratiuo ꝗ̄ demonſtratiuo
vel ꝓbatiuo. ſupponentes. dicta
doctoꝝ. cū ſuis declaratióib⁹ me
taphyſicalib⁹ et theologicꝫ. vſque
quaꝗ̄ multiplicíꝗ̄ rōe fulcitꝫ. q̊s
inſecuti. ꝯpoſuim⁹ pridez opuſcu
lū de theologia myſtica. ꝑtitū in
duos tractat⁹ ſcd̄m traditionem
ſpeculatiue primo. p⁹ practice ꝑ
xp̄ſ. induſtrias. Cōtentet̄ obſecro
quiſq̊s lector acceſſerit. ſi nō mox
ꝑiter oia numerauerim⁹. q̄ faciūt
ad decoré et ornatū. diſpoſitionē
ꝗ̄ mirabili varietate deſcriptaꝫ
ex libris tam nature ꝗ̄ ſcripture
qꝛ forte dicetur altero loco Suffe
cerit h̄ ⁊ nūc ſenſibilis deſcriptio
quéadmoduꝫ ꝑ corꝑalia. ſp̄ūalia
figurant̄. eo ꝙ ois noſtra cogni/
tio incipit a ſenſu. ꝓ ſtatu p̄ntis
miſerie. Propterea interior hō
noiat exteriorem ꝙ eſt vnanimis
dux ſu⁹ et notus ſu⁹. Proponetur
vna deſcriptio. nō vt in ea ſiſtat̄
ſed vt manuductio q̄dam ꝓ rudi
b⁹ et ideotꝫ. ad diuina qūolibꝫ ca
peſcēda Iuxta qđ ita gregꝫ. exor
ditur in omelia q̄dam de thezau
ro et precioſa margarita Regnū
celoꝝ idcirco terrenis reb⁹ ſimile
dr vt ex his q̄ anim⁹ nouit. ſur/
gat ad incognita et per hec q̄ ſcit
nota diligere. diſcat et incognita
amare Aſſignabim⁹ igit̄ hūano
cordi. tanꝗ̄ loco grādi et ſpacio
ſo tria cenacula. ſupremū mediū
et infimū Primū noiabim⁹ cena
culum mentis. Mediū vero. cena
culū rationis. Tertiū erit et infi
mū. aīe cenaculo deputatū. Nolu
m⁹ tñ vt ſtatim. arbitret̄ inſpector
Hec idcirco depingi ꝙ ita ſint. ſꝫ
vt facili⁹ accipiat figurata dū in/
cipit ſed nō ſiſtat in figurꝫ. Sic ꝑ
myſticos intellect⁹. archa noe lit
teralis. ſic archa federis. hñs in/
ſtar illi⁹ ſp̄ūalis. q̄ monſtrata eſt
in monte. ſic tricliniū ſamuelis ꝑ
typū. ſic t̄cliniū femiaꝝ in heſter
Sic vniuerſalr̄ vt ad vnū dicam⁹
omnes ꝑabolice locutiōes ſigni/
ficatū accipiūt. Sic p̄terea coraꝫ
oculis poſitum cordis tricliniū.
in quo mens obtinet ſūmū locuꝫ
de q̊ ſeorſuꝫ ꝯſeq̄nter ꝓprie ꝯſide
rationes annectent̄. ꝙ rarius ſer
mo inuenit̄ de mente p̄ciſus. Rō
ponitur in medio Anima ſtat in
imo Sp̄ūs noſter tanꝗ̄ architri
clin⁹. p̄ſidet toti triclinio nunc ab
arce mentis dilabens ad vltimū
aīe cenaculū. ꝓ adminiſtratione
ſenſuū. nūc ſtat in cenaculo rōnis
ad inueſtigationem ꝑfice cuiuſli/
bet diſcipline ¶ Porro ſi q̊s aſpe
ctu p̄mo deſpexerit. aut abiecerit
hanc nr̄ām ſpeculationē. et tanꝗ̄
cōmunis vulgata vileſcat quaſi
nihil afferat nouaꝝ ſententiarum
preter verba vel figuras Accipi/
at pro reſponſo primo ꝙ ideo nō
eſt abijcienda. qꝛ conſonas habꝫ

et priſcas doctoꝝ ſñias ſicut et
ipſi ſecū ɔueniūt Deinde faſtidi
um tollit dū eadē ſñia varie de/
ſcribit Uñ fundat color rhetori
c⁹.expolitio noiatus: Deniqꝫ ne/
mo cogit inſiſtere huic ſpeculatio
ni.ꝑſertim cū neglectu alioꝝ.imo
ſi nō fallor.ꝓderit ad oim ſiliũ
faciliores intellect⁹.ꝑcipue ſi ɔdi
tio primi cenaculi.q̊ mēs reſidet
velut in aureo ſalomonis reclina
torio fuerit plene nota. Caueatqꝫ
ſibi maledictū illud ſibi dici.diſp/
ſit ſupbos mente cordis ſui.
Quib⁹ ita ꝑordinat. ſubiūgam⁹
tricliniū cordis. Architriclin⁹ dr
corcul⁹.i.cordis cultor⁹ ꝛ cordat⁹
dici pt ſpiritus.ſ.rational. Quis
ſit vn⁹ in eſſentia triplex tñ in po/
tētia.imo multiplr triplex in viri/
bus et efficacia. Triclinium fuit
maria quam eccia ſic ſalutat Sal
ue mater pietatis.et toti⁹ trinita
tis nobile tricliniū. verbi cum in/
carnati.ſpeciale maieſtati prepa/
ras hoſpiciū. Primū ſpectat ad
mētem.alteꝝ ad carnem. ex qua
verbū caro factū ē.triplex in na/
tura.vn⁹ in pſona. Tricliniū tri/
plicatū.reperitur in celeſti hierar
chia. Triplex inſup actus hierar
chicus. Purgare.illuminare et p
ficere Materiā hāc ſupponimus
latiſſime.per doctores proſecutā
Hoc primū notetur ꝙ in omni
creatura rationali.et iuſta preſer
tim in hoie triplex hec triplicata
hierarchia.reꝑitur ſcdm triplicē
vim.memoratiuā.ſ.et ꝑceptiuam
et affectiuā.primo in mente. ſcdo
in rōe. Tertio in aia tripliciter in
q̄libet ſingillatim. Hic eſt ampliſ
ſima ſpeculatio.ex hierarchia dio
nyſij tracta decimo.c. Tricliniū
multiplr triplex ɔformit ad cele/
ſtem reperit in eccliaſtica hierar/
chia.ſic ſimilit et in ſeculari iuxta
triplicem in q̄libet ſtatuū coordi/
natiōem ɔſideret ſpeculator Tri
cliniū habet magn⁹ mūd⁹ ſub dō
Quia q̄dam ſūt entia pure ſpūa/
lia.q̄dam pure corpalia.q̄dā ex
corpe ꝛ ſpū ɔdita Declaratō ſup
ponit. Tricliniū habet minor mū
dus in habitaculo cordis.ſ. ꝓut
ſupius figuratur. Hec pars ma/
gis ꝓpoſito ɔgruit Ad cui⁹ elu
cidatiōem et dilatatōem.nō ē ne
ceſſe ſimplices inducē ſubtilit. ſuf
ficiat eis pro deuotiōe capeſcen/
da q̄m ſunt creature rationales.
ad beatitudinis impaſſibilitatem
ordinate.q̄s neceſſe eſt intendere
q̄nqꝫ regimini corpis morali.q̄n/
qꝫ erudiēde rōi.ſepe et primo. di/
uine dilectiōi.ꝓ impletiōe ſuoꝝ
ꝑceptoꝝ Intentio ꝑma cōcernit
naturā.ſcda induſtriā.tertia pu/
ram grām. Tricliniū minoris
mūdi.perfecta diſtinctiōe ɔgno/
ſcere ſpectat ad phicē theologie
profeſſores.ſi voluerint naturā
ꝓprietatēqꝫ ɔtēplationis agno/
ſcere et illud implere grecum o/
raculum. notoſolitos id ē noſce
te ipſum. Si preterea voluerint

ſapienter diſcernere queadmodū theologia actiua ſpectat ad infi/ mū.ſpeculatiua ad mediū.myſti/ ca ad ſupremū cordis nr̄i. In in/ fimo ſūt adoleſcētule. In medio cōcubine et regine In tertio ē vni ca pfecta cū dilecto. ¶ Tricliniū cordis includit in pcepto dilecti/ onis Diliges dn̄m deū tuū ex to ta mente tua. Ecce ſupremū ex to to intellcu.vt ponit in luca ⁊ hec eſt ratio. Ecce 2m Ex tota anima tua.ecce tertiū Ex toto corde. ec/ ce ſimul totū. ¶ Hic tn̄ attēde ꝙ oia vocabula.rationali creature vt rationalis ē attribuita ſepe p/ mixtim accipiūtur.vnū p altero ⁊ ſingulū ipſoꝝ p ſingulis q̄ multi/ plicitas vtendi.cauſat frequenter ꝯfuſiōem in doctrinali diſciplina vel in ſtudioſa meditatiōe.niſi p/ petas noim.q̄uo ſiūtur apud do ctores annotetur Tricliniū elegā ter expoſuit et diſtinxit venerabil Richard' et an̄ eū hugo.fundan tes ſe in Aug' pcipue. Boetius q̄ꝙ in ſuo de ꝯſolatōe q̄rto ⁊ q̄nto et p' iſtos dn̄s bonauētura. tam in lcura ſcdi ſn̄iaꝝ.q̄ꝫ in ſuo bre/ uiloquio ſub ꝯpendio Deniq̄ꝫ mi rabili' in ſuo itinerario mētis in deū Ꝑꝫ et auctor de ſpū et aia.q̄ ſe iudice fuit tātūmō ꝯpilator et collector ex alijs.m̄lta notauit di/ gna Oēs poſtremo .q̄ de aia ra/ tionali et virib' ei' philoſophice aut theologice tractauerunt. illu/ ſtrāt triclinij nr̄i noticiā Ita tn̄ ꝙ theologica traditio pferat Dici tur hoc pter Auicennaꝫ et auer roim et platonicos et alios q̄rū recitator fuit Albert' in ſuo de a/ nima.et de intellectu et intelligibi/ li diſcrepātes in m̄tis a fidei pie tate Seruet illud apl'i. Oia tenta/ te q̄d bonū ē tenete. ¶ Tricliniū cordis ꝯueniēter aſſignatū ē ſm̄ triplex habitaculū ſeu cenaculum ſub appriatione.noim iſtoꝝ.mēs rō.aia.q̄bus pponit velut archi/ triclin' ipſe ſpūs rational Spon ſus āt pt noiari anim'.vxor vero dicetur affect' vel affectio et hec multiplex.ſignant triplex Unde noiari pt noſter anim'.nūc aial. ſi ex vtero aialis affect' gignit p/ lem.nūc rōlis.ſi ex vtero rōlis af fectōis gignit ſobolem.nūc ſpū/ alis.ſi fetus ex multis affectiōib' pcedat.ſpūſācto ſupueniēte atq̄ꝫ ſui roris intima aſperſione. men/ tem fecundante. ¶ Triclinium cordis.quandoq̄ꝫ reducitur ad binarium et ſenarium .quandoq̄ꝫ ad ſeptenarium protenditur.

Famoſa eſt apoſtoli diſtinctio.de homine veteri et nouo. interiori: ſcilicet et exteriori Dat interiori quicquid ſpectat ad diuina. Dat exteriori quicquid ad vicia.⁊ ad brutales ſpectat affectus Primū vocat.ſpiritualem hominem .alte rum animalem. Ubi nominibus aliter vtitur.q̄ꝫ habeat diſtinctio nr̄i triclinij.ſed ſn̄ia facilit ꝯſonat ſicut iſta q̄ ſeptenario dilatat.

Triclinium cordis habuit de⁹. ⁊ p/ rim⁹ noſter Jeſus xp̄s ſcd̄m hu manitatē q̄dem fuit in eo mēs be ata. ratio p̄mpta. aia meſta cum carne infirma. Significauit h̄ tri/ cliniū hugo ſub metaphora. tri/ plici. oculi. ſ. carnis rōis et mētis ſeu ɔtēplatiōis. Significauit hoc ipm̄ Richard⁹ ſub typo triplici. ɔiugij ipi⁹ Jacob. Unū cū ancil/ lis fuit. bala et zelpha Alter̄ cū liberis. rachel et lya. Tertiū q̄d ſatis dat intelligi cū diuina ſapiē tia. de q̄ ſalomon cecinit Mulierē fortem q̄s inueniet? hec vtiq̄ ē ſapientia. mr̄ pulcre dilectionis. Hec nō ex virili ſemine. ſed myſti co ſpiramine. virgo ɔcipit et pa/ rit dei filiū. q̄m ſp̄us rationalis p̄ Jacob figuratus. non ſufficit ad hūc partū. in vtero mentis. ſicut nec maria v̄go. fecūdabat̄ a Jo ſeph ſp̄ōſo ſuo q̄ non dn̄abat̄. ſ; ob/ ſequi deb; dn̄e ſponſe ſue. quā fe cūdat ſp̄us Jeſu xp̄i. q̄ dn̄s ſimul et p̄r eſt et ſponſus et fili⁹ in hoc partu Porro de mente. q̄ ſupio/ ra cordis tenet principaliter. eſt p̄ter verba lr̄e ſimul cū myſterio ɔtractandū Hec eſt velut in arce ad quā inuitat apud ſalomonem ſapientia. et apud boetiū p̄hia. quibus obedientes ſc̄i. et electi vi ri ɔſcendebant in excelſa. hely/ as. helizeus. daniel. petrus ſara. iudith. Heſter quoq; rogatura aſſuerū. venit p̄ ordinē ad tertiū oſtiū. Xp̄s demū in monte trāſfi/ guratus ē Jeſus in cenaculo grā/ di ſtrato. montis ſyon cibauit a/ poſtolos corpore ſuo. quibus et prebuit ſe videndū poſt reſurre/ ctionem. et ſp̄ūſancti. celitus miſ ſi virtute. roborauit. docuit. et ſuc cendit. colligēs illic et vniens hu/ miles mente cordis ſui

Sequuntur de mente.

veritates xij.

Continuetur ergo de mente expoſitionis collectio. repetendo primitus. q̄ mens ab eminentia nominatur. et in ſupremo cordis triclinio collocatur. quia propriū habet officium ſpiritualibus intē dere non qualibuſcunq;. q̄ ratio cōiter. circa ſui cognitionem ⁊ ſpi ritualiū occupat̄. ſed mens vacat ſoli deo. Hoc iam premiſimus in hoc quid nois conuenimus a/ deo q̄ ſi vacet mens ſibi. iam nō ſortitur nomen mentis. pro q̄nto vacat alteri q̄ deo. Jpſam vero conſtat non eſſe deum. Conueniſ/ ſent in hoc quid nominis etiam p̄hi ſummi. licet a modo ponendi diſcrepaſſent. Mens ſicut a ſolo deo creatur in natura et in eſſentia ſic a ſolo deo formatur et illuminatur tanq̄ imago. et ſi/ militudo ſua. Hec iam conſide/ ratio. diſcrepat a traditionibus philoſophor̄ qui poſuerūt men tem rationalem ſecundū mentem proxime formari ab intelligen/ tia vltima cum ceteris erroribus

notatꝫ.in tenoꝛe articuloꝝ pariſiꝰ
damnatoꝝ.de q̄bꝰnō eſt hic inſi/
ſtendū ꝑ ſingula Sufficiat inte/
rim pōnes fidei ſimplr̄ ſupponere
nō ꝓbare. ¶ Mens oꝑatur ad
deū ſub triplici habitudine .Pri/
mo ſicut ad ꝑncipium ꝓductiuū.
Scd̄o ſicut ad obiectū motiuum
Tertio ſicut ad donū ſāctificatiū
Primū hꝫ cōe cū quolibet ente.
Vñ reperit̄ in mente.modꝰ.ſpēs
et oꝛdo.Rurſus.vnitas.veritas.
bonitas.Deniq̄ꝫ menſura.nume
rus pōdus.Etenim cōſiſtit in re
q̄libet q̄ntūcūq̄ꝫ modicū habeat
entitatis.et in accidētibꝰet in ma
teria pꝛima veſtigiū trinitatis
Mens dū oꝑatur ad deum ſicut
ad obiectū motiuū.ſoꝛtit̄ imagi
nem trinitatis.in natura ſua vbi/
cūq̄ꝫ ⁊ q̄litercūq̄ꝫ fuerit collocata
Rō.qꝛ capax dei eſt. vt cū reco/
lat.intelligat et diligat.nec p̄t ab/
oleri triplex hec potētia a mente
ipſa ſtante.Vñ nec in demonibꝰ
lux haꝝ potētiaꝝ.ſeu viriū ſeu a/
ptitudo naturaliū extinguit̄ q̄n
in ſe lux exiſtat ꝓut eſſet ſol in lu/
ce ſua etiāſi nihil extra ſe actuali
ter illuſtraret ¶ Mens oꝑata ad
deū ſicut ad obiectū motiuū.eſt
nobilior ⁊ exp̄ſſioꝛ ſilitudo dei na
turalis q̄ꝫ ſi oſideret̄ pꝛimo mō
tanq̄ꝫ veſtigiū Rō qꝛ imago ꝓp̄t
maiorem expꝛeſſionem eſt nedum
mediū deducens a poſterioꝛi tā/
q̄ꝫ a ſigno cauſato ad cāē ſue no/
ticiam.ſed habet in ſe formaliter
ſaltim in actu primo cognitiōem
et dilectiōem ſue cauſe pꝛime Re/
cte eodē modo quo diſcipulꝰ co/
gnoſcit.artē mgr̄i obiectiue in a/
liis ſed foꝛmaliter eā aut ſaltim
virtualiter in ſe capit.et hec ē ꝓ/
ꝑa diſtinctio imaginis a veſtigio
¶ Mens oꝑata ad deuꝫ ſicut ad
donū ſc̄ificatiuū.ſoꝛtit̄ nomē ſili/
tudinis dei.qꝛ ꝑ hūc modū. par/
ticeps eiꝰ eſſe p̄t et h̄ plꝰaut minꝰ
ſcd̄m exuberātiaꝫ gr̄e gratū faci
entis.cū tribꝰ theologicꝫ. virtuti/
bus in via.aut tribꝰdotibꝰ.aut a/
ctibꝰ in glia.Rō qꝛ gr̄a gratum
faciēs.vna eſt in radice et eſſētia.
et triplex in habitibꝰ fūdatꝫ.⁊ foꝛ
matꝫ.in ea.et ab ea.q̄ꝝ ipſa eſt ra
dix et foꝛma.et finis ꝓpoꝛtionalr̄
ad eſſentiā diuinā.vnā in trinita
te.et trinam in vnitate ¶ Vtrum
ꝗ̄o gratia ſit pꝛiꝰ ſubiectiue in eſ/
ſentia aie q̄ꝫ in potentiis. Videt̄
ꝙ in eſſentia ſicut eſſētia eſt pꝛioꝛ
et potētioꝛ q̄ꝫ potētie.qꝛ radicā
tur et fluūt ab ea Sed neq̄ꝫ gr̄a.
immediate elicit actꝰ potētiarum
ſed imꝑat illos ⁊ virtutes eliciūt
ſcꝫ fides.ſpes.⁊ charitas aut po
tētie mediātibꝰ his habitibꝰ qui
ſūt fides in rationali.ſpes in ira/
ſcibili charitas in concupiſcibili.
¶ Mens in paruulis baptiſa/
tis. cēſenda eſt vera imago et
ſimilitudo trinitatis Ecce nūc in/
cipimus inueſtigationem theori/
ce chꝛiſtianorum quam nullus
ſapiētiū ⁊ prudentiū mūdi cepit.

Ad cui⁹ cognitiõez. nõ ſunt nčca/
rie. inquiſitiones pħice. vel meta
phyſicales. nec mathematice ſed
ſufficit grã cum ſpe ꝛ fide per di/
lectiõem opante. Queãdmodum
ſub ↄpendio. diuin⁹ enũciauit Au
guſtĩ. ꝙ fide ſpe et charitate colit̃
de⁹ Vñ deduxit ↄtra platõicos
plotinũ. porphiriũ. hermetẽ. apu
leum et ſiles longo ꝓceſſu. in ſuo
de ciuitate dei ꝛ in de ꝟa religiõe
ꝙ ſol⁹ xp̃s dederat modũ gene/
ralem redeũdi. mentes in deum.
purgãdo. illũinando ꝛ pficiendo
neqꝫ oportebat theletas aut tar
gyas magicoꝝ. vel ydolatraruꝫ
induci. ſed reſpui. Sufficiebat de
niqꝫ illud impleri. qđ hortatur ec
cleſia ſurſũ corda ¶ Mens puulo
rum baptiſatoꝝ. et general̃r oim
xp̃ianoꝝ q̃ntũcunqꝫ ſimplicium ſi
ſint in grã. cenſenda eſt ſoli deo.
tanqꝫ ſponſo ꝟo et ſoli ſuauit̃ in/
herẽt. p influxum formalez gratie
gratũ facient. Rõ qꝛ acceptatur
q̃uis nõ ſemp exeat grã in actũ
ſcđm exẽplũ in qualitatib⁹ mate/
rialibus albedine nigredine ꝛ ca
lore. qꝛ forma ↄmunicat actũ ſu
um primũ. q̃diu manet in ſubie/
cto. Sic eñ homo dicitur ratio/
nalis et viuẽs a mente ſua. etiam
dũ homo dormit. duꝫ actu nihil
intelligit. Sũt aũt influxus fõrles
ſpĩ⁹ gr̃e tres pncipal̃r. q̊s appellat
hierarchicos dionyſi⁹ purgare.
illũinare. pficere appriate ad vi/
gorẽ ꝟtutis in mente. ad fulgorẽ
veritat. et ad ardorẽ vel amorez
charitat. q̊s oẽs influxus. ipa cõ
plectit̃ ↄtẽtudo fruitiõis. q̃ ẽ pax
exuperãs oẽm ſenſũ ꝛ in q̃ effect⁹
pncipalis ſtat theologie myſtice
q̃ ideo đr amens. i. ſine mentẽ. et
irrational. i. ſine rõe et ſtulta. i. ſi/
ne ↄſueto ordine ↄgnoſcẽdi. ꝓut
infra nõbit̃ Mẽs puuloꝝ bapti
ſatoꝝ. de q̃b⁹ min⁹ videt̃. qꝛ nõdũ
hñt vſuꝫ liberi arbitrĳ. cẽſenda ẽ
natural̃r ꝛ ſupnatural̃r libere đo
frui. q̃uis nõ libertate. vt ẽ arbi
trans ſiue deliberans ꝓpterea
nondum dicuntur actu mereri
vl̃ agere ꝟtuoſe. ſꝫ complacenter
et pulcre cũ decore ꝟtutũ. copu/
lãtur ipſi deo ſpõſo ſuo. Rõ ẽ q̃a
imago ſue mẽt. ad ſui reformata
ẽ honorẽ pncipĳ ſcđm memoriã
intelligẽtiã ꝛ volũtatẽ. ¶ Mẽs oi
bus hõib⁹. ẽ eq̃lis libertat. q̃ ad
eſſentiã et actũ primũ ſed non q̃
ad actũ ſcđm ꝓpter impedimen/
ta vel adiutoria. modo iſtis. mõ
illis aduenientia. ¶ Caderet hic
ſermo de triplici libertate. ſcilꝫ a
coactione. a peccato. et a ſeruitu/
te Unde eſt preterea. ꝙ libertas
arbitrĳ non pt cogi. nec ab ho/
minib⁹. nec a deo nec a corpe. ꝓ/
prio. cuꝫ experiamur ipſam liber/
tatez totaliter frequentius impe/
diri. quo ad actum ſuum. Sed a/
liud eſt cogi. aliud impediri vel
deturbari. prout ſancti docent.

Mẽs primo mõ pus deſcripto
nedũ eminet i cordis eclinio ſup

ratiõem ſupiorem.ſed locãda vi/
detur ſupra ſinderiſim et cõſciam.
Ratio qꝛ portio ſiue ratio ſupior
vt talis ẽ intendẽ ꝑt alijs ſub dõ
que ſũt ſpũalia et intellectualia.
vt ſũt angeli et ſancti. Porro ſin/
deriſis eſt naturale iudicatoriũ
vel inclinatio ſicut alij loquũtur.
Sed hoc iudicatoriũ generalr attẽ
ditur ad veꝝ in vniuerſali. et in/
clinatio ad bonũ ſimlr in vniuer/
ſali. Mens aũt ſolũ reſpicit deũ
et inclinat ad ipm vnũ verũ bo/
nũ eternũ ſolũ et ſũmum. Habet
igit obiectũ ꝑus et ꝑncipali⁹ ip/
ſa mens. q̃ꝫ ratio ſupior aut ſin/
deriſis. ꝑpendit hoc. dũ ꝓcedit
ad actũ z^m tam ſcđm potentias
ſuas et vires q̃ꝫ ſcđm habit⁹ q̃b⁹
ipſa format et decorat. Mens
nõ hꝫ intellectũ agẽtem vel potẽ
tialem. qi potẽtias diſtinctas eſ/
ſẽtialr ab inuiceꝫ. vel a ſe ipã. ſic
multi pħantiũ locuti ſunt. q̃s nõ
oportꝫ imitari. qꝛ ponebant aut
vnitatem mentis in oĩb⁹. aut ip/
ſam nõ eſſe corpis formã nec de
nouo creatã. ſed ꝑpetuaꝫ. nec ad
grãm et gliam a deo ſublimari
cũ erroꝛib⁹ hmõi. contra nr̃e fi/
dei pietatem. Caderet hic exq̃
ſitior ſermo qua rõe dr mẽs. ſiml
eſſe agens et patiẽs. mota et mo/
uẽs Sed hec in ſpiritib⁹ et a ma/
teria ſepatis repitur libertas cũ
ſe ipſam mouet. dũ ſe reflectit ſup
ſe et ſup act⁹ ſuos. Trãſeam⁹ ad
pñs. cõq̃ſitiões hmõi ſpeculatiuas
et metaphyſicales. ⁊ ad modos
et ad cãs pñ mens diſpgit reuer
tamur q̃ten⁹ ei⁹ vnitio et ſimplifi/
catio pl⁹ nota ſit. ne incurrat ver
bũ hoc im ꝓperij Diſperſit ſupbos
mente cordis ſui. Diſpſio men
tis dedit occaſiõem impoſitoꝛib⁹
noĩm. q̃s nẽce fuit ſapiẽter attẽtos
eſſe. circa reꝝ ꝓprietates. vt mens
a mene diceret. Eſt aũt mene. idẽ
qđ luna vel defect⁹ Mens aũt ꝑ/
ſertim ſtulti. ſcđm ſapiẽtis vbum
vt luna mutat. Lunatica q̃ꝑpe ẽ.
quã ſpũs immũd⁹. mittit nunc in
ignẽ cupiditatl. male inflãmãteꝫ.
nũc in aquã tũoris male ſuffocã
tem. nũc elidit in terris cogitatio
nũ noxiaꝝ. de terrenis. et voluta/
tat et clamat. et ſtridet ⁊ ſpumat
et areſcit. ⁊ diſcerpit ꝑ varia. vix
tandem redit ad ſe. per lucidum
interuallum. vt deum noſcat ⁊ ſe
et hoc ab infantia O q̃ſepe de
ſcendit noſtra mens. de hieruſalẽ
pacis in hierico. lunaris mutatio
nis. O q̃tiens incidit in latrones
Sed loc⁹ eſt hic et nũc. doctrine ⁊
nõ q̃rele. Diſpſio mentis. cãm
hꝫ duplicem in genere. Quedam
vicioſa eſt. altera nõ vicioſa Vici
oſaꝝ. quedã ẽ ex originali culpa.
q̃dam ex veniali. q̃dam ex morta
li. Sunt aũt cauſe alie. nõ vicioſe.
ſed naturales. queãdmodũ eſt ne
ceſſitas ſõni. q̃uis aliquoꝝ vide/
atur opinio ſentire. ꝙ ꝓ ſtatu na/
ture inſtitute mẽs nõ fuiſſet a ſo/
mno depreſſa nec etiã in pueris.

quin actu ſemp̱ meminiſſet.intelle
xiſſet.et dilexiſſet deū.Et hoc pri
uilegiū trahere volunt ad btām
virginē.imo ad Johem baptiſtā
etiā ex vtero.ſicut nō eſt dubium
q̄n xp̄s viator.ſp̱ dicere poterat.
Ego dormio et cor meū vigilat.
Quippe beat⁹ erat.ſcd̄m mentem
Nō ſic Johes et maria Stem⁹ h
et in aliis .cū traditiōe cōi.ꝙ in i/
ſtis etiā.qn̄qꝫ mens ceſſabat ab
actib⁹ ſuis.et cauſis naturalibus
et ꝯſtat ſine pcc̄o ¶ Diſpſio men
tis ꝑ ſtatu natuē lapſe.de qua p̄n
cipalr̄ erit ſermo.nunq̄ꝫ intelligit
fieri.quo ad actū ſuū primū.ſ hoc
iā tactū eſt.qꝛ ſicut aīa rational
eſt ꝑpetua.p⁹q̄ꝫ creata eſt. ſiue ſit
in corp̱e ſiue extra corp⁹. Lux eſt
q̄dam in ſe nata lucidū reddē in
actu ſcd̄o ſubiectū ꝺiſpoſitū. vt
corp⁹ vel ſe ipm̄ ſi nō aliq̄s inter
uenerit obex. Vn̄ et naturalia.in
demonib⁹ ſ̄m dionyſiū ſplēdida
remāſerūt Vocat aūt act⁹ ſcd̄s
ipſa op̱atio elicita et immanens.
vel imp̱ata et tranſiens ¶ Diſp/
ſio mentis q̄ ad actū ſcd̄m ꝑue/
nit qn̄qꝫ negatiue.qn̄qꝫ priuatiue
Negatiue ſiquidē.dum nō ſinitur
exire in actū ſine culpa ſua Priua
tiue vero cū culpa ſua. Exēplum
primi in dormientib⁹.infātibus ⁊
fatuis naturalr̄.Exēplū ſcd̄i in e/
briis ⁊ philocaptis ⁊ aliis q̄s ex/
cecat ſua malicia ¶ Diſpſio men
tis habet virtuoſe.dū ſpūs ꝑpter
actus virtutū.in actiua.pro tunc
impedit cogitare de deo ſolo et
manē in arce ſua.Certū eſt āt ꝙ
oēs v̄tutes ꝯſonāt q̄ ad habit⁹
ſuos.nec ſe impediūt.Actus vo
ſepe mutuo ſe nō ꝯpatiūt .Quis
neſciat ꝙ act⁹ vite actiue.ſuſpen/
dūt act⁹ vite ꝯtēplatiue et econ/
tra.Non eni ſimul eſt vacare acti
onib⁹ extrinſecl.et intrinſecl.ſpecu
latiōib⁹. ¶ Si aūt q̄rat vtꝝ ſēp̱
oporteat agē id qd̄ meli⁹ ē in ſe
Clara ē rn̄ſio ꝙ nō.alioq̄n q̄libꝫ
obligaret ad op̱a ſup̱erogatōis
Nam virt⁹ et ars t̄minos ſuos
hn̄t et certos ¶ Sufficit igit pro
regula ad ſalutē.ꝙ fiant act⁹ qui
tūc iacent ſub precepto op̱antis.
q̄ntūcūqꝫ q̄s videat idone⁹ ad
aliaꝝ p̄dit⁹ talēto mltiplici ad ſu
pererogandū q̄ regl̄a tollit ſcru
pulos ſup̱ diſtributiōe talenti ac
cepti.q̄s frequēter inducit feruor
indſcret⁹et zelus nō ſcd̄m ſciam
ꝑueniēs ex radice ſup̱bie vel va/
nitatl.vel certe a demonio meridi
ano.cui⁹ oculi ſūt. ſicut palpebre
diluculi.et qui p̱ arrogātiaꝫ fer/
ueſcē facit ſicut ollā/ꝓfundū ma
ris.cui cor ſtultoꝝ ꝯpatur.et po
nit q̄i vnguēta bulliuerit.h eſt cū
de vitiis virtutes effingit ¶ Di/
ſperſio mentis q̄ ad habituꝫ grē
gratū faciētis.nunq̄ꝫ ꝑuenit abſ
qꝫ pcc̄o mortali.ſed act⁹ eiuſdem
grē p̄t ſine culpa mortali vel ve/
niali freq̄nter interrūpi.Hec ꝓs
ſeq̄tur ex p̄cedēti Vn̄ ꝑ facilio/

ri noticia oim̄ q̄ tractam⁹. poſſu/
m⁹ p̄ diſtinctiōem dicē q̄ mēs in
hoie. ſicut aīa rationalis. p̄t cōſi/
derarī duplr̄. Uno mō ſm̄ eē ſu/
um. Alio mō ſcd̄m bene eſſe. Si
primo mō ſic ē incorp̄alis ꝛ ima
terial̄ naturalr̄. Si ſcd̄o mō ſic re
cipit varietates plīmas. et h̄ du/
pliciter in genere. qꝛ vel ↄſtituit̄.
ſcd̄m bene eſſe habituale ſuū ſolū
vel ſecūdū eſſe actuale. Si ſecūdū
eſſe habituale. ſic eſt duplr̄. vel ſe/
cūdū habit⁹ pure ſup̄naturaliter
infuſos. vel ſecūdū habit⁹ natura
lit̄ p̄ aſſuefactiōem acq̄ſitos. Tal̄
eſt diſtinctō de bene eē actuali. q̄a
vel p̄cedit illud ex habitu ſup̄na
turali vel ſup̄naturalr̄. vel ſolum
naturaliter. Fierēt ſubinde multe
diſtinctiōes de ↄpatiōe mētl. aut
aīe rationalis. q̄ ad bene eſſe vel
q̄ ad eſſe ſcd̄m q̄d. q̄d ē additū
ſub ſuo eſſe. ¶ Et ſecūdū iſtos re
ſpect⁹ haberet̄ noticia. cur aīa tot
noib⁹ appellat̄. cū ſit eſſentia ſim/
plex et vna. vt q̄ d̄r ſp̄ūs. mens.
ratio. aīa. dicit̄ portio ſuperiorꝛ
inferior. d̄r intellect⁹ ſpeculatiuus
et practic⁹. d̄r ſimplexꝛ ↄpoſitus
aut diſcurſiu⁹. d̄r fōrlis et actual̄
vel adeptus. d̄r agens et poſſibi
lis. d̄r inuētiu⁹ et iudicatiu⁹. d̄r li/
bex ſimplicit̄ et libex arbitrium.
d̄r ſinderiſis et ↄſcia. d̄r naturalr̄
agens. d̄r rōlis ↄcupiſcibilis ꝛ i/
raſcibilis. d̄r tādem p̄ncipalr̄ ſp̄s
ↄgnitiu⁹ et d̄r volitiu⁹. d̄r mens
collecta et vnita in hūilib⁹ deuotl.

d̄r diſp̄ſa i ſuperbis mēte cordis
ſui. ¶ Ueritates octo dixim⁹ de
diſp̄ſiōe mētl. ¶ De collectōe vi/
deam⁹ ſil̄r et de deuotiōe. ¶ Colle
ctō mētis ad deū p̄t acq̄ri. q̄i via
triplici in genere. Una ē p̄ deuo
tionē ſimplicē. Altera p̄ phyloſo/
phicā inueſtigatiōem. et intelligē
tiā. Tertia p̄ theologiā. q̄ ↄple/
ctit̄ intelligentiā. et deuotiōez ſil̄
ſi plena ſit. Nūc de prima p̄ncipa
lior ē intētio ad ↄfuſiōez ſup̄bo/
rū mēte cordis ſui. ¶ Deſcribitur
āt deuotio ſm̄ doctoēs. noiatim
hugonē in ſuo de orōe. Deuotio
ē eleuatio mentl. in deū p̄ pium et
hūilem affectū. fide. ſpe. et chari/
tate ſubnixū. Nihil hac deſcripti/
one veri⁹ nihil lucidi⁹. nihil p̄poſi/
to nr̄o ſimpliciū documēto accō/
modatius tradi potuerat. Porro
de mētis deuotiōe. nō ſiluit ſcri/
ptura. loquēs de offerētib⁹ mēte
p̄mptiſſima et deuotiſſima. Mēs
deuota eſt in icipiētib⁹. deuotior
in p̄ficiētibus. deuotiſſima in p̄fe
ctis. Collectio mētis per deuotio
nē. nihil aliud eſt q̄ʒ eleuatio. Non
eīm p̄t mētis eleuatio fieri ad de/
um p̄ piū et hūilem affectū. quin
colligat̄ ad vnitatē. In qua vnio
ne tradit diuin⁹ dionyſi⁹ myſteri
um cōſiſtere. theoſophie xp̄iano/
rū. Unde p̄terea ſūitur. diſtinctō
ſp̄ūalis amoris a carnali. qꝛ p̄m⁹
vnit. alter ſpargit. Et qꝛ talis v/
nio nō attingit̄ abſq̄ʒ amore ſp̄ū
ali extaſim faciētē. tradiderūt ex/

poſitores ſui ꝙ appellat theolo/
giam myſticã experimentatã vł
guſtatã amorez de q̃ dt vn⁹ int̃
ceteros. ꝙ amor hmõi cẽbatur
ſine cognitione ꝑuia vel comite.
Qđ an verꝫ ſit. et quõ ꝑt accipi
tactũ ẽ alibi ſub xꝗ. ↄſideratiõib⁹
et hic ſupadden̄t aliꝗ. Certiſſi/
mũ quidẽ ẽ. ꝙ amor oĩs ↄgnitio/
nem ꝑſupponit. vnam aut alterã
habem⁹ ecce tria ꝑncipalr̃ in de
ſcriptiõe deuotiõis Primo. ꝙ eſt
eleuatio mẽtł. in deũ. ſcđo ꝙ hec
eleuatio fit ꝑ piũ et hũilem affe/
ctũ. tertio ꝙ hmõi affect⁹. debꝫ eſ/
ſe. fide. ſpe. et charitate ſubnixus
ſeu format⁹. Poſt hic explicari
q̃tuor cẽ deuotionis finalis. ma/
terialis. efficiens et fõꝛlis. Poſſet
inſuꝑ apiri. quid intelligim⁹ ꝑ ele
uatiõez mentił in deũ. qꝛ nõ fit h̃
ſermo de eleuatione locali cũ de⁹
ſit vbiq; et ſẽꝑ intimior menti q̃ꝫ
mens ſibi ipſi Sed intelligim⁹ de
eleuatiõe ſpũalł. nõ ſcđm eſſe mẽ/
tis. ſed ꝑm bene eſſe habituale et
actuale ꝑ affectũ. ſ. piũ. et hũilem
qui qñq; ſtat in habitu ſolo. qñq;
ꝓcedit ad actũ. queadmoduꝫ fi/
dem ſpem. et charitatẽ. Nũc pro
habitib⁹. nũc ꝓ actib⁹ accipimus
Accipiẽtes aũt ꝓ actib⁹. cõue
niẽter in primis coartam⁹ ſermo/
nez ad tria hec vocabula. affect⁹
pius et hũilis. Ita vt abbreuian
do dicere poſſem⁹ ꝙ deuotio eſt
affect⁹ pius et hũilis Quiſq̃s er/
go plene cognouerit. quid eſt af/
fectus pi⁹ et hũilis. ſciet vtiq; q̃d
eſt deuotio Et qm̃ finis legis eſt
dilectio ꝑm apłm. cõformiter ad
xp̃m teſtificãtem in duob⁹ mãda/
tis dilectiõis. tota lex pendet. et
ꝓphete Fuit opinio celebrł. ꝙ the/
ologia xp̃ianoꝝ. magł. eſt affecti
ua ꝓprie q̃ꝫ ſpeculatiua vel practi
ca Non enĩ data eſt lex xp̃iana vt
hic intelligam⁹ deũ. ſed vt capti/
uem⁹ oẽm intellectũ. in obſequiũ
xp̃i. Valet hec ↄſideratio ꝓ ſim/
plicib⁹ xp̃ianis. et militat aduer/
ſus ſuꝑbos mente cordis ſui. qui
nihil credere volũt. niſi pri⁹ intel/
ligãt. q̃les erãt ph̃i. q̃s damnant
ꝑiſienſes articuli de erroꝛe. quaſi
per oĩa ſpecialr̃ dñ dicebãt. ꝙ ni
hil ſcit qui ph̃ie nõ ſtuduit Et in/
ſuꝑ nõ eſt alia felicitas hoĩm q̃ꝫ
ſtudere ph̃ie. et ꝙ nõ eſt curandũ
de fide Procedit rurſus hec cõ
ſideratio. cõtra ſuꝑbos. ſolo noĩe
et vanitate theologos. qui ſtudẽt
ſolũ vt ſciãt. vel ſciant̃. nihil vero
traĳciant ad effectũ. nihil ad mo
res et virtutes Et cũ dixerit eti/
am gentilis ph̃us Inquirim⁹ q̃d
ſit virtus nõ vt ſciam⁹. ſed vt bo/
ni efficiamur Cognouim⁹ ꝓch/
dolor aliq̃s quib⁹ oĩs doctrina
miſcens cũ ſpeculatiua. pietatez
fidei ad effc̃m reddebãt grauis
moleſta. nauſeãs et oneroſa Ita
vt doctoꝛes deuotos deriderẽt vt
ydeotas et vetulas. quales ſũt a/
pud tłes. Gregł. bernardus. imo

damnata arrogãtia et amentia. Augl. ꝛ dñs bonauẽtura cũ ſilib᷒ Eſt inquiũt doctrina eoꝝ. ad ꝓdi catiõem et deuotionẽ. quaſi ſtare negant pꝛiter deuotio et eruditio ¶ Sed qd᷑ verũ eſt ꝙ repugnãt. ſcia inflãs et charitas edificans qꝛ execrabilis eſt ſupbo hũilitas Sed eſt ſcia q̃ non inflat ſapiẽtia ſcꝫ q̃ de ſurſuꝫ eſt pudica. ſuadibi lis pacifica' q̃ erudiẽs intellectum ſimul per deuotionẽ infoꝛmat et inflãmat et paſcit affectũ. fauus. .ſ. cum melle. oleũ cum igne. vtile cum dulci. ¶ Deuotio nihil hñs de pħia vel theologia ſcholaſti/ ca ſpeculatiua. ſufficit ad ſalutem Sufficit inſuper ad collectionem vnitiuam mentis cum deo. per ſu permentales exceſſus. pħia vero et theologia ſine deuotione. diſꝑ gunt ſuperbos mente cordis ſui. deprimũt et auertunt. vt ſe miſce ant queſtionibus infinitis Ratio breuis in ꝓmptu eſt. qꝛ deus ſu/ perbis reſiſtit. hũilibus auteꝫ dat grãm. Declaratio ſermonũ tuo/ rum illuminat ait pſalmiſta et in/ tellectum dat paruulis. ¶ Conſi/ deremus ꝓꝓꝛietatem deuotionis vt conſequẽter appareat. quales ſunt ad deuotionem Illi nimiruꝫ q̃bus eſt ſuauitas in affectu pie/ tas in intellcu. hũilitas in effectu ſimul ⁊ intellcu Eſt itaqꝫ deuotio affectus pius et humilis Quid ẽ aũt affectus niſi ſpontanea q̃daꝫ et ſuauis inclinatõ ait hugo Por

ro ↄtrariaẗ affect᷒ ſuauitati/men/ tis duritia. q̃ ↄpũctiõe nõ mollitẗ de qua ſapiẽs. Qui autẽ mẽtis ẽ dure coꝛruet in malũ. Et iterum Coꝛ duꝝ male habebit in nouiſſi mo Cõtrariaẗ pietati fidei. men/ tis inſipientia. de qua pſalmiſta. Dixit inſipiens in coꝛde ſuo. non eſt deus Et alibi. Illuminans tu mirabiliter a montib᷒ eternis tur bati ſunt oẽs inſipientes coꝛde. Pꝛedicam᷒ xp̃m ait apl̃s. grecis quidẽ ſtulticiam Cõtrariaẗ hũi/ litati. ſpei. mentl. arrogantia. que p̃ſumit de meritl. vel deſperat de p̃miſſis ſhic ẽ vir q̃ nõ poſuit deũ adiutoꝛẽ ſuũ .ſed p̃ualuit in va/ nitate ſua. Et rurſũ Man᷒ ei nr̃a excelſa et non dñs fecit hec oĩa Et illud de iudeis apud ꝓpħam Deſperauim᷒ Sciuerit igiẗ õnis hõ. qui noluerit ↄprehendi ſꝫ ƀ maledicto. diſpſit ſupbos mẽte cordis ſui. ꝙ ad mentis collectio nem vnitiuaꝫ nc̃aria eſt deuotio. quã deſcripſimus. q̃ eſt eleuatio mentis in deum per piũ et hũileꝫ affectũ. fide. ſpe. et charitate ſub/ nixũ ¶ Propterea quẽadmoduꝫ videris carẽtem iſtis dic ꝙ diſꝑ/ ſus eſt mente coꝛdis ſui: q̃ntũcun qꝫ ſe pħm. vel ſcholaſticũ theolo gũ eẽ iactet Dic illud Job de tali Si aſcenderit in celum ſupbia ei᷒ et caput eius nubes tetigerit. q̃ſi ſterq̃linium in fine perdeẗ. et di/ cent qui eũ nouerãt vbi eſt? Qua ſi ſõnium auolans nõ inueniẗ. et

tranſiet q̄ſi viſio nocturna. Dic ꝙ
eſt ſal infatuatū. eijciendū et con
culcandū. Hec' vero ſi quez agno
ueris in affectu ſuauez. piū et hūi
lem. ſi ad deū cū ſimplicitate fidei
ſpei ⁊ charitatꝭ eleuatū. q̄zuis iſte
ſit ſine lr̄is ſine pħia ſine theolo/
gia. talis vtiq̄ȝ collect' et vnitus
eſt mente cordis ſui. Quid igit'?
Vana eſt pħia. inutilis eſt theo/
logia? Vana ꝓrſus inutilis ⁊ no
xia habenti ſi nō comes affuerit
deuotio. que pius eſt et hūilis af
fect' qua comite poterit ad intel
ligentias plimas euehi. q̄s non
habebit de lege cōi ſimplex xp̄ia
nus. Poterit inſup talis eſſe vti/
lis in doctrina q̄ fides ſaluberri/
ma gignit'. nutritur defendit' ro/
boratur. Vtilis p̄terea ſicut dicit
apl's ad arguendum. ¶ Proinde
deuotio ſola non ſufficit ad expli
cationem ſui mentib' alienis inſi/
nuandā. cū amplius in experimē
tali ſenſu vel affectu. q̄z ratiocina
tio intellecta conſiſtāt. Sūt idcir
co male deuoti. ſimplices illi. qui
iuxta ſuas affectōnes. tradere ſa
tagunt alijs regulas et leges ex
ſcripturis ſacris. Hinc fatue reue
lationes. hinc ſupſticioſe affectio/
nes ꝓdierūt. Sic ecōuerſo pħi ⁊
theologi deuotione carentes ſini
ſtras de deuotiōis myſterio. de/
riſiones intulerūt. ¶ Rurſus ita ſe
habent affect' pietas et hūilitas
in deū. vt neq̄at vna veracit' ſine
altēa inueniri. Duſq̄ȝ em̄ pietas fi

dei: rite ſtabilit' ſine affectōe hu/
mili. nec hūilitas ſpei. et ſuauitas
charitatꝭ. ſine fidei ſolide pietate.
Quo factū eſt aliq̄n vt dolē: pe/
nitēq̄ȝ ſe dicerēt ꝗ̄ nulli lr̄atoꝝ. ꝙ
non in ſimplicitate parentū. ſ. lai
coꝝ ꝑmanſiſſent. Fides itaq̄ȝ do/
nū dei ē. ne quis gliet'. Par iſup
in credendo p̄dicabat' ab apl'is
ſuis. Deꝰ inq̄t ſpei. repleat vos oī
gaudio et pace in credendo. Rō
ſubdit' vt abūdetis in ſpe et vir/
tute ſp̄ūſſci q̄ v̄tus eſt charitas.
Caderet hic ſermo de certitudīe
fidei. et quēadmodū intellect' in
ip̄a ſtabilit' ſicut ⁊ in ſpe et in cha
ritate. ꝑ oīmodam ſui derelictio/
nem ſub potenti manu dei. capti
uādo oēm intellectū in obſequiū
xp̄i. q̄lit' ſuadebat. Crigoſonꝰ a/
naſtaſie. Tu vero ancilla xp̄i. tro/
pheū crucis tota mente ↄſtringe
Modꝰ infra notabit'. Quid autez
eſt mens tota. niſi mens vnita to
talr̄ et collecta? Ois vero mēs ta
lis deuota eſt in incipientib' de/
uotioꝛ in ꝓficientib'. deuotiſſima
in ꝑfectis. q̄s non diſꝑgit ſuper/
bia mentis cordis ſui. De deuo
tiſſima mente dicemꝰ aliq̄. Primo
de deuotiōe ꝑfectoꝝ. ad alios re
ditura. ¶ Deuotiſſima mens q̄lis
eſt in ꝑfectis? hȝ in ſe ſecretū ſoli
tudinis: ſerenū lūinis. tabernacu/
lū pacis. hȝ et cenaculū ſeu diuer
ticlm̄ refectiōis. cubiculū req̄etio/
nis. nidulū pullificationis. hoc ē
ex bernardo. Vidit illic lucē. q̄m

non capit loc⁹ Audit armoniā quā non capit tēp⁹. Odorat fragrātiam. quā non ſpgit flat⁹. guſtat cibū. quē nō minuit edacitas heret amplexui. quē non deuellit ſacietas Hec ex auguſtio ¶ Sed admirabilior ē ſup oēs. dionyſij traditio. q̄ videt inſipiētib⁹ corde rem magl. inuoluē ɔtradictōibus q̄3 docē. Siquidē ad timotheuz ſcribēs de myſtica theologia ſic dīt Tu aūt timothee circa myſticas viſiōes. corroborato itinere et ſenſus deſere. et intellectuales opatiōes. et ſenſibilia et inuiſibilia et omīe nō ens. ⁊ ens. ⁊ ad vnitatē vt poſſibile eſt inſci⁹ reſtituere ipi⁹. q̄ eſt ſup oēm eſſentiaz et ſciam et a te ipſo. et oībus. immēſurabili et abſoluto. pure mentis exceſſu ad ſupeſſētialez. diuinaꝝ tenebraꝝ radiū oīa deſerens. et ab oībus abſolut⁹ aſcendens. Querēt aliquis qūo pñt hec fieri. q̄ repugnare vident in forma v̄boꝝ. ¶ Tentem⁹ aliq̄ dicere p̄notando. ꝙ duplex eſt hic notificatiōis mod⁹. Jn⁹ doctrinal extrinſec⁹ Ali⁹ expimentalis intrinſec⁹ ¶ Jn̄ ſciendū ꝙ oīs ɔgnitio nr̄a ortū h3 ab aliq̄ experientia. Ois p̄terea ɔgnitio ſi pfici debeat in expientia t̄minat Expiētie vero nomē. dī ab ex. et pario paris. q2 parit expientia. ex reb⁹ in virib⁹ ɔgnitiuis ⁊ affectiuis Hinc dicim⁹. h̄ expior h̄ ɔperio. h̄ reperio Eſt aūt experientia ſcd̄m rez ſeu q̄d rei. pceptio ſimplex nō diſcurſiua. cauſata ſeu pata immediate ab obiectali motione Jta ꝙ ſufficit ad hāc pceptionez pñtia obiecti cū potētia pceptiua. r̄mo tis īpedimenti. Si eī color obījcit viſui. ſufficit ad viſiōez. p ſolā impedimentoꝝ ablatiōez. vt ꝙ oculus non ſit clauſus nec cecat⁹. nec aliter impedit⁹ Sic eſt de auditu reſpectu ſoni. De guſtu reſpectu guſtabilis. de tactu ⁊ olfactu ſuo modo. ¶ Ceteꝝ pceptio ponit in diffinitiōe ꝑ genē. q̄ ſcd̄m nomē dī pfecta captio. et hec ɔ̄uenit expimentali ɔgnitiōi p̄cipue. qm̄ in ipſa ꝑut experimentalis ē. non cadit error vel deceptio. niſi forte occaſionaliter apud potētiaz diſcurſiuaz. quēadmodū dīt ypocras. ꝙ experimentum eſt fallax Tām dicti p̄miſit Ars inquit longa Ars itaq3 format nō ab vno tm̄ expimēto. ſed a pluris quorū vtiq3 ſingl̄m veꝝ eſt. Alioquin n̄ eſſet p experimētū Attn̄ obinatō expimentoꝝ. ⁊ ɔq̄ſitio diſcurſiua de q̄ddītate. et ɔditiōib⁹ reꝝ experimētataꝝ imo et ipoꝝ experimentoꝝ q̄ res ſūt. an h̄e vel accidētia ſepe fallit ¶ Cōſurrexit ꝑiñitas grāmatice et logice. pro cōicatiōe mutua ſup experimētis ſingulis. et reb⁹ exptis. ne omnes aut plures experiētie laterēt viciſſim hoies. p̄ſertim experiētie interiores q̄s nemo nouit niſi ſpūs hōis qui in ipſo eſt ¶ Cōſurrexit

deniq; mod᷒ alter cognitiõis. q̄ꝫ ꝑ experiẽtiam q̄ diſciplinalis vel ſcholaſtic᷒ vel doctrinalis appel/ lat̄. per voces et ſcripta. qm̄ alit̄ nõ poſſum᷒. ↄcept᷒ p̄mos per ex/ periẽtiaꝫ habitos exponẽ. Cõſur rexit etiã diſtinctio vet᷒. de ↄce/ ptib᷒ prime intentiõis. et ſc̄de vel tertie. et de modis ſignificãdi. et de ſuppoſitiõe naturali. Tota po ſtremo ps. pħie q̄ rationalis d̄r ꝓpterea nc̄ariũ ſũpſit exordium.

¶ Suffecerit ad p̄ns ↄmemora/ tio diſtinctiõis vt oñdam᷒ p̄mo ꝙ vnio mentis de q̄ nũc loq̄mur ↄſiſtit in experientia ꝓpterea trãſ fundi nõ p̄t in alios ꝑ doctrinaꝫ ſicut nec viſio. nec aliq̄ ſenſatio ex terior aliter in alios trãſfũditur. nec amor nec odiũ. nec leticia ne/ q; dolor. neq; generalr̄ aliq̄ exꝑi mentalis cognitio ¶ Nihilomin᷒ doctrinalis traditio nõ ẽ fruſtra. Primo ꝓpter inductiõem vt fiat amplificatio. potẽtiaꝝ ꝑceptiua rũ. cũ obiectis exꝑimentalr̄ ꝑcipi endis. Deiñ notificatio fiat ipe/ dimentoꝝ q̄ten᷒ auferant̄. Hec eñi duo ſufficiũt ad experiẽtiam. Ita tñ ſi obiecta moueãt natura/ liter Alioq̄n tertiũ remoueret̄. ſ. actualis et libera motio obiectal qualẽ hꝫ extra ſe deus. q̄lem hꝫ libertas arbitrij ſuꝑ act᷒ ſuos Null᷒ idcirco putet vel expectet ꝙ ab hoie de ꝑ ſe ſibi tradi poſ ſit cognitio ſuꝑ vniõe mentis cũ deo. Merito quidẽ. qꝛ nec de q̄cũ q; experiẽtia p̄t hec fieri circa crea turas. Nemo p̄terea ſperet expe/ rimentũ. niſi ſublatũ fuerit impe/ dimentũ ¶ Eſt igit̄ cõe ſtudium. oim̄ q̄ de theologia myſtica. que ↄſiſtit in vniõe locuti ſunt inducẽ ad tria q̄ requirũtur et ſufficiunt videlꝫ deſiderium diuini obiecti. Remotio impedimenti Implora tio diuini beneplaciti. Primũ fit inſinuãdo pulcritudinẽ et valorẽ Sc̄dm fit aperiẽdo defectũ nr̄m et lãguoreꝫ Tertiũ fit per orõnis vehementiã et ardorẽ. Hec autẽ tria ↄplectit̄ ipa deuotio. q̄ eſt e/ leuatio mentis in deũ. ſicut in ob iectũ ꝓpriũ et h̄ per piũ et hũileꝫ affectũ. in quo ſꝑ eſt deo benepla citũ ¶ Occurret forſan aliq̄s et dicet Quid ad te de doctrina my ſtice ſapiẽtie q̄ non es particeps hui᷒ experiẽtie? Rñdeo Credidi ꝓpter qd̄ locut᷒ ſum. Credidi ſer monib᷒ expertoꝝ. ꝓpter qd̄ ↄfor mit̄ ad eos locut᷒ ſũ. q̄ten᷒ indu/ car. ⁊ inducã. quãtũ dñs adiuue rit. ad deſideriũ tãti obiecti cum iſto q̄ dicebat. Unã petij a dño hãc requirã Unã videliꝫ p̄cioſã margaritã euangelicã q̄ habita dicam᷒. ſufficit. q̄ non habita ſal/ tem deſiderare ↄcupiſcam᷒ Eni/ tamur deniq;. ꝓ remotiõe cuiuſli/ bet impedimenti. cũ imploratiõe diui bñplaciti Sanabit ita forte oculũ mentis. ⁊ ei ſe p̄ntabit exꝑi endũ. guſtandũ ⁊ videndũ. q̄ꝫ ſua/ uis ipſe ẽ. q̄ꝫ magna multitudo.

dulcedinis ſue. quã abſcondit ti/
mẽtib⁹ ſe. ¶ Supeſt oñdẽ. ꝙ do/
ctrinal̃ traditio theologie myſti
ce ſe extẽdit ad theologiaȝ ſcho/
laſticam. nec ab ea diuerſa ẽ vl̃ ſe
cluſa. imo nec a ṽa phĩa. ffiet aũt
h̃ ꝯmode. ſi verba bti dionyſij a
paulo. imo a ſpũſcõ docti. ꝯcor/
dauerim⁹ adinuicẽ. per ſcholaſti/
caȝ theologiã. cui⁹ ignorãtiã ha
bẽtes q̃zuis experientiaȝ intrĩſecaȝ
ſẽtiãt bte vniõis. tñ hanc doctri/
nal̃r elucidare neq̃bũt. Exẽplum
ẽ manifeſtũ in doctrinis phylo/
ſophicis. Nõne poterit aſtrolog⁹ q̃
nũq̃ȝ expert⁹ eſt eclipſim ſol̃ et lu/
ne tradẽ doctrinã hui⁹ rei q̃lẽ ru
ſtic⁹ q̃ expiciẽ ipſas ad ocl̃m tra/
dẽ neq̃bit? Poſterit ruſtic⁹ vtiq̃ȝ
dicẽ ſocio pñti Aperi oculos et
vide. poterit extẽdẽ digitũ ad e/
clipſim. ſed nil ampli⁹. Aſtrolog⁹
ṽo. licet ita monſtrare nõ poterit
pñtial̃r. docebit tñ abſentes q̃liẽ
aperiendi ſunt oculi qualia ſũt im
pedimẽta q̃ remoueri oporteat.
imo ſi catholic⁹ ſit diuinum bene
placitũ iungẽ nõ omittet q̃ facit
eclipſes ſi vult et qñ vult Sic in
ꝓpoſito. niſi ꝙ aſtrologus hȝ de/
mõſtratõeȝ. theolog⁹ vero ſolaȝ
eruditiõeȝ in fidei auctoritate fir
matã ¶ Multi multa locuti ſunt ꝛ
nos multotiẽs iam inter multos.
de et ſup ṽbis dionyſij dum tra/
ctat de myſtica theologia et diui
na ſapiẽtia xpianoꝝ. Dixerunt
aliqui ꝙ cõſiſtit hec theologia in

abnegatiõe oĩm a deo. Alij ꝙ in
affectu et dilectõe. nõnulli ꝙ in
telligẽtie puritate. Alij ꝙ in men/
tis ad deũ collectiõe vel vnione
Alij ꝙ in deuotiõe ſeu mẽtis ele/
uatiõe. Alij ꝙ in raptu vel extaſi
vel mẽtis alienatiõe q̃s ſex poſi/
tiões abſq̃ȝ ꝯtẽtõe ꝑtractem⁹ ſub
certis ꝓpõnib⁹. oñſuri ꝯformiter
ad ṽba cãtici marie. q̃d exiſtit in
expimentali et gratuita vnione
ſeu collectiõe et exultatione hũiliũ
mente cordis ſui cũ deo. dũ diſp/
ſit ſupbos. dũ depoſuit potentes
de ſede. dũ eſuriẽtes impleuit bo
nis dũ ſuſcepit iſrl̃ puerum ſuũ re
cordat⁹ mie ſue ¶ Dicam⁹ igitur
abbreuiato ſermone. ꝙ ſapientia
xpianoꝝ de q̃ tractauit diuinus
dioñ. eſt vnio mẽtis ſeu collectio
tanq̃ȝ ꝓ genẽ Iũgiẽ experimẽta/
lis et gratuita. cũ p̃re lũinuȝ deo
tanq̃ȝ ꝓ formali differẽtia et : ꝓ
fine vel obiecto: Mens poniẽ q̃ſi
ꝓ materia vel ſubiecto. Habem⁹
ecce gen⁹ deſcriptiõis. ſ. vnioneȝ
ſimul cũ obiecto ſuo deo. et mẽtẽ
ꝓ ſubiecto. Nec oportet inſiſtere
ſcrupuloſi⁹. qꝛ null⁹ ambigit Sed
in h̃ eſt difficultas. q̃ et q̃lis ſit i/
ſta vnio. et queãdmodũ ꝯpetur
et cur ꝓ dña additũ. expimental̃
et gratuita. Porro q̃n gratuita
ſit hec vnio. q̃s negaret. ad quaȝ
nec natura ſufficit nec induſtria?
Sed neq̃ȝ ſatis ẽ vnio gratuita ſi
nõ percipiaẽ queãdmodũ deus
habitual̃r. vniẽ ꝑ grãm ꝛ ṽtutes

in puulis baptiſatl. q̄s tñ nõ dici
m⁹ myſtice ſapiẽtes. ¶ Supereſt
igiẗ difficultas velut vnica q̄d ſit
et quõ ſit vnitiõis expientia. Poſ
ſum⁹ aũt dicẽ. ꝙ expimentalis v/
nio mentis cũ deo. ẽ ſimplex ⁊ a/
ctualis pceptio dei gr̃e ſue. gratũ
faciẽtis dono qualis hꝫ incipit. ⁊
pficitur in glia. per grãm ꝯſũma/
tã. Eſt igitur hec vnio expimenta
lis p̃guſtatio q̄dam glie pignus
et arra felicitatl. eterne. cui cõtra/
ria ẽ diſpſio et auerſio ſupborũ
mente cordis ſui. Relinquiẗ tãdẽ
hec depurata. ſeu expolita. theo/
logie myſtice deſcriptio. Dicẽdo
ꝙ ẽ expimẽtalis dei pceptio. Po/
tius aũt poniẗ pceptio q̃ꝫ cogni/
tio q꞉ generalis ẽ termin⁹ ad oẽꝫ
vim mentis. ſ. rationalem. cõcupi
ſcibilem. iraſcibilẽ. vel ad vim ap/
p̃henſiuã et affectiuã. q̃ꝫuis nihil
vere videaẗ pcipi. q̄n vis appre/
henſiua. concurrat. Alioquin vis
affectiua fieri poſſet in cognitiua
q̄d aliq̄ nequã ꝯcedunt. ſed hoc p
bare ꝯtendũt. Nec theologiam
ſcholaſticã ſuſcipiũt in hac parte
ſed a myſtica ſecernũt ſuper qua
re videri poterit in pceſſu.

De experimẽtali vnio-
ne veritates.

Experimẽtalꝭ dei pceptio. faci/
alis ⁊ imediata. nõ hẽtur hꝫ in via
de lege cõi. ſed expectaẗ p p̃mio
in glia ꝯſũmata. Cõcediẗ hec ab
oĩb⁹. nec oportꝫ pbatiõib⁹ imo/
rari. imo ſic conceſſa eſt ꝓpoſi/
tio vt in errore aliq̄ plapſi ſint.
dicẽtes ꝙ nec in patria deus im
mediate videbiẗ ſed in theopha/
nĳs q̄buſdam ꝯtẽperãtib⁹ inac/
ceſſibile lumẽ dei. imbecilli menti.
Quo ſup errore deſtruendo. do/
ctores nequã copioſiſſima diſpu/
tatiõe. ſed ſẽtẽtiali deẗminatione
pceſſerũt iuxta notata dñi bona
uenture. ſcd̃o ſñiaꝝ. diſ. xxiĳ.
Expimentalis dei pceptio nõ vi/
deẗ eſſe fõzliter ipſa vnio. Nomi
tiẗ aũt hec p̃dicatio. q̄i per cãm
vel ꝯcõitãtiam ſed nõ multũ inẗ
eſt ad rẽ nrãm. Tãta q̄ppe ẽ ꝯne/
xio oĩm viriũ mẽtis. vel habituũ
virtuoſoꝝ cũ habitu gr̃e. et actu
principali ei⁹ ꝙ apparet q̄dã cir/
cũinceſſio. velut in benedicta tri/
nitate. ſuo modo. Eſt em̃ gr̃a gra
tũfaciẽs. vna in trinitate habitu/
um theologicoꝝ et trina in vni/
tate ſua ſeu radice. ſicut mẽs vna
eſt in eſſentia. et trina in potẽtĳs
¶ Utrũ vero potentie ſint realiẗ
ab inuicẽ diſtincte. vel tãtũmodo
relatiue ſeu ꝯparatiue. Et ſi gra/
tia prius informat eſſentiam mẽ
tis q̃ꝫ potentiam. parũ intereſt.
pro deuotis ſcrupuloſius inqui/
rere. ¶ Experimentalis dei per/
ceptio videtur fieri. dum influ/
xus formalis et habitualis gra/
tie gratum facientis in actus ſu/
os immediate ſe protendit. Ex/
emplum de formis alĳs. dum ex
actu primo qui ẽ informare. pro
cedunt ad actus ſecundos ſicut
vita ad viuere. lux ad lucere.

intellect' ad intelligẽ.ſenſ' ad ſen
tire ¶ Sũt aũt effect' p̃limi gr̃e.
Tres hierarchici .Purgare illu/
minare.perficere q̃s aliq̃ multi/
plicãt.ſcd̃m mẽtis vigorẽ.fulgo/
rẽ et amorez.dicentes ꝙ ꝟtutem
memorie. purgat . eleuat .·et ſta/
bilit.fulgorẽ intelligẽtie illũinat
informat et aſſiĩat.Amorẽ affecti
ue p̃ficit.viuificat et vnit.et mẽtẽ
acceptam deo reddit. ¶ Experi/
mẽtalis dei p̃ceptio.fit ſcd̃z fru/
ct' ſpũs.q̃rũ maxim' et p̃mus eſt
charitas.i.cara vnitas.vñ ꝓde/
unt alij.gaudiũ pax patiẽtia.lon
ganimitas.bonitas.mãſuetudo
et fides modeſtia ↄtinentia caſti
tas.Vñ charitas ꝓut ẽ virt'the
ologica dic̃ habitũ ſed ꝓut ẽ fru
ct' dic̃ actuale charitatꝪ.expimen
tũ.vel ſentimẽtũ.q̃zuis neſciat hõ
certitudinalr̃ vñ veniat aut q̃ va
dat.ſicut infra notabit̃ ¶ Experi
mentalis dei p̃ceptio.vel noticia
ſi pura eſſe debeat ⁊ vehemẽs.re
q̃rit̃ in ſenſib'aie ꝓportionatꝪ.ſen
ſibus carnis.ꝙ purgent̃.illũinen
tur et p̃ficiant̃ p̃.oꝑationes gr̃e
gratũ faciẽtis.q̃s nũc elicit imme
diate.nũc imperat mediate per
habit' virtutũ.donoꝝ et beatitu
dinũ Sic experimur.ꝙ homo nõ
p̃cipit ſe viuẽ niſi duz aia ꝓcedit
ad act' ſcd̃os per oꝑa vite. q̃.ceſ
ſãt vtiq3 poſitꝪ. impedimentis in
ſenſib'.per ebrietates.per ſõnum
per infirmitates aut egritudines
¶ Expimẽtalis dei p̃ceptio ſi de/
beat eẽ p̃fecta.et talis q̃ dici me
reat̃ ſapientia diuina vl' myſtica
t̃minat̃ in caliginẽ quã inhabitat
de' vere abſcõdit' et qui ponit te
nebras latibulũ ſuũ qđ vt fiat ex
perimẽtalr̃ nc̃e eſt mẽtẽ ab omni
ↄgnitiuo actu.vel affectiuo circa
creaturã oẽm etiã circa ſe ipſam
tũc vacare.⁊ in ſilentio ſũmo eſſe
moriq3 deniq3 toti creature vt ſo
li deo viuat creatrici eẽtie Hic
ẽ nũc pũct' difficultatꝪ.⁊ myſteriũ
abſcõditũ.qđ nemo nouit p̃ expi
entiaz niſi q̃ accipit Põt tñ noſſe
p̃ doctrinã in auctoritate fũdatã
cũ manuductiõib' et exẽplis.Alio
quin vane penit'. ſtuduiſſz btũs
dioñ.cũ ceterꝪ ↄdere libros ſup
hac re. ¶ Expimẽtalis dei ↄgni
tio t̃minat̃ in caliginẽ.ʒ p̃i' deſe
rit aliã caliginẽ Caligo q̃ deſerit̃
ẽ ois creatura.q̃ de ſe nõ niſi cali
go ẽ.p̃uatio.ſ.lũis Alioq̃n nõ di/
xiſſet Johẽs de creaturꝪ.ꝙ lux in
tenebris lucet.⁊ tenebre eã nõ cõ
p̃henderũt. Fit aũt iſta deſertio
ſcd̃m tria.q̃ notat dioñ.in ꝟbis
p̃miſſis.Primo deſerit̃ oꝑatio ſẽ
ſitiua.q2 nõ opoꝛtz vt vegetati/
ua deſerat̃.Scd̃o oꝑatio intelle/
ctiua.ſcd̃m oẽ ens.et nõ ens et ħ
plane accipiẽdũ ẽ de ẽte vl' nõ en
te creato vel creabili.nõ de ente
primo et puro. Tertio deſeritur
mẽs ip̃a.non vtiq3 q̃n maneat eſ
ſentialiter in ſe Alioq̃n eſſz ⁊ nõ
eſſz.niſi velimus inſanire cũ alma
rico.et ſilibus hereticꝪ. dicentib'

mētem ↄtēplatiui. vel beati ꝑoē
ſuū eſſe in ꝓprio genere. et redire
in illud eſſe ideale. qđ habuit eſſē
tialr̄ in arte diuina. Et h̄ eſſꝫ ꝓr/
ſus mētē ānihilari. aut nihil oio
poſſet ānihilare de⁹. Et h̄ aliqui
volūt ſed male. qꝛ ſicr̄ ipſe creare
nihil poſſet. ¶ Quid ē igiť mētez
ſe ipām deſerē. hoc ē ipām in a/
ctu primo ſuo eſſentiali manētez
nullū actū ſcđm circa ſe ipſā aut
circa qđlibꝫ aliud ens. p̄ter deuz
exercere. et tūc intrat nouā cali/
ginē de qua ſequitur exponēdū
¶ Experimentalis dei cognitio
ſeu noticia vł ꝑceptio quā iueſti
gam⁹. qꝛ nō terminať in deū cla
re et nude viſuz. ſiſtiť in caligine
q̄dam ſupra ſe. deſerendo primā
caliginem creaturaꝝ. p⁹ ſe. vel ſb̄
ſe imo et ſe p⁹ et ſub ſe mō dicto.
Nō eſt qꝛ nec mēs hꝫ oculū qui
nat⁹ ſit h̄ vidē deū. nec de⁹ obĳcit
directe et imediate ſe ipūm Gran
dis attn̄ difficultas ē. ſi oīs noti/
cia experimētalis ſit intuitiua. ſu/
per q̄ noticia tractať de ſcō noīe
dei Satis ſit hic dicē ꝙ intuitiua
cognitio dei nō negať hic in via
ex h̄ p̄ciſe ꝙ de⁹ eſt obiectū imꝓ
portionatū mētis oclo. ꝓpter ex/
cellētiam viſibilis. ſed quia non
placet deo. Ratio qꝛ obiectū in/
telligibile. quāto eſt ꝑfecti⁹ tāto
magꝰ idone⁹ eſt ocul⁹ mentis ca/
pere ipm Non em̄ leditur armo/
nia mentis de ſe ab excellentia in
telligibilis. quēadmodū deſtruiť
armonia oculi ſenſualis ꝑ excel/
lētiaz luc. Cōparatio igiť oculi ve/
ſꝑtilionis ad ſolē. nō đt oēm ſili/
tudinē ad oculū ment. reſpc̄u ma
nifeſtiſſimoꝝ in natura. dicēte a/
riſtotele ꝙ intellect⁹ q̄nto ꝑfectio
ra itelligit. tāto ſit habilis ad al
tiora. vn̄ ꝓbat imaterialitatem
ipi⁹ ¶ Experimentalis dei ꝑceptio
ꝑ caliginē non fit ſine clariſſima
irradiatiōe ac ſine ſilentio ſuſur/
rāte. et occlte dicēte. difficili⁹ hoc
videť ad explicādū Credendum
tn̄ ē v̄bis dionyſĳ. crebro ſic lo/
quētis in diffinitiōe ſapiētie ⁊ ali
bi. Placuit inquirē exēplū ſenſibi
le viſus corꝑalis ad lucē ſolis. fit
em̄ frequēs per dionyſiū ⁊ augu
ſtinū et ariſtotelē cū ceteri. ↄpa/
ratio talis. qꝛ nihil ſimili⁹ in crea/
turis corporeis luci ſpūali. q̄ꝫ lux
ſolis ſiť viſui corꝑeo viſio mētis.
Exēplū vnū Sint due dom⁹ val/
de diſtātes. q̄ꝝ q̄libꝫ feneſtrā hē/
at aptaz. aſpc̄u mutuo et directo
ſit mediū ꝓrſ⁹ expeditū. ſit ocul⁹
ſeu vidēs in vna feneſtraꝝ. ↄſtat
qꝫ ꝙ ſi nullū ſit i medio lumē. pu
ta de nocte. ocul⁹ erit inť duas ca
ligines. q̄ꝝ nullā attinget. qꝛ nec
illā q̄ retro ſe ē in domo ſue fene
ſtre vel iſtaz q̄ in iſta feneſtra eſt
qꝛ ad feneſtraꝝ vacuitatē nō ꝑ/
tingit medio nō illuſtrato. Sꝫ il/
luſtreť mediū ꝑ qđ acies oculi di
rigať ad feneſtrā oppoſitaz. iudi/
cabit vtiqꝫ talis ocul⁹ eē caliginē
quamuis dom⁹ intra ſe copioſe

ſit illuſtrata. Docet h experiētia cū rōe pſpectiuoꝝ. qꝛ nunq̄ʒ videtur lux ſine coloris mixtiōe. q̄ nō eſt niſi in corpe t̄minato. Vn̄ oculus carnis pure. in medio lucl. poſit⁹ nihil vidēt. ſed eſſʒ in caligine. Ecce ꝙ ad inſpiciendū caliginēʒ opoꝛtʒ ꝙ ocul⁹ ſit inter duas caligines retro ⁊ an̄. Opoꝛtʒ nihilo min⁹ ſi debeat anterioꝛ caligo videri ꝙ fiat irradiatio ꝑ medium. Exēplū de voꝛagine t̄re. q̄ nō agnoſceret̄ ꝑ ocl̄m ſub ſe tenebroſo. medio inter ocl̄m et voragine nullaten⁹ illuſtrato. Exēplū alteꝝ. qđ ab aug⁹. iā pri⁹ inductuʒ eſt de diuiſione ſpūs Sit oculus in excelſo mōte. q̄lis fertur eſſe olimp⁹ ſit ab imo nubes caliginoſa ꝓhibens aſpectū oim̄ q̄ ſub eo ſūt. ſit rurſuʒ inter ſoleʒ et ocl̄m alia caligo impediēs aſpectū ſolis directū nō aūt diffuſiōem lūis ex obliquo. Cōſtat ꝙ ocul⁹ ſatagens inſpicē ſolē. nō intuebit̄ niſi caliginem. q̄uis in̄ ſuſcipiat obliquā irradiatiōem Alioquin non videret ocul⁹ iſtā caliginē radiatiōe hm̄ōi non exiſtēte. Poteſt h induci illud Iſaie. Surge illūinaē hirl̄m. ecce tenebre operiēt t̄ram et caligo ꝑplos. ſup te autē orieī dn̄s et gl̄ia ei⁹ in te videbit̄ Conſonāt exēplis. verba Richardi de diuiſione aie et ſpūs. In hac inquit diuiſione aīa et qđ animale eſt in imo remanet. ſpūs āt et qđ ſpūale eſt ⁊ qđ eleuat ad ſūma. ⁊ ab infimis diuidit̄. vt ad ſumma ſubleuet̄. ab anima ſcindit̄ vt dn̄o diūgat̄. qꝛ qui adheret deo. vn⁹ ſpūs eſt cū illo Felix diuiſio ⁊ mirabilis ſeparatio vbi qđ coꝛpulētū eſt et feculētū deoꝛſū remanet qđ ſpūale ē et ſubtile. vſq̄ʒ ad cōtēplatiōem diuine gl̄ie ſublimat̄. et in eādeʒ imaginē tranſfoꝛmat̄ Pars inferioꝛ ꝯponit̄ ad ſūmaʒ pacē et trāquillitatē. cū ps ſuperioꝛ ſublimat̄ ad gl̄iam et iocūditatē Hec aūt ſub eiſdeʒ verbis ponit auctoꝛ de ſpiritu et anima Que aūt ſit iſta pax. q̄ gl̄ia. q̄ iocūditas et q̄d eſt qđ videat̄. hoc eſt qđ inquirim⁹ Expimentalis dei ꝑceptio. nō fit ꝑ ſolā abnegatiōem Rō qꝛ pura negatio nihil ponit Vn̄ damaſcl. li. 2. ca. 2. in fine d̄t. Sūt etiā q̄dā. affirmatiue de deo dicta. v̄tuteʒ ſupexcellētl. negationis habentia. puta tenebꝛas dicētes. In deo. non tenebꝛas intelligim⁹. ſed q̄m lux nō ē ſed ſuper lucem. et lux q̄m non tenebre eſt. hec ille. Sic igitur quicquid affirmatiue de d̄o dicimus includit negationem aliquam. et econuerſo negatio relinquit affirmationem. non q̄dem ad ideʒ et ſcd̄m idem. et pro eodem. Alioquin eſſʒ contradictio manifeſta ſed accipiuntur affirmatio et negatio reſpectu diuerſorum quia negatur a deo quicquid eſt impfectōis in creatura ſicut oīs creatura eſt imperfecta. quantūcunq̄ʒ

pfecta ſit in ſuo genere. et ponit
p ſupexcellētiā affirmatio de deo
Propterea dicit ſepe dioñ. ꝙ de/
us nō eſt ens. ꝫ ſupens. ſupbon⁹
ſupdñs et ſilia ¶ Expimētal' dei
pceptio claudit in ſe duplicez vi/
am cognoſcendi deū. ſcꝫ per ab
negatiōem et excellentiā. nec via
abnegatiōis ſuffic̄. niſi via excellē
tie adiūgatur nec ecōtra. Propte
rea dānatus eſt articul⁹ piſieñ. di
cens ꝙ non cognoſcim⁹ de deo ꝫ
in via niſi quid nō eſt Exēplū be
ati dionyſij eſt aptiſſimū vbi dic̄
ſcdo de myſtica theologia Sicut
p ſe ipm agalma naturale faciē/
tes. i. imaginem. ex ligno vel lapi
de. auferūt ea. q̄. ſupiecta ſunt. pu
ta oculi viſiōem vetantia et ipſaz
in ſe ipſa ablatione ſola occultaz
manifeſtāt formaz vel in manife
ſtatiōem ducūt. ſic ſupple fit in co
gnitione. p abnegatiōem Cōſtat
āt ꝙ ſtatue factor nihil addit ad
lapidem vt ſculpat imaginē. ſed
trahit tātūmodo de Verūtñ ali
qua ablatiōe facta. linq̄t pulcraz
ſcꝫ imaginem. ¶ Cōſonat Aug⁹
dionyſio. et exēplo p confirmati
one dictoꝝ ſic dicit Cum audis.
bonum hoc. bonū illud. tolle bo/
nū hoc et bonū illđ. et vide ſi po
teſt ipſū. bonū nullo alio bonū. tc̄
videbis deū. Jta de vero Jta de
pulcro Jta de ente precipue Jta
de q̄libet attributo dino Expe
rimentalis cognitio dei. pt intelli
gi per ablatiōem fieri. ſeptez mo
dis Quoꝝ duo ſpectāt marie p/
poſito nr̄o. Vn⁹ ad intelligentiā
ali⁹ ad deuotiōem Vn⁹ mod⁹ ē p
noīnis impoſitiōem. ali⁹ p volun
tariā acceptiōez ſeu credulitatez
Terti⁹ p realez ablatiōez Quar/
t⁹. p itelligētie depuratiōez Quin
t⁹ p intelligentie pſpicacitatē Sex
t⁹ p intelligētie deiformitatē Se/
ptim⁹ p intelligentie ſimpliciſſimā
vnitatez ¶ Diſcurram⁹ p ſingu/
los modos. Eſt itaq̄ prim⁹ fami
liaris nobis p ſtatu vie. Vbi grā
de vno hoc noīe bonū vel boni/
tas. qꝛ hito de ipō. ſic accipi pote
rit de ceteris Experimur itaq̄ ꝙ
ſint alique res a nobis appetibi/
les vel qꝛ vtiles. vel qꝛ delectabi/
les. vel qꝛ pulcre et honorabiles
Jmponim⁹ ad hec appetibilia ſi/
gnificāda ꝫ nomē bonū Experi/
mur oſeqnter. ꝙ res appetibiles
ſūt in mltl. defcūoſe et ꝙvbicunq̄
q̄rim⁹ refectiōez ibi repim⁹ aliq̄m
defcōnez. moleſtā appetitui car/
nis ꝗ ſp̄s Procedim⁹ vltra ad im
poſitiōez vnī⁹ noīs qđ ſiḡt bonū
vſq̄quaq̄ pfcm̄. cui nihil aſſit. vł
adeſſe poſſit de malo. nihil bonū
deſit. ita ꝙ ſit bonū q̄ mai⁹ cogi
tari nō poſſit ſic augl. accipit P⁹/
modū anſelm⁹ de ꝫ noīe de⁹. qđ
appellamus bonū ſimplr. ens aūt
ſūme perfectū Qua ipoſitiōe fa/
cta. oſeſtim oīs qui ſcit impōnem
et audit ꝫ nomen de⁹ vel ꝫ nomē

bonū nullo addito .i.bonū ſimpli
citer q̄ simplr̄.dico q̄d ſine addi/
to dico Oīs itaq; talis accipit ꝓ
reliq̄ re tali ꝑſtantiſſima.quā ce/
teris oībus anponit .hoc nomen
bonū et hoc nomē de⁹.ita ꝙ con
uertibilr̄ ſe hn̄t bonū ſimplr̄ ꝛ de/
us Cōſtat ita fieri potuiſſe.et fa/
ctū eſſe.et ita retineri Quo ꝑſup/
poſito voluit Anſelm⁹ et quidaz
alij demōſtrare.deū eſſe ſicut pu/
tabāt .euidēs eē.ꝙ bonū q̄ mai⁹
cogitari nō poterat .nc̄ario erat
Alioquin ſi poſſz nō eſſe:iā nō eſ
ſet bonū q̄ mai⁹ cogitari nō poſ/
ſet Sed ſcd̄m veritatē. ꝓceſſus eſt
ſophiſtic⁹ et inualid⁹ ſi nō aliter
ɔfirmet Diceret eñi inſipiens cō
tra quē arguit ſe admittere iſtō
q̄d nois.ꝙ deus eſt bonū q̄ ma/
ius cogitari nō pt̄:negaret tñ ꝙ
aliq̄d tale ſit in re.ſed tm̄ in noīe
ſic ſi de⁹ imponeret ad ſignifican
dū bonū ſūmum in trib⁹ ſuppoſitis
abſolutis.nihil in re noī rn̄deret.
Propterea reſtat ſcd̄us mod⁹ q̄
nc̄arius eſt accedē volēti ad deū
credere.ſ.voluntarie.ꝙ aliq̄d ta/
le bonū eſt vere in rer̄ natura.i/
mo ſup oīa q̄ cogitari pn̄t in rer̄
natura ꝑ aliquā imaginatōez.ra
tiōem vel intellectū Hec aūt vo/
luntaria et fidelis acceptio.q̄ ne/
dum concedit q̄d nois ſed quid
rei firmiter credit.et ita in omī lo
cutiōe ſibi ſupponit.hoc nomē de/
us.q̄ ſuppoſitio eſt acceptio t̄mi/
ni in ꝓpōne ꝓ ſuo ſignato vltima
to Ex hac acceptiōe ſcd̄a, ꝓti/
nus elucidare poſſem⁹ quēadmo
dū deuotiſſima mēs laicor̄ ſim/
pliciū ꝑtingere pt̄ ad experimenta
lem dei ꝑceptiōez ſeu theologiā
myſticā q̄ in vniōe ɔſiſtit mentis
ad deū dū ɔſūgit eos ſibi dū di/
ſpgit ſupbos mētis ſui Perga
m⁹ attñ prius ad aliquē modor̄
alior̄ numerator̄ declaratiōem
Et q̄dem terti⁹ pt̄ a ſolo deo:fie
ri.redigendo oīa bona in vnū ſe
bonū q̄liter erāt ab eterno ante
mundi ɔſtitutionez in architipo
mūdo ſolo.ſed nō mltū facit ad
ꝓpoſitū.niſi ꝓ q̄nto facili⁹ venit fi
delis ſimplex vel theolog⁹ ad co/
gnoſcendū .ſupeminentiam boni
eterni ſuper omne aliud boni no
men quādo credit vnū poſſe ne
ceſſario maner̄ . alijs nō exiſtētib⁹
vel deſtructis. Quart⁹ mod⁹ ma/
xime ɔgruit. ꝓpoſito auguſtini ꝑz
quē ꝓceſſit in ſuis ɔfeſſiōib⁹ imo
in oībus pene libris ſuis.etiā cuz
ſimplice mr̄e ſua.dū colloq̄rētur
valde dulcir̄ ad feneſtraz Depu
tabat itaq; mr̄em deuotā tal̄ ab
ſtractōnis ꝑbicalis eſſe capacez
ꝓut colligit̄ ex libro ſuo ſecūdo
de ordine dū vult deducē ꝙ oīs
phyloſophica traditio.ordinate
proceſſit ex amore preuia gram/
matica .de hinc logica et conſe/
quenter ſuo ordine de reliquis
Amor enim cum fuerit humani
conuictus ad quem loquela re/
quiritur : nec ſufficit niſi polita

ſit ratio ſcd͞m deductiōez illic tra
ditā ꝗꝛuis in laudē pithagoꝛe ni/
mius fuit vt idē in retractatiōib᷒
fateꝛ hūilit̄ Augl. Modus iſte tā/
tus reputat᷒ē a pħis. vt dicerent
abſq; illo nō poſſe q̄cq̄ ſciē ꝓprie
vel intelligere Ita em̄ poſuit Alb
in ſuo de intellectu ⁊ intelligib. de/
ducēs per longū ꝓceſſuz. pōnes
antiq̄ꝝ pħoꝝ imo et idolatrarū
q̄ theletis ⁊ thurgiti. purgatiōib᷒
vtebant̄ q̄ꝝ meminit Augl. de tri
nit. diſputās aduerſus eos Quid
ꝓterea dicem᷒ de iſto q̄rto abſtra
ctiōis mō. ſi fieri p̄t abſq; deuoti/
one! Cōſtat ita poſſe. qꝛ cōis eſt
ad oēm cognitionē de reb᷒ habē
daz ꝑ rationez maxime ꝑ intelli/
gentiā Hoz aūt intelligentia multi
plr̄ inueniri. ſicut ex t̄bus modis
ɔſeq̄nter additis colligit̄. ꝗꝛuis
ɔceperint aliq̄ boetiū voluiſſe in/
telligētiaz eſſe ſoli᷒ dei. ſed mode/
rati᷒ eſt vſus. ꝙ eſt ſoli᷒ diuini ge/
neris. ſicut ratio hūani. Gen᷒ aūt
ſum᷒ dei. licet nō illa ꝑfectione hic
q̄ erim᷒. dū ſiles erim᷒ deo et āge
lis vel intelligentijs eius. Intelli/
gētia nō erit in actū ſuū abſq; mē
tis abſtractionib᷒. ꝓpt̄ ɔnexiōez
ſuā cū materia Corp᷒ aūt qd̄ coꝛ
rūpit̄ aggrauat aiam. qm̄ ꝓ ſta/
tu vie talis eſt oꝛdo potentiaruz.
ꝙ ſupioꝛ non erit in act᷒ ſuos ni
ſi ꝓceſſerint act᷒ inferiores Hoc
āt ſm Augl. nō ē nature niſi deſti
tute Poꝛro ſeq̄ns mod᷒ h᷒ reſpi
ciebat ſtatū nature ſue ꝑmit᷒ inſti

tute. ſilr̄ ⁊ excellēti᷒ ſpectabat ad
angelos añ glificatiōez creatos
¶ Remāſit hec ꝑſpicuitas natu/
ralis. etiā in ipſis demonib᷒ q̄ ad
ſpeculabilia In practicꝭ. em̄ exce/
cat eos malicia vehement̄ Sext᷒
demū modus ſpectat ad oēs gli
ficatos ſpūs. Septim᷒ vo ꝓpri᷒
ē ſoli deo Reſtringet̄ aūt ſmo nr̄
ad duos modos. qb᷒ p̄t ꝑ abne/
gationē ⁊ ablatōez ɔgnoſci de᷒
Un᷒ eſt fidel᷒ et ſimplex deuotio
Ali᷒ eſt pħica vel theologica itel/
ligentie depuratio Sic em̄ ſēp a
diſꝑſione fit reſolutio ad vnitatē
ſic a pluralitate ſingulariū vago/
rū. vt h᷒ ens h᷒ bonū cū inuolucrꝭ.
accidētiū loci et tp̄is. hic ⁊ nūc fit
reſolutio ad vnitatez ſpēi. et cōſe
q̄nt̄ ad ɔ̄dditates ſimpliciſſimas
q̄s ſignāt termini trāſcendentes.
Coꝛrñdent āt vocibus ad extra
cōcept᷒ naturalr̄ ſignificātes. ſe/
cundū q̄s ſumebat̄ ſuppoſitio na
turalis. ¶ Colligimus ex his. du
as ꝓ fūdamēto veritates ¶ Pri
ma ꝙ expimentalis dei ꝑceptio
ɔgnitionē intelligentie. pure ꝓce/
dētez. nō req̄rit nec ſeq̄ntē Appa/
ret ꝑ indirectū. qm̄ hec intelligen
tia. pauciſſimis ɔuenit Theologi
az vo myſticā d̄r dioñ. cōem eē̄
xp̄ianoꝝ. Altera vitas Expimē
talis dei ꝑceptio. p̄t in ſimplici/
b᷒ ꝑ deuotionē obtineri. qñq; fa
cili᷒ q̄ ꝑ lr̄atos. Ptz ex deſcripti
onib᷒ deuotiōis. et expimēta᷒ no/
ticie et abſtractionis voluntarie

per ſolidam fidē Reuolet tandē.
O ad a finis ad principiū tracta
tus ipi⁹. O beata ɔſolatrix pccō/
rū q̄ ceptus ē ſub hac nota canti
ci tui Diſpſit ſupbos mente cor/
dis ſui. Reſumat imaginatio. de
triclinio cordis. Fiat ſcd̄m illud
deductio clarificās q̄ ſupſūt Cō
ſtituat ſibi noſter ſpūs tria cena/
cula Infimū mediū et ſummum.
Sit in infimo ſicut incipiēs. ſit in
medio. ſ ſcd̄o pficiēs ſit in tertio
pfect⁹ Cōcordātiam ſup qua ſta
biliat. accipiat. ex ɔſideratiōe ſa/
cramenti eucharistie. de q̄ fiet po
ſteri⁹ ſermo. ſup iſto. Eſurientes
impleuit bonis. ¶ Sūt in hoc be/
nedicto eucharistie ſacramēto. p̄/
mo res ſacramenti q̄ eſt verꝫ cor/
pus xp̄i ſignatū. p accidētia pa/
nis ſimul et vini et contētum Eſt
inſup hoc corp⁹ verū ſacramentū
toti⁹ corpis myſtici. qd̄ eſt hic ſi/
gnatū. nō ſignans aut ɔtentū Et
tertio p ɔcōitantiaꝫ pſonalē ⁊ eſ
ſentialē ipē verus de⁹ quia caput
xp̄i deus. Ecce ꝙ ſpūs hōis fide
lis ſimplicis etiā et ſine lr̄is. p̄t et
debet ɔſiderare et credere cū aīa
. ſ. in infimo cenaculo poſita. qm̄
hic eſt corp⁹ xp̄i verꝫ et viuū. cuꝫ
articloꝝ fide q̄ hūanitatē reſpici
unt Poteſt ex hac fide totā ſe re/
colligere ad meditatiōem iſtoꝝ
q̄ corpaliter acta ſūt p xp̄m. et ex
illa meditatiōe p̄t cōcipe ſpm̄ de/
uotiōis p pium et hūilem affectū
Pōt etiā virt⁹ ſpūſſācti talē affēm

deuotiōis ita purificare. vt ad ni
hil aliud diligendū ꝓ tūc. ſaltem
qd̄ ſit aduerſus ſe conuertat affe
ct⁹ ſic credētis. Cōuertat ſe mo/
do ſilr ad piā ɔſideratiōem. et fi/
delem corpis xp̄i myſtici. i. aīarū
iā ſaluataꝝ in padiſo vel ſaluan/
daꝝ de hoc mūdo. ac etiā de pur
gatorio. Hec aſcenſio tenet locuꝫ
ſuuꝫ. vbi luſtrat ſpūs vniuerſa in
circuitu. celeſtiū. terreſtriū. et infer
noꝝ Cōuertat et eleuet poſtremo
fidelē ſue meditatiōis deuotiōeꝫ
ad ſolū deū. ſecludendo nō p ra/
tiōem ſeu intelligentiaꝫ. ſed p ſin/
cerā dilectiōem oīe aliud diligi
bile creatū ſub enigmate ſoli⁹ pie
fidei. qua credit actualiter. ꝙ hic
eſt de⁹ ſuus quo mai⁹ et nobilius
cogitari nō poteſt nec amari qui
tot⁹ eſt deſiderabilis Sepe op/
tus eſt in deuotis ſimplicib⁹ tot⁹
caſus quē ponim⁹ ¶ Ex quo col
ligim⁹. quēadmodū deuotus ſim
pliciū ſpūs. exercet ſe tripliciē v/
niendo mētem ſuā in deo. p pium
et hūilem affectū ad hoc ſacrm̄.
Spūs aūt magl. erudit⁹. p rōem
et intelligentiā poteſt ex iduſtriis
ſcietialib⁹ acq̄ſitl. clari⁹ iſta ɔgno
ſcere q̄ꝫ per ſolā fideꝫ ſed nō veri
us neqꝫ ſublimius ¶ Vn̄ viſitaui
p̄dem in infirmitate ſua q̄ndā fe/
minā etate grādeuā Queſiui qūo
ſibi eſſet Mox ſuſpirando clama/
uit qūo potuit Remoui cor meū
ab oīi creatura ⁊ repoſui in cre/
atore. Ego vero r̄ſionem tante

fidei ſtupens ⁊ laudãs abſceſſi h
vnũ inferens. Satis eſt. Et vere
ſi ex aio. nihil ſupra. Spũs ſubinſ
ſas hꝫ. per ſapiẽtie diffuſiõeꝫ et il
lapſũ magl. ſurſuꝫ agi et reduci.
qualis erat pauli mẽs Siue inquit
mente excedim⁹ deo Et iteꝝ Sa
piẽtiam loquimur inter perfectos.
Et rurſus Nos aũt reuelata fa/
cie. trãſformamur de claritate in
claritatẽ. tanquã a dñi ſpũ. ¶ Sa/
pientiaꝫ hãc ſupra dixim⁹ deſcri/
pſiſſe dionyſiũ. tractantes illud.
Et ſcm̃ nomen ei⁹ circa finẽ ¶ Aſ
ſignat idem diõn. ꝙ hec ſapiẽtia
eſt amens et irrationalis ⁊ ſtulta
et tñ eſt oĩs rõis et mẽtis et ſcie
cauſa ¶ Videam⁹ de verbo hoc
te docente et illũinante O virgo
btã. o ſapiẽtiſſima feminaꝝ Quid
ſibi vult h verbũ. vt ſapiẽtia quam
quĩrim⁹ in nullo videat̃. nr̃i triclinij
cenaculo repiri Nũquid in ſupmo
vbi mens habitat? At ſapiẽtia eſt
amens. i. ſine mẽte. Nunquid in me/
dio. vbi ratio collocat̃? At ipa di
cit̃ irrationalis. ſine rõe Nunquid
in imo vbi cognoſcit aĩa? Et hec
ſapiẽtia ſtulta vocat̃. qui ſciam nul
lã hñs Dic obſecro te virgo pru
dẽtiſſima. dic ꝑ ſapiẽtiam tuaꝫ quo
pacto talis repugnãtia. verboꝝ
et noim. imo et reꝝ ſecũ ſtabit?
Hoc ẽ qd lõgo iã ꝓceſſu veſtiga
uim⁹. Hoc altero iã tractatu po/
ri de ſcõ noie filij tui quoaꝫ dicere
ſpopondim⁹ ſub te fiſi Hoc nunc
exſoluẽ tẽtabim⁹. expõneꝫ recen/
ſẽtes diffinitiõis. ſapiẽtie. a deuo/
to tuo diõn. poſite. ¶ Sapientia
inquit ẽ diuiniſſima dei cognitio. que
ẽ ꝑ ignorãtiaꝫ ꝯgnita ſcd̃m vni/
onẽ ſup mẽtem. qñ mẽs ab oĩb⁹
alijs recedẽs. poſtea etiã ſe ipſaꝫ
dimittẽs. vnita ẽ ſplẽdẽtibus ra/
dijs. inſcrutabili. et ꝓfũdo ſapiẽ
tie lũine illũinata. Fiat ergo per
ꝑticulas. nr̃ curſus Sapiẽtia eſt
diuiniſſima dei cognitio Cuꝫ dei
ꝯgnitio hic in via (qꝛ ſic loquimur
in ſequẽtib⁹) ſit triplex in genere
Quedã ſymbolica hñ vtẽs ſenſi/
bilib⁹. quedã ꝓpria. hñ vtẽs intel
ligibilib⁹. Tertia myſtica que ducit
ad ſupmentales exceſſ⁹. Hec ter/
tia h noiat̃ diuiniſſima. qꝛ ꝑfectiſ
ſima. qꝛ exꝑimẽtalr habita Quid
enĩ ꝑfecti⁹ ſcit̃. quã qd in exꝑientia
cognoſcit̃? Supra ẽo deductum
ẽ ꝙ theologia myſtica ẽ exꝑimẽ/
talis dei ꝑceptio. et intuitiua ſuo
mõ. Sapiẽtia ẽ ꝑ ignorãtiaꝫ. co/
gnita. Si ad idẽ et ſcd̃m idẽ dio
fiat locutio ꝯſtat ꝙ h ꝯſtare nõ
pt ſicut nec ꝯtradictio pt. Referũ
tur ergo ad diuerſa hec duo. ꝑ
ignorantiã et cognita Tollit̃ v/
nitio intellectual̃. diſcretiua cuiuſ/
cũqꝫ rei create vel creabilis. et h
nõ in habitu. ſed in actu. ſaltẽ in/
tentio. que poſſꝫ mouẽ vel trahere
intellectũ diſcretiuũ ad impedien/
dũ affectũ mẽtis circa deũ ab a/
ctu. que dr̃ h ꝯgnitio Et ꝫ quãlis cogni
tio. ſtatim apit̃. ſcd̃m vnionẽ ſup
mẽteꝫ. Erit ſup hac vniõe ſermo

poſterioꝛ ſup̱ illud. Eſurientes re-
pleuit bonis. Non em̄ p̄t hec ma/
teria grandis. tota ſimul euolui.
Vocāt vniōez hāc expoſitores
dionyſij q̄s legi. vniōez extaticā
vnientem affectū mentis cū deo.
Videt͛ alijs ꝙ hec vnitio nō ſit
formal͛r amoꝛ vel dilectio. ſed ra
dicaliter fūdat͛ in gr̄a gratū faci
ente dū eſt in actu ſicut pꝛincipali
et ſup̄mo q̄ eſt vnire cū deo. Iu/
xta illud ap̄li. Qui adheret deo
vnus ſp̄us ē. Hec vnitio p̱ grām
p̄ſupponit tres virtutes theologi
cas. dona ſimul et beatitudines ⁊
ceteros habit᷒. p̄ſertim infuſos
q̄ꝝ gr̄a gratificans ē radix. foꝛ/
ma et finis. q̄d d̄r ꝓpter grās ſo
lū gratis datas q̄ non reddunt
ex ſe gratū deo. vt ſūt gr̄e om̄es
ſi ſtricte loq̄mur p̄ter charitatem.
Cui᷒ ratio ē qꝛ ſola charitate ex
cepta q̄ non opat͛ q̄dcūqꝫ moꝛ
tale ↄtra legez dei. ceteri habit᷒
ſtare p̄ūt cū pc̄c̄o moꝛtali et gr̄e
p̄uatiōe. ſed ecōtra gr̄a ſtat ſine
illis. ¶ Rurſus hec vnitio d̄r ſup̱
mētē. queādmodū tractatu ſcd̄o
ſup̱ illud Exultauit ſp̄us me᷒ de/
ductū ē. mariā fuiſſe ſup̄ ſpm̄. imo
et ſine ſp̄ū q̄n̄qꝫ dū cecinit h̄ can
ticū. Magnificat aīa mea dn̄m.
Propterea d̄r hec ſapiētia amēs
nō ꝙ mēs p̱dita ſit vel deſtructa
ſed qꝛ ꝓ tūc. de ſe nil cogitat. in/
telligendo ſe ipaz actualiter vel
amādo Et h̄ explicat͛ cū ſubdit͛
in diffinitōe. q̄n̄ mēs ab oib᷒ alijs

recedēs. poſtea etiā ſe ipſā dimit
tēs. Hoc q̄uo fieri poſſit pluries
oñſum eſt etiā naturalibus indu/
ſtrijs maxime p̄ſuppoſita fide ſū/
mi dei. Sed q̄d ſeq̄tur ꝓꝛſus gra
tuituz. ad q̄d nec natura ſufficit
nec attingit induſtria ꝓpterea in/
re d̄r hec ſapiētia ſingulari p̄uile
gio. data a ſp̄uſcō. q̄bus vult ⁊ q̄
mō vult ſpirāte. ⁊ nō niſi fidelib᷒
xp̄ianis. q̄ntūcūqꝫ alij fuerint p̱
intelligentiā eleuati et illūinati.
Hec ſapiētia nō dat͛ p̱ leticiā in/
ternā affect᷒ circa deū. ſine ſapiē/
tia incarnata et impanata ſic lo/
quēdo. Sed qꝛ xp̄s oſtiuz eſt. ad
hāc ſapiētiam dux et ſcala Idcir
co ſequit͛ vnita eſt. ſ. mēs ſupioꝛ ⁊
p̄ncipalioꝛ poꝛtio ſp̄ūal͛. ſup̱ ſplen
dētib᷒ radijs inſcrutabili et ꝓfū/
do lūie ſapiētie illūinata. ¶ Cō
feſtim elicit͛. ꝙ hm̄oi ſapiētia nō
ſit pura caligo. nec pure tenebre
nec pura ignoꝛātia. Alioq̄n mēs
ipſa. q̄liter eſſet inſcrutabili. et ꝓ/
fūdo lūie illūinata? ¶ Colligit͛
ſcd̄o ꝙ hec illūinatio neq̄t habe/
ri p̱ hūanum ſcrutiniuz. qꝛ d̄r in/
ſcrutabili. lūine et ꝓfūdo. q̄m ad
illud neq̄t per ſe ratio vel aīa de/
ducē. ſicut nec altitudinē diuine ſa
piētie penetrare. Sunt em̄ apud
deū idez altitudo ſeu ſublimitas
et ꝓfūdū. ſicut ip̄e ē initiū ⁊ finis
Sol᷒ igit͛ ſp̄ūſſcs. cauſat hāc illu
minatiōez ſapiētie. cui᷒ ſp̄us ē a/
cut᷒. et oib᷒ mobilib᷒ mobilioꝛ.
attingēs vbiqꝫ ꝓpter ſuā mūdici

am. Spūs aūt ſcūs quē mittit pr̄
in noīe filij n̄ ē̄ acceptoꝛ ſublimiū
pſōaꝝ. in docēdo veritatē. ꝑuul
et ſimplicib⁹ derelictis. q̄ credunt
in filiū Quin etiā ſi q̄ dici poſſit
acceptio. cadit illa ſuꝑ paruulos
et hūiles in oculis ſuis Ita pr̄ in
quit fili⁹. et ſic placitū ē apud te.
Placitū dic̄. nō cuiuſcūq3 meritū
¶ Cōfūdit hec ſñia generaliter
oēs ſcrutatoꝛes maieſtatl. hūa
na q̄uis induſtria. niſi hac vna ſo
la hūiliari ſub potenti manu dei
vt nos exaltet factos hūiles Por
ro recūbere in nouiſſimo loco. cū
nouiſſimo viro xp̄o in cruce poſi
to. vt dicat ipſe q̄ nos inuitauit.
Amice aſcende ſuperi⁹. veni vſq3
ad thronū patris. et in ei⁹ ſinu q̄
eſce. vt tibi ſit gl̄ia in id ip̄m.
Promptū erit. deinceps ɔcoꝛda
re. retētis pꝛius dictis. q̄d ſit di
uina caligo q̄d diuine tenebre Si
q̄dem eſt vna caligo. reſpectu cre
aturaꝝ. ſilr̄ et tenebre. q̄ñ ceſſat
actualis illuminatio. ſeu viſio in
tellectualis. vel ſenſualis cuiuſcū
q3 creature Imo ꝛ ipſiuſmet mētl.
ceſſat ɔſideratio de ſe. Eſt altera
caligo ſeu tenebꝛa. que d̄r diuina
q2 nullo modo ɔprehendi p̄t a
mente. illud qd̄ ꝑ illūinantem ra
diū. vel radios oñditur et h̄ min⁹
q̄3 abyſſus coꝛꝑalis immenſa ꝑ
oculū. quocūq3 ſolis lūine. ſuꝑſu
ſum penetraret. Fas tñ ad illud
immenſū diuinū quantūcunq3 ſit
abſcōditū et in caligine poſitū. vi
ſui ſpūali. Fas inq3 affectui. qd̄
aſpiret. qd̄ deſideret. qd̄ ad illud
q̄lecūq3 ſit vnitiuis ꝓtenſiōibus
ſe extēdat Siq̄dē ꝛ inuiſa nec ple
ne cognita diligim⁹. deſideram⁹.
ſuſpiram⁹ et ſperam⁹ ¶ Habem⁹
igit̄ duas caligines Unā inferio
rem q̄ eſt actualis ignoꝛātia cre
aturaꝝ. Alterā a ſuꝑioꝛi. q̄ eſt a
ctualis ignoꝛātia dei. q̄ ad viſio
nem obiectaleȝ. Habem⁹ mediuȝ
lucē. imo lūina multa. multos ra
dios. que tñ ſūt vna virtus vniti
ua. vn⁹ radius ſurſū educens ad
prēm lūinum. vñ oꝛiūtur vt a fō
te. Sic̄ inſuꝑ virt⁹ magnetis at
trahit et reducit et ɔuertit ad ſe
ferrū. Et generali⁹ ſicut om̄e obie
ctū appetibile ſuū trahit appetitū
qd̄ vidit q̄ dixit. Trahit ſua quē
q3 voluptas. Quo mō loquitur
ſponſa ad ſpōſum. Trahe me p⁹
te. Sciebat q2 nemo venit ad e
um niſi tract⁹ Sed o felix tractus
¶ Oꝛitur hic non parua dubi
tatio. q̄ fundat̄ in notificatione.
q̄d ſit diuina caligo vel tenebꝛe.
Eſt em̄ caligo talis. defect⁹ cōpꝛe
henſiōis diuine maieſtatl. Cōſtat
aūt q̄ beati. ſilr̄ ab illa ɔp̄henſio
ne deficiūt. et ſi nō ab appꝛehen
ſiōe. ¶ Soluit h̄ nomen mox ad
ditū et ſi nō ab appꝛehenſiōe Ap
pꝛehendūt itaq3 deū obiectaliter
et nude et clare et immediate. ꝓ
pterea dicunt̄ extēſo noīe ɔp̄hen
ſoꝛes. nec relinquūtur eis tenebre
vlle. vel caligines. vl̄ theophanie

ꝑut hic in via. Sūt ſocirco ſēꝑ in luce et lūīne ſuꝑ ſe q̄ntūcūq3 exaltetur de⁹ apud mētem btām in cognitiōe Sec⁹in via. q2 nec mēs h3 oclos diſpoſitos ꝑ lumē glie vt videat obiectalr deū. nec deus vult obijcere hic nude ſemet ip̄m Et hec ratio potioꝛ ē pꝛima. q2 ſi vellet hic de⁹ poſſet. qd̄ et feciſſe credit moyſi et paulo. et dilectiſſime femiaꝝ. Nōnull' etiā fortaſſis ex ꝑuilegio et exercitio amoꝛl. ſingulari. Hinc bernard⁹ ꝑexpoſito verbo illo. Abſcōdit lumē in manibus ſcribit ad Carthuſieñ. de monte dei dicens Nōnunq̄ꝫ q̄i ꝑtrāſiēs gr̄a ꝯſtringit ſēſū amātl. et eripit eū ſibi. et rapit in deum ꝑ modulo ſuo ad momētū id ipſū ei oñdens videndū ſicuti ē In terim etiā et ip̄m efficit id ip̄m vt ſit ſuo modo ſicut illud ē. hec ille. ¶ Sonāt in hāc ſn̄iam. ꝑlima verba Augl. et Gregoꝛij Nōnulli vero lati⁹ et elati⁹ h̄ aſſerūt q̄ꝫ ſatis eſt. dicētes aīam in oēm plenitudinē dei trāſire vt optat apl's. in illud. ſ. ideale eſſe ſuū cōuerti. qd̄ h̄nt ab eterno. Poſſet et h̄ ſane intelligi. et inde colligi ſingularitas amoꝛis. ſinguloꝛū btōꝛū in deo ſicut h3 et attingit q̄libet linea ꝓpe centꝝ ſuū. ſingularit̄ et diſcrete qd̄ tñ oib⁹ lineis cōcīē ſibi. De ſipiūt aūt q2 nō ꝯcedūt aīam in eſſe ꝓꝓꝛio ſui generis remanere Sequit̄ de reliq̄s q̄ ꝯtradictiōez implicare vident̄: Silētiū occulte

vocēs ē pax illa mētis q̄ exuꝑat oēm ſenſū. et quies ab oi oꝑe itellectuali et ſenſuali mō dicto. Eſt q̄i ſibul⁹ aure tenuis. p⁹ ſp̄m ꝯpūctiōis. ſubuertētem mōtes. et ꝯterētez petras pc̄coꝝ. p⁹ ꝯmotōez ſe manifeſtātem in ꝯfeſſione. poſt ignez zeli ſatiſfactiōis // Hic ſibul⁹ eſt vocatio marie in ſilentio per marthā. Hec ē vox. aure lenis. cuius venas ſuſurrij furtiue capit aurl. ꝯtēplātis Hec moꝛs optabilis. ſine q̄ non videt̄ de⁹. q2 nō videbit me hō ꝗ viuet ait dn̄s moyſi Hic ē vent⁹roꝛis ſlās in medio foꝛnacis babilonice. q̄ ē coꝛ nr̄m ſue nature deſtitute derelictū Nā coꝛ impij q̄i cliban⁹ ignis ſuccenſus Quāto putas opus eſt ſilentio q̄nta pace. q̄nta ſerenitate. vt audiat̄ vox ſponſi. in abſcondito cubiculi cū ſpōſa int' introꝛſū valde cū ſūmo ſilētio ſol⁹ cū ſola delectat̄ nec admittit alienos. Silr̄ et ſpōſa ſecretū captat. nūc in foraminib⁹ petre in cauerna macerie. nūc in monte mirre aut colle thuris. nūc ſuꝑ mōtes aromatuz Vn̄ cū q̄ſiſſet dilectus Que habitas in oꝛtis amici auſculta. Fac me audire vocē tuā. verecūda de p̄n̄tia amicoꝝ. interlinearl. Fuge dilecte mi. nō ꝗ eo vellet carere ſed habere ſolitariū. Et vbi? Certe ſuꝑ mōtes aromatū. q̄ ſūt mōtes eterni a quib⁹ deus mirabilit̄ illūīnat Paſcit in illis et quieſcit vn̄ turbati ſūt oēs inſipiētes coꝛ

de Claret ſubinde q̄d ſit obſcuriſ ſimū illud .qd̄ eſt ſupmanifeſtiſſi/ mū.hoc ē ipſe de⁹.Cōſtat autē il/ lud pħice traditiōi.ꝙ manifeſtiſſi ma nature.ſic̄ de⁹ et itelligētie ſūt occultiſſima nobis Veritas ē ꝙ pħia nō ɔſiderauit aut ɔceſſit re uelatiōes deſup a prē lūinū.q̄les ponit et in quib⁹ q̄i ſolis. innitit̄ ſpūs xpian⁹. Voluit de⁹ efferre nos ad ſupnaturalē et eternā vi/ tā. Dedit ꝓpterea legē et ſacra/ mēta ſua.ſup naturā Jta vt vita xpiani.magl pēdeat a miraculis q̄ʒ natura Militat hoc cōtra curi oſitateʒ.oim naturalia ſcrutātiū vel ex eis in viuēdo pendentiū.ſic̄ aſtrologorū nōnulli ſūt et medi/ corū et alioꝝ ꝑ prudētiaʒ ſuā.re/ gere rempublicaʒ exiſtimātiuʒ.q̄/ les oēs deducit in ſtultū finē cre/ bro de⁹.vt ſciāt qꝛ dn̄s ipſe ē de⁹ q̄ regna mutat et tp̄a.Perſpicuū deniq̄ʒ ſit.q̄ʒ alta ſis mente ɔtem/ plata.virgo bt̄ā.tu ſup oēs illūi natrix.et illūinata cū decurſu mū di labentis ꝑgrinatiōes hoim. ſub ſtabili dei ꝓuidentia ꝓſpici/ ens ceciniſti.Diſpſit ſupbos mē/ te cordis ſui.ɔfirmās ꝑ id qd̄ ſe/ quit̄ Depoſuit potentes de ſede et exaltauit hūiles.

Sequitur tractatus

:viij per diotagma ſeu dialo/ gū.partitiōes habens quattu or Prima de depoſitiōe ꝑ im/ pulſus demoniorum per notu las.xliiij.

Prima notula

Depoſuit potētes de ſede Diſcipul⁹ Gl̄iatur pſal tes nr̄a cui⁹ dn̄s hūilita/ tem reſpexit.gl̄iatur in hūiliū col laudatione ſimul et exaltatione. Ex abūdantia em̄ cordis hūilia/ ti.loquit̄.legerat ꝙ magna potē/ tia dei ſoli⁹ et ab hūilib⁹ honora tur.Propterea magnificat dn̄m cū exultatiōe ſpūs qꝛ ſibi hūili fe cit magna qui potēs eſt qꝛ mia eius a ꝓgenie in ꝓgenies timen/ tibus eū .Et qui ſūt timētes deū ſi nō hūiles?Quo cōtra.ſi ab hūi lib⁹honorat̄.et timet̄ de⁹.ɔſeq̄ns ē vt deſpiciat̄ a ſupbis.Quid ꝓ/ terea ſupeſt. niſi vt deſpicientes ſupbi.diſpgant̄ et a ſede depo/ nant̄ qui ſibi ipſis in dn̄o poten tes eſſe volūt Sʒ hʒ queſtiōeʒ Qui ſūt hi potētes? Mgr̄ Jo/ lo prius agnoſcas.quāta ſubtili/ tate.notat̄ in hac pſalterij corōu la.duplex impulſus.Vn⁹in deor ſuʒ Depoſuit.i.deorſum poſuit.⁊ depulit Alter ſurſū euehit.et tra/ hit et impellit et exaltauit hūiles Cōſonantia multiplex ſup h̄ im/ pulſu duplici ſuppetit.Vno deor ſū et malo.ſurſum altero et bono Audi de malo Jmpulſ⁹ euerſ⁹ ſū vt caderē Et iteꝝ Expulſi ſunt nec potuerūt ſtare De helya ve/ ro dicebāt filij ꝓphaꝝ. Ne forte tulerit eū ſpūs dn̄i.et ꝓiecerit eū

in vnū mōtiū vel in vnā vallius
et de xp̄o ſcribit marc⁹ ꝙ expulit
eū ſpūs in deſertū In⁹ tñ impul
ſus viguit añ peccm̄. q̄ ſpūs intelle
ctualis ferret̄ in deū nō violent̄.
ſed vltroneo voluntatis amore
Sic trahi petebat q̄ dicebat Tra
he me p⁹ te Et xp̄s Nemo p̄t ad
me venire niſi p̄r qui me miſit tra/
xerit eū. Peccauit lucifer. ortus ē
alter impulſus vſqȝ ad abyſſum.
Vñ dict⁹ ē diabol⁹ q̄i deorſū flu
ens Seducti ſūt et ſeductorē imi
tati ſūt p̄mi parētes. in peccādo.
fact⁹ eſt par impulſ⁹ in cadendo.
nec poterant ſtare ꝓpria virtute.
Sed dñs fecit potētiam ſuam in
brachio ſuo. Ipſe miſert⁹ eſt et fe
cit hūiles vt exaltarent̄ fierent qȝ
ſublimes Diſcipl̄s He ve pccō
rib⁹ ab impulſu male q̄ſito. q̄ ſūt
hic potētes. q̄s maria p̄intellexit
An demones iſti? Mgr̄ Loq̄t̄
ad Job dñs de diabolo ſub me/
taphora behemoth. ꝙ nō ē ptās
ſup terrā q̄ ei poſſit ꝯpari. qui ne
dum ſupb⁹. ſed rex eſt ſup oēs fili
os ſupbie Qui teſtante aplo ex/
tollit̄ ſup om̄e qđ d̄r de⁹ de quo
ꝓh̄a ſupbie ſue vocem exp̄mēs.
Cōſcendaȝ ſup aſtra celi. exalta/
bo ſoliū meū. ſedebo in mōte te/
ſtamenti Seq̄tur Et ero ſilis altiſ
ſimo Fuerūt qui opinarentur
luciferꝝ. iuidiſſe altiſſimo filio. et e/
qualitatē ei⁹ affectaſſe. Et qꝛ ꝓp̄t
filiū. tēpeſtas aduenerat mortis
ex inuidia diaboli. in orbeȝ t̄rarꝝ

dixit in ſecreto trinitatis conſilio.
Si ꝓp̄t me orta ē mitte me in mar̄
fiam hō paſſibilis. oib⁹ fluctibus
tentationū expoſit⁹. et ceſſabit tē/
peſtas Videt̄ huic p̄oni. text⁹ al
ludē cantici. Cū em̄ dixiſſet ma/
ria de deo. fecit mihi magna qui
potēs eſt. qꝛ videlicȝ hūilitatē an
cille ſue reſpexerat. rurſū ſubiūxit
de diſpſione locutura Fecit potē
tiam. nec hic ſtetit. ſed addidit in
brachio ſuo. Nouimus aūt ꝙ ab
yſaia. fili⁹ incarnat⁹ et paſſus. ap
pellat⁹ ē brachiū dñi Quis inq̄t
credidit auditui nr̄o. aut brachiū
dñi cui reuelatū eſt. De quo ſeq̄t̄
vere lāguores nr̄os ipſe tulit.
Diſcipul⁹. Cōcordare videt̄ hec
poſitio cū traditione doctoꝝ per
oia. Ponūt em̄ ꝙ per ſūmaȝ hūi/
liatiōeȝ filiȷ̄ dei. ſuperbia diaboli
deiecta eſt. qui q̄ſi fortis armat⁹
cuſtodiebat atriū ſuū. Sed habȝ
oppoſitiōeȝ. qꝛ lucifer nūq̄ȝ vidit
intuitiue trinitateȝ. nec p̲ reuelati/
onem. videt̄ ei⁹ cognitiōem habu
iſſe. ſicut nec fidem. et min⁹ vitam
eternam. q̄ eſt dicente xp̄o. vt co/
gnoſcāt deū verꝝ quē miſit iħm
xp̄m Sȝ nec caſū p̄ſciuit ſuū No
luiſſet em̄ penaliter ſine culpa No
lo tñ otētionib⁹ deſeruire. abun/
det q̄libet in ſenſu ſuo. Satis eſt
ad rē nr̄ām. ꝙ diabol⁹ voluit eē
ſilis altiſſimo. qꝛ ſibi ſuā beatitu/
neȝ. a ꝓꝛijs virib⁹ expetebat. nul
li q̄rens. aut ferens eſſe ſubiectus
Hinc euenit illud xp̄i. Videbam

ſathanam tanq̃ꝫ fulgur. de celo cadētē Sic finis ad alta leuatis ē ruere dū hūiles exaltant Sunt q̃stiōes alie plimoꝝ. vt cur deus creauit. ꝙ caſuꝝ nouerat Cur nō appoſuit vt redimēt eū ſic hoiem pꝰ lapſū erexit. et talia q̄ abūde tractata ſunt ꝑ doctores Hec tñ oibꝰ curioſis. et potentibꝰ apud ſemet ipſos. nulla poterit ſatl. eſſe. vt iueſtigare ſufficiāt ſēſū dñi. Ni ſi ꝑ fidei hūilitatē ſe captiuent obtundent et reuerberabit potiꝰ ex lūine rationū. ſuus viſus Cre dant de dño optimo et ſapientiſſimo ꝙ bene oia fecit. Alioquin de opibꝰ nullā poterint inuenire rōem. Mgr Sobrie ꝯſulis Salubriꝰ eſt nobis intendē. ne depo nat nos dñs de ſede. ſed exaltet hūiles. contra potentl. inſidias et impulſus. aduerſus quem eſt nob colluctatio. q2 aſſidue circuit que rens quē deuoret. Sit deinceps igit ſi placet. collocutio nr̄a. cōtra tētationes inimici. cui noia mille mille nocēdi artes. Diſci. Lau do ꝓpoſitum Mgr Plus lauda bis. ſi recogitaueris ꝑcipuā hāc eſſe ſibi artē celare ſuas artes.

Diſcipulus Quo pacto? Mgr Tollere ſatagit ante oia nr̄os oculos. ne credamꝰ vllos eſſe demones. aut vllos a demonibus tentationū impulſꝰ violentos immitti. Scit ꝙ ꝑnicioſior ē occultꝰ noſter inimicꝰ. Nihil inſup ꝑiculo ꝓximiꝰ. q̃ ſuū neſcire nec credere ꝑiculū Aut ſi forte habitualr credītū eſt. actualiter id nec attendit nec timet. Male dormitur inter latrones. Cecatis oculis q̇d niſi pateat in foueam lapſus? At cōtra. Fruſtra iacit rete añ oculos penn atoꝝ Diſcipulꝰ Jmo iacitur aliqñ vt terreant ſonoꝝ impulſibꝰ et territi capiant Hec alta demonū fraus ē. ſi viderint ſe videri ꝑ oculos fidei aggrauant. ꝑiculū. ſpem euaſiōis intercludūt ffallor. ſi nō conabat ſathan ſic illudere. ſic tenere. Anthoniū cū ei totū mūdū laq̇is plenū oſtēdit Qui territus et ſuſpirans ait ad dñm. quis hos euadet? Scis q̄le rñſum accepit Mgr hūilitas Diſcipulꝰ Cōſonat pſalmiſta. Cuſtodiens ꝑuulos dñs. hūiliatus ſū et liberauit me. Euadūt piſciculi. ꝑ rimulas retis dum magni retinent incluſi Ez in quo potiſſime ꝯſiſtit hūilitas Vidimꝰ eīn ꝑlimos. ꝑ nimiā ꝑditos hūiliatiōem quales puſillanimes q̄les deſperātes. quales tedio vite ſe necātes Mgr Certum tene et nullatenus dubites. nullū perire diabolo impellente. niſi priꝰ poſuerit in eo pedē ſupbie Vidit hoc. qui orabat. Nō veniat mihi pes ſupbie. et manꝰ pctoris non moueat me. Jbi ceciderunt oēs q̄ opantur iniq̇tatem. Sūt ergo duoꝝ principum vexilla. duo diſtinctiua. hūilitas et ſupbia. Hūilitas dei et ſupbia diaboli. Sunt

impulſus duo. deorſū et ſurſum.
Quid hūil' cruce xpi. Quid arro
gāti' ſupbia diaboli. qui extollit
ſup omne qḋ dr̄ deus. ⁊ vt deus
et plus q̄ȝ deus ſatagit adorari.
Hinc oīa reperit machinamēta
p ydolatras. per magos. ſortile/
gos et maleficos ¶ Diſcipulus.
Fuerit hec arrogātia p diabolū
ſp intēta. multos tn̄ decipit non
ſupbos. quales aliq̄s notauim'
¶ Mgr̄. Inueniat in oib' poitis
ſupbiaȝ dn̄atam. Nōne initiū ſu/
perbie eſt apoſtatare a deo. Apo
ſtatat oīs q̄ non credit. q̄ deſpe/
rat. qui ſuū p̄ oibus iudiciū ante/
ponit. q̄ ꝓpriā nō dn̄i volūtatem
implere ſatagit qui iuſticie dei nō
vult eſſe ſubiect'. ſed ꝓpriaȝ ſtatu/
ere Sic cayn deſperās maior eſt
inq̄t iniquitas mea q̄ȝ vt veniam
merear. Certe maior eſt o cayn.
iniquitas tua q̄ȝ meritū tuū ex te.
ſed non maior q̄ȝ dei miſericor/
dia. ſi eideȝ ſubiecēis te Iudas p̄/
us in tenebris ſathane nimis au/
dax. poſtmodū tenebris a corde
remotis per aſtutiaȝ diaboli. fa/
ctus ē puſillanimis ſupra moduȝ
ad nudū ꝓſpectū. horrendiſſimi
ſceleris ſui. Cecidit inde a ſe per
deſperatiōem. et ſub ſe p dānati'
onem. ſed nō adiecit vt ad venie
petitiōem aſſurgeret de pcc̄o qḋ
ore ꝯfitebat. qḋ deteſtabat ope
pecunia reſtituta. ¶ Diſcipulus.
Horreo tot' dū verſutias diabo
li; recogito. dū terribilis de' ꝯſpi

citur in ꝯſilijs ſup filios hoim. dū
iudicia ſua abyſſus multa. dum
oīa reſpicio fieri peccatorib' ad
muſcipulā. laqueū et ruinā. Cadit
iuſtus et reſurgit. cadit alter nec
dn̄s ſupponit manū ſuā. ¶ Mgr̄.
Sȝ nō min' mirabilis ē miſericor
dia dei ſup hūiles. Illudit draco
ni iſti behemoth ſicut aui. Puer
aūt emanuel tenet ipm laq̄is. Si/
nit aliq̄n ꝓcedere ad impulſionē
electoꝝ. gaudȝ erumpere. Porro
dū excedit. ꝓtin' reuocat. facit i/
ta de' cum tentatiōe ꝓuentū nec
ſinit tentari ſupra id qḋ poſſum'
Poſſum'. intellige. nō in nr̄a. ſed
ſui fiducia. ¶ Diſcipulus Putas
ne ſathan iſte poſuerit inimicicia
rū ſuaꝝ laqueos ꝯtra mulierem
nrām. virgineȝ puriſſimā q̄ a ſexu
mulier nō a corruptione dr̄. ſiſr a
fecūditate et venuſtate. ¶ Mgr̄
Puto nanq̄ȝ cantātem vt audi/
uit Magnificat aīa mea dn̄m. mi/
rat' cām gaudij pariter et exulta
tionis. credidit arrogātem. cum
ꝯintulit. Ecce ei ex h btāȝ me di
cēt. oēs generatōes Iūxit applau
ſum ſuū demon. impulit ab extra
quaſi blādiens. vt eleuatam mari
am vehemēti' allideret. Sed illu
ſus eſt ⁊ eliſus ab hūilitate marie
validi' q̄ȝ repulſus. Sed repulſus
ad alteraȝ ſe ꝯuertit aſtutiā. ſub/
inferens. O q̄nta facta es. btā p
oēs generatiōes. q̄ talis exiſtis ⁊
tanta. Tu ſupbiam hūilitate. vi/
ciſti. rara ꝓſus honorata. Euge

euge. q2 digne beata. quia digne laudanda p oēs generatiōes es inuenta. Cuꝰ inſidias ſubdolas. intelligēs maria. blādiētem mox repulit vt aduerſātez Cōuertantˀ inquit retrorſum et erubeſcāt. qui dicūt. mihi euge euge. Diſcipulus Equiſſime deus. quid hic nobis erit tutū Dicitur in proſa cū nec ipſa vel virtutū tuta ſit victoria O mōſtrū horrendū ingens ſupbia. q̄ nunc a ſuo ɔtrario. nūc a vento ſolo. nunc a ꝓpria morte nephariā trahit. originem. Sz o quale pſtabitur effugiuz ſi tam a dextris impugnat q̄z a ſiniſtris? Si viuit ſi moritur. ſemp ſeuit ſēp impellit ſp euertit vt cadamꝰ. Mgr̄ Accipe conſiliū Impulſus cadeq vide ne ſteteris in te Jacta te cū nouiſſimo virorum in nouiſſimo loco. Securus eris. quia ſuſcipiet te. Hoc erit altiſſimum refugium tuuz. Non accedet ad te malum ſi habitaueris in adiutorio altiſſimi. non in te. non in meritis tuis. non in induſtrijs. non in timore malorum tuoruz. dicēs dño. Suſceptor meus es tu. exultabis te liberatum a laqueo venantium. Ceterum pulliculꝰ eſto ſub alis ſue miſerationis. nō timebis ab hoc rapace miluo. Te pupillum et viduam animam tuam te manſuetum. conſtitue. Crede pſalmis ſuſcipiet te Statuet te in ſublimi protectionis ſue throno. faciens etiam hic et nūc ɔſedere te in celeſtibus. quia conuerſatio in celis eſt. dū ſperas in eo impulſus impulſu vinceſ. Cantabis et dices Depoſuit potentes de ſede In me ponere. et ſuper me et affectiones meas. exaltauit hūiles. quia gloriam precedit hūilitas

Diſcipulus Specioſa ſūt que loqueris et deuota. ſed qua poterit ratione homo iuſtus ſibi bene conſcius de virtutibus iudicare ſe virtutes non habere. Magiſter Virtutes vere non ſunt niſi quas gratie gratificantis radix profert. viuificat. fouet et roborat. quia non habet aliquid viriditatis ramus boni operis. niſi maneat in radice charitatis. Neſcit autem homo an amore dignus ſit gratificante. quare neſcit ſe veras virtutes habere

Diſcipulus Scit nihilominus gratias ſe plurimas a domino recepiſſe in bonis. vel fortune vel nature. vel anime. Quid ſuper iſtis dicet deo? Magiſter Utiq̄z Confitebitur domino. gratias aget benefactori ſuo Diſcipulꝰ Lego pharizeū in euāgelio grās agentē. q2 nō erat iniuſtus adulter raptor. Jeiunabat bis in ſabbato decimas dabat. Receſſit tamen iniuſtificatus in domuz ſuam. potensq̄z in regratiatione ſua deiectus eſt. dum publicanus hūilis exaltatus. Mgr̄.

Intende diligent̄ et inuenies la/queos inimici ſuperſeminatos in v̄ijs pharizei Ambulabat iter re ctū grā⁊ actiōis Quid em̄ grati/tudine recti⁹ eſſe poteſt.q̄d puer/ſi⁹ ingratitudine? Poſuit iuxta h̄ iter quo pharize⁹ ambulabat la/queū arrogantie:q̄ ꝯprehenſ⁹cor ruit in foueā cōtēpt⁹ ceteroꝝ. In ꝯtēptuz noiatim aſtantis et peni tentis publicani. Nequicia hec eſt demonū.oia ſtatim pariter dep̄/uare. Sufficit eis vel vn⁹ aditus ad pniciez. Sciūt bonū ꝯſtitui ex circūſtātijs oib⁹ bonis .malū ve/ro ſibi ſufficit ad reatum ſi vel in vno peccauerit // Diſcipul⁹ Pha rizeus iſte bene dotat⁹in gratijs dei ꝯſiderare q̄d habuit? Mgr̄ Primo illō. Quid habes qd̄ nō accepiſti.et hoc videt̄ feciſſe gra tias agens deo. Scd̄o dicēt. Si accepiſti .q̄d gl̄iaris q̄i non acce/peris Et ſi putabat obſeruaē mē tiebat̄ iniq̄tas ſibi. Quare? Quia primos ꝯtēnebat non h̄ntes Iu dicabat alienū ſeruū publicanuz q̄ dn̄o ſuo iā iuſtificatus aſtabat Dedit dn̄s apl̄is formā.q̄d age/rēt in articulo tali. Non inq̄t vos me elegiſtis.ne gl̄iemini q̄ſi ex vo/bis.ſed ego elegi vos.ne ſitis in grati quaſi nō acceperitis.et poſui vos vt eatis et fructū afferatis.ne torpeatis ocio.grām dei in vacu um recipientes.et fructus veſter maneat.quatin⁹ pſeuerantia co/ronetur Diſcipul⁹ Facile talia dicim⁹.facile nos in verbis defici m⁹. Sꝫ o prauū cor hoīs et iſcru/tabile Quis ꝯgnoſcet illos occul tiſſimos in cordis finib⁹ ſathane laq̄os.et vehemētes ipulſus. q̄s euadet? Mgr̄. Paulo añ th̄de/bas ex oraculo . Anthonij hūili tas Diſcipul⁹ Quid ꝑ hūiles etiā in arrogantia merſi volum⁹ iudicari? // Mgr̄ hec eſt palma ſupbie.videri vult hūilis ne vile/ſcat. Cōfitet̄ ſe aliq̄n peccaſſe. i/mo pl⁹ peccaſſe q̄ꝫ fecerit aut ſibi ꝯſci⁹ ſit. Quare h̄? Quia querit in pcc̄o laudē iuſticie.dū audit a ſa/piente Iuſt⁹ in principio accuſa/tor eſt ſui. // Diſcipul⁹ Zach. q̄l hec pnicies q̄ꝫ ſtulta gl̄iatio Filij hoim vſq; quo graui corde . vt q̄d diligitis mendaciū Quale dabit̄ inter iſta ꝯſiliū? Magi ſter Cōſulit beda cōtrariū ad pharizei v̄ba modū De⁹ ignoſce mihi pcc̄ori. q2 nō ſū ſic̄ ceteri ho minū Innocētes.caſtitate pollen tes orōi iſtātes.ſobrie iuſte⁊ pie viuētes in h̄ ſeculo.fruct⁹ dignos penitentie facientes.ſicut etiaꝫ h̄ publicanus ſicut hec meretrix . de qualib⁹ iurat veritas . ꝑ p̄ce dent in regno dei pharizeos. Nō ieiuno.non decimas do . Si ali/quid boni facio. illud qua diſtri ctione iudicetur ignoro aut quo fine t̄minet̄ . Diſcipul⁹ Tot⁹ in tremiſcit in me ſpiritus meus . dum hoc vltimū maxie recogno/ſco.quia neſcit homo finem ſuuz.

Quia ve etiā laudabili vite ho/
minū d̄r augl. p̄ mīe flens. ſi r̄mo
ta miſa iudicet̄. Non aūt ex meri/
tis dat̄ gr̄a. alioq̄n iā nō eēt gra
tuita nec gr̄a. Profecto ſi aliq̄ de
bet hūilitatē parere ɔſideratio.
hec vltima debet. qꝛ q̄ diſtrictiōe
iudicet̄ vita nr̄a. et quo fine t̄mie/
tur. ignoꝛam⁹ ¶ Mgr̄ Recte ſētis
Sʒ tñ hic inſidiari hic impellere
nō deſinit inimic⁹. Teſtes accipe
multas hereſes. ex his diuine gr̄e
laudib⁹ oꝛtas et velut aduerſas
Dixerūt aliq̄. ſi totum diuine gr̄e
tribuim⁹. nr̄a quid agūt opera?
Bene male fecerim⁹. ſoli q̄s ſuſce
perit gr̄a ſaluabunt̄. Vox alioꝝ
eſt. boni nō eſt niſi bona tribuere.
Nō fecit de⁹ hoīes precipue fide
les ſuos. vt dāṅent̄. Benignus ē
nō crudelis. q̄ in pditiōe hoim
delectet̄ Tollit ſathan pinde ſe/
men bonū a terra coꝛdis nr̄i. p/
turbati. aut ſuffocat in ortu vel
dum fructus habend⁹ eſſet exter
minat. ¶ Diſcipul⁹ Hereticos in/
numerabiles nō inficioꝛ a ſatha/
na circūuentos. Poꝛro ſermonē
habeto de xp̄ianis fidelibus.
Mgr̄ O ſi coꝛdis ſecreta. linceis
vt dicūt oculis penetrare fas ha
beres q̄t peioꝛes heu introꝛſ⁹ he/
reticos ſub velamine xp̄ianitatꝭ
inuenires. Attñ nolo te curioſum
ſcrutatoꝛē eſſe vite aliene. ſꝫ me/
minerꝭ p̄ceptī charitatꝭ. qꝛ nō co/
gitat malū. Vox eſt xp̄i Ut quid
cogitatꝭ mala in coꝛdib⁹ veſtris?
¶ Diſcipul⁹ Quo pacto poſſum
iſta nō cogitaē. q̄ experiētia palā
facit? ¶ Mgr̄ Fuge q̄ntuꝫ potes
expientiam. tecū habita. te cogi/
ta te circūſpice. clauſos in alienis
ſcelerib⁹. apertiſſimos in tuis ocu
los habe. Quid nc̄e eſt vt alienis
ſoꝛdib⁹. coꝛ tuū inquines. aut im/
pleas ſuſpitionibus maliuolis et
impuris ¶ Diſcipulus. Homo
ſum. Fratres et p̄ximos q̄ ratōe
poſſū non curare. quo pacto non
lugere cuꝫ lugentibus cum infir
mātibus non infirmari? ¶ Mgr̄
Crede iam hic latet laque⁹ ſatha
ne multiplex. vix extricabilis. tan
q̄ꝫ dedali laboꝛint⁹. quaſi negoci
um pambulās in tenebris. ꝛ vn̄
veniat aut quo tendat vix depꝛē
henſibile. Donatur interim ſilenti
um de beneficiatꝭ et officiatꝭ in re
publica de p̄ſidib⁹ alioꝝ q̄rū cu/
ra vel ingeſta. vel arrepta. vel ſuſ
cepta ē. Loq̄mur de homīe ſic li/
bero. q̄ ſoli deo et ſibi viuere q̄rit
q̄ ñ hꝫ hoīes ipoſitos ſup caput
ſuū. quē punitio pc̄coꝝ nō vrget
vt intēdat eis Cui cōuenit illud
attendē. q̄d ad te de his qui fo/
ris ſūt iudicare Poꝛtabit on⁹ ſuū
vnuſq̄ſqꝫ. vaca tibi. tueqꝫ ſaluti.
Ecce tales multos cōtinet ecc̄ia
p̄cipue in religionib⁹ qui depoſu
iſſe ſe credūt curā oīm Ita vt nec
ſui ipſoꝛū retinuerint. Attendat
oꝛo quilibet taliuꝫ fili accedens

aꝺ ſeruitutē ꝺei. ſta in timoꝛe ⁊ ꝑ/
para coꝛ tuū aꝺ tētatiōem. Tp̄s
quippe nō ꝺeerit. nā impulſus eti
am in iſta re frequēter. quā potiſ
ſimū vitare ꝺebueras. Diſcipu
lus Que ē res iſta? Mgr̄ Nimi
rū quā ꝺixim⁹ ꝺe alioꝝ iuꝺicio.
Cogitāt malū gauꝺēt ſuꝑ iniqui
tate. et ſi nō facienꝺa. tn̄ auꝺiēꝺa
Viꝺēt curioſitatl. aſpectu ꝯtraꝺi
ctiones neꝺū ciuitatl. ſeꝺ regnoꝝ
Jn̄ tūc ꝺe bellis. ꝺe titul̄ regnāti/
um ꝓmos oīm reꝝ mot⁹ accipiūt
Cariſſimā. et in familiaritatē re/
cipiūt ſibi famā. monſtrū hoꝛren
ꝺū ingens. qꝺ ſua per menꝺacia
creſcit. qꝺ magnas t̄ritat vrbes.
ſꝑ et auꝺitis / aliq̄ꝺ noui aꝺijcit
auctoꝛ Deniqꝫ ſic cupiūt oīa co/
gitare. q̄i ꝺe oībus fuerint rōem
reꝺꝺituri. Jubent̄ a petro. ſolici/
tuꝺinē oēm et curā ſuā. in ꝺeū ꝓ/
ijcere Jpſi vero curā oīm ſuſcipi/
unt. Diſcipul⁹ Nunq̄ꝺ nō auꝺi
re talia pn̄t. q̄i nō auꝺiētes? Au/
ꝺiūt vt ſibi ꝯſulāt vt vileſcat mū
ꝺ⁹ cū ꝑturbatiōib⁹ ſuis. vt patri
am celeſtē ꝺeſiꝺerēt vt ꝓ afflictis
ꝺeuoti⁹ interceꝺāt apuꝺ ꝺeū:
Mgr̄ Jnꝺucis perizomata pꝛuri
entis ficulnee. q̄b⁹ nuꝺitatis ſue
puꝺenꝺa tegē putāt. q̄i nō meli⁹
in pace colat̄ et oꝛet̄ ꝺe⁹ in animi
collectione. nō in ꝺiſꝑſione quam
nc̄ario rumoꝛes ⁊ fabulatōes nō
vt lex tua ꝺn̄e cauſant nutriunt ⁊
augēt Hinc incerte fluctuationes
impulſiue coꝛꝺis. Hinc mō gau/
ꝺia vana. timores ſoliciti. falſe
ſpes. oꝺia luctus ꝑtialitates Ex/
terminiū poſtremo toti⁹ vnitatis
aꝺ ꝺeū. quā pro ꝑte optima ſibi
elegiſſe blāꝺiūt̄ Jtaqꝫ ꝺuas ci
uitates ꝯſtituūt ꝺuo amoꝛes Ci/
uitatē ꝺei. amoꝛ vniēs. ciuitatem
babilonis. amoꝛ ꝺiſꝑgens Sēti/
et hec q̄ſquis attenꝺē ꝓfūꝺi⁹ co/
gnouēit. ꝙ ꝯuerſio aꝺ creaturas
ꝺiſꝑgit ꝺe ſe coꝛ in vana. Colli/
git aūt et vnit. ſola in ꝺeū cōuer/
ſio Relinq̄t illa p⁹ ſe triſticiā. iſta
ꝯſolatiōem Deniqꝫ ſatis erit im/
pulſoꝛi etiā ſi cetera ſcelerū ꝺāna
nō afferrēt. tꝑis ꝯſūptio Hec vi/
ctoꝛia. hic triūphus ſu⁹ ingens
Diſcipul⁹ Quiꝺ ꝙ in talib⁹ con/
tra teꝺiū animi ꝯſolatiōes q̄rūt
Mgr̄ Querūt. ſeꝺ inueniūt ꝓ refe
ctiōe ꝺefectionē. Jtaqꝫ ꝺulceꝺo
fallax. et ſcalpens auriū pꝛurigi/
nē. abit celeriter fixus acule⁹. pū/
git acrius miſcent ſe vltro rixis
alienis. Pares ſunt tenentib⁹ ca/
nem. vel lupum auribus quorum
moꝛſus vix vel nunq̄ꝫ effugiunt.
Nihil aꝺ ſanationem animi flu/
ctuantis. plus aꝺuerſum q̄ꝫ ſe in
talibus oblectare. qui nunq̄ꝫ ani/
mi ſuauitate ſicut nec ſanctitate
gauꝺebuut. Et quiꝺ opera
tur hec omnia niſi ſuperbia men/
tis que ſpꝛeto vero bono. que/
rit i infimis ꝺelectari. vult q̄etē ꝑ
inq̄etuꝺinē poſſiꝺē Quoꝺ ſi ſēſēit

potẽs calũniatoꝛ xpianoꝝ.q̃lem
loq̃mur rumoꝛes.fugere. curare
ſe ipm̃ ſolicite putas req̃eſcet? In
puluere ſufflabit alioꝛſum. ſed tñ
ad deorſũ. Conabit̃ vt fiat ſoli/
tari⁹ agreſtis.inciuilis. auſterus
ſuis.ſibi triſtis.oib⁹ odioſus aut
inutilis.loquẽda tacebit indiſcre/
t⁹.tacenda loquet̃. Quar⁹ vtilis
Prim⁹ ad ↄfeſſiões audiẽdas i/
done⁹ad ↄmotiões ſecretas aut
publicas. Fugiet oĩa velut a fa/
cie colubri ſecũ rabioſa ſilẽtia ro
dit. Vñ ſub regula poſuit q̃dam
Dũ fugiũt ſtulti vicia.in ↄtraria
ruũt Nec iã currũt.ƺ impulſi rapi
unt̃.ƺ rapti p̃cipitant̃ Abſoꝛbet
eos ꝓfundũ et vere qđ nõ hƺ re
mediũ.ſi vꝛgeat ſup eos pute⁹os
ſuũ deſcẽdent in eternũ. qꝛ ſuper
bia eoꝝ q̃ te oderũt aſcendit ſẽꝑ
Diſcipul⁹ Cõcludis in vnũ cõ
traria.aſcenſũ et deſcenſũ Ma
giſter Aſcenſ⁹ ſuꝑbie.deſcẽſus ẽ.
ſic g̃re deſcẽſio.exaltatio ſublimiſ
ſima reputat̃. Qđ eñ altũ ẽ apđ
hoĩes.abominatio ẽ apud deuƺ.
Dicta ſũt multa ſuꝑ multis ĩpulſi
b⁹.qua rõe.q̃ ve poſſent in iudicio
ſecerni bon⁹ impulſus ⁊ mal⁹ Hec
breuis ẽ diſtinctio Seoꝛſũ deoꝛ'
ſum depoſitio de ſede q̃etis.exal/
tatio ad ſedeƺ pacis dicta ẽ Alte
ra vnitio et diſꝑſio noĩetur. Ter/
tia delectio et ſuſceptio noĩetur.
Quarta rc̃titudo et curuitas ad/
datur.q̃nta ſacietas et inanitas
vocari p̃t. Et ſexta exultatio mẽ/
tis et deſolatio Diſcipl's Quõ
pñt hec fieri cuƺ repꝛoboꝝ multi
gaudeant.iuſti lugubrẽ trahunt
vitã? Mgr̃ Intra in ſcũarium
dei.vt intelligas in nouiſſimis e/
oꝛũ Si videris ſtultũ fixa radice
Uide ſimul et exitũ. Maledices
pulcritudini ei⁹ ſtatim.qꝛ ducunt
in bonis dies ſuos . et in puncto
ad inferna deſcendunt At vero.
qꝛ nõ attendũt iſta filij hoĩm.ipſi
abſq; timoꝛe ꝑpetrãt mala. q̃m/
uis timida ſemꝑ ſit malicia. ſecu/
ra vero mens.q̃ſi iuge cõuiuium
Nõ eſt aũt vnitas.niſi in vno
et ſolido.eternoq; bono. Pellitur
et impellit̃ vnita mens.ſed remo
ta manet diſꝑſa velut arũdo ven
tis agitata.non ſubſiſtit .coꝛruit
tãdem.⁊ fit illi⁹ ruina magna Im
pellit̃ viciſſitudine miſerabili.nũc
contra deum ꝑ preſũptioneƺ.per
impietatem ꝑ deſperationem.per
infidelitateƺ. Nunc contra ſe per
diſſolutionem cordis.per debili/
tatem coꝛpoꝛis.per eneruatiõeƺ
virtutis per conſũptionem tem/
poꝛis. Deniq; contra proximum
per erroꝛum inductionem.per pu
doꝛis exterminationem.per ran/
coris contẽtionem. per fauoris
denegationem. Diſcipul⁹ Latiſ
ſimos. impulſuum malignorum
notos impetus generales.parti/
cularis enarratio.vl' enumeratio
plus doceret. Magiſter Infini
tũ tradit Ariſtoteles incognituƺ
eẽ.nec numerari p̃t. Circũſtantie

vero pticulares impulſuū ſūt in finite q̄ꝛ ꝑterea.ꝙ nō ſe ſꝑ conti nuo manifeſtāt.latet exit⁹. deſici/ unt aliq̄n pl⁹q̄ʒ ſentiat Notauit pſalmiſta ſpēs ſepteʒ impulſuum Un⁹ ē timoꝛ nocturn⁹.et hic ob/ ſcur⁹. Ali⁹ ſubit⁹ ſagitta volās in die. Terti⁹ perplex⁹ et inuolut⁹ negotiū pambulans in tenebris Quart⁹ impoꝛtun⁹. Quint⁹ violē/ tus.q̄ pariter exeūt ab incurſu.ſe/ xtus ē a demonio meridiano. q̄ ſe in angelū lucis trāſſigurat. ſe/ ptim⁹ ē a diuinoꝝ curioſo ſcruti/ nio.ſuꝑ filios hoīm q̄ pereūt oēs a ſiniſtris .cadēt a latere ſuo mil/ le:q̄ videbant pfectioꝛes.et decē milia a dextris tuis oīes fide ſi/ gnati. Horrend⁹ nimis ē h̄ im pulſus Ecce dū hic viuim⁹ naui/ gam⁹ velut in mari magno fluctu antiuʒ cogitationū O q̄ʒ ſepe ſu/ ſcitat et inhoꝛret ſpūs ꝓcelloſe tē tationis.ꝑmittente deo.impellen te diabolo Inuidet eñ depoſitus iſte.ſublimandis ad ſedē vñ coꝛ/ ruit Aſcendūt fluct⁹interioꝛis no ſtri maris ad celos ꝑ pſūptionē. deſcendūt vſq̄ʒ ad deſperationis abyſſos. Afflat ex aduerſo.bon⁹ noſter ſpūs.ponit ꝓcellam noſtri coꝛdis in aurā.et ſilent fluct⁹eius et deducit nos in poꝛtū nr̄e vo/ luntatis Diſcipul⁹ Uenit in re coꝛdatiōem illud ſcriptū tuū per ſex lectiones.vbi dictum apl̄i tra/ ctas In ipſo viuim⁹.mouemur et ſum⁹. Diſtinxiſti q̄doꝛuplicē vi/ tam ſpūs. Poꝛro de motu et ſta/ tu noſtro in deo pſtolabant aliq̄ ſermonem. Nūc aduenit occaſio loqui de motib⁹ impulſuū bono/ rū et maloꝝ.duʒ nunc impulſos et depulſos ſuſcepit otremiſcens moꝛientiū terra velut in quodam ſtatiōis ſerene.ſinu Mgr Centi logiū accipies ſeoꝛſū de impulſi/ bus Cras preterea dum ſuppetit hoꝛa q̄ nunc tarda eſt.pſima rur/ ſus me loquēte.te auſcultante de bonoꝝ contra maloꝝ angeloruʒ officio q̄etus accipies Diſcipu lus Delectabit auditio.

Sequitur ſecunda par

ticio de cuſtodia angeloruʒ et fallacijs demonū ꝑ notulas.I

Depoſuit potētes de ſede ⁊ exaltauit hūil. Diſcl. In hoc heri ſtetimus. in hoc rur ſus aduenio poſt impletū cano/ nice inſtitutiōis officiū auditur⁹ te ſicut es pollicit⁹locuturū Ma/ giſter Si ꝑ potētes de ſede depo ſitos dignitatꝰ.intelligim⁹ apoſta tas āgelos.oſeq̄ns ē vt exaltati hūiles accipiant āgeli boni.in ſe/ de felicitatꝰ.eternaꝛ exaltati Si ma lignitas inuida demonū.circuit⁊ impellit hoīes.ad ruinam viato/ res ſi per eos fiunt immiſſiones male.vult oppoſita charitas btō rū angeloꝝ fieri.qđ dicit in pſal/ mo Immittet angelos dñi in cir cuitu timentium eum . Ad quid? Ut eripiat eos. Hꝫ lr̄a hierony/

mi ſm hebreū. Circūdat angel⁹
dn̄i in gyro timētes eū vt eruat e/
os. Audis circuitū malū. audis
et gyrū bonū immiſſiōem. ſ. bo/
nā et malaȝ Datur oībus ad ex
ercitiū circuit⁹ ſathane q̄rentis vt
deuoret Circūdat angel⁹ dn̄i in
gyro timētes eū vt adiuuet ⁊ ſal
uet. Exaltat demon ad ruinaȝ qꝛ
p ſupbiaȝ Exaltat angel⁹ bonus
ad gl̄iam. et ad vitā. qꝛ p hūili/
tatem Eſt nanqȝ exaltatio q̄ cau
ſat hūiliatiōeȝ ꝫ vtraqȝ mala de/
p̄mēs et dānans. Eſt optata ex
altatio hūilis. et hūiliatio exal/
tans. qꝛ penitēs et ſaluās. Si bn̄
te hūiliaueris bn̄ exaltaberis Si
te humiliaueris ad pn̄iaȝ. habes
veniaȝ et exaltaris ad gl̄iam.
Sūt hoſtiles nobis inſidie. p de/
poſitos a ſede. ſunt excubie cele/
ſtes. ꝓ nobis plures Ne timeam⁹
¶ Merent̄ vt aliqui tradūt. ange
li ſuā quā iam hn̄t beatitudinem
miniſtrando hōībus. Cōgaudēt
eis. certū eſt dū ſaluantur. Gau/
diū eſt angelis dei. teſtatur xp̄us
ſup vno peccatore pn̄iam agen/
te. quanto magl. ſuper vno iuſto
pn̄iam nō deſerente. Vexilluȝ ſa/
thane. cū pdito exercitu ſe defert
infidelis temeritas Crux fidelis
ſeu crucis hūilitas vexillū eſt an/
geli dn̄i qui circundat in gyro ti/
mentes eum vt eruat eos Hec eſt
victoria que vincit mūdū teſte di
lecto dn̄i fides nr̄a. Petr⁹ quoqȝ
p̄nceps. vexillū hoc iubet erigi con
tra diabolū. q̄ circuit q̄rēs quem
deuoret. cui reſiſtite ait. fortes in
fide Sitis eſt apl̄i. nō ignorantis
aſtutias ſathane ſn̄ia. ſub meta/
phora ſcuti. In oīb⁹ ait ſumētes
ſcutū fidei. in q̄ poſſitis oīa tela
nequiſſimi ignea extinguere Scu
tū iſtud nūquid nō eſt veritas fi/
dei de quo pſalmiſta. Scuto cir/
cūdabit te veritas ei⁹. Sequitur
mult⁹ effectus victorie p diſcurſū
pſalmi p totum. ¶ Interrogauit
me pridem. virgo grandeua ꝓba/
tiſſime et deuotiſſime vite. nomie
Agnes. ꝓpinqua q̄ndam. Vrba
ni pape. v. Qd̄ ē potiſſimū cōtra
diaboli tentatiōes ſubſidiū? Duȝ
ſuſpenderē ego cogitabūd⁹ rn̄ſio
nem Ipſa ſubintulit mox. Crux.
Suſcepi ꝓtin⁹ hāc voceȝ. q̄ſi de
celo ſonuiſſet. ⁊ ita ſonuerat Ego
eni etiā atqȝ etiā. multis iā ānis
mecū reputās. oferēs inſup cū a/
liis. nō inuenio cōpēdioſi⁹ nō effi
caci⁹ antidotū. Quare? Quia nul
lū hūili⁹. nullū inſup arrogātie dia
boli magis aduerſū. nullū qd̄ ita
ipſū ꝓſtrauerit ¶ O crux ſignum
triūphale. clamat eccleſiaſtica ꝓ/
ſa. Et in hymno. O crux aue ſpes
vnica. Et iteruȝ eccleſia Ecce cru
cem dn̄i fugite ptes aduerſe. Et
apl̄s Mihi abſit gl̄iari. niſi i cruce
dn̄i nr̄i ihū xp̄i. ¶ Sileo interim
de ꝓbatiſſimis miraculis qꝛ no/
ta ſūt ſatis In oſtātino In era/
clio In iuſtina In xp̄oforo In iu
deo cruce ſignato cū ceteris mltī.

¶ Suadet ob hinc hieronymus
Euſtochio ad oēm greſſū pingē
crucis ſignū Et Criſogon⁹ ad a/
naſtaſiā carcere clauſam. Tu aūt
ancilla xp̄i. tropheū crucis. tota
mente ↄſtringe. Accipiat breuis
ars crucis. ad victoriā viciorum
nō ad ꝑpetratiōem maloꝝ. q̄lit
in militarib⁹ inſignijs gerūt aliq̄
nō deuotione hūili. ſed ſacrilega
tyrānide dn̄āndi Jmpellētis o a/
nima xp̄iana. ſuperba ſapere vel
q̄rere. crux apponat ꝑtin⁹. corde
voce. vel opis ſignatiōe. Quid ei
magl. eſt ſupbie inimicū. Jnuidia
vult obrepe. vir⁹ qꝫ ſuū aio ſpgē
crux tyriaca fiet efficaciſſima.
Crux oēm ire vel rācoris amari/
tudinez dulcorabit. Crux reddet
ↄtra deſidiā ſtrennuū. cōtra cupi
ditatez efficiet paupem ſpū. crux
gule ſimul ⁊ luxurie febres acutiſ
ſimas tēperabit. Una oīm cōis
ē ratio. qꝛ pendens in ea crucifi/
xit peſtes iſtas oēs. triūphās in
corpe ſuo xp̄s. Hoc ē ſignū thau
q̄ ſignatos angelus extīminator
ꝑcutere nō ſinitur. ſaluat poti⁹ et
ꝓtegit. ſi tn̄ corde fideli cruci iſti
ↄſētiat. Alioq̄n mendax angelus
et mendacij pater arripit qđ ſuū
eſt Sicut moyſes exaltauit ſerpē
tem in deſerto. ſic exaltat⁹ ē filius
hōis prudens vt ſerpēs. Curabā
tur a ſerpētib⁹ ꝑcuſſi enei ſerpen/
tis inſpectores. Aſpice ſerpentez
hūc ꝑ ſilitudine. ſine veneno cul/
pe. xp̄m pendentez in cruce fides
ei⁹ a morſib⁹ tentationū. ne te pe/
rimāt. liberabit. Hinc de luca ca/
nit eccl̄ia. ꝙ crucis mortificationē
iugit in ſuo corpe portauit. Hinc
ap̄lus ait. xp̄o cōfixus ſū cruci.
¶ Hinc Andreas let⁹ et alacer. i/
bat ad crucem. ¶ Hinc ruſ⁹ pau
l⁹. nihil me iudicaui ſcire int vos
niſi Jh̄m xp̄m et hunc crucifixum
hec hūilitas ſua fuit. hec exalta/
tio. Et ſc̄dm menſurā hūilitatis
dabit ſublimitas exaltationis.
Propterea tu cui⁹ hūilitatez ꝑ/
ſūdiorem oib⁹ reſpexit dn̄s. Ego
beata merito gl̄iaris ſup omnes
in exaltatiōe tua. ¶ Nolo tn̄ pu/
tauerit aliquis lignū crucis. vt li
gnū eſt adorandū ſicut nec ē ens
diuinū et ſūmum quo ſit fruendū
qđ ſit ſup omnia diligendū Sci
unt hec fideles. ſciūt et ph̄i om̄es
Nihil hꝫ lignū crucis diuinitatis
etiā in qua pepēdit dn̄s. ꝭ in cru/
ce tāqꝫ in ſigno. ſurgit fides nr̄a
ad dn̄m nr̄m. Jh̄m xp̄m deuz ve
rū qui ſalutem nr̄ām operat⁹ eſt
in ea. Sic de imaginū veneratio/
ne: vetus habet doctoꝝ determi/
natio ſic per figuram. ſignū acci
pitur ꝓ ſignato. vt nomen ꝓ no/
minato. imago pro imaginato.
¶ Dices forte mihi. nunquid nō
in hoie. preſertim in marie virgi/
ne. verior et expreſſior eſt imago
beatiſſime trinitatis? Sed et ipſe
demon. retinet hanc eſſentialem
imaginem. Aſinus proinde cui
chriſtus inſedit cur nō adorat.

Rñdebo primit⁹ ſub vna genera
li veritate. de re qualibꝫ indiſtin/
cte. Non eſt aliq̄ res. q̄ntūlibet
etiam vilis appareat. q̄n ex ei⁹ cō
ſideratione. poſſit anim⁹ fidelis
eleuari ad magnificatiōem et o/
rationem dei. Ratio qꝛ a qua/
libet tanq̄ꝫ a ſigno p̄t a poſterio/
ri veſtigari. vel inquiri maieſtas
dei. ſempiterna quoqꝫ virt⁹ eius
et diuinitas. ab aliꝭs quidē clari⁹
ab aliꝭs obſcuri⁹ Porro min⁹ hꝫ
de ꝑiculo ſcādali et ydolatrie te/
ſte btō dionyſio. ſi noietur deus
infimis noibus creaturaꝝ vilium
ꝑ metaphoram et ſymbolū. q̄ꝫ ſi
fiat hoc de reb⁹ dignitatez hn̄ti/
b⁹. quales ſūt angeli q̄les ſūt ho/
mines rōe prediti. Quis em̄ cre/
diderit. q̄ꝫ de⁹ ſit eſſentialr̄ lapis
aut v̄mis. Cōfūdit̄ nihilomin⁹ ydo
latria. q̄cūqꝫ fuerit circa creatu/
rā aliq̄m ſeu de creatura. qꝛ non
refert totū hoiez ad deū. ſiſtēs in
auxilio creature. marie dū hec. fa
ctē ꝓhibet̄. Hꝫ virgo bn̄dicta ſā
ctitatis p̄uilegia. hn̄t et hoies in
dignitatib⁹ ꝯſtituti. q̄rū ꝯſidera/
tione ꝑticipatiue ſolū. et ꝑ analo
giā dicunt̄ honorādi. ſed ſub deo
cui veraciter ſoli debet̄ honor et
glia Deniqꝫ vitamus ſcandalum
vel irriſiōem infideliū aut ſimplici
um. ſi coleret̄ aſin⁹ ſicut colit̄ crux
Non em̄ eque faciliter honorē re/
ferrēt ad ꝓtotypū. i. ad ſignatuꝫ
xp̄m. nec ad redēptionis nr̄e my/
ſteriū. queadmodum fit de cruce

Crux hūilis mox vt in memoria
venerit anime fidelis. ſit hoc vi/
ſu ſit cogitatu ſit auditu. q̄d ali/
ud ſig̃t q̄d aliud ꝑ ſignum ſeu ſi/
gnationem. intellectui repn̄tat q̄ꝫ
dn̄m nr̄m Jh̄m xp̄m in quo eſt ſa
lus vita ⁊ reſurrectio nr̄a ꝑ queꝫ
ſaluati et liberati ſum⁹ Hec ideo
ꝯſonāt ꝓpoſito nr̄o. qꝛ vincē do/
cent nos de impulſore nr̄o Crux
hūilis memoriter intellecta. libe/
ratiōeꝫ ſig̃t. vitam et ſalutē. Ipſa
ꝯſolatōeꝫ. ⁊ ex ꝯſeq̄nti gl̄iaꝫ ⁊ ex
ultatiōeꝫ ſi grat⁹ ſit anim⁹ oꝑat̄
Crux hūilis hoiem collocat ⁊ re
cūbere facit in nouiſſimo loco. q̊
null⁹ cogitari p̄t inferior qꝛ no/
uiſſim⁹ viroꝝ pendet in ea. Sic re
cogitat⁹. credit⁹. ſperat⁹ et amat⁹
q̄ nos inuitauit dicet. Amice aſcē
de ſuꝑius et erit nobis glia Crux
ſicut hūiliat in ꝓfundiſſimo loco
ſic exaltat in ſūmo Nō em̄ mentit̄
nr̄a pſaltes. Et exaltauit hūiles.
Glia crucis et exaltatio ſimul cū
exultatione. tanto verior eſt ſoli/
dior atqꝫ iocūdior. q̄nto min⁹ hꝫ
de creaturaꝝ vanitate Gloria
crucis fit in cōfirmatiōis ſacra/
mento. et aliꝭs myſteriꝭs de oleo
ſimul et balſamo. q̄nqꝫ de oleo ſo
lo ſed ſacrato. vt qui ꝯſiderat pe
nam in cruce ꝯſolet̄ ex intima. ſpi/
ritusſc̄i vnctiōe. Glia crucis facit
inſignē xp̄ianū. dū oleo leticie li/
nit ip̄m ex noie Eſt ei xp̄s ꝑ iterp̄
tatiōem vnct⁹. Reges aūt ſacer/
dotes ꝓphete ⁊ pugiles inungūt̄
.v. i

priſco more Glia crucis.nō cō
ſtāter retinet et predicat.ſi nō ad
crucis ignominiā.paſſiōez.et tole
rātiaz animus pparat Nō ei na/
tura opatitur.vt duo fines prin/
cipales et vltimi ſimul intendant
pſertim cōtrarij. Quid aūt vane
glie quid auaricie.qd libidini.pl'
q̄ʒ ipa crux repitur aduerſū!Sūt
q̄ ſub noīe xpianitatl.arbitrant ſe
magnificare dn̄m.q̄ crucifigūt in
ſe rurſus filiū dei. et hn̄t oſtentui
q̄ guſtauerūt verbū dei bonuz et
virtutes futuri ſecli.ſed p apoſta
ſie ſupbiā plapſi ſūt.q̄s impoſſi/
bile p difficile dicit apl'us eſt rur/
ſus renouari ad pniam.vel certe
ſūitur hic renouatio baptiſmalis
quā oſtat iterari nō poſſe Glie/
tur frater humilis in exaltatione
ſua p crucē.mores inſup ſcd̄m no
men xpiani.vitamq̄ʒ oponat Sit
pma ſit vltima.ſit tota laus tua.
O aīa deuota.dic ſimt et pfitere
xpiana ſum.Sic eniʒ magnificas
dn̄m Accipe rurſ' Exaltatio cru/
cis xpi tota myſterijs plena re/
fulget.Eſt in ea lōgitudo. latitu/
do.ſublimitas et pfundū.longi/
tudo eternitatl.Latitudo charita
tis.Sublimitas maieſtatl.Profū
dū ſapientie iudicantis.Hʒ crux
excelſa.ſimul et hūilis .mediū cui
ſurſū deorſū.dextrorſū ſiniſtrorſū
diūgunt in h medio Jhs tot' ef/
fluens et affluens miſericordie vi
ſcerib' Jn ſi eidem.fidē affixeris
tuā.radiabit ſurſū amor. dextror

ſum ſpes.ſiniſtrorſū timor . et de/
orſum dolor.q̄ ſūt aie q̄ttuor pn/
cipales affectiones.ſcd̄m q̄s .bn̄
cōtpatas et ordinatas ē ois ar/
monia ſpūalis Vocat te ſup his
traditio de cantic. Cōuerſ' ad
crucē.pie mentis.oculis lacrimo/
ſis.inſpicias extēſuʒ in hoc ligno
ſanctiſſimū corp' Jeſu. ſicut tym
panū vel citharaʒ . vn̄ ptulit vo
ces ſuas in ſymphonia diuinis
aurib' gratiſſimas Pro inimicis
primā Pro latronē ſcd̄am.fuit ad
mr̄em tertia.Ad diſcipulum q̄rta
Ad prēm quinta.p ſe ipſo ſexta.
p ɔſūmatōe redēptōis ſeptima.
pro ſuo trāſitu octaua.Jta fact'
obediens pr̄i vſq̄ʒ ad morteʒ de/
dit fidelib' ſuis. pfectū hūilis o/
bedientie.nec non pietatis docu/
mentū.Eſt aūt hūiliatio p obe/
dientiā exultatio Triplex ē in ge/
nere q̄ ſub arbore crucis exercet
hūiliatio.pn̄ialis. ſacramentalis
ſupnaturalis.ſcd̄m tres ſtat' Jn
cipientiū Proficientiū et perfecto
rū Suadet rex ipe dauid.dare
pſalmū iocūdū cū cithara. Eſt
aūt cithara penitētiū q̄ vertit in
luctu in pſalterij ſolatiuʒ Tradit
expoſitor vn'.citharam qua da/
uid adhuc paſtor et pſallēs corā
ſaul.expellebat ab eo.ſpm̄ dn̄i ma
lum.ptendiſſe ſignū crucis Jubet
apud pphetam.aia peccatrix ſu/
mere citharā.et bene canē Cant'
iſte puto lamētatōis ē pn̄ialis de
quo pſalmiſta. Cōfitebor tibi

in cithara deꝰ meus. Jtez demuz
ꝯſonat pſalterio iocūdo interne
leticie. Jtē ſub alio typo cōſonat
philomene modulis turturi. ſuſpi
riū Jta ſpūs noſter vexatꝰ ab an
gelo dñi malo. meliꝰ habz Jta ſi
de poeticis aliqͩ miſceri placet
Orpheus furias mitigat inferna
les. i. furioſas ſuas paſſiones q̄
quidē potētes nimis deponūtur
de ſede cordis. et hūiles exaltan/
tur affectiōes pie mētis Cōpone/
bat ad cithare modos pithago
ras. motꝰ ſuos. ⁊ ad excitationez
ꝓpbici ſpūs pſaltē adhibuit heli/
zeus Hec de crucis auxilio cō
tra demonis impulſus generales
tātūdez dicta ſūt. ſimul et angelo
rū p̄ſidio. Ceterū qꝛ piculorum
pticulariū aiaduerſio. plꝰ horret
et vitatꝰ. plus inſup liberator im/
ploratꝰ. gratior deniq̃ ſit mia
liberātis. expediēs iudicaui. pti/
cularibꝰ mouendis intendere. niſi
tū aliter cēſueris frater: Diſci/
pulꝰ Jmo. vere cupidꝰ et attentꝰ
ſicut actenus auſcultabo. q̊uſq̃
petiueris a me verbū. Mgr̄ Fit
impulſus angelicꝰ virtuoſe. ſapien
ter. ⁊ benigne. q̄tenus hūiles exal
tentꝰ At vero depoſitꝰ iſte de ſede
diabolꝰ. deorſū fluēs ſathanas
ſatagit hoīes deponere violentꝰ
fraudulēter. et maligne. Violen/
tia cernitꝰ in obſeſſis. Fraus vero
dū ſpē bona. ſalubris et virtuoſi
ꝯſilij. quaſi moralis pb̄us doloſe
impellit. Paucos accipe modos

ex innumeris. et vt ſit aliq̄s ordo
in non habentibꝰ ordinez. ſed cō/
fuſiōem babilonicaz. dicenda p
quaternaria ſeu p tetrades par
tiemur Deteſtatꝰ q̄nq̃ ſupbiaz
patētem. ſed vt i deteriorē ſub in/
uolucro ficte hūilitatꝭ. p̄cipitet Nā
eſt qui ſe nequiter hūiliat. Et rur/
ſus ait ſathanas. Noli hūilis eſſe
in ſapiētia tua. q̄tenꝰ inſipiēter ex
altetꝰ Deteſtatꝰ p̄ſūptionē. et ti/
morem laudat q̄tenꝰ ingerat ti/
moris ſcrupulos. vbi nō ē timor
vt ablata pace cordis. recedat i/
ſte cuiꝰ locus eſt in pace De/
teſtatꝰ inobediētiaz. vt pcti ſerui/
tutem inducat. et aſininā patiēti/
am que fert nō ferenda. q̄les no/
tabat aplus eſſe corintheos. Fe/
fellit innumeros nequā iſte. q̄ ſub
velamento obediētie nephanda
ppetrarūt. q̄i peccare nō poſſent
qꝛ non hn̄t velle vel nolle iuxta
verbū ſuū. Deteſtatur ſupſtiti/
ones q̄nq̃ manifeſtas. ꝫ non oc/
cultas et obūbratas ſanctis ob/
ſeruatiōibus Jn ieiunijs. in virgi
nitate. in ſanctis orōibus. ſupſtiti
ones impellit: Proinde. cur/fuit
prima demonis vox ⁊ interroga
tio. Cur inquit p̄cepit vobis dn̄s
Utritꝰ frequētiſſime. cur iſto / q̄te/
nus hoīes in curioſitatꝭ. noxie la/
q̄os cadant Cur fecit deus ratio
nales creaturas. q̄s p̄ſciebat fore
peccaturas et dānandas! Cur e/
as deꝰ tales nō cōdidit. q̄ peccaē
nō poſſent! Cur delectatꝰ in perdi

tione viuentiū? Quod inde ſibi lu
crū creſcit? Nunq̄d nō meli⁹ eſſet
vniuerſis. ſi peccatis oib⁹ ablatꝭ.
remanerēt i ſolo decore virtutū?
Cur indurat aliquos et alioruꝫ
miſeret? Cur acceptio pſonarum
repitur apud ipm? Cur nō citius
venit ad hoies redimendos. ꝛ le
gē veterē quā dederat in feꝺ⁹ et/
nū per aliam ꝯmutauit. Cur tot
abſqꝫ baptiſmo innocētes tot in
inſulis ſine legis auditu viuentes
tot qui ſaluarent̄ ſi bonis doctri
nis et ſocietatib⁹ inſtruerent̄. peri
re permittit et dimiſit? Scit iſte
nequā. ꝙ pſcrutator maieſtatis
opprimet̄ a glīa Scit hominē ꝓhi
bituꝫ. ne in plībus dei opibus fu
erit curioſus. Culpat ypocriſim
ſed vt hoies abſqꝫ honeſtatꝭ. ve/
lo. ꝑpetrent mala. Laudat ſimpli/
cem cū verecūdia ſcā q̄ten⁹ ypo/
criſis fictiōes introducat Culpat
inuidiā ꝛ benignitatē laudat. ſed
vt malignitas improba nocenti/
um foueatur. Culpat econtrario
iniquitates alioꝝ vt pſonale odi/
um. cōtra fraternā charitateꝫ ſuſ
citetur. Culpat iratos. ſed vt ze/
lū ſcm̄ abijciat. Laudat zelū ſcm̄
quo preceps ira furiat. Culpat
inertiam. ſed vt inquietudo plus
equo laborioſa fatiget. Laudat
quietem ſcām. ſed vt in ſterq̄liniū
torpentis inertie deijciat. Oſten/
dit odibileꝫ auariciaꝫ. et ꝙ nihil
neq̄us ꝗꝫ amare pecuniam. ſed vt
ꝓdigalitateꝫ conſumptione oim
cū rapinis introducat. Pulcram
dicit et amabilem frugalitatē. vt
tenacitati locum paret. Oſtendit
quātas gignit infirmitates gula
ſed vt piculoſiorem vacuitatem.
capitis et corpis abſqꝫ remedio
operet̄. Laudat oia ſana cē ſanis
et nihil eſſe reijciendū. qđ cū gra
tiaꝝ actione accipit̄. vt a tpantia
fallax abducat. Oſtendit ꝗꝫ feda
ſit luxuria. ꝗꝫ vilis nec honore di
gna. vt ꝯiugioꝝ iura ꝯtaminet.
Laudat ꝑlificatiōeꝫ Imo iubet
p illud. creſcite et multiplicamini
q̄tenus cōcubinatū. licere demon
ſtret. Oſtendit non eſſe iurādum
Sit inq̄t ſermo veſter. eſt ē. nō nō
vt deteſtet̄ oīe iuramentum Di
cit ex aduerſo. Qui bene iurat. be
ne credit. vt piuria vł ꝯtumelias
nois dei multiplicet. Circuit iſte
ſathan terrā et ꝑambulat eaꝫ. vt
circūſtantias oim ꝯſideret Quis
quid. vbi. quib⁹ auxilijs. cur qūo
qn̄. Tendit laqueos in q̄s impel
lat młtos valde. vt ſi fuerit aliq̄s
ab vno liberat⁹. cadat i alterū Fa
cit ad hoc macharij narratio de
poculis. Non eñ ſemel vict⁹. ceſ/
ſat ſicut opinat⁹ ē Origenes Ita
qꝫ ꝯſiderat dū circuit et obſeruat
volētes placere deo Videt aptū
aliquē ad religionis ingreſſū Im
pellit ad oppoſitū ſic illudēs Cur
ciuilē vis deſerē ꝯuerſatōem. qm̄
homo natura. ciuile aial eſt. ho/
mines hoim gratia facti ſūt vt ſe
mutuo iuuēt. ſic pecora vt hoib⁹

ſeruiāt Ve ſoli Cur .nō poteris
ſub habitu ſclari.ſalutē tuā opa/
ri Sub vno abbate tuo xpo.gau
deas lege libertatis.quā dedit ti
bi deus.et emit xps. Quid pulcri
us.quid eligibili⁹ libertate? Cur
tot et tales.vis ſubire obſeruatio
nes.et vota ſup te inducere. qui
nō ſufficis ad pcepta ſeruanda?
Quid ſūt obligatiōes tot niſi la/
quei totidem ad tranſgreſſores
Vide ne illaqat⁹.verbis oris tui
cadas Diſplicet em̄ deo ſtulta ꝛ
infidelis pmiſſio Ecce qt.quales
in religionib⁹ defecerūt.qt cecide
rūt.qt apoſtate retro abiert Cur
nō vis talentū tibi creditū.in his
ꝛ in alijs gratijs mltiplicare? Vt
quid pditio hec eſſet in religiōis
ingreſſu ſiue ſolitudine. ¶ Celat
pditus iſte laqueos in ſeclo. fit i/
ſte qui ſaluād⁹ fuerat in religione
pditus in ſeculari ꝯuerſatiōe .fit
ſecularis.diligit vxori Heu qs il
lic laqueos tribulationū nō inue
nit? Naſcunt filij.alia cura ſi pro/
cax vxor.grauis magnifica. ſi ſte
rilis. ſi feda.ſi lubrica. O qle ſup/
pliciū: Sit de milicia.aut de curi
aliū nūero.qt illic curis inuoluit.
Primit⁹ erit dulcis inexperto cul
tura potētis amici. Expert⁹ metu
et.inuidiā nō tolerabit. Sit opor
tet aſſentator ad oia.fit miſer vi/
uens.dormiēs.omedēs ad alteri
us arbitriū Sit cauſidic⁹ aut pra
ctic⁹ in pbica.fraudes mille ſpar
gent in practicatiōe. Dū qrit di/
ues fieri.incidet in deſideria mul
ta et laqueos.quib⁹ mgat in inte
ritū Sit beneficiat⁹ in eccia et ce/
lebs.cauendū ſibi erit a retib⁹ ſy
monie a negligentia ſeruitij .a lu/
xuria.ab inerti ꝯuerſatiōe. a dila
pidatione bonoꝝ eccie ¶ Circuit
et ꝯſiderat ſathan iſte alteꝝ quē
ex inſtabilitate ꝓpria vel infirmi/
tate cognoſcit:ad religionis aut
ſolitudinis vitā ineptū Vide ait
quāta ſit religiōis.quāta ſolitudi
nis pfectio.vacare ſoli deo.ſalu/
tem ſuaꝫ opari. Quid ꝓdeſt hōi
ſi vniuerſū mūduꝫ lucret. aie vo
ſue detrimentū patiat. Vide qn
tū tot⁹ mundus in maligno poſi/
t⁹ eſt.qꝫ breuis vita.qꝫ mors in/
certa que tormēta inferni.q gau/
dia paradiſi! Vide ne ꝓcraſti/
nes.ne ꝯſilia multoꝝ pſertim do
meſticoꝝ et ſeculariū qras Inimi
ci hōis domeſtici ei⁹.et aialis hō
nō pcipit q dei ſūt. Res certa eſt
De ſolis incertis habendū ē cō/
ſiliū Dicere ꝙ religionis ſtatus
nō ſit pfectior hereſis eſt Magna
vero ſtulticia eſt nolle eſſe pfectū
Quid heſitas.quid tergiuerſaris
Vocat te de⁹ per inſpirationes
iſtas.quid in te ſtas et nō ſtas?
proijce te in eum.et ipſe te ſuſcipi
et neqꝫ deſeret iam ſuſceptum Vi
de nunc pauper homuntio dum
cōpungeris corde:fac votū deo ce
li.firmet te iuramentuꝫ. Felix nci/
tas que ducit in melius. Sciueris
opus cū voto deo eſſe acceptabi

lius. Da totam arborē volunta/
tis tue cū fructibus ſuis deo tuo
Deniq̄ꝫ qui propoſitum tuū iſtō
ſcm̄ diuerteret a te reus eſſꝫ vt dō
ſe redderet in religione loco tui.
¶ Silet iſte nequaꝫ ꝙ ad religio
nis introitum oportet attendere
nedum bonitatem religionis in
ſe. ſed alias circūſtantias maxie
duas. Quarū vna ſe tenet ex par
te religioſorum ſi perfecte regu/
lam ſeruant. Altera ex parte ſui
ipſius ſi iuxta parabolam chriſti
dum inchoat poterit conſumma/
re Ut ſciliꝫ ſm rationis conſiliuꝫ
res tam grandis aggredienda ē
quam poſtmodū mutare non li/
cet Non tamen ſequendi ſunt viri
les impetus. aut motus deuotio
num quales habere poſſunt pue
ri aut puelle. qn̄q̄ꝫ plus ex incon/
ſtantie vicio. vel melancolie. q̄ꝫ
gratie certo inſtinctu potius ali/
qñ. qualiter modo ex aſtuto de/
monis impulſu. q̄ꝫ certe deuotio/
nis afflatu ¶ Silet. qm̄ media ſūt
moderāda ſm virtutē. tam agē/
tis q̄ꝫ patientis Nec poterat da/
uid cum armis ſaul egredi cōtra
golyam. Non pn̄t ſymee cum bo
tis latioribus quas in fraudē eis
derelictis accipiunt. incedere Si/
let onera religionis. cum mori/
bus inhitantiuꝫ Dat bene ſenti/
re de omnibus. nemineꝫ iudicare
ſpes adijcit qn̄q̄ꝫ magnas ꝙ pro
ficiet alijs ſua eruditio. ſuū conſili
um. qꝛ litteras nouit. qꝛ prudens
eſt in agendis. Deniq̄ꝫ dabit exē
plū reliquis de ſeclo. vt ita faciāt
queadmodū et fecit. et ſeculū de/
relinquāt. Quid? Tandem voto
ſe cōſtringit. deſerit habita bene
ficia. dat ſua paupibus. Uia ſibi
vnica religionis relicta eſt Capt⁹
eſt ait inſultans demon. Euge eu
ge. Jam nō eſt ſilendū Jam in o/
dium religionis. exaggeranda
ſunt oīa Aperiendi ſūt oculi. di/
ſcrimina reuelāda. murmur indu
cendū Dicat ipſe ſibi ſentiens ſe
deluſū. Quid mihi feci miſer Jn
qd̄ me malū impuli Non potero
ferre iugū hoc intolerabile Que
ſiui requiem. vt in pace ſeruirē dō
et ecce turbatio. Fugi hoīes. ho/
mines inuenio. Tedebā tentatio/
nib⁹ de ſeculo. deteriores demo/
nis pfero. Quid feci. quid agam
quo me vertam? Amicos carna/
les offendi ſpernens eos cū ſuis
conſilijs. Nullus mihi ad eos re/
greſſus. Si diſpenſationem voti
queſiero nō dabitur. aut in data
nunq̄ꝫ cōſtans ſibi animus quie/
tabit̄ Sed neq̄ꝫ qūo viuerē in ſe/
culo relictum eſt. Si ad aliam mi/
grauero religionē. ſcandaloſus
ero mee. et forſitan intolerabilis
aliene. Quid feci? Deuotiōem in
ſeculo ſuauiorē. et crebrius inue/
niebam. qꝛ ſenſus vegetiores. nec
pturbati per vigilias. nō exinani
tū cerebꝝ p ieiunia. nō oppreſſa
mens in plixitate vocalis ſeruitij
ſed ꝛ ſecularib⁹ inuoluoꝛ curis. p

nĉitatibus fratꝝ Cogit obedien
tia currẽ. diſcurrẽ ꝑ ſcłm. qui quie
tem ſolã: ſperabã mihi obtinere.
Sic quotidianis fatigoꝛ odiȷs ꝛ
rixis. Quid feci: quid tãdem vo/
lui mihi miſer! Delectabat me ſtu
diũ. docebã et docebar. Nũc qui
doceatur aut doceat nullus eſt.
Frẽs ſatis eſſe rñdent occupatio
nes Religionis ſue vexatio ſatis
eſt Nõ eſt inquiũt religio ſchola
docendi. ſed diſciplina viuẽdi Si
vixero ſcðm moꝛes fratꝝ: colla/
pſos oĩo a regulis patꝝ. ꝓdit⁹ ſũ
ſine dubio. Si ſingularis mihi vi
uere volo. nec datur nec ſufficit.
Ecce q̃d murmurat incõſtãs qñ/
q̃z nõ ſine magno. ꝑplexitatis vin
culo. maxime ſi monaſteria mulie
rũ collapſa. iunioꝛ iã aliqua vo/
uit et intrauit. Circuit iſte de/
poſitus de ſede. querit quẽ deuo/
ret Inuenit hoĩem deditũ ſtudiȷs
lrãꝝ et ſciẽtiaꝝ Si p̃t auertit Af
fert occupatiões ex ſeculo. ſicut
ex p̃latoꝝ ſeruitȷs aut pꝛincipuz
aut penuria trãſcribentiũ. vel im/
pericia. aut libꝛoꝝ cauſat nimie/
tatem oneroſam. aut fruſtra fieri
verba ſurdis dicit Si nequiuerit
abducere q̃tenus ociũ deſideret
ſtudioſũ ſed ſibi vacet et ſapiẽtiã
ſcribat in ocio. ſubdol⁹ impellit.
vt alios dũ docere vult ſcribẽdo
ſe ſeducat. Laudat iam laboꝛem.
ſed coꝛrũpere ſatagit intentionez
Eia doctoꝛ ſcribe q̃ relegat
poſteritas. que tibi ſint in nomen
eternũ. qm̃ meli⁹ eſt nomen bonũ
q̃z vnguenta precioſa Oꝛabũt a/
lȷ pro te Non tibi ſoli laboꝛabis
talentũ tuũ diſtribues Sz ad
quid ſathan iſta! Quid ſibi ſuper
alioꝝ ſalute! Profecto nihil. Sz ſa
tagit. vt iſte ſub hac intentiõe ſcri
bens. audiat in iudicio. recepiſti
mercedẽ tuã. Accipe q̃d tuũ eſt
et vade Ex oꝛe tuo et ſcriptis tu
is te iudico ſerue nequã. Fers lit
teras moꝛtis tue ſal infatuatum.
Eia ſcribe ſed ſubtilia ſed extra
nea. ſed nouiter inuenta. Turpe
eſt alienis vti. Sic impellit vt
deſerat terminos quos poſuerũt
prẽs ſui. vt vane gloꝛioſus dicat
Sup omnes docentes me intelle
xi. vt deſerens vias certas dicat
Aque furtiue dulcioꝛes ſunt. et
panis abſcondit⁹ ſuauioꝛ. Eia
ſcribe. aut de tuis virtutib⁹ aut ce
leritatem oñdere dictandi. Aut da
ſatis intelligi. q̃ bene. q̃ deuote
viuis vt loqueris Aut certe in alie
nis laudibus quere laudem tuaz
Quere celebritatez nois. ſi nõ ex
te. ſaltẽ ex illis. quos exaltas ſcri
bendo. miracula ſua. viſiones. vi/
tam ſupꝛa modũ mirabilem diui
natiões. ſectas nouas. Canoniſa
tus eris in ipſoꝝ canoniſatione.
Sed o fraudem ſathane dete
ſtãdam qñq̃z tñ ita fallentem. vt
interim taceam⁹ de manifeſtis er
roꝛibus et heretica pꝛauitate Eia
ſcribe. totus inſiſte laboꝛibus.

ſmportũe.nõ des requiẽ calamo
Poſtpone horas canonicas.aut
abſqꝫ intentiõe ꝓferas Indulge
ſecur⁹ lautiorib⁹ cibis. Utere ſo
mno vſqꝫ ad ſaturitatẽ Deſere ci
uilez alioꝝ ꝯuerſatiõez Cõpenſa
bit hec oia labor tu⁹ in dictãdo.
Sic impellit iſte nequã.ſcit ꝙ in/
utiliter.imo noxie fiũt.non iuſſa
ꝓceptis omiſſis Scit ꝙ fauemus
vltra modũ ſcriptis nr̃is. dilígi/
m⁹ vt filios.Placent etiã ſi defor
mia ſũt et inculta.ſi vacua ſenten
tijs Teſtl.ẽ ſymea fabuloſa Gal/
lina.dũ nimio clamore ꝓdit ouũ
ꝓdit illud Coru⁹ crocitans. vt a
vulpe laudeꝫ fraudaꝫ cibo ſuo:
Nõ aliter ſepe virtutes ꝓdũt ſcri
be docti.vel q̃ſitas pri⁹ vel acq̃/
rendas in tpe.Rõ .qꝛ dicũt ⁊ nõ
faciũt.qꝛ de dõis dei dũ gl̃iaz q̃
runt.deo rapiũt qd̃ ſuũ eſt. quia
ſcit inſup ſiniſtra taliũ.quid facit
dextera.Pñt nihilomin⁹ merito/
rie fieri noua ſcripta.ſi mod⁹ affu
erit.finis et ordo recti. Unũ facẽ
et aliud nõ omittere. ¶Circuit ⁊
inuenit hoiem deditũ. ꝯfeſſiõib⁹
audiẽdis.O q̃t immiſſiões faĉ ꝑ
angelos ſuos malos. Uenit ad
ꝯfeſſiõem plebeius ideota. veni
ũt pueri ⁊ puelle iuuenes et mari/
tate.Suadet inueſtigare diligẽ/
ter ſup oibus circũſtantijs vt a/
gnoſcat vultũ pecoris ſui.qꝛ nec
aliter ſolui ꝑt pctor . niſi dixerit
oia Abſit iſte curioſus .ſcrutator

et deficiat ſcrutãs ſcrutinia. cum
ſcãdalo ꝯfitẽtiũ. cũ lapſu ꝓprio
cũ ſuſpitionib⁹ infinitis.cũ inẽmi/
nabilibus ſcrupulis ſiue remittat
nõ abſolutũ.ſiue detineat moro/
ſiſſime vix tãdem abſoluẽdũ. Ue
niũt tales poſtmodũ et vertiꝫ in
oppoſitã qualitatẽ qꝛ timet exper
tus.tales faĉ interrogationes.
Dicit ſibi ipĩ.ſaluet ſe ſi voluerit
nõ intrabo domũ ꝯſciẽtie aliene
nihil interrogabo.ſcit pcc̃a ſua di
cat illa ſi vult.Sic dimittit inſci/
os ſic verecũdos latere in pcc̃is
ſuis.nõ vtens claue ſciẽtie.q̃ da/
ta eſt ad aperiẽdũ (cũ diſcretõe
tñ)ſecretas ꝯſciẽtie plagas. Ue/
niũt alij magni prudẽtes de ſecu
lo.veniũt ꝑdones.vſurarij ſymo/
niaci rãcoroſi.violatores eccĩa/
ſtice libertatis concubinarij no/
torij nolũt a peccatis reſilire. no/
lunt reſtitutiones facere.ſũt excõ
municati.ſũt irregulares . Alij ſi
culpanꝫ excuſant aut defendunt
pccm̃ ſuũ.dicũt ſe iuſta bella gerẽ
¶Et plane mirũ ẽ .ſi etiã angel⁹
de celo.repiret quid agenduꝫ in
talib⁹ multis.niſi coaſſiſteret ſibi
miraculoſa dei virtus. Ueniunt
alij vel alie curioſe agentes.ad fa
bulatiões vertunt confeſſiões ſu/
as miſcenꝫ colloquia de ꝓphãis
vtinã nõ de nepharijs.vtinã que
ſpũ cepiſſe videnꝫ.nõ ꝯſũmẽt in
carne.ꝓhibeat deteriora deus
¶Circuit et inuenit declamãtem

in tēplo ſeu predicantem. Cogno
ſce. demonis ꝗ̄t impulſus ſunt in
ſermone Dum de omni ſtatu per
ſone ſūt. que vicijs ↄtrarijs infe/
cte ſūt Si culpat auariciam ꝓdi
gus applaudit. et ridet auarꝰ. Si
ꝓdigalitatem vituperat. auarus
libens ad ſe contrahit dicēs: te/
ne qḋ habes Si loquitur adver/
ſus inertiam gaudet iſte qui ſtul
to labore ↄſumitur et eſſe ſub ſen
tibus curarū mordentiū delicias
ↄputat. zelus laudat' accendit i/
racūdos Pietas laudata puſilla
nimes nutrit et deſides. pro nunc
et q̄lē tua ṗdicatio fructū afferet
conſidera. Sunt qui nolunt pre/
meditari. volūt ſanctorū allegati
onib' vel auctoritatib'. aut certe
neſciunt vti. Garriunt et effūdūt
quicquid in buccam venerit. ceci
cecos alloquentes Sunt ex oppo
ſito. qui tot accumulant allegati/
ones ſup allegationes. rigmos
ad rigmos. concordantias cum
concordantijs effluūt vſquequa
qꝫ. nō deum ſed ſe. ſed ſcientiam
ſuam oſtentare volentes. Blan/
diunt̄ ſibi. quia nō ꝓpter ſe et fa/
mā ſcientie. ſed ad edificationem
querūt aliorꝫ Sunt qui ſolum a/
pud auditores ſcꝫ inobedientiā
et rebellionē culpando. vicia ſu/
periorū etiam dū abſūt. ¶ Nihil
plauſibilius audit inuida plebs
q̄ ſuperiorum vicia prodere. au/
gere. inculpare. Et hec ſepius et
accuratius ſtudent aliqui ṗdica/
tores deteſtari. qui ſi vel in modi
co vicio culparentur. protinꝰ im/
placabiliter obſiſterent vera dicē
tibus. et capitali. clam vel palam
perſecutione vexarent ¶ Inde
ꝗ multitudo predicationū. ſepe
fit in laqueum audientium. Qua/
re? Quia iam ſane ſciunt volunta
tem dn̄i nec faciunt. preuaricato
res effecti de peccantibꝰ Propte
rea perplexos habet behemoth
neruos in multis. quibus non eſt
exitus frequenter poſſibilis. niſi
mors inflicta iudicialis ſeu capti
uitatis hoſtilis viam fecerit libe/
rans ab omnibus debitorū vin
culis. Aut ſi non fuerit aſſumpta
religio cedens omnibus. aut vl/
tronea paupertas ſua. et ſuorum
ſubeatur ¶ Sed q̄ difficilia ſūt
hec remedia. preſertiꝫ in ſenibus
in egrotis. in delicatis viris et
pompoſis In feminis. neſcit ne/
mo. ¶ Singulariter idcirco no/
tauit apoſtolus auariciam. ten/
tationibus et laqueis diaboli
plenam eſſe. que mergunt homi
nem in interitum vnde vix fit re/
ſponſio. ¶ Circuit iſte ſathan
iſte depoſitus et inuenit homi/
nem in ſolitudine. vel deſerti. ſi/
cut eſt pellicanus. vel domicilij ſi/
cut nicticorax. vł tecti ſicut paſſer
ꝓtinus imittit fraudulēt' auceps
iſte laq̄os exq̄ſitos. et tō maligni
tate conat̄ inuolue nūc pēnas. nc̄

pedes iſti⁹ q̃ ſolitari⁹ eligit viuē.
volatur⁹ vt eſtimat ad ſupna. et
ſecū fures ait. Nō ſic abibit ſolita
rius iſte. ſi bene me noui. Sit pi/
ger impatiēs. mala cogitet ⁊ ſua
querat. Agitatur nūc feruoꝛe no
uitio fingit ſibi quietē et ociū. fin
git patientiā ſi nō habeat ꝯſoꝛti/
um. fingit puritatem in affectib⁹
habituraꝫ. fingit deniqꝫ ꝙ dabit
ſe deo totū. ¶ Sed o miſer neſcit
q̃ntum meis artib⁹ ab expectati/
one ſua. longe fiet. Surgite vos
infernales et im ꝓbe peſtes mee.
Stultū hūc impellite caſuꝝ in re
tia pc̄coꝝ. que fugere putat nec
p̄cauet Tu primit⁹. inertia/ deſes
ad bonū ſed ad pnicie efficaciſſi/
ma. Hic exteriori caret exercitio.
ocioſus vacat. Age. Tedioſa ſit
oro ſibi faſtidiat et dicat. q̃uiſqꝫ
eadem Succedat nūc impatiētia
Fac ipm ſuimet penitere: fac diſ
plicē quietez. fac ociū ꝓpriū hoꝛ/
rere. nec ſe iā ferre poſſit Fac lā/
gueat totus et pigritet. Exurge
nūc blaſphemia. cogitatiōes ne/
pharias immitte. Fac deſideria
occidant pigrū. Age doceat ocio
ſitas mala multa Tradideris eū
q̃ttuoꝛ quaternionib⁹ paſſionuꝫ
vinculandū. in carcere nr̄o pc̄co/
rū Scis noīa. ſcis officia vulga/
ta ſūt. Spes. meroꝛ met⁹ gaudiū
Speret vana. metuat falſa. mere/
at moleſte. gaudeat moleſti⁹ Tuū
erit vltimū hoc officiū. o libidino
ſa cupiditas q̃rēs aſſidue q̃ tua
ſūt Querat iſte ꝯſolaciūculas ꝓ/
prias ſi poteris in carnalib⁹ deli/
tijs. cibo ſōno venereis Si ꝛfuge
rit patētem hāc turpitudinē tuā
velaueris eā ſilitudine deuotiōis
ad deū Da mendaciter intelligi
ipm querē que dei ſunt ſe in dn̄o
delectari ſolo. cū ſua principalit̄
q̃rat obdulcatio Signū hui⁹ acci
pe certū. qꝛ dimiſſis. diuinoꝝ im/
pletionib⁹ mandatoꝝ. laboꝛat in
hoc totus. vt in alijs que ſpūalia
fingit delectetur Deridem⁹ meri/
to ſabbata ei⁹. videntes ignomi/
niam ei⁹. Uidemus introꝛſū foꝛ/
nicationib⁹ ꝓprijs mendax. pro/
cax meretrix inquit et rapit Ad/
auge dolos tuos o libidinoſa cu
pido Interroget curioſitas tua
coꝛ eius in p̄limis Si mallet da/
mnari q̃ꝫ offendere deū ſponſum
ſuū. redēptoꝛem ſuū de quo gloꝛi
atur Si mallet ſubire moꝛtez aut
incendi q̃ꝫ frangere ieiunium vel
incurrere carnis lapſum Quicq̃d
elegerit irretiemus eum. vel arro
ganti mendacio. ſi penam ꝓpo
ſuerit inferni vel incendij. Dic ſi p⁹/
poſuerit iam peccauit quia pecca
re preelegit Unde ſi videris ipm
in multis deficere. dic blandiens
non concutiant te defectus iſti
frater Permittit eos deus in te
ad hūilitatis cuſtodiā. ne magni/
tudo ꝟtutū te extollat Habes in
paulo ſil̄r de ſtimulo ſathane ꝛc̄

magnitudinem reuelationũ. Capi
amus eũ et illaqueabim⁹ vt defe
ctus ꝓprios iam nõ laboret corri
gi. ꝫ in illis audeat etiã gl̃ari. Sit
rurſus tuum. o blaſphemia. ſoror
inertis deſidie machinamentũ. ſit
cogitatões immittere. quales nec
hoĩes ſecl̃i. nec meretrices digna
rent̃ admittere. Pudeat ipm̃ qui
tant⁹ eſt in oculis ſuis. pudeat et
indignet̃ et iraſcat̃. ſupbiens eti
am in deũ et ſcõs angelos eius ⁊
ſcõs. et deſperet tandẽ ſe ipſum
¶ Suaderẽ vobis inq̃ꝫ q̃tuor ſo
dalib⁹ mihi chariſſimis. ſup hmõi
ſolitarĳs in alia diſcrimia detur/
bandis. ſed ea q̃tidiana q̃i dome
ſtica Preterea in curioſitatez per
ſcrutatiõis vite aliene. negligen/
tiaz ꝓprie vite. videre feſtucaz in
alieno oculo. nõ aduertere trabẽ
in ſuo. Ceteros ſpernẽ. ſibi ſuaq̃ꝫ
placere Rumorib⁹ nouis aſſidue
agi. et ſuſpitionib⁹ temerarĳs in/
q̃etari Proinde minus oĩbus hoĩ
bus. alacres ſpũ. min⁹ eſſe patien
tes. plus ſui amatores. pl⁹ ſordi/
dos alioꝝ mala tenẽtes. Agite
poſtremo ſodales fideliſſime mi/
hi. quaten⁹ iſtos exhibeatis ſoli/
tarios. tãdem mihi ſiles fieri So
litudinem odiant. fiant diſperſi
mente cordis ſui. fiant gyrouagi
et ꝓfugi. fiãt inſtar cayn vagi et
ꝓfugi. Quid eñi magl. ꝓpriũ ẽ mi
hi. q̃ꝫ eſſe gyrouagũ. circuire t̃ras
et pambulare eã. Hec nequã ſp̃s
At vo q̃d te agitas frater. quid
turbaris. cũ iaz ſilẽtiũ pati nõ po
tes acten⁹ obſeruatũ? ¶ Diſcipu
l⁹ Nũc ꝓrſus inſpicio. qm̃ vnde
quaq̃ꝫ miſer ſũ. et miſerabilis. nec
q̃d agã. nec q̃ me vertã ſcio. Ita
ↄcluſus ſũ inter anguſtias. ex im/
pulſib⁹ ſathane numeratis. p̃ſer/
tim in vltimis. vt merito tedeat
aiam meã vite mee. Nolo tñ de/
ſperare memet ipm̃. ſed auxiliaria
poti⁹ documenta querere Itaq̃ꝫ
fraudes ⁊ laq̃os inueſtigaſti. tuũ
ſit remedia tradẽ cautelas et au/
xilia. ¶ Mgr̃ Si hũanum p̃ſtola
ris auxiliũ falleris. Illud eñi. nec
ꝑſpicuũ ẽ nec validũ. maxime ad
uerſus aereas ptãtes. Eſt vita
hoĩs milicia ſup t̃ram Deuocãdi
ſũt milites angeli boni cõtra ne
quã hos ſpũs. Plures ſũt. fortio
res ſũt. ſapiẽtiores ſũt abſq̃ꝫ vlla
opatione. feruẽtiores in iuuãdo.
q̃ꝫ alioꝝ malignitas in ipellẽdo.
tãtũmodo aſſim⁹ nobis ipis. nec
vltra pellam⁹ eos adiutores taz
ſedulos beniuolos et certos.
Diſcipul⁹ Hoc ẽ ꝓfcõ potiſſimũ
qd̃ flagito. qd̃ ab eis peto dari
mihi ne repellã eos Cupio piter ⁊
depcor. q̃ten⁹ impulſiões ſuas q̃/
b⁹ inſtigãt nos bene agẽ ſtudue/
ris apire ¶ Mgr̃ Si de cuſtodia
angelorũ precipue ſingulorũ. qui
dantur ſingulis ab exordio. ſi
de ſuis officĳs ſingillatim. cona/
rer aperire que ſub exemplis
leguntur in ſcriptura ſacra. que
q̃ꝫ per hiſtorias. que ſubinde per

doctores ſacros tradita ſūt.ſup/
fluꝰ imo vanꝰ iure dicerer.res ſuſ
cipiens ſupra vires.Attn̄ ne tocꝰ
obmuteſcam.quaſi ſpernēs p̄cem
tuā.eligā vnū.ſua auctoritate re
fulgens exēplū.Deinde ꝑ ꝯſide/
rationes aliq̄s paucis verſibꝰ cō/
prehenſas.curabo nos aduerſꝰ
diabolicos inſultꝰ reddere docti/
ores. Diſcipulꝰ Oratꝰ audiam
et attentꝰ. Mgr̄ Petrꝰ pꝰtot ꝑ/
petrata virtutū inſignia.dormie/
bat in carcere.vinctꝰcatenis inter
duos milites.Tipus iſte eſt xp̄ia/
ni licet egregij meritis.qui ꝑ he/
rodem iſtū ſathan.gl̄iantem i pel
libus que palliāt nequiciam ſuā
detruditur in tentatiōis horridū
carcerem.diſcrimen imminet mor
tis.niſi ꝓ orante iugiter ecc̄ia fit
qđ ſequit̄.Angelꝰ aſtat.fulget.
pulſat.ſurgere clamat.Soluit et
eduxit.libertatiq̄ȝ relinquit Di
ſcipulꝰ Placet metri cōpendium
quo ſeptem.angelico ſancto ſc̄a
miniſterio ꝯplecteris Mgr̄ So/
lerter aduertis exiſtimo Nō gra/
uaberis ſi conſiderationes pau/
culas.rurſus ita verſibus ligaue/
ro ſuper cautelis.quibꝰ agē nos
oportet.et prius facere qđ in no/
bis eſt.gallice.fay ce que doce
Diſcipulus Non grauabor nec
leuitati deputabo metrum quale
frequēter in pſalmis et canticis
ꝓphe ſūpſerūt. Mgr̄ Imo nihil
apud veteres ph̄os.ſerioſiꝰ me/
tro fuit.Accipe ergo dogmata

ſeptem.Penſa quis finis ꝓpius
q̄ ſit ſtatus oīs.A ſathan impelli
ſperās fac iuſſa.timenſq̄ȝ Magni
fica dn̄m.dic o me ſuſcipe xp̄e.
Vixeris hic et nunc velut hic et
nunc moriturus.Viue pius.pu/
rus.velut hic et nunc obiturus.i.
obuiam xp̄o iturus. Diſcipulꝰ
Et ſi prouocet me auiditas expo
ſitiōis latioris.nolo tn̄ eſſe mole
ſtus exactor poſt tam multiplex
eloquiū ꝑ te nunc habitum.Con
ſeruabo iterim oīa verba hec cō
ferens in corde meo.quouſq̄ȝ al/
tera nos collocutio.congreget
in id ipſum.quouſq̄ȝ preterea cen
tilogium de impulſibꝰ accepero.
Mgr̄ Fiat vt vis et in eo bene
vale.qui depoſuit potentes de ſē
de et exaltauit hūiles.

Sequitur tertia par/

titio de ſeptem modis genera
libus angelice cuſtodie per no
tulas.lxxxiij.

Et exaltauit humiles
Diſcipulꝰ Cōuentiōis hu
ius nr̄e diem.et locū pro/
ſperū faciat iſtorū beatorꝝ btiſſi/
ma iſta per hūilitatem ſingularit̄
exaltata.cuiꝰ eſt hoc verbū Et ex
altauit hūiles Mgr̄ Fiat.tu q̄d
affers colloqui poſt triduanum
h̄ ſilentiū? Diſcipulus Perlegi
tuū ſuꝑ impulſibus centiloquiū
Experior illud eſſe connexū poſi
noſtre collationi.deſinit in auxi/
lio bonorum.contra apoſtatas

angeloꝝ nobis i h exilio. vbi et
filius dilectus nihil differt a ſuo
cū ſit dn̄s oim̄. ſed ſub tutoꝛibus
angelis et actoꝛibꝰ eſt vſqꝫ ad p̄fi
nitū tp̄s a pr̄e. ¶ Mgr̄. Bene eſt
bonos tutores hꝫ iſte filiꝰ ¶ Di/
ſcipulꝰ Iſtic nēpe ſumꝰ ꝯgnoſcere
qualia ſūt adiutoꝛia bonoꝝ. q̄lia
miniſteria q̄les pulſus aut immiſ
ſiones Memini vero te nuđiꝰ ter/
tius ſeptē officia numeraſſe. ſub
tropologia liberatiōis petri. An
gelꝰ aſtat. fulget. pulſat. ſurgē cla
mat. Soluit et edurit. libertatiqꝫ
relinquit. ¶ Mgr̄ Non errat re/
coꝛdatio Scis ne memoꝛiter. ad/
ditas ſimul. vij. ꝯſideratiōes ad
tutelā nr̄am. ſub quadꝛuplici ſu.
¶ Diſcipulꝰ Nimiꝝ ſic ꝯtinent.
Penſa quis finis pꝛopꝛius ⁊c. vt
ſupra. Spiritus eſto pius velut
hic et nunc obiturus vt ſupꝛa
¶ Mgr̄ Scires adaptatiōem fa
cere ſeptē ad ſeptē. reddendo ſin/
gula angeloꝝ aurilia. ſingulꝭ his
ꝯſideratōibꝰ aut doctrinis. ¶ Di
ſcipulꝰ Cupio ſecuriꝰ ex te ꝯgno/
ſcere ſimul vt abbreuiatioꝛ ſermo
fiat ¶ Mgr̄ Tēptabo ſic efficere
paritерqꝫ reddere totū marie can
ticum conſonans dictis noſtris.
Itaqꝫ taliter accipe ſummatim
pꝛimo. Dehinc amplioꝛ conquiſi
tionis erit locꝰ. ¶ Angelus aſtat
vt penſemus. hoc eſt ponderemꝰ
et libꝛemus in trutina coꝛdis.
quis ſit finis Si em̄ ſathan adeſt
nobis vt noceat q̄s ferret. ſi non
contra ſtaret angelus bonꝰ? Si/
cut p̄terea querit iſte ſathan clau
dere. vel eruere penitꝰ oculū fidei
ne recogitemꝰ finem noſtꝝ q̄ de/
us eſt. conueniens eſt vt angelus
bonus ſanet et illūinet oc̄los coꝛ
dis in viā et in finem pacis. hec
de pꝛimo. ¶ Angelus aſtans ful
get in carcere moꝛtis huiꝰ vt no/
uerit vnuſq̄ſqꝫ poſitus in tenebꝛ.
qualis ſuus ſit ſtatus ꝓpꝛius Sūt
em̄ iuxta qualitates moꝛboꝝ ſin
guloꝝ. qualitates aurilioꝝ. An/
gelus aſtans et fulgens. pulſat
incitans ad bonū. Scit em̄ gene/
raliter omnes et hoc nos ſcire fa
cit a ſathan impelli. Dum em̄ ſcit
periculum. ſolicitudine maioꝛi fu/
gitur ad aurilīū Angelus aſtans
fulgens et pulſans. iubet ſurgere
velociter. Hoc autem implet duꝫ
ſperando. diuina mandata ſeruā
tur. Alioquin iacet obrutus in
peccatis vetus homo noſter. de
ſe deſperans. aut non cū minori
diſcrimine nimis ſperans ſeu pꝛe
ſumens Angelus aſtans fulgens
pulſans. ſurgere iubens. ſoluit a
catenis viciozum. vinctum in men
dicitate et ferro. Concuſſus enim
timoꝛe caſto et ſc̄o cuꝫ grata dn̄i
magnificatione. iā ſe p̄cingit vir
te actionis. iā calceat caligis p̄ce
ptoꝝ in p̄parationē euangelij pa
cis. Angelus ſextum peragit offi
ciū. dū aſtans. poſtqꝫ fulſit. pul/

ſauit ſurgere iuſſit et ſoluit. educit
extra carcerē Aperit vltro por/
tam ferreā pñie. trāſit vicū vnū
ſatiſfactiōis arte et directe.
Angel⁹ tandē ſic eductū. libertati
derelinqt Quo facto ſic ſane de/
inceps q̄ retro ſūt obliuiſcēs. libe
rat⁹ in anteriora ſe totus extēdit
Reuerſus quidē ad ſe deo grat⁹
et angelo ſuo d̄t ex ſñia Nūc ſcio
vere qꝛ miſit de⁹ angelū ſuū. et e/
ripuit me de manu herodis. ⁊ de
om̄i expectatiōe plebis iudeoꝝ
¶ Diſcipul⁹ Delectat ſimul et e/
dificat adaptatio Neqꝫ curioſita
ti deputand⁹/ iſte mihi vere bre/
uis et lucid⁹ ordo Audiuiſti qd̄
ſpopōdiſti. Mgr̄ Intellige pri⁹
queādmodū q̄tuor p̄ma ſpectāt
ad oēs generaliter q̄ purgantur.
ſpectāt alia duo magl. ad illūinā
dos. tanq̄ꝫ pficientes. ſeptimum
ꝓprie querit eductus et pfectus
Porro canticū nr̄m ſic adapta.
Sciueris vt ſcis. q̄m finis vniuer
ſe rationalis creature conſiſtit in
magnificatione dñi. et ꝙ exultet
ſpūs in deo ſalutari ſuo Quid eſt
em̄ btitudo niſi dñi dei nr̄i ſaluta
ris magnifica iocundaq̄ꝫ fruitio.
honor et collaudatio? hoc p̄mū
Ceterū reſpect⁹ hūilitatl. ꝯſidera/
tio et cognitio ſtat⁹ ꝓprij et cō/
ditiōis in vnoquoq̄ꝫ. hoc ſcd̄m.
In hoc pinde ꝙ facit nobis ma/
gna q̄ potēs ē. ꝙ beatificat apd̄
alios Cōcludim⁹ ꝙ dñs ē in cir
cuitu ꝓpli ſui. ꝙ immittit angelus

dñi in circuitu timētiū eū. contra
tot gyrouagos demonis impul/
ſus. hoc tertiū Rurſus ex ſanctifi/
catiōe nois ſui. dū dat ſpem ⁊ im
pletiōem mādatoꝝ dei velociter
inclamat. qui p̄us aſtiterat illuxe
rat. pulſauerat ad deum ad nos.
ad aduerſariū ſolerter ꝯgnoſcen
dū Subſequit q̄nto. timor dñi li/
berās a pcc̄o. timor em̄ dñi expel
lit pcc̄m teſtimonio ſapiētis Sed
ne ſeruilis ſit ꝗ viliter mercenari⁹
timor. magnificat ipē gratl dñm
recogitās q̄m mia ei⁹ a ꝓgenie in
ꝓgenies timētib⁹ eū. Cōſurgit āt
timor dū aia nr̄a ꝯſiderat hūa/
naꝫ miſeriam ſi ſeuere faciat dñs
potētiā in brachio ſuo. ſi ſupbos
diſpgit mēte cordis ſui. deponit
potētes de ſede. ſi diuites dimit
tit inanes. quis non extimuerit ſi
ex ꝯſideratiōe ſue mie. q̄s ipm nō
magnificauerit. qꝛ timētib⁹ veniā
dat. qꝛ hūiles exaltat. qꝛ eſurien/
tes ſaciat et ſaluat. Suſcepit p̄te/
rea ſexto dñs iſrl̄ pueꝝ ſuū. illūia
tū pulſatū. ꝯmonitū. abſolutuꝫ. ſi
dixerit dñe Jeſu ſuſcipe ſpm̄ meū
Dū vero ſuſceperit quis de ma/
nibus ſuis eripiat eū: Dñs qui iu
ſtificat. dñs qui ſuſcipit. q̄s ē qui
condēnet aut quis abijciat? Po/
ſtremo ſp̄s ita ſuſcept⁹ in manib⁹
ſaluigardie. i. ſalue cuſtodie xp̄i
ſueq̄ꝫ libertati derelict⁹. p⁹ oēm
herodis expectatiōem. q̄d ſupeſt.
agat ille qui ſpū dei agitur. qui
iam perſpicit vltra in lege per/

fecte libertatis.q̃ nõ timore ſuppli
cij.nõ ſpe p̃mij trahitur .ſed ſuaui
iugo xp̄i.mẽtem ſcã̄m ſpõtaneã
totã ↄtulit ad honorẽ dei ꝛ pa
trie liberatiõem. Recordat̄ ꝓfe/
cto ſoli⁹ miſericordie dei.dulce hꝫ
in lege dñi meditari die ac nocte.
ſicut locut⁹ eſt ad abraham prẽm
nr̃m et ſemini eius in ſecl̃a qđ ẽ
xp̄s.hoc deniq̈ ẽ perfectoꝝ.ſicut
alia ſũt illoꝝ q̃ ꝓficiũt aut incipi
unt. Nũc per ſingl̃a diſcurram⁹
angeloꝝ miſteria q̃ tacta ſũt cir/
ca petrũ. Angel⁹ aſtat. Cur i/
ta.cur ſi nõ vt aſtare coram deo
nos faciat. Deo aũt tunc aſtare
nos tradit dionyſi⁹ cũ caſtiſſimis
orõibus inſiſtentes .reuoluto ani
mo ꝓpinquam⁹.credẽtes qm̃ ipſe
eſt dñs deus ſalutaris noſter. in/
nitentes ei ſicut litori fixo. tracti
a magnete virtuoſo. Aſtãs ꝯ
tũc Refulget angel⁹.cũ nos edo/
cet cui⁹ ↄditiõis et ſtat⁹ et hũilita
tis ſum⁹.q̃tenus inſpiciat de⁹ hũi
litatem ancille ſue aie nr̃e. Noue/
rit ipſa q̃d ſe q̃rere ↄueniat. Non
em̃ oĩb⁹.oĩa equaliter licẽt decẽt
et expediũt. Totũ paſtorale gre/
gorij ↄtextũ eſt in hmõi documẽ
to. Propterea trãſeũtes.inducã/
m⁹ q̃ttuor induſtrias ſpecialiter
aſſumẽdas cõtra aſtutias ſatha
ne.fũdatas ex locis dialeticis.q̃b⁹
hoĩes ignaros ꝓprij ſtatus conat̄
auertere.vel mutando dũ bñ ſũt
vel retinendo ꝑtinaciter ſtatũ.dũ
male locati ſũt. Locũ aſſumit ab
auctoritate . ſed applicat ſiniſtre
Locũ ab exẽplo et ſilitudine ꝫ diſ
ſimiliter.cuꝫ nihil in ꝑſona vel re
nr̃a Locũ ab inductiõe.q̃ten⁹ pre
cipitet in iudicia falſa et temera/
ria Locos deniq̈ ſub trũcato en
timemate.minore ſua non appo/
ſita vel explicata. Scit enim ꝙ ex
minorib⁹ ſeu ꝑticl̃aribus p̃miſſis
tota pendet difficultas illationis
Fallit ſe volũtas ſepi⁹ in hac ar/
gumentatione.dũ p̃ntato aliquo
obiecto generaliter ſub rõe boni
ↄfeſtim fertur in illud attẽptãdũ
nõ diſcernens in ꝑticulari.qđ vel
quale ſit illud bonũ. Dicit ratio
ſuccurrendũ nc̃itati ꝓprij corpor̃.
ſui. Comede et bibe iubet volun/
tas Colend⁹ eſt de⁹.tene ergo te
igitur in hac religione reſpondet
voluntas. Dicit ratio maledicti
ſunt qui viam pacis prepediunt
Reſpondet voluntas. ꝙ maledi/
cti ſunt qui viam ceſſionis huius
contendẽtis de papatu non inq̃/
runt. Notum eſt qualiter loco ab
auctoritate abutebatur apoſta/
ta Julianus .xp̄us đt Niſi q̃s re/
nũciauẽit ꝛc. Jmo ſic diabol⁹ auſ⁹
eſt dicere chriſto . Scriptum eſt.
Angelis ſuis ꝛc. Non habemus
neceſſe.longe morari quia ex ip/
ſo ſũpſerunt om̃es deceptiones
hereticoꝝ exordiũ.maxime dum
q̃runt hoĩes vltra ſapere q̈ꝫ diui
ſit eis deus menſuram fidei vel
doctrine dum fieri volunt ma/
giſtri qui nunq̈ꝫ fuerunt diſcipuli

ſacraꝝ lr̃aꝝ interp̃tes. qui nunq̄
didicerũt illas. ¶ Adiecit igitur
diabol⁹ aliud machinamentũ ef/
ficaci⁹ ex h̄ loco ꝑ auctoritatẽ fie
ri trãſlatiões varias ꝑ vulgari/
bus idiotis. quib⁹ habitl. et lectl.
in ſupꝑficie. ꝯtemnũt mox ſacros
expoſitores. ¶ Nolum⁹ inquiũt niſi
textũ nudũ. quẽ tradidit ſpũſſcs
Tãdẽ reddũtur imperſuaſibiles
neq̄ ſibi relinquũt auctoritatl põ
dus. vnde valeãt ad veritatis co
gnitiõez illuſtrari ¶ Ceteꝝ de lo
cis ab exẽplo et ſilĩ. tot ſũt experi
mẽta fallaciaꝝ. q̄t hoim capita.
dũ q̄libꝫ aſſequi vult quẽlibꝫ. dũ
exẽplo dicit ſe viuere taliũ ⁊ taliũ
q̄s approbat aut canonizat eccl̃ia
vel qui ſupiores eoꝝ ſũt. qui rẽo
res qui doctores q̄ laudati ¶ Quid
facit fili⁹ aiũt niſi qđ viderit pa/
trẽ faciẽtez? ¶ Patres tñ optimos
ipſi nolũt ſed peſſimos hoc exem
plo ſequi. ¶ Vox alioꝝ eſt ¶ Paulus
ſe laudauit. ¶ Paul⁹ viſiones in ra
ptu ſuſcepit cur nõ p̃t modo dñs
ĩ talib⁹ et talib⁹ ſilia opari? ¶ Hinc
ꝯfictio ꝓphetiaꝝ. hinc miraculo/
rũ admonitio. ¶ Hinc etiã adora/
tio damnatoꝝ hoim in populis.
Teſtis ẽ mihi legẽda imo de ad/
oratione canis mortui viſũ eſt in
viẽna. ¶ Caueat igit̃ ſc̃a ſedes
Rõna. caueat in ea ſedẽs papa.
q̄bus argumentl. et cauſis et me/
dijs canonizatio alicui⁹ ſit faciẽ/
da. ¶ Diſcipul⁹ ¶ Cognita ſũt oĩa
q̄ loq̄ris. etiã ꝑ infeliciſſimis die/
bus nr̃is. ¶ Neq̄ de loco ꝑ inductĩ
onem nc̃e habes exẽpla ponẽ q̄a
quotidianis. ſuſpitiõibus impro
bis. contra ſtatus varios mili
tat ꝑ ip̃m demon. p̃ſertim apđ ſo
litarios et deuotos in oculis ſuis
vt dãnent ceteros oẽs ¶ Diabol⁹
dicit ex pticlarib⁹ inſpectl. defecti
b⁹. generalem inferãt ꝯdẽnatõis
ſñiam ¶ Aut vero difficultatẽ hñs
maximã q̄ duplex ille fallendi lo
cus. qua rõe vitabit̃ ¶ Dicunt iſti.
Si gloſas recipit text⁹ vnus ſcri
pture cur nõ ali⁹? ¶ Si licuerit iſtis
gloſas addere. cur nõ nos inqui/
unt. aut cur nõ eadẽ facilitate re/
ſpuim⁹ eas ſicut doctrinas ypo/
criphas? ¶ Quo pacto igit̃ fiet di/
ſtinctio inter miracl̃a vera et fal/
ſa ¶ Inter reuelatiões veras et fi/
ctas. ¶ Si canonizata eſt hec perſo
na. ꝓpter atteſtatiões miraculo/
rũ et auſteritatez vite. cur nequit
hoc tpe fieri ſilr̃ ſub ſilib⁹ ¶ Mgr̃
ſi habes alibi tractat⁹ q̄ ad iſtas
q̄ q̄tidie fiũt obiectiões rñdẽ co/
nantur ¶ Sed apud plimos. neq̄
talis ſufficiet rñſio nec puto ꝙ al
tera ſine gratuito. miraculoſoq̄
dei dono. ¶ Olim dũ ſcriptis ⁊ ver
bis oſtẽderẽ. ꝙ in iſtis nõ poteſt
tradi ars vel regula infallibilit̃
hũanitus. inducebam argumẽtũ
q̄ ſe fundat achademicoꝝ ambi/
guitas dicens nihil ſciri. imo nec
hoc ſciri ꝙ nihil ſcitur. ¶ Argumen
tũ eſt de diſtinctione dormientis
et vigilãtis. dum ſe videre putat

dormiens. ſimiliter ad vigilantem ⁊ hoc cū ratiocinationibus multis et reflectionibus quibus dicit ſepe ſibi. Tu non dormis. Ecce talia et talia facis et inſpicis Tu ſomnum tuū alijs narras et recolis Eſt aūt vigilantis ait Seneca narrare ſo/mnia ſua. Ita ſomnians hec et ta/lia nūq̄ agit Porro ſuppetit i hac re viſitatio petri quam tractamus De ipo quidē vtiq̄ vigilante ſcribit hiſtoria Luce. Neſciebat verum eſſe quod fiebat per angelum. exi/ſtimabat autem ſe viſum videre.

Diſcipulus. Concludo magis qm̄ neceſſe ſit nobis in his tenebris et vmbra mortis angelica viſio ſimul et illuminatio cum iſta que intimo ſenſu et guſtu docet de omnibꝰ ſpi/rituſſancti vnctione Magiſter

Jure concludis iure conſulimus nos aſſidue per deuotionis orationem ſub hoc duplici refugio ſuppliciter humiliari quatinus vēitas nos ex/altet Angelus aſtat. Pōt in mo/mento in ictu oculi noſter angelus a ſummo celo deorſum nobis aſtare qui nihilominꝰ ſemper aſtat deo beatifica viſione. Non deſerit exemplar eternū dum venerit circa nos operari. conſulit non minus diligēter: quia ſue actionis regulam eſſe ſcit et artem directiuam. Fit autē aliquando cuſtos angelus longe a cuſtodito. non per ignorantiam. non per negligentiā ſuā. ſed ꝓpter maliciam noſtram cui dedignatur aſtare. Fit hoc aliquando ꝑ diſpenſationem ad experientiā noſtre colluctatiōis cum aduerſarijs noſtris Dū enī angeli boni qui iuxta nos erant delonge ſteterint fit quod ſequitur. Et vim faciebant qui que/rebant animā meam. Et qui inqui/rebant mala mihi locuti ſunt vani/tates ⁊ dolos tota die meditabātur. Fit tūc angelus noſter adiutor in oportunitatibus in tribulatione facit cum temptatione ꝓuentum. Erudiuit enī prius quid agere conueniat tempore conflictus ⁊ impulſus

Diſcipulus. Opere preciū eſt ꝯgnoſcere quibꝰ doctrinis armat angelus bonus ſuos ſtare contra diabolum in die belli Magiſter

Multi multa ſcripſerunt in enigmatibus et figuris et ſimilitudinibus varijs corporaliter pugnantiū Tu qm̄ ſcolaſticus fuiſti gratantius puto recipies ſi exemplū quaſi famili/are de ſcola tibi tradidero Conſti/tue ſathanam quaſi ſophiſtam. cuiꝰ hoc totū ſtudiū eſt fallere. nō querit ſapiens eſſe ſed videri Inde vt decipiat garrulus eſt. multa petit. Celat ꝓpoſitum ſuum et inueſtigat alienū. ſophiſticus per omnia. Tu econtra doctꝰ ab angelo bono cautus eſto. nominatim in quattuor: differemus poſtmodū de reliquis. Primo velis nō videri ſapiens ſed eſſe. Sapientis aūt precipua cura ē finem reſpicere. Secūdo pauca cū aduerſario loqui vel ex toto ſilere Certū habe tertio ꝓpoſitū ſuum qꝫ te querat decipere. nō docē. Certū

ſit quarto ꝓpoſitū tuū nolle verita
tem deſerere ¶ Diſcipulus. Diſcur
re ſūmatim de ſingulis ¶ Magiſter
ſapientia xp̄ianoꝝ eſt id ip̄a nō ſo/
lū nomine ꝓfiteri ſe xp̄ianū. hoc q̄
bona fide queſierit. hoc qui cupie/
rit vt malit eſſe bon⁹ q̄ꝫ videri. Exē
plo cathonis ꝑueniet ad optatū.
iuxta ſocratis documentū. Atuēo
ſp̄us diſcipline effugiet fictū. ipo/
critā ſcꝫ. et deluſorē ip̄e deludet. qꝛ
deludi ſinet. Eligit talis ſeruire do
obus dn̄is Ingredi terrā viuentiū
duab⁹ vijs. ſit ꝓpterea inconſtans.
ſit arundo ſemet agitās. ſit cū gar
rulo ſophiſta ſe ſimiliter in omnib⁹
effluens. deſerit cautelā ſecundā ſi/
lentij. In ſilentio aūt et ſpe eſt forti
tudo noſtra. Obſeruatio ſilentij q̄ꝫ
neceſſaria ſit notauit rex penitens.
Ego inquit tanq̄ꝫ ſurdus nō audie
baꝫ ⁊ ſicut mutus nō aperiens os
ſuū. Vulgata veritas eſt femina q̄
auſcultat et caſtrū qđ loquit̄. neſci
unt diu ſtare. Poſſum⁹ addere de
curioſitate alteri⁹ cuiuſlibet ſenſus.
Eua ſi clauſiſſet aures ad primam
diaboli curioſam interrogationeꝫ.
quia ꝑ Cur incepit. Si mox ꝯfugiſ
ſet ad mariti ꝯſiliū ſuperaſſet tem/
ptatoris aſtutiā Exemplo cuiuſdā
matrone q̄ dū impeteret̄ ab adul/
tero. querā inquit a marito meo ſi
tibi ꝯſentiā. Probe quidē ſi verbo
ſuo coꝛ et operatio ꝯtin⁹ iungebā
tur. alioq̄n ꝯcacitas dicti plus ac
cendit adulterū. diuertere ſe ꝯtin⁹
et ſilere cautū magis. Fulciam⁹ etiā
ex animaliū fabulis dogma noſtꝝ
Vulpes ⁊ cattus dū in nemoꝛe fu
iſſent obuiam ſibi. audierunt alōge
ſonitus venatoꝝ et latrat⁹ canum
Cōtremuerunt. mutuo inquirentes
qualit̄ euaderent Neſcio inq̄t catt⁹
niſi modū vnicū. Spernens eū vul
pis aſſeruit ſe habere modos mille
et mille ꝑ circuitū. Facta eſt interlo
quendū irruptio canū. cattus exili
uit in arboꝛē. vulpis canū moꝛſus
plurima circuitione deludens diu.
tandē cōpꝛehenſa docuit ſaltū cat/
ti vnicū plus ad euaſionē valuiſſe
Hec nos fabula reſpicit ſemper ad
arboꝛē ad quā docet ſapientia cō/
fugiam⁹ nō tā motu coꝛpis q̄ꝫ ꝑ ij
coꝛdis. Damus aliq̄n aliquod tale
ſalubꝛe ꝯſiliū dū preterim⁹ decipi/
mur. Exēplū doceat a parabolis
ſumptū Nidificabāt palumbi ſilua
rum in arboꝝ ꝓceritate moꝛe ſuo.
circuibat vulpis ad radices ſe cō/
minans aſcenſurā ſe nidos omnes
cū fetib⁹ direpturā niſi pullul⁹ ſibi
ꝓijceret̄ vnus. Trepidantes palū/
bi agebant qđ petebat et abibat
Reuertebat̄ ad ſimile quouſq̄ꝫ paſ/
ſer dato palūbis ꝯſilio cōtinere ſe
nidis ſuis. vl̄pes a fraude ſua frau/
data eſt. Sed in paſſerem vertit in
ſidias. non viribus ſed adulatione
Erat in dumo paſſer. vulpis affuit
beatificans auiculas q̄ volatu ſuo
ſe ꝓtegerēt a beſtijs et laqueis ter
re. Sed hoc vnū deeſt inquit qua
ratione ꝯtra ventoꝝ turbinesq̄ fri
goꝛa ſe pꝛotegant. Voluit paſſer

gloriari et concionari cū garrulo. Reſpondit ſe ꝓtectionē habere dū flabat boreas a ſiniſtris. mergebat eū caput ſub plumis ad dexteram et ecōtra ſi a dextris. Fingens vulpes ſe nō ſatis audire ꝓpter diſtantiam. protrahebat alloquiū. Dilapſus ē paſſer ad ramos ꝓximiores terre. queſiuit vulpes dum ventus flabat ab anteriori quid agebat. Sic ait demittens caput ad pectoris plumas. Exiliit vulpes in non videntem. et deceptam blandicijs vorax rapuit. Inducam⁹ de ſcṗturis. Oculi mei ſemper ad dominum dicit ṗs. Sequitur effectus et ratio quia ipē euellet de laqueo pedes meos. Et in ṗs. de Dauid qui factus erat ſicut homo non audiens et nō habens in ore ſuo redargutiones. Subditur. Qm̄ in te domine ſperaui. tu exaudies me dn̄e deus meus. Et alibi. Educes me de laqueo quē ſtatuerūt mihi qm̄ tu. ꝛc Et iterum. Prouidebam dominū in cōſpectu meo ſemper. Et rurſus Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ ꝛc Diſcī. Ridebunt forte nr̄i ſcolaſtici fabulationes tuas de auibus et beſtijs. quia ſubtilia querunt. Dicent preterea ſpectare potius ad opprobriū reſpondentis metam ſilentij ſi non audeat cum aduerſario congredi. congreſſus nihil reſpondeat. Ubi erit preterea quod iubetur. Jacobi Reſiſtite diabolo et fugiet a vobis Et petrus de eodem. Cui reſiſtite fortes in fide. Dic que fortitudo. que laus eſt fugere? Time cede malis dicitur apud poetam. Sed contra audentior ita vulgo dicit̄. Qui fayt on le chaſſe. Qui fugit fugat̄.

Magiſter. Quid ſi fugerint ſcolaſtici tui quartam cautelam a nobis hic notatā qualiter accipiat̄. craſſius ridebunt. Docemus vt quicq̄d ſophiſta nequam diabolus argumentans concluſerit cōtra bonos mores aut fidem. Dicat pius et fidelis animus ab angelo monitus nego cōſequens nec aliter. nec alia forma reſpondeat. Stet in ſua poſitione ſecur⁹. Unde illud de comico agunt homines birreus ſemper homo. Diſcipulus. Stultus hic modus reſponſionis habetur.

Magiſter. Atuero nullus ſapientior nullus cautior apud xp̄ianos reſpondendi modus contra diabolum Quicquid agarriat. quicquid nectat. hec vna ſit reſponſio fidelis anime. Xp̄iana ſum. Sic olim blandina martir. Sic re et nomine quidam ſanctus apud tortores perſtiterāt vt nihil extorquere poſſz ſua malignitas ab eis q̄z xp̄iana ſum. xp̄ianus ſum. Hoc meum nomen. meum genus. mea ſors et patria. Mentior ſi non ita iuſſerit apoſtol⁹ deuitare ɔtentōes verboꝝ q̄z ꝓphanas nouitates et nō intendere genealogijs interminatis cū ſimilib⁹.

Diſcipulus. Cur ergo ſancti doctores tot queſtiones induxerunt agitauerūt. determinauerūt. Magiſter. Habes alteō opuſculo rōez

Porro principalis noſter ſermo eſt hic de impulſibus ſecretis diaboli cum blaſphemijs ſuis que non melius q̃ ↄtemnendo vincuntur fugiens indignans aut deridens. anima xpiana dicat ſimpliciter quod alia dixit procaciter. Querere qui tibi reſpondeat. Dicat. blaſphemia tua ſup te furcifer et damnate. alio q̄n ſi velit ſibi facere laudem quia bñ diſſoluerit ſophiſtrias oĩes nequiſſimas. ipe ſe ſeducit. quia iam ſuperbiens meretur illudi. meretur laqueis irretiri. niſi talis ſit qui pro conſuetudine habeat ſenſus exercitatos. totus ſpiritualis effect⁹ oĩa dijudicãs. ¶ Angelus aſtat ad recordationẽ dei ↄfulget ad ↄgnitionem noſtri. Pulſat vlterius tertio ad confutationẽ aduerſarij. Diximus ſuper huiuſmodi pulſibus et impulſibus iam plurima. volo nũc inducere fallacias quatuor ex logicalibus ſumptas ad cautelas quatuor predictas. et totidẽ a locis dialeticis deceptiones ortas. Sunt huiuſmodi fallacie. vna ſm plures interrogatões vt vnam. altera ſm quid ad ſimpliciter. tertia ſm accidens p ↄiugationes inutiles. quarta per apparentiam cõtradictionis ⁊ non exiſtentiã ¶ Diſcipulus. Iſte ſunt ↄgnite logico. ſed quid ad deuotum. quid ad morale documentum? ¶ Magiſter. Multũ per omnẽ modum. Scis quia extra dictionẽ nominant̄ iſte fallacie. quia non ex dictionibus ſed ex rebus ortũ habent in apparentia ſimul et defectu Neq̃ pretẽa quiſpiã ẽ ideota ſine litteris q̄n iſtis poſſit falli ¶ Diſcipulus. Induc exempla ¶ Magiſter Subdolus impulſor. inſtar ſophiſte ↄponit aĩe timorate plurimas interrogationes Vrget quatinus vna detur abſoluta reſponſio. Ad formã inquit. Querit ab vno exempli gratia qui ex adulterio gratiſſimũ ei optimis morib⁹ et artib⁹ inſtitutũ habet filium. Velles tu deuote petre non habuiſſe filiũ talẽ? Si reſpondeat. placet hunc habere. Perſtat inquirens. Quid ſuper adulterio dicis? exquo nõ alit̄ habit⁹ eſt. reſponde. quid elegeris ex duobus. carere filio. vel adulterio. Si dixerit carere filio. conſcientia ſepe ↄtradicit. Si placet adulterium. plane peccat. nec penitet. ¶ Diſcipul⁹. Sentio ꝙ danda ſit duplex reſponſio. placet filius. diſplicet illicitus concubitus ¶ Magiſter. Conſulte ſentis. vnde ſi milies impulerit vt facta comparatõne filij ad adulteriũ. reſpondeat petrus quid e duobus mallet. non oportʒ vt ſimpliciter reſpondeat ſed diſtincte. Tactus eſt prius alter caſus ſuper interrogationibus curioſis. Si doleat homo de peccato. ſic ꝙ mallet fuiſſe damnatus vel annihilat⁹ Si fugiat ita peccatũ ꝙ mallet cruciari p incendiũ multis dieb⁹ q̃ frãgere debitum ieiuniũ aut omittere mendaciũ Vitanda eſt fraus interrogationũ hmõi pluriũ que impel

lunt reſpondentem aut ad temera/
riam falſam et arrogantem de ſuis
viribus preſumptionē aut culpabi
lem electionez. Dicat igitur. neutrū
eligo. diſplicet peccatū. horreo in/
cendium. nunc incendium non incu
bit eligendū. Quid ſi vehementius
vrgeatur aliquis eligere quid age/
ret adueniente caſu tali. prout erat
martirium tempore tyrannorū. Re
ſpondeat ſe humilians ſub deo et
ſancto angelo eius dicat. Dominꝰ
nō patiatur. me temptari ſupra id
quod poſſum. Et ſi caſus eueniret
qualē ꝓponis ſpero in domini bo/
nitate ꝙ faceret cum temptatione
prouentū vt poſſez ſuſtinere. vel ali
ter q̄ʒ per peccatum euadere. Caue
at igitur arroganter predicere cū
petro. Etiāſi oportuerit me mori te/
cum non te negabo. Dicat potius
Imperfectū meum viderunt oculi
tui. ſis adiutor in oportunitatibus
in tribulatōne. aut in talem tempta
tionez me non inducas ¶ Diſcipu
lus. Caute ſobrie q̄ʒ conſulis. Con/
fundis ex hoc curioſas inquiſitio/
nes quorundam confeſſorū ſup vo
luntate certa non peccandi ſeu reci
diuandi in futurū vt dū interrogat̄
penitens a ſe vel altero. Credis tu
ꝙ poſtmodum nunq̄ʒ cades in ta/
le peccatū. Reſpondeat. ego fragi/
lis formido lapſuz. non tamen vo
lo nunc vel eligo caſum. De futu/
ro miſericordie dei me commendo
deprecās vt me cuſtodiat a pecca/
to. Dꝫ ſi ceciderit fragilitas mea.

deprecor adijciat vt reſurgat. Hec
fallacia ſm plures interrogatiōes
vt vnam quantū video non meliꝰ
euitatur q̄ʒ per ſilentium modeſtū
ſe diuertēs ad alia cogitanda. aut
per diſtinctionem acutam interro/
gationū. aut perſtet iuxta quod no
taſti. neget q̄ʒ ꝯſequēs ¶ Magiſter.
Ita eſt etiam circa ſpeculabilia fi/
dem rectam tangentia. ¶ Diſcipu/
lus. Exemplifica. ¶ Magiſter. Dis
pene deceptio prouenit in ſpecula/
bilibus ex defectu diſtinctionis et
reſolutionis ad ſimplicia. qua defi/
ciente. doctor quo plus inquiret ꝑ
argumenta ſe diſſoluere. tāto plus
inuoluet: et eo plus ſi non veritatē
ſed aduerſarij confuſionem ꝓ ſua
laude ſcrutatur. Exemplū volens
vnus doctor cōcordare ſimul q̄uo
actus peccati a deo et a libero ar/
bitrio. Concludebat argumentorū
ſubtilitate non pia religioſitate ꝙ
deus erat cauſa peccati. ꝙ deus fa
cit hominē peccare. ꝙ deꝰ vult ho/
minē peccare dum peccat. Addidit
ipſe idem ꝙ libertas arbitrij cōpa/
ta ad deuz faciat iſta neceſſario q̄
factura eſt In operatione ad diuinā
pſcientiā oīa de neceſſitate ſūt fu
tura. alioq̄n inq̄t deus poſſet falli.
Addidit q̄ʒ ꝙ ideo et non aliunde
res dicunt̄ impoſſibiles fieri qꝛ po
ſitiue deus vult ita eſſe poſſibile. cū
tn̄ ſi deꝰ ꝑ impoſſibile non eſſet. im
poſſibilia nūc nō eſſent tūc minus
impoſſibilia Addidit ꝯtingentiaz
in deo intrinſecā eſſe. qꝛ diſtinguē

onotationes terminoꝝ vel neſcie/bat vel ſpernebat ¶ Diſcipulus Tange breuiter formas argumentoꝝ. ¶ Magiſter. Arguit ſic in forma logicali. demonſtrato Sorte q̄ facit homicidiū. vocet̄ actus ille. A Sortes facit a. Et ſortes habet p̄ceptum de nō faciendo. a. ergo ſortes peccat Tunc vltra Deus facit ⁊ vult totum antecedens ⁊ quamlibet partem antecedentis. ergo facit et vult oſequens qđ eſt illud. ſortes peccat ¶ Diſcipulus Videt̄ indiſſolubilis hec ratō ¶ Magiſter Videt̄ ſi non diſtinxeris aliquid in ea. Si preterea non reſpexeris ad blaſphemiā inſanā vltime illationis. ꝙ deus facit et vult ꝙ ſortes peccat. Quanto magis oportuēit ſapere ad ſobrietatem. vbi etiā ſolutio rationis latuiſſet et dicere. ſoluat eam angelus dñi et ſolutionē aperiat. Omnis abſq̧ dubitatione ratio que militat contra pietatem ſophiſtica eſt peccās in materia vł in forma. Q. đ ſi nō videat diſcipulus hđ. videt doctor xp̄s hđ et angelus eius in ip̄o. Itaq̧ dū ſubſumit doctor iſte anglican' quē ꝓfūdum ōgnominant ꝙ ſortes habet preceptū de non faciendo. a. actū. vel intelligit abſolute de eſſe actus ſolūmodo. et tunc eſt falſa minor iſta quia ſortes poteſt in caſib' multis facere. a. actum ſine peccato ſic in furia vel in inuincibili ignorātia. Si vero intelligat̄ ꝙ ſortes habet preceptū de non faciendo. a. deformiter et peccabiliter. hoc vtiq̧ verum eſt. Sed iam deus neq̧ facit neq̧ vult ꝙ ſortes taliter agat et ita non facit neq̧ vult antecedēs predicte ſophiſtrie ſue quia palam ōcludit deformitatē. aut oſequētia nihil tenet. Conſtat em̄ ꝙ nec dn̄s. imo nec homo poteſt velle deformitatem ſub ratione deformitatis dicente Dionyſio et ph̄o ꝙ nemo ad maluꝫ aſpiciens operatur. velle aūt eſt quoddā operari ¶ Diſcipulus. Cui ſimplicitas placet. placeat et tua reſponſio. oſequens eſt iudicio meo. Sed neq̧ ſi calumniabilis eſſet iſta vel altera reſponſio deberet incōueniens tātū ōcedi ꝙ offendit omnium pias aures tam ph̄oꝝ q̄ȝ moralium et ſimpliciū in quacunq̧ lege viuentiū Dic alterā ſophiſtriā de futuris ōtingentib'. ¶ Magiſter Decepit ſic. Antixp̄us fuit heri futurus. et antixp̄us non erit. ergo deus vel homo qui credidit antixp̄m eſſe futurū decept' eſt Antecedens eſt poſſibile et cōpoſſibile quia prima neceſſaria ⁊ ſecūda poſſibilis. omne auteꝫ poſſibile ſtat cū neceſſario. Igitur oſequens poſſibile quod impiū eſt de deo cōcedere ¶ Diſcipulus. Dic reſponſioneꝫ ¶ Magiſter. Diſtingue minorem qua dicitur. antixp̄us nō erit. tanq̧ poſſibilis ſit. Aut intelligis ꝙ eſt poſſibilis quacunq̧ lege poſita et tunc iſtam nego. Aut intelligis ꝙ poſſibilitas ōpat̄ ad dei potentiā abſolutam ſecluſa omni lege

ſeu opatione.et ſic ↄcedit. ꝫ negat
conſequentia. Qui ergo credens an
tixp̄m futurꝝ ex fide ſit deceptus
de facto vel de poſſibili. Ratio eſt
clariſſima qꝛ in maiori nō credidit
aut ſciuit aliquis antixp̄m fore niſi
de lege ordinata ſciens ꝙ de abſo
luta potētia de⁹ nō poſſet facē ꝙn
potentiā haberet vt antixp̄s nūqꝫ
foret. Nō eſt igit̄ aliqua deceptio
ſed ſumma ↄformitas. Porro dece
ptionis rōez q̄ ponit intrinſecaz in
deo ↄtingentiā modo notauimus
Alibi lati⁹ apta eſt in centilogio de
modis ſignificādi ¶ Diſcipul⁹ Per/
ſpicua fit amplius mihi ſapientis
narratō.qꝛ q̄ ſophiſtice loquit̄ odi
bilis erit. Et iterꝝ. Illuſores ip̄e de/
ludet. Sic qui querit mendaciū ſb/
uertet̄ ab eo cadēs in laq̄os q̄s te/
tendit. Porro.q̄ ambulat ſimplicit̄
ambulat cōfident̄ ¶ Magiſter. Nō
aliter eſt Narrat Rufin⁹ in illo quē
addidit hiſtorie eccleſiaſtice euſebij
libro de quodaz inuincibili ſophi/
ſta cōtra pietatē fidei quē ſimplici/
tas pij ſenis nudam ꝓponendo ve
ritatē fidei vicit. Docemur in hoc
apud ſophiſtas etiā demones ꝓſta
re in ſimplici cōfeſſione fidei. Noſti
illū q̄ mox vt aliq̄ ſentiebat ſophi/
ſtice ↄtendē quieſcebat niſi forſā ex
ſilentio ſuo circūſtantiū ſcandaliſa/
tio timeret̄. Mos ſophiſtarꝝ eſt vt
tandē ſemet ip̄os fallāt et appꝛehē/
dāt in aſtutia ſua.dum ad agibilia
venerint. Docet hec ꝓteruia demo
nū quorꝝ argutias retorquet ange
lus dn̄i ↄtra ſemet ip̄os in fines cō
trarios Diſcipul⁹. Exempla da.
¶ Magiſter. Impulit frēs Joſeph
vt ex viſionib⁹ ſomniorꝝ inuiderent
ei querētes media q̄ ſcripta ſūt ne
regnaret ſup eos. Quis euent⁹ fuit
ſcimus. Regnauit. Ita q̄tidie fide/
les impetit.quoſdam vt deijciat et
exaltāt̄.qꝛ p tribulationē humiliāt̄
Fiant doctores q̄s infatuare quēit
Fiunt purgatiores fiūt ſanctiores
q̄s ſatagit inficere.qꝛ diſciplinā cō
uertūt in penitentie patientie qꝫ vir
tutē. Permittit angelus futura q̄dē
demones ab eis ↄgnita ſimilit̄ inue
ſtigare ⁊ audire.quare?quia ſcit ꝙ
dū querēt obniti ↄplebūt volunta
tem dei. Sic in Joſeph ſic in oīb⁹
fiet electis ¶ Diſcipul⁹ Satis enim
de fallacia ſm plures interrogatō
nes dixiſti queādmodū nunqꝫ abſ/
qꝫ diſtinctione danda ſit vnica re/
ſponſio. Video pinde ↄſilium ſalu
berrimū qd̄ eſt ꝙ ſe fideliter reſol/
uere ↄſueſcat ¶ Magiſter. Aduer
te queādmodū in moralib⁹ etiam
iſtud ꝓdeſt et expedit. Si dolet ca
put aliq̄s ex ebrietate vel alia cul/
pa.fiat eger.acceptet dolorē ⁊ egri
tudinem patienter vt eſt afflictiua
orans deū quatin⁹ ſit ps purgatō
nis ſue.peniteat de cauſa.ꝓ q̄nto
eſt culpabil̄. Si morit̄ pater et fiat
heres fili⁹ locupletat⁹.doleat pie
mortē pr̄is.gaudeat gratis de opi
b⁹ relictis. Si puniunt̄ iudicialiter
pccōres.letent̄ de iuſtitia.triſtent̄ur
de demeritis. Potes alti⁹ ſpeculari

de preſcientia dei circa damnatos
etiã ſi ꝓponis tibi talez fore. nõ qui/
dem aſſerendo vel cũ deſperatione
Dic ↄſiderando iuſtitiã dei. Juſt⁹
es dñe et iuſtitie tue diligende ſunt
et honorande. peccata vero q̃ ſunt
damnatiõis occaſio. deteſtor odio
abominor. q2 taliter me velle vis ⁊
precipis. Soluit̃ inde laqueus iſte
neq̃ſſimi quo vult reſponſionẽ vnã
dari dũ curioſus inquirit. Si deus
vult te damnare. vis hoc et tu? dic
nolo peccare. Qꝛ ſi non peccauero
non damnabor. Si rurſus vrgeat
pulſans. Quid ſi tibi reueletur tua
damnatio? Quid ſi reuelet̃ de te ꝑ pe
tro. ꝙ alter q̃ peccauerit in hac die
tandem ſaluabit̃. alter qui non ita
peccauerit tandem damnabit̃. Ca
ſus ẽ poſſibilis. et ideo reuelabilis
Nunquid eligeres hodie peccare.
nunquid in ꝑmo caſu deſperares?
Reſponde cautus ſemꝑ. non vnica
ſed duplici reſpõſione. Habẽt hãc
induſtriã pueruli dum interrogant̃
quẽ e duobus plus diligis patrez
aut matrem? Jnquiũt. diligo patrẽ
diligo matrem. Sic interrogatus
demũ petrus. diligis me plus his?
Diſtinxit et reſpondit Tu. ſcis dñe
quia amo te. innuens quia diligũt
et alij te. Si querit̃. nũquid malles
peccare nũc. poſtmodum ſaluari?
Reſpõdeo. Nolo peccare. volo ſal
uari. Et in altero caſu. Dic. volo
ſperare quia ſic precipit̃. Credo ſi/
militer deũ non reuelare niſi veruz
ſed non ita ꝙ neget ſemet ipm̃. Si

ſub electione ꝓponunt̃ duo mala.
caue neutꝝ eligas. Nam in malis
quid eſt eligendũ? Utruero ſi culpa
noſtra ceciderim⁹ vt neceſſe ſit alte
rum ex peccatis fieri minus eſt ac/
ceptandum. quia iam in ↄꝑatione
deterioris ſortit̃ boni ſm̃ quid ra/
tionem. Deniqꝫ ꝓficit iſte pulſus
angelicus quo diſſoluit colligatio
nes ſpirituales. ſicut in petro mate
rialiter actũ. Proficit inquã cõtra
omnes pene fallacias que ſequũt̃
ſi pia voluntas affuerit ¶ Diſcipu
lus. Explica de fallacia ſm̃ q̃d ad
ſimpliciter ¶ Magiſter. Conſidera
ſolerter vnde volũtas decipit̃. pre
ſertim a mundo et carne ꝑ ꝓſecuti/
onem voluptatũ: aut ꝑ fugã tribu
lationũ. Preſẽtant̃ itaqꝫ ſibi tanq̃
bone ſimpliciter. vel ſimpliciter fu/
giende q̃ſi ſic arguat. caro vel mũ/
dus. Hec delectant nũc. hec contri
ſtant modo. Eſt aũt delectatio bo/
na. et triſtitia mala. Si volũtas ſit
impia vel incauta confeſtim eligit
hoc bonũ ſm̃ quid et refugit ſimi/
le malũ. Si vero ſit virtuoſa conſu
lit rectam rationẽ et obedit cõſilio.
Si vero neqꝫ ſit refugit rationẽ cõ
ſulere. imo claudit oculos ⁊ aures
ſibi Porro voluntas incõtinentis.
audit quidem ↄſiliũ rationis con/
ſcia ſibi quia bene ſuadet. Sed tan
dem inclinata ꝑ bonũ ſm̃ quid di/
mittit iudiciũ ratiõis actualiter cõ
ſiderare et impetu ſuo fert̃ in illud
ſciens ſemꝑ in habitu et ↄſentiens
rectũ eſſe. preferendum qꝫ rationis

iudiciuꝫ ❡ Diſcipulus. Quo pacto
fieri pōt ꝙ voluntas ferat̃ in obie/
ctum nō pꝛeuio rationis iudicio ꝙ
in illud ita ferri debet. non eñ fert̃
in incognitū ❡ Magiſter. Eſt inter
doctos grandis diſceptatio ſi et
qualiter fieri valeat quod inquiri/
mus maxime qꝛ dicente pħo cōſo/
ne ad ſapientē. Om̄is malus igno/
rans. Ceteꝝ pariſieñ. articulus ha
bet ita. Si ratio recta et voluntas
recta. eſt erroꝛ ſupple ſic dicē. Itaqꝫ
duo ſūt in hōis liberi arbitrij iudi/
cio. Unū quod eſt recte rationis. ꝛ
vocatur ꝓpꝛie iudiciale ſeu legale.
Aliud eſt ꝑ modū arbitrarie pote
ſtatis. Arbiter aūt non ſemꝑ tenet̃
inſequi iudiciū ſm̄ leges. ſed habet
plenā facultatem eligendi ſicut ſibi
placuerit. nunc aūt tale eſt iudiciū
quia pōt inſequi vel nō inſequi ꝓ
ſue volūtatis arbitrio iudiciū rati
onis ❡ Diſcipulus. Intelligo tale
effici ſepe ꝓpterea ratio participat̃
voluntati non vt ancille ſed ſibi cō
ſulit vt dn̄e. Poꝛtat tam̄ ſibi lucer/
nā vt videat qualiter ſit incedēdū
non vt cogat eam. imo diuertit ad
ei⁹ imperiū lucernā ſuā vel ſuffocat
et deſerit eam ne luceat actu pleno
Et ita quāuis voluntas vicioſe eli
gens ſit ſemꝑ errans in electiōe ta/
li arbitraria. nō opoꝛꝫ tñ ꝙ erroꝛ
ſit ratione iudiciaria vel aſſenſiua.
Eſt nihilomin⁹ vt ɔmuniter igno/
rantia craſſa vel ſupina. Soluitur
queadmodū Noā potuerit pecca
re nec tñ erroꝛe ſeduct⁹ eſt in ratiōe
ſicut incōtinens dū peccat ɔtra ca

ritatē nō ob hoc ꝑdit fidē ꝑſpicuā
Deniqꝫ factū ē auctoꝛis moꝛalis
documentū dū aliquid ꝓponit̃ cō
feſtim diſcute q̃d ſit. Confeſtim vir
go pꝛudentiſſima ſic diſcuſſit Cogi
tabat qualis eſſet iſta ſalutatio.
Magiſter. Addendū eſt ꝓ cautela
quatin⁹ a bonis ſm̄ q̃d delectabili
b⁹ nimiū reuellendis volūtas ꝓti/
nus ſe diuertat dū iſta ɔſtiterit ſim
pliciter mala eſſe. Pōt aūt i malis
ſm̄ quid de triſtabilib⁹ ɔſiderādis
inſiſtere ad pacientiā exercendam.
Nō eñ furant̃ intellectū ſapientis
aduēſitates quēadmodū volupta
tes. Habes ꝓinde rationē dicti illi
us ꝑus inducti ꝑ te. Jubet apoſto
lus. Fugite foꝛnicationē. Eſſet hic
ɔquiſitio de ꝑmis motib⁹ ſic ꝛ qūo
repelli debeant ſi et qñ ſtari pōt ꝙ
volūtas acceptat iſtos vel refutat
et hoc imputabit̃ ad peccatū moꝛ
tale. Kurſus ſi ſtat in eodē tꝑe tem
ptationis ꝙ voluntas peccet in ve
nialib⁹ multis. et cū hoc multiplicit̃
vitā eternā mereat̃. Tolleret iſtoꝝ
deciſio ſcrupulos a ɔſcientijs plu/
rimis timoꝛatis ❡ Diſcipul⁹. Sed
peto trāſeas ad aliā fallaciā q̃ dꝛ
accidentis. qꝛ ſuꝑ his dubijs alibi
tractatū ē. Cōplectit̃ in ipa accidē
tis fallacia q̄libet inutilis ɔiugatō
ſeu connexio dū putet aliquis ꝙ ex
conuenientia vel diſconuenientia
aliquoꝝ duoꝝ vel plurium
ad vnum terminum cōueniant vel
diſconueniāt inter ſe. ſimiliter i iſta
duo vel duo ❡ Magiſter Super
hoc autem tene pro regula ꝙ

omnes ⁊ ſingule volũtates que ꝑ
caritatẽ vniuntur cum vno tertio
quod eſt deus ipſe vniuntur inter
ſe quantuncunq; viſe fuerant diſ/
cordare.ſicut de diſperſione legi/
mus pauli et barnabe ¶ Diſcipul⁹
Pulcerrimũ hoc ꝑ meam fidem et
gratiſſimũ eſt hoc theoreuma veri
ficat plane pſalmiſte verbũ. Parti
ceps ego ſum omniũ timentiũ te.et
cuſtodientiũ mandata tua. Felix er
go mirabiliſq; vnio pluriũ in deo
quaſi in vnico medio onerorum
Magiſter. Quid de plurib⁹ quantũ/
libet vnitis et coniunctis in alio q̃3
in deo? ¶ Diſcipul⁹. Ideo ꝙ nõ
ſimpliciter vniuntur. fas eſt ꝙ nul/
le virtutes inter ſe diunguntᷣ ſi non
in vnica vitate ꝓma onere ſint.
Mgr̃. Hoc videtᷣ difficili⁹ preſertiz
cũ in diuinis videatᷣ exceptio fieri.
qm̃ pater et filius et ſpiritusſanct⁹
vniuntᷣ in vna veritate que deus ẽ
ſeu diuina eſſentia Eſt tamen alius
pater.alius filius.alius ſpiritusſan
ctus. ¶ Diſcipulus. ¶ Subintras
aliam fallaciaz accidentis ad quã
alie quaſi ſingule reducũtur queãd
moduz fallacia ſm non cauſam vt
cauſam ſicut fallacia conſequentis
que omnes fere complectitᷣ paralo
giſmos ex locis dialeticis male for
matos ¶ Magiſter. Subit aim re/
cordatio generalis me dum pueru
lus eſſem legiſſe quandã fallaciaꝝ
applicationem moraliter ad pecca/
ta mortalia. ſed abolita eſt recor/
datio ſpecialis ¶ Diſcipulus. Dic

ſi habes iſtam in promptu vel ali/
quam affer probabilẽ ¶ Magiſter.
Non recordor illius. poſſum⁹ autẽ
dicere ꝙ infernalis beſtia de mari
paſſionũ exiens a corde impij qđ ẽ
ſicut mare feruens habet ſeptez ca
pita et cornua decẽ quibus impel/
lit ad tranſgreſſiones nominatim
ſeptem. Appropriat aũt quodãmo
do ſingulas ſingulis capitalib⁹ vi/
cijs. Itur ad ſuperbiam fallacia
petitionis principij. Arguens ita.
Omnis magnus eſt honorandus.
tu es magnus.dum quia nihil ha/
bet quod non accepit.⁊ ita de nihi
lo ſui poteſt gloriari quaſi princi/
pio. Si autem venerit ad verũ ꝓn/
cipiũ iam non in ſe ſed in domino
glorietur ¶ Diſcipulus Placz ada
ptatio. diſcurre per reliquos ¶ Ma
giſter ¶ Itᷣ ad inuidiam fallacia
ſm non cauſã vt cauſam. arguens
ſic. Omne nociuũ eſt odiendũ. Iſte
qui pollet virtutib⁹ tibi nocet. Tol
lit em̃ tibi ne ſis in virtutib⁹ ſingu/
lariter honorandus. Ecce ꝙ virtu
tes aſſumit ad cauſam odij que ſũt
ad amorẽ cauſe vere. Itᷣ ad iraz
fallacia ignorantia elenci q̃i ↄtra
dictoriũ ſumat ab aduẽſario hono
ris ſui dum ꝑturbat ipm̃ ne alitᷣ q̃3
oportz glorietᷣ. Debet inſuꝑ iraſci
culpe non perſone. vincere maliciã
que iram cõcomitatᷣ et hoc ꝑ miti/
tatẽ. nõ maliciã ipaz iraſcendo nu/
trire Itᷣ ad acidiã cõiugationi/
bus inutilib⁹ et ineptis ꝑ euagatõ
nes mẽtis innumẽas q̃ ad fallaciã

ſpectant accidentis. Itẽ ad aua/
ritiã fallacia ſm plures interroga
tiones vt vnã facere dñ ad om̃es
neceſſitates hũanas ſubleuandas
dicit ſufficere ↄgregare pecunias
que frequenter afferũt plures indi
gẽtias.qꝛ qui plura habet pluribꝰ
indiget. Itẽ ad gulã fallacia ſm
quid ad ſimpliciter. Iſtud eſt dele/
ctabile ⁊ bonũ gule.ergo eſt ſimpli
citer eligendũ. Itẽ tandẽ ad luxu
riã fallacia iſta et altera.qꝛ nõ cõ/
iungunt extremitates ↄueniẽti me/
dio. fallaciã q̃ꝫ ꝓponit ↄſequentis
arguens ſic Generatio filiorum eſt
bona.erga ceſſatio a generatione
mala.ꝑ argumẽtũ a cõtrario ſenſu
qđ fit ab oppoſito antecedẽtis ad
oppoſitũ ↄſequentis. Sed ecce cuꝫ
tibi quaſi ſcolaſtico ſatiſfacẽ cupio
viciũ curioſitatis apud nõ ſcolaſti/
cos vereoꝛ incurro ¶ Diſcipulus.
Tolerabũt inter alias matẽias cõ
gruas eis hãc inſeruiſſe ſcolaſticã.
¶ Magiſter. Ita maxime q̃ꝛ pt an
gelus dñi bonꝰ ex iſtis maligni ſo/
phiſte pulſibꝰ curioſis inducere pul
ſus ad virtutes ¶ Diſcipulꝰ. Tan/
ge quõ ¶ Magiſter. Si ꝑ ſingula
diſcurſus fuerit pꝛolixitas pareret
faſtidiũ. Dicã vero tibi ſub cõpen
dio regulam certiſſimã ſed non ab
omnibꝰ ſtatim ↄgnoſcibilẽ ſeu pꝛa
cticabileꝫ Sic in pure ſpeculabilibꝰ
nulla foꝛmatẽ ↄſequẽtia tenẽs vni/
uerſalitẽ niſi fieri poſſit reductio ad
pꝛimã et vnicã veritatẽ que deꝰ eſt
Sic nulla valet ↄſequẽtia in agibi
libus bonis niſi poſſit reduci ad ꝓ/
mam bonitateꝫ que deus eſt finis
omnis bonitatis. Similitudo fun/
datẽ in hoc qꝛ ſic ſe habet finis vlti
mus in agibilibꝰ ſicut pꝛimũ pꝛin/
cipiũ incomplexũ vel ↄplexũ in ſpe
culabilibꝰ hec eſt pħi. Poꝛro nõ fit
ſilogiſmi reſolutio ad pꝛimũ pꝛinci
piũ reꝝ ſpeculabiliũ. niſi virtualitẽ
aut expꝛeſſe regulet ꝑ dici de om̃i.
aut ꝑ dici de nullo.alioq̃n nõ pote
rit effici vẽa ↄtradictio penes quã
deficit fallacia ignoꝛãtie elenci ſpe
cialiter ſed generalitẽ etiã quecũqꝫ
fallacia. Hinc eſt ꝙ ex puris indefi
nitis nõ tenet argumẽtũ de foꝛma
nec ex puris negatiuis. Hinc eſt ꝙ
terminꝰ ↄmunis ad plures res ſicͭ
hoc nomen eſſentia diuina nõ põt
eſſe mediũ ſufficiẽs in ſilogiſmo ex/
poſitorio. Hinc ẽ ꝙ ſi affirmatiua
de dici de om̃i nõ includat omnia
que poſſunt de ſubiecto pꝛedicari.
illa nõ ſufficit vt ſit ꝓmiſſa de om̃i
Exemplũ.oĩs pr̃ eſt generãs.ſi nõ
diſtribuat ꝓ eſſentia diuina nõ eſt
efficax ꝓmiſſa ad ſilogiſandũ đ di
ci de om̃i.et ſic ↄſtat tũc.ꝙ eſt vħs
falſa ꝓ eſſentia. Nõ aliter accipien
dũ de dici de nullo ꝙ negetẽ omne
qđ affirmatiã de dici de om̃i ꝓponit
alioq̃n nõ eſſet vẽa ↄtradictio. Ca
dũt in abſurditates nõ ferẽdas q̃
illud nõ ↄſiderant. Cõcedit vnꝰ ꝙ
duo contradictoꝛia non verifican
tur in inſtãti tempoꝛis. alius ꝙ in/
numerabilia contradictoꝛia vera
ſũt in inſtanti eťnitatis Aliꝰ ꝙ ꝓmũ
pꝛincipiũ nõ eſt euidens in diuinis
cũ ſit ibi pꝛecipue certiſſimũ Aliꝰ ꝙ

anima mouetur et non mouetur. qꝛ
mouetur in manu ⁊ quieſcere ſimul
poteſt in pede. Alij ꝙ relatōnes in
deo ſunt deus et non ſunt deꝰ. Alij
ſunt de formalitatibꝰ in diuinis aut
vere ſic negatō capiatur de dici di
nullo que ſcꝫ negat omne illud cō/
uertibiliter quod affirmatio ponit
in tempore modo. loco. et ceteris
euidens eſt ꝙ erit vera cōtradictio
Et ſi nō. nō. Unde non ꝯtradicūt
iſte due pater generat. eſſentia non
generat niſi neget negatio genera
tionē a patre. Sed homines groſ
ſi intellectus ſubtiles iſtas non ad
uertūt reſolutiōes in negando vel
affirmādo. Putant idcirco ꝯtradi
ctiones eſſe vbi nō ſunt. ¶ Diſcipu
lus. Edoctus ſum iuuenis ſuꝑ hoc
dici de omni ⁊ de nullo ꝙ in eis fū
datur vel reſoluitur omnis ꝯſequē
tia bona et formalis ſed non ha
bui tam expreſſam ſuper iſtis expla
nationem. Putabam ꝙ eſſet idem
ꝓpoſitio vniūſalis affirmatiua cū
dici de omni. Sed video differen
tiam non modicaꝫ ſimiliter et in di
ci de nullo ¶ Magiſter. Conabant̄
aliqui ſoluere paralogiſmos in di
uinis addendo ly qđ eſt. Sed hec
ars breuior eſt ⁊ certior quā ariſto
teles ſatis intelligitur poſuiſſe Pla
tonici quoqꝫ de homine ꝯmuni et
ſingulari loquētes habebāt intro
ducere tale dici ¶ Diſcipulus. Nū
quid non multe ſunt ꝯſequentie to
pice ſeu rhetorice que non poſſunt
nec debent iſto modo regulari?

Magiſter. Prudenter opponis pro/
pter canoniſtas et legiſtas. imo ꝓ/
pter omnes in ſacra ſcriptura con
ſequentias in moralibus et hiſtori
cis accipiendas modo qui cōgruit
morali negocio vbi nō poſſunt ha
beri conſequētie vt ſepius niſi que
tenent ſolum gratia materie et non
forme quales accipiuntur a locis
dialeticis. quales preterea non re/
ſoluūtur ad contradictionem. niſi
ſm quid ⁊ modificate. vt ſi dicatur
Reſponde ſtulto iuxta ſtultitiā ſuā.
ſtatim ſubditur. Ne reſpōdeas ſtul
to iuxta ſtultitiam ſuam que viden
tur cōtradictoria. Similiter in euā
gelio Videant opera veſtra bona
Et in eodem textu culpantur ipo/
crite qui faciunt opera ſua coram
hominibus. Sꝫ ratio dictoꝝ tollit
ꝯtradictionē apparentem imo exi/
ſtentem ex vi logice in ſpeculabili
bus. Hinc de ſubtilitate logicoruꝫ
⁊ metaphyſicoꝝ ſurrexit dictuꝫ ꝙ
nimia ſb̄tilitas reprobat̄ i iure cuꝰ
intellectꝰ nūc expoſitꝰ veriſſimꝰ eſt
atqꝫ ſaluberrimꝰ. alioq̄n ſūt ad mo
rale negociū ſubtilitates hmōi lo
gicoꝝ ⁊ metaphꝭicoꝝ ſicut cyniſes
egypti morales oculos ſuis acule
is tenebrātes Sūt ex aduerſo groſ
ſi morales ad ſubtilia ſpeculāda q̄
de metaphꝭica ſūt et theologia ſpe
culatiua nimis inhabiles ſic̄ modo
diximꝰ. qꝛ ꝯſequētias nō accipiunt
niſi ꝑ tropos ⁊ apologos mō ſuo
¶ Diſcipulꝰ Quoꝝ ē laudatior cō
ditio? ¶ Mgr̄ Utraqꝫ laudabilis

ímo neceſſaria. ſed pro neceſſitate
materiarum varianda. Dicit ph̄s
in primo ethicoꝝ de querentibus
acribologias id eſt metaphiſicas
demonſtrationes in moralibꝰ. To/
picas aūt rationes in mathemati/
cis vtrunq; eſt vituperabile. quia
querenda eſt certitudo iuxta nego
cij qualitatē. Proficit hec regula
contra nimiū ſcrupuloſos in mora
libus dū certitudinem querunt am
pliorē q̄ȝ haberi poſſit ſecluſo mi
raculo. ſufficit em̄ ꝓbabilis et mo/
ralis coniectura ¶ Diſcipulus. Cō
cordas more vulpis fabuloſe que
diſcantū philomene tenorē coruo
dedit. Miſces groſſum ſubtili. vtile
dulci. imo iam non miſces ſed ſua/
des ſeparatī accipere. Veni ſi pla
cet ad alteram principalis conſide
rationis declarationem. ꝙ omnis
conſequētia debet in agibilibus re
duci ad vltimū finem ſi probabilis
debet eſſe ¶ Magiſter. Habes apo
ſtolum. Omnia in gloriā dei facite
Habes xp̄ȝ. Primū querite regnū
dei. Habes ab eodē preceptum de
dilectione dei ſuper omnia q̄ finis
precepti eſt. Quocirca ꝯcludimus
ſalubre pro xp̄ianis omnibus do/
cumentū. Plꝰ inſiſtendū ē dilectio/
ni q̄ȝ ſpeculationi. Plus inſuꝑ vni/
oni affectus vacandū eſt q̄ȝ diſcre/
tioni intellectus ¶ Diſcipulus. ape
ri quō. ¶ Magiſter. ꝓprietas intel/
lectus eſt diſcernere et hoc adeo ꝙ
illa que realiter idem ſunt. ſatagit.
et valet ſeꝑatim ꝯſiderare et ſeꝑa
ta ꝯiungere. Veritas eſt hec ph̄ie
et experientie. At vero ꝓprietas af/
fectus eſt ſe in vnū ferre ⁊ ſe in vni
tatem recolligere. vbi etiā diſtincta
ſunt realiter amata. Propterea di
cūtur amantes ſe vnū cor. vna ani
ma. vnus ſpiritus. Cum autē deus
ſit totus deſiderabilis ſm̄ omē qd̄
in eo pōt intelligi. conſtat quanta
facilitate et libertate poteſt affectꝰ
ſe totum in deum ferre. Intellectꝰ
dum diſcreta rimatur metaphiſicā
do circa deum penitus vnicū. plus
ſpargitur. plus difficultat̄. minus
edificatur in fine legis que eſt dile/
ctio. Deniq; non ita deum compre
hendit vel apprehendit intellectus
cum non ſit a nobis totus ꝯgnoſci
bilis ſicut eſt totus amabilis. ſi for
maliter ſunt in deo perfectiones di
ſtincte. quo ad affectiuā que totum
amare querit. nō perfecte formalē
hanc vel illam. ¶ Diſcipulus. Sa/
luberrimū in ph̄ica radice dogma
fundatū elicuiſti. Nos em̄ iubemur
omnē intellectū captiuare in obſe/
quiū affectꝰ xp̄iani. que neceſſitas
eſt totū in intelligēdo ſeu diſcernē/
do deū nr̄m ꝑ vniuerſū labilis vi/
te tp̄s ſtudiū ꝯſumē nec tn̄ attingē
Videmꝰ effici potiꝰ tales temera/
rios aſſertores garrulos. inflatos
aridos. ſine deuotione. ſine pietate
¶ Mgr̄. Experta loq̄ris ꝓ diebꝰ
nr̄is. Quocirca ē laudāda ꝑ talibꝰ
ideotaꝝ ſimplicitas amatia Neq;
mihi vident̄ aliunde ph̄i dati in re
ꝓbū ſenſū q̄ȝ eo ꝙ relicta pietate

vnitiua affectus circa deū.toti eua
nuerunt per inquiſitiones ſolius in
tellectus impulſi non dubium a ſpi
ritibus erroꝛis quibus ſeruierūt ꝑ
theletas theurgias ſacrilegas po/
tius q̄ꝫ creatoꝛi. Collaudādus ad
extremū eſt:doctoꝛ theologus cuiꝰ
doctrina ſic erudit ad intellectꝰ di/
ſtinctionē.ꝙ non minus allicit tra/
hit et inducit ad affectus vnionem
Sed ecce dum officia beatoꝝ an/
geloꝝ circa nos ex hiſtoꝛia Petri
querimus per multa digreſſi ſumꝰ.
vix.tamen attingimus pauca pro
multitudine dicendoꝛum nomina/
tim circa contradictionis obſerua/
tionem ad quā opoꝛtet fiat omnis
reſolutio Sed neceſſariū pꝛedixīmꝰ
eſſe ꝙ in vēa contradictione nega
tio deſtruat quicquid ⁊ qualecūqꝫ
quod affirmatio poſuerit. Fundat̄
in hoc ars obligationum.ars inſu
per reſponſionū ad inſolubilia lo/
gicoꝛum.ars theologoꝝ circa my
ſterium beate trinitatis. Sepe eñ
fit apud ſubtiliter intelligentes in
ſpeculabilibus ꝙ negatio non acci
pitur vt negans ſimpliciter omnia
de quibus fit affirmatio. Dicimꝰ
enim ꝙ pater et filius ſunt eſſentia
diuina.tamen vere dicimus ꝙ pa/
ter non eſt filius.Non accipitur ibi
negatio ſecludens eſſentiā ſed vni/
tatem ſolum perſonalem. Saluat
hec conſideratio multos ſubtiliter
foꝛmaliſantes. ſed pauciſſimi ſunt
qui capiant virtutem negationis
hmōi nō ſimplicit̄ ꝫ cū moderatōe

Circa hāc vt eſtimo moderationē
pħs in materia trinitatis facilꝰad
miſiſſet q̄ꝫ hōies nō pħi ſi fides ab
eis ſecluſa ſit. hec aūt fides ſaluat
eos dicentes. Magiſter noſter xp̄s
ſponſa ipſius eccleſia dedit nobis
ita credere ſimul et confiteri Suffi
cit auctoꝛitas. Si plus detur intel/
ligi gratias ei ¶ Diſcipulus. Sen/
tio ꝙ multa ſuperſint ex pꝛopoſitis
de angeloꝛum cuſtodia quibus ho
mines exaltantur contra diaboli/
cos impulſus Hix diximus de con
ſtantia boni angeli quo ad pꝛimū.
de illuminatione ſua quo ad ſecun/
dum. de impulſu ſuo quo ad tertiū
Quid de clamoꝛe quo iubet ſurge
re petrū quaſi myſtice diceret. Sur
ge velociter per ſpem. fac iuſſa per
obedientiam quo ad quartum.
Magiſter. ¶ Hoc eſt pꝛecipue ſer/
uandum.alioquin nihil valent cete
ra. Soluit pꝛoinde quinto ligatū
angelus . vnde timens et gratus
magnificat dominum. Educit ſex/
to petrum quia Jheſus ſuſcepit eū
Septimo libertati relinquit tunc
viuit purus velut hic et nunc moꝛi
turus. Cantat dum exierit de car/
cere coꝛpoꝛis. Nunc ſcio vere ⁊c q̄
pꝛius exiſtimabat ſe videre viſum.
Et quid omne qđ videmꝰ in carcē
poſiti niſi viſus aliq̄s fidei ſimul et
ſpei. Tunc autem ſciet homo vere
cum liberatus ab angelo plene re
linquetur in libertate gloꝛie filioꝛū
dei qñ depoſitis potentibus de ſe/
de gloꝛiari licebit apud ſanctoꝛum

omniū cōciues. Et exaltauit humi/
les Meditemur de reliquis

Sequit quarta partitio

per ſoliloquiū vbi de cuſtodia an/
geloꝝ per notulas quinquaginta.

Prima

DEpoſuit potentes de ſede.
et exaltauit humiles. Sis
igitur humilis anima mea
quatinus exalteris. Magnifica. ma
gnum pꝛedica dominum. Gratias
age ſibi in quiete tui ſilentij. Quid
niſi magnificetur iſte cuius opus ē
cōfeſſio et magnificentia. Gratias
et tibi beata virgo cui⁹ eſt hoc ma
gnitudinis exoꝛdiū. Itaqꝫ gratum
eſt anime mee poſſe in magnificati
one domini cantico tuo vti. Donū
iſtud eſt gratie dei. donum pariter
meriti tui. Dederis exemplo tuo
cātare domino pꝛimitus miſericoꝛ
diam pꝛo beneficio ſpeciali. Quia
reſpexit humilitatem ancille ſue ani
me mee. creans eaꝫ ſui capacem. fa/
ciens eam in baptiſmate ſui partici
pem atqꝫ dei confoꝛmem. confoꝛ/
tans eam ſacre confirmationis vn
ctione. Deinde per penitentiam. re
parans lapſam. eruens eam totiēs
miſericoꝛditer ab inferno. inferioꝛi
cibans eam pane celeſti qui dat vi
tam mūdo. ſpem deniqꝫ felicitatis
eterne concedens. Magnificat ani/
ma mea dominū Cantans ei miſe
ricoꝛdiam ſimul et iudicium ꝓ om̄i
bus et ſingulis animab us cum qui
bus debet eſſe anima vna et coꝛ

vnū. quia miſericoꝛdia ſua eſt a pꝛo
genie in pꝛogenies timentibus euꝫ
Cantet rurſus anima mea magni/
ficans dominū. Primo ſuper iudi
cio. quia depoſuit potentes de ſe/
de. Dehinc ſuper miſericoꝛdia. q̄a
exaltauit humiles. fiat iterum duer
ſio de miſericoꝛdia in iudicium. q̄a
eſurientes impleuit bonis. Ecce mi
ſericoꝛdiaꝫ. Et de iudicio ſequitur
quia diuites dimiſit inanes. Sola
poſtremo miſericoꝛdia ſicut ab ini/
tio decantetur. Quia ſuſcepit iſrael
puerum ſuū recoꝛdatus miſericoꝛ/
die ſue. Appoſuit ab initio magni/
ficare ſe lucifer ſuper celū. et adam
poſtea ſuper terram. Tu vero bea/
ta noſtra contrario modo magni/
ficare cepiſti non te ſed dominum.
Vide anima mea ſi vere magnifi/
cas dominū Si ſis humilis ancilla
ſua. non diaboli ſerua. non ire filia
Hoꝛrendum nimis eſt dictum ad
iudeos. Vos ex p̄re diabolo eſtis
Et iterū. Qui facit peccatū ſeruus
eſt peccati. Pꝛoditoꝛ igiť domini
ſui nō magnificatoꝛ. Vide anima
mea ne magnifices deū verbis. fa/
ctis aūt neges. vilifices et blaſphe
mes. Dilige ſalutare dei. confitere
peccata tua et dic ſemꝑ. magnifice
tur dn̄s. Nolo ſolam te cogitaueri.
Nolo ceteros excluſeris. Exhoꝛta/
re potius cum exultatione ſpiritus
Magnificate dominum mecum. Et
exaltemus nomen eius in id ipſum
Magnificatio tua ſit oim omunis.
et oim ſit tua ſpecial'. Ita cū decet

fieri magnificationem vnā ſicut eſt
cor vnū et anima vna. Si cecineri/
mus magnificantes dn̄m preueni/
ent nos principes angeli noſtri cō
iuncti pſallentibus. Sis o anima
mea talis qualiū in medio ſunt ꝗdē
principes. Sis tympaniſtria. quia
ſunt in medio iuuencularꝝ tympani
ſtriarꝝ. Adoleſcentule ſunt iſte dn̄e
deus ſalutaris meus que dilexerūt
te nimis. que per mortificationem
carnis innouate ſuauiter tympani
ſāt. O ſi depoſito onere veteris ho
minis qui nos tyrānisat. ꝗ nos in
carcerem mittit vt herodes petrū.
qui nos tradit quatuor paſſionib᷒
carnis nr̄e quaſi totidē quaternio/
nibus. Eſt em̄ quelibet in quatuor
qualibet. Qui catenis alligat dua/
bus que ſunt amor voluptatis et
vanitatis. O ſi nos inter hec mala
ſopitos diſcinctos diſcalciatos ꝑ/
ueniat vel vnus de principib᷒ iſtis.
O ſi angelus aſtet. fulgeat. pulſet.
ſurgere clamet. ſoluat et educat. li/
bertatiqꝫ relinquat. O ſi tunc in iu/
bilo cordis. in magnificatione ani
me. in exultatione ſpiritus cantare
licebit. Nūc ſcio vere quia miſit do
minus angelum ſuū et eripuit me.
Tanta eſt dignitas tua o aīa mea
tanta ꝙ ab exordio creationis tue
tibi tue qꝫ cuſtodie deputat᷒ eſt an
gelus vnus de principibus celi qui
depoſitis potentib᷒ in ſua ſuperbia
de ſede dignitatis ipe humiliatus
ſub dn̄o ꝓprio et ſupremo exaltat᷒
eſt magnificans nō ꝓpriū dn̄m. ſed
dominantis maieſtatis imperium.
Deniqꝫ datus eſt tibi quatinus ſe
rectore ſe duce ſuſcitet te dominus
de puluere ⁊ ſtercoroſo corpore vt
collocet te cum ipo principe tuo.
ceteris qꝫ principibus populi ſui et
ſoliū glorie teneas in palacio dei.
Caue precor o anima mea ne ipſi
ſis ingrata tanto principi tuo. No
li turpiter in oculis ſuis viuere. no
li vilis offendere. noli preſentiā ſuā
a te moleſtis actib᷒ iniurioſa repel
lē. Ve tibi. ve ſi eo longe ſtāte vim
faciant et impulſum qui te querunt
ꝑdere. ſeducere. et deuorare. Qua
tunc virtute reſiſtere. qua poteris
aut ſcies induſtria ſola miſerabilis
ceca. nuda. pauper euadere! Confi
de nihilomin᷒ etiā ſi ambulaueris
in medio vmbre mortis. ſi vincta fu
eris in mēdicitate et ferro ꝑnceps
tuus pius et cuſtos eſt tuus tibi nū
cius id eſt angelus preueniet te fre
quenter. aſtabit. fulgebit. ꝑcuſſo qꝫ
latere tuo quod eſt ſinderiſis accla
mabit. ſurge velociter per ſpem. cir
cunda tibi veſtimentū tuū ꝑ opera
tionē. ꝑcingere ꝑ diſciplinā. Calcia
te in prepationē euangelij pacis ꝑ
obedientiā. Tunc catene conſuetu/
dinis male cadent de manib᷒ tuis
vt poſſis bene agere. Educet te de
medio duorꝝ militū timore et dolo
re et hoc infra te. Tranſibitis ipe
et tu primā et ſecundā cuſtodiā no
ctis circa carcerem. Ecce ſunt hi cu
ſtodes mundi temptationes in de
ſiderijs et letitijs vanis ꝗs bona

ſpes tranſit et letitia ſpiritualis. ve
nietis ad portam ferream. Hec eſt
diabolica cuſtodia tertia. que viſo
angelo diſcedet vltro. viam faciẽs
tranſituris. Tranſibitis vicuȝ vnũ
ſtrictum et longum et rectum. Hec
eſt ſancta meditatio de diuinis pꝰ
ſatiſfactionem de peccatis. Hic te
videbitur relinquere ductor tuus.
quia ſoli deo per contemplationeȝ
tunc aſſiſtis. ⁊ herebis ſola ſoli. vni
ca vnico. Quid eſt enim contempla
tio niſi aſſiſtentia coraȝ deo. et hoc
in ſecreto ſolitudinis. in ſereno lu/
minis diuini in ameno paci. Poſtq̃
ſaluum te fecerit a puſillanimitate
ſpiritus. per ſecuritatem. et a tempe
ſtate per tranquillitateȝ. poſtq̃ in/
dicauerit tibi. vbi paſcat. vbi cubet
in meridie. Tunc pſalles ex ſentẽtia
Dominus regit me et nihil mihi
deerit. in loco paſcue ibi me collo/
cauit. Deniq̃ ſi priora reſpexeris
quaſi tibi ſobrie reddita et rediens
a mentis exceſſu ſuſpirabunda gra
ta q̃ cantabis. Nũc ſcio vere quia
miſit dominus angelum ſuum. De/
inceps iã conaberis redire ad ipm
familiaris eſſe ſatagens amplius
et amplius principi tuo angelo bo
no. cuius preuentionem in medijs
peccatorum tenebris in obliuione
torpida diuine et ſue pietatis expe
riri datum eſt. Abſit vt aliquando
immemor ſis liberationis tui. Ca/
ue ſic poſtmodũ eſſe mortua in cor
de tuo. Abſit vt gaudium ſuum ſu/
orum q̃ quod habuit in penitenti/
ali ſolutione tua perdas vnq̃ vel
minuas. Dic ſedulo. dic toto cor/
dis incendio ad miniſtrum tuũ qui
totus eſt ignis dei. quia miniſtros
ſuos facit ignẽ vrentem id eſt vriel.
Dic angele qui meus es cuſtos pi
etate ſuperna. Me tibi commiſſum
ſerua. defẽde. guberna. Paruulos
honora qui tales angelos habent.
Doce ſimiliter eos credere. hono/
rare proprios angelos qui vident
omnia que faciũt. Caueant eis ſpe
ctantibus agere turpia que viden/
tibus hominibus facere non aude
rent. Aſſueſcat orare ſepius quili/
bet bonum angeluȝ ſuũ modo pre
dicto vel ſimili. Cancellatis mani/
bus ſuper cor et pectus ſtringens.
Dicat ex affectu magno paruulus
corpore. Mi bone angele cuſtodi
me bene. Men bon angel gardes
me bien. Sic imbibat noua teſta
quem vetus ſeruet odorem. Lactet
ab vberibus pietatẽ religionis. ad
deum ⁊ angelum ſuum ſicut infans
Agnes Jheſum. Non enim paruȝ
refert pueros ſic vel ſic affici. Lo/
quor expertus cuidam infanti pa/
ter effigiauit ſe contra parietem in
modum crucifixi dicens. Vide fili
mi quia ſic fuit crucifixus et mor/
tuus deus tuus qui te fecit et ſalua
uit. Manſit hoc exemplar puero vt
habuit memoriam illa etas illa ani
ma ſpeculum adhuc mundũ man/
ſit vſq̃ in ſenectam et ſeniũ creſcẽs
creſcentibus annis. Benedictꝰ pa/
ter iſte pius qm̃ dies exaltationis

ſancte crucis fuit dies obitus ſui
quo obuiam iſt xp̄o per crucis hu
miliationem ſublimiter exaltatus.
Audis an libenter.obſecro te do/
mina angelorum pium de tuis an
gelis ſoliloquium ſimul et preconi
um?Audis profecto.imo nude cō/
ſpicis complaces et approbas.Pi
iſſima quoq3 verbū de pietate col
laudes neq3 ſinas irremuneratam
cuiuſlibet ad angelos abire deuo/
tionem.non magnificentia3 anime
non exultatione3 ſpiritus in recor
datione.Quid porro dicemus O
regina celorum. o domina angelo
rum.quid de filio tuo qui vocat⁹
eſt magni conſilij angelus?Conſili
um illud magnum et antiquū per
ip̄m verbum fuit nunciatum et ex/
pletu3.Si mater es principis imo
creatoris angelorum.Si mater es
illius qui totiens nominatur domi
nus exercituum dominus q3 virtu/
tum.qui electus eſt ex milibus tam
angelorum q̃3 ſanctorum.Cui⁹ cur
rus decem milibus multiplex. iure
ſupereſt vt exaltata ſis ſuper cho/
ros angeloꝝ vt audias a filio tuo
Equitatui meo aſſimilaui te qui ti/
bi me parificaui. tibi me humiliaui
paulo minus in hoc ab angelis mi
nor factus.Sic humiliatus in te et
me et te ſuperexaltaui vt in nomi/
ne Jheſu et marie omne genu fle/
ctatur celeſtium terreſtrium et infer
norum.Beatus ille cui beata dede
ris affectum diligendi te. honoran
di te.loqui de te. cantando tecum.

Magnificat anima mea dominu3.
ſalutandi te Aue maria gratia ple
na dominus tecum.benedicendi te
ſuper omnes mulieres. confitendi
⁊ laudandi.quia benedictus fruct⁹
ventris tui Jheſus.Amen. Beat⁹
cui beata ſpiraueris affectum peti/
tionis ſeptiformis ab angelo ma/
gni conſilij filio tuo deſcendentis.
Pete in primis triplicem nobis be
atitudinem. obiectalem in ſanctifi/
catione nominis ſui. formalem in
aduentu regni ſui.virtualem in ad/
impletione beneplaciti ſui. Deinde
prouentum cuiuſlibet rei neceſſarie
corpori vel anime in pane quotidi
ano et ſuperſubſtantiali.Deniq3 re
motionis impedimenti. ſit illud cul
pa dimitte nobis debita noſtra.ſit
illud pugna. et ne nos inducas in
temptationem.ſit illud pena et mi/
ſeria.ſed libera nos a malo.Beat⁹
cui tu beata fidē dederis (que per
dilectionē operatur) credere in de
um cum ceteris ẜm diuinitatem et
humanitatem articulis.Beatus in/
ſuper magnificans et magnificus
ſi aſtantibus angelis tuis in illumi
natione vultus ſui. ſi pulſantibus.
ſi vocantib⁹ nos magnificabit ani
ma mea dominum.exultabit ſpiri/
tus noſter in deo ſalutari ſuo Si re
ſpiciet dominus humilitatem ancil
le ſue.anime noſtre .ſi beatificabit
apud omnes generationes beato
torū in celis ſanctificans in nobis
nomē ſanctum ſuum.et hoc quo ad
impletionem preceptorū et oſculū

pedum ſm' animalem obedientiuz
ſtatum. Si preterea ſoluerit ange/
lus tuus bonus colligationes in/
firmitatuz noſtrarum. Si nos edu
xerit a tenebris tot fantaſmatuz et
cuſtodiarum. Si portam ferream
aperuerit vt nos in primis canen/
tes ſuſcipiat angelus magni conſi/
lij xpus ad oſculum. manus per
gratiaꝝactiones. quia timentibus
miſericordiam. quia humilibus ex/
altationez. quia eſurientibus imple
tionem bonoruz benigne largitus
eſt ſuperbis diſperſis potentibꝰ de/
poſitis diuitibus inanitis. et hoc
quo ad rationalem ſtatum. Si po/
ſtremo deſerit ipe magni cōſilij an/
gelus liberos in lege perfecte liber
tatis. ſub actōne vel impulſu ſui ſpi
ritus tanq̃ in ſtatu perfectionis et
filialis adoptōnis et in oſculo oris
Nam qui ſpiritu dei aguntur hi fi/
lij ſūt dei. hi ſubleuatis oculis poſt
ↄtemplationem et mentis exceſſum
nihil vident niſi ſolum Jheſum ſolā
ſalutem. ſolaz miſericordie recorda
tionez Sicut locutus eſt ad patres
noſtros Abraam qui diem eius vi/
dit et gauiſus eſt. Et ſemen eius in
ſecula. Tūc fiet in quolibet tali quē
ita dignatus fueris angeloruz do
mina. Viue pius purus velut hic
et nunc moriturus. imo vero iam
mortuus toti mūdo viuens ſoli ſo/
liloquium meum et angelorum do
mino deo ſalutari ſuo Complacitū
tibi ſit o beata beatorum o domi/
na angelorum. quia ita ſoliloquiuz
meum conformiter agito ad canti
cum tuū. conformiter ad aliud dra
gma meum. de pulſibus et officijs
beatoruz angelorum contra depo
ſitorum potentiū. tot violētos tot
fraudulentos. tot malignantes im
pulſus. conformiter rurſus ad libe
rationem petri Inſuper ad ſeptem/
plicem induſtriam que verſatur in
recordatione dei in recognitione
ſtatus proprij In debellatione ad/
uerſarij. In impletione diuini pre/
cepti. Dehinc in meditatiōe. in ſpe
culatione. in cōtemplatione aut be
atifica viſione. Nihil itaqz dulcius
nihil ſuauius q̃z conſone tibi dicere
vel viuere cuius ſpiritus ſuper mel
dulcis que ſuauiſſima facta es in
delicijs que mater es pulcre dilecti
onis timoris agnitionis et ſancte
ſpei. Quanta ſententia ſapientiſſi/
ma feminaꝝ latz hic in paucis ver
bis Sūt iſta eterne ſapientie vbera
cui tu vnigenito a patre eternaliter
et a te temporaliter prebuiſti vbēa
tua. Sunt nihilominus iſta create
ſapientie verba ꝓprie angelorum.
qui ab initio creati ſunt in ſapiētia
dei. quo ad imaginez. quo ad ſimi
litudinem fiunt ipis originaliter in
ſpirata. Omnia ſiquidem in ſapien
tia fecit. ſed et refecit in ſapientia q̃
primitus incarnata. poſtmoduz vt
ita dixerim voluit impanari. quia
panis vite fieri. Non eſt iam o ani/
ma mea. quid excuſationis inueni/
as. Si querit a te flente vbi eſt deꝰ
Reſpice in ſacrametum altaris. dc.

tota fiducia. Iſte eſt de⁹ meus. iſte
frater. iſte dilect⁹ ex dilecto. Et ipe
eſt amicus meus filie Iheruſalem.
Iſte cui aſtant angelorum chori.
Iſte qui facit angelos ſuos ſpirit⁹
Iſte qui miſit angeluȝ ſuum petro
et eripuit eum de omni expectatio/
ne plebis iudeorum. Vellem ex te
cogitare petre. quo nomine voca/
batur angelus tuus ille bonus qui
aſtitit et refulſit in habitaculo car/
ceris. Da veniam ſi curioſus inter
rogo. Habemus nomen illius qui
Thobiam duxit et reduxit quia ra
phael. medicina dei ſm nomen et
officium eius. Nempe liberauit ipȝ
a deuoratione piſcis. cuius mors.
multis vſibus vtilis fuit. Iunxit ſa
re coniugio. demone fugato. viro/
rum ſeptem necatore. Reddidit pa
tri ſeniori viſuȝ luminis. ſimul ⁊ ſpi
ritū contulit ꝓphetandi que oīa
plena ſunt myſteriis Habemus no
men principis ſinagoge et nunc ec
cleſie Michaelem qui vt deus pro fi
liis populi ſui ſtat. qui primitus in
celo fecit ruinam diaboli magnam
et angelorum eius. Qui mulierem
illam. ſignum magnum in celo ami
ctam ſole et luna ſub pedibus eius
et in capite eius corona ſtellarum
duodeciȝ protexit a dracone ſeptē
capitum. liberauit filium quem pe/
perit ⁊ collocauit in throno dei. de
dit mulieri alas ſicut aquile vt vo/
laret. nō abſorpta ea ab aqua dra/
conis ſed vt in ſolitudine nutriret̄
Non proſequimur per ſingula Ha
bemus nomen illius angeli qui ad
te miſſus eſt virginem deſponſatā
viro. ꝛc Appellabat̄ hic gabriel. for
titudo dei. qꝛ forti mulieri quā ſa/
lomon inquirebat deputat⁹ eſt. q̄a
fortiorem forti armato nunciabat
tibi quia ſingulariter ad opera for
tis noſtre ſaluatōnis ordinatus fu
iſſe probabiliter eſtimatur Sicut in
ꝓphetia ad Danielem in reuelatō
ne confortatiua et directiua ad Io
ſeph ſponſum tuum virginalem In
nunciatione Iohannis ad zacha/
riam. In cātico celeſti ad paſtores
In monitione ne redirent ad hero
dem. ad reges. In reſurrectionis
nunciatione ad mulieres. Habem⁹
proinde nomen illius angeli q̄ pur
gauit Iſaie labia per calculum de
altari. vocatus eſt ſeraphin ab in/
incendio. Habemus de cherubin:
dictis a plenitudine ſcie. in aīalib⁹
et rotis Ezechielis. Nunc piiſſime
quero Petre quod erit nomen an/
geli te liberantis quem angelū pro
prium fuiſſe cuſtodeȝ tuum. fas cre
dere eſt nobis. Dicitur in Apocri/
fis Eſdre Sermo nobis fieri de vri
el angelo. cuius interpretatio ſo/
nat ignis dei. Vr ſiquidem ignis
el deus. ꝫ benedictiſſime deus Lice
at nobis cuius ignis eſt in Syon
et caminus in iheruſalem. in cuius
dextera eſt ignea lex. cuius eloqui/
um ignituȝ vehementer. imo qui to
tus ignis conſumens es. Cuius de
niq3 iſta vox eſt. Ignem veni mitte
re in terram. Et quid volo niſi vt

ardeat. Liceat angelũ tuũ o petre
licet et quemlibet aliorum viatori/
bus ſingulis deputatum vriel ap/
pellare. cuius officium eſt ſuauiter
vrere renes et cor noſtrum. conſu/
mere ſordes viciorum ſuccendere
totum ad virtutes. ſacrificare pie/
tatis holocauſtuz quod eſt in odo
rem domino ſuauiſſimũ Poteſt nec
negamus ſufficere nomen angeli.
quia nuncius domini eſt. ſed adde/
re videtur aliquid ꝙ angelus iſte
ſit ſpiritꝰ. et flamma ignis quia ful/
get in intellectu et ardet in affectu.
Sublevauit angelus ſpiritus hely
am igneo curru qui prius ambos
quinquagenarios e celo deſcẽdẽs
incenderat. Data fuit lex per ange
los in manu mediatoris. quantus
vero flagrauerit ignis loquitur hi
ſtoria. Cuſtos erat paradiſi flam
meus enſis. Deſcendit deniqꝫ ſpiri
tuſſanctus ſuꝑ apoſtolos in igneis
linguis factꝰ vriel in ſingulis. Quid
eſt ꝙ vriel iſte redigit quos inflam
mat in cinerem per timorem et hu/
militatem ſpiritus. mollit per pieta
tem et mititatem contra cordis du
ritiam lapideaz. reſoluit in luctum
per proprie fragilitatis ſcientiam.
corroborat per decoctionem et hu
moris fluidi reſolutionem vnde ve
nit apud animaz fames et ſitis cõ/
grua. tractabilem reddit ad conſili
um et miſericordiam. ſubtiliat ⁊ pu
rificat cor ad intelligentiam. De/
mum ſaporem et internam pacem
efficit per renouationez iuuentutis

ſicut aquile ſicut ceruorum. ſicut ac
cipitris vt ſerpentis. Note ſunt ſi/
militudines iſte quales ꝑ metapho
raz operatur in nobis vriel noſter
ſi non obſtiterit ipſi animus noſter.
anima noſtra cũ corde ſimul et ſpi/
ritu. Studioſitas theologoꝝ que/
rit plurima de cuſtodijs circa nos
angelorum ſi nos vnqꝫ deſerunt. ſi
nos ſaluandos preſciunt aut dam/
nandos. Si xp̄s magni conſilij an
gelus (cui miniſtrauerũt angeli pꝰ
ieiunium. quem et angelus in ago/
nia confortauit) habuit angelum
pro cuſtodia. Similiter ſi talem ha
buerit domina nunc angelorum fu
tura. Si deerit antixp̄o cuſtos ãge
lus. Nunquid angelus bonus lo/
qui poteſt anime noſtre ſine fanta/
ſmatum ſimulacris. quia de ordina
tione fantaſmatum per angelum. ⁊
impedimentorum remotione nõ eſt
dubium Eſt eñ modus iſte ordina
rius pro ſtatu vie. qualiter erudit
magiſter diſcipulum proponendo
per ordinem doctrinaz cognoſcen
dorum iuxta modum capacitatis
ſue. Si boni angeli ſunt intẽtores
ad bonum ſicut mali dicuntur inci/
tatores ad malum. ſi cauſent radiũ
vel lumen ſpiritui noſtro. ſi cogita/
tiones noſtras inſpiciunt. Quis nu
merus angelorum. Sit hec ſtudio/
ſitas theologis accõmoda. Deſit
autẽ curioſitas ab omnibus quos
decet amplius ſtudere deuotõni q̃ꝫ
ſubtili ſpeculatione. Certum habe/
at vnuſquiſqꝫ ſeruiens deo quoniã

omnes ſunt ſm apoſtolum admini
ſtratoꝝ ſpirit᷒.et hoc mediate vel
immediate in miniſterium miſſi pro
pter eos qui hereditatem capiunt
ſalutis. Qui vero capiunt et quot.
noli querere ſi non vis errare. Cer
tus eſto ſi bene vixeris ſub lege ma
gni angeli et cuſtodia ſuorum an/
gelorū quorum domina eſt maria
ſaluus eris.ſocius eorum factus in
euum. Studeamus igitur plus be/
ne viuere ꝙ̄ diſputare Sis o xp̄ia/
ne ſpirit᷒ aſſidue paratus ad mor/
tem. Viue deo purus velut hic et
nunc moritur᷒. Erat vnus inſignis
cauſidic᷒ in articulo mortis. Dixit
confeſſor vt voce qua poſſet dice/
ret ſeptē pſalmos Venit ad verſū
illum Quoniā non eſt in morte qui
memor ſit tui. Cepit arguere more
ſuo qualiter illud ſtare nō poterat
Nā et ip̄e moriens memor erat dei
Subintulit confeſſor. O domine tē
pus eſt penitendi et orandi. nō diſ
putandi Reſpicit omnes hec narra
tio.quoniam media vita in morte
ſumus. Angelicum potius implo/
remus auxilium.ꝙ̄ de modis auxi/
liandi diſputemus. Sciunt aduocā
di ſciunt auxiliandi.ſciunt conſulē/
di.ſciunt purgandi.illuminandi et
perficiēdi ſuū gerarchicum triplex
officium. Non eſt egroti velle medi
cantis artem.neqꝫ litigantis aduo
cati ſcientiam perſcrutari. maxime
duꝫ conſtitēit ſuper vtroqꝫ fidelis
et prudens.fidelis ne decipere ve/
lit.prudens ne decipi poſſit quales

ſunt angeli. Deputet autem anima
quelibet xp̄iana magno dei dono
ſi ſe ſenſerit affectam ad aliquē ſan/
ctorum nominatim ad propriū an/
gelum reuerenter pie et humiliter.
deputet hoc beneficio tuo o domi/
na angelorum. Magnificet tecuꝫ ſu
per iſta talis anima dominuꝫ.pſal
lat in conſpectu angelorū domino.
miniſtret incenſum deuote oratio/
nis quod offerant deo ſalutari no/
ſtro. Preterea non timuerit inuidi/
am facere anima xp̄iana ceteris ſi
forte fuerit ad vnū ꝙ̄ ad alterū de
uotior.ſi fiducialior ad quempiam
ſi frequentior ſit recurſus. Sunt re/
pleti charitate.non inuenit locum
inuidia.non querit q̄ ſua ſūt. Oīa
deputant omnia. Recurſus eſt ad
Stephanum.recurſus eſt ad petꝝ
Johannem.michaelem gabrielem.
raphaelem.vrielem/ mariam. mar/
tham cum ceteris. Tuam eīn in cō
mune recipiunt orationeꝫ vni fuſā
dūmodo par vtrinqꝫ deuotio. tuū
optant meritum non honoreꝫ a te
ſuum. Quid eīn ip̄is eſt in celo que
gloria.que laus.que magnificentia
eſt ab omnibus.quid volunt ſuper
terraꝫ. Argue tibi ſic O anima xp̄i/
ana dum impellit te ſpiritus ſuper/
bie ſuper vanitatibus tranſituris.
Si glorificanda.ſiue ſi magnificā/
da a domino in eternitate qui ſem
per et vbiqꝫ gloriam meam dicet.
Quid mihi de punctali et vmbrati/
li gloria ſuper terrā? Si vero iuſto
(quod auertat dei pietas) iudicio

damnandus ſū totus honoꝛ impē
ſus ab hominibus plus ad toꝛmē
tum mihi cedet ꝙ̄ ſolacium. Plus
inde blaſphemabit anima mea do/
minū. plus exiliet furens ſpiritus
in deum. quia nō fuit ſalutare ſuū.
plus exardeſcent inuidi demones
animaꝫ cruciare quo plus in bonū
ſenſerūt honoꝛari. Agite quod ve/
ſtrū ē miniſterium ſancti angeli dei
Depoſitū veſtruꝫ ſeruate. Poterit
omnipotens dominus homines ꝑ
ſe cuſtodire quos poſſedit fecit et
creauit. ſed voluit ſm̄ legem ſapiē
tie ſue ꝙ nos inferioꝛes reducere/
mur ad ipm̄ ſupremū per vos me/
diatoꝛes. Voluit oſtendere maie/
ſtatem potentie ſue. magnificentiā
gloꝛie ſue. quia tales habet ꝟtutes
et exercitus militantes ſibi. vn̄ no/
minaꝛ̄ dominus exercituū ⁊ virtu
tū Voluit cōmunicaꝛ̄ bonitatē ſiꝛ̄
cū virtute vobis angelis ſuis vt il
lā nedum ꝛ̄cipientes ī vobis ſed in
alios ꝯmunicare poſſetis. audebo
dicere debētis. Si deus ita res ad/
miniſtrat vt eas agere ꝓprios mo/
tus ſinat imo ſubeat ſcd̄m ordineꝫ
iuſtitie ſue Mri autē ꝓpriȷ̄ motus
āgelici ſpiritus ſūt cuſtodire viato/
res/magna nobis fiducia datur in
vrē caritatis auxilio ſi dn̄a. ſi regi/
na nr̄a. ſi mr̄. ſi ſoroꝛ nr̄a gratū vob̄
erit ſemper tales filios et fratres
dirigere pꝛotegere et ſaluare. maxi
me quia ſumus futuri ciues veſtri.
Si tanto furoꝛe ſatagit nos ſatha
nas impellere ſeducere et perdere

tantus amoꝛ veſter conabitur am
plius per impulſus bonos nos ſal
uare. Debilis ē oꝛatio noſtra pau/
per. fragilis. balbutiens. ceſpitans.
et ceca ſi non fulciatur et illumineꝛ̄
a vobis. ſi non loquelam placentē
et aptam loco eius feceritis in ne/
ceſſitatibus noſtris. Si nō ipaꝫ ege
nā et mendicam deduxeritis hoſtia
tim per vicos ciuitatis ſancte hieru
ſalē qui ſunt oꝛdines veſtri. qui ſūt
ſanctoꝝ ſāctaꝝꝗ omniū choꝛi va/
riȷ̄. qui platee patentes omnib⁹ ad
miſericoꝛdiaꝫ. Clamate nobiſcū et
nobis. panem noſtrum quotidianū
da nobis hodie. cum ceteris petiti
onibus. cum modis petendi querē
di et pꝛeſtandi per vniuerſe ſcriptu
re cōtextū. pꝛecipue euangelicū no
bis in exemplū datū. Sed et ſr̄es
habem⁹ in purgatoꝛio carceratos
ſub manu iuſtitie. futuri pꝛotin⁹ ſunt
conſoꝛtes veſtri. imo ſunt iam per
gratiā ꝯfirmatam. Viſitet eos pi/
etas veſtra. conſuletur ſedulitas ve
ſtra. ſalutate ſingulos vice noſtra.
Suggerite vt memoꝛes noſtri ſint
dū bene ſibi fuerit. Inſinuate qm̄o
nos memoꝛes ipoꝝ ſumus. quati/
nus inde cōſolationem accipiant.
Sunt nobis viatoꝛibus aduerſan
tes. mundus. caro. demonia. Vos
potētioꝛes excubie ſtate pꝛo nobis
in acie. Sunt incōmoda nobis plu
rima ratione coꝛpoꝛis: nunc ab ele
mentis per intemperiē. nūc a celeſti
bus influentiȷ̄s ꝓpter materialē ad
influxus ſuos ſuſtinendos vite in/

diſpoſitionē Fas habetis in meli⁹
naturalia etiā incōmoda vertere.
ſi naturalia poſſūt demones bona
frequenter in deterius quantū di/
uina ꝓuidentia et quantū vr̄a cu/
ſtodia ꝑmiſerit immutare. Seuiūt
aūt ꝑfidi et homicide ſi et dū ꝑmit
tit̄ eis. ſeuiūt tūc toto malignitatis
ardore ꝙ ſi nō aſtiteritis adiuto/
res in oportunitatib⁹ in tribulatio
ne quis ſubſiſtet? Tradiderūt gen
tiles nos hr̄e ab hora ꝯceptionis
quēlibꝫ vnū ſuū geniū qui cū mori
ente deficiebat. Stulti dicebant ge
niū eſſe deū qui et fata fortunaꝫꝙ
deos faciebant. Prudētiores geni/
um ad inclinationes nobis corpo
raliter impreſſas a celeſtibus refe/
rebant. Cum autem huiuſmodi
inclinationes nobis corporaliter
quedam et commode ſint duplex
genius erit nobis. bonus ⁊ malus
Aſſumunt perfidi demones ad no
ſtram vtrunqꝫ perniciem. Veſtrum
vero eſt angelice virtutes principa
tus et ptāres ex aduerſo pro ſalute
noſtra a dextris et a ſiniſtris oīa
in bonū deducere. ſi pij. ſi deuoti. ſi
ſeduli q̄ſiuerim⁹ opem vr̄am quam
querere premonetis ſepe. ꝑuenien/
tes nos in bn̄dictionib⁹ dulcedis.
Dormiebat petrus. nō orabat ali
quē ex angelis. factū eſt tamē illud
qd̄ ꝫ tractauimus in exemplū nr̄m
et angelicum preconium Angelus
aſtat fulget pulſat ſurgere clamat
Soluit et educit libertatiqꝫ relinq̄t
Sed ecce dū meditatio noſtra pro
tendit̄ in longius frater aſtat pul/
ſans ad oſtiolū ſolitudinis noſtre
queſitur⁹ (arbitror) venit ſup̄ plu/
rimis que de cantico nr̄o tractāda
ſuꝑſunt. precipue ſup̄ eo qd̄ ſequit̄
Eſurientes impleuit bonis et diui/
tes dimiſit inanes. Nō me fallit eſti
matio. Sumit ab hoc verſu princi/
piū colloquendi. Et nos parebim⁹
inquirenti. Concētus eſt centilogi/
um de impulſibus. conſedebimus.
ſit in medio noſtri ieſus chriſt⁹ do/
minus noſter

Sequitur tractat⁹ non⁹

de eucbariſtia dragmaticus. ſuper
illud Eſurientes impleuit bonis p̄
quinqꝫ partitiones. Prima par/
titio procedit per dialogū p̄ notu
las centū

Eſurientes impleuit bonis
Diſcipul⁹ Si ita res ſe
habet eſuriaꝫ obſecro qua
tin⁹ impleat me dn̄s bonis. diues
non fiam queſo ne dimittar inanis
Eſurio nihilominus in hoc cātico
noſſe quid ꝯtemplabat̄ anima ma
rie ſuper hac eſurie. Mgr̄. Legis
de diuina ſapientia dictū ex ꝑſona
ſua. Qui edunt me adhuc eſurient.
et qui bibunt me adhuc ſitient. Eſt
igitur eſuries et ſitis aliqua nō cor
poralis quā experiuntur et bruta.
Sed ſpiritualis que eſt fames non
panis materialis ſed audiendi ver
bum dei quod eſt ſapientia dei pa/

tris procedens ex ore eius in quo
viuit interior hō noſter ⁋ Diſcip.
Uide ne diſſona ſibi ſit hec expoſi
tio. Etenim ſi edentes et bibentes
ſapientiam adhuc eſurient et ſitiēt
quomō dicunt̄ hic repleri bonis?
Sitis quoqꝫ ⁊ fames dicunt vacu
itatis indigentiam. nō plenitudinē
ſacietatis. Nōne ſapientie fons et
fluuius eſt iſta ſalutaris aqua quā
qui biberint nō ſitient in eternum?
Nō aūt cohęrere vident̄. ſitiet ad-
huc et nō ſitiet in eternum. ⁋ Mgr̄.
Erras. neſciēs diuerſimode dici ſa
cietatē ſitim et eſuriē ſapientie ceu
et iuſtitie. ⁋ Diſcipul⁹. Nō poterit
hoc aptius fieri q̄ꝫ ꝑ deſcriptionē
reſolutionē qꝫ terminoꝝ iuxta mo-
rem tuum. Dic igit̄ quid ſit eſuries
quid ſacietas ſapientie Et quid op
poſita ſacietas diuitiū. quid ſit ina
nitas eorundē ꝯſequenter appare
bit ⁋ Mgr̄. Eſuries in genere de
ſcribit̄ ꝙ eſt amor vel appetitus rei
vt ꝯuenientis ⁊ abſentis. Etſi amor
ſequitur apprehenſionē intellectua
lem ſeu rationalem de qua ad pro
poſitum tunc addendū eſt in deſcri
ptione tanq̄ꝫ pro differētia ꝙ Eſu
ries eſt amor ꝯſequens apph̄enſio
nem rationalem rei ſibi conuenien
tis et abſentis vel vt conuenientis
et abſentis Sacietas ſibi correſpō
dens eſt amor conſequēs apprehē
ſionem rationalem rei vt conueniē
tis coniuncte ſeu preſentis Diſi.
Differunt ergo ſacietas et eſuries
ſicut amor et deſiderium quoꝝ ſūt
oppoſite rationes quia amor p̄ſen-
tis eſt. deſideriū vero reſpicit ad fu
turū ⁋ Magr̄. Inuenimus eſuriem
et ſitim dici non tm̄modo de abſen
ti vel futuro. ſed etiam de preſenti
iam habito quod auide ſumitur ſi-
ne penuria propterea non tollit ſa
cietatem. Rurſus auiditas ipſa tol
lit faſtidiū quaſi nouū ſemper ac-
cipiens quod habet et amet id eſt
cupiat. Unde dicit̄ auiditas qua
cupit ſimul habereꝫ tenere. Sic ha
bes in proſa Fruuntur nec faſtidi-
unt. quo frui magis ſitiunt. Exem
plum eſt in voraciter edentibus et
bibentib⁹ q̄a ſatiſfaciūt deſiderio.
neqꝫ protin⁹ illud faſtidiunt quouſ
qꝫ fiat alteratio virtutis appetētis
in aliam qualitatem ⁋ Diſcipulus
Exemplis conſentio. Sꝫ vnde ve
nit nauſea vel faſtidiū ſpirituali fru
itioni cū anima ſit immortalis nec
alterabilis in eſſentia ſua? ⁋ Mgr̄.
Prouenit hoc ex coniunctione cuꝫ
corpore Poteſt etiam in ſeparatis
ſpiritibus cum nō fuerint ꝯfirmati
variatio ꝯgnitionū ſimul et affecti
onū ſuboriri. Secus in cōfirmatis
quos fruitio diuinitatis iugiter eo
dē tenore quaſi ſemper renouato
delectabit et implebit. Quam rem
poſtulat eccl̄ia p⁹ ꝯmunionē orās.
Fac nos queſum⁹ dn̄e diuinitatis
tue ſempiterna fruitōe repleri quā
precioſi corporis et ſanguinis tui
temporalis ꝑceptio prefigurat.
Diſcipul⁹. Audio nūc q̄ꝫ ꝯſone dt
xp̄s ad hoc canticum. Beati q̄ eſu

riunt et ſitiunt iuſtitiam quoniā ipi
ſaturabunt. Et pſ Edēt pauperes ⁊
ſaturabūtur. Et alio cantico fame/
lici ſaturati ſunt ¶ Magiſter. Non
dum forte ſenſiſti quorſum te duce
re poſſunt hec cantica ¶ Diſcipulꝰ
Quorſum precor? ¶ Magiſter. Si/
quidem ad compendioſam totius
beatitudinis cognitionem ¶ Diſci
pulus. Quonam modo? ¶ Magi
ſter Paucis accipe. Si eſurientes
implentur bonis. ſi ideo beati ſunt
quia eſuriunt iuſtitiaꝫ cum additur
quia ſaturabunt. ſi beatitudo nihil
aliud ſit ꝙ̃ dei fruitō quod eſt omē
bonum. nōne conſequens eſt ꝙ eſu
rientes de quibus maria loquitur
ſint beati? ¶ Diſcipulꝰ. Conſequēs
eſt. fateor. niſi de beatitudine fiat
ſermo equiuocus ¶ Magiſter. De/
ſcribamus quid ſit fruitio dei qua
tinus equiuocatio nulla latere poſ
ſit. Eſt itaqꝫ fruitio dei operatio
ſm habitum gratie gratificantis
non impedita. ¶ Diſcipulus. Bre
uis eſt deſcriptio hec magiſtralis.
Sed vide ne cadas in illud. Dum
breuis eſſe volo/obſcurꝰ fio. ¶ Ma
giſter Non tm̄ magiſtralis eſt hec
deſcriptio ſed philoſophicalis q̄m
uis de terminis ſit contexta theolo
gicis. Deſcribit em̄ phs delectatio
nem ꝙ eſt operatio ſm naturalem
habitū non impedita. Conſtat aūt
ꝙ fruitio dei. delectatio eſt. aut nō
ſine delectatione Fruimur inquit
Auguſtinus cognitis in quibꝰ ipis
ꝓpter ſe mens delectata quieſcit.

¶ Diſcipulus. Elucefcere tenuiter
incipit ꝓportionalis ad tuam phi
deſcriptio. Sed habet vtraqꝫ du
bitationem. quo pacto deſcribitur
delectatio per operationem. cum
delectatio ſit paſſio quedam mulce
bris ad operationem conſequens.
et nō operatio. Ratio quia fit ope
ratio quaſi exprimendo. delectatio
autē velut imprimendo. Exemplū
in pueris lactentibus. vnde nomē
delectationis et oblectationis tra
ctum eſt. puer exprimit ſe ad vbera
vnde lac imprimit in os eiꝰ. ¶ Ma
giſter. Conquiſitio tua videtur a
phō ſine deciſione dimiſſa. Sed ſal
uemus vtrarunqꝫ viā. dicentes ꝙ
ſi delectatio ſit aliud ab operatiōe
cauſatur tamen ab operatione et
ita deſcriptiones dicte ſunt date ꝑ
cauſam quaſi diceremus. Delecta
tio eſt ex operatione ſm habitum
connaturalē non impedita. Simili
ter de fruitione ſuo modo. ¶ Diſci
pulꝰ. Sit ita vt dicis. Nō em̄ placꝫ
in hac re litigiū. Attn̄ nō habet in/
tentū ꝙ fruitio dei ſub tali deſcꝑti
one ſit beatitudo Cōuenit em̄ via/
toribꝰ ꝑ grāz deo fruētibꝰ ¶ Mgr
Poterit mox explanari tua dubita
tio ſi voluerimꝰ diſtinguere duplicē
beatitudinē. Vnā ſpei. alteram rei
Vnā gratie. alteraꝫ glorie qualis
diſtinctio omunis ē ⁊ accepta. Aut
ſi volumꝰ ad beatitudinē glorie ſer
monē ꝯtrahē. patiet hoc ipa addi
tio qua dr̄ nō impedita. hoc nēpe
nō implebit ꝑfecte niſi in glīa q̄ eſt

gratia conſummata nullatenus ſm
pedita ¶ Diſcipulus. Malo ample
cti fateor diſtinctionē de duplici be
atitudine. Similiter ꝙ duplex eſt
fruitio vie ſcʒ et patrie. ſcrupulus
tamen ingeritur ex preſenti dicto
tuo. quia nulla ē hic operatio ſm
habitum gratie gratificantis que
non impedimentū patiatur ¶ Ma
giſter. Et patitur ſcimus. ſed non
ſemꝑ tale qđ tollat fruitionis dei
rationeʒ Unde quadruplex in ge/
nere numeratur impedimentū frui
tionis actualis. vnum cauſat neceſ
ſitas. alterum fragilitas. tertiū va
nitas. quartum iniquitas. Cauſa
prima eſt tolerabilis. ſecunda miſe
rabilis. tertia punibilis. quarta da
mnabilis. Prima interrūpit fruiti/
onem ſed non eſſe morali ſeu meri/
torio habitu gratie remanente. In
ſecunda fruſtratur actus fruitiōis.
In tertia ſordidatur vt leproſi pā
nus propter veniales culpas que
ſunt ligna cremabilia fenum ſtipu
la. Quarta vero totum deſtruit et
eradicat fundamentum ¶ Diſcipu
lus Nota loqueris. adde qualia
ſunt adiutoria ¶ Magiſter. Nimiꝝ
conatus libertatis multiplex. Inſu
per habitus adquiſitus ex actuum
frequentatione bonorū. Iuuat pre
terea roboratio vel augmentū ha/
bitus gratie gratificantis tam in
ſe ꝗʒ in ſuis ramificationibus per
ꝟtutes dona et beatitudines. De/
niqʒ per ablationem impedimento
rum intus et extra. diuinitus per

angelos aut humana induſtria in
corpore et anima comparatam.
¶ Diſcipulus. Lataʒ aperuiſti ma
teriā quam coartes oro. ¶ Magi/
ſter. Si cupis agnoſcere precipuū
fruitionis dei pro ſtatu vie nutri/
mentum et feruoris incentiuū quid
vel quale potero cōuenienti⁹ expo
ponere ꝗʒ euchariſtie ſacramētū?
Hoc eſt ſacre communionis myſte
riuʒ in quo xp̄us ſumitur. recolitur
memoria paſſionis eius. mens im
plet̄ gratia et future glorie nobis
pignus datur. Hoc exclamādo ca
nit ſancta eccleſia Hinc ſuperad/
dit. O ꝗ̄ bonus et ſuauis eſt domi
ne ſpirit⁹ tuus in nobis qui vt dul
cedinem tuam in filios demonſtra
res. pane ſuauiſſimo de celo preſti
to. eſurientes implens bonis. faſti
dioſos diuites dimittēs inanes
Diſcipul⁹. Sanctū pulcꝛ et oſonū
das fruitionis auxiliū. De quo fi
at obſecro collocutio inter nos ꝓ
lixior ꝗ̄s ordinauit de⁹ eſſe regale
ſacerdotiū ¶ Mgr̄. Fiat vt voles.
cui ꝗ̄renti reſponſiones adijciā.
Diſcl. ¶ Dic in ꝓmis ſi beata nr̄a
iſto fuerit vſa ſacramētali cibo dū
viueret marie in illo cenaculo grā/
di ſtrato mōtis ſyon vbi ꝓmit⁹ ex
hibita eſt inſtitutio h⁹ ſacramenti
qđ añ fuit ꝑdicatū dicētib⁹ multis
ꝗ retro abeūtib⁹. Dur⁹ ē hic ſermo
cui ꝑdicatōi ꝓbabile ē inctfuiſſe ma
riā ¶ Mgr̄. Probabile qꝛ ſeqbat̄ fi
liū tc̄ vnicū cuſtodē ſuū ſic loqmur.
pede p⁹ pedē. Probabilia inſuper

ſunt plurima de et ſuper hac bea/
ta beatarum que ſunt potius acci
pienda de pietate deuotiōis q̄ȝ de
fidei neceſſitate vel temēitate aſſer
tionis vbi non ſuppetit auctoritas
ſcripture cogens aut ratō ꝯuincēs
¶ Diſcipulus. Sic accipienda. de/
creui dicta tua alioꝝqȝ doctoꝝ in
hac materia. Alioqn̄ via minus ꝓ/
na preberet̄ ad errorem. Neqȝ pla
cet ratōcinatio nōnulloꝝ genēalis
dū arguūt. Deus potuit conferre
hanc gratiā matri ſue. ergo ꝯtulit.
Potuit itaqȝ dare fruitionē patrie
ab inſtanti ꝯceptionis cū alijs mul
tis que certū eſt non dediſſe ¶ Ma
giſter. Quid ſi addat̄ ad poſſe dei
ꝙ hec decuit ipm̄ dare matri ſue
Diſcipul⁹. Redit ī mentē opuſculū
tuū ꝓ articulo ſimili in materia ꝓ/
bationis articulorum fidei. Cuius
reſolutio finalis ſtat in hoc ꝙ in re
bus ad extra non ideo deus dicen
dus eſt facere aliqua quia decen/
tia ſunt et bona. ſed ecōtra potius
ideo aliqua dicunt̄ ⁊ ſunt bona. qꝛ
deus talia vult eſſe illa. Conſonat
illud pbie apud Boetium de deo.
quem non externe pepulerūt finge/
re cauſe. materie fluitantis opus
Magiſter. Sic eſt vt meminiſti.
Sic tollendū eſt argumentum tale
ad intelligentiā veritatis niſi p̄ſup/
poſita rectitudine fidei. alioqn̄ non
edificatio ſed irriſio ſepe venit.
Diſcipulus. Quid eſt pietas fidei.
Magiſter. Habes a me lati⁹ ali/
bi quod nunc ſub cōpendio repeti
pōt. Pietas fidei eſt ꝓbabilis ſeu
veriſīlis opinio ſuꝑ aliquib⁹ q̄ de/
uotionem edificare poſſunt. que ex
ſcripturis autēticis nec clare ſequū
tur nec repugnant Et ſic accipi vo
lo que pridē vel deinceps enuncia
uero qualiter in nr̄a Joſephina pre
miſi ꝓteſtationem metro ludens
Diſcipulus Redi nunc ad priora
poſt digreſſionē hanc non penitus
inutilem. Mgr̄ Jmo neceſſariaȝ
ꝓ dicendis vt temeritas euitet̄ et
ceruicoſa ꝯtentio qn̄ ⁊ vbi ſecurior
eſt teſtib⁹ Hiero°. et Greg°. pia du
bitatio q̄ȝ temeraria diffinitio. Po
teſt igit̄ pie credi de beata noſtra.
Primo ꝙ credidit et ſciuit myſte/
riū benedicti ſacramenti. ⁊ ante in/
ſtitutionē et poſt. imo et dum inſti
tuebat̄ licet preſens fuiſſe non cre
datur nec tūc ꝯmunicaſſe ſacramē
taliter potuit. attn̄ tunc ſpiritualit̄
et ante et poſt effectū manducatio
nis accepiſſe ¶ Diſcipul⁹. Ediſſere
qua ratione fieri potuerit illud qd̄
dicis? Magiſter. Poſſū facilit̄ ex
traditionib⁹ doctoꝝ de triplici mā
ducatione ſacramēti. Quidā ſacra
mentū manducāt ſolū ſpūalit̄. Alij
ſolū ſacramentalit̄ Alij vero ſacra
mentalit̄ et ſpūaliter vtroqȝ modo
Diſcipulus. Uſitata eſt hec diſ
tinctio ſed ipaȝ per deſcriptiones
elucida ¶ Magiſter. Manducatio
ſacramenti ſolū ſpūalis non ſacra
mentalis fit per fidē hui⁹ ſacramē
ti que per dilectionem operatur
Diſcipulus. Siſtamus hic primo

cõquirentes ſi ſpiritus angelici di/
ci poſſunt frui hoc ſacramento be/
nedicto ſpiritualiter qꝛ cõſtat eos
frui deo impletos bonis ab eo Si
milis eſſet queſtio de maria beata
que non iam fruitur per fidem ſed
per ſpeciem clare et immediate viſi
onis cum inheſione perfectiſſima.
quietiſſima qꝫ per amorem. ¶ Ma/
giſter Reſpondet deſcriptio negati
ue Non em̄ prorſus idē eſt frui deo
et frui ſpiritualiter hoc ſacramento
licet econuerſo quiſquis fruitur ſpi
ritualiter hoc ſacramento. fruitur
vere deo. Deficit igitur in angelis
ratio manducationis ſacramenti.
quia non ordinatum eſt niſi ꝓ via/
toribus hominibus. Ideo recte vi/
aticum appellatur. Maria vero nō
modo ſed tūc dū inſtituebat̄ ſacra
mentū viatrix erat habens fidem.
De primo vero dicit Aug⁹. Crede
et manducaſti. Credidit maria ꝓ/
pter quod et manducauit. ¶ Diſci
pulus. Sic videt̄. tranſi nūc ad mā
ducationē ſolum ſacramentalē de/
ſcribendo eam ¶ Magiſter Sacra
mentalis manducatio dūtaxat. eſt
actualis ſuſceptio ſacramēti corpa
lis cū informi fide ſine caritate.
Diſcipul⁹. Si ita eſt ꝯfeſtim video
ſine multiplicatione queſtionum ꝙ
nec brutū nec angel⁹ nec infidelis
nec heretic⁹ nec diſcredens hoc ſa
cramentū comedunt hic ſacramen
taliter ipm̄. Ratio perſpicua eſt qꝛ
fide carent Infantes vero baptiſa
ti quia fidē habent habitualē ſeu
fidei ſacramentū. aſſumere pn̄t etiā
ſacramentaliter. qꝛ de ſpirituali cō
ſtat ꝓpt̄ habitū fidei. Alioq̄n quō
verꝫ eſſet generaliter illud verbum
xp̄i Niſi manducaueritis carnē filij
hōis non habebitis vitā in vobis
Conſequēter habet̄ quid ſit mādu
catio ſacramēti ſpūalis ſimul et ſa
cramentalis ſi due precedentes iū/
gant̄ in vnā ¶ Magiſter. Liberat
nos a multiloquio preuolās inge/
niū tuū. Nunc accipe qualis et q̄
frequens fuerit manducatio marie
preſupponēdo ꝓ dicendis ꝙ in ipa
nō minor fuerit fides cū caritate
circa figuras hui⁹ ſacramenti da/
tas in lege ſcripture ſimul et natu/
re q̄ in alijs patriarchis ꝛ ꝓphetis
ſaltē poſt ꝯceptionē Ihu xp̄i ¶ Di
ſcipulus. Nō dubito q̄n ex tunc nō
obſcurior ſed clarior fuerit in ea fi/
delis cognitio cū caritate pre cete
ris patriarchis et ꝓphetis imo et
apl'is. Quicquid ſit de illa pōne ꝙ
ab vtero fuerit ab ea ꝓuentū rōis
iudiciū cū actuali opatione grāru
ſimul ꝛ virtutū. Sumūt argumētū
ab exultatiōe Iohīs in vtero mr̄is
Addunt ꝙ nec in ſomno ceſſabat
opatio talis in actu mētis Iūgunt
ꝙ oīa ſciuit tūc q̄ beati ſciūt lꝫ non
cū claritate pari. Sufficit āt ad rē
nr̄ā ſolidior poſitio quam me dixi
nō ambigē. Deduc vltra qđ inten
dis ¶ Mgr̄. Dignare me laudare te
Vgo ſacrata ſimul cū bn̄dicto fructu
vētris tui Ihu xp̄o. Da de ligno vi
te dignos ac ſalubres fruct⁹ carpe
ſiue excerpere. Da theoreumata di
gna promere quoꝝ ſit hoc primū

Maria Sicut pre ceteris in via eſuriit iuſtitiã. ſic pre ce/
teris puris viatoribus impleta fuit
bonis ex illo in illoꝝ ꝑ illũ q̃ ẽ om̄e
bonum. dicens ex ſententia anime
ſue magnificanti deũ. Benedic ani
ma mea dominum qui replet in bo
nis deſiderium tuũ. Diſcipulus.
Conſentio
Magiſter. Maria Sicut pre ceteris in
via cognouit credidit et intellexit
figuras legis et nature xp̄i ſacer/
dotium preſignantes. ſic in illis aut
per illas mãducauit fruitiue bene/
dictum fructum ventris ſui. et ſpiri
tualiter eius ſacramentũ vnde ex/
ultauit ſpiritus meus in deo ſaluta
ri ſuo Diſci. Conſentio. Mgr
Maria Dũ legebat Dauid pa
trẽ ſuũ, dicentẽ de xp̄o fi/
lio ſuo Tu es ſacerdos i eternũ ꝯm
ordinem melchiſedech qui ſcȝ panẽ
et vinum obtulit ex tunc intellige/
bat et mãducabat ſpiritualiť hoc
ſacramentum benedictum. vnde ce
cinit. Magnificat anima mea domi
nũ Diſcipulus. Conſentio.
Magiſter Maria Pſallens illud
dauiticum. Me
moriam fecit mirabilium ſuoꝝ mi/
ſericors et miſerator domin' eſcaȝ
dedit timentibus ſe. Memor ero in
ſe. teſt. ſui. Credebat et intelligebat
hanc eſcam ſacramentalem figura
ri ⁊ in figura comedebat eaȝ. et te/
ſtamentum ſperabat hereditatis
eterne Diſcipulus. Conſentio
Magiſter Maria Non minus re
fecta ẽ et imple
ta bonis huius ſacramenti q̃ȝ pa/
tres antiqui quos loquiť apoſtol'
ꝗ eandem eſcam ſpiritualem man/
ducauerunt et eundeȝ potum ſpiri
tualem biberunt. Biberunt aũt de
ſpiritali ꝯſequẽte eos petra. petra
autem erat xp̄s qui eſt vere panis
qui de celo deſcendit Diſcipul'.
Conſentio
Magiſter Maria Dum ſtans
vel orãs in
templo aſpiciebat credebat et in/
telligebat omnes oblationes victi
mas et holocauſta. ſacrificia inſuꝑ
matutina et veſpertina mãducãs.
implebať bonis huius benedicti ſa
cramenti etiam ante ꝯceptum bene
dicti fructus ventris ſui Diſcipu
lus. Conſentio
Magiſter Maria Sicut in/
tellexit fi/
lium ſuũ fuiſſe agnum qui occiſus
eſt ab origine mundi prout Jobs
in Apoc. loquitur. Sic recolens ſa
crificium abel et eius martiriũ frue
bať xp̄o agno q̃ fuit figuraliť occi
ſus in eo ꝓmitie martiꝝ et virgini
tatis ꝯſecrator. Diſci. Cõſentio.
Magiſter Maria Dũ celebraba
tur phaſe ſiue
paſcha iudeoꝝ. celebrabat et ipſi'
aia cũ exultatõe ſpũs paſca noſtꝝ
qd̓ immolat' eſt xp̄s quẽ epulabať
in azimis ſinceritatis et veritatis
fermento veteri reiecto cũ fermẽto
malicie ⁊ nequitie Diſcipul'. Cõ
ſentio Mgr. Maria Quocunqȝ
loco fuerit
corꝑaliter in veſpere cenẽ domini
comedit ante ⁊ poſt inſtitutionem
huius ſacramẽti veꝝ corp' ⁊ bibi

ſpiritualiter verũ ſanguinez filij ſui plus appropriate duz illud iudas comedit ſolum ſacramentaliter ſi fidem informez tũc habuit. aliter nõ Ceteri vero tam ſpiritualiter ꝗ̃ ſacramentaliter receperunt. ¶ Diſcipulus Conſentio. ¶ Magiſter.

Maria Veſpere dicte cene dicẽda fuit frui corpore et ſanguine filij ſui plus appropriate ꝗ̃ ipſe xp̃us. dicitur ſe cibaſſe eodẽ pane et vino myſtice conſecratis quia non in fide ſed in clara viſione nec in augmentuz charitatis ſe ipſo fruitus eſt. Diſcipulus. Conſentio Magiſter.

Maria Dicto veſpe Jonis ſãcto. Et ſi non fuit inſignita caractẽ ſacerdotalis officij dum Judas illum ſuſcepit. Nihilominꝰ nũc et antea et poſtmodum fuit in regale ſacerdotium pre conſortibꝰ ſuis iuncta. non quidem ad conſecrandum ſed ad offerendum hanc hoſtiam puraz plenam et perfectã in altari cordis ſui. In quo ſemper ignis ardebat holocauſti. Fuit cm̃ rubus ardens incombuſtus Diſcipulus. Conſentio Magiſter

Maria Plus complacuit deo plus humano generi profuit poſt xp̃m benedictum fructum ſiue filium ſuũ offerendo ip̃m ſpontanee in holocauſtum in ara cordis ſui. feruentiſſima charitate ſuccenſi quãuis hoc primitus fieret in enigmatibus et figuris ante cenam hanc benedictam fructus ven

tris ſui ¶ Diſcipulus Conſentio Sed ecce numeraſti quaſi fructus duodecim ligni vite quod in paradiſo viderunt Ezechiel et Johannes tranſplantatum iuxta decurſus fluuij defluentis a ſede throni dei et agni ſm ripas duplices a dextris et a ſiniſtris Dixiſti d̃ ſiniſtra figurarum in lege nature ꝛ ſcripture veteris notatarum. Adde ſi vis totidem ex dextra. fructus veritatum in euangelicis hiſtorijs completarum maxime quia dixit apoſtolus Sacramentũ chriſti abſconditum fuiſſe a ſeculo. ſed in eccleſia et ab eccleſia propalatum ¶ Magiſter. Dictum apoſtoli non. ita ſtrictum accipienduz putaueris vt nõ aliqualiter fuerit et ab aliquibus intellectum. quippe ſine cuius fide implicita vel explicita. nunquã fuit ſalus. Non tamen fuit ante legem gratie ſicut in ipſa realiter exhibitũ ſeu opletum. Faciã igit̃ quod hortaris. Et ſit theorema primum

Jeſu Tua fruitio eſurientes replẽs bonis virtuoſiꝰ affecit marie ſpm̃ ꝗ̃ corporalis cõtrectatio et lactatio ſuauiſſima tui ipiꝰ q̃ es benedictus fructus ventris ſui. Ratio qꝛ cũ maiori merito vñ exultauit ſpũs ſuus in deo ſalutari ſuo ¶ Diſcipulꝰ. Conſentio ¶ Mgr̃

Jeſu Tua fruitio ſeu manducatio eſuriẽtes replens bonis mirabilior fuit ꝛ virtuoſior ſuo mõ in maria ſil̃ et virginali ſponſo ſuo Joſeph ꝗ̃ ſola ctrectatõ vel viſio

corporalis dum natus es in beth/leem iude. dum reclinatus ſuper fe/num iacuiſti in medio duum anima/lium in preſepio quaſi pabulum iu/mentorum. Et certe comparatꝰ eſt homo iumentis inſipientibus qui/bus te dediſti cibum. Et ad quorū vilia et ſordida corda ſepe venis concinentibus cum eccleſia choris angelorū. Gloria in altiſſimis deo. Et in ter. pax ho. bo. vo. Diſci. Silētio meo deinceps cōſētire vide ar vbi nihil addidero ¶ Magiſter. Ihū Tua fruitio ꝑſentabatᷓ Marie et Joſeph in circūciſiōe quādo pri mo fudiſti precioſum ſanguinē tuū non dubium cum clamore valido ⁊ lachrymis. vnde tunc exauditus es pro tua reuerentia ¶ Jheſu. tua fruitio figurabatur in oblationibꝰ trium regum pro primitijs gentiū. q̄m tūc figurā intelligebāt Joſeph et maria confitentes in corde ſuo. ſicut orās poſtulat eccleſia vt que ſolenni celebramus officio purifica te mentis intelligentia cōſequamur ¶ Jeſu. tua fruitio fuit ipi Simeo ni qui iuſtus erat et timoratus Si mul et anne ꝓphetiſſe cum parenti bus tuis in exultatione ſpiritus et gratiarū actione cognita dum ex/clamauit Symeon benedicēs deū et inter vlnas te puerum baiulans Nunc dimittis ⁊c. Deniq̄ʒ in oblati one et immolatione turturum aut pullorum columbarum cognoſce/bant oblationem tui ipſius in cruce ſignatam. ¶ Jheſu Tua fruitio fu

it in maria et Joſeph per illud vni/uerſum peregrinationis ſeptenniū dum preterea fuiſti ipis ſubditus ſtans in medio ſicut qui miniſtrat tam in domus obſequio q̄ʒ in fa/brili fortaſſis opificio. Vnde dictꝰ es a iudeis nedum fabri filius ſed faber. manſiſti vſq̄ʒ tempus dum eras quaſi incipiens triginta anno rum vt putabaris filius Joſeph. ¶ Jheſu. Tua fruitio guſtabatur iam a maria et ab apoſtolis credē tibus dum predicaſti, hoc ſacramē tum et dum abeuntibus alijs queſi uiſti a remanentibus. Nunquid et vos vultis abire. Reſpondit petrꝰ illuminatus intus a patre fortaſſis et a matre tua aſtante nutibus et ſignis admonitꝰ. Domine ad quē ibimus Verba vite eterne habes et nos credimus hoc primo. De/hinc et cognouimꝰ. q2 tu es chriſtꝰ filius dei. ¶ Jheſu. Tua refectio dum maria recepit eccleſie ſacra/mentum etiā ſacramentaliter maxi me poſt aduentū ſpūſſancti q̄n ce/pit hoc ſacramētū frequētari fuit admirabilior ſuo modo q̄ʒ mater/nalis generatio verbi dei. Hec enī fruitio ſacramentalis ponit gene/rationē verbi dei et aliud multum vltra in admirationē et vtilitatem oīm a ꝓgenie in ꝓgenies timētibꝰ eum ¶ Ihū Tua fruitio ſacramē talis fuit miniſtrata marie viatrici ſicut pie credi poteſt nedū a Johā ne cuſtode. nedum a petro vicario tuo et totius eccleſie principali.

Nexetiā a diaconibus ſeptem cō/
ſtitutis ad hoc ipm̄ inter quos pri
mus fuit Stephan⁹.imo et a quoli
bet paſſim ſacerdote ſine diſtinctio
ne. quia ſic exigebat humilitas ma
rie ſingularis dū attēdebat opoꝛ/
tunū tempus et loc⁹ ¶ Jheſu Tua
fruitio ſacramentalis quo maria
impleta eſt bonis exemplar erat et
eſt omnib⁹ fidelibus ꝙ eſuriāt hoc
ſacramentū ⁊ impleant̄ bonis eius
cū fidei certiſſime firmitate q̄ ſpez
et dilectionē operat̄. Deniqꝫ ꝙ nō
inuanū vel omiſſionē et ↄtemptum
gratiā hanc id eſt eucharistiā ſuſci/
piant. ¶ Jheſu. Tua fruitio ſacra/
mentalis impleuit mariā pꝛius bo
nis q̄ꝫ obiret id eſt obuiā tibi xp̄o
iret et aſſumeret̄ in celū nec abhoꝛ/
ret a pietate fidei ꝙ tu benedictus
fructus ventris ſui totus feſtiu⁹ ad
ueniens dederis ſibi ſicut poſtmo/
dū dionyſio in carcere myſterium
hoc coꝛpoꝛis dicēs. Accipe hoc ca
ro mea qđ mox cōplebo tibi in re/
gno meo vna cū patre meo ¶ Jh̄u
Tua fruitio nunc eſt matri tue re/
gnanti in patria copioſioꝛ et auidi
oꝛ quaſi impletio ⁊ toto oꝛe dilata
to ſed ſuo modo videt̄ fuiſſe mira/
bilioꝛ in via. Ratio. q̄ꝛa difficilioꝛ ⁊
in augmento meriti ꝓpter enigma
fidei maioꝛ. ¶ Diſcipulus. Conſen
tio. ¶ Magiſter. Congaudeat igit̄
et exultet ſemper eccleſia cū iocun/
do pignoꝛi. amoꝛoſi ↄſolata dono
Ecce eñ emanuel id eſt nobiſcū de/
us quāuis abſconditus quāuis ve

latus tamen vere deus Compleuit
deniqꝫ quod aſcendens pꝛomiſit.
Ecce vobiſcum ſum vſqꝫ ad cōſum
mationez ſeculi neqꝫ iam eſt aut fu
it alia natio tam grandis que ha/
beat deos appꝛopinquantes ſibi. ſi
cut deus noſter adeſt nobis. et cer/
te ipſi non ſunt dij ¶ Diſcipulus.
Stupeo totus mecum et admirati
one ſuſpendoꝛ vnde talis qualiter
et cur hec gr̄a. hec eucharistia hec
bona gratia ¶ Magiſter. Mirari te
non ad infinita. Nolo que ſic volu/
it ſciuit et potuit. Omnia eñ quecū/
qꝫ voluit fecit. et que fecit bene fec̄.
Vidit eñ cuncta que fecit et erant
valde bona ¶ Diſcipul⁹. Cur hāc
mihi cauſaz inducis que generalis
eſt ad omnia vellem vt ad particu
larem et ꝓximioꝛem cauſaz huius
ſacramēti deſcenderes ¶ Magiſter
Si hec in pꝛimis tibi cauſa nō ſuffi
cit neqꝫ ſi mille alias aſſignauero
poteris cōtentari. nec ad intelligē/
tie lumen aſcendes. Et hoc dictuz
ſit vniuerſaliter ꝓ omnib⁹ articulis
fidei Verū ſiquidem credere opoꝛ
tet accedentez ad deum quia eſt. ⁊
quia mentiri aut fallere nō poteſt
Sed in hoc ſacramento pꝛecipue
requirit̄ firmiſſimū fidei fundamē/
tum. Alioq̄n quicquid rationis in/
ductum fuerit plus offendet et ob/
ruet q̄ꝫ edificet vel oſtendet. ¶ Di/
ſcipulus ¶ Credo ſicut eccleſia cre/
dit ¶ Magiſter. Sta firmus in hac
certitudie verboꝛū et ſecur⁹ es. aut
ſi ↄpendioſius agere vis. dic ex to

to corde xp̄ianus ſum ¶ Diſcipul⁹
Fiat aſſidue domino propitio.
Magiſter. Quid igitur vltra petis.
quid exigis? ¶ Diſcipulus Sane
Cupio vtrūqꝫ intelligere quod cre
do. tum ad conſolationem meam.
tum aliorum catholicorum fortaſ/
ſis edificationem ſimul et hereti/
corum confutationem ¶ Magiſter.
Cauſe placēt ſi tenueris illud apo/
ſtoli. Non plus ſapere q̄ꝫ oportet.
Sunt enī diuiſiones gratiaꝝ. Am/
bulet vnuſquiſqꝫ igitur prout ei di
uiſit dominus menſuraꝫ fidei Hoc
in expoſitione vel intellectu ſacraꝝ
ſcripturarum. Hoc vniuerſaliter in
omnibus operibus dei conſideran
dis obſeruari neceſſe eſt. quod q̄a
philoſophi non fecerūt errauerūt
in vanitatibus ſuis. et obſcuratum
factum eſt inſipiens cor eorum. Si/
militer et ſecte omnes hereticorum
date ob hoc in reprobum ſenſum
¶ Diſcipulus. Dabit deus melio/
ra nobis qui credimus vt intelliga
mus. non intelligere volum⁹ vt cre
damus. ¶ Magiſter. Prepoſterus
eſſet ordo neduꝫ in theologica ſed
in omni generaliter diſciplina noui
ter accedentiū ad diſcendum. Hoc
pitagoras. hoc plato hoc ſācti pa/
tres pro cenobijs. hoc omnis ſcō/
la non diſcola canit. Hoc rurſum
abſurdum eſt docentibus ne dent
ſanctum canibus. ne ſpargant mar
garitas ante porcos. ne non edifi
cent ſed deſtruant memores illius
ſapientis. Qui erudit illuſorem ipſe
ſibi iniuriam facit. Fuit notus mihi
quidam ſcolaſticus habens deuo/
tionis ſpiritū. Ingeſti ſunt animo
ſuo ſcrupuli multi queſtionū circa
benedictū hoc ſacramentum. Pete
bat inſtantia ꝯtinua diſſolutioneꝫ
dubioꝝ ſuoꝝ a maximis theologi.
quos nouerat pariſius. Quid mo/
rarer enarrando per ſingula. Cre/
ſcebat morbus ex remedijs. et ſicut
de emorroiſſa legit̄ pei⁹ in dies ſe
habebat ex remedijs et impenſis.
Conſuluit tandem vnus experto/
rū vt ad orationē totū ſe ꝯuerteret
et cōtra ſcrupulos omnes ageret.
ſuſcipiens ſacramentū. dicens hec
aut ſimilia verba. Credo ſicut eccle
ſia credit. Credidit et acceſſit. ſere/
natus eſt et ſolidatus nec paꝝ illu
minatus deinceps circa veneratio
nem huius ſacramenti ¶ Diſcipul⁹
Noui et ego illū ¶ Magiſter. Noui
ꝓinde et expertus noui nedum cir/
ca hūc articuluꝫ ſed in alijs varijs
ꝯſiliū hoc habuiſſe ſimilem effectuꝫ
quēadmodū teſtat̄ Aug. ꝙ ad vnā
vocem ceſſerunt oīes dubietatis
tenebre. et perierunt oīes queſtio/
nes quibus anxiebat̄ circa textum
apoſtoli. Deniqꝫ meminit alio lo/
co ꝙ nō ſatiebat̄ dulcedine mirabi
li. ꝯſiderare dei ꝯſiliū circa redem/
ptionē generis humani. qualē de/
niqꝫ poſtmodū in oīb⁹ articulis
fidei. nominatim in hoc ſe preſtitē͛it
experta letat̄ oīs eccleſia. Hodie
maxime ſub annuo ſolennitatis ſue
feſto quo hec ſcribim⁹ ¶ Diſcipl̄s

Orandus ergo eſt deꝰ Magiſter
Credo dñe. da intelligaꝫ quod cre
do nunc quideꝫ ex parte. tunc autẽ
facie ad faciem et perfecte oratum
eſt Diſcipulus. Quid ſi noluerit
exaudire dicens. Sufficit tibi gra/
tia mea quia credis. Fides eñ dei
donũ eſt ait apoſtolus ne quis glo
rietur Magiſter. Sufficit itaqꝫ
mihi. Sed ſi ampliora mihi libera/
litas ſua cõcedere voluerit nõ abſ
ciã nec ingratꝰ recipiam. Alioquin
deneget aut tollat omneꝫ in caligi/
ne peregrinatõnis huiuſmodi intel
ligentie colluſtrationem. ſit lucerna
pedibus meis ſolũ fidei verbuꝫ et
lumen ſemitis meis potius ꝙ̃ cum
claritate maiori. manꝰ peccatoris
per ſuperbiã aut curioſitatẽ moue
at me Diſcipulꝰ. Placet hoc hu/
militatis fundamentũ Magiſter.
Nunc ſi vis videre Jh̄m oportet
quia ſtatura puſillus es et turbe fã
taſiaꝝ te comp̄munt vt aſcendas
in arborẽ ſicomoꝝ exẽplo zachei
ſimul obedi ſapientie que poſt pre/
parationẽ huiꝰ ſacramenti ſub ty/
po immolationis victimaruꝫ ſuaꝝ
vocat ad arceꝫ Diſcipulus. Ex/
plana quid ꝑ arcem intendis et ſi/
comoꝝ Magiſter. Mentem tuam
et myſticam ſapientiã. Diſcipulꝰ
Quo pacto ſic? Magiſter Colli/
ge per interpretatõnẽ ſicomori que
ficus fatua dicitur ſimiliter et cre/
de dionyſio dicẽti ſapiam dei diui
niſſimã ſtultã eſſe. Siquidẽ ⁊ apl̄m
audi. Quod ſtultũ inquit eſt dei, ſa

pientius eſt hõibus. Et iteꝝ. Qui
vult ſapiens eẽ ſtultus fiat Hic ti/
tulus ſcole huiꝰ ſtultitia eſt traden/
te Lactantio. Audi apl̄m. Predica
mus Jh̄m xp̄m Judeis quidẽ ſcã/
dalũ. Grecis vero ſtultitiã. ſed qđ
ſtultũ eſt dei ſapientiꝰ eſt hominibꝰ
Diſcipulus. Cur ea que cõmu/
nia ſunt ꝓ tota fide xp̄iana nunc
inducis ad ſingularẽ materiã quã
tractamus Magiſter. Ratio in
ꝓmptu eſt quia nulla videt̃ apud
ſapientes huius ſeculi maior. nulla
abſurdior ſtultitia. nulla qꝫ magis
infatuat ſenſus carnis exterius et
interius ꝙ̃ hec ſapiẽtia dei. Cogni
tum eſt quid latrator iſte demens
euomuerit aduerſus leges omnes
ꝙ male ſunt. xp̄iana vero peſſima
que deum ſuũ quotidie comedit
Diſcipulus. Cum tot nephande le
ges fuerũt et horrende dantes in
ſacrificiũ et epulas homies viuos
imo filios ꝓprios et filias cũ aliis
innominabilibꝰ portentis vicioꝝ.
Colligo quantũ quale ve ſcãdalũ
et ruinã maledictꝰ iſte ſibi ſuſcitaue/
rit aduerſus hoc bñdictũ ſacramẽ
tũ Magiſter. Sic refert Lyra de
iudeis ꝙ idolatras nos exinde peſ
ſimos execrant̃. Facit ad hoc hiſto
ria iudei bullientis et tranſuerberã
tis hoſtiã ꝯſecratã pariſiꝰ ſed mira
culũ ꝯfutauit illũ. alios qꝫ cõuertit
Diſcipulꝰ. Nota loqueris. Ad
queſita nũc accede cauſã aperiens
ad intelligentiã. Cur ita deus fieri
voluerit qui omnia fecit in ſapiẽtia

Magiſter Reſpondet apl's ꝙ qꝛ
in dei ſapientia mundus eum non
cognouit. placuit deo ꝑ ſtultitiam
pꝛedicationis ſaluos facere credē
tes. Eſt aūt hec ſtultitia ꝑdicatōis
ꝙ deus pōt alia facere q̄ꝫ fecerit
aut facit ꝓ liberrimo ſue volūtatis
arbitrio. Hoc eni̅ xp̄iane religiōis
fundamentale principiū. quo cōceſ
ſo ſubuertit̄ et coꝛruit fundit' oīm
pħoꝝ radicale principium. Omnia
quecunqꝫ voluit dominus fecit. ait
xp̄ian'. Omnia quecunqꝫ fecit do/
min' dicit pħs neceſſario fecit. nec
aliter aut alias facere potuit Di
ſcipulus. Pridem recenſui mecū. qꝛ
nō pōt tradi capitalioꝛ diuerſitas
inter fidem et pħiaꝫ. Nam poſito
pħie fundamento. ſequit̄ neceſſario
mundū nunq̄ꝫ incepiſſe. Sequitur
animas humanas vl' eſſe infinitas
vel eſſe vnicā vt delirat Auerrois.
vel migrare de coꝛporibus in coꝛ/
poꝛa ꝑ infinitas reuolutōnū vices
vt ſomniabant Pitagoꝛas et Pla
to et ſequaces. aut ꝙ anima ratio/
nalis moꝛtalis eſt. Quodcunqꝫ ve/
ro ꝯceſſuꝫ fuerit ex altero quatuoꝛ
hoꝝ modoꝛum tollitur ꝯſequenter
omnis pia religio Magiſter. Ve
re colligis nunc oculos tue cōſide
rationis fide purgatos. Conuerte
ad beatā beatāꝝ Mariam perpen
dens aperte q̄ꝫ verum ſit illud ec/
cleſie laudantis eaꝫ pꝛeconiū. Gau
de maria virgo cūctas hereſes ſo/
la interemiſti in vniuerſo mundo.
pħoꝝ maxime Diſcipulus. Quo
pacto ſic? Magiſter Nimiꝝ. quia
verbū v̄ebo virgo concepit. virgo
ꝑmanſit. hoc nos credimus. ipa ꝑ
experientiam intellexit. Nihil vero
ſcitur verius q̄ꝫ doctrine experien/
tia. Hanc ſolam habere ducem et
magiſtrā ꝓfeſſi ſunt pħi. Siquideꝫ
tolle certitudineꝫ experientie. tolle
veritatē eius ſubuertit̄ pariter oīs
philoſophantiū via vel inueſtiga/
tio veritatis. Tollit̄ vero falſa. vel
inſufficiens experientia quā opina
ti ſunt pħi habere generalem. ꝙ ex
nihilo nihil fit. ꝙ nō niſi ꝯmixtione
ſeruū homo fit. ꝙ deus nec homi/
nibus nec coꝛpoꝛib' cohabitat. cū
ceteris ſine numero que oīa par/
tus ꝑ virginem noſtram expertus
falſificat et confundit Diſcipul'.
Habebat ne maria rationes alias
ab hoc vnico partus experimēto?
Magiſter. Habebat ꝓfecto per
ſpiritū ꝓpheticū tam ſuū q̄ꝫ pꝛece/
dentiū patrū. qui ſpiritus apertiſſi
ma luce ſuꝑ omnē rationem vel de
monſtrationē haberi naturalit̄ poſ
ſibilē. veritates noſtre fidei certiſ/
ſime reuelabat. et ad intelligentiam
colluſtrabat Diſcipulus. Quid
queſo dixeris? An beata nr̄a vide/
bat veꝝ coꝛp' filij ſui. dū ipm ſacra
mētaliter ꝯſecratū ſumebat? Ma
giſter Si de viſione ſenſuali queris
nec ab oculis eius in via neqꝫ nunc
in patria coꝛꝑaliter ꝑcipi pōt vt hic
eſt. Intelligi vero ſicut et credi ve/
re pōt ponit̄ ſpūs oculo Diſcipu/
lus Confundit hec intellectualis

erperientia ſapientiſſima . ſtultum
phie principiũ velut in omnibus.
Sed erat altera ne ratio Marie cõ
tra phos q̄ꝫ ꝑ reuelationem aut fi
dem? ¶ Magiſter. Erat ꝓfecto q̄ꝫ
uis ratione hãc etiã ex naturalibꝰ
et metaphiſicis officinis.et noſtra
fides plurimũ iuuaret et illuſtraret
¶ Diſcipulus. Affer obſecro ratio
nem vel moralem ſi habes. vel me/
taphiſicã vel mathematicã vl' logi
caleꝫ vel legiſticaꝫ ſm tres partes
phie ¶ Magiſter. Animaduerte in
p̄mis veritatẽ vnã.qua ſalubriorẽ.
quã ſolidiorẽ nullus vnq̄ꝫ phorũ
legit̄ poſuiſſe.nullus recte philoſo/
phantiũ tradit̄ vel neſciſſe vel ne/
gaſſe ¶ Diſcipulus. Pape .dic que
ſit illa etſi theologie conſona ſit.
Magiſter. Conſona plane. Eſt aũt
hec veritas. Quicq̄d fit.fit ꝓpt̄ finẽ
¶ Diſcipulus. Legi eam in phicis
et metaphicis ab Ariſtotl. legi ab
Auicenna.legi a ↄmentatore et Al
gaſel cum ceteris ſub hac ſentẽtia
varie demonſtrataꝫ. Nec vox vlla
experientie ↄſonantior inuenit̄.ſed
quid ad rem nr̄aꝫ? ¶ Magiſter Mul
tũ ꝑ omnia Primo quia ↄſequent̄
oportet vt ſm experientiã vel exi/
gentiam finis cetere omnes cauſe
tres habeant moderari.ſicut effici
ens cauſa ſit illa p̄ncipalis inſtru/
mentalis aut coadiuuans. Iterum
materialis cauſa ſit illa prima vel
ſecũda vel tertia. Rurſus formalis
cauſa ſit illa.ↄſtituẽs.informãs.in/
herẽs aut ſolũ exemplaris.aut ob/
iectaliter ſeu vitaliter immutans de
quibus nõ eſt differendũ ꝑ ſingula.
ſufficit applicare ꝓpoſito. ¶ Diſcipu
lus. Sufficiat.dũ p̄mitꝰ oſtenderis
veritatẽ hanc theologie ↄformem
eſſe ¶ Magiſter. Non põt ad p̄ns
efficacius exemplũ ſumi neq̄ꝫ ſubli
mius q̄ꝫ in ↄſtitutione prima gerar
chice policie vbi ſeraphin ſuꝑiores
collocant̄ et immediatiores deo.
qꝛ bonitatem et amorem dei ꝓri/
mius inſpiciunt.q̄ bonitas et amor
finis eſt omniũ alioꝝ. Ad cherubin
vero.cauſa formalis vel exempla/
ris ſpectat ſicut efficiens ad poten
tiam in thronis deſignata ¶ Diſci
pulus Lego exemplũ hoc a diony
ſio traditũ ſimul et deductũ ¶ Ma
giſter. Nunc vero ſolerter attende
ꝓ re nr̄a demonſtrationẽ moralẽ.
primo a fine ꝓ ſtultitia nr̄a contra
mundi ſapientiã que more golyad
iugulat̄ enſe ſuo. Portat inſuꝑ litte
ras/vt Vrias mortis ſue. Si enim
cuncta facta ſunt ꝓpter finẽ. homo
cũ bona gr̄a phoꝝ.ſi ſũt homines
nõ erit excludendꝰ. Nunq̄d enĩ va/
ne conſtituiſti om̄es filios hominũ
querit ꝓpheticꝰ phs hoc a dño ſic̄
impoſſibile. Eſt igit̄ hominũ finis
aliquis.et hic quidẽ ſuꝑior ad bru
ta omnia.quẽadmodũ precellit ea
ratione.qua dei capax eſt et parti/
ceps eſſe põt ꝑ ↄgnitionẽ et amorẽ
cũ memoria. Mentior ſi non Ariſtl.
inchoauẽit duos libros ab hoc pũ
cto ſm duplicem vim anime ratio/
nalis.voluntatis ſcꝫ et intellectus.

In ethicis de voluntate. Om̄ia in/
quit bonū appetūt In metaphiſica.
de intellectu. Omnes inquit hoīes
natura ſcire deſiderāt. Colligatur
acriter vtrobiq̀ ꝯſequēs deductio
quid aliud inueniemꝰ ꝯcluſū ꝗ̄ ho
mines factos eſſe ad beatitudinis
ſeu ad felicitatis ꝯſecutionez? Hec
aūt ꝯſecutio nequit haberi ſicut ꝓ/
ximo dicebať Si om̄ia de neceſſita
te eueniūt. vtiq̀ neceſſario ſi deꝰ ne
ceſſario agit ad extra. quia nulla
cauſa ſecunda eſt nō ſibi eſſentialiť
ſubordinata Sed neq̀ p̄t vlla bea
titudo manere ſi hōies vel infiniti
ponunť actu vel finiti ſub vno intel
lectu vel ꝑ mortē totaliter deficien
tes aut de beluis ad beluas ẜm ani
mā regirantes. Diſcipulus. Ir/
get vehementer moralis hec ratio
cōmunes habens ꝓ om̄i ſecta cau/
ſe partes. dic logicalē rationem.
Magiſter. Accipe ſimul cum meta
phiſicali ꝓ maiori ſolidiori ꝗ ꝯpē
dio. Pono iſtā. Deꝰ eſt quo maiꝰ
cogitari nō pōt. Debet eam logi/
cus admittere qm̄ ex eius ꝯceſſiōe
nihil ſequiť impoſſibile. Debz ⁊ eā
metaphiſicꝰ acceptare q̄ ponit deū
eſſe primū in entibꝰ. imo ſuꝑ om̄ia
quo nullū maius eſſe p̄t. qꝛ iā ſi eſſe
poſſet. eſſet. cū in neceſſarijs nō dif
ferant eſſe et poſſe ẜm Ariſtotilē
et veritatē. Pono ꝯſequenť vtriq̀
logico et metaphiſico. Cū deus ſit
optimū et ſūmū in rebꝰ et ſuꝑ oīa.
diceť recte et erit ens vniuerſaliter
ꝑfectū. Et ne ꝓceſſū impediat vel
nominis equiuocatio vel ignoran
tia. Voco ens vniuerſaliter perfe/
ctū cui nulla deeſt perfectio. nec im
ꝑfectio vlla adeſt. Et hoc anſelmꝰ
ſic explicat. Ens cui conuenit om̄is
perfectio ſeu potius omnis ꝑfectio
nis denominatio que meliꝰ eſt ipm
ꝗ̄ nō ipm id eſt vnde res ꝑfectior
diciť et eſt ſimpliciter ſi ſibi cōueni
at illa denominatō ꝑfectionis ꝗ̄ ſi
careret illa. Diſcipulus. Non vi
deo qualiter in hac deſcriptiōe en/
tis ſimpliciter ꝑfecti debeat logicꝰ
aut metaphiſicꝰ diſſentire tibi. cum
nomina ſint ad placitū. Magiſter
Vocamus ens tale deū. imo iam
non ſolū vocamꝰ cū logico ſed ipſi
metaphiſico apertiſſime demōſtra
mus qm̄ natura ſemꝑ incepit a ꝑfe
ctis. Ideo neceſſe eſt ꝙ purus actꝰ
preceſſerit omnē potentiam. Quid
aūt eſt purus actus ſi nō ens ꝑ ſe
et ſimpliciter dictū ſine additione
quacunq̀? Et hoc vtiq̀ ꝯceſſuz eſt
ab om̄ibus eſſe et eſſe deū. Nam ſi
tale ens ſimpliciter dictū nō eſt ens
quid aliud eſſe pōt? Si logicus re/
ſoluit diffinitiones ſuas ad aliquid
primitꝰ intellectū. illud vtiq̀ neceſ/
ſario dicitur ens primū et ſimplex.
Quicquid em̄ intelligiť arguit Bo/
nauentura. intelligiť vel vt nō ens
vel vt ens. Hec diuiſio eſt ꝑ imme/
diata et in p̄mo p̄ncipio ſcz vt ens
et nō ens. cū p̄uationes et negatio
nes nequeant intelligi niſi ꝑ habi/
tū oppoſitū prius intelligeť ens ꝗ̄
nō ens. Si aūt ita eſt oportebit ꝙ

ens intelligatᷣ altero modo vel vt ens in potentia vel vt ens in actu. ꝑmixto potentie vel ſine potentie admixtione. Si iſtud ſecundū decᷣ. habetᷣ ꝓpoſitū.q2 illud eſt de⁹.opor tet aūt ꝙ ita ſit ꝙ potētia non niſi ꝑ actū cognoſcitᷣ. et quaſi ꝑ analo giam Et ꝯſequenter ex pħi regula logicali. Si analogū ꝑ ſe poſitum ponitᷣ.ꝓ ſuo ſignificato principali Iſta eſt prima vera neceſſaria. De us eſt ens ꝯcedenda tam a logico ꝙ̄ a pħo metapħico.imo apud ha bētes veram tᷣminoꝝ illoꝝ duoꝝ notitiā.Ens et de⁹ dicenda eſt per ſe nota nō min⁹ ꝙ̄ primū ꝑncipiū ¶ Diſcipulus Irrefragabilitᷣ mihi videris cōplecti iuncto ꝙ ſi ens in potentia prius dicatᷣ intelligi.neceſ ſe eſt hoc fieri reſolutiue per ens in actu.ſed perge ꝯſequēter. ¶ Magi ſter. Precurro.tu ſequere. Si deo competit omnis denominatio ꝑfe ctionis ſimpliciter.abiecta prorſus īꝑfectione.cū ꝑfectius ſit agere li bere.ꝯtingenter.extra ſe. ꝙ̄ neceſſi tate nature. Cōuenit hec libertas deo.ꝙ̄uis em̄ libertas ꝯtingentie nō ſit perfectionis ſimpliciter reſpe ctu finis. eſt tn̄ ꝑfectionis reſpectu ordinatoꝝ in finē qn̄ ſine talib⁹me diis finis nedū haberi vel adquiri pōt ſed obtinetᷣ neceſſario ſicut eſt de deo cuius perfectio non depen det ab aliis extra ſe.alioqn̄ nō eſſ3 ꝑ ſe ſibi ſufficiens. alioqn̄ preterea nō poſſet eſſe beatus abſq3 creatu ris Diſcipulus. Fecim⁹ ab incho

ata ſacramēti eucharistie materia digreſſum plus mole ſententiaꝝ ꝙ̄ verboꝝ grauidum.nō tn̄ inutiliter ad exaltationē ſtultitie xp̄iane con tra ſapientiā mundanoꝝ ¶ Magi ſter. Quid ſi voluerim⁹ traducere metaphiſicā ad rem nr̄a3 ¶ Diſci pulus. Vide oro quid agas. quia nō habet eucharistie ſacramentum emulā acriorem que ꝑ ſuas acribo logias id eſt demonſtrationes po tiſſimas ꝗ ꝑ ꝯmunes animi ꝯcepti ones oppugnare nos ſatagit. Cō ſtat ait ꝙ ſi due qͦtitates iuxta po nantᷣ et neutra alterā excedat am be ſunt equales. Iteꝝ ſi ab equali bus inequalia demas que remanēt ſunt inequalia. Totū eſt maius ſua parte. Et ita de ceteris ꝑ ſe notis. Ecce vero clamat iſta. Ecce corp⁹ humanū ſolite quātitatis applicatᷣ hoſtie paruule.nec tn̄ excedit vl ex cedit ¶ Magiſter. Eſſet vtinam no bis intellectualis iſte vigor eleuat⁹ ſuꝑ fantaſiā et imaginationē quē admodū fuit in maria.perſpicuum eſſet ſtatim ꝙ aduerſus hoc ſacra mentū metaphiſice poſitōnes nihil ꝯcludūt. Poſſem⁹ inſuꝑ ex diuerſis eloquiis filiaꝝ metapħice que ſūt Ariſmetrica Geometria Muſica ꝑ ſpectiua. Aſtrologia gratas acci pere ꝓ nobis manuductiones. S3 ad ꝯpendiū ſatis ſit hic explodere q̄ obiecta ſūt ꝑ diſtinctionē. Quid eſt quantitatē applicare quantitati Aut hoc fit dimenſiue.aut ꝯmenſu ratiue.vel circūſcriptiue.et ita meta

phiſicas ↄceptiones non negam⁹. aut applicatio fit tm̄modo diffiniti ue et nō localiter. queadmodū anima rationalis applicat̄ corpori ſuo tota in toto. et tota i qualibet parte non localiter. Et ſuper hoc nihil ad metaphiſicā cui deeſt intellectualis oculus fide purgat⁹ vt poſſit diuinū hoc myſteriū intueri. Dem⁹ queſo deū plus noſſe q̄ȝ metaphiſicus naturalis pōt intelligere. Si filia ei⁹ aſtrologia potuit inueſtigare licȝ vmbraliter et impfecte. virginē beatā geſtare in gremio puerū celitus in ſigno virginis quem aliqui Jħm vocant. ſicut teſtis eſt Albumaſar. Nō abnegem⁹ partū noſtre virginis. qꝛ talis decȝ partus deū ¶ Diſcipulus Omiſeris iſta ꝓ nūc fauorē fidei ſonantia et ad defenſionem ꝓriam intende docens quēadmodū quantū corp⁹ alteri poſſit coaptari modo nō quātitatiuo qm̄ exemplum de anima rationali nullū eſt vere. caret em̄ quantitate ¶ Magiſter. Fiat hoc ꝑ ↄuerſionē panis in corpus xp̄i iam exiſtens. accidentib⁹ panis remanentibus. Jta ꝙ iam corpus xp̄i non eſt hic locatū in hoſtia ꝑ dimenſiones ꝓprias. ſed per illas que panē afficiebant Et quia quelibet pars panis tranſſubſtantiata eſt in totū corp⁹ xp̄i. ꝓpterea totū eſt in tota hoſtia et totū in qualibet parte. non plus habens poſitionē ad locū dimenſiuā q̄ȝ anima noſtra ¶ Diſcipulus Etſi preſupponat hec reſponſio tua rem valde mirabilē. non tn̄ ita deo impoſſibilē q̄n ſubſit ſibi cum voluerit poſſe. Neqȝ em̄ maius. eſtimo rem eſſe mutare in aliam per potētiam obedientialem creature q̄ȝ rē ex nihilo ꝓducere. Sed quid diceretur ſm̄ poſitionē illorum qui cōtendunt panis ſubſtantiam remanere tanq̄ȝ ſit facilior ad ſaluandū hec poſitio. ¶ Magiſter. Jmo vero difficilior et hereticalis. tum quia damnata per eccleſiam. tum quia tollit veram exiſtentiam corporis xp̄i in hoc ſacramento. Non em̄ remanet via vel ratio ſaluandi verā preſentiam actualem corporis xp̄i niſi quia tranſſubſtantiatus eſt panis in ipm̄. ſed ſaluat̄ modo dicto. Fallitur itaqȝ pħoꝝ mathematicorum imaginatio quaſi totum corpus ſit extenſum et extenſiue ſub dimenſionibus hoſtie. ita ꝙ propria quantitas ſit ratio ſibi eſſendi in loco. quaſi ꝓpterea ſit reſpectus ad locum ſicut eſt ad inuicem partib⁹ in toto. neqȝ tamē dimēſiones panis remanentes afficiunt corpus xp̄i vel inherēt ſibi. ſed per ſe ſtant ab omi corpore ſeparate. Unde ſicut dicimus nos petrum videre dum videmus ſua accidentia vel figurā Jta dicimus nos videre corp⁹ xp̄i dum videmus accidentia panis illius qui in ipm̄ tranſſubſtantialiter conuerſus eſt ¶ Diſcipulus. Cauſam aperis cur predictus error dū putatur eſſe facilior deſtruit totaȝ fidem huius ſacramēti de vera exiſtentia corporis xp̄i ſub ſpeciebus panis que non ſolum figurant ſed

continent. Alioquin ſi non contine/
rent non plus eſſet hoſtia adoran/
da ꝙ petra deſerti que xp̄m figu/
rabat. Petra autem erat xp̄us ait
apoſtolus. Sic de figuris omībus
alijs. Sic de imaginibus et pictu/
ris et litteris curreret argumentū.
Deniqꝫ nec fides haberet merituꝫ
nec veritatem xp̄i verbum. nec effi/
caciam eius ſacramentuꝫ ¶ Magi
ſter. Vnde ꝙ fieret iniuria predica/
toribꝰ primitiue eccleſie doctis ab
ore ꝓprio beate virginis. Sicut et
paulus aſſerit ſe hanc veritatem a
domino accepiſſe Poſſem adduce
re mira ſuper hac tranſſubſtātiati/
one mōſtrata per alia Inſuper ma
nuducere legis vtriuſqꝫ mira exem
plo ambroſij promptum eſſꝫ. Sed
ſi ſenſus deficit ad firmandum cor
ſincerum ſola fides ſufficit ¶ Diſci
pulus. Sufficit mihi plane quāuis
claritas intellectualis rationis ad
vita ſit deo laus et gloria. Claret
ex fine ꝙ inſtitutum eſt hoc ſacra/
mentuꝫ quatinus oſtenderet deus
immenſitatem ſue potentie. Incom
prehenſibilitatem ſue ſapientie Ine
narrabilitateꝫ ſue beniuolentie. Et
hec triplex ratio eſt potiſſima q̄m
in perfectione finalis cauſe ſolida/
tur. Propterea tranſfer te nunc ad
declarandum copioſiſſimā vtilita/
tem huius ſacramenti et poſtmo/
dum regredi poſterius ad ceteras
queſtiōes ſi fuerint inſinuati fructꝰ
ꝓ benedictiſſima Virgo benedicti fru
ctus ventris tui. vnde crebro ceci/
niſti magnificans cum exultatione
ſpiritus ad ſupmentales exceſſus
rapta. Eſurientes impleuit bonis.
et diuites dimiſit inanes. ¶ Magi/
ſter. Eſuries in p̄mis neceſſaria no
bis eſt. ſi tantis querimus impleri
bonis ¶ Diſcipulus. Sic putandū
ſed quid impedit aut quid inducit
hanc eſuriem aperire paucis non
poſtponas ¶ Magiſter Scis quid
obſtabat filijs iſrael ne manna ſa/
peret eis ſed verteretur in nauſeaꝫ
¶ Diſcipulus. Murmur improbuꝫ
et ingratuꝫ quia deſiderabant car
nes allia porros et pepones egy/
pti ¶ Magiſter Caueamus ſimiles
fieri. Guſtatis quippe tam vilibus
egyptiace tenebroſitatis eſcis de/
ſipit omnis cibus ſpiritualis. Eſu/
ries itaqꝫ cauſatur ex euacuatione
ſtomachi. a noxijs humoribꝰ. hanc
vero paupertas ſpiritus facit. Ex/
emplum habetur xp̄i crucifixi. non
vult bibere vinū ſecularis delecta/
tionis. q̄ mirratū. q̄ felleū. q̄ ace/
toſū ē ſpū Dicit cū p̄s. Renuit cō
ſolari aīa mea. Memor fui dei et de
lectatꝰ ſū. Rurſus ip̄e timor domini
reuerētialis obediēs et hūilis ope
rat̄ eſuriē ſanctā. q̄ ſanctā a ſeculo
inanitatē. Mititas p̄terea cū pieta
te tollit virꝰ amariſſimū rancoris
et inuidie. Scientia vero cū luctu
purgat et abluit vaſculū cordis a
ſinthomatibꝰ et fetoribꝰ p̄teritoꝝ
criminū. Confert̄ p̄inde fortitudo
ſanitatis in ſpū vn̄ ꝯſurgit eſuries
et ſitis iuſtitie. Et vbi iuſtitia ſi in
hoc defuerit ſacro? Deniqꝫ pꝰ di/
xerat ꝓpheta de male habentibus

Omnem eſcem abhominata eſt ani
ma eoꝝ. Dodit. Clamauerunt ad
dominū. Sequitur Miſit verbū ſuū
et ſanauit eos de interitionib⁹ eoꝝ
Et q̄uo ſanauit? niſi quia faſtidio
pereuntez recreauit appetitū. Ideo
ſanauit. quia non in ſolo pane vi/
uit homo ſed in omni verbo quod
procedit de ore dei. At vbi mittit
iſtud verbum preſentialius alibi q̄
apud hoc ſacramentum? Deſit igi/
tur iners deſidia que ſibi noxios ex
indigeſtōne humores attulerat cū
per exerciciū calor non acuitur in
ſpiritu ſed langueſcit. Aſſit tandez
maſticatio per integros et fortes
meditationis ſancte dentes. quo fi/
et vt cibus ita ruminatus plus ſa/
piat plus appetat. ac pinde plus
nutriat. Suffecerit hic pro preſenti
dragmate pſalterij marie ſup hac
cordula Eſurientes impleuit bonis
per notulas centum. Porro ſuper/
ſunt longe plura que certis ex cau/
ſis cenſeo conuenientius per ſolilo
quium q̄ per alloquium noſtrum
meditanda eſſe vel quantum no/
ſtra pſaltes impetrauerit ɔtēplan
da. Tu interim frater tecum habi/
ta. poſtmodum fiet dum reditus
erit nobis ad commune colloquiū
doctrinalis apertio ſuper oībus
in ſoliloquio perſonatis. Diſcipu
lus. Longanimis expectabo:

Explicit primus tractat⁹

Sequit̄ alter ſoliloqu⁹ multa varietate diſtinctus. Et ſunt in eo particule quaſi notule cantabiles cētene vel vltra p loco pegrinacōis mee

Magnifica anima mea do/
minum. dum clauſo ortuli
noſtri florētis hoſtiolo va
camus a ſeculo. dum nullus obſtre
pit alienus. Loquar nunc ad cor
tuum. dicam. Magnifica precor ani
ma mea dominuz. Magnifica quo
niā magnifice fecit. Eſurientes eī
impleuit bonis. Dedit nobis pa/
nem de celo verum ſub vmbracu/
lo ſacroſancti eucharistie ſacramē/
ti. Dedit et nobis abunde omnia
ad fruendum in hoc benedicto fru
ctu ventris tui. O benedictiſſima fe
minaruz. Fas tibi eſt o anima mea
fas gloriari et ex toto dicere. Sub
vmbra illius quem deſiderabam ſe
di et fructus eius dulcis gutturi
meo. Sede igitur ſolitaria ſede et
ſile et leua te ſuper te ſede per quie
tem non per torporem. deus imple
bit deſiderium tuum in bonis. deſi/
derabas dilectū ex dilecto. dilectū
per amorē amoroſiſſimū Ecce ſub
vmbra iſti⁹ ſedes ſub ſacris eucha/

riſtie ſimbolis.os aperi per auidi/
tatē deuotionis et attrahe ſpiritū
caritatis. Dilata os tuum per de/
ſiderij feruorem. Ipſe ẽm ꝑ miſſum
ſuum complebit illud. Et quibus
implebit? Plane fructu eius qui dul
cis erit gutturi tuo. Sit o aīa mea
guttur tuū ſicut dilecti tui ſuauiſſi/
mū. Noli cadere in maledictionem
talium quales ꝓpheta deteſtat᷑ Se/
pulcrū patens eſt guttur eoꝝ. Ca/
ue fetores horridos exhalare cri/
minaliū ſepulcroꝝ. Noli ſcatere te/
tris detractionū. aut quarumlibet
ſpurciciaꝝ cadauerōſis feditatib᷒
et vermibus. Sit purum ſanctum
nitidius oleo letitie guttur tuū Sit
vinū optimū dignum dilecto ad bi
bendum et labijs illius et dentib᷒
ad ruminandum. Experieris certe
viciſſitudinem dilecti. quia dulcis
eſt gutturi tuo fructus eius. Fru/
ctus iſte ſi neſcis o anima mea. fru/
ctus eſt trium ſeminū. Triceſimus
incipientibus. Sexageſimus profi
cientibus. Centeſimus perfectis.
Seminatus fuit in terra non excul
ta vel operta. ſed fuſo tm̄modo im
bre celitus cum voto ſpiritusſancti
viuifico qꝫ calore. decoctus fuit me
ridiano ſole paſſionis. Datur tibi
nunc velatus nebula. Dixit ſapiēs
ꝙ in feſtinatione nebule eſt omniū
medicina. Suſcipe latentem. ſede
vacans tibi et ſibi ſoli. Senties af/
firmo quid ſapiat verbuꝫ illud Et
fructus illius dulcis gutturi meo.
Guſtabis itaqꝫ o anima mea qm̄
ſuauis eſt dominus guſtabis bonū
verbum eius ⁊ virtutes futuri ſecu
li. credes ſapientie de ſe illa preco/
niſanti. Spiritus meus ſuper mel
dulcis et hereditas mea ſuper mel
et fauum. Curres poſt exhortatio/
nes. Tranſite ad me omnes qui cō
cupiſcitis me et a generationibus
meis adimplemini. Surge propēa
o anima mea. Curre. ecce trahit te
dilectus tuus poſt ſe. Trahentem
ſequere. ſecura ſede ſub vmbra ſa/
crorum eucharistie velaminū. Expe
rieris ſane. gratulabunda qꝫ can/
tabis. Et fructus eius dulcis gut/
turi meo. Guſtato fructu dulcis a/
mici tui. Quid ſupeſt o anima mea
quid dicis. quid ſperas. quid ge/
mis? Accipio furtiue venas ſuſurrij
tui clamans introrſus cum ſilentio
Sitio. Introducat me rex in cellā
vinariam. poſt cellaria fructus ſui
En ipſe eſt vitis vera. cuius vinum
generat virgines. nec ſolum gene/
rat ſed impregnat. Det ipſe virum
illū. det bibē ſobriā ebrietatē ſpūs.
Introducat me in cellam vinariaꝫ
Quid tibi vis o anima mea? Du/
dum dixiſti poſt petitum oſculum
oris ſui. Meliora ſunt vbera tua vi/
no. Et iterum. Memores vberum
tuorum ſuper vinum. Cur nunc vi/
num petis? Sed pro te mihi reſpō/
deo. quoniam ipſe tibi eſt lac et vi/
num ſiquidem. et vbera eius ſunt
botri vinee. Loquitur quoqꝫ. bi/
bi vinum cum lacte meo. Uo/
cat inſuper Comedite amici et

bibite et inebriamini cariſſimi. do/
cte facis O anima mea. inuitata
non abnegas. non diſſimulas. non
cauſaris. Dulcis fuit fructus eius
gutturi tuo. queris ſitiens et voca
ta bibere vinum diuine ſuauitatis
poſt vbera conſolantis humanita/
tis. petis impleri quod ſequitur In
troduxit me rex in cellam vinariam
Quid agis anima mea. quenā hila
ritas vultus. quis tremulus et ho/
norus oculoꝝ nitor. quiſnā omnis
geſtus. om̄is alacritas letitia ſim̄
et voluptas? Quid ſiles. quid qua/
ſi ſpaſmata ſtupes? Uere agnoſco
quia introduxit te rex in cellam vi
nariam. ordinauit in te caritatem.
imo caritate vulnerauit te Imo ca
ritatem ſi dici poteſt. ſicut ſine mo/
do. ſic ſine ordīe dedit. Hinc modꝰ
dilectionis tue non habꝫ modum.
hinc tota liqueſcēs. tota collabēs.
tota te non ſuſtinens ſuſpirabūda
ſuſurras. Fulcite me floribus. ſtipa
te me malis. quia amore langueo.
quia vulnerata caritate ego ſum.
Meditor ego mecum dummodo te
talem inſpicio. O triſtis nuꝑ anxia
et pauꝑ anima mea. quāta et qua/
lis ſit. hec dextre dei ſponſi tui mu/
tatio mirans et ego tecum recog/
noſco. Itaqꝫ libet exclamare. O ꝙ̄
bonus et ſuauis eſt domine Iheſu
xp̄e ſpiritus tuus. ꝙ̄ viuus et effi/
cax ſermo oris tui qui in cenaculo
grandi ſtrato eccleſie tue ſyon pa/
nem et vinum corporalis eduliꝫ cō
uertit in fructum dulcem animaruꝫ

corporis et ſanguinis tui. Siquidē
ſermo ille. verba iſta que locutus
es. ſpiritus et vita ſūt. Uere ſpiritꝰ
et vita. vnde in te talis effectus eſt
exortꝰ. in te ſicut anima mea. Quid
reliquū eſt o anima mea. fulcita es
floribus ſanctorum deſiderioꝝ. ſti/
pata malis ordinatarum affectio/
num ſub expectatione futurorum
premiorum. Uideo ꝙ̄ bene tibi ſit
non deſeruit te collabentem dilectꝰ
tuus. Indicat hoc tuum velut au/
re tenuis ſuſpiriū. Leua eius ſub ca
pite meo. et dextera illius amplexa
bitur me. Ecce iam fructum edere
non queris ſuaueꝫ gutturi tuo. nō
cellam vinariam introire. non fulci
ri floribus. nō ſtipari malis. ſed to/
ta in totum lapſa et collapſa. tota
complexu ſuauiſſimo. ſereniſſimo et
caſto in eius ſinu conſopita quie/
ſcis. O ꝙ̄ beatus et efficax et felix
eſt cibus iſte fructuoſus Uinum ē
viuaciſſimū corporis et ſanguinis
tui xp̄e Iheſu. Unde talis compa
ratur effectus. talis refectio. talis
dormitio quies talis in pace in id
ipm. Atuero ꝙ̄ breuis hora dic ob
ſecro te benigne Iheſu. Sic enim
innuere videtur anima mea. Dic ꝑ
amores tuos quod ſequitur. Adiu
ro vos filie iheruſalem per capre/
as ceruos qꝫ camporum ne ſuſcite
tis neqꝫ euigilare faciatis dilectaꝫ
donec ip̄a velit. O ꝙ̄ bene ſibimet
et mihi excidit. ſiue excedimꝰ deo.
verbum o Paule ſumma ſuaui/
tate refertum ſiue ſobrij ſumus

votis verbuꝫ heu erumna miſerie
repletum. quia repletur homo mul
tis miſerijs dum redit ad ſe. dū red
ditur ipſe ad terram miſerie et tene/
brarum. ab illa qua interim quieſce
bat in regione viuorum. Sic eſt o
aima mea ſuſcitauit te vita immor
talis. reſorbuit te ad ſe pondus cor
poris. Corpus itaqꝫ quod corrum
pitur aggrauat animaꝫ. Languida
prorſus et vulnerata charitate vi/
gilas. Tu ſuſpenſa reſpectas vndi/
qꝫ ſi forte redeat ad te dilect9 tuus
Cui9 adhuc calore tepet lectul9 no/
ſter florid9. Dirigis aures ad oēm
ſonitū vel flatum ſeu ſibilum aure
tenuis. Si forte audiatur in ſilētio
vox optata dilecti tui. fallor autēꝫ
in ſomnis vigilo ſi nō ita res ſe ha
beat. Non eñi poterat zelotes ami
cus. minus amare q̄ꝫ amica nō im
par eſſe ad amoris viciſſitudinem.
Nam audio clamantem. vulneraſti
cor meum ſoror mea. Quid igitur?
Conſiderans ego amorem ſponſi
in celeri reditu. laudo pariter vigi/
lantiam ſolicitudinis tue o anima.
Erat adhuc delonge ſaliēs in mō/
tibus. tranſiliens colles alacer et
hilaris canticans pre amore. Sen/
ſiſti continuo diſtantis adhuc vo/
cem et exultationē. Exiliſti ilico tre
mefacta et dixiſti. Vox dilecti mei
eſt. ſupplendum quā audio. Vox ſo
nora. cuius auditu reſurgunt mor/
tui. naꝫ qui audierint viuent. Et nō
ne te mortuā indicas o anima aut
certe mortue ſimilem dum amicus

abeſſe putatur? Non auertas inq̄t
propheta faciem tuam a me. Dat
rationem precis. quia ſimilis ero
deſcendentibus in lacum. Vox au
tem domini dum ſuper aquas et
aquas multas. fantaſticarum flu/
ctuantium qꝫ curarum ſonuerit. fit
cōfeſtim ipſo iubente tranquillitas
facit inhabitare diluuiū tale fluctu/
agum. illic ſedens. illic virtuteꝫ po/
pulo ſuo ſpiritali dans et benedi/
cens in pace. Sed et intercidit flā/
mam ignis illecebroſe temptatio/
nis vituloſqꝫ petulantis ſuperbie
licet libani id eſt cādidati videant
ſub colore boni concidit obruit et
conterit. Hec eſt vox dilecti. Verū
quod agimus quorſū anima quor
ſum abripimur? Referam ego te/
cum ſecrete inter nos alloquia tra
ctare de fructu vite. de pane qui de
celo deſcendit. et dat vitam mun/
do. vox exhortationis mee hoc de
derat initium. Magnifica nunc ani
ma mea dominū. ſubiunxeram qua
ſi pro cauſa vel theorematе dicen
doruꝫ. quia eſurientes impleuit bo
nis. Sed ignoſcendum eſt. danda
venia ſobrie ebrietati. quam cella
vinaria propinauit imo vere iam
venia nil opus eſt quia digniſſimo
noſtro probationem intimiorem
operatur. oſtendens in hoc noſtro
ſacramēto Eſurientes impleuit bo
nis. Et ſic implentur vt plenitudi
nem non capiant. deſiliant quaſi
ruptis laguncülis virium omni/
um. titubant quaſi quis crapu/

latus a vino nihil pondere plenitu
dinis ſpũs. tandẽ reſident et quie/
ſcunt in id ipm̃. Pond⁹ meũ. amor
meus. Dic ſi potes quantis bonis
impleta eſt cuius oportuit caput a
leua dilecti ſuſcipi et leuā ſ hic ẽ ef
fectus principalis vnus inter cete/
ros. cibi et potus ſalutiferi ſacra/
menti videt̃ ne tibi parũ deficere a
ſe. rapi ſuper ſe. poſſe ex ſentẽtia di
cere. Defecit i ſalutare tuũ aīa mea
Et rurſũ. Defecit caro mea et cor
meũ. Sed ne mala putaret̃ hec de/
fectio ſubiunctũ eſt. Deus cordis
mei et pars mea deus in eternum.
Nonne pars optima quam elegit
maria. pars de qua gloriās p̃s. di
cebat Dominus pars hereditatis
mee et calicis mei? Suſtollã te ſup
altitudinē terre ait dñs et cibabo
te hereditate patris tui iacob Pro
pterea idē p̃s. ſubintulit. Etenĩ he
reditas mea p̃clara eſt mihi: Dic
ī alio loco. Paraſti in cõſpectu meo
menſaꝫ. Poſtqꝫ premiſerat. dñs re
git me et nihil mihi deerit. Tandẽ
ſubiunxit. Et calix meus inebrians
qꝫ preclar⁹ eſt. Noli deinceps mira
ri ebriam que in cella vinaria bibit
hunc calicem. Vexptñ quia reperit̃
alius calix inebrians calix aureus
babilonis putares nil intereſſe inter
ebrietatẽ ⁊ ebrietatem. Audi quid
anima quam introduxit rex pacifi/
cus in cellam vinariam. addidit ꝓ
munere. Ordinauit in me caritateꝫ
Babilon interpretat̃ confuſio. con
trarium vero confuſioni quid am/
plius eſt qꝫ ordo et ordo caritatis
Caritas enim quaſi cara vnitas.
Unde colligis ꝙ ordo caritatis ē
ordo vnitatis Hic aſſum⁹ o anima
bonum eſt nos hic eſſe. faciam⁹ hic
tria tabernacula ſiue cenacula que
fabricauit ordo caritatis ad eſum
⁊ potum ſpiritualis refectionis ſub
vmbraculo ſpiritus obumbrantis
tibi vnum intellectui vnum. menti
vnum. vel tibi vnum. proximo vnũ
xp̃o vnuꝫ. Quid reſpondes anima
mihi. Neſcit forte ſpiritus meus ex
emplo Petri quid dicat. Bibit et
ip̃e de cella vinaria. experitur in ſe
ordinatam caritatem. Eſt nimiruꝫ
ordo parium diſparium qꝫ rerum
ſua loca vnicuiqꝫ tribuens diſpoſi/
tio. Erit igitur ordo caritatis idēꝫ
qđ ordinat⁹ amor. Ordinatur au/
tem amor ad deum. ad ꝓximũ. ad
ſe ip̃m. xp̃s eſt deus et proximus ſi
mul Moyſes ſimiliter inter deum ⁊
proximũ mediator erat. Helyas
deniqꝫ bonũ zelabat vtriuſqꝫ. De
cet o anima mea attentionis trine
libenter accipere te que dicuntur
et que dicenda parantur. Multa ſu
per hoc triplici tabernaculo vel ce
naculo ſeu triclinio ſcis vbi tra/
ctauimus ſuper cantico Marie po/
nentes ſpiritum noſtrum velut ar/
chitriclinum te velut in inferiori ce/
naculo. cor vel intellectum in ſecun
do. menteꝫ in tertio. Procedamus
nunc hic et altera via tribuantur
ſingulis vniuerſa. Sit vnum cor.
et vna anima. et vna mens. et

et vnus ſimul cũ intellectu et volũ/
tate et ratione et affectu ſpũs. Oia
ſiquidem vnũ facit ordo caritatis.
ordo care vnitatis. Tu anima ſis
eadem.qr cor.mens.ſpiritus.intel/
lectus.ratio.volũtas.ſinderiſis.af/
fectus cum ceteris. Nec hoc extra/
neum cũ legamus ꝙ multitudinis
credẽtiũ erat cor vnũ et aĩa vna
quãto magis vnius hominis in ſe
ipo qui habet nihilominus intra ſe
regnũ dei.regnũ omniũ ſeculorũ.
Diſtribuat ordo ſingulis in plure/
litate et vniuerſis in vnitate. fruct⁹
ligni vite.fructus duodecim ſpũs.
quoꝝ precipuus eſt caritas.ſupre
mus quidem. ideo dulciſſim⁹ quia
altiſſim⁹. Diſtribuat in primis ſub
ternario fructus ſuos. Aſſignet ꝑ
relationem ad deũ ſacrificij oblati
onem vel hoſtiaꝫ. Aſſignet ad ꝓxi
mũ iſtã ↄmunionẽ et amiciciã. Aſſi
gnet ad ſe ipm totũ hominẽ. viati/
ci refectionẽ et exitus ad patriam.
Bene hic datus eſt ordo caritatis
circa benedictũ ſacramentũ ⁊ quo
ad initium. et quo ad medium. et
quo ad finem ſeu terminũ. que tñ
tria redeunt ad ſe ipaꝫ velut in my
ſticum circulũ vt ſit ↄſummatio in
vnũ. Oblatio ſiquidem iniciata eſt
in cruce. facta deo ſacrificiũ viati/
cum.perducit hominẽ ad terminũ.
ↄmunio tenet interim ꝓximos hic
in vnũ. O ſi habeamus amicũ ad
quẽ vadam⁹ media nocte preſentis
miſerie et dicamus ei. Amice cõmo
da id eſt cõmode da mihi tres pa/
nes. O vtinã inſtantia victus. det
quotquot habemus neceſſarios et
eſurientes impleamur bonis. Studi
oſitas neſcio an curioſitas ordina
re meditat̃ cuilibet hoꝝ triũ fruct⁹
duodecim ſub myſticis aſſignatio
nibus in ſcriptura. Primo de nume
ro duodecim panũ ꝓpoſitionis in
antiqua lege. Secundo de numẽo
duodecim panũ in euangelio ſcꝫ
ſeptem et q̃nqꝫ duplici refectione.
Tertio de fontibus helym quaſi
totideꝫ refectionib⁹. quia nihil ꝓhi
bet omne quod reficit panem dici
Dicit̃ nanqꝫ a pan quod eſt totũ
Doceat nos hec petitio cũ ſua glo
ſa.panem noſtꝝ quotidianũ et ſu/
perſubſtantialẽ ponit lucas.da no
bis hodie. Quid mirandũ ſi fõtes
nominauerimus panes cum de la/
chrymis teſtatur p̃s. Fuerunt mihi
lachryme panes die ac nocte. Et
alibi de cinere. Cinerem tanq̃ pa/
nem manducabam. Bene ſuggeris
et ſuades o anima mea ſuffecerit
iſta tetigiſſe pro ordine caritatis
pro qꝫ iuuamento memorie in ſtu/
dio meditationis. Cauſam aperis
perſpicuam. Neſcit amor ordinem
taleꝫ inſequi.neſcit coartari. Ordo
ſuus eſt hic ordinẽ nõ ſeruare Per
git quocũqꝫ rapit.ducit aut impel
lit aut agit ſpũs.qui vbi vult ⁊ qñ
vult ſpirat.nã et rote ſanctaꝝ ſcri/
pturaꝝ mouebant̃ ſm impetũ ſpi/
ritus. Spũs eñ vite erat in rotis.
et cum eleuatis animalibus eleua/
bantur ꝑ cõtemplationẽ cũ ſtãtib⁹

ſtabant per diſtinctionē.et cum am
bulantibus ambulabant ꝑ opatio
nē3.Sequamur quo rapiat feruor
ſpiritus.Oremus vt olim quaſi re/
ſpōſuri deo.Prebe fili mi cor tuum
mihi vt ita ꝓ menſura metri.prebe
cor tuū mihi fili.reſpondeamꝰ.Ac/
cipe pater quo vis. fer rape.duc.
age. defluat a ſe et ferueat ad te.
Eſtuet ebria mens in ſuū ↄuerſa fu
rorē3.Scis anima quid ſequit̄ ſub
triplici ſilitudīe ſolis nota tibi ⁊ mī
Arx.pax.fax.dux.lux.frux.rex q̊q3
lex.lanx. Concernunt he dictiones
triplicate tria diuinis appropriata
pſonis.Solicitudinem interim no
cturne vigilie teneamꝰ ſoror aīma
dū ꝑuenēit germanꝰ noſter ↄqueſi
turꝰ more ſuo ꝑ dialogum ſeu dra
gmata variādus erit ſermo. Pote
rit nihilominꝰ noſtri poſtmodum
particeps eſſe ſecreti. Eſuriētes im
pleuit bonis.Volēs reficere beni
gnus Jhs bonis nō qualibuſcūq3
ſed eternis. cibo qui non perit. pa
ne qui dat vitam mundo.calice no
ui et eterni teſtamenti predicabat
dicens.Caro mea vere eſt cibus.et
ſanguis meus vere eſt potus. Liti
gabāt ergo iudei.Compeſcuit eos
Nolite inquit murmurare. Nemo
venit ad me niſi pater meus q̄ mi
ſit me traxerit eum. Mira ſententia
tua xpē ſi iungat̄ cū altera ſimiliter
tua.Nemo venit ad patrē niſi ꝑ me
Dic nobis per benignitatē verita
tis tue qualis iſte ſit circulus. qua
lis giratio.qualis circuitus Nemo

venit ad me niſi a patre tractꝰ. Ne
mo venit ad patrē niſi ꝑ te.Atuēo
ſic eſt.Nemo venit ad filium niſi re
pletus bonis ſpūſſancti. Nullꝰ dat
ſpiritūſanctū filio in diuinis niſi pa
ter.Nō poteſt igit̄ venire ad filiū:
niſi cū ſpūſancto quē dat ei pater.
Hinc eſt oratio xpi ad patrem. vt
dilectio inquit qua dilexiſti me ſit in
eis et ego in eis. Mira circūinceſſio
Rurſus ipē filius nō redit ad prē3
niſi ꝑ ſpiritūſanctū quem ſpirando
reddit patri felici et inenarrabili.id
eſt.nō narrante circulo dat ſpiritus
ſanctus mentē qua3 inhabitat nūc
filio a patre.nunc patri a filio. Pe
tebat hūc circulū q̄ philoſophans
dicebat.Da fontem luſtrare boni.
Hic intelligit̄ illō de ſctis aiabꝰ q̄s
lege benigna ad te ↄuerſas reduci
facias igne reuerti .i. ignea carita/
te ſpirituſſancti. Conſone ad illud
Eccleſiaſtes.Girat per meridie3 ⁊
pergit in circuitu luſtrās vniuerſa
ſpiritus celeſtiū terreſtriū ⁊ et infer
noꝝ quia flectitur ad aquilonem.
motu vel obliquo vel recto.Ambu
lant impij in circuitu.ſed circa ſe re
curui ſunt.Referunt oīa ad ſe.ni
hil diligunt.nihil agunt.nihil timēt
nihil fugiunt vel odiunt niſi ꝓpter
ſe.qr ſe ſuū finē ſtatuerūt.Sunt ge
nus ſathan qui circuiuit terram et
perambulauit eam qui circuit que
rens que3 deuoret Perambulabat
⁊ Jeſus hierico circuibat ciuitates
et caſtella.Audis ex ſuis vnū per/
ambulantem in innocentia cordis

ſui in medio domus ſue. nã et dñs
in circuitu ꝑpſi ſui. Circuit igit̃ iuſt⁹
et ꝑambulat ſed circa deũ. circa cẽ
trũ illi⁹ intellectualis ſpere cui⁹ cen
trũ eſt vbiqꝫ. circuferẽtia nuſqꝫ niſi
in ſe Deſerit ſe iuſt⁹ nihil refert ad
ſe. ſed ad deũ. nihil amat. nihil agit
nihil deſiderat niſi ꝓpter deuꝫ. imo
nec ſe vult eſſe vel viuere vel bene
eſſe niſi ad deum et ꝓpter deũ. In/
telligis anima circuitũ et circuitus
attendas effectum Pauperes in ſe
diuites in deũ replẽtur bonis. qm̃
veritas eſt in circuitu ſuo lumen et
requies. Diuites non in deum ſed
in ſe dimittunt̃ inanes. qm̃ vniuer/
ſa vanitas omnis hõ viuens. Dor
mierunt ſomnũ ſuũ et nihil inuene/
runt omnes viri diuitiaꝝ in mani/
bus ſuis. Stulte. hac nocte morie/
ris. animã tuã repetent a te. et que
ꝯgregaſti cuius erunt? Querebam
aliquando pauper et eſuriens. In/
dica mihi quem diligit anima mea
vbi paſcas. vbi cubes in meridie.
volebam paſci cum paſcente. quie/
ſcere cum cubante. nolebaꝫ vagari
id eſt vane agi in circuitu impioꝝ.
nolebã egredi a conſpectu dñi. hor
rebat animus paſcere hedos feti/
dos ſenſuũ meoꝝ circa tabernacu/
la paſtoꝝ ab vnitate diuiſoꝝ. In
uitabat me qui dicebat. venite ad
me omnes qui laboratis et onera/
ti eſtis qualis heu ſum. Pollicebat̃
repletionẽ in bono. Et ego inquit
reficiam vos. O plena refectio. Su
ꝑaddebat de quiete. et inuenietis
requiem animabus veſtris. Vene/
rat aliquando timor et tremor ſuꝑ
me et contexerunt me tenebre. Ne
queſierit aliquis vnde? quoniaꝫ vi/
di iniquitatem et contradictionem
in ciuitate babilonis. et dixi. Quis
dabit mihi pennas ſicut columbe?
Hec ſunt ſuaue iugum xpi et onus
leue qui totus columbinus eſt. to/
tus mitis et humilis corde. Expe/
ctabam eum qui ſaluum me fecit a
puſillanimitate ſpiritus ⁊ tempeſta
te exorans. Velociter exaudi me
domine. defecit ſpiritus meus.
Defecit pre inopia cibi ⁊ potus in
regione longinqua diſſimilitudi/
nis horroris et egeſtatis. Sic vo/
lebam. ſic expectabam. ſic orabam.
Tu vero homo vnanimis. vetus
homo quia fact⁹ eras vt eſſes vna/
nimis. dux meus et notus per pre/
uiam ſenſibilium ꝯgnitionem. qui
ſimul mecũ dulces capiebas cibos
ſacramentalis deuotionis ꝯmuni/
catõis. in domo domini domo ora
tionis ambulauim⁹ cum conſenſu.
Et heu quale nunc et hic diſſidiuꝫ?
Veniat mors ſuꝑ illos vnde ſcan
dalum tale venit. Deſcendant in
infernum viuentes et funditus pe/
reant quo ad demones. aut ſi ſunt
homines vt corrigantur ne in infer
num deſcendant moriẽtes. Detru
ſerunt euridicem meam mentẽ meã
apud inferos. collocauerunt me in
obſcuris ſicut mortuos ſeculi. Que
rebam elongare ſeculum et mane/
re in ſolitudine ſed ingenti mole fã

taſmatum depreſſus corruiq̄ duri/
ter alliſus ſum. Dimerſit me tempe
ſtas aque fluctuantiũ deſideriorũ.
abſorpſit me ꝓfũdũ curarũ. ſupeſt
vt vrgeat ſuper me puteus os ſuuꝫ
vtriuſqꝫ mortis. Sed tu o benigniſ
ſime deus emitte manũ tuam de al
to. eripe me de aquis multis. de la
cu miſerie et de luto fecis. Da de/
xterã miſero. et tecum me tolle per
vndas. Iube me domine venire ad
te ſuper aquas fantaſmatũ. fac ſo
lidũ litus eternitatis attingere Re
putabam cũ ſpiritu meo. Vñ mihi
talis oppreſſio. tanta depreſſio qui
mentis alacri volatu. irruentia vn
diqꝫ fantaſmata tranſuolare non
preualeo? Ecce quotidie pauper et
eſuriens. ad menſam eius ſacramẽ
talem accedere ſatago. obedire c' vo
lo preceptis ſalutaribus diuina in
ſtitutione formatis. et dico. Panẽ
noſtruꝫ quotidianũ da nobis ho
die. Dat. Accipio. Nõ ſentio me re
pleri bonis. dimittor inanis fame
ſiti. macie qꝫ conſumor et laboro.
Vbi ergo vox tua xp̄e ſi vocatus
ſi laborans oneratus. ſi veniẽs ad
menſaꝫ tuam non inuenio refectio
nem vtinaꝫ non defectionem Ter/
ret me heu nimis tua per os ꝓphe
ticũ imprecatio. Dederunt in eſcaꝫ
meam fel. vtiqꝫ fel amaricationis
viciorum. et in ſiti mea potauerũt
me aceto. quod et acerbum eſt et
frigidum eſt per indeuotionem. nec
non obſtupeſcere dentes cogit me
ditationũ ꝑ abominationẽ de qua
ꝓpheta. Omnẽ eſcam abominata eſt
anima eorũ. Ve. ve. ve. quid ſequi
tur. fiat menſa eorũ coram ipſis in
laqueũ vſqꝫ ad maledictiones. xij.
quaruꝫ neutra tolerabilis eſt a re
proba creatura. Conſultius eſt niti
per penitentiã effugere q̄ curioſi'
diſcutere vel effari velle Da beata
virgo ꝓphetiſſa mea. da nunc ape
rire miſterium verbi tui. Eſuriẽtes
impleuit bonis ⁊ diuites dimiſit in
anes. Menſa iudeorũ erat menſa le
galiuꝫ. omniũ ſacrificiorum ſuorũ.
oblationũ. victimarũ. hoſtiarũ p̄mi
ciarũ. decimarũ. holocauſtorũ vñ
implebant ſacerdotes. Viuebant
cũ ceteris quos per talia ſãctifica
ri dicebant. Venit ſummꝰ pontifex
et ſacerdos in eternũ Ihs xp̄s ſm
ordinẽ melchiſedech. panẽ et vinũ
obtulit Fecit ceſſare ſacrificia cũ ce
rimonijs om̄ibus nõ ſoluendo ſed
implendo legem. Non inquit veni
ſoluẽ legem ſed adimplere Trãſijt
vmbra figurarũ. lux veritatis emi
cuit. verificauit xp̄us quod p̄dixit
Auferetur a vobis regnum dei et
dabitur genti facienti fructus eius
Relinquetur vobis domus veſtra
deſerta. hoc imprecabat̃ ſeu predi
cebat allegatus ꝓpheta. Fiat habi
tatio eorũ deſerta. Conſonat oĩs
cetus ꝓphetarum ſuper ablatione
iugis ſacrificij. ſuper ceſſatiõe lega
lium per mortem xp̄i. Hoc idem te
ſtatur effectus Hoc dedit xp̄s intel
ligi pendẽs in cruce. dixerat. Sitio
vt implerent̃ ſcripture. Dederunt

in eſcam meam fel et in ſiti mea po
tauerunt me aceto. Uide mirabilē
correſpondentiā ad ꝓpheciā indu/
ctā Continuo xp̄s dicit. Conſum/
matū eſt. quare? quia oīa que de
eo ſcripta erant finem habebant.
Ueritas veri ſacrificij. vmbratile
ꝯſummauit. Hoc in ſpiritu preuide
rat qui dicebat. omnis ꝯſummatio
nis vidi finē. finis itaqꝫ legis xp̄s
ſm apl'm. Dedit ille mandatū di
lectionis latū nimis latū ad deum
ad ꝓximū. ad amicos et inimicos
et ita latū vt ab eo et in eo pendēt
oīs lex et ꝓphete. quia finis oīs
legis dilectio. Tunc ablatum eſt a
iudeis regnum dei. Noluerunt cō/
ſtituere iuſtitiam legis. i. in ea con/
tinue ſtare. abijcientes gratiaꝫ dei
nō ꝯſtiterunt. ipm velamen oculo/
rum. et importabile legis iugum te
nere ſuper ſe. Itaqꝫ regnū dei dicē/
te Dionyſio eſt oīs finis ⁊ oīs
ordinis et legis et ornatꝰ diſtribu/
tio. Reiecerunt a ſe quatuor iſta iu
dei. reijciendo xp̄m. in quo. ꝑ quē.
et ex quo. et a quo eſt omnis finis.
ordo. lex et ornatus. Ornatū intelli
ge qualibet in re qualibet inclinati
onem. quā indidit ſapientia diſpo/
nens omnia ſuauiter in finem ſuuꝫ
ſm legem a deo et ordinē inter ſe
mutuo ꝯſtitutos. Nunq̄d non o be
nedicta in mulieribus notatā olim
circa te deſertionē hanc inuenimus
Remanſerat puer Ihus in ihrl'm q̄/
ſitus per triduū magni miſterij In
uentus eſt in templo ſedens in me/
dio doctoꝝ. de lege diſputans et
reſpondens. Et de quibꝰ arbitran
dum eſt queſtionibꝰ niſi de tp̄e ad/
uentus meſſie. et ſcripturaꝝ imple/
tione? voluit ipſe benignꝰ filius tuꝰ
O virgo benigna virgo bene igni
ta Uoluit benigne facere bona vo
luntate ſua tibi. deſeruit litteralem
ſyon cum ſua ihrl'm. Deſcendit cuꝫ
Joſeph et tecum in nazareth flori/
dam nō vetuſtam. et erat ſubditus
vobis. in quibus myſtica iaꝫ ſyon
et ihrl'm reſidebant. Manſit annoꝝ
ſpacio. xviij. quouſqꝫ baptiſma ſū/
pſit anno xxx. quouſqꝫ ꝯſummaret
opus ad edificationē celeſtis ihrl'ꝫ
quouſqꝫ acceptaret deus ſacrificiū
iuſtitie. ſacrificium ſpūs cōtribulati
xp̄i oblationes. Demū in hoc vni
co ſacrificio holocauſtū et vitulos
typico ſuper altare crucis impoſu
it Introiuit ſemel in ſancta ſancto/
rum eterna redemptione inuenta.
facta eſt hoſtia peccati. Damnauit
de peccato peccatū. liberauit eccle/
ſiam ſuam ab intolerabili iugo tot
ſacrificioꝝ que neqꝫ perfecta neqꝫ
plena neqꝫ placita per ſe erant. ſed
nec placita reputabat ea dominus
ex bonitate offerentiū. ꝓpter mali/
ciam ſtudiorum ſuoꝝ. Lege Iſaiā.
pſalmos diſcute. nihil apertius in/
uenies q̄ꝫ reprobationeꝫ et abomi
nationē. cum ꝓhibitione ſacrificio
rum. ſi ad litterā prout accipiebāt
tunc iudei referātur. Quoniā ſi vo
luiſſes ait dauid. ſacrificium dediſ/
ſem vtiqꝫ. holocauſtis non delecta

beris. Et alibi. voce dñi. Non acci/
piã de domo tua vitulos neqꝫ de
gregibus tuis hircos cũ ceteris ſi
ne numero cadẽtib' in hãc ſentẽtiã
Sacrificiũ nihilomin' expetit dñs
ſed quale figurabant ſacrificia illa
non littera ſed ſpiritu. Significauit
hec ſacerdos noſter vnicus dũ pre
dicaret oblationẽ puram ꝑfectam
et placitam corporis et ſanguinis
ſui. Verba que ego loquor inquit
vobis ſpiritus et vita ſunt. Et ꝓus
ad ſamaritanã. Deus ſpirit' eſt. et
deuꝫ oportet adorare in ſpiritu et
veritate. Cũ igit̃ o anima mea ſis
ſpiritus in carne. quid ↄuenientius
ꝙ vt ſacrificiũ tuũ eſſet ſpiritus in
carne. vel caro in ſpiritu. p cõmuni
cationẽ carnis et ſanguinis. Neqꝫ
eñ abſqꝫ ſacrificio manere debue/
ras in ꝓteſtationẽ ſupremi dominij
quod habet deus ſuper omnia. p
omnia et in omnib'. Sic eñ deſcri/
bitur ſacrificiũ. ꝙ eſt oblatio facta
deo in recognitionẽ ſupremi domi
nij ſui Sit hec oblatio ſolũ interior
in ſpiritu. ſit exterior in affectu vel
effectu. Sacrificiũ ſicut et verbum
abbreuiatũ fecit deus ſuper terraꝫ
hoſtiam vnã. vnicã. mundã. plenã
bonis plenã effectib' omnib' illis
pro quib' hoſtia lẽalis ſolebat of
ferri. Si deletionẽ peccatorũ petis
Ecce agnus dei. ecce qui tollit pec
cata mundi Si gratiarũ actionem
gratias agit xpus patri Si malo/
rum euitationem. ſanat ipẽ nos et
liberat. Quia vere languores no/
ſtros ipẽ tulit. Si bonorũ ↄſecutio
neꝫ celereꝫ. interrogatus latro do
cebit. qui tempore huius ſacrificij
veſpertini audiri meruit cum iura/
mẽto. Amen dico tibi. hodie mecũ
eris in paradiſo. Vere dicis o aia
Sunt iſta. iam apud xpianos oẽs
ita digeſta ita cognita vt faſtidiuꝫ
ſit apud plurimos vel repetere vel
audire. Vis aliquid offerat̃ nouũ
aliquid inſolitum? Subit illud ra/
bidarũ deliciarũ ait Seneca Quo
uſqꝫ eadem? Tales inuenit paulus
athenienſes qui ad nihil aliud va/
cabant ꝙ audire vel diſcere aliq̃d
noui. Similes ſunt prurientes au/
res diuitum qui dimittunt̃ inanes.
qr quos nõ replet bonis ſpirituali
bus veritas. vanitas inq̃etat. Sed
ecce o anima nouus rex. noua lex.
nouus grex. nouũ ſacrificiũ. nouũ
teſtamentũ. nõ vituloꝝ ſed xpi ſan
guine ↄfirmatum. teſtamentũ here
ditatis eterne. ꝓpterea dicit qui ſe/
det in throno. Ecce noua facio oĩa
Vis vno verbo ↄgnoſcere. q̃d eſt
nouũ et ſolũ tale? Eternũ. Vetera
ſũt oĩa et ad interitũ tendũt que
ſeparant̃ ab eterno. Breuis diſtin/
ctio veteris et noui ſic̃ et tp̃alis et
eterni. Noua plane oĩa ſed in noua
tis. noua ſi lex p ſpiritũ viuificata
ſeruet̃. Que lex? Audi nouis ſupue
nientib' vetera ꝓijcietis. Et quid
vetuſti' veteri hoĩe nr̃o ſm carnẽ?
Quid ſi ſibi nihil ſapit nouũ? Febri
citans et excecat' eſt malis humo
rib'. qr peſſimis morib' replet' eſt

Tolle vetera. noua erunt ſpiritua/
liter oīa. coꝛ. opus. et lingua. Da
bo tibi latiſſimā nouitatū materiā
Cōſidera tot varietates ſacrificio
rum. oblationū. holocauſtoꝝ. vete
ris legis preſertim in leuitico Tolle
nebulas figuraꝝ ab eis. Aufer ab
oculis tuis velū qđ ſciſſum eſt tpe
paſſionis. Confer ad interioꝛis le/
gis ſpiritū. oꝛiet̄ ꝓtinus tibi ſol iu/
ſticie xp̄s Et qui in ſacrificio coꝛpo
ris ⁊ ſanguinis ſui noua fecit oīa
paſchalez agnū manna deſerti pa
nem celi. thauros vitulos immola
tiōis. hircū emiſſariū. paſſeres. tur
tures et columbas. vinū et libami
na. ſal in omni ſacrificio. caudā cū
capite. neqꝫ mel neqꝫ fermentum.
Deniqꝫ quotidianū bis ſacrificiuz
cū matutino veſpertinū. Oīa hec
cū ſimilib⁹ erunt tibi nouitatis ma
teria. immolabis hedū xp̄m. ꝓ ſili
tudine carnis peccati. ſine peccato
Comedes agnū nō crudū ꝑ infide
litatē tuā. nō coctū aqua ꝑ curioſā
pħiaz. ſed aſſum igni. ꝑ caritatis
ardoꝛē. deuoꝛabis ꝑ deuotā auidi
tatē caput. Siquidē caput xp̄i de⁹
ſimul cū pedib⁹ humanitatis et vi
ſcerib⁹ ſacramentoꝝ intimis. Os
nō ɔfringes ex eo. violentia ꝑſcru
tationis. Totū qđ comedi nō pōt
ꝑ intelligentiā. igni ſancti ſpūs ɔbu
res ꝑ venerationē amoꝛoſaz. Sint
azimi panes ſine fermento malicie
cū lactucis agreſtib⁹ amare ɔpun/
ctionis. Sint accincti renes ꝑ caſti
tatis zonā. ſit ſpei longanimis ba/
culus in manib⁹. et comede feſtinā/
ter. auide ſcꝫ anhelans et tendens
peregrin⁹ ad patriā Lini ad extre/
mū vtrunqꝫ poſtez ſeu ſupliminare
domus tue vel hoſtij de ſanguine
agni. Fit hec linitio ſub ſignaculo fi
dei in intellectu et amoꝛis in affectu
Scis hec o anima mea? Scio. At
nihil eſt qđ magis ſuadeā facē de
te qꝫ ipaz te ſacrifices totam deo
Fiet hoc ſi captiuaueris et quodā
modo trucidaueris omnem intelle
ctū tuū in obſequiū xp̄i. omnē affe/
ctū in holocauſtū caritatis. Crede
et ama illū qui latet et pn̄s eſt. ſis
ip̄a placens hoſtia. ſis rationabile
ſacrificiū. nedū mane et veſpe ſed
aſſidue nocte dieqꝫ. Inuitata es o
anima ad nuptias et cenā magni
regis in hoc euchariſtie ſacramēto
Noli excuſare te noli tardare. Aſſu
me veſtem nuptialē tandē in nouiſ/
ſimo loco recumbe. cū illo qui ꝓ te
factus eſt nouiſſimus viroꝝ. vnde
nec reputauim⁹ eū ait ꝓpheta euā/
gelic⁹. nec erat ei ſpēs neqꝫ decoꝛ.
Habet altare crucis latitudinē ca
ritatis. lōgitudinē eternitatis. ſubli
mitatē maieſtatis. ꝓfunditatē ſapi
entie iudicātis. Proijce te et abſcō
de in hoc ꝓfundo. et toto niſu pe/
dez crucis ſtringe amplectēs. Dic
cū fiducia ſperande pietatis. viuit
dn̄s quia non dimittaz te. Oritur
hec virga crucis ex radice Jeſſe qđ
interpretat̄ incendiū Concremetur
hic totū coꝛ tuū o anima mea. Ar/
deat in holocauſtū in odoꝛē ſuauiſ

ſimū dño Dicit ꝓpheta dño de ma
lignis.i.male ignitis Pone illos vt
clibanū ignis in tpe vultus tui. Di
cat idem de benignis. Sint ipi cli/
banus boni ignis qui eſt in ſyon.⁊
caminꝰ eius in ihrlm. Monſtruoſū
nimis gelicidiū ſi non fluat ſicut ce
ra coꝛ tuū O aia mea a facie huiꝰ
ignis qualiter defluebat qui dice/
bat in cāticis. Anima mea liq̄facta
eſt vt dilectus locutus eſt. Jam ha
bemꝰ nō vocē ſed pn̄tiaʒ. Quid ſi
addiderimꝰ in bonū qđ de malis
ſubiūgit᷑.dñs in ira ſua in ira boni
zeli quē tollit a repudiata. Contur
babit eos vt ſanent᷑. et deuoꝛabit
eos ignis bonus qui dñs eſt Felix
vero deuoꝛatio. Deuoꝛet vtinam
nos totos ignis tuus benigne ihū
Si quideʒ ignis ꝯſumens es tu et
pedes tui ſicut electrum in camino
ardenti. Jacuit ad pedes iſtos.cō
gelata prius maria tota mox in la
crimis inſtar niuis.ad ſolem ferui/
dū liquefacta eſt. Audiebat ſimul
eloquiū tuū.quod eſt ignitū vehe/
menter. nō ſolū ignitū ſed ſic oleū
effuſum nomen tuū in fomentū ar/
doꝛis. Ante faciē ardoꝛis huiꝰ q̄s
ſuſtinebit? quis eſt qui ſe abſcōdit
a caloꝛe eiꝰ? Quiſq̄s erit infelix.cō/
gelatꝰ erit Spectat hoc nimis ac/
cōmode myſterio coꝛpis ⁊ ſangui
nis tui Jheſu chꝛiſte. qui propter
nimiā caritatē qua dilexiſti nos de
ſcendiſti in abiſſum incendiȷ̄. Coꝛri
get foꝛte aliquis.et dicet nō te de/
ſcendiſſe.dū mitteres hūc igneʒ in
terrā ſed aſcendiſſe in altitudinem
crucis.tpe meridiane et ardentiſſi
me paſſiōis tue. Profecto nihil ad/
uerſum eſt. Quiſquis deſcendit ipe
eſt qui et aſcendit. Quiſquis humi/
liabit᷑.ipe eſt qui ⁊ exaltat᷑. Quiſq̄s
nouiſſimū locū eligit. ipe ē cui dic᷑
inuitans. Amice aſcēde ſupiꝰ. Felix
nimiū et ſublimis humilitas. Pꝛo/
pterea demerge te o anima mea cū
nouiſſimo viroꝝ in ꝓfundū ſapien
tie iudicātis qui et humiles eleuat
et replet bonis.potentes vero de/
turbat et dimittit inanes. Eſt aliud
ex dictis nr̄is qđ ſcire deſidēat ani
mus meus. Quo pacto pōt ignis
intꝰ claudi velut in clibano coꝛdis
nr̄i dū ipm deuoꝛat exteriꝰ. Grata
ꝓfus hec inquiſitio ſed gratioꝛ in
uentio. Experientia deniq̄ʒ cuʒ ſenſu
gratiſſima et ita gratiſſima vt nil
ſup̄. Hec ē repletio oīs boni. hic
effectꝰ ꝑcipuꝰ euchariſtie ſacramen
ti vbi ſm̄ dionyſiū xp̄us eſt carbo
ignitus.imo totus ignis. Adiuuet
nos philoſophica poſitio. Nihil ei
ꝓhibet vel ab hoſte doceri quāq̄ʒ
vera ph̄ia nr̄e theologie nequaq̄m
ſit aduerſa ſed nō aſcendit ad eius
altiſſima. Tradit ph̄ia.ꝙ aia ꝑſer/
tim rationalis tota eſt in toto cō/
poſito ſuo et tota in qualibet eius
parte tanq̄ʒ in hoc ſit microcoſmꝰ.
id eſt minoꝛ mundꝰ maioꝛi ſiliis vbi
deꝰ totꝰ eſt in toto et totꝰ in quali
bet parte ꝑ eſſentiā.pn̄tiaʒ.et potē
tiā. Cōſidera coꝛ hōis et vide q̄m
intra ſe eſt tota aīa tāq̄ʒ in clibano

Eſt em̄ anima ſm̄ pħos et poetas
ignea vis. vel igneus vigor. Diffū
dit itaqȝ ſe p̱ totū cor tanq̄ȝ infra
ſperā actiuitatis ſue viuificās ip̄m
Ip̄a nihilominꝰ aīma preambit et
circundat et ↄtinet exteriꝰ totū cor
noſtrū tanq̄ȝ circūferentia eius ad
extra dum eſt ip̄a eadē tota. ſic cen
trum ad intra. tota tñ indiuiſibilis
nō ſicut punctꝰ poſitionē habēs in
ↄtinuo nec extra ſe fluēs. ſed aliter
mira virtute et op̄atione qua pene
trat ſe diffundens. Fatemur. Ima/
ginatio em̄ nō capit hoc ſed ratio
ↄcludit et intelligentia. ſi pura ſit ⁊
ſimplex intuet̄. Eleuat ſe ſupra cōti
nuū et tp̄s. ſupra hic ⁊ nunc tp̄is ⁊
loci materialis. Vis intelligentie
vel mentis pure. defigit oculos cō
ſpicuos. ad hic et nunc eui vel eter/
nitatis. Et ſi nō modo p̱ eſſentiam
tñ aliq̄ñ p̱ ſpeculū nitidū et imagi/
nem. de qua apoſtolꝰ. Nos inquit
reuelata facie ſupple ab inuolucris
fantaſmatū transformamur de cla
ritate in claritatē tanq̄ȝ a dñi ſpū.
Fit quippe talis transformatio per
illapſuȝ ſancti ſpūs purgantis ani
mā et eleuantis in id ip̄m. Hactenus
hec introducta faciunt vt oremꝰ cū
eccleſia cuiꝰ orationes eleuatiſſime
ſunt et tote ignee niſi ſit frigidū pe/
ctus plus criſtallo congelatū. Illo
nos igne ſpiritusſanctus inflāmet:
addamꝰ et deuoret. quē dominus
noſter Ih̄s xp̄s. addamꝰ in hoc ſa
cramento. miſit in terraȝ et voluit
vehementer accendi. Capiet tunc
ignea mens cum ſumma facilitate.
Sentiet cū ſūma iocunditate quē/
admodū deus eſt oīa in omnibꝰ
et totus in ſingulis. omunis oībꝰ
et vnicuiqȝ ſingularis. totus appre
hēſus a quolibet beato. a nullo cō
prehenſus totus intimꝰ. totꝰ extimꝰ
totus omniū centꝝ. totus et circū/
ferentia. totus ſtabilis dans cūcta
moueri. Ad hoc pħi conati ſūt ma
xime metapħici. ſed ſola dei gr̄a ⁊
veritas que per Ih̄m xp̄m facta eſt
poterit hoc adipiſci tunc p̱ gloriaȝ
ↄſūmataȝ et hic in via per theolo
giam myſticā. Valet inſup̱ hec mē
tis eleuatō mirabiliter ad intelligē
tiam myſterioꝝ eucharistie ſacra/
menti. Tradidit em̄ xp̄s rem a ſen
ſibus taliter elongataȝ vt diſcamꝰ
nedū amare ſed intelligere et vene
rari celeſtia. ſecernere materialia a
ſpiritualibꝰ. deum a creaturis oīi
bus. vitaȝ eternaȝ a mundi fluxis
et caducis calamitatibus. Sciamꝰ
ꝓinde q̄ aliter habet ꝓceſſum ſuū
dei prouidentia ſuper homines. ali
ter ſuper bruta. Cur ita? Certe vt
magis diuine gratie et miraculis
innitamur q̄ȝ nature. Non quidem
vt temptemus deum ſed vt noueri
mus nos ad finem noſtrum qui ſu/
pra nos eſt non niſi gratuitis ſup̱
naturaȝ miraculis peruenire. Hoc
quia non vidit Pelagius. errauit.
ingratus gratie dei non q̄ homo
deſtituatur operatione ſua natura
li ꝓpria plus q̄ȝ bruta ſed ad altio
ra niti debet ⁊ in his gratie dei to

tus inniti. Nota diſtinctionez hanc
de duplicitate operationū et oppo
ſitas contra rationes Auguſtini
cōcordabis. Voluit dei ſapientia
ſpiritū rationalē cōiungere materie
quatin⁹ iſta nos connexio. doceret
ſpiritū noſtrū cum deo qui ſpiritus
eſt facilius cōiungi poſſe. Et qm̄ ex
eiſdez gignimur et nutrimur. incar
nata prius. dehinc velut impanata
vel ineſcata ſub ſpecieb⁹ ſacramen
ti ſapientia. facta eſt nutritio nr̄a ſi
cut et formatio. Et qm̄ nutritio ꝓ
ficit ſanis et mundis. facta eſt eadē
ſapientia nobis in ꝓbatica piſcina.
quinqꝫ vulnerib⁹ corporis ſui. ſal⁹
et mundatio. Cor famelicū. cor qđ
aruit quia oblitus ſum comedere
panē meum. cor durum. cor carneū
cor ad ſolem iuſtitie nō liqueſcens
ſed obduratū. Cor qđ derelinquit
animā meā. et facta eſt ſicut colum
ba effraim ſeducta. Redi nunc ad
vocantē te xp̄m in altari. Dic cum
pſalmiſta. Introibo ad altare dei.
ad deū qui le. iuuē. meā. Eras nēpe
cor vetuſtū priuſq̄ꝫ emitteret lucē
ſuam. Recreauit te et innouauit in
tabernaculis eccleſie detracta pel/
le vetuſta peccati/ defluentib⁹ plu/
mis ad calorez auſtri. Contuſa ad
petram xp̄m in abſtinentia curuita
te nimia roſtri. Grandem nobis fi
duciaz ſperande pietatis indulſiſti
benigne Ihu ꝓponens exemplum
filij ꝓdigi cui tanta celeritate pa/
ter occurrit. cecidit ſup collū oſcu/
latus eſt eum. Stolam cito primaz
iuſſit ꝓferri. anulū cum calciamen
tis dari. Deniqꝫ vitulū ſaginatum
in epulationem occidi. Tu figurali
ter es vitulus iſte quē reuertēti de
regione longinqua pcc̄i. filio vis
apponi. O altitudo diuitiaꝝ ſapien
tie et ſcientie dei. O ſupeminens ſci
entia caritatis xp̄i ſi māſiſſet apud
patrem. ꝓditus iſte filius qui typū
tenet ade fugientis a facie domini
vitulus ad epulationē nō fuiſſet oc
ciſus quia nec xp̄s immolatus fuiſ
ſet. Ceſſet igit̄ o curioſitas queſtio
tua. Cur dimiſit deus vt peccaret
adam? Ecce quantū fructū dei ſa/
pientiſſima bonitas elicere ſciuit po
tuit et voluit ex peccato. Curre iaz
o anima penitens clama poſt xp̄m
cum chananea. Dn̄e ihu fili dauid
miſerē mei. Qui ſi forte a matre co/
mite rogatus vt dimittat te. ſileat
et procedat. irrue feſtinatione tota
preueni faciem eius in adoratione
dicēs. Domine adiuua me. Si rur
ſus oppoſuerit cōfūdens te ꝙ panis
filioꝝ nō eſt dandus canibus. Re
ſponde tota fiducia. Etiā domine
nam et catelli edunt de micis que
cadunt de menſa dn̄oꝝ ſuoꝝ. Tan
dem mereberis audire. Fiat tibi ſic
vis. Filiā tuam (que eſt ſenſualitas
lunatica ⁊ a demonio fomitis ori/
ginalis male torta) inuenies ſeda/
tam et ſedentē in obedientia rōnis
Conuiuiū em̄ ſi recogites o anima
figuraliter reſtaurāt ſeptē filij Job
cū tribus ſororibus q̄libet in diem
ſuum. Senſiſti qn̄qꝫ motū reueren/

tie ꝓfunde. necnō humilis ad deuz
timoris. nō audens pre verecūdia
ſurſum oculos attollere. dicens cū
pcuſſione pectoris. Deus ꝓpicius
eſto mihi peccatori Scito ꝙ apud
te fecit ↄuiuiū ꝑmogenitus filio ti
mor in die ſuo. Senſiſti motū pieta
tis ad deū. ad te. ad ꝓximū ſuauē
et letum. mitem. inſuper valde ꝓfu
ſum Hec dies eſt ſecundi filij. Sen
ſiſti eſtimo tot miſeroꝝ afflictiones
in penis et culpis ſuper filios ho/
minū vel ex ꝓprijs anguſtijs luxiſti
beato ſanctoqꝫ luctu. Hec eſt dies
tertij filij. Corroborata es in vigo
re tolerandaꝝ aduerſitatum vel in
abſtinētiaꝝ rigore firmata. Facta
es eſuriens et ſitiens ſatiſfacientem
iuſtitiam. Ecce quartꝰ filius inſtau
rauit die ſuo ↄuiuiū. Conſiliata es
in opibus ſuperogantis iuſtitie ca
ſtitatis paupertatis et obedientie.
Hec eſt dies q̄nti filij. Intellexiſti
myſteria ſacramētoꝝ. ꝑcipue huiꝰ.
retuliſti omnia que vident ad eter/
nitatis ſpectacula. obtinuiſti etiam
mundiciam cordis nedū a pecca
tis. ſed a fantaſmatibus et curis.
Pulcer iſte dies et ſerenus eſt ſexti
filij. Sapuit tibi tandem p omnes
ſenſus intimos q̄ꝫ ſuauis et bonus
eſt ſpiritus domini guſtantibus cū
videntibus eum. audientibus eum.
adorantibus eum. amplexantibus
eum in hoc ſacramento. Feliciſſimū
hunc ac beatiſſimū in apparatu cō
uiuij diem filius ſeptimus habet ſu
um. Bibunt illic vinum ſeptem filij
cum tribus ſororibus. cuius qua/
lis ſit effectus ſi ſcire deſideras. in
ſinuabit qui dicit. Inebriabuntur
ab vbertate domus tue et torren/
te voluptatis tue potabis eos. Bi
berat hanc ſobriam ebrietatem ſpi
ritus pia mater auguſtini Monica
dum poſt ſuſceptionem ſacramenti
in publico rapta clamauit. volemꝰ
in celum fideles volemus in celum
Pulſataqꝫ exquiſita quid ita clama
ret. Demiſſa cū vultu voce inquit
Cor meuz et caro mea exultauerūt
in deum viuum. Altera quedam ru
ptis venis expirauit vim amoris
ſancti ferre non ſuſtinens. Felices
ſunt domus ille fidelium per quas
fiunt per orbem per fructum conui
uia ſingulis diebus illuminate con
uerſationis. Offert nihilominꝰ ho
locauſta Job myſticus quoniā iu
ſtitie noſtre non ſunt omnino ſince
re. Egent inſuper conſeruatione.
Debet deniqꝫ conſūmationem ac/
cipere in gratiarum actione omnis
cibꝰ omnis. Quos preteā fructꝰ
apponere ſoleat in hac euchariſtic
menſa ſpūs ſapientie. cenſeo medi
tationi deuotoꝝ potiꝰ q̄ꝫ ſcriptoꝝ
expreſſioni linquendū. veniant. va
cent. guſtent. et videbūt. Sed neqꝫ
putandū eſt nos conſortes et con/
ciues futuros beatoꝝ ſpirituū ab
ipſis deſeri. duz ſedemus in eccleſie
conuiuio. Facti ſunt quippe omnes
adminiſtratorij ſpūs ꝓpter eos qui
hereditatē capiūt ſalutis cuius ar
ram recepimꝰ hic et pignꝰ. Si ad

inſtructionem ouiuiȷ̄ ꝑfectam pluri
ma requirunt̄.diuites ſunt hi ſpūs
ad ampliora.habent ad votum cel
laria regis.ꝓferūt de theſauris ſu
is queq̃ voluerit intérior homo no
ſter. Petit̄ ignis et caminus incen/
diȷ̄.ſeraphin ardent. Petit̄ ſal et lu
men.cherubin ſapiunt et lucent.Pe
tunt̄ ſedilia.throni habent illa.Mi/
niſtrat̄ a ſuprema gerarchia quia
miniſtrantib⁹ imperant. Queritur
qui dominet̄ in ouiuio. qui virtute
pareat.qui poteſtate tueat̄. hec ſe/
cunda poteſt gerarchia. Queritur
ꝓ inferiori cenaculo q̄ ordo ſit in
ouiuantib⁹.offerūt ſe principatus:
ſubordinant archangeli et angeli
ſubſeruiunt. Si fructus defuerint
aſcendam⁹ in palmā crucis.appre/
hendam⁹ fructus eius. Et ſi ſolos
carpere poſſum⁹ infimos minus q̃
maturos diſtribuat liberaliter de
mediȷ̄s et ſupremis chorus ipe ſan
ctorū per ramos inhabitans. Exē
plum accipe. Ibat ad paſſionē Do
rothea virgo Theophilus quidā
ſcolaſtic⁹ exclamauit ad eā (ſuſpi/
cor irridēs) O Dorothea ſponſa
xp̄i mitte mihi mala de paradiſo
ſponſi tui. Spopondit ſe miſſuram
Iuſſa flectere ceruicem orariū pri/
us eximēs aſtanti dedit puero qui
ferret theophilo et diceret. Doro/
thea ancilla xp̄i mittit tibi mala de
paradiſo ſponſi ſui. Recepit grat⁹.
applicuit faciei. Senſit otinuo vim
celici cuiuſdā odoris quo replet⁹
et totus in alterū virum mutat⁹.re/
petens dicebat. Benedictū ſit no/
men domini mei Ihu xp̄i. Qui mox
capt⁹.dire tortus poſt occiſus aſcē
dit in palmā vbi pleno ore vorat
fructus eius. Ceterū qua poſſum⁹
ad te fiducia ofugere bn̄dictiſſima
feminarū. Tu mater es euchariſtie.
quia mater gratie bone. Tu claui
gera cellariorū regis pacifici. Tu
frangere panem potes illum peten
tibus. Tu epularis quotidie ſplen/
dide.non negabis micas vlceroſis
nobis ⁊ mendicis quorū tot ſūt lin
gue clamantes ad tuam miſericor
diam quot ſunt vlcera noſtrā offē
dentia miſeriā. Vox ſapientie.vox
tua eſt. Nimirum.quia tu nedum ſa
pientia per emphaticam locutionē
ſed mater es ſapiētie.ſponſa.ſoror.
filia. O q̃ amplissimū pandat no/
bis hec meditatio. et q̃ amenū or/
tum.imo paradiſum deliciarum tu
arum virgo ſapientiſſima.cuius in
filio ſacramentaliter ſuſcepto. laus
omnis terminatur. Ego inquit ex
ore altiſſimi ꝓdiui. Ego mater pul
cre dilectionis. Ego ſicut vitis fru
ctificaui cū ceteris in ſapientie ꝑco
niū numeratis nec finit. Tu quaſi
oliua ſpecioſa in cāpis que mūdo
naufrago.ramū illū oliue paterne
ꝓtuliſti ih̄m xp̄m. Colligē fas hꝫ.
ip̄m in h eucariſtie ſacramēto fidel'
aia.fas illū ferre i ore ſuo dū veſp
mortis aduenies.ſuadebit regredi
ad verū Noe deū. qui dū creauit
eū miſit per aquas et terras huius
diluuiȷ̄ quatinus bene volando

rediret ad ipm qui miſit illaz. Felix plane anima que redibit ad veſpe/ram vite ſue ferēs in ore ſuo ramū hunc oliue xp̄m ꝑ ſacramentalē ſaltem ſpiritaliter ſuſceptionem.

Sequit̄ tertia particio.

Per ſoliloquiū ꝯuerſum ad mariā per notulas quinquaginta.

Prima notula

Contemplationib⁹ tuis de/inceps intēdere cupientes Nos eſurientes ꝯuertimur ad te eſurientē olim. Ad te paupe/rem ſpiritu et humilē ancillam xp̄i. virgo beata. virgo iam benedicta ꝑ oēs generationes. virgo nunc eternis epulis ſꝑ abundantiſſime plena. Cui⁹ mens ꝯtēplata eſt multa nimis ſapienter. Tu ꝯſcia ſuper oēs poſt filiū ſacramenti hui⁹ ab/ſconditi a ſeculis extitiſti. Ecce pl⁹ q̄ȝ ſalomon hec. Quare? Dic nobis ꝑ miſerationes tuas. dic q̄ et q̄nta bona ꝯtemplabat̄ mens tua cū p⁹ bn̄ficia tibi ſingulariter exhibita. Tu generalia oīb⁹ ceciniſti dicēs Eſuriētes impleuit bonis. Narrat Lucas ꝯſci⁹ ſecretoꝝ tuoꝝ. qꝫ ap̄li erant cū mulierib⁹ et maria matre Jhu. Subdit poſtmodū. Quotidie quoqꝫ ꝑdurātes vnanimit̄ in templo frangebāt circa domos panē ſumētes cibū cū exultatione et ſimplicitate cordis. Eras inter hos ſumentes cibū haud dubiū O maria mater Jhu. exultabas in ſimplicitate cordis. collaudās deū et habēs grāz ad omnē plebē. Quid ſequit̄? Dn̄s aūt augebat qui ſalui fierēt quotidie in id ipm. Eſt igit̄ ſalutaris effect⁹ hui⁹ ſacramenti. ſalus et augmētū fideliū quotidie in id ipz

¶ Et hec ꝯtemplatio tua precipua Nulla fuit natio que nō ſacrificiuȝ cenſeret offerendū illi ſoli quem credebat aut fingebat deū ſibi. Sacerdos et ſacrificiū eſt nobis fact⁹ o maria fili⁹ tuus. Sed qualis ſacerdos et quale ſacrificium? Exponit ap̄ls eius latiſſime ſcribens ad hebreos. Non in vituloꝝ ſanguine. et tauroꝝ cede. ¶ Hec ꝯtēplatio altera. Contēplabat̄ mens marie quātū ſe ſacrificiū arbitrabat̄ Dauid. quantū ſalomon. quātū oēs priſce legis exoluiſſe. Si multa milia tauroꝝ. ſi agnos abſqꝫ numero iugularent dn̄o. At nos ſub vnica panis exigui ſpecie. ſub modici vini calice ſacrificiū abſqꝫ vlla ꝯpatiōe placidi⁹ in odorez ſuauiſſimū dn̄o ꝯſecram⁹ offerentes. Et ſiqdez hoſtia ſm lr̄az. Parua. nitēs. ſana. te/res. azima. mūda qꝫ ſcp̄ta. Signat hec ſeptuplex cōditio nos debē vicia capitalia ſeptē excludē. In paruitate ſupbiā. In nitore inuidiā In integritate irā. In rotūditate volubili acidiā. In azimo furfur auaritie. In mūdicia feditatē luxurie In ſcriptura hebetudinem gule. Gra/tias tibi virgo beata que talem nobis hoſtiā ꝓtuliſti. Grās filio tuo

qui nos a iugo legis intolerabili li
berauit. Ne temptantibꝰ inducere
rurſus ſuꝑ ceruices credentiū illō.
quibꝰ ſe paulus ꝯſtanter oppoſuit.
et apoſtoli ꝯſenſerunt. ¶ Contem/
plabat̃ maria q̄admodū fuit tp̄s
ante paſſionē dn̄i legalia currebāt
fructuoſe in populo iudeoꝝ. Fuit
tp̄s poſt paſſionē vſqꝫ ad ꝑfectā
predicationē euangelij ꝑ iudeā dū
erāt ꝑmiſſa q̄uis inutilia quatinꝰ
mater ſynagoga cum honore fer/
ret̃ ad tumulū. Fuit tp̄s tertiū quo
temerator materni ſepulcri reputā
dus eſt et a fide alienꝰ. qui legalia
vel obſeruat vel obſeruanda ꝯten/
dit. libenter ꝓfecto nos credentes
de gentibꝰ caremꝰ iugo tali. libent̃
qꝫ in hoc ſacrificio puro facili ꝑfe/
cto qꝫ gloriamur. Non ſumꝰ ingra
ti gratie dei. Juſtitiā eñ ꝯſtituere
volumꝰ ſed ꝑ gratiā ſperamꝰ ſalua
ri longe ꝯfidentiꝰ q̄ꝫ illi ꝑ legem vt
interim de ſacrificijs execrādis gē/
tiliū ſileamꝰ. Congregauit nos deꝰ
in vnā eccleſiā. in ꝯmunionē ſancto
rū vnā. dans remiſſionē peccatorū
Jtaqꝫ ſub fide articulo qꝫ vniꝰ ecc̄ie
catholice ꝯprehendit̃ ꝯmunicatio
ſeu ꝯmunio omniū ſanctoꝝ. Eſt eñ
eccleſia ꝯgregatio ſeu potiꝰ conuo
catio fideliū viatoꝝ ꝓut accipit̃ a
triumphante diſtincta. Eſt inſuper
eccleſia ꝯtinens ꝯmunionē ſancto/
rū id eſt ſacramētoꝝ ꝑ que nimiꝝ
ſacramenta fit remiſſio pcc̄oꝝ. Ceſ
ſat igit̃ queſtio nōnulloꝝ. Cur de
euchariſtie ſacramento nō factꝰ eſt
in ſimbolis articulus. Factꝰ quip̄pe
eſt ſub ꝯmunione ſanctoꝝ. i. ſacra/
mentoꝝ. Jnter que poſt ſacramen/
tū baptiſmi iſtud ſacramentū fuit
predicatū et vſu ꝯtinuo diuulgatū
qd̄ et anthonomatice ꝯmunio vo
cat̃ ¶ Contemplabat̃ hec ꝯmunio
nē ſapuit mens marie ꝯtinuandam
ꝑ generationes vſqꝫ ad ꝯſūmatio
nē ſeculi Q. ſi nō mutabit̃ hoc ſacri
ficium. vtiqꝫ nec ſacerdotiū xp̄i nec
lex mutabunt̃ ꝯtra Joachim et ſe
quaces eiꝰ nouā ſpūſſancti legeꝫ in
euangeliū eternū damnabiliter ꝓ/
mittētes. ꝓpterea dicit̃ hora nouiſ
ſima tp̄s legis xp̄i. qm̄ altera non
ſuccedit Cōtemplabat̃ mens ma
rie ꝯferēs iugiter in corde ſuo quē
admodū xp̄i corpꝰ ꝯtentū nō ſolū
ſignatū ſub ſpeciebꝰ panis et vini.
eſt vera res huius ſacramenti. Eſt
inſuꝑ ſignū ſeu ſacramentū totius
corꝑis miſtici. qd̄ eſt eccleſia catho
lica tam militans q̄ꝫ triumphans.
cuiꝰ caput xp̄s eſt. xp̄i aūt deꝰ. Cor
pus xp̄i et ſi nō videat̃. eſt tñ de ſe
ſignū viſibile. gratia vero vniens
fideles in vnū corpꝰ et ſpiritū cau
ſat̃ a xp̄o ¶ Cōtēplabat̃ quēadmo
dū in omni ſacrificio altaris dat̃
ſponſus chriſtus ecc̄ie ſponſe ſue.
dat̃ caput mēbris a q̄ ſuſcipiūt in/
fluētiā ꝑfectōis ſm̄ menſurā vniuſ
cuiꝰqꝫ mēbri q̄uſqꝫ ꝑueniāt ad men
ſurā plenitudis xp̄i Contēplabat̃
omnē hoīeꝫ viatorē ſignificari ſub
h̄ ſacramēto q̄ ad ſufficientiā ſacri
ficij nō tñ q̄ ad finalē efficaciā niſi

tm̄ electi ¶ Cōtemplabat̄ hominū ↄmunionē ſub multiplici dr̄a. ¶ Eſt ↄmunio nature a qua null' excipit̄ ¶ Eſt ↄmunio ſm aptitudinē ad gloriā. et ab iſta nullus viator excipit̄ q2 de' vult om̄es hoīes ſaluos fieri. ¶ Eſt ↄmunio predeſtinationis et gratie finalis. et ab illa oēs reprobi viui et mortui excōmunicant̄ vel excipiunt̄. ¶ Cōtemplabat̄ ↄmunionē aliquam eſſe in gr̄a. in meritis ſm pñtez iuſtitiā tm̄modo. ¶ Similit̄ aliqua erat excōmunicatio ſm pñtez iniuſtitiaz et demeritū. ¶ Rurſus aliqua erat ſm pñtis eccleſie extrinſecū iudiciū p ſententias irregularitatū et excōicationum inicìata

¶ Contemplabat̄ ꝙ in oblatione ſacramenti vt erat ſacrificiū. null' viator q̄ntūcūq3 puerſus vel excōicatus erat excipiend' ab offerētis affectu caritatiuo. ex quo erat capax beatitudinis. ¶ Sec' de excōicatiōe iam damnatorū. hinc orat eccl'ia ꝙ hoc ſacrificiū ſit abſolutio ſcelerū et remiſſio omniū delictorū. quatinus p ſacrificij virtutē pctōres reuiuiſcant et ad vitā gr̄e reuertant̄.

¶ Cōtemplabat̄ ꝙ eccleſie iudiciū poterat arcere ſacerdotes offerentes ſacrificiū ne p expreſſā eccleſie orōnez ↄphenderēt excōicatos ab ipa. ¶ Noluit tm̄ nec debuit ꝓhibē caritatis interiorē affectū vt dictū ē. ꝓpterea forte fuit inſtitut' mētalis modus orandi p memento ¶ Contemplabat̄ ꝙ horrenda eſſet excōmunicatio et q̄ztimide ferēda et timidi' ſuſtinēda q̄ faceret hoīez ab hac ↄmunione ſalutifera ſepatū

¶ Cōtemplabat̄ ꝙ in ratione ſacrificij petit ſacerdos quoſlibet aſſociare nō ꝓhibitos ab eccl'ia et ei' pia intentiōe. ¶ Nā ſicut oblatio xp̄i fuit ſingularis ꝓ om̄ib'. ita fuit cōis ꝓ quolibet ſingulari. ¶ Hec cōtra timide auaros in ſpūalib' q̄ querūt approꝑare ea ſibi quib' nō eſt liberalitas hui' ſacrificij ſatis nota. ¶ Cōtemplabat̄ ꝙ lz vna miſſa ſufficiēs eſſz de ſe. ſicut et paſſio xp̄i ꝓ ſaluatione omniū viatorū. ¶ Nihilomin' in ratione ſatiſfactiōis ⁊ pcīj plus valebant plures miſſe q̄3 vna. et plus vna ꝓ vno q̄3 ꝓ multis ſm ordinē diuine ſapientie q̄ dat om̄ib' menſurā numerū et pond'. ¶ Scit aūt ipa beata nūc in verbo menſuraz hanc in ezechielis menſuratiōe figuratā. nos neſcim'. ¶ Cōtemplabat̄ ꝙ exēplo xp̄i poterat ſacerdos offerē ſacramentū ꝓ pccīs aliorū q̄ñq3 cū pluri merito q̄3 ſi ꝓ ſe ſolo celebraret nec ſe tm̄ nec aliq̄ꝙ dz excipe niſi modo dicto. nec ſingularit̄ approꝑare. ꝓpterea ſtulte agunt q̄ volunt miſſas dicē ſm intētiones ſuas q̄ſi venales ⁊ mercenarias ⁊ auaras. ⁊ non ſm intentionem et traditionē eccleſie liberalez plane. nec ſunt audiendi. ¶ Contemplabatur ⁊ ita ſeruabat charitas Marie vt ſacrificium intus offerret non niſi deo nec ad aliquē ſe obligaret q̄ſi pro vice gratuitoꝝ oblatorum. ¶ Iā eñ videretur ſimoniaca mercatio. ſed non primo modo tūz ſolus deus eſt principalis terminus. ¶ Con

templabatur ꝙ titulus ſolus ſecu
rus et mundus a ſimonia vel tur/
pi queſtu in receptõne temporaliũ
per ſacerdotes eſt titulus ſuſtenta/
tionis miniſtri ſeu ſacerdotis cele/
brantis Qua ſuper re longus alibi
de ſolicitudine eccleſiaſtico ꝑtracta
tus eſt habitus. ¶ Contemplabat̃
ꝙ titulo generaliter quadruplici q̃/
libet perſona viatrix tenet̃ offerre
ſacrificium hoc ipſi deo ſaltem ſpiri
tualiter in ſui cordis altari Primo
ratione caritatis ad ſe. Secũdo ti
tulo ratione ↄſortij ad omnẽ homi
nem capacem beatitudinis Tertio
ratione beneficij ſuſcepti. ſit in bo/
nis nature. ſit in bonis fortune. ſit
in bonis grẽ. Quarto ratione gra
tiarũ actionis deo et ſanctis omni
bus pro beneficio tanti ſacramenti
cũ ceteris. cõplacenter et beniuole
recolendo ¶ Contemplabat̃ ꝙ vl
tra titulos iſtos obligabant̃ ſacer
dotes. titulo ſuſcepti tanti ſacerdo
talis officij vt poſſint gloriari cum
apoſtolo. Gratia dei in me vacua
nõ fuit. Cũ em̃ creſcunt dona rati/
ones etiam creſcũt donoꝝ. diuerſi/
mode tñ ꝓ qualitate circũſtantiaꝝ
¶ Contemplabat̃ queadmodum
xp̃s lauit pedes apl̃orũ ante cõſti
tutionẽ hui᷒ benedicti ſacramenti.
et ante miniſtrationẽ in ſignũ ꝙ ſo
lis mundis debet tradi et a mũdis
celebrari. dicente apl̃o Probet aũt
ſe ipſ3 homo et ſic de pane illo edat
Nota ſũt que ſequũt̃: ſed ꝓ multis
horrenda ¶ Contemplabat̃ ꝙ ad
celebrationẽ et ſuſceptionẽ tã ſubli

mis ſacramenti nullus de ſe dign᷒
eſt q2 nec ex meritis que incerta et
ſepe vana ꝛ ſordida ſunt. nec ex of
ficio q2 iuſte et ſancte q̃ ſancta ſũt
exequerĩ. Hinc fuit tãta apud mul
tos reuerẽtia ꝙ ſacerdotes eſſe fu
gerunt. legit̃ hoc de ſancto Marco
et de nõnullis heremitis. ¶ Contẽ
plabat̃ ꝙ ſtante ↄſcientia bene ſibi
ↄſcia de nõ impedimẽto pc̃ci mor/
talis vel irregularitatis vel excom
municationis vel ſcandali. Sacer/
dos laudabili᷒ faciebat celebran/
do modo et tp̃e ↄſtitutis ab ecc̃ia
q̃3 ꝓpter ſolã reuerentiã abſtinẽdo
et hoc: ceteris parib᷒ Rationes po
terũt infra tradi ¶ Cõtemplabat̃
queadmodũ ſtaret aliquẽ ſacerdo
tẽ vel alterũ ↄmunicantẽ eſſe realit̃
in pc̃o mortali et extra grãm vel
in excõicatõe et tñ nõ peccabit no
uiter in celebrãdo vel ↄmunicãdo
Nõ negat̃ tñ q̃n ſp ſit in pc̃o ſ3 nõ
peccat nouiter in hoc actu ſuo Va
let hec ↄtẽplatio ꝓ ſcrupuloſis. et
h3 locũ q̃ñ facta eſt examinatio cõ
ſcientie ꝓut ſolet in talib᷒ fieri bo/
na fide de recolẽdo et amouendo
om̃e pc̃m et impedimentũ ꝓ nunc
nõ occurrit ¶ Cõtemplabat̃ ex in/
de maria ꝙ ad nõ indigne celebrã
dũ ſeu ↄmunicandũ ſufficit ↄſcien
cia probabilis ↄiecture ꝙ nullũ ꝓ
tũc habet impedimentũ neceſſario
vetans vel arcens ad celebrandu3
vel communicandũ. Et hoc iterum
ↄtra ſcrupuloſos ↄſolatorium eſt
documentum ¶ Contemplabatur
ꝙ a tanto bono. tam honeſto. tam

vtili de ſe et delectabili nõ erat pri
uand⁹ vel arcendus homo ſine ma
gno et legitimo impedimento vt ꝑ
immundicia corpali ſola que mor
tali peccato iuncta non eſt. ſcanda
lo tñ rationabili non imminente.
Longus eſſet hic ꝓceſſus de lepro
ſis. de menſtrua patiẽtib⁹. vł emor
roydes. vel pollutiones in ſomno
cũ ceteris. Ratio omniũ eſt. qꝛ non
eſt afflictio danda afflicto ſed con
ſolatio. Ratio altera quia cib⁹ iſte
magis eſt ſpiritus q̃ȝ carnis q̃ nec
carnalibus ſordibus in ſe vel ex ſe
maculat̃. Eleuet in hac conſidera
tione deuotio fideliũ ſurſum corda
¶ Contemplabatur magnificans
anima marie dñm cum exultatione
ſpiritus in deo ſalutari ſuo quẽad
modũ preſentialiter erat in hoc ſa
cramento iſte cui miniſtrant milia
milium et decies centena milia aſſi
ſtunt ei. Non ita tñ ꝙ oĩes dimiſ
ſo empireo celo aſſiſterent huic in
terris ſacramento. niſi ſꝫm ordina
tionem diuine ſapientie cũ benepla
cito creatoris ¶ Cõtemplabat̃ nõ
eſſe indignũ ſꝫ digniſſimũ videri an
gelicis ſpiritib⁹ viſitare preſentiali
ter eccleſias in qua celebrat̃ vel ſer
uat̃ euchariſtie ſacramentũ. Exem
plũ hui⁹ figurale fuit in ſcala Ja/
cob et in monte ſynai qñ data eſt
lex per angelos in manu mediato
ris cũ ſimilib⁹ multis. ¶ Contẽpla
bat̃ quanta erat patientia xp̄i. q̃n
ta angelorũ beatorũ hic aſſiſtẽtiũ
dũ tolerant indignitatẽ cõtrectan
tium hoc ſacramentũ. Cũ illi tanta
ſeueritate puniebant̃ accedẽtes ad
montẽ ſynai. Vñ et beſtia ſi tetigiſ
ſet montẽ obruebatur lapidibus.
Sepe autẽ poteſt in hoc ſacramen
to conqueri xp̄us. Manus traden
tis me mecum eſt in menſa. Et illõ
Juda oſculo filiũ hominis tradis
Nihilominus ex peccatis taliũ eli/
cit deus bona in ſalutẽ electorum.
ſicut ex bonis dei. mala pccores eli
ciũt ¶ Contemplabat̃ ꝙ hoc ſacri
ficium dabat gloriã deo in excelſis
Et in terra pacem hominibus bo
ne volũtatis. letificabat angelos.
liberabat purgatorio detentos. vt
eorum pena breuior ſit aut leuior.
Viatorib⁹ impetrabat. nunc ouer
ſionem ad grãȝ. nunc oſeruationẽ
in gratia. nunc otra mundi picula
firmamentũ. nunc angelorũ cuſto
diam et refrenationẽ temptatorũ.
¶ Cõtemplabat̃ ex his et ſimilib⁹
effectibus. laudabil'eſſe ex amore
ſacramenti. et ofidentia miſericor
die dei ſepius accedere. q̃ȝ ex timo
re vel ſcrupulis diu ſe ab eodem ſa
cramento quodãmodo ſe excom
municatũ facere. qui nec ſe exponit
periculo qui nõ habet certitudineȝ
de legitimo impedimento. et acce
dit. quẽadmodũ ſupra notatum eſt
Sed et ſtult⁹ illius timor eſt. vel re
uerentia minus prudẽs qui ad do
minũ ſe vocantẽ ⁊ inuitantem non
accedit ſed procraſtinat. ſed dicit
corui vocem. cras. cras. cras. Se
pe demum fit illud. Qui non eſt

hodie.cras min⁹ aptus erit. ¶ Cō
templabat̄ tales qui nolunt acce/
dere niſi ſint actualiter deuoti ⁊ fer
uidi. ſimiliter agere quaſi frigidus
nolit ad ignem ꝓximare niſi prius
calidus ſit. nec ſordidus niſi ſanus
Sit tamen iſte viuens non mortu⁹
per mortale qui confidit accedere.
alioquin ſi ſit mortuus non recipit
emolumenta viuoꝝ. non eſt condi/
tio mortuoꝝ vt comedant ¶ Con/
templabatur maria etiā ſe ex ſe ne/
quaqꝫ eſſe dignam. excelſioꝛ ſuper
omnes. Dicebat igitur cū apoſto/
lo. Venit deus ſaluos facere pec/
catores quoꝝ prima ego ſum. Sꝫ
miſericordiā in preſeruatiua ſancti
ficatōe ⁊ redemptione ab om̄i pec
cato etiā originali ꝯſecuta ſū. alio/
quin etiā natura filia ire fuiſſem ſi/
cut et alij. Solus et vnicus filius
meus. neqꝫ peccatū neqꝫ neceſſita/
tem habuit conſequendi peccatum
priuilegio ſingulari. quia ſingulari
ter ex ſpiritusancto natus. ¶ Con/
templabatur aliq̄n cōmunicantes
ſecum in eucariſtia peccatores eſſe
forte et peccatores ſciebat eſſe ali/
quos qui ſacramentū miniſtrabāt
qualis fuiſſe putat̄ ſeptimus dia/
conoꝝ Nicolaus. Sed non ceſſa/
bat ob hoc non refugiebat. non ſe
excōmunicabat. i. extra ꝯmunicati
onem ſe ponebat. Sciens et reco/
lens dictū filij ſui qui ſumit̄ in hoc
ſacramento. Veni peccatores ſal/
uos facere duꝫ phariſeoꝝ falſa iu
ſtitia indignaret̄. exprobrās et di
cēs. hic peccatores recipit. Et iteꝝ
ad diſcipulos. Quare cuꝫ publica
nis et peccatoribus manducat ma
giſter veſter? Sed neqꝫ xp̄s prohi
buit iudaꝫ per abnegationem cibi
ſui ¶ Contemplabatur amplius ⁊
complectabat̄ ampliſſimo ſinu cari
tatis om̄es peccatores terre publi
canos et meretrices quales ſepe p̄
cedunt in regno dei. Clamabat va
lide cuꝫ lachrymis intra templum
cordis ſui ſe ꝯnumerans exemplo
danielis. Peccatores te rogamus
audi nos. Miſerere noſtri ſm̄ ma
gnam miſericordiam tuā. quia pec
catores magni ſumus. Et ſm̄ mul
titudinē miſerationū tuarū. qꝛ mul
ti ſicut inſpicis ſumus. Exemplum
itaqꝫ dedit nobis quantūcunqꝫ vi
deamur iuſti vt quēadmodū illa fe
cit ita et nos faciam⁹. Nemo aliuꝫ
iudicet. nemo damnet. ſed ſolum p
eccleſiā ſuaꝫ et ſuos damnet deus.
Coru⁹ fuit q̄ paſcebat helyā. Pre
ſcripſit formā orōnis excipiēs nul
lū q̄ dicere iuſſit. pater nr̄. nō me⁹.
dimitte nobis debita nr̄a. nō mea
¶ Cōtemplabat̄ fieri qn̄qꝫ vt rex
introducēt queſtorē in cellaria ſua
collatur⁹ bona dū ꝓ pluribꝰ ⁊ ma
ioribꝰ indigentibꝰ exponit ſe querē
Siquidē vbi abundauit delictum
ſupabundat et gr̄a. maior q̄ꝫ miſe
riarū abiſſus abiſſū forti⁹ inuocat
miſericordiarū ¶ Cōtemplabat̄ et
aſſumebat hm̄oi ſacramentū qua/
ſi hora ſua eſſꝫ qua tranſitura erat
ex hoc mundo ad patrem vel poſt

deſertū ad terrā ꝑmiſſionis. come ſtura de fructib⁹. Reuoluebat ani/ mo tota celeritate. omnia noua et vetera de theſauro cordis ſui que ad deuotionē ⁊ venerationē ⁊ lau dē et iubilū cū exultatione ſpūs ꝓ uocabāt. maxime omnia que cepit Jhus facere et docere ſingulariter ſecū. et vniuerſalit̄ cū omib⁹ p totū vite curſū ab introitu i exitū ⁊ vſq3 in ſeculū. O quantā q̄3 vberem vi/ des aīa xpiana mariam tibi mini/ ſtraſſe materiā ɔtemplandi. Exper giſcere igit̄ oculos aperi aures eri ge. cor dilata. et excipiens euchari ſtiā clama. Faſcicul⁹ mirre dilectus meus mihi inter vbera mea cōmo rabit̄. Faſciculus vtiq3 paruulus mole ſed virtute immenſus. Dic ex ſentētia hoc eſt ſenſu vel ſentimēto intimo. Omnia poma diuinaꝝ ſcri pturaꝝ noua et vetera dilecte mi ſeruaui tibi. Et vñ̄q3 dediſti mihi. de tuo tibi reddo. Talis mihi certe es qualē te fideliter recogitauero. Infans. puer Juuenis. predicans ſanans. moriens. reſurgēs. regnās ¶ Contemplabat̄ ſuſceptionē3 eu chariſtie quaſi filiū audiret ex cru/ ce dicentē3 ſibi qđ latroni iurauit. Amen dico tibi hodie mecū eris in paradiſo. Siquidē gr̄a dei teſtimo nio ſapientis eſt paradiſus in bene dictionib⁹. Et vbi gr̄a ſi nō eucha riſtia que p excellētiā bona gratia nūcupat̄? Porro gr̄a dei vita eter na ſc3 vita et pax. Eſt aūt in eucha riſtia pax nr̄a xps. Complet̄ ergo

ſalutatio tua o paule totiēs poſita ⁊ a Johāne ⁊ petro ſimilit̄. Gratia vobis et pax. Quid gr̄a et pax niſi gr̄a pacifica. Et ſi pacifica non eſt impedita. Deniq3 tu p̄us habes ꝙ paradiſus et eterna vita eſt frui/ tio dei ſm habitū gr̄e nō impedita preſertim qñ eſt ɔſūmata. ¶ Con/ templabat̄ cū exultatione ſpūs eu chariſtiā in templo. iubilanſq3 di/ cebat. Suſcepim⁹ de⁹ miſericordiā tuā in medio templi tui. Suſcepim⁹ olim miſericordiā hāc viſibilit̄ me pñtante. Simeone recipiente. Anna ꝓphetante. Etenī de⁹ me⁹ miſericor/ dia mea. Suſcipim⁹ hāc eādē ſacra mentaliter quotidie ſi volumus in medio templo cordis nr̄i. Itaq3 tē plū dei ſum⁹. Nō q̄rem⁹ ſapientiā accuſantē. nō iuſtitiā damnantē. nō potentiā punientē. ſ3 miāz abſoluē tē. Suſcipim⁹ eam ſacramentaliter quotidie mirabilia in exceſſu faciē/ tē. Facit de ſapientia accuſante ad uocatā. de iuſtitia damnāte abſol/ uentē. de potentia puniente ꝓtegē tē et liberantē. Siquidē fact⁹ eſt no bis xps a deo ſapiētia. iuſtitia. ſan ctificatio. redemptio. via. veritas ⁊ vita. ¶ Cōtemplabat̄ exiſtentiam mirabilē filij in hoc ſacramēto quē viſibiliter tractauerat cū blādicijs ⁊ oſculis ſuauiſſimis in gremio cor ridentē. Credebat hoc idē ſibi licē nūc q̄uis alio modo ſed nō mino/ ri merito. Oſculat̄. tāgit. et qđ ſibi tūc nō licuerat corpalit̄ manducat et bibit et accipit vitā. Naz q̄ man

ducat me inquit et ipẽ viuet ꝓpter
me. Grãdẽ rẽ tibi o anima xpiana
grandez nimis eſtimaſſes ſi virgo
benedicta poſuiſſet olim filiũ ſuum
in gremio tuo. Si dceſſiſſet ample
xũ et oſculũ. Sed habes hic rẽ ſuo
miraculo ꝙ merito grandiorẽ. Eia
nũc o aĩa canta cantica canticorũ
que ſuſpirabunda petebas. Quis
det mihi te fratruelem meũ ſugẽtez
vbera matris vt inueniã te ſolũ fo
ris et deoſculer te. et iam nemo me
deſpiciat. Ecce foris. et vere foris
a nemine viſibilis. dat ſe ſoluz tibi.
dat vt oſculeris eũ. fac qđ ſequit̃.
Apprehende eũ et introduc in do/
mũ dſciẽtie tue que eſt dom⁹ ſapiẽ
tie matris tue. Illic docebit te. Da
et mihi potũ ex vino conditũ deuo
tionis tue. Da mihi muſtum malo/
granatoꝝ tuoꝝ feruide dilectiõis.
¶ Cõtemplabat̃ in eucharistia. qz
nõ eſt hic localiter corpus filiȷ̃ ſui.
Nõ eñ poſſet trahi linea viſualis a
corpe xpi vt hic eſt ſacramentalit̃
vſqȝ ad oculum et ecõuerſo. Crede
bat ꝙ ꝑ dcomitãtiã erat anima in
corpe. ſimiliter cũ ſanguine et cum
deitate. Sed nunq̃d ꝑ dcomitãtiã
erant illic dñ conſecrabat̃ tpe cene
veſtes ſue. nunq̃d aer circũſtãs cor
pus ꝙ veſtes? Curioſitas aut ſtudi
oſitas hoc inquirit vt deducat ꝙ
in hoc ſacramento ꝑ dcomitantiã
ſũt oẽs angeli. omnes ſancti. Et
tu beatiſſima virgo imo ſub breui
verbo tot⁹ mund⁹. ſiquidẽ deo ca/
nit̃. Pleni ſũt celi et terra gloria tua

Orat proinde eccleſia patrez vt ve
niens filius tuus cum omnib⁹ ſan/
ctis paratam ſibi inueniat manſio
nem. ¶ Contemplabat̃ corpus ve
rũ filiȷ̃ ſui ſacramentũ eſſe corporis
ſui myſtici. Signat igit̃ hoc ſacra/
mentum totam eccleſiam electoruz
etiam ex vi ſacramenti. Non tñ dici
mus ꝙ dtineatur hic tota eccleſia
ſub ſacramento. Cõcedim⁹ ꝙ xp̃s
homo eſt vbiqȝ perſonaliter quia
videlicet perſona xpi. verbum dei
eſt vbiqȝ. Non tamen concedimus
ꝙ xp̃us ſit vbiqȝ corporaliter dimẽ
ſiue ſed tm̃ in celo. et ſacramentali/
ter in templo. Logica hic opus eſt
vna ex ancillis ſapientie ſi nolum⁹
male loqui ¶ Contemplabat̃ ideo
dici corpus xpi in hoſtia quia con
uerſa erat in ſe ſpeciebus hoſtie re
ſeruatis. Unde dſequẽs eſt. ſi xp̃s
apparuerit hic aliquãdo ſub ſpecie
pueri vel crucifixi ſi debeat credi
ꝙ ſit ibi xp̃s. Oportz ꝙ ſpecies ho
ſtie remanſerint. alioquin non erit
ibi xp̃s ſacramentaliter. ſed nec vi
detur ꝙ localiter cum talis non ſit
in celo ſtatus ꝙ ſtatura Caueat igi
tur ſibi curioſitas inquirendi mira/
cula. Caueat vicina leuitate. tales
protinus adorare viſiones. Memi
nerit de martino cui ſpiritus neqȝ
tranſfigurat⁹ apparuit in ſpecie xpi
qui angelus eſt magni cõſiliȷ̃. nedũ
angelus lucis ſed lux angelorum.
¶ Contemplabatur exiſtentiã filiȷ̃
ſui viuacius per intelligentiam qȝ
per ſolã fidem. et nullo modo ima

ginationez admittebat imo nec rationem. Percipiebat inſuper preſentiam eius per amoris ſentimentuz et cõplexum. Quanto vero ſit perſpicatior ocul⁹ intelligentie q̃z imaginationis vel rationis, metaphiſici tradiderũt imo et mathematici de quib⁹ min⁹ videt᷑ vix credibilia poſuerunt. Putant ſe perſpectiui demonſtraſſe ꝙ om̃es radij luminis et coloꝝ omniũ quãtumcunq̃ȝ a circumferentia prodeuntium concurrũt impermixti in quolibet puncto medij vel ſpeculi vel oculi. Sic inquunt. In guttula iridis ſunt tres colores qui apparent in arcu. ſic in collo columbe. ſic certe cõſequens eſt ꝙ infinities infinite. Sic i organo memorie diceremus Et quis ineruditus oro crederet iſta? Demõſtrat ariſmetrica cũ geometria ꝙ in q̃libet paruo piſo vel calculo ſũt oẽs numeri cum figuris omnibus ⁊ habitudinibus ſuis que omnia vtiq̃ȝ ſunt infinita. Nec eſt vt dicatur ꝙ ſolum ſunt in potentia Videt quippe deus actu ⁊ in actu omnia talia Si poteſt per ſolam remotionem exemplo Dionyſij vna figura fieri viſibilis i hoc piſo. preexiſtebat igitur in eo quia nihil additum eſt ſed ſubtractum. cur non ita de ceteris figuris dici poteſt? ¶ Contemplabatur hec maria longe viuaci⁹ oculo intelligentie quantum ſpectabat ad magnificanduz dominũ (cuius potentie et ſapientie non eſt numerus) q̃z quicunq̃ȝ philoſophus docente eam ſpiritu ſancto omnem veritatez. Et ſi non forte ſemper in actu tamẽ in habitu. Accipiat hãc expoſitionem quiſquis aliquã vellet ſtruere calumniaz ſuper omnib⁹ marie cõtemplationib⁹ tactis aut tangendis ſi et quantũ continent veritatem Sciat mariaz maiori cognitione totius ſeculi cum decurſu fuiſſe preditam q̃z ꝓphetarum vel apoſtolorum vel philoſophorum cetus vllus. Si mathematic⁹ viſo piſo cognoſcit in eo non per imaginationem neq̃ȝ per ſenſum exteriorem. ſed per ſcientiam demonſtrationis adquiſitam tot theoreumata geometrie. tot ariſmetrice. tot perſpectiue. non abneget illa que de ſacramento credimus intelligi poſſe domino reuelante qui intellectum dat paruulis ¶ Sunt innumerabiles populi quos deus trahere vult poſt ſe per cognitionem et amorẽ. Et quia cognitio intellectualis datur pauciſſimis. dedit fidem innitẽtem auctoritati dicentis. intuentez vicinius et adherentem firmius et certius q̃z adhereat phus ꝑ ſcientiam ſuis ꝯcluſionibus. Docet hoc effectus quia fidelis citius vitã deſerit q̃z fidem. non ita phus. Tale aliq̃d mirat⁹ eſt in ignatio Traian⁹ ſicut legit᷑. Cui⁹ ignacij illud eſt inſigne eulogiũ Amor me⁹ crucifix⁹ eſt q̃ a te virgo beata lras accepit reſponſiuas ſuis petitionib⁹ vt ex te per te et in te fides neophitoꝝ firmaretur

Sequit̃ particio quarta

¶Per ſoliloquiũ quaſi narratiuum de ꝯtemplationib' marie ſup hoc ſacramento. Et ꝑncipaliter de duodecim bonis eius quib' replent̃ eſurientes p notulas centũ de additione quadraginta theoꝛeumatũ de vnitate.

Incipit ꝑticula quarta

Contemplabat̃ amplius maria magnificãs dñm q̃ꝫ magnã fecit ipe cenã. q̃ lautũ et ſplendidũ cõuiuiũ dñ ſuis fidelib' inſtituit hoc ꝯmunionis ſacramentũ. Eſuriẽtes impleuit bonis. Dicta ſũt aliqua de euchariſtia ꝓut data eſt in oblationẽ ſacrificij. mixta ſũt aliqua de ipa eadẽ ꝓut eſt in ꝯmunionẽ cõuiuij Sꝫ ſupſũt amplioꝛa: ſi bñdixẽit dñs cenam ſue familie ſi fregẽit panes. ſi cũ piſciculis iuſſerit illos recũbentib' miniſtrari. Nunc duodecim ſpoꝛte. nũc cophini ſeptẽ poſt ſaturitatẽ colligent̃ fragmentoꝛuꝫ Tanta eſt tam efficax xp̃i bñdictio qꝛ et p bñdictionẽ ſe totũ largit' ẽ in hoc ꝯmunionis ſacramento. Ceterũ facto interim ſilentio de ſpeciali ſeu pſonali refectiõe viatici qđ eſt tertium bonũ Notemus adhuc pauculas beate marie ꝯtemplationes de ſecundo bono ꝯtenti de dictis ſup ꝑmo ¶Cõtemplabat̃ maria ꝯferens in coꝛde ſuo ad inſtructionẽ hui' ꝯuiuij quaſi omnes cataractas celi aperiri. Quis fideliũ dubitet inq̃t Gregl. in ipa imolationis hoꝛa celos aperiri et imis celeſtia iũgi? Dicunt̃ hic aperiri celi nõ p fractionẽ ſed p influentiã ſpecialeꝫ qualiter optabat ꝓpheta dicẽs Utinã dirũperes celos. Et iterum Roꝛate celi deſup ꝛc. Vox inſuper eſt eccleſie gratulantis hodie p totũ mundũ. melliflui facti ſũt celi. Sicut inuenim' dalidaꝫ pfidã dixiſſe de ſamſone. Nunc aperuit mihi coꝛ ſuũ. ſecretũ eni reuelauerat. ſic hic reuelant̃ celeſtia ¶Contemplabat̃ ꝙ iſtic iungunt̃ ima celeſtib' ꝓpter ꝯnexionẽ membroꝝ eccleſie militãtis cũ membꝛis eccleſie triũphãtis in vno capite xp̃o ꝑncipaliter hic exhibito. Oꝛat eccleſia patrẽ Iube hec pferri p man' ſancti angeli tui qui xp̃s eſt angelus magni ꝯſilij. pferens' totũ coꝛp' myſticũ in ſublime altare diuine maieſtatis id ẽ ſupꝛeme et altiſſime diuinitatis. Maieſtas itaqꝫ dicit̃ quaſi magnitudinis ſtatus. Peracto demũ ſacramẽto dicit̃ coꝛp' xp̃i rapi et in celũ ab angelis deferri. nõ p realẽ loci mutationẽ ſed per opatiue ꝯnexionis virtutẽ ¶Cõtemplabat̃ ꝙ iſtic eſt oblatio vna et plures offerunt. Offert filius. offert ſpũs ei' ſanct'. Offerunt angeli. offerũt ſacerdotes. offerũt fideles aſſiſtentes q̃ quãto plures ſunt et deuotioꝛes tanto fit acceptioꝛ oblatio. qđ valet ꝓ celebrãtib' in medio ſeu patẽti eccleſie loco. Tu ſingulariter et efficaciter

offers poſt filiū virgo bñdicta vi/
ta dulcedo et ſpes nr̄a ¶Contem
plabat̄ ꝙ iſtic aliud eſt ſacramētū
aliud vſus ſacramenti. nō ſic in ba
ptiſmo. Uſus eſt ſacramentalis co
medere et bibere ſub intentione ec
cleſie. Hic vſus etſi veraciter nutri
at corpus ſicut et alios effect⁹ hꝫ
naturales (ne dep̄hendat̄ tranſſub
ſtantiatio. et hoc ad fidei meritū)
nō tñ ordinat̄ vſus ad hūc effectū
ſed ad ſolius mentis nutrimentum
Hinc xp̄s ait. Uerba que loquor
vobis ſpūs et vita ſūt. qr vitā ſpi/
ritalē reficiūt. Iſte eſt finis hec inſti
tutio ¶Cōtēplabat̄ maria ꝙ iſtic
poſt deſitionē accidentiū panis et
vini deſinit eſſe corp⁹ xp̄i et ſāguis
non ꝑ annihilationē vel aliam in
ſe mutationem Redit aūt materia
vel eadē numero que ꝑus fuit qđ
vtiqꝫ fieri pōt ꝑ creationē vt rede/
at idem numero. aut materia creat̄
nouiter qualis eſt carnis vel ſēmis
vel alteri⁹ rei que ꝑ actionē accidē/
tium ſuccreſcit. Placet aliis melius
dicere ꝙ ſicut accidētia habēt mo
dū ſubſtantie ꝑ ſe ſubſiſtendo ſic te
nēt locū materie et forme panis in
agendo et patiendo. nō nouo ſed
antiquo miraculo. ¶Contempla/
bat̄ magis ad rem nr̄aꝫ et deuoti
onis amplificationē. Aſpiciebat in
latitudine cordis innocētis quēad
modū electi oēs ꝯferunt partes
ſuas ad opulentiā hui⁹ ꝯuiuij a p̄/
mo abel iuſto vſqꝫ ad vltimū q̄ na
ſcitur⁹ eſt in mundo. Conſiderabat

precipue fratres ſuos .xij. apl'os.
Hi volentes ꝯuiuiū eſſe ſplendidū
collegerūt ex oīb⁹ reliquiis cibo
rū a dn̄o bñdictoꝝ et multiplican/
dorum .xij. ſportas vel cophinos.
Hos vocam⁹ ſymbolū aploꝝ. Ap
poſuit eñ quilibet bolū ſuū .i. arti/
culū. Sed o magne de⁹ q̄ꝫ magna
virtute refertum. Introducat nūc
nos rex i hec cellaria ſua. q̄ꝝ tu cel
leraria es. O tu beata tu maxime
ꝯſcia ſubſtantia .i. fundamentū es
illoꝝ qui xp̄m de te dicūt ꝯceptuꝫ
et natū. ¶Contemplabat̄ quēad
modū ſup floridū iħm (qui flos eſt
cāpi inenarrabilis bñdicti ventris
ſui) ſpūſſanct⁹ ſeptē dona q̄ı totidē
refectionis ſpiritualis. nutrimenta
diffuderat ꝑ deſcenſiuū illapſū nec
deſinit effluere tanqꝫ caput in mē/
bra. Sed ꝑ qđ mediū? Plane ꝑ te
virgo virga Ieſſe. Tu collū eccle
ſie firmiſſimū et candidū. tanqꝫ tur
ris eburnea et ſuauiſſimū quaſi vi/
nū Tu ꝯnectis eccleſie membra ſuo
capiti xp̄o filio tuo. tu ſuſtentas. tu
vitales hauſt⁹ prima ſuſcipis et re
fluis. tu aſpiras et reſpiras in eccle
ſie corp⁹ vniuerſū. ¶Cōtemplaba/
tur ſeptē panes dotū iſtoꝝ donoꝝ
ꝯiunctos panib⁹ aliis ſeptē beati/
tudinū quib⁹ ꝯnectūt̄ ſeptē panes
dotū beataꝝ. Porro ſacramenta
ſub eodem numero necnō virtutes
totidē ꝯtra rabidā famē ſeptē vici
orū. Sed hec ex alibi traditis notiſ
ſima. nō hic docendo ſed curſim re
memorādo poſuiſſe ſatis ſit ad am

plificationē noſtri ꝯuiuij Cōtem
bat̃ maria paupes eccleſie militan
tis circa tale ꝯuiuiū diuēſimode ſe
habentes. Uox aliquoꝝ eſt. Para
ſti in cōſpectu meo menſā aduerſus
eos qui tribulāt me. Et iteꝝ. Calix
meꝰ inebrians q̃ preclarꝰ eſt. O ve
re mirabilis cōtra tribulātes arma
ture ſpēs vt menſa ſit ad tutamētū
que ꝑus litteraliter affēre ſolet car
nalibꝰ nocumētū. O vehemēs ebri
etas que mortē ſupat ⁊ infernū. de
qua ꝑs. Inebriabunt̃ ab vbertate
domꝰ tue. Contemplabat̃ alios
quaſi medicos. petere. querere. pul
ſare. dicētes ex inſtitutione xp̄i. Pa
nē nr̄m quotidianū et ſupſubſtan/
tialē addit lucas da nobis hodie.
Iūgebāt ſex petitiones iſti medie.
tres vltimas que ſūt de remotiōe
triplicis mali ſcꝫ culpe. pugne. ⁊ pe
ne. Necnon tres ꝑmas que ſunt de
collatione boni ſanctificationis et
regni ⁊ bn̄placiti diuine voluntatis.
Cōtemplabat̃ plurimos ꝑ oēs
generationes eā dicentes beataꝫ.
quia gr̄a plena. qꝛ dn̄o ſociatā. q̄a
bn̄dicta i mulieribꝰ. ⁊ ꝑcipue qꝛ ꝑ
eā collatꝰ fuit fructꝰ vite. fructꝰ bn̄/
dicti vētris ſui ih̄s xp̄s. amē Qua/
re tota deuotione offerebant ſibi
aue maria. qꝛ ꝯplacebant in recor
datione nōis ſui. qꝛ ꝯgratulabant̃
ſue felicitati et ſuā famā optabant
augeri. Concinebāt deniqꝫ poſt im
pletionē bonoꝝ ab ea ꝓuenientiuꝫ
Magnificat anima mea dn̄ꝫ. Cō
templabat̃ mēs marie magnificās

dn̄m cū exultatione ſp̄ūs quemad/
modū dn̄s inſtituēs euchariſtie ſa/
cramentū. Eſurientes impleuit bo
nis et diuites dimiſit inanes. Et h̄
ſub triplici bono eſurientiū impleti
uo. Unū eſt bonū oblationis ſacri
ficij. Alterū bonū ꝯmunicatōis cō/
uiuij. Tertiū bonū refectionis via/
tici vel edulij. Primū quo ad deuꝫ.
ſcd̄m quo ad ꝓximū. tertiū cuiuſli/
bet quo ad ſe ip̄m. Et quidē de du
obus ꝑmis plurime ſūt marie ꝯtē/
plationes inducte. Fuerūt nōnulli
q̄ nō ſatis attēdebāt ad hoc ꝑmū
duplex bonū euchariſtie qd̄ habet
oblationē deo et ꝯmunionē ꝓximo
Conſiderabant dūtaxat tertiū bo
nū ꝓpter ſimilitudinē ad panē ⁊ vi
nū qd̄ dat̃ in refectionē edulij ſeu
et viatici. Cōſulebāt idcirco ſeuerꝰ
ne quis accederet ad hoc ſacramē
tū niſi valde ſanus et mundꝰ. Moue
bat eos iſte medicoꝝ amphoriſmꝰ
Egra corpa quāto magis nutries
tanto plus ledes. Atuero ꝑſpicuū
eſt ꝙ euchariſtie ſacramentū etiaꝫ
vbi ledit accipientē aut cōſecrantē
neqꝫ ſibi ꝓdeſt ꝓ viatico refectio/
nis. ꝓdeſt tn̄ eccleſie toti ꝓ ſacrifi/
cio oblationis et ſacramento ꝯmu
nionis. Me tn̄ homini ſi vniuerſum
mundū lucret̃. anime vero ſue detri
mentū patiat̃. Hec ꝓ ꝑfatione ve
niamꝰ ad marie ꝯtemplationes cir
ca tertiū fructum. Premittamꝰ ſub
quadruplici metro totū marie ꝯpē
diū ꝓ dictis ⁊ dicēdis. Hoſtia ſacri
ficat. ſatiat. cibat. Ecce tres fructꝰ

principales. Sequit̄ in ſpeciali dē cibo ſub numero ɔtemplationum duodecim. Et cibus iſte. reſtaurat ſatiat. delectat. roborat. auget. ob/dormire facit. caro ſeruit. mēs do/minat̄. vim genitiuā dat. tranſfor mat. inarrat. et vnit ¶ Cōtempla/bat̄ mēs marie ſacramentū eucha riſtie tanq̄ȝ cibū refectōis ſb ſpecie panis et vini vt ſignum ſignato re ſpondēt vt ſilitudo currēt pedib⁹ ſuis. dū dr Eſuriētes impleuit bōis et diuites dimiſit inanes ¶ Cōtem plabat̄ in euchariſtie ſacramēto fi/liū ſuū qui fact⁹ eſt cib⁹ hominū q̄ ſꝑ eſt cib⁹ angeloꝝ ¶ Cōtēplabat̄ ꝙ eſurientes q̄ ſūt paupes ſpū im/pleuit bonis ꝑ hūc cibū. dū faſtidi oſi diuites dimittunt̄ inanes: Eſu/rientes ſiquidē impleuit

Primo. bono reſtaurationis
Secūdo. bono ſatiationis
Tertio: bono delectationis
Quarto. bono roborationis
Quinto. bono augmentationis
Sexto. bono obdormitionis
Septimo. bono ſubiectōis i carne.
Octauo. bono dn̄atōis in mente
Nono. bono inſuꝑ genēatie virtutū
Decimo. bono tranſformationis
Undecimo. bono inarrationis.
Duodecimo. bono vnionis.

Sumam⁹ ɔpendiū a vocabulis bo noꝝ iſtoꝝ cū ſuis ɔtēplationib⁹ in maria iūgendo p̄dictis. Primū bo nū reſtaurat. Uita ſpūalis ſicut et corꝑalis ſuo modo ɔſeruat̄ in ca/lido et hūido debite ɔmēſurati. Lo quimur āt hic de vita ſcda q̄ conſi ſtit in actiōe. ꝓuenitq̄ȝ a vita pma. Uicē calidi tenet caritas ſeu grā ꝓut caritatē nōiam⁹ feruorē carita tis i agēdo vicē humidi q̄i paſſiuā ſibi vendicat affectio bona volūta tis. Sit hoc memorabile ꝓ dicen/dis om̄ib⁹ fundamentū. Sicut em̄ nō ꝑdit̄ vita eſſentialis aie. ſic nec reſtaurat̄. Porro dicim⁹ vitam aie xpiane. vitā amoris. Amor tu⁹ vita tua. loq̄t̄ ad aiaȝ ſuā hugo. Amo rē intellige nō cuiuſcūq̄ȝ ſ; dei. alio/q̄n q̄libet aduerſus amor nōiat⁹ li/bido vel cupiditas mors non vita dicēd⁹ eſt. Diliges deū ex toto cor de iubet de⁹. ſubiūgit amoris hui⁹ effectū et viues. Creſcente ħo cupi ditate vel libidine minuit̄ aut obtū dit̄ act⁹ ⁊ feruor caritati. etſi habit⁹ ꝑmaneat. Quot āt modis et quo/tiens iſtud ɔtingat plus expientiis edocemur q̄ȝ verbis. Notauit hec mala ſb quadruplici clade Amos ꝓpheta q̄i ꝑ totidē aie paſſiones q̄ ſūt ſpes. met⁹. meror. gaudium. In eruca nōiat̄ gaudiū carnis virētia carpens. In locuſta notat̄ ſpes ar rogantis. In bruco āt iners et to/tus exteriorib⁹ incūbens metus In erugine meror ſeculi interiora cōſu mens. Et ex his q̄d ſuꝑ eſt niſi vi/ta languens ⁊ egra. Pollicet̄ alius ꝓpheta vicē dn̄i ꝙ reuertentib⁹ ad ipm reſtitueret annos q̄s eruca. lo cuſta. bruc⁹. et erugo ɔſumpſerunt. Hec eſt reſtauratio quā opat̄ dn̄s ꝑ euchariſtie ſacrū cibū quia ſanat

has infirmitatũ peſtes et replet in
bonis eſurientes ¶ Cõtemplabaris
o maria reſtaurationẽ hmõi ſʒ alit
expiebaris q̃ʒ ceteri. Nihil quippe
ꝑ viciũ deꝑdebat in te de vita gr̃e
qualiter in nobis. Attñ naturalis
neceſſitas vie nõ ſinebat hãc vitã
ĩ ſuo feruoꝛe ſꝑ eſſe qualit̃ tibi nũc
eſt in patria ſed nec eras ĩ termino
meriti. Tu idcirco iuſta iuſtificaba
ris adhuc et erat ſemita tua ſicͭ lux
ſplendens creſcens vſqʒ ad ꝑfectã
et̃nitatis diẽ. Reſtauratio tua erat
nõ tã ſuppletio deꝑditi q̃ʒ augmen
tatio iam habiti. Sciebas euchari
ſtie ſuſceptionẽ virtutẽ habere ꝑui
legiatã quã dicim⁹ vim opis opa/
ti. Addit hec vis ad ꝓpriũ meritũ
ſoli⁹ volũtatis vel ꝓprij opis plus
valet hic. ſicut et in baptiſmo actu/
aliter accipe q̃ʒ ſolũ volũtatis de/
ſideriũ hr̃e. Quocirca ſtulte agunt
qui ſe reddũt inhabiles ad ſuſcepti
onẽ. ſtulte qui ſine cauſa rationabil̃
impedimẽti ſe ſubtrahũt. Prudent̃
vero qui ſibi bñ ɔſcij frequent̃ acce
dũt. Porro meret̃ ſacerdos digne
ɔſecrãs ſʒ ampli⁹ digne ɔmunicãs
etiã non ſacerdos. Unde ꝙ fingen
tes hoſtiã ɔſecratã eſſe q̃ nõ eſt. et
ita pñtãtes ad adoꝛãdũ vel ɔmu/
nicandũ rei ſũt criminis idolatrie
quãtũ in ſe eſt. Et q̃ʒuis ignoꝛãtia
poſſit alios excuſare nec peccẽt ad/
oꝛando ꝓpter ɔditionẽ ſubintelle/
ctã etſi nõ expꝛeſſã. ſuſcipientib⁹ tñ
nõ accreſcit tant⁹ fruct⁹. Exemplũ
in alijs ſacramẽtis maxime de ba
ptiſmo. Deniqʒ non eſt cauta ſatis
ɔſecrantiũ ſolicitudo q̃ hoſtiã ꝑus
q̃ʒ ſit ɔſecrata ſurſũ leuãt. flectũt ge
nua poſt bñdicunt ꝑplo reſpiciente
nec attẽdente ɔſecrationis hoꝛam
vel momentũ. Eſt ãt coꝛp⁹ xp̃i pñ/
tialit̃ ſolũ tũc in altari ꝑmo dũ v̾/
ba ſacramẽtalia finita ſũt in inſtã/
ti vltimo Ita ꝙ pꝛimũ nõ eſſe ver/
boꝝ eſt ꝑmũ eſſe coꝛpis xp̃i in ho/
ſtia q̃ verba nõ ſolũ ſũt ſignificati/
ua vel demr̃atiua. ſʒ opatiua ex oꝛ
dinatione inſtitutiõis xp̃i coaſſiſtẽ/
tis efficacit̃ ꝓ iſto inſtãti ꝑmo non
eſſe verboꝝ. Et illud inſtans demõ
ſtrat̃ ad intellectũ dũ dꝛ. hoc ẽ coꝛ
pus meũ. qꝛ illud eſt pꝛimũ inſtans
exiſtentie coꝛpoꝛis xp̃i. et nõ factio
Ideo nõ bñ dꝛ. hoc fit coꝛp⁹ meũ.
Conformiter de ſanguinis ɔſecra/
tione ſuo modo cui⁹ foꝛma nõ de/
pendet a ꝑma. Cognouit iſta tu⁹
o virgo beata deuot⁹ et ſapientie
magn⁹ diſcipul⁹ hugo q̃ laboꝛãs
in extremis noluit vti hoſtia quã ꝑ
intimũ ſpũs ſenſũ deꝑhendit non
eſſe ɔſecratã. Poſt dũ eſt allata cõ
ſecrata timens ꝑiculũ vomit⁹ ſi ſu
meret. dixit magna fide. Fili⁹ rede
at ad pr̃eʒ et ſpũs ad deũ q̃ dedit
illũ. Et ita pie credim⁹. quia ſtatim
obijt eſſe ɔpletum

Secundum bonũ. ſatiat

Quanta ſit et q̃ʒ impꝛoba fames
pctoꝝ q̃s nõ implet et occupat ca
ritatis cib⁹ et pot⁹ recogitare ſtu/
poꝛ eſt. ſentire grãdis et incõꝑabil̃

miſeria.qꝛ vſqꝫ ad mortem. Crede nō mihi ſed ſapiēti. Deſideria inq̄t occidūt pigrū. Expiētiā interroga reſpondebit quemadmodū aures pruriūt ad rumores.oculi furiunt ad reſpiciendū vanitates et inſanias falſas.glo.ſcꝫ q̄ faciūt inſanire Itaqꝫ nec ſatiat̄ ocul⁹ viſu nec auris auditu. Node ꝙ os ſcurrilitate et vaniloq̄s.guſt⁹ ſaporib⁹.olfact⁹ odorib⁹.tact⁹ ↄtrectationib⁹ adimpleri videt̄ nec ſaturat̄. Proinde ſūma maloꝝ vanitas vanitatū ⁊ oīa vanitas ſi nō repleuerit veritas.et caritas erigit̄.et inaneſcit vanitas ſibi diues.vacua deo. Suadet imo vrget ſuꝑbia et dicit viuas excellēter Inuidia ſuſurrat emineas ſingulariter. Ira vult hoc ſecundum imꝑturbabiliter retinē. Acidia infatigabiliter. Auaritia indefectibiliter Gula et luxuria delectabilit̄.ipocriſis venerabiliter. Deniqꝫ ſūmatim collige ꝙ vanitatis fames ⁊ ↄcupiſcētia ē vt ſibi ſubſeruiat impunita neq̄tia. Hec felicitas mundanoꝝ. hec vero qꝛ vana ſūt et inania non ſatiāt ſed acriori tales fame perurgent.lambūt vmbrā fructuū ſuper ſpinas apparentem. Inhiāt vmbre craſſi oſſis inſtar canis q̄ natās dū vanitatē vmbre captat.hiādo perdit verā eſcā. Quidnā mortalia pectora ñ cogis auri ſacra fames. exclamat q̄dā. deuorat ali⁹ carnes ſuas.ali⁹ ſcintillas ardētes haurit. ali⁹ in mōtib⁹ attrahit ventos. Et cur hec oia niſi qꝛ rabies famis eſt valida. At uero cib⁹ noſter digne ſuſcept⁹.qꝛ vero bono replet vere ſatiat aut ꝓ magna parte famē ſedat. Alio q̄n timeat q̄ nō min⁹ aut plusq̄ꝫ ante dimittit̄ inanis ne iudiciū ſibi mādūcet et bibat ¶ Cōtemplabaris ſatietatis hoc bonū ſiml' et expiebaris o beata. ꝓpterea nuſq̄ꝫ in te dn̄abat̄ vana gloria quam replebat totā eucharistia. Nec erat loc⁹ in te vanitati. nec duplicitati. nec falſitati quā fūdit⁹ occupabat veritas ſimplex ⁊ ſolida. Quid em̄ q̄reres in celo aut q̄d velles ſuper terrā ꝑter vnā hanc rem ſolā.optimā et eternā.dicens ex ſentētia. Et ps mea de⁹ in eternū. Plane nimis auar⁹ ē cui tāta ps nō ſufficit. imo miſerrim⁹ et paupꝛim⁹ q̄ pret̄ hāc aliā q̄rit. Sūt qui te mariaꝫ de inani gloriatiōe vellent notare qꝛ cū exultatione ſpūs ꝓtuliſti. Ecce em̄ ex hoc beatā me dicent oēs generationes. qꝛ fecit mihi magna qui potēs ē. Faciūt de te ſm ſe iudiciū qui ad omnē gloriūcule ventū agitant̄ vt arundo. Neſciūt quāto humilitatis pondē ſtabilita eras non in te ſed i deo ſalutari tuo. Dū hec ꝓphetica nunciatiōe ꝓferres. beatā me dicent oēs generationes

Tertiū bonū. delectat

Si delectatio eſt perceptio ↄueniētis cōiuncti aut ex hmōi ꝑceptione conſurgit. Nihil vero cōuenientius nihil intimius coniungitur anime q̄ꝫ iſte cibus in quo xp̄us ſumitur.

Delectat igitur in ſummo.ſi ſenſus
interiores ipſius anime ſiue mentis
purgati ſunt in ſummo. Figuratur
idcirco per mãna de quo ſapiens
teſtis eſt ꝙ om̃e delectamentũ in ſe
habebat. Senſerũt aliqui ꝑceptibi
liter in ſenſibꝰ carnis delectationeʒ
huius panis Sicut iſte a G.pariſiẽ
ſis memoratus qui per olfactum
cognoſcebat locum quantuncunqꝫ
alias incognitum vbi repoſitꝰerat
dominus ſuus. Ita em̃ loquebat̃
de euchariſtia. Huiꝰ inſup cibi gu/
ſtus ita ſibi ſapuit vt nõ ꝯtentꝰ co/
meſtione ſacramenti vaſculũ rumi/
nauerat ligneũ ꝯtentiuũ eiꝰ. Quid
dicemus de paſſis extaſim ſepe vel
poſt comeſtionẽ huiꝰ ſacramẽti vel
ad ſolũ deuotionis intuitũ? Poſſet
huiꝰ delectatõis feruidꝰ ardor to/
tus incendẽs.totꝰ liq̃faciens.colli/
gi ꝑ totũ decurſum cantici cãticoꝝ
ſub alloq̃is amoroſis ſpõſe ad ſpõ
ſũ. Videre eſt illic vt eſtuet affectibꝰ
vt totũ ſcintillet amoroſũ ipiꝰ incẽ
diũ. vulnerat̃.languet.ſtipat̃.fulcit̃
cadit et ſpaſmat̃. Ve illis q̃ꝝ aĩa
nauſeat ſuꝑ cibo iſto leuiſſimo. ſu/
ſpirans ad ollas carniũ egypti al
lia porros et pepones. Ve aliĳs
nec calidis nec frigidis q̃ nauſeaʒ
et vomitũ ſui ꝓuocãt de ore dei.q̃
ſuauitatẽ vnguẽti ꝑdunt ꝑ muſcas
tepidoꝝ deſideriorꝝ morientes.q̃ ſi/
miles ſũt ouis male fotis.⁊ ideo fe
tidis.vel qui maiori maledictione
miſcent fel in hoc cibo ⁊ vinũ dant
mirratũ xp̃o ꝯuerſe ſumẽdo ¶ Cõ
tẽplabaris et exꝑiebaris hãc dele/
ctationẽ etiã in mediĳs doloribꝰ o
virgo beata.fiebat tibi in euchari/
ſtia dilectꝰ tuus ſicut faſciculus mir
re ſuauis et amarꝰ. Sed in conſide
ratione diuinitatis totꝰ formoſus
et ſuauis et cariſſimꝰ ĩ delicĳs. et ve
re totꝰ deſiderabilis in exultatione
ſpũs in deo ſalutari. Sic nouiſſime
legeris ignatio ſcribens Nõ te mo
ueat inq̃s ꝑſecutionis auſteritas.ſʒ
exultet ſpiritus tuꝰ in deo ſalutari.

Quartũ bonũ roborat

Educas panẽ de terra querit pſal/
miſta.cuiꝰ effectꝰ ſubiungit̃. Et pa/
nis cor hõis ꝯfirmet. Iungit̃.vinũ
letificans cor et oleũ deuotiõis fa
ciẽ exhilarãs. Hec ſũt tria quibus
Iſaac ſua bñdictione ſuũ filiũ Ia/
cob ſtabiliuit. Frumento inq̃t et vi
no ſtabiliui eum. Legit̃ in figura ꝙ
mr̃ futura Samuelis ẽna comedit
et bibit et vultꝰ eiꝰ nõ ſũt ampliꝰ in
diuerſa mutati. Timeãt illi poſt ci/
bũ iſtũ mutabiliores effecti quales
notat aplꝰs Corinthĳs loquens.
Ideo inter vos multi infirmi ⁊ im
becilles et dormiunt multi.hoc de
ſomno mortis vel corꝑis ꝑt intelli
gi ſeu mutabilitatis ad vicia ¶ Cõ
tẽplabaris et exꝑiebaris corrobo
ratõis huiꝰ virtutes O maria ꝯua
leſcebas et in aduerſitatibus ſeculi
quã nec ipſa mors filĳ ꝓſtrauit in
terrã Stabat inq̃t cuſtos tuꝰ virgi
neꝰ Iohãs.ſtabat iuxt̃ crucẽ ihũ ma
ter eiꝰ. Habʒ virtꝰ ſuã antipariſta/

ſim coadunat̃ in ſe ex circũſtãte nõ penetrãte ↄtrario. ac p̃inde fortifi cat̃. Sedet Job p̃cuſſus vlcere peſ ſimo ſedet in ſterquilinio vbi velut in throno regio cõcionat̃. nec inno centiã deſerit nec v̇itatẽ nec animi robur et virtutez amittit. Quãuis ãt delectatio teneat op̃antẽ in op̃a tione. nihilomin⁹ tenet et ↄtriſtatio que ſm deũ eſt. Cur ita? Nimirũ q2 delectat. Que ratio? q2 ſcit ſe placẽ deo. Vñ hoc? certe q2 vel ꝓbat ex ercẽs ad virtutẽ vel purgat et libe rat a reatu vel erudit ad ſapientiã.

Quintũ bonũ. auget.

Conſequũt̃ iſta ſe mutuo in anima nõ duz p̃fecte charitatis videlicet. reſtauratio. ſatiatio. delectatio. ro boratio. et augmẽtatio. Et rurſus ſextuz qđ eſt obdormitio. Collige ſimul vnico pſalmiſte verbo tres vltimos fruct⁹ ſuos. Dediſti inq̃t le titiã in corde meo. a fructu frumẽti vini et olei ſui multiplicati ſũt. Ecce poſt delectationem augmentũ ſeu multiplicationẽ. Sequit̃ obdormi tio. In pace in id ip̃m dormiã ⁊ re quieſcã. ¶ Cõtemplabaris et exp̃ie baris hoc augmẽtũ p̃ euchariſtiã o beata. Dixim⁹ ſup̃ q̃m virtus eu chariſtie ſacramentalit̃ op̃at̃ in ſui digna p̃ceptione. Differt ex h̃ ma xime a ſacramẽtis antiq̃ legis. q̃m virt⁹ inanis erat. ſi nõ ex deuotiõe ſuſcipientiũ. aut ſi virt⁹ erat in circũ ciſiõe erat longe minor. Trãſibim⁹ interea de augmento virtutũ tuarũ o beatiſſima beatiſſimarũ. Tu facta es nobis exemplar lõganimitatis efficaciſſimũ vt non ita deſiderem⁹ peregrinari a corp̃e q̃n incolatũ ce dar p̃ pacẽ et equanimitatẽ tolere mus. Poſtulantes et ſperãtes gra tie ſimul et glorie nos ampliorem cumulũ recepturos. Confundant̃ et erubeſcãt neq̃ʒ ſp̃us qui paſtos hoc cibo dũ ↄſternẽ querũt eleuãt dũ expugnãt coronas fabricãt. dũ ſe extollũt ſup̃ om̃e qđ dicit̃ de⁹. vi dent inuidi ſtercoroſũ hoiez quem ſuſcitat dñs egenũ de puluere ⁊ de ſtercore erigit pauperem vt ſedeat cũ p̃ncipib⁹. vñ excõicati ſũt ⁊ ſoliũ glorie teneat qđ ap̃petẽtes cecide runt vt fulgur in abyſſum.

Sextum bonũ Obdormi re facit

Felix vero ſomnus ſuauis et iocun dus. Hic aufert et ligat ſenſus exte riores. vt vigeat interior. Habz hic ſomnus extranea valde ſed ſaluti fera ſomnia. ſuo modo peragit ſe pe vigilantiũ opera. Somnia hec ſi queris ſunt diuina ſpectacula ad que noſter ſpiritus dormiens rapi tur et eleuatur. Pulcra valde ſũt et iocunda et que in faſtidiũ ducant omnẽ gloriam mundi. cum iſta que dicebat. Regnũ mundi et omnem ornatum eius ↄtempſi. ¶ Contem plabaris et experiebaris frequent̃ hec ſomnia o ſereniſſima feminarũ. Legimus de virginali ſponſo tuo Joſeph q̃ plures corp̃alit̃ dormi ens acceperit diuinas reuelatõnes

Tu corpaliter vigilans ſed p con/
templationis extaſim dormiens mi
rabiliores reſpexiſti. Signū tue dor
mitionis poſt ↄceptionē filij notat
Lucas dicens Exurgēs aūt maria
in dieb⁹ illis abijt in montana cum
feſtinatione. Nā precor exurgēs fui
ſti ſi nō a ſomno quodā non tā ſen
ſuali qȝ ſpirituali. et hoc in contem
platione quatin⁹ ſedula fieres mi/
niſtratrix in actione! Ocioſorꝫ enī ē
ſedere vel dormire. actiuorꝫ exurgē
et ꝓgredi. Ne nunqȝ ſoporatis in
hoc ſomno requiei ſpiritualis. Tor
quet eos inſania vigiliarꝫ hui⁹ ſecu
li. ſequunẗ fantaſias et freneſes ca
pitis ſui. furiūt. mouent lites. neque
unt catenis preceptorum teneri. la/
cerant occurrentes. diſcerpūt ſe. re
uerſant. neſcientes q̄d dicant. neqȝ
de q̄b⁹ affirmāt. accipiūt vmbras
et falſa ſimulacra ꝓ veris rebus q̄
ſole ſunt eterne. corꝫ vero ſimilitudi
nes ſunt flexibiles ⁊ incerte. At ecō
tra dormientes mundo et vigilan
tes deo vidēt vera. ſed ab inſanis
iſtis irrideṅt vt inſani. Ratio quia
nō capiunt ea que vera ſunt ſȝ vm
bratilia vident ſub imagine vanita
tis que par eſt leuib⁹ ventis volu/
cri qȝ ſimilia ſomno. Hinc implaca
bilis rixa ↄtra ſpiritales p mūda/
nos. hinc ſubſānationes et pugne.
Volunt nempe ſpiritales ad ſani/
tatē ducere freneticos iſtos. at ſibi
met ſapientes. ſibi diuites. ſuis in
malis ridentes ⁊ cantantes refugi
unt odiunt et pſequūtur. Dixit enī
inſipiens in corde ſuo. nō eſt deus
Dixit et ſapienti quotidie. vbi eſt
de⁹ tuus. Sapiens et fidelis oñdit
ſacratā hoſtiā. et dicit. hic eſt deus
meus. Protin⁹ extollunt riſum. ſub/
ſannant et blaſphemāt. Dur⁹ eſt
hic ſermo et quis pōt eum audire!
¶ Contemplabaris o virgo tales
benigna ↄpatiebaris et orabas. q̄
mentem optabas eis meliorē dari

Septimū bonū — Caro ſeruit

Debilitaẗ itaqȝ fomes carnis con
cupiſcens et tyrannizans aduerſus
ſpiritū dū rite ſumiẗ iſte cib⁹ vita/
lis. Guſtato quippe ſpiritu. deſipit
caro. ¶ Contemplabaris experta (
non nouiter) bonū iſtud o maria.
quippe fomitē omnē carnē extinxe/
rat verbū in te caro factū. Utrum
vero paſſionabiliter aliqñ moueba
ris tractauim⁹ quodaȝ dragmate
cantici tui. Sed videre me videor
ſubſannantes inſanos legem et eu
chariſtiā dei noſtri. Ecce inquiunt
ꝓmittis p euchariſtiā carnem ſub
ſeruitute redigi que plerunqȝ ſeuit
acrius. impugnat acerbius. Exem/
plū de apoſtolo vr̄o ſumite qui di
cebat. Caſtigo corp⁹ meū ⁊ in ſer/
uitutē redigo. nihilomin⁹ ſub pon/
dere ei⁹ preſſus gemebat. Nō quod
volo facio. Et rurſus. Velle mihi
adiacet. poſſe āt nō inuenio. Hinc
exclamabat. Infelix ego homo q̄s
liberabit me de corpe mortis hui⁹!
Accipiat xp̄o q̄ſq̄s oppoſuerit talia.
dictū qd̄ ↄtinuo ſubiūxerit q̄ talib⁹

ſibiqꝫ reſpondens. Grã dei ſuꝑple li
berauit me ꝑ Ihꝫ xpꝫ. Et vbi grã
ſi nõ i euchariſtia ꝯferꝭ diſpoſitis?
Duodꝫ in re ſimili multas aſſignaui
mus rationes. fere viginti. cur non
ſꝑ ꝯcedit ſentimentum ſpũs. extin/
guens fomitẽ carnis actualẽ. Tres
ſunt principales. humiliatio. patiẽ/
tia ſeu ꝓbatio et coronatio. Pro/
cedim⁹ nũc alia via tranſeũtes ad
octauũ euchariſtie bonũ.

Octauũ bonũ. Mens do minatur.

Si mens in ſacramento euchariſtie
ſubĳcit ſe fideliter deo. ſubiectã ha
bebit ꝑfecto carnez. Dixit dñs ad
Cayn. Sub te erit appetit⁹ tuus ⁊
tu dñaberis illi⁹. Intellexerũt hoc
aliq̃ dictũ de appetitu volũtario et
libero. Sed illi ſm ariſt. ratio dñaꝭ
regaliter qꝛ põt ꝯtradicere nec obe
dire tanqꝫ libera ꝯtradictorie in ſe
ipſa. Dominaꝭ ãt ratio cũ volunta
te appetitui ſenſitiuo ſeruiliter ⁊ diſ
potice. qꝛ põt et debet rebellantez
coercere. At ſi non poteſt et vult li
beraꝭ a culpa. ſi mens ſit in gratia
ſub lege xpiane libertatis. Con/
templabaris hec dũ viueres virgo
beata. Colligebas ex hac radice
cauſam aſſertionis filĳ tui. Jugum
enĩ meũ ſuaue eſt et onus meũ leue
Decꝭ aliq̃s quantũlibet oneratus
põdere carnis. tollat ſupra ſe iugũ
xpi vel in baptiſmo vel in euchari
ſtie ſacramento vel in penitentie la
uacro. ꝯfeſtim efficiꭍ dign⁹ ciuis vi
te eterne. Tradebãt phi felicitatez
aliquã nos poſſe ꝯſeq̃. Sꝫ o bone

deus ꝑ quãta tempoꝝ diſpendia
ꝑ quot exercitia virtutũ moraliũ.
ꝑ quã ratã et artã prudẽtie ſemitã
⁊ directionẽ pauciſſimis datã. xps
noſter vno momento viã ad beati
tudinẽ. nõ qualẽcunqꝫ ſed eternam
aperuit. Qui crediderit ⁊ baptiſat⁹
fuerit ſaluus erit. Et rurſus pro re
nřa. Siq̃s mãducauerit ex hoc pa
ne viuet in eternũ. Deniqꝫ legẽ de
dit quã obſeruat. Si ſepties. imo
ſeptuageſies ſepties peccauerit hõ
et dixerit. penitet me. iubet vt dimit
taꝭ ei. Nõ eſt min⁹ miſẽicors vt nõ
dimittat ſibi dicẽti penitet me. Ple
ne ſunt exemplis ſcꝑture ſue de pu
blicanis. de pccorib⁹. de adultera.
de latrone. de petro. Quis ꝟo neſci
at. q̃n mens euchariſtie ſacramẽto
ſe rite ſubĳciens. dicat ex animo. pe
nitet me. Quo dicto vincit carnem
vt nõ ſibi rebellis ſit ad ꝑditionem
ſi nõ ſponte ſe dederit rurſus man
cipiũ ſibi. ſerua vilis effecta ꝑ indi
gnã libidinẽ aut furorẽ. Aſt forte
dicet aliq̃s. Dñationẽ mẽtis ſupra
carnẽ eſſe fragilẽ ſeruitutiqꝫ ꝓcliuẽ
fatemur qm̃ et theſauꝝ nřm habe
m⁹ in vaſis fictilib⁹. ne q̃s gloꝛieꭍ. Sꝫ
aſſit robur fidei q̃ ꝑ dilectõez opa
tur. Accedat fides hmõi mẽs vtiqꝫ
dñã fiet inuincibilis. Poterit q̃dez
a corꝑe violẽta morte tolli ſed nõ
vinceꭍ. imo victrix coronabiꭍ. Nolo
ꝑ exempla ſingula morari. Turba
martirũ oĩm de oĩ etate et ſexu ꝓ
fert teſtimoniũ oĩ exceptione vel
calũnia mai⁹. q̃ꝛ plurimi ſub eodẽ
pene momento. de reprobis ꝑ oẽz

vitam ſeruis ſue carnis. fecit fides xp̄i dare carnem ſuā ad mortē Roman⁹. Geneſius Joſias. latro bon⁹ mille alij tā ſubito mens eoꝝ dn̄ata eſt carni tā feliciter et fortiter ex eius ſubiectione ſunt in eternū triūphatores effecti.

Nonū bonū

Uim genitiuam dat.

Cibus habet hoc ꝓpriū dū nutrit comedentē. vt tpe' ſuo faciat habilē ad generationē Semen em̄ ſuꝑfluū eſt alimenti. nō in quali ſed in quanto. ꝑuenit inde ſtimul⁹ et tps amātiū. Plane qn̄ venit plenitudo tpis deus dedit cibū eucharistie. fecit ꝑ ipm mentē eſſe verbigenā ſterilitate depulſa. Cibus iſte iuxta p̄miſſa. reſtaurat. ſatiat. delectat. roborat. auget. obdormire facit. Quid cōſequēti⁹ q̄ꝫ vt vim genitiuā det. Immiſit dn̄s ſoporē in adam. ex ei⁹ coſta vice ſeminis ſtatuit eā in mulierem. Myſteriū eſt xp̄i dormientis in cruce. et eccleſie ſponſe. Hunc xp̄m inebriatū vino caritatis et nudatū ſenior iudaic⁹ filius irriſit ⁊ maledictus eſt. ¶ Contēplabaris o maria qm̄ ſi mens exemplo tuo ſit dn̄a. fit apta ad generationem verbi. Tua em̄ interp̄tatio dn̄az ſonat. Et certe ita decebat vt ad dn̄az mitteret̄ angel⁹. partu ꝯſecrādā dīno. pariturā q̄ꝫ dn̄m dominantiū. hoc quo ad l̄raz de carnali generatione verbi. nō ſecus de generatione mentali. ¶ Contemplabaris omnia que de ſpirituali deſpōſatione dei ⁊ anime notata ſunt in ſcripturis preſertim in canticis canticoꝝ. Intelligebas omnia queādmoduz vergunt in hanc ſententiā. Ecce ꝑ anagogiam virginalis aliqua mens nutrita cibo vitali. manet in ſe tanq̄ꝫ in ciuitate. i. ciuiū vnitate. q̄ ſ̄t cogitatōs ⁊ affectōes ordinate Ciuitas hec ē galilee ꝑ tranſmigrationē eternā. per volubilitatē obedientie. per rotam interminabilem circa beatiſſimaz trinitatez. Huic ciuitati nomē nazareth ob floridam conuerſationem. mittitur angelus a deo fortis ſcꝫ inſtinctus diuinus. ad mentem hanc virginem deſponſatam ſed nō in ꝯcupiſcentia iunctā. viro qui eſt ſpirit⁹ ſuus intellectualis ſonās in augmentū Ideo nomen eius Joſeph de domo Dauid regis vtiq̄ꝫ celeſtis manu fortis. Et nomen virginis maria q̄ dn̄a ſalutat̄ vt gr̄a plena. turbat̄ vt verecūda. cogitat vt prudens. qualis eſt iſta ſalutatō Confortat̄. edocet̄. aſſecurat̄ ꝑ inſtinctū qm̄ ſp̄ūſſanct⁹ ſuꝑueniet i ſe purificās eā ab om̄i ꝯcretione materiali. et virt⁹ altiſſimi verbū p̄ris obūbrabit ſibi ꝑ ſecretū ſui lūis illapſū. Ideoq̄ꝫ et qđ naſcet̄ ex illa ſanctū. vocabit̄ fili⁹ dei. Credit optat ꝯſentit et ꝯcipit. efficit̄ verbigena mox vt obediendo dixerit. Ecce ancilla d. f. m. ſm̄ v. tuū ¶ Cōtemplabaris expiens quotidie mentē tuā o maria filiū dei parturire ꝑ amoroſoꝝ exercitia donoꝝ donec i bethleē domo panis celeſti. naſcēt̄. Hic iam non puer ſꝫ vir ꝑfect⁹ nōiat̄. et collocaret̄ nō i p̄ſepio. ſꝫ in throno

patris ſummi et aſtares a dextris
eius regina. que omnia ecce cōple/
ta ſunt in te. Jdeo beata que credi
diſti. Jdeo ꝑ hanc beatitudinē ob
ſecramꝰ mentes noſtras tuis preci
bus diuino germine repleat eucha
riſtie ſacer cibus.

Decimū bonū. transfor mat

Nullus inuenit illapſus intimioꝛ in
coꝛpalibus q̃ʒ vt cibus ꝯuertatur
et transfoꝛmet in cibatū. Manet iā
nō in ſe ſed in comedēte. viuit eius
vita nō ſua. Scimꝰ ꝙ ex voce dn̄i
dixerit Augꝰ. Cibus ſum grandiū.
Creſce et manducabis me. Nec tu
me mutabis in te ſicut cibū carnis
tue. ſed tu mutaberis in me Nota/
uit hanc intimitatē xp̄us qui olim
ſub nomine ſapientie poſuiſſe ſe di/
xerat menſam et miſcuiſſe vinū. No
uiſſime cum cenaret cū ap̄lis. Ecce
inq̇t diſpono vobis regnū vt eda
tis et bibatis ſuꝑ menſam meam.
Poterat infirmos aut carnales mo
uere vt crederent ꝙ regnum dei ſit
eſca et potus niſi verba ſapientie
ꝓrius nos a tali ſuſpitione redde/
rēt alienos. et ap̄ls expreſſiſſet imo
et xp̄s affirmaſſet ꝙ erūt in gloꝛia
ſicut angeli dei qui nec nubent nec
nubent ꝑfecto nec ideo comedent
aut bibent. cibū carnis. Quid autē
ſit iſte panis et iſte cibꝰ regni celo/
rū dedit xp̄us intelligi dū ait Qui
manducat meā carnē et bibit meū
ſanguinē in me manet et ego in eo
Eſt igit hūc cibū manducare in eo
manere Contēplabaris o ſapien
tiſſima feminaꝝ qm̄ in euchariſtie
ſacramento fit trāſfoꝛmatio panis
in eſſentia ſua remanentibꝰ acciden
tibꝰ. Uteruero dū mens in deū tranſ
foꝛmat remanet quidē eſſentia mē/
tis ſʒ accidētia noua ſuccedūt non
fantaſtica. nō materialia. ſʒ deifoꝛ/
mia diuina claritate radiāte. Trāſ
foꝛmamur inq̇t ap̄ls de claritate
in claritateʒ. de claritate cōmunis
notitie rationalis adquiſite in clari
tatē fidei deifoꝛmis infuſe. de clari
tate hac fidei in claritatē intelligē/
tie. Et de hac demū in claritatē ſa
poroſe et ſapiētialis experientie. Ex
periebaris tranſfoꝛmationē iſtā in
ſumptione ſacri cibi. Ꝓpterea hic de
voluptuoꝝ brutalibꝰ ꝯcludit ph̄ia
apud boeciū ꝙ defoꝛmant in be/
luas Jta de ſapientibus elicit ꝙ in
deū tranſfoꝛmāt. Deniqʒ ſicut ꝑmi
ſunt belue vel pecoꝛa in effigie coꝛ/
pis hūani. Jta de ſecūdis recte di/
cimꝰ ꝙ ſūt dij ſub hūana ſpecie trāſ
foꝛmati. Lex huiꝰ tranſfoꝛmatiōis
ꝯgnitio ſed experimentū et ſentimen
tū longe beatius

Undecimū bonū Jnar/ rat

Dederat olim dn̄s anime ratio/
nali pignoꝛa ſue dilectōis pulcras
arras ſue deſponſatōis celū et ter/
rā ad eiꝰ obſequiū ſimul et ſolaciū.
Cōtempſerant has arras plurimi
et ꝓboꝝ atqʒ eis oīa vilueraīt. De
dit ad extremū ſe ipʒ pariter i arrāꝝ
ꝓciū dn̄i ſub ſacro ꝯuiuio iuxta cāticū

eccleſie future glorie pignus daẗ
¶ Contemplabaris o dilectiſſima
mulieꝝ ſedula mente cū grāꝝactio
ne pign⁹ et arram deſponſationis
tue nō in vna tm̄ ꝫ in qualibet cre/
aturaꝝ refulgere. Dicebas ad in/
tuitū cuiuſlibet.arrā hanc dilectio/
nis ſue ↄtulit mihi dn̄s ſpōſus me⁹
Dedit oīa mihi. et nō min⁹ mihi
qꝛ cū multis.imo tanto iocundius
quāto nulla ſine ſocio iocunda poſ
ſeſſio.dedit oīa mihi.quatin⁹ ipꝫ
cū oīb⁹ et ſuꝑ oīa ↄgnoſcā. co
lam.diligā.laudē.et adorē. Dedit
celū et terrā.Quid eīn hoꝝ indige
bat?Dedit et oīa que in eis ſunt
in ↄſolatū vel famulatum.Ecce pi
gnus amoris.Dedit mai⁹ in reꝑa
tione quia ꝓpter nimiam caritatem
ſuam exinaniuit maieſtatem ſuam
vt acciperet cauſa mei.ꝑ me ſerui/
lem formā.frater effectus et fili⁹ ex
deo rege dn̄o et pr̄e. Creuit itaqꝫ
arra beniuolentie ſimplicis in dile/
ctionē gratuite electionis. Vn̄ dile
ctio nomen hꝫ. Proinde ꝓlapſa ē
dilectio in amiciciā que addidit ad
dilectionē ſigna mutua cum ↄmuni
catione ſecretoꝝ qn̄ cū hōīb⁹ ↄuer
ſatus eſt.Jam inq̇t nō dicam vos
ſeruos ſed amicos.Amicitia eīn ꝑ
inde ꝓlapſa eſt in zelū.ꝓpter ſingu
laritatē amicicie que nō cōpatiẗ ſo
cietatē in amore. qualis eſt ſponſi
ad ſponſam et ecōtra.dū et ſi ſocie
tas rumpet fedēa pactionis. zelo/
tipiā hāc ↄſequiẗ inamoratio qua
lē ſuo modo exꝑimur in ſtulte phi/

locaptis hāc ſenſerat qui languēs
dicebat. vulnerata caritate ego ſū.
poſtremo nil ſuꝑeſt niſi plena et ſe/
cura poſſeſſio. Hec nōiaẗ ꝓprie in
bonū charitas.i.cara vnitas de q̄
ſequēs eſt vltimū eucharistie bonū

Duodecimū bonū vnit

Hic finis.hoc ↄplementū omniuꝫ
que dicta ſūt aut dici pn̄t ſuꝑ cibi
iſti⁹ laudib⁹.fructib⁹ et effectu. To
tus ob hoc mund⁹ creat⁹ eſt exteri
or et interior.Ad q̇d inquies? Cer
te ad vnitatē vt oīa ſint in vnum
ↄſūmata.hoc eſt illud verbū de q̊
xp̄s.Porro vnū eſt neceſſariū. Et
diuin⁹ dionyſi⁹.omnia vno partici
pant. Demū et ip̄e theologiā ſuaꝫ
myſticā in vnione ſupra mentē con
ſtituit.Vnionē hāc preposuit ſpon
ſa ꝑ fine dilectionis ſub oſculi no/
mine.Oſculetur me oſculo oris ſui.
Conſonat apl̄s.vn⁹ panis et vnū
corpus multi ſum⁹.omnes qui de
vno pane et de vno calice partici/
pam⁹. ¶ Cōtemplabaris o beatiſ
ſima beataꝝ vnionē iſtaꝫ ſub vela
minib⁹ et ſymbolis multiplicitẽ inſi
nuatā.qualis erit i patria vna do
m⁹ pr̄is et manſiones multe et vnū
ouile et vn⁹ paſtor. vn⁹ denari⁹ di
urn⁹.vna corona. vnū brauiū. vn⁹
lectul⁹.vn⁹ ſin⁹.vnū cubiculū.vnus
nidul⁹.vn⁹ panis.vnū corp⁹ ⁊ vn⁹
ſpūs.vnū gaudiū penetralis ↄtem
plās oēs has ſilitudines. Sed ne/
ſcio ſi difficili⁹ et ꝓfundi⁹ ſit ad in
telligendū verbū xp̄i q̄ dū trāſitur⁹

ad patrem oraret ꝓ electis vt ſint
vnū inquit ꝯſūmati in vnū. Et rur/
ſus vt ſint vnū ſicut et nos vnū ſu/
m⁹ Maior itaqꝫ vel ſingularior vni
tas nulla ē q̄ꝫ beate trinitatis Ma
gna igitur et ſingularis eſt vnitas
omniū electoꝝ inter ſe et cum deo.
Magna ⁊ admirabilis eſt vnio hu
manitatis xp̄i in vnitate ꝑſone ver
bi. Sꝫ ſi ꝑ intellectū ſecludaẛ vnio
beatifica. hec ſecūda erit inq̄ꝫ eligi
bilior ꝑ̄ma. Da ſapiētiſſima beato
rū omniū. da poſſe me quicq̄ꝫ in re
tanta ſcribere q̄ꝺ ſentit aut ſentire
deſiderat hebes mēs mea. da te il/
luſtrante et deo ꝓpicio aliq̄d balbu
tire. Aſſumiẛ i primis manuductio
imaginatōis nō vt duret ſꝫ vt trāſ
eat. Imagineẛ circul⁹ more mathe
matico. ex cui⁹ centro medio indi/
uiſibili penit⁹ et vnico ꝓtendāẛ li/
nee recte vſqꝫ ad q̄ꝺlibet punctum
circūferentie. Trāſcendat ratio vel
mens imaginationē et addat ꝙ cē
trū habeat vim ꝯgnitiuā qualē hꝫ
angelus habeat ſilr̄ quelibꝫ linea
recta/a centro egrediens ad circū/
ferentiā vim hmōi ꝯgnitiuā. Con/
ſtat ex hac ypotheſi ꝙ q̄libet linea
ꝑ ꝯgnitionē. nō ſolū ꝑ t̄minationē
attinget totū punctū Neqꝫ em̄ pōt
dici ꝙ partē vnā vna. alterā altēa.
ſolū apprehendat cū ps ei⁹ non ſit.
Centrū ſimiliter intelliget ſingulas
lineas a ſe ꝓtenſas ad circūferen/
tiā. maxime ſi ponaẛ ꝙ iſte ſit ambi
t⁹ actiuitatis ſue et ꝯgnitōis. Aſcē
dat adhuc ſublimi⁹ mens nr̄a ⁊ po
nat ꝙ illud centrū ſpere intellectua
lis nō accipiat ꝯgnitionē lineaꝝ a
ſe ꝓgredientiū ꝑ receptionē cuiuſ/
cunqꝫ motiōis obiectali s ab extra
ſed in ſe ſit ex ſe ſufficiens omniū co
gnitio. Ecce ꝙ hucuſqꝫ nihil poſui
mus a magnis et eleuatis ph̄is ali
enū. Si dixerim⁹ deū eſſe centrū ta
le. talis ve nature. Accedat modo
fides aut intelligētia ꝑ fidē purga
ta. illuſtrata. roborata. eleuet mētē
ſuꝑ ph̄iaꝫ. ſequētiū ſolā expientiā
effectuū ad inueſtigationē cauſe ꝑ̄/
me. Doceat fides quēadmodū de
us q̄i centrū iā poſitū. nō educit ex
ſe lineas aut circūferentiā ex ſe cau
ſat extra ꝑ effect⁹. niſi pure libē/con
tingenẛ qꝛ plane/ bonoꝝ creature
ſue nō eget ſufficientiſſim⁹ ꝑ ſe ſibi.
Porro ſicut nō efficit aliq̄d extra ſe
niſi pure ꝯtingenẛ Ita nec obijcit ſe
ꝑ modū forme intelligibilis cuicū/
qꝫ intellectui creato niſi pure. libere
ꝯtingenẛ ſub quacūqꝫ ratione. Sit
iſta ratio abſoluta entis. Sit deno
minatiua ratio vni⁹/ꝑ indiuiſionē
ſui. Sit denōiatiua ratio veri ꝑ cō/
parationē ad intellectū. Sit denōia/
tiua ratio boni ꝑ ꝯparationē ad ap/
petitū. maxime ad appetitum ratio
nalē vel intellectiuū ſeu mentalem
qꝛ ꝓprie ſolus talis eſt ꝑ̄mi boni ca
pax ⁊ ei⁹ ꝑticeps eſſe pōt ſicut ⁊ in
tellect⁹ ꝑ̄mi veri. Conſequenẛ adiu/
uet imbecillitatē nr̄e mētis illuſtra/
tio tua virgo ſapientiſſima quatin⁹
iſtā quā q̄rim⁹ vnionē attingam⁹:
Etſi non hic ꝑ expientiā facialem.

ſalté ꝑ intelligentiã diſcretiuã et ꝑ
ceptioné directiuã. Conceſſũ inue/
nio et deductum a magnis mundi
phis maxime platonicis. ꝙ ꝑ virtu/
tes purgati animi põt intellect⁹ ſe/
ꝑat⁹ a corpe vniri. formari ſuſten/
tari in deo pmo et vnico oim cẽtro
Cõceſſit hoc aduerſari⁹ noſter ꝑca
ciſſim⁹ Auerrois. Errauerũt tñ iſti
et defecerũt ſcrutãtes ſcrutinio. qꝛ
viã ꝗ hoſtiũ ſcalã et vehiculũ ꝑue/
niendi nõ habuerũt aut reiecerunt
dñm nrm Ihm xpm. Rurſ⁹ qꝛ deũ
nõ ſicut deũ glorificauerũt bñ viuẽ
do et humilit̃ gr̃as agendo pie qꝫ
colendo Erat eoꝝ intelligentia diſ
cretiua nõ ſatis q̃dez clara de deo
ſuꝑ hic ꝗ nũc. qualẽ habẽt ꝗ demo
nes. ſed ſine humilitate pietate et
deuotione et caritate. In elatione
oculoꝝ. in exaltatione cordis. in ſu
is nõ dei virib⁹ ſpez habẽtes. Ue/
nit xps tuus et noſtẽr o bñdicta ſe
viã et exemplar oppoſite humilita
tis exhibuit fact⁹ obediẽs deo vſqꝫ
ad mortẽ. mortẽ ãt crucis. quia nil
abiectius poterat cogitari Cur ſic?
vt eleuat⁹ a terra. i. ab oĩb⁹ q̃ ter
reni hoĩes querẽ põt trahẽt ad ſe
oĩa. tã exemplo tali. q̃ꝫ auxilio in
uiſibili Poſtremo qꝛ tranſitur⁹ erat
ad p̃rez. etiã corꝑaliter videntib⁹
diſcipulis, cũ quib⁹ eras humillima
creaturaꝝ. reliq̃t hoc pign⁹ dilectio
nis hanc arrã eucharistie que nos
ꝯſũmat in vnũ. Nã q̃d dici põt vni/
tius q̃ꝫ q̃ manducat meã carnẽ et
bibit meũ ſanguinẽ in me manet et
ego in eo. De ineſſe et manſione ſu
ꝑadmirabilis ꝓrſus iſta ſententia
Qui mãducat meã carnez et bibit
meũ ſanguinẽ in me manet et ego
in eo. Nec min⁹ admiranda ſimul et
amplexanda que ſequit̃. Sicut me
miſit viuens pater et ego viuo ꝓpt̃
p̃rez. et q̃ mãducat me et ipe viuet
ꝓpter me. Deniqꝫ ſubdit̃. Qui man
ducat hũc panẽ viuet in eternũ. Et
qm̃ alio tpe et loco xp̃s ait. In do
mo p̃ris mei manſiones multe ſunt
Et iteꝝ de diligẽti ſe. Et p̃r me⁹ in/
q̃d diliget eũ. et ad eum veniem⁹ et
manſionẽ apud eũ faciem⁹ Subda
mus aliqua de hmõi manſione per
quã noſter emanuel qđ interp̃tatũ
eſt nobiſcũ de⁹ manet in mãducan
te ſe. et manducãs in eo. Manſio in
alio p̃ſupponit eſſe in. Sũt aũt ſm
grammaticos. xvi. modi eſſendi in
quos phus reſtringit ad octo. ad/
dũt aliqui nonũ Sed ſub ꝯpendio
dicam⁹ ꝙ eſſe in alio maxime ꝑ mã
ſionẽ dicit duo. Dicit em̃ diſtinctio
nẽ aliquaz qꝛ nihil vnũ penit⁹ ſine
quauis diſtinctione reali. vel ratio/
ne ſubſtãtiali vel accidentali abſo/
luta vl̃ relatiua dicit̃ eſſe in aliquo
licet bñ ꝯcedam⁹ aliq̃d eſſe idẽ ſibi
ipi reſoluẽdo locutionẽ ad hãc ne/
gatiuã ꝙ idẽ nõ differt a ſe ipo. Al
terũ qđ importat manſio d̃t q̃ndã
vnionẽ ſeu ꝯuenientiã duoꝝ in ali/
quo quaſi tertio. ſiue illud tertiũ ſit
ſubſtãtia ſiue ſit res aliqua relati/
ua ſiue ſit accidẽs abſolutũ ſiue re
latiuũ Sublata em̃ ꝑ intellectũ oĩi

conuenientia ad inuicē/nō remaneret
mod⁹ cur vna res diceretur eſſe in al
tera. Fiet hoc pſpicuū quiſq̄s mo/
dos eſſendi in. diſcutē voluerit. Sʒ
veniam⁹ ad cōpendiū ſup ꝓpoſita
manſione/Manſio mutua. māducan
tis cū manducato in euchariſtie ſa
cramēto manifeſtā hʒ māducantis
et manducati diſtinctionē et diuer/
ſitatē. Supeſt idcirco ſolum inueſti
gare q̄d eſt illud in quo vniunt. Et
pmo dici neq̄t ꝙ vniant in eadē eſ/
ſentia ſicut tres pſone diſtincte ſūt
eiuſdē penit⁹ eſſentie. Vñ cōſurgit
ꝙ pater eſt in filio et fili⁹ in prē et
ſpūſancto p circūinceſſionez q̄ nul/
la pt eſſe maior. Sic eīn euangeliū
ſci Johis incipit. In pncipio erat
vbū. et verbū erat apud deū. Sed
neqʒ eſt iſta vnio in identitate rela/
tiua pſone queadmodū i xpo tres
nature vniunt. Porro nō ē vnio q̄
eſt p participationē carnis eiuſdez
q̄uo tu beata virgo cū filio tuo cō
munionē ſortita es vt diceret ſin/
gulariter. dñs tecuʒ. et ꝙ filio tuo
ſingulare prepaſti hoſpiciū. Māſio
quā inq̄rim⁹ nō eſt tm̄modo gene/
ralis in exiſtētia q̄ de⁹ dr eſſe in re/
bus p potentiā. pñtiaʒ. et eſſentiā.
ſm triplex gen⁹ cauſe. Efficientis
qua dr de⁹ eſſe in reb⁹ appropriate
ad potentiā. formalis ad pñtiā. et
finalis ad eſſentiā. qm̄ hoc modo
eſt in re qualibet vſqʒ ad inſenſibi/
lia et demones. Jmo et ſi p impoſ
ſibile res nō dependerēt a deo i ali
quo genere cauſe. tñ ꝓpter immenſi
tatē ſuā qua diceret de⁹ adhuc eſ/
ſet in reb⁹ qʒ videlicet res nō eſſent
ſine deo ipas penetrāte neqʒ deus
ſine eis. Sʒ neqʒ māſio quā q̄rim⁹
fundat ſufficient in ꝯiunctione do/
noꝝ nō gratificantiū qualia nume
rauit aplus de diuiſione graꝝ lo/
quēs. q̄ lʒ ſint a ſpūſancto. pñt nihi
lomin⁹ eſſe ſine ipo. ſupplēt doctoēs
gratificāte vel acceptāte qʒ cōſtat
iſtas gratias eſſe non poſſe. ipſo
nō opante ſm triplex genus cauſe.
imo ſi ſcrutamur acutius nulla res
pt dici eſſe i deo et ecōuerſo niſi ſm
aliquā hitudinē cauſe vel ꝓductio
nis vel cōicationis. accipiendo am
ple no" cauſe ad creationē et ꝯſua
tionē. Et ſic Rich extēdit in diuis
ad ꝓductionē pſonaꝝ ʒ nō admit
tit a modernis. Sic eīn pater eſt in
filio qʒ ꝯmunicat eſſentiaʒ quā hʒ
pmit⁹ et fontalit ꝓducēdo filiū. et
nō ꝙ ſit pfectioꝛ filio vel fili⁹ impfe
ctioꝛ. ʒ hec eſt ꝓductio ex ꝓprieta/
te primi principij. ſicut eſt ex ꝓprie/
tate filij ꝙ recipiat a prē totū q̄d ē
prīs. ſecluſa pmitate ꝓducēdi natu
rali modo filiū alteꝝ. ꝯmunicat ni/
hilomin⁹ pmitatē reſpectu ſpiratio
nis ſpūſſancti modo liberali. San/
ct⁹ vero ſpūs nō pt vltra hre pmi/
tatē niſi reſpectu ꝓductiōis creatu
raꝝ vt vnū pncipiū cū prē et filio.
¶ Māſionis ꝯueniētia quā inq̄rim⁹
ꝯſiſtit in habitu vel actu vel vtroqʒ
grē gratū faciētis vel ꝯſūmate ſic
in prīa. vel inchoatiue ſicut in via
ꝯſonāt doctores. Seq̄t ex pmiſſis

ꝑ indirectū. Stem⁹ igit̃ in hac veri
tate et videbim⁹ quõ ſūt in domo
pr̃is multe mãſiones et tñ vnica ē.
Multe quidē ꝓpter multitudinē ſin
gulariū gr̃aꝝ formaliū differentiſſi
in ꝑfectione ſicut ſtella differt a ſtel
la ſm ap̃ſm in hoc ꝓpoſito. Eſt ãt
vnica gr̃a gratificãs obiectalit̃. cla
rius et obſcuri⁹ nō in actu ſuo intrī
ſeco (qui certe vnic⁹ eſt. et immēſus
et idē) ſed in effectu extrinſeco. Sic
ſaluat̃ illud de pſa ꝙ vna vox eſt
letãtiū et vnus ardor cordiū. Tra
hit ad idē illud ps. In voce exulta
tionis et ſalutis ſon⁹ epulãtis. Nō
dicit in vocib⁹ et ſonis. nec dicit in
vna voce et ſono Traheret nos ſi
ſequi vellem⁹ ad ampliſſimū iſtam
de canticis materiam et armoniã.
quēadmodū vnica eſt ſimphonia
in vniuēſo tanq̃ȝ i organo magno
qm̃ vnica vox eſt et vn⁹ ſonus vel
vniſon⁹ ꝯcent⁹ Vñ et armonia et
concent⁹ et ſimphonia et vniſonuȝ
vel monicordū ſua interp̃tatiōe di
cunt̃ ab vnitate. Et hoc quidē gra
tiſſime et appropatiſſime ad verſuȝ
pſalmiſte nūc inductū. Cōſonat ad
mãducationē vel epulationē eucha
riſtie q̃ reſpicit inſuꝑ ſimphoniã il
lã et chorū. dum occiſo vitulo ſagi
nato pro reditu filij dicebat pater
euãgelic⁹ duro et diſſono fr̃i. Epu
lari ⁊ gaudere oportebat. Sȝ alibi
copioſiſſime materia hec vtinaȝ ſa
lubriter a nobis tractata eſt i vtra
q̃ȝ lingua. Manſionis hui⁹ ꝯuenien
tia lȝ ſit vnica in radice gr̃e gratū
facientis. ſortit̃ nihilomin⁹ noīatio
nes plurimas ſine numero ꝑ ſcp̃tu
ras ſacras. Et hoc expediens eſt
ſcire ſimul et notare ꝓpter ampliſi
cationē ſanctaꝝ meditationū ⁊ af
fectionū deuotarū ꝯſequendã. Q̃
uis hoc nequeat ad plenū fieri niſi
fuerit hō ſpũalis effect⁹ et q̃ȝ totus
deiformis aut deiformat⁹ aut dei
ficat⁹ ſm varios grad⁹ gr̃e in via
et ꝯſūmatōis in pr̃ia. Dicit̃ exēpli
gr̃a manſio dei in hōie et hōis in
deo vt hic d̃r viuificatio ⁊ habitio
vite eterne ſaltē in radice vt hic vi
uet in eternū q2 ſuã gr̃aȝ hȝ. Dicit
ãt ap̃ls ꝙ gr̃a dei eſt vita eterna.
Dicit̃ et oſculū oris ſponſi qđ pe
tit ſponſa. Dicit̃ lac et vinū et vn
guēta et oleū effuſū. et tract⁹ et pul
ſus ad ſponſū. Dicit̃ introductio i
cellaria. ꝯiunctio dilecti inter vbēa
ſpōſe tanq̃ȝ faſcicul⁹ mirre. D̃r ſuus
decor. ſua quies in lectulo florido.
hoc eſt donū ꝑfectū de ſurſū deſcē
dens nō aſcendēs de deorſū. Hec
eſt ſapīa diuinit⁹ inſpirata cū ſuis
laudib⁹ vniuerſis. hoc diuinū ſilen
tiū: hoc ſibul⁹ aure tenuis. hoc ſuſur
riū Verbi abſcōditi. hoc vox q̃ȝ aure
lenis. imo et tonitrui magni. Et vt
ad vnū colligam⁹ innumēa quicq̃
ſonat manſionē vel habitationem
vel inheſionē vel vnitatē vni⁹ cor
pis et vni⁹ ſpũs. aīe cū deo. ſponſe
cū ſponſo. vnice cū vnico. ſub gr̃e
gratificãtis nōie et radice. ꝑncipio
forma. et fine vnico vocabulo dat̃
intelligi qđ eſt manẽ in xp̃o ꝑ mu

tuū grē cōplexū. Inuenies āt ſꝑ in
hac manſione quōlibet nōiet habi
tudinē cauſe ad cauſatū et econtra
Sic materia de qua min⁹ videt̄ dr̄
eſſe in forma neqꝫ q2 recipit influ/
xū formalē ab ea ſed q2 cōicat ſibi
potentialitatē ſubiectiuā vt ſubſtet
in ea ſicut in materia. q̄ꝫuis dr̄ ſolū
patiēs nihilomin⁹ appetitiua ſimul
eſt vt accipiat formā vt ꝑficiat̄ ab
ea. Sic locatū appetit locū vt ꝯſer
uet̄. et loc⁹ locatū vt ꝯſeruet ipſum.
Siꝉr de⁹ q̄ bonoꝝ nr̄oꝝ non eget
vult gratuita pietate cōicare ſe cre
ature ſue. ꝑſertim rationali. q̄ cōica
tio dr̄ inhabitatio ſm̄ triplex gen⁹
cauſe extendēdo ad creationē ⁊ cō
ſeruationē ⁊ obiectalē motionē. vel
immutationē vocabulū cauſe. Plu/
rimū eſt iſta ꝯſideratio ꝓ ꝯgnitiōe
quidditatī. ipi⁹ māſionis reꝝ i deo
iuxta illud philoſophicū qđ paul⁹
theologicū fecit. In ipō viuim⁹. mo
uemur ⁊ ſum⁹. Fas porro ꝯuertibi
le dicē eſt. de⁹ in reb⁹ ſuis eſt ꝑ po
tētiā pn̄tiā et eſſentiā modo dicto.
Sꝫ in aliq̄b⁹ vltra ſimplex eſſe con
fert bn̄ eſſe. maxie ꝑ grāz et gloriā
Et hec inhabitatio reſpicit influen
tiā diuinaꝫ q̄ ſupaddit̄ ad naturā
et eſſentiā. Māſionis hui⁹ ꝯuenien/
tiā gratuitaꝫ. ꝓfecto felix q̄ poſſe/
derit habitualit̄. felicior q̄ actualit̄
cū habitu. Sꝫ feliciſſim⁹ q̄ reuelata
facie trāſformat⁹ fuerit in eandem
imaginē. de claritate in claritatem
tanq̄ꝫ a dn̄i ſpū act⁹ duct⁹ et tract⁹
ita ꝙ ſētiat ꝑ illūiatos cordis ocu
los. Sicut impcat̄ apl̄s ſupeminē/
tē ſcie caritatē xp̄i. hoc ē grāz hāc
ꝯiūgentē et carā vnitatē ad ſimpli
ficā deitatē. Multi q̄dez ſunt q̄ hn̄t
in habitu ſicut pueri nouit̄ baptiſa/
ti. Multi q̄ in actu poſſident et exer/
cēt dū merent̄. Sꝫ pauciſſimoꝝ eſt
ſentire diſtincte et apte nexū iſtum.
manſionē iſtā. vocē iſtā ꝓpter occur
ſatiōes curaꝝ in memoria fantaſi
arū in inttelligētia et ꝯcupiaꝝ. q̄ꝫ/
uis minime criminaliū in volitiua
vel affectiua. Sentiūt hāc grāz in
habitatōis xp̄i et ſpūſſancti q̄ cum
apl̄o mente excedūt deo. q̄ ꝑterea
ſentiūt opationē intra ſe verbi dei.
De quo dicit idē apl̄s ꝙ viu⁹ ē ſer/
mo dei q2 loq̄ ꝑt cū quolibet et effi
cax et penetrabilior omi gladio an
cipite quez gladiū venit xp̄s mittē
in terrā vt ꝑtrāſeat vſq̄ꝫ ad diuiſio
nē aīe et ſpūs vt ferat̄ ſpūs ſurſū ⁊
aīa maneat deorſū qđ fieri nequit
niſi maxia pax fuerit et ſilentiū taꝫ
ſurſū q̄ꝫ deorſū. niſi ꝑterea fuerit di
uiſio ꝯpagū et medullaꝝ et cogita
tionū ⁊ affectionū naturaliū ſeſe cō
plectentiū. Fiat etiā diſcretio cogi
tationū et intentionū ſimpliciū na/
turalit̄ adq̄ſitaꝝ vel adq̄ſibiliū et
remaneat in ſentimēto et expientia
Sol⁹ felix iſte ⁊ gratuit⁹ deiformis
illapſus et influx⁹ ſpūs Ihū xp̄i pl⁹
ſupeminēs in ſpū et mēte ſup aīam
q̄ꝫ diſtat celū a terra. Dicim⁹ opa/
tionē vitalē nō ita penit⁹ eſſe eandē
in ſpū vel cū ſpū et aīa. Sētiūt hāc
grāz actualem et expimentalē. non

quidē om̄es qui digne manducant
corp⁹ xp̄i et in quib⁹ manet xp̄s et
ip̄i in xp̄o ſicut modo dicebamus.
Sed ve etiā cordi hōis qđ prauū
eſt et inſcrutabile. q2 putauerūt ali/
qui gloriātes in ſe et habētes cor
elatū et exaltatū et elatos oculos
ambulātes in magnis et mirabili/
b⁹ ſup ſe neq3 hūilit̄ ſentiētes. Puta
uerūt inq3 vel ex ꝯſuetudine ſenſuū
exercitatoꝝ ſic̄ aliq̄n fit i habētib⁹
ꝯſuetudinē ꝓphetādi vel ex diabo/
lica illuſione excecāte cor/iuſto ſed
occulto dei iudicio tāq3 in ſomno
graui. ſentire diſtinguē et expiri in
ſe regnū dei hoc intra ſe et dicē ex
ſentētia. Defecit caro et cor meum
de⁹ cordis mei. et ps mea de⁹ i eter
nū. Sz mētiebat̄ iniq̄tas ſibi. Bea
ta igit̄ et ter beata ſp hūilitas quā
ſol⁹ docet et dat ille q̄ ait. Diſcite a
me q2 mitis ſū ⁊ hūilis corde. De/
niq3 b̄tūs vir q̄ ſp eſt pauid⁹ ⁊ exul
tās in tremore ꝯplēs illđ qđ ē ois
hō. Deū time et mādata ei⁹ obſer/
ua. Nō ꝙ timor hūan⁹ mūdan⁹ et
ſeruilis ſtet cū caritate q̄ talē om̄ez
timorē mittit foras. Sz nō illū ꝑ/
fecto caſtū q2 manet in eternū. Au/
get poti⁹ aſſidue vſq3 ad gloriā cō
firmatā in qua firmat̄ et ſiſtit. Ma/
nifeſtū eſt igit̄ magnū pietatis ſa/
cramentū qđ manifeſtatū eſt i car
ne. iuſtificatū in ſpū ⁊ eſt aſſumptū
i gloria Neq3 min⁹ mirabilit̄ i hac
ſacra māducatione ſacramentū h⁹
pietatis exhibet̄. qđ q̄dez manife/
ſtū eſt in ſenſibilib⁹ ſignis panis et
vini velut in carne ſʒ ꝑ grāz cū fide

ſpe ⁊ caritate iuſtificat hōis ſpiritū
et quodāmodo aſſumit. in gloria
q2 fides dirigit ad imaginē ſpecu/
larē glorie dī. Spes erigit vſq3 ad
interiora velaminis eiuſdē glīe dei
Caritas vero ſe erigit ſubintrat et
ap̄phendit et aſtringit dicēs. Inue
ni quē diligit aīa mea. tenui eū nec
dimittā. Subinde vox ei⁹ eſt ſuna/
mitis ad helizeū. viuit dn̄s et viuit
aīa mea q2 nō dimittā te. Apprehē
dā te inq̄t aīa in cāticis et introdu
cā te in domū mr̄is mee et in cubi/
culū genitricis mee. Felix introdu/
ctio et nota ſūt q̄ ſequūt̄. Queſt⁹
p̄terea magn⁹ eſt pietas hec cū ſuf
ficientia. Reponit em̄ cor hōis in ſe
de ſua et in centro et in loco q̄n̄q3
ꝓximi⁹ dū pl⁹ eſt cor aſſimilatū. de
puratū. et illūiatū cū pondē maio/
ris caritatis. Exemplū in magnete
ferrū trahēte nūc vehemētius nūc
remiſſi⁹ pro qualitate medioꝝ. nā
ſi circūliniat̄ ferrū ꝑ alliū ſuſpendit̄
vis attractiua. Pietas itaq3 ſubin/
de valet ad oīa q̄m reddē docet ⁊
ordinare ꝓut vnicuiq3 debitū eſt.
deo ſibi et ꝓximo ſm̄ genus omne
paſſionū vel affectionū ivt gaudeat
ſperet timeat ⁊ doleat ſic̄ optet mo
derata ſm̄ circūſtantias oēs ꝓut
ſapiens iudicabit et debita pħ cor
dis armonia ſuadebit. Dicam⁹ p̄/
terea ꝙ māſio mutua māducantis
hoc ſacramētū cū xp̄o manducato
ſaluari nō p̄t neq3 ꝯgnoſci ſine cor
dis mētalis motu. Ita em̄ dicebat
Bernard⁹ pluries exp̄t⁹ ſentire ſe p̄
ſentiā verbi ex motu cordis intelli

ge mentalis. Vñ etſi nõnulli volue
rint hanc manſionẽ poſuiſſe ſine ha
bitu grẽ diſtincto a ſpũſancto nul/
li tñ negauerũt motũ cordis diſtin/
ctũ tã a deo ꝙ̃ a corde ſeu mente
cordis ꝗ mot⁹ cordis tot⁹ fit ſup/
naturaliter ꝑ infuſionẽ ac illapſum
ſpũſſancti mouẽtis cor. qualit̃ nul/
la facẽ poſſꝫ creatura. imo nec ipa
mens ſola taliter ſe mouẽ poſſꝫ. ꝙ̃
uis ſit inſtrumentũ ſe ipm mouens.
ſed non tali motu deiformi niſi der̃
a ſpũſancto. Iſte ãt mot⁹ eſt nexus
ipẽ medi⁹ quo xp̃s eſt in manducã/
te ſe digne actualiter. ꝛ manducãs
in eo. ita ꝙ recipiẽs iſtũ motũ tan
ꝙ̃ſi corda muſicalis ꝑcutiendo ſo
nore moueret̃. reddit illuꝫ motũ et
iſtũ ſonũ deo: quẽadmodũ fili⁹ reci
piens ſpm̃ſanctũ a pr̃e ꝑ inſpiratio
nẽ actiuã pr̃is. reddit ꝑ eãdẽ vim
ſpiratiuã quã recipit ſpm̃ſanctũ pa
tri. Agit̃ ergo et agit aĩa mandu/
cans actualiter digne xp̃m ꝛ in eo
manens. qꝛ ſcꝫ facit illũ actũ ꝑ ac/
ceptionẽ et redditionẽ ſpontaneaꝫ
eſſe ſuũ. Qualis ãt ſit iſte mot⁹ aut
ꝗd. dixerũt aliꝗ nõ eſſe rem abſolu
tã vel formã. vel reſpectiuã ſeu rela
tiuã. Alij ꝙ eſt cõplexe ſignificabile
ſcꝫ aĩaꝫ ſic ſe habẽ. Alij formaꝫ po
ſuerũt eſſe abſolutã de genẽ quali/
tatis. Alij tenentes idẽ ꝙ ſimul eſt
forma reſpectiua. addiderũt ſubie/
ctũ denõiare eſſe tale vitalit̃ immu
tatũ et deo acceptũ. vñ nec tali de/
nõiatiõe poſſet informare ſubiectũ
non cõgnitiuũ vel affectiuũ. Et qm̃
de⁹ nõ p̃t eſſe talis forma cõſtituẽs
vel informãs ꝛ relatiua depẽdens
Iure damnat⁹ eſt par iſ⁹ articulus
tali poſitioni fauẽs. Silr̃ in decre/
talib⁹ ſũmoꝝ pontificũ. ꝙ de⁹ ſol⁹
eſt formalis beatitudo ſiue lumen
glorie nihil actu ſupaddito. Nec ce
leberrim⁹ ille Hugo. neqꝫ mgr̃ ſen/
tẽtiaꝝ vnq̃ ita ponẽ voluerũt. Qli
ter improba quorundaꝫ ſubtilitas
ſine modeſtia ſine freno furioſe ſe
agens trahẽ conata ẽ. Pꝫ ad ex/
tremũ ſenſus aplĩci verbi vnũ cor/
pus et vn⁹ ſpũs et vn⁹ panis ſum⁹
Et alteri⁹ Luce. Erat cor vnũ ꝛ aĩa
vna. Intellect⁹ inſup toti⁹ illi⁹ cele/
ſtis ſermonis nocte iouis ſancta ꝑ
tria capl̃a licet exclamare cũ pp̃ha
canticũ illud. Ecce ꝙ̃ bonũ et ꝙ̃ io
cundũ habitare fr̃es in vnũ. Sicut
vnguentũ in capite xp̃o. xp̃i aũt ca
put de⁹ eſt. Reliqua ãt ꝗlibet crea/
tura. marie aũt rationalis ẽ corp⁹
ei⁹. veſtimentũ ei⁹. mons ei⁹. Mons
quidẽ hermon ꝑus anathematiſa/
tus. et mons ſyon iuſtificat⁹. Et ꝗd
ros niſi gr̃oſus illapſus illi⁹. Ego
ros et iſrael quaſi liliũ germinabit.
Deniqꝫ dat̃ credi dat̃ etiã ſciri. da
tur et aliqualit̃ intelligi. ſꝫ ꝙ̃ beati⁹
erit et expiri ꝗñ de⁹ hoſpes glori
oſiſſim⁹ erit oĩa in oĩb⁹ modis vt
poti⁹ expoſitis. Sed plus docebit
verbũ iſtud impreſſũ menti ꝙ̃ exp̃ſ
ſum ore. dũ ipo plene viſo toto ore
totaqꝫ auiditate fruemur. Quã frui
tionẽ et temporalis perceptio cor
poris et ſanguinis prefigurat

Cõnectemus quaſi ꝓ notula
centeſima q̄dra
ginta notulas ſeu minutias theo
reumatū q̄draginta Unitatē dei
ꝑ vnitatē centralis pūcti poſſe ma/
nuduci. Hinc eſt ex phis dei deſcri
ptio ꝙ eſt ſpera intelligibilis cuius
centrū eſt vbiqȝ circūferentia nuſq̄ȝ
Unitatē dei abſqȝ creaturis poſſe
itelligi Unitatē dei abſqȝ ipi⁹ abſo
luta entitate ñ poſſe intelligi. Uni
tatē dei nō poſſe ɔtinuo et tpe ꝑfe
cte intelligi. Unitatē dei nullaten⁹
a creaturis dependē. Unitatē dei
nc̄cario creaturaꝝ producibilitatē
virtualiter includere. Unitatē dei
neceſſario ſuā eternitatē ɔcludere.
Unitateȝ dei nō neceſſario quāli
bet diſtinctionē formalē intrinſecā
ex pte rei quo ad nos concludere.
Unitatē dei nō neceſſario ꝓducti
onē actualē creaturaꝝ ſuppōnē vel
iferre. Unitatē q̄ȝ numeri et ordi/
nē creaturaꝝ exiſtentiū. referri ad
diuinā q̄ȝ vnitatē ⁊ monadē opor
tere ſm triplex gen⁹ cauſe. efficiētis
exēplaris. et finalis. Unitatē diui/
nā gignere vnitatē et in ſe ſuā refle/
ctere vnitatē ꝑ amorē ſpiratiuū tri
angulo intelligibili ꝑfecte circulato
Unitatē dei poſſe plus aut minus
intelligi ꝓ libero arbitrio ſue mo/
tionis obiectalis nunc ſine viſione
creaturaꝝ. nūc cū viſione plurium
vel paucoꝝ. Exēplū de lineis om̄i
bus terminatis ad centꝝ. q̄ꝝ queli
bet ſi punct⁹ central' ad eas libero
ɔtradictorie influeret ɔgnitionem
aut lucē poſſet intelligē centrum. li/
neis egredientib⁹ nō ɔgnitis aut
inequalit̄ ɔgnitis. Unitatē diuinā
ſe ipa ſe inuariabilit̄ habētē. ɔgno/
ſcere variabilia immutabilit̄. muta
bilia futura pñtialit̄. contingentia
neceſſario et certitudinalit̄. nullam
tñ iō ponēdā eſſe ɔtingētiā intrin/
ſecā in deo ſicut nec tps. nec locū.
nec corpa. nec ɔplexiones. nec diſ/
curſus. qr talia ſcit et ɔgnoſcit. Et
hic ē lapſus magnorū doctoꝝ q̄rē
tiū metaphiſicā vbi logicus facilit̄
ſe expediret Unitatē dei poſſe di/
uerſiſſima ꝓducē ad extra nulla di
ſtinctione niſi ꝑſonali exiſtente ad
intra Nulla inſup variatōne deter
minationis ad intra facta Et hic ē
lapſus hoim groſſi ſenſus ponētiū
nc̄itatē fati aut fortunā in omnib⁹
Nec valentiū ꝓuidentie ſimpliciſſi
mā formā formalit̄ intueri. neqȝ cū
libertate humane volūtatis ipſam
concordare. neqȝ cum peccatis ho
minum actionem dei iungere. neqȝ
cuȝ miſericordia reprobationē pre
ſcitorum. Unitatem dei potuiſſe ⁊
poſſe ſemꝑ effectuuȝ varietatē edu
cere et eductis ꝓuidere et prouiſa
reducere ad ſe. q̄libet ad ꝓportio
nabilē vnionē Hic eſt lapſus phō/
rū ꝑſupponentiū ꝙ ab eodeȝ inq̄n/
tū idē nō ꝓuenit niſi effectus idem
Nec ab ātiqua volūtate nou⁹ effe/
ctus ſine immutatione voluntatis
Hic eſt lapſus eorū qui putāt intel

ligere oꝑationē dei ad creaturas
abſq̃ʒ creaturis cōparatis Cū tn̄
intellectus vni⁹ correlatiui nēario p̄
ſuꝑponat alteri⁹ intellc̄m tāq̃ʒ duo
relatie oꝑationis extrēa ſeu funda
mēta Unionē nature intellectualis
creature cū deo ꝑ deū ⁊ in deo. aliꝰ
cōſiſtere q̃ʒ cetēarū creaturarū nō
intellectualis nature qm̄ iſte ꝑcipi/
unt deū. alie nō Unionē nature in
tellectual' cū deo ⁊ ꝑ deū ⁊ in deo
nō poſſe nec debere cōcipi per trāſ
formationē ipius intelligētie eſſen
tialē ꝫ accn̄talē ꝑ habit⁹ ſcʒ ⁊ act⁹
ꝫʒ obiectales influx⁹ ſeu vitales ſeu
clarius loquēdo ꝑceptiuos Unio/
nem aptitudinalē nature intellc̄ua
lis cū deo ꝑ deū et in deo conſiſtē
et attendi. ſm̄ triplicē ei⁹ potentiā
in vnitate eſſētie que ſūt vis memo
ratiua intellectiua et volitiua Uni/
onē hitualeʒ gratificā nature intel
lectualis cū deo ꝑ deū ⁊ in deo cō
ſiſtere et attēdi pro ſtatu vie ſm̄ tri
plicē ꝟtutē theologicā i gr̄e gratū
facientis vnitate Unionē actualē
nature intellectualis cū d̄o ꝑ deū ⁊
in deo cōſiſtere ⁊ attendi pro ſtatu
vie ſm̄ oꝑationē ꝑceptiuā ⁊ moti/
uā triplicis virtutis theologice in
radice gr̄e gratū faciētis Unionē
actualē nature intellectuals cū deo
per deū et in deo cōſiſtere vel attē
di pro ſtatu glorie ſm̄ operationē
triplicis dotis in radice glorie ſeu
gratie conſūmate quas includit ſiꝰ
fruitio que eſt cōſummata ꝑceptō
Unionē intellectualis nature cum

deo aptitudinalē habitualē vel ac/
tualem in via vel patria non poſſe
conſiſtere vel attendi per tranſfor/
mationem nature diuine eſſentia/
lem in naturam intellectualē crea/
tam Unionē nature diuine cuʒ na
tura intellectuali creata debere cō/
cipi per illapſus obiectiuos fieri cō
formiter ſeu quadā ꝓportione ad
motiones ſenſibiliū et ſenſuū obie/
ctales et hoc altero trium modo/
rū ab aplo̅ poſitoꝝ facialiter aut
ſpeculariter aut enigmatice perce/
ptiue Unionē nature diuine cū cre
atura intellectuali radicaliꝰ plus
attēdi ſm̄ vim tactiuā obiectalem.
ꝓportionaliter ad ſenſus maꝰiales
qui om̄es in vi tactiua radicantur
Nā et guſt⁹ ē quidā tactus. ſimiliꝰ ē
aliꝗ ſenſus ſuo mō Conſonat illud
ph̄i. om̄e agens agit per cōtactum
Unionē dei cū creatura intellc̄uali
ſm̄ vim cōtactiuā ſpiritualeʒ obie/
ctalē eſſe vehementiorē intimiorem
⁊ puriorē nō ſicut in ſēſibus in q̄b⁹
tactus eſt materialiter et impurus
Unionē dei ſm̄ vim tactiuā ſpūa/
lem obiectalem perfectius purius
intimius et ſuauius attendi in via
q̃ʒ ſm̄ motionē obiectaleʒ ad viſū
vel auditum ſpiritus percipientis.
Unionem dei per euchariſtie ſa/
cramentum digne ſuſceptum plus
attendi ſm̄ vim tactiuam et guſta/
tiuā ſpiritales q̄uis in hac vnione
actuenꝰ ſenſ⁹ oēs ſpiritales ſuo mō
ſaltē in enigmate et ꝑ fidē ꝑ ſpem

Unionem dei ſcdm vim tactiuam ſpiritalez obiectalez actualē eſſe ſe/cretiſſimā. nec ꝑcipi poſſe niſi ab ac cipiente. Sicut nec ſubiectū ꝑceptio nis alibi vel extra eſt. Hinc ē illud Nemo nouit q̄ ſunt hōis niſi ſpūs hōis qui in ipo eſt. Unionē dei cū natura intellectuali gradꝰ habere varios et multiplices ꝓ varietate obiectaliū illapſuū diuinoꝝ ꝑcepti uoꝝ et ſentimētoꝝ Unionē dei cū natura intellectuali precellere poſt xp̄m in maria et ꝯſequēter oīb' in patria. Unionē dei cū natura intel lectuali. remotiſſimā eſſe a lucifero vel altero ſiquis ſit damnatioꝛ eo. et ꝯſequent᷑ alijs in gehenna. maxi me quo ad vnionē obiectalis illa/pſus ſ᷒m vim tactiuā ꝑ quā ſentit᷑ ⁊ guſtat᷑ q̄ꝫ ſuauis eſt dn̄s. Unionez dei cū natura intellectuali inter hec duo extrema patrie ⁊ gehenne me dias intellectuales naturas plus aut minus recipe vel a ſe repellere. Unionē ꝯſūmatā omniū electoꝝ cū ᵭo obiectalit᷑ effici ꝑ repletionē intuitiuā et nudā omniū ſenſuū ſpi/ritualiū et redūdantiū in ſenſuales tā ad intra q̄ꝫ exteriꝰ vt ſiue ingre diat᷑ ſiue egrediatur natura intelle ctualis paſcua inueniat. Unionem ꝯſūmatā eſſe cū quolibet electo ſin/gulariter et tn̄ ꝯmunit᷑ apud oēs iuxta ꝯꝑationē centri ſpere intelli/gibilis reſpectu lineaꝝ egrediētiū et in centro ꝯiunctaꝝ. Sic virtꝰ ce leſtis influentie in ſpera corruptibi/liū neceſſario ꝯiungit᷑ ad centrum. imo veriꝰ ad deū. Unionē ꝯſūma/taꝫ recipe magis aut minus iuxta maioꝛē aut minoꝛez circa centrum ip̄m qꝺ eſt deꝰ virtualē et quaſi cir cularē ꝓximationē. Exemplum de circulis ſpere. hec ꝯꝑatio ꝯmodioꝛ eſt q̄ꝫ ꝙ egreſſus creaturaꝝ fiat in ſtar numeri ꝑ additionē vnitatum q꜠ pn̄t eſſe ſpēs multe eque ꝑfecte et oēs de neceſſitate ꝯiuncte deo ſūt. ſicut in centro linee Unionē cō ſūmatā efficere vt ſit deꝰ omnia in oībꝰ cū tradiderit filiꝰ cū ſpūſan cto patri regnū. qui fontalis eſt di/uinitas et vnitas. qua ſimplicior aut vlterioꝛ neq̄t intelligi. Hec eſt ap̄li a dionyſio declarata. Unio/nē ꝯſūmatam ſꝫ ꝑ intellectuales cir culos accipiamꝰ opoꝛtere ꝑ cōuer ſum modum ad materiales ſperas celeſtes intelligi. q̄ quāto maioꝛes ſūt mole. tanto efficacioꝛes in vir tute. Spūalia vero quāto ſimplici/oꝛa et centro ꝓximioꝛa plus hn̄t de influentia Uñ beata beataꝝ cō tinet oēs gerarchias in ambitu ſimpliciſſime virtutis ſue. Inde re gina celoꝝ et dn̄a angeloꝝ digne vocata eſt. Unionē in eucharistia figuratā ⁊ ſacratā deſiderare nos ⁊ eſurire, p̄ ceteris bonis ꝯtempla tiuis debē. ꝓptēa ſurſuꝫ leuare coꝛ da a ſpeciebꝰ materialibꝰ hoſtie ad xp̄i coꝛpꝰ veꝝ. ⁊ ab illo ad myſticū ⁊ ab inde ꝑ eleuatiuā vim et vniti uā. verbi diuini reduci ad ꝯgregā tis p̄ris diuinitatē ⁊ ſimplificā dei tatē qua nil vltra. hec eſt dionyſij. Unionē hāc nō poſſe nos ꝯſequi ꝑfecte ſine ᵭino illapſu ſegregante

mentez ab om̄i alteritate.curis in/
ſuper ſolicitudinibusq3 depulſis.⁊
ſuper mundane explicatis vt in di/
uinam monadē ɔgregemur et inef
fabilib⁹ et ignotis ineffabiliter et
ignote ɔgregemur.hec eſt dionyſij
Vnionē hāc:nō poſſe nos ɔſequi
niſi irruētia vndiq3 fātaſmata nos
mētis puritate trāſuolare ꝑualea/
m⁹.hec Bernhardi.Erras inq̄t ſi ci
tra expectas locū q̄etis ſecretū ſoli
tudis ſerenū luminis tabernaculū
pacis. Vnionē hāc percipi motu
cordis maxime mētalis eſſe preſen
tē.colligi vero ſuos effect⁹ et effica/
ciā viuacē ex diuiſione ſpūs et aie
cū depulſione vitioꝝ et reformati
one virtutū in iocūditate ⁊ ſuauita
te in ſpūſancto iuncta magnificati
one dei et exultatione ſpūs in deo
ſalutari ſuo Qū in hoc ɔuiuio mēs
implet̄ gr̄a.et future glorie nobis
pignus dat̄.Amen

Explicit quarta partitio.

Incipit quinta partitio

Per ſoliloquium exhortatoria ad
meditationes hui⁹ ſacramēti ꝑ no/
tulas quinquaginta.

MEditare nūc aīa xp̄iana
cui forte ɔtēplari non ſa
tis adhuc ɔceſſū eſt Me/
ditare cū vehementi ſtu
dio animi qualis et quāt⁹ ſit iſte q̄
tibi ſacramētalit̄ nūc offert̄.q̄3 ma/
gnus.q̄3 ſapiēs.q̄3 delectabilis ⁊ be
nign⁹. Eſuriēs et paup es nihil ha
bēs.plurima debes. tibi non ſuppe
tunt merita vn̄ reſtituas. vn̄ diues
fias.fortē nō vales ꝗ mēdicare nō
erubeſcas. Sit tibi mendicitas tua
lucrū tuū. Neceſſitas neſcit verecū/
diā ſicut nec h3 legē. Ille tibi nunc
offert̄ ſi neſcis q̄ ꝓpter te dixit ⁊ paſ
ſus et expt⁹ eſt. Ego āt mendic⁹ ſū
et paup. Tibi dat̄ iſte q̄ ꝓpter nos
egen⁹ fact⁹ eſt vt illi⁹ inopia diuites
eſſem⁹ Tantū tribuit ꝙ q̄i nihil ſibi
retinē videret̄. Diues eē debes cui
diuitie largite ſūt immenſe. Noli ca
dere o aīa xp̄iana in illā exprobra/
tionē vt dicas. Ecce ego diues ſū
et nulli⁹ egeo. Sciueris q2 miſeā es
et miſerabilis et paup ceca ⁊ nuda
et eo plus miſera ⁊ miſerabilis ſi h
ignoraueris. Nā q̄d miſeri⁹ miſera
ſe miſerā neſciēte! Audi ɔſiliū ſuade
at tibi ſaluator tu⁹ pn̄s in hoc ſacra
mento. Suadet tibi vt emas aurū
ignitū quaten⁹ diues fias Nō op⁹
eſt ꝑ diuerſa vagari vt venditorez
inuenias. Ip̄e eſt venditor ſimul et
ꝑciū emptionis Suadet inungere
collirio oculos tuos.ip̄e fecit colli/
riū ex ſputo gr̄e ſue et luto mortali
tatis tue. Suadet veſtiri veſtib⁹ al/
bis.ip̄e tibi gratis ⁊ aurū ignitum
erit in hoc ſacramēto ⁊ colliriū et
veſtis Eſuris ⁊ ſitis.cenare vis.ho
ſpes nō eſt longe querend⁹ qui ce/
nam dat. Ecce ip̄e ſtat ad hoſtiū ⁊
pulſat.aperi ſibi ianuā.cenabit tecū
⁊ tu cū illo. O ſplendida felix ⁊ lau
ta cena vbi ip̄e qui cenat xp̄s ſumi
tur vbi fas eſt habere et dicere. In
voce exultationis et confeſſionis
ſonus epulantis. Stat et pulſat
nunc quaſi cum digito qui eſt

ſpũſanct⁹.nũc malleo terribilis iu/
dicij ſui. Nũc ſonitu velut aure tenu
is blãdiẽs et dicẽs. Aperi m̃ ſoꝛoꝛ
mea colũba mea immaculata mea.
Cõqueriť nõ tã ſua ꝙ̃ ſuoꝝ ⁊ tuã
noctis incõmoditatem. vñ refrige
ſcit feruoꝛ caritatis. Dat hoc ĩtelli
gi qꝛ caput meũ plenũ eſt roꝛe ait
et cincini capitis mei guttis noctiũ.
Noli tardare Exurge velociť. noli
ſomnolẽta verba reddẽ. Alioquin
declinabit et diſcedet atqꝫ ſepe q̃ſi
tus clamat⁹ obſurdeſcet. Faciat ce/
nã Simon olim leproſus nũc cura
tus a dño Jpe eſt ſpũs noſter ante
leproſus.miniſtret martha et ſolici
ta ſit erga frequẽs miniſteriũ.hoc ẽ
inferioꝛ poꝛtio rõis Maria vero ſu
ꝑioꝛ ꝑs inungat pedes Jħu fracto
deuotionis alabaſtro. Effũdat in/
ſuꝑ dfiſa magis ſuꝑ caput illi⁹ recũ
bentis. Caput ãt xp̃i de⁹ Jmpleať
dom⁹ tota coꝛdis ex odoꝛe vnguẽ
ti. Ceſſet murmuratio inde ſenſualť
et furis. de quo fure ꝯqueriť vnus
ꝓpħaꝝ. Oculus me⁹ depdatus eſt
aiaꝫ meã. Sic lazar⁹ nuꝑ reſuſcita
tus ꝑ grẽ vitã vn⁹ de recũbentib⁹.
Et hic eſt affect⁹ nr̃ ſepe quatriduã
an⁹ moꝛtu⁹ miſericoꝛdia dei ſuſcita
tus Faciat ⁊ aliã cenã xp̃o Simon
idem vel alter in littera ſimilis ⁊ in
figura. Accedas o peccatrix aĩa
xp̃iana nulla te verecũdia ꝓhibeat
nullũ in peccãdo modũ tenuiſti.ni/
hil ad te moderari ẽ. q̃ ſaneri. Scd̃a
maneas retro ſec⁹ pedes recũbẽtis
in hac ſacramẽtali cena laua lacri/
mis.terge capillis meditationũ ſã
ctarũ. Junge oſcula caritatis.oleo
pie miſeratõis inunge. Sic age vt
tãdẽ merearis audire: fides tua te
ſaluũ fecit.vade in pace. O fides.o
ſalus.o vade.o in pace ¶ Fecerũt
xp̃o coꝛpaliť diuerſi varias cenas
cũ viueret ĩ terris. Fecit apud illos
magna miracula. Nõ ẽ impotẽtioꝛ
nũc in celis.nõ eſt man⁹ eius abbꝛe
uiata vt ſaluari nõ poſſit in mente
ſicut tũc in coꝛpe. Eſtima cenã hãc
o anima xp̃iana nũc ex illis vnam
eſſe. Cenabat apud petrũ et andꝛe
am Johannem et Jacobũ noſter
xp̃s hic in ſacramẽto velat⁹ Tene/
bať ſocrus petri magnis febꝛibus
imperauit febꝛi. et ſocrus cõtinuo
ſurrexit et miniſtrabat eis. et tu ſpe
ra ſiſr. Conuiua fuit apud matheũ
noſter xp̃s hic in eucbariſtia. Con
uenerunt publicani et peccatoꝛes.
murmurabat falſa iuſtitia phariſeo
rum qui cũ moꝛbo ſuo ſenſũ amiſe/
rãt pariter. Cõfitẽte te de numero
pccõꝝ et indigẽtiũ penitentiã ⁊ au
dies. Nõ veni vocare iuſtos ſꝫ pec/
catoꝛes. Audies p̃terea ſimilem in
domo zachei penitentia in iherico
ciuitate lunatica. Et vere tu lunati
ca es aĩa xp̃iana hic in via tua im/
menſi lunatici. Tu ſtulta q̃ vt luna
mutari. Tu q̃ nunq̃ꝫ in eodẽ ſtatu
ꝑmanes nihilomin⁹ obedi dicenti
Opoꝛtet me hodie manẽ in domo
tua feſtin⁹ et let⁹. deſcẽdat o aĩa Fe
ſtin⁹ ſuſcipiat iħm in hoc ſacramen
to ſpũs tu⁹ p̃nceps publicanoꝝ.qꝛ

princeps et primꝰ pccoꝝ. Dic hila
riter. Ecce dñe dimidiũ bonorum
meoꝝ do paupibꝰ O heu dñe q̄d ꝛ
quale eſt illud dimidiũ bonoꝝ qui
nihil habeo.nihil hr̃e ↄcupiſco dũ
tm̃ cupio niſi te duz portio mea tu
ꝑs mea.tu hereditas mea q̃z p̃cla
ra es mihi.Ecce ergo dñe nõ dimi
diũ bonoꝝ ſed te totũ bonũ meũ
in hoc ſacramẽto ↄtentũ do paupi
bꝰ hoſpitalis tui magni in hac ter/
ra morantiũ.Et in altera ſcʒ ĩ pur
gatorio poſitoꝝ. Et ſi aliquẽ de/
fraudaui reddo quadruplũ.qꝛ te/
met ipm q̃ vnꝰ ꝓ decẽ milibꝰ cõpu
taris.et in cuiꝰ ditione ſũt oĩa quo
ſoluente et adq̃tande nemo p̃t dicẽ
cur ita facis.Tollis qđ meũ ẽ. qm̃
oĩa tua ſunt iure pleno. Deſiderio
deſiderauit manducare paſcha cũ
diſcipulis ſuis Jh̃s paſſurꝰ O aĩa
xp̃iana putas deſideriũ ſuũ vt ſal/
ua ſis imminutũ ſic ꝑ gloriã vt nõ
deſiderio deſideret manducare pa
ſcha.ſ.tecũ ſuã cenã? Caue ne dura
ſis ingrata.ruſtica.ciuilis vt frau/
des dñm tuũ benigniſſimũ a deſi/
derio ſuo hoſpes eſt.Petit in hoſpi
ciũ tui cordis ſuſcipi et colligi.Et o
bone Jh̃u qualis et quãtꝰ q̃z hone
ſtus ſuauis et ↄmodꝰ hoſpes adue
nies qñ aduenis etiã nõ inuitatus
ſepe ſed inuitans.Quid inuitatõez
ↄmemoro? Cõpellis.Mittis manũ
tuam.omnipotentie tue actiue ꝑ fo
ramẽ obediẽtialis potentie paſſiue
in om̃i creatura Sic tacta dic o aĩa
xp̃iana.et venter meꝰ intremuit ad
tactũ eiꝰ. Exurge taliter excitata.
ſtillent manꝰ tue mirrã p̃mã. pleni
ſint digiti tui mirra ꝓbatiſſima q̃ſi
nihil in ope tuo putredinis aut fe/
toris appareat Mortificat oĩa car
nalia.mirra ↄpũctiõis amariſſima
Aperi dilecta peſſulũ hoſtioli tui.ʒ
heu tepida ſedes ſomnolẽta.penã
ↄgnoſcis pigritantis ignauie. vult
certe.vult ad feruorẽ ſpũs altiꝰ in/
flãmare.Sentis iã nũc vim eloquij
ſui vehemẽt̃ igniti. alioq̃n vñ cla/
mor ille tuꝰ Aia mea liq̃facta eſt vt
dilectꝰ locutꝰ eſt.Nõ iã tenet̃ aĩa ter
minis ꝓprijs ſicut fluit cera a facie
ignis.Sic tota defluis.tota liq̃ſcis
in amatũ. Inuenerunt te vigiles q̃
babilonicã cuſtodiũt mundi ciuita
tẽ.dũ ꝑ creaturaꝝ noctes q̃ris di/
lectũ et vocas ꝑcutiunt te ſuis pul
critudinibꝰ allectiuis q̃ ſũt in mun/
do. Cõcupiſcẽtia oculoꝝ ↄcupiſcẽ
tia carnis et ſupbia vite. Uerbe/
rãt te q̃uis nõ ad mortẽ pcc̃i mor
talis ʒ venialis.tñ ledũt Porro cu
ſtodes muroꝝ iniq̃tas et dolus ꝛ
iniuſtitia ꝑuerſorũ ciuiũ dũ nõ ta
lia ʒ dilectũ q̃ris eo ꝙ triſtitiã infe
rũt cordi tuo. Palliũ gaudij tui nũ
q̃d nõ auferũt? Quis ſcãdaliſat̃ et
ego nõ vror Aia pauli clamat igni
ta. Nuero caritatẽ cũ ſuis lampa
dibꝰ q̃ ſũt ignis et flammarũ extin
guẽ nõ potuerũt aque tribulationũ
multe. nec turbida babilonis flũia
obruerũt eã.trãſi o aĩa trãſi ciuitatẽ
hãc cũ hitatoribꝰ ſuis nõ queſiuer̃.
An viderunt quẽ diligis. verbera

poti⁹ q̄ȝ verba bona dabūt. Eleua
oculos tuos in montes vbi ſunt fi/
lie ihrl̄m. clamor ingens tuus audi
at̄ Filie ihrl̄m nūciate dilecto quia
amore langueo. Felix languor et
ſuaui vulnerans telo caritat̄. Ecce
ſentis o aia quantū ꝓfuerit tibi ei⁹
quē diligis abſentia. Torpebas al
gida. iacebas ſomnolenta. nūc cur
ris. nūc liqueſc̄. et lāguida ꝑ amo
rē ad filias ihrl̄m ignitas anxia an
helaqȝ ouertere. Clemētes ſūt filie
ihrl̄m amoroſuȝ hn̄t pect⁹ amoris.
Jdcirco verba ſcintillātia recogno
ſcūt. Jnt̄rogāt qualis ſit dilect⁹ tu
us ex dilecto. i. dilecto ꝑ dilectionē
tot⁹ amor tu⁹ Dilecte nōiant te pul
cerrimā mulieꝝ nō vt ſupbias niſi
forte ſācta ſupbia Voluit ꝙ tua ſā
cta pulcritudo tibi cognita ſit. que
iā digna ſit et amari et amare Ta
lē pulcritudinē nō decet amor niſi
pulcerrim⁹. Temp⁹ tibi venit amā/
tiū. caue ne des amorem tuū indi/
gno tuo. Deniqȝ poſt notificatōeȝ
ſpecioſitatis ſponſi. Tu o aia xp̄ia
na recte cēſes int̄rogata Vbi abijt
dilect⁹ tuus Myſticū oſtēdis. eccle
ſie ortū in queȝ deſcendit quotidie
ſacramentalit̄ ad areolā aromatū
et in altari ſacro ſuauiter redolēte
vt ibi paſcat̄ in ortis irriguis ⁊ for
moſiſſimis ſanctaꝝ aiaꝝ et lilia ca
ſtiſſimoꝝ ſpirituum ad ſe trahat et
colligat ad talami celeſtis ornatū.
Accede xp̄ius ad hūc ortū imo ſis
ortus a ꝓp̄ha deſcript⁹ irriguus. a
cui⁹ fonte nō deficient aque graꝝ.

Sis ort⁹ ꝯcluſus ſeruās te ſolā ſoli
Sis fons ſignat⁹ ne pateas adul/
tero. Sis pute⁹ aq̄ꝝ viuentiū cui⁹
impetuoſū a libano paradiſi fluxū
nullus obex pc̄ci tardat aut impe/
diat. Hora ē q̄tidie o aia xp̄iana
Hora qua tranſeas ex hoc mūdo
ad p̄reȝ ab exilio in patriā. a deſer
to afflictionis in terrā ꝓmiſſionis.
Si retardet te corpus. liber tn̄ eſt
anim⁹ vt euolet Vult tecū ibi facē
paſcha ſuū. fac te illi cenaculū grā/
de ſtratū in dilatatione et amplitu
dine cordis. Cenare dignabitur. la
uabit pedes diſcipuloꝝ ſuorū qui
ſūt diſciplinati affect⁹ tui. Sint ipſi
nouelle oliuarum in circuitu menſe
dn̄i quorum et mater eſt ſapientia
vxor ſp̄ūs tu⁹ deiformis Habitet
ip̄a ſicut vitis abundās in laterib⁹
dom⁹ tue. Ego inq̄t ſicut vitis fru/
ctificaui ſuauitatē. ꝛc. Quid deniqȝ?
Cibabit omnes ex adipe frumēti
Dicet. Comedite amici et bibite ⁊
inebriamini cariſſimi. Trepidas ti/
more? Tādē hic timor aliq̄n pellen
dus eſt foris a caritate. Cogitas
te tantis indignū myſterijs? Certe
nec ex m̄eitis tuis etiā ꝑ mille milia
annoꝝ ſatagēs digna fies Digni
ficet te oportet qui te inuitat ad ſe.
Dignificabit āt ſi ſtudueris ea q̄
diſplicent oculis ſuis a domo cor/
dis expellē. Enitere ꝓcor hic ⁊ nūc
o aia mea parare te ſi te ꝯgnoſcis
imparatam. Caue diuti⁹ in ſterqui
linio fecis mortifere volutari ſub
expectatione craſtini. Quid ſcis

ſi craſtinꝰ eluceſcet tibi dies. Quis
ſup̲ hac re reddet te ſecuram Non
eſt tuū noſſe tp̲a vel momenta que
pater poſuit in ſua ptāte. Rurſus
ita collige ſi ꝯſcia tibi nō fueris im
pedimenti legitimi quo minus eu
chariſtiā ſuſcipias. Cur tāto te bo/
no pigra ⁊ ingrata ꝓuabis? Si re/
moꝛdēs accuſet te ꝯſcientia. cur pe
nitendo. cur impedimēta tollendo
poſſetenꝰ nō intendis? Cur nouis
te laqueis male differēdo. ſtulte cō
temnendo te rurſus inuoluis? Au/
dio ꝙd reſpōdeas frigida ſū. diſp̲/
ſa ſū. carnalis ſum. exagitoꝛ curis.
ſcrupulis inquietor. moꝛdeoꝛ cōcu
piſcētijs. fides imbecillis eſt. nutat
ſpes. caritas refriguit. q̄ mihi ꝯuen
tio cū hoſpite tanto? Imo vero q̄
tibi curatio niſi ſub medico tanto.
Si te ſanā iudicares. opus medico
nō haberes. iure repellēs a te. Exē
plū petri nō ap̲p̲robamꝰ in hac par
te. Stupuit ad capturā piſciū. ſub/
intulit tremens. Exi a me dn̄e quia
peccatoꝛ ego ſum Tanto magis o
petre ſi pc̄coꝛ es retinēdꝰ eſt medi/
cus ſanctificans et pc̄ca tollēs a te
Quāto ſapientiꝰ pc̄coꝛ zacheꝰ q̄ fe
ſtinꝰ gaudens ſuſcepit Ihm ad ſe.
Deniqꝫ ꝙ̄ prudēter hoc fecerit da/
ta ſalus oſ̄dit Centurionis O aīa
mea ſiſitudinē inducis quā in hūili
tate tua p̲cliuioꝛ es imitari vtinaꝫ
nō ex ignaui p̲craſtinatiōe. Dicat
inq̄t Ihs tantū verbo et ſanabit
puer meꝰ. Affectꝰ ſcꝫ rationalis q̄
iacet paraliticꝰ et male toꝛquetur.

ſufficit hoc. nō intret tectū meū. nō
intret ad me vt rememoꝛent̄ pc̄ca
mea et inficiat deꝰ puerꝝ meū. red
dēs ipm̄ d̄ lāguido moꝛtuū. vrges
p̲tinaciter. Nō eſt nouū abſconſuꝫ
a ſapiente. qꝛ occaſiones querit q̄
vult ab amico recedere. Si vera te
humilitas compeſcit a ſuſcipiendo
Cur eadē te nō impellit in obedien
do? Vocat te deꝰ ad menſā ſuā. cō
pellit etiā p̲ ſeruos ſcꝫ ꝓlatos de
eccleſia qn̄qꝫ intrare tp̲ibꝰ inſtitu/
tis. vt in paſcha. Statuit xp̄s teſta
mentū hoc eternū et nouū dicens.
Hoc facite in meā ꝯmemoꝛationē.
Si te retrahit indignitas tua. ma/
ioꝛ alliciat ꝯſiderata dignatio ſua.
Caritas. miſericoꝛdia. veritas miti
tas. atqꝫ benignitas. Accede ⁊ dic
Miſericoꝛdia et veritas tua ſemp̲
ſuſcepert me. Egrotꝰ. an n̄ agit ſtul
tiſſime cui tantū diſplicet defoꝛmi
tas egritudinis ſue ꝙ aſpectuꝫ vel
aduentū hoꝛret medicātis manus
aliene. dū medicꝰ inuitat. offert. p̲/
uocat. aſtat. vt ſuſcipiatur ⁊ ſanet.
Debilis es o aīa xp̄iana. ſurge co/
mede. bibe in mēſa ſapiētie. in arce
ſyon. aut ſi potiꝰ inueneris te in de/
ſerto ſolitudinis meſtā ſi tedio vite
huiꝰ moꝛibūde deiectā. Surge ꝯme
de et bibe et ābulabis in foꝛtitudi/
ne cibi illiꝰ vſqꝫ ad mōtē dei oꝛeb in
mēſa refectōis et̄nalis. Eſurit Da/
niel in lacu leonū Cetꝰ ſcꝫ fideliuꝫ
in purgatoꝛij lacu merſoꝝ. Fer prā
diū meſſoꝝ laboꝛātiū in ecc̄ia via/
toꝝ refocillabit eos cibꝰ iſte tuꝰ. qꝛ

ꝑ te datus eſt et oblat⁹ in altaris
alueolo ad cetū deſiderantiū nunc
in lacu degētiū Portabit̃ in momē
to.et hoc in cincinno vno capitis
tui.qui cincinnus eſt vnica mentis
ad eoꝝ refectionē intentio. Reſpō
des o aïa pigritās.aïa voluens et
reuoluens coꝛ tuū ad excuſandas
excuſatiōes.vtinā nō in pccis Pre/
ꝑatū ait vult medic⁹ coꝛꝑalis infir
mū ſuū fieri ꝑ euacuationē hūoꝝ
coꝛruptoꝝ ꝑ̄us q̄ʒ cibet eū antido
to ſalutari. Scit illū amphoꝛiſmū:
egra coꝛꝑa quo pl⁹ nutries eo ma
gis ledes. Cōſonat apl̄s q̄i ꝑ̄conſ
ſans et arcens indignos. Probet
āt inq̄t ſe ipm̄ homo. Nil plane cō/
tradixerim verbis tuis iſtis. O aïa
xp̄iana nō ꝓhibeo ſed ꝑ̄cipio ꝑ̄pa
rationē. Sʒ talis ſufficiat vt plena
nequaq̄ꝫ ꝑ̄mit̃⁹ ꝑfectaqꝫ ſanitas exi
gat̃. Cōpatit̃ ſecū vita ſpūalis lan
guoꝛes q̄ nō ſūt ad moꝛteʒ Tales
nō auget moꝛbos ſʒ tollit euchari/
ſtie gratioſa ſuſceptio. Nolo vt di
iudices te dignā iſto ſacramēto eti
am ſi calida.ſi feruens.ſi tranquilla
ſi in pace ſpūs. ſi ſtabilis in fide. ſi
ſpe gaudēs.ſi efficax et vigil i ope
ſi caſtitate.ſi ſobꝛietate pollēs. Ali
oq̄n ɔdemnabit te os tuū et pra/
uū te iudex tu⁹ ɔpꝛobabit Quid in
gemiſcis ad hec et ſuſpirabūda cla
mas cū Suſanna.anguſtie ſſ̄t m̄ vn
diq̄ꝫ! Caue ne ſic erraueris Patet
exit⁹ ꝗ egreſſus amplus.deſere te ꝗ
ꝓ̄iice te in manus ſalutaris tui. Nō
eſt crudelis.non inuidus. Cur inui

tans te nō ſuſcipiat te.et ſuſcipiens
nō ɔſeruet et ſanet! Conſiliū tn̄ eſt
vt recumbas in nouiſſimo loco vt
crucē ab imo tota mēte cōſtringas
Poꝛro ſi cōſcia fles veſte te nuda/
tā nuptiali.hic illā cōfeſtim potẽis
ab inuitāte rege ſi petieris impetra
re.cōtemptus ſolus deſit. Sʒ ſola
fantaſiis aut pboꝝ argutiis impe
dit̃ fides ſi curioſitas acceſſerit cuʒ
ſerpente dicens. Cur iſta et iſta cō/
ſtituit deus! cur nō manifeſte ſe pre
ſentat de⁹.cur p̄n̄tia diuinitatis nō
ſufficit! Qualis ſitus eſt hic coꝛꝑis
xp̄i! vbi caput.vbi pedes. ſi coꝛpo/
reis nos intuetur oculis! ſi audit ſi
mouet̃! Dic ad hoc oïa fide ſimpli
ci.xp̄iana ſū.catholica ſū De⁹ oïa
quecunqꝫ voluit fecit. deus omnia
quecunqꝫ fecit et dixit vere dixit et
bene fecit.ſit nomē eius benedictū.
ſit in eccleſie fide meritū meū.ſit ac
ceſſus ad ſacramentū Et tu maria
mater euchariſtie.qꝛ mater gratie.
mater pia miſeroꝝ.qꝛ mater miſeri
coꝛdie. Tu contra tales verſutias.
tales fantaſias.viles cōcupiſcenti
as viliſſimas nec nominādas blaſ
phemias tu nos ab hoſte pꝛotege
Et qꝛ moꝛimur aſſidue. Quid ei ali
ud! q̄tidian⁹ defect⁹ coꝛruptionis q̄ʒ
q̄dā ꝓlixitas moꝛtis h⁹.tu cōtinue
nos hoꝛa moꝛtis ſuſcipe. Sis ſuſce
ptrix omniū qui filio fidēter dicim⁹
vnuſquiſq̄ꝫ. Dn̄e ihu.ſuſcipe ſpiritū
meum ſi te miſerante et opitulante
ſuſcipimus filium tuum.in euchari/
ſtie ſacramento. Profecto ille nos

ſuſcipiet ⁊ incoꝛꝑabit i myſtico ſuo
coꝛpe. Credim⁹ et manducam⁹ eū
diligim⁹ et ſperam⁹ et ip̄e mādūcat
nos qꝛ ſibi nos incoꝛꝑat. Dic tecū
ꝯferens o aīa. Dic ſi introiero ī do
mū eccleſie domū vtiqꝫ meaꝫ ſi co/
heres ſū filij cui⁹ dom⁹ hec eſt. In/
ueniā victimas immolatas qꝛ vni/
cā ꝓ oīb⁹ hoſtiā pꝛeꝑatā. Inue/
niet̄ menſa ſapiētie poſita et mixtū
vinū Sic cibata. ſic potata deſidēa
bo in iocūditate ſpūs ī innouatiōe
iuuentutis verbigena fieri. Nō eīm
eſt ꝓ̃us aīa apta venire ad oſculuꝫ
pignoꝛationū verbi niſi fuerit ab
vberib⁹ inebꝛiata ſuiſqꝫ fragrātia
ſūt vnguentis optimis amoꝛoſiſſi/
me allocutōis Vñ ſentit̄. ſicut oleū
effuſū nomē ſuū. Vñ adoleſcentule
nōduꝫ apte viri copule. ſtimulos in
choāt amantiū ſanctos intra ſe ſē/
tire. necnō amoꝛis ꝑ amoꝛē igneo
ꝫ ſobꝛio furoꝛe ſuccēdi. Plurimis
obligata es debitis o aīa mea. mul
tis nimis et apud creditoꝛes ⁊ exa
ctoꝛes q̄ purgent dicentes. Redde
qđ debes. Ecce nihil habes ex te
vñ reſtituas niſi foꝛte parū olei de
uotionis. Clama ad verū heliʒeuꝫ
in hoc ſacramento. Dñe vim pati/
oꝛ. reſponde ꝓ me. liberabit ip̄e te
ꝑ infuſionem olei in vaſa vtriū coꝛ
dis tui q̄ pñtabunt filij tui. Affect⁹
ſcꝫ pij ad iħm cui⁹ nomē eſt ſic̄ oleū
effuſū. Creditoꝛ ꝓ̃m⁹ eſt creatio cui
te totū debes ſic̄ ab alio nihil hēs.
Secund⁹ eſt recreatio a quo bene
habes q̄ tota pieras. Terti⁹ eſt ba
ptiſmalis adoptio q̄ nō data ē cui

libet nationi. Quart⁹ poſt tot pc̄ca
penitētialis iuſtificatio et ab infer/
no liberatio queꝫ milies demerue/
ras. Quint⁹ gratuita bñficioꝝ lar
gitio. nōīatim in hoc altaris ſacra
mento. Sext⁹ pꝛimoꝝ damnifica/
tio. in ꝯmiſſis. in amiſſis. in omiſſis
Septim⁹ futura beatificatio cui cō
ſequēde nulla ſūt digna tuoꝝ oꝑa
meritoꝝ. Sꝫ ecce venit ad hoc ſa/
cramētū xp̃s qui fact⁹ eſt nobis ſa
pientia creans. recreās ⁊ adoptās
Juſtitia iuſtificās. ſanctificatio mū
dās et implens: redemptio. debita
ſoluens. Deniqꝫ via vehens ad ce
lū. veritas dirigens. et vita beatifi
cans. Suſcipe pueꝝ iħm ſacramen
taliter vt ſuſcipiat te miſericoꝛditer
faciens ſpiritū tuū eſſe iſrael puerū
ſuū. Suſcipe regnū celoꝝ ſe cōſuie
ſicut puer Amplexabit̄ te. benediceꝫ
tibi Dicet Sinite paruulos venire
ad me. taliū eīm eſt regnū celoꝛum.
Vnū talē q̄ ſuſcipit. me ſuſcipit Nec
mirū qꝛ tu idem es o bone Iħu q̄
ſuſcipis ⁊ ſuſcept⁹ haberi. dulcis ho
ſpes aīe. dulce refrigeriū. non exhi
bes te videndū. ſed tangendū. ſed
guſtandū. ſed amplexādū Tu aīa
mea ſicut ouis q̄ perierat redēpta.
repoꝛtataqꝫ Apꝛijs humeris. come
dis nunc domeſtica de pane ſuo ⁊
de calice bibis. doꝛmis in ſinu ſuo.
habet te ꝓ filia. imo ꝓ ſponſa. imo
ꝓ matre verbigena. cui miniſtrare
dignat̄ ⁊ ſubiect⁹ eſſe Nōne mira ſuſ
ceptio! Fiet ſuper hac ſuſceptione
dragma ſequens. Suſcepit iſrael
puerū ſuū

Incipit tractat⁹.x.ſup

illo. Suſcepit iſrael puerũ ſuũ. Et eſt in eo duplex partitio. Prima fit ꝑ dialogũ ⁊ notulas ſeptuaginta/ſex

Suſcepit iſrael puerũ ſuũ. Exhilareſce tu q̃ pieras i adã tot⁹ iſrl̃ Exulta in iubilo cor/dis et laudibus oris. Exulabas expoſitus ꝑditioni. ceci/tas ceciderat in iſrael. Errraueras ſicut ouis que periit. Videbat̃ do/min⁹ oblit⁹ miſericordie ſue qua iu/rauerat abrahe dicẽs. Per memet ipm̃ iuraui q2 feciſti hanc rem. Et nõ pepciſti vnigenito tuo ꝓpter me In ſemine tuo bñdicent̃ om̃es gẽ/tes. Clamabat vniuerſus ꝑditorũ cet⁹. Vbi ſũt miſericordie tue anti/que dñe. Ecce cũ eſſet rex in accubi/tu ſuo quieſcẽs in ſinu pr̃is. Nard⁹ tua o pulcerrima et ſuauiſſima fe/minarum dedit odorẽ ſuũ ſicut odorẽ agri pleni cui benedixit dñs. Odo/rat⁹ eſt de⁹ pater odorẽ ſuauiſſimũ toti⁹ honeſtatis tue virgo ſanctiſſi/ma nata ex ſemine abrae Proptẽa recordat⁹ eſt miſericordie ſue antiq̃ ſicut locut⁹ erat ad abraaz et ſemi/ni ei⁹ in ſecula. Miſit cõtinuo et ab intimo ſinu diuinitatis ſue filiũ ſuũ q̃ ad liberandũ ſuſceptur⁹ hominẽ nõ horruit tui virginis vterũ. Hoc deniq3 eſt ꝙ magnificans dñm cũ exultatõne ſpũs deprompſiſti iubi/lans et erumpens in canticũ. Suſce/pit iſrael puerũ ſuũ. Diſcipulus:

Dic obſecro rationẽ exhortatiõis tue pñtis ſup hac notula cãtici ma/rie vehemẽti⁹ habite q̃3 i exordio ce/terarum. Magiſter. O neſcis frater q̃3 iuſte. q̃ alacrit̃ id effecerim. Sũt alia bñficia dei magna valde pro quib⁹ pſallebat iuuencula nr̃a in ſ̃ pſalterio decacordo. Magnificãs in aïa dñm cum exultatiõe ſpũs in deo ſalutari ſuo. Magnificabat ꝙ reſpexerat humilitatẽ ancille ſue. ꝙ beata diceret̃ ꝑ oẽs generationes. ꝙ feciſſet ei magna q̃ potẽs eſt et ſãctũ nomẽ ei⁹. hoc quo ad magni/tudinẽ dei in ſe et ad ſingulare bñfi/ciũ collatũ in maria. Procedebat ɔſequent̃ ad inſinuationẽ aliorum ſ̃ generali narratione bñficiorum. ſub tropicis antithecis iungẽs cũ mĩa pietatis. timorẽ ſeueritatis. cũ diſp/ſione et depoſitione ſupborum exal/tationẽ humiliũ. cũ eſurie ſatiante ſaturitatẽ inanẽ. Tandẽ oĩo cõclu/ſit vt oratrix piiſſima ꝑ hoc ṽbuz Suſcepit iſrael puerũ ſuũ. Diſci/pul⁹. Finis hic nõ ſtetit. Subdidit eñ. Sicut lo. eſt ad pa. no. Abra. et ſe. ei⁹ in ſe. Mgr̃. Finis vt pħia te/docuit p̃m⁹ eſt in intentione. vltim⁹ in executione. Preceſſerũt plurima ſuſceptionẽ iſrael pueri dñi ꝑ incar/nationẽ inter q̃ fuerũt nũciationes ꝓphetice quas maria ponit ɔſũma/tionẽ accepiſſe tũc p̃mũ cũ ſuſcepit dñs iſrael puerũ ſuũ. Diſcipulus Nunq̃d videt̃ ecõuerſo text⁹ euan/gelice locutionis notare crebro di/cẽs. Hoc ãt totũ factũ eſt vt imple/rent̃ ſcp̃ture ꝓpħarũ. Mgr̃. rñdet

vſus omnius gloſatoꝝ ly vt poſi
tũ hic dici ꝑ ꝯſequẽtiã nõ ꝑ cauſã
ꝑncipalẽ et finalẽ Sub h̃ ſenſu ſcri/
pture ſunt implete qꝛ taliter factũ
eſt nr̃e redẽptõis myſteriũ Sed in
ꝓpoſito quicq̃d dñs locut⁹ eſt ꝑ os
ſanctoꝝ finẽ accepit cũ ſuſce.iſ.pu.
ſuũ. Hinc totiẽs de ſuſceptiõe tali
nũc ad lr̃aȝ nunc ꝑ allegoriã. mõ
ꝑ tropologiã.ſepe ꝑ anagogiã ſã
ctoꝝ vnuſq̃ſqȝ meminit. ꝯſonat ad
hoc bñficiũ Suſcepit iſrl.pu.ſuũ.vt
eſt illud. Suſceptor me⁹ de⁹ Jacob
Et illud. Dicet dño ſuſceptor me⁹
es tu.⁊ iteꝝ. Adiutor me⁹ tibi pſal
lã.qꝛ dñs ſuſceptor me⁹.de⁹ meus
mia mea. Quare mia mea? qꝛ recor
dat⁹ miſericordie ſue mihi dedit il/
lã ¶ Diſcipul⁹ Copioſiſſimã cũ diſ
ſolutione dubitatõis facte materiã
deuotõis apuiſti de ſuſceptione di/
gnatiua dei ¶ Mgr̃. Jmo ſi recogi
tes q̃ꝫ merito ſic inciderim. ¶ Diſci
pul⁹. Cur illud eſt p̃cor eloq̃re?
Mgr̃. Spũs me⁹ vt xpian⁹ dei do/
no q̃ ⁊ ſacras ab iſãtia lr̃as nouit
ꝯſidẽabat freq̃ptes ſcp̃turaꝝ voces
ſʒ hac ſnia Memẽto finis Recorda
re nouiſſima. Memento iudicij mei.
Et qꝛ mors nõ tardat Et ab eccle
ſia. Media vita in morte ſum⁹ Expi
ebar hoc idẽ quotidie in mortibus
hoim etiã magnoꝝ et cariſſimorũ.
Aiaduertebã tutũ eſſe ꝯſiliũ ſapiẽ/
tis. Añ iudiciũ para iuſtitiã. Et q̃a
bon⁹ finis nõ eſt quẽ nõ p̃ceſſit bo
na vita. Subibat et illud. No aliq̃
ſanctoꝝ ꝯuertẽ. Quid multa? Pro
poſuit mihi ſpũs exemplum vnius
ſcõꝝ cui⁹ in morte fuerat h̃ verbuȝ
Dñe Jhu ſuſcipe ſpm̃ meũ: Percuſ
ſit ilico cor meũ ſuauis q̃daȝ ⁊ ſpõ
tanea deuotio ſuſpirãs mecũ et di/
xi. O ſi dareꝫ hoc eſſe verbũ meum
ſilr̃ vltimũ. dñe Jhu ſuſcipe ſpiritũ
meum Suggeſcit ꝓinde cor meũ in
me. Conſuetudo inq̃t eſt altera na/
tura: Cõſueſce in vita.qđ ꝓtin⁹ oc
currat in morte dũ curſus vite tue
coget dicẽ Cõſũmatũ eſt. Dic ṽbũ
vltim xpi. Pater in ma.t.c.ſ m. Jũ
ge ſupplicãs cum illo magno ꝓto/
martire Stephano. Dñe ihu ſuſci/
pe ſpm̃ meũ ¶ Diſcipul⁹. Jocũda
ſimul et exẽplaris eſt hec narratio
¶ Mgr̃. Confirmationẽ hꝫ ab illo
q̃ duriſſimus ad baptiſma ſuſcipiẽ
dum ꝑ appoſitionẽ florũ de altari
eiuſdẽ Stephani ſub puluinari ca/
pitis ipi⁹ dormiẽtis delatorũ repẽ
te mutat⁹ eſt in virũ alterũ qꝛ teti/
git de⁹ cor ſuũ. Suſcepit de⁹ ſpm̃
ei⁹.ad fidẽ baptiſat⁹ ẽ Et deinceps
vſqȝ ad vltimũ fuit in ore ſuo hoc
verbũ.cũ neſciret ſtephani illud fu/
iſſe nouiſſimũ. Dñe ihu ſuſcipe ſpm̃
meũ. Uade et fac ſilr̃ ¶ Diſcipul⁹.
Fiet ita.ꝓpicio m̃ deo cũ oĩb⁹ ſan
ctis ei⁹ et ſtephano. Fuẽat iſte mos
me⁹.tñ dicã in oĩi recollectõe mea
ad deũ cũ nouiꝫ ꝯfitẽtib⁹. Suſcipe
me ſʒm eloquiũ tuũ et viuã.et non
ꝯfũdas me ab expectatiõe mea'ad
iuua me et ſalu⁹ ero ¶ Mgr̃. Salu/
briꝫ id effeceris.ſum⁹ eni nos xpia/
ni de numero illorũ q̃s aſpnabaꝫ
phariſaica iuſtitia.et iđ iã ñ iuſtitia

qꝛ phariſaica. qꝛ ꝟ pc̃tores recipit
Suſcipit nos benign⁹ Jh̄s in reli
gione ſua cũ clamam⁹ Abba pater
Sum⁹ hic dũ viuim⁹ in ea nouicij.
Tp̄s ꝓbationis habem⁹. vſq̃ quo
venit dies ꝓfeſſionis faciende co/
rã abbate nr̃o deo et celeſtiũ ɔuen
tu toto vbi tunc habeam⁹ vocẽ in
capitulo. ſtallũ in choꝛo. cibũ in re
fectoꝛio. lectulũ in doꝛmitoꝛio. Cõ
ſtituit hic et ɔſtruxit officinas ma/
gnas. abbas noſter xp̄s ſue abba
cie dũ pendẽt in cruce ꝓ nobis no
uicijs Oꝛatoꝛiũ Pater ignoſce ill'.
Capitulũ Latronẽ ɔfitentẽ abſol/
uẽs. Amen dico tibi ꝛc. Doꝛmito/
riũ. curã mr̃is Joh̄i in q̃ grãz totã
linquẽs Clauſtrũ. clamans ꝛ ſtãs
pſeuerãter in cruce. Refectoꝛiũ. di
cens. Sitio. Cellã ꝓbationis vſq;
ad ɔſũmationẽ dicẽs. Conſũmatũ
eſt. Deniq; nil ſupeſt niſi ꝓfeſſio in
manib⁹ abbatis. non ſm carnẽ ſed
ſm ſpm̃. Dicendo. Pater. Jn man⁹
tu. ɔmen. ſpi. meũ. Et oꝛãdo. Dñe
Jh̄u ſuſcipe ſpm̃ meũ. ¶ Diſcipul⁹
Nimium heu miſeros dixerim hos
nouicios ſi ꝓfeſſionis hoꝛa dũ ve/
nerit audiãt. Nõ ſuſcipiã vos. Diſ
cedite a me maledicti in ignẽ et̃nũ.
Quo ɔtra beatiſſimi q̃s miſericoꝛ/
dia et veritas ſuſcipiũt. Audiẽtes
Venite bñdicti pr̃is mei. Sz reuer
tamur vt oſtendas q̃s eſt iſte puer
iſrael ſm lrãz. quis ſm allegoꝛiã.
q̃s ſm tropologiã. q̃s ſm anago/
giã ſicut añ tangens nondũz eluci
daſti ¶ Magiſter. Jſrael vn⁹ litteã
lis eſt ſm carnẽ pp̄l's vñ xp̄s carnẽ
ſumpſit. Nuſq; em̃ angelos appꝛe/
hendit ſed ſemen abꝛae in maria.
Jſrael ẽ alter lr̃alis p repꝛomiſſio/
nẽ pp̄l's gentiũ. q̃ vidit lucẽ magnã
Hũc pp̄lm ab impotẽtia. ab igno/
rãtia. a neq̃tia. ab om̃i turpitudine
et inq̃natione ſuſcepit de⁹ in pp̄lm
acceptabilẽ doctũ ſanctũ pulcrum
incoinq̃natũ. vt rex potẽtiſſim⁹ ad
regnandũ. vt doctoꝛ ſapientiſſim⁹
ad erudiendũ. vt ſpõſus ſuauiſſim⁹
tot⁹ pulcer et decoꝛ⁹. tot⁹ deſidera/
bilis. Cui diceret. Deſponſabo te
mihi i fide qꝛ caritate perpetua di/
lexi te. Deniq; repudiato carnali
iſrael ſpiritalẽ ſuſcepit gentilẽ pp̄lm
tanq; iſrael puerũ ſuũ Diſcipul⁹
Nõ me latet q̇n multa pñt lr̃aliter
hic queri. de vocatione gentiũ. Ju/
deis repꝛobatis. trãſi ad allegoꝛiã
¶ Magiſter. Spectat ad eã ipa gẽ
tiũ ſpiritalis vocatio. Nihil em̃ ꝓhi
bet eundẽ textũ plures ſimul ɔiun/
gere ſenſus. quoꝝ quilibet tñ erit
lr̃alis. q̃uis ſit allegoꝛic⁹ et moꝛal'
Pꝫ ex illo. Ex egypto vocaui filiũ
meũ. Et iterũ. Jſrael p̄mogenitus
me⁹. Vñ iſrael lr̃alis et allegoꝛic⁹.
ipe pariter vn⁹ eſt xp̄s. Demũ iſra
el moꝛalis et anagogic⁹ figurat' in
pſonali iſrael qui et Jacob dict⁹ eſt
q̃ bñdictionẽ pr̃is accepit rebecce
ɔſilio. qui ſcalã in monte vidit. qui
duodecim patriarchas genuit. qui
poſt bñdictionẽ angeli mutato ſibi
nõie gloꝛiat⁹ eſt. dicẽs. Vidi dñm
facie ad faciẽ ꝛ ſalua fca ẽ aia mea

Et apſs. Nos inquit reuelata facie
gloriā dn̄i ſpeculantes transforme
mur de claritate in claritatē tanq̄z
a dn̄i ſpū. Tropologiā ſimul ↄſpi/
cio cū anagogia lucente in puero
humili et obſequioſo iſrael pſonali
Elucidauit omne myſteriū anago
gicus iſte Richardꝰ de. x̄ij. patriar
chis. ↄcludens ad benyamin ado/
leſcentulū in mentis exceſſu. Potēo
fortaſſis abbreuiato ſermone aliq̄
poſt querē. ſed vehement̄ mouetur
animꝰ ad hoc myſteriū cū auctori
tate apl̄i nouiſſime poſitū cū ſcp̄tū
nouerimꝰ. Nō videbit me homo et
viuet Nec hoc paſſim cuiuis dictū ē
ſed moyſi oranti videre faciē dn̄i.
¶ Diſcipulꝰ Quaſi nihil an̄ notaue
ris in aliſs tractatulis. et ſup B can
tico de ↄgnitione dei Nūc ita vide
ris nouus et inſcius pſcrutari vel/
le ¶ Magiſter. ¶ Materia hec crede
mihi et iam vetꝰ eſt et tn̄ ſp noua
conor iudicans obedire ſ hierony/
mo monenti. Diſcamꝰ in terris q̄ꝝ
nobiſcū ſcientia pſeueret in celis.
Oro cū Augl. ad dn̄m. Nouerim te
nouerim me. Et certe ſi nō nouerīz
deū nec me noſcā Querebat in cā/
ticis aīa deuota. Indica mihi quē
diligit aīa mea. vbi paſcas. vbi cu/
bes in meridie ne vagari. i. vane et
inutiliter agi incipiā. ſupplendū eſt
te ignoto. Qui gloriat̄ ait pp̄ha vi
te dei in hoc glorietur ſcire et noſſe
me. Deniq̄z. hec eſt vita eterna vt
ↄgnoſcant te deū verū ait xp̄s ad
prēz. Noli pꝑterea te in admiratio
nē cordis ducē ſi prꝰdie ſi quotidie
circa viſionez dei verſor ſatagens
vnꝰ eſſe generationis illiꝰ de q̄ p̄s.
Hec eſt generatio querentiū dn̄m
q̄rētiū fa. dei Ja. Et itez Tibi dixit
cor meū. exq̄ſiuit te facies mea faci.
tuā. dn̄e req̄raz. letet̄ cor querentiū
dn̄m ad oſculū oris. Querite dn̄m
et ↄfirmamini p ↄplexum amoris.
querite faciē eiꝰ ſp. q̄d niſi p affc̄m
ↄtemplationis aut apte viſionis?
¶ Diſcipulꝰ. Collaudo deſiderium
tuū ſimul et ſtudiū. quale me decet
maxime duz occupat me ſenectꝰ et
ſeniū. Et q̄d ampliꝰ in ſeculo niſi la
bor et dolor? Vn̄ ↄſolatio niſi q̄a
miſerationū dn̄i cum ſua veritatis
agnitione recordabor? Depereant
om̄es iſte queſtiones infinite quibꝰ
pridē fruſtra laboraui. dicam dein
ceps. Vnā pecij a dn̄o a qua vna
quiſquis auertit̄ miſcet ſe neceſſa/
rio queſtionibꝰ infinitis et intermi/
nabilibꝰ. Si auertitur volūtas ab
vna p̄ma bonitate ↄtinuo miſcet ſe
queſtionibꝰ infinitis p cupiditatez
inſatiabilem. Intellectus p ſciend
curioſitatem. Potentia vel memo
ria p inquietā mutabilitatem. Sit
igit̄ nobis ſp dulce querē faciē dn̄i
Aut ſi nō dat̄ concupiſcat aīa nr̄a
deſiderare ſicut ceruus ad fontes
aquaꝝ ad te deꝰ. Sitiuit aīa mea
ad te fontē viuū. Dicebat ad hāc
ſimilitudinē pp̄ha. Sed quouſq̄z ſi/
ties o pp̄ha. Sane donec veniā et
appareo an̄ faciē dei. Dn̄e auerti/
ſti faciē tuā a me ⁊ fc̄s ſū ↄturbatꝰ

ſimilis deſcendentib⁹ in lacū. Suſci
pe me dn̄e pueꝝ tuū iſrael aut ſi nō
dū ſū tali dign⁹ nōie pueri tui iſra
el. Suſcipe me vt dignū efficias qꝫ
tali honore dign⁹ erit quē tu volue
ris honorare qui clemēs eris in ꝙ
tibi placuerit. Suſcipe verbū tuuꝫ
in bonū. ¶ Magiſter. Ex quo votū
eſt vnicū cordis nr̄i querē faciē ei⁹
ſꝑ. nec mutuo ꝙrim⁹ ſi nō inuicē de
deo loq̄mur. Colloquimur aſſidue
quatin⁹ ſit in medio de ſe loquētiū.
Oſtendet ſe fortaſſis. ſaltē ſub pere
grina ſpecie aperiet intellectū. inflā
mabit affectū. Poſtremo coactus
ad eucharistie menſam ſe cognoſci
faciet vel ſaltē raptim in fractione
panis quē quotidie frangim⁹ cele/
brādo ¶ Diſcipul⁹. Dic idcirco q̄d
ſibi vult anagogic⁹ iſrael. Uidi in/
q̄t dn̄m facie ad faciem. Concinit
Paul⁹. nos āt reuelata facie. Quid
eſt aliud reuelata facies q̄ꝫ viſio nu
da facialis? Cur dicit ſpeculantes
et nō iungit facie ad faciē vidētes
¶ Magiſter. Doces de reſpōſione
dū prudent̄ interrogas ¶ Diſcipu
lus. Qualiter ita queſo nūquid ſa/
piēter inſcius ſū ¶ Magiſter. Aiad
uerte qūo ſi facies eſſet penit⁹ reue/
lata ꝓut in pr̄ia fulgebit nō eſſem⁹
ſpeculātes ſꝫ ꝯphenſores. Rurſus
ſi nihil gr̄e ſpecialis vltra ꝯmuneꝫ
ſtatū vie ꝯferret̄. non fieret hec ad
ditio de claritate in claritatē tanq̄ꝫ
a dn̄i ſpū. ¶ Diſcipul⁹. Tuū ē hoc
apire. ¶ Mgr̄. Dubioꝝ inuolucra
quid euoluit et diſterminat ſi nō di
ſtinctio? Diſtinguam⁹ ergo de tri/
plici facie. de triplici velamine. de
triplici ſpeculatione. de triplici cla/
ritate. de triplici transformatione:
¶ Diſcipul⁹. Auſculto ¶ Magiſter
Habes ex priorib⁹ triplicē in tricli
nio cordis hōis faciē eē ſ̄m triplex
habitaculū ſiue cenaculum. Facies
mentis ſuꝑior eſt facies rationis
media. facies aīe nō illi⁹ brutalis.
ſed obedientis rationi q̄ dicit̄ por/
tio rationis inferior. ¶ Diſcipulus
Memini traditū ꝑus ſuꝑ iſto. Diſꝑ
ſit ſuꝑbos mēte cordis ſui. Studui
poſt hoc mecū ph̄iaꝫ ꝯcordare iux̄
coordinationē habituū quinq̄ꝫ no
bis partim inſitoꝝ partim adq̄ſito
rū. Itaq̄ꝫ ars et prudētia primum
vendicāt cenaculū. Sciētia ⁊ intel/
lect⁹ ſecundū tenēt. Sapiētia velut
in arce ſedet. in ſuꝑmo cū mente vl̄
ſpū vel animo retinens ꝑncipatum
¶ Magiſter. Solerter egiſti colli/
gens ex auditis alia non accepta.
Triplex ꝯſequēter accipe velamen
Certe fidei velamē ꝑmo q̄ ſola ſoli
deo nata eſt ꝯnecti. Et nebulas pa
tit̄ aliq̄ñ nō in ſe intrinſece et eſſen/
tialiter. ſed ſ̄m q̄d et accidentaliter
ꝓpter molem et nebulas corporis.
Uñ ſolicitudines velant memoriā
fantaſmata intelligentiā. ꝯcupiſcē/
tie voluntatē. Uelat̄ aliter ſecūdo
facies mentis eminētior. nō vt ꝑus
ex corruptione corꝑis ſed ex ſtatu
viatorum. Sic facies hōis ꝓ ſtatu
nature inſtitute recipiebat velamē
ſaltē in ſomno. ſaltē in quotidiano

corpis obſequio vt nõ tota clarita
te faciei ſue ferret̃ ſꝫ in deũ Uelat̃
aliter tertio facies mẽtis velamine
quodã nõ tã poſitiue q̃ȝ negatiue.
et nullo modo priuatiue. Tale vela/
men vt accipias facili⁹ q̃ dico ha/
buerunt angeli incorporei pma mo
rula vie ſue prius q̃ȝ raperentur ad
gloriã felicitatis eterne ¶Diſcipul⁹
Sed quid vel quale velamẽ erat il
lud? ¶Magiſter. Plane voluntas
dei nolẽs ſe facialiter ꝛ obiectiue ꝑ
eſſẽtiã ſuã nude aperire Eſt igit̃ iſtud
velamẽ tertiũ ſꝫ apud viatores de
omni lege Eſt primũ apud om̃es
ꝑ ſtatu nature deſtitute. qñqȝ tota
liter. qñqȝ plus aut minus niſi fue/
rit ablatũ ꝑ gr̃aȝ ſpecialẽ qualiter
fuit in te o maria btã et bñdictiſſi/
ma feminaꝝ Alterũ videlicȝ ſcd̃m
velamen mentis quale fuiſſet nõ in
angelis ſed in parentib⁹ primis dũ
ſtabant innocentes pt auferri min⁹
de omni lege q̃ȝ pmũ. imo nec ar
bitror ꝙ a te digniſſima et pulcerri
ma fuerat totaliter dũ viatrix eẽs
euolutũ vel ablatũ. ſed crebro. ſed
ſepe. ſed frequẽtiſſime tollebat̃ pro
loco et tpe quantũ ſtatus vie mor/
talis tolerabat. ¶Diſcipulus. Nõ
obuio ſi nõ aſcribas preconia iſta
digniſſime feminaꝝ que nec eccle/
ſia ſibi tribuit ꝑ que poneret̃ extra
vie ſtatum. neqȝ eñ ſimul ꝛ aſſidue
poterat non eſſe viatrix et eſſe.
Magiſter. Triplex amplius nota
ſpeculũ quia dicit̃ ſpeculantes. cui

diunge triplicẽ claritatẽ. Unũ ſpe
culũ eſt cũ claritate ſua quod indi/
dit natura. et induſtria poliuit qua
le fuit apud phos quo ad intelligi
bilia ꝑ inueſtigationem naturalem
quãuis mixte fuerint multe nebule
imo tenebre erroꝝ. Nõ tñ oportet
dicere cũ aliquib⁹ ꝙ nihil ſpeculati
fuerint veritatis. etiaȝ de deo ꝛ in/
telligentijs. Sciebant ſaltẽ ꝙ deus
nõ erat lapis aut brutum. Rurſus
alterũ nota ſecũdo ſpeculũ. ꝑ ſup/
naturalẽ irradiationẽ ſuꝑ intellcm
humanũ cũ limpidiore ꝛ ſinceriore
claritate q̃ȝ poſſit natura ſola vel
induſtria ꝯparare. Deniqȝ tertium
accipe ſpeculũ cũ ſua claritate qđ
intime latet. quod ab exterioribus
nequit aſſumi totaliter. Sed om̃is
hec claritas filie regis ab intus eſt
introrſus valde. ad quam non ad/
mittit̃ alienus Bibe de aquis tuis
prior iubet ſapiens. Cor quod no
uit amaritudineȝ anime ſue in gau
dio eius non miſcebitur alien⁹. Nõ
enim gaudium habet intrinſecus
ortum ab amaritudine cordis in
contritione qui non ſimiliter affici/
tur in dolore qui vertitur in gaudi
um. ¶Diſcipulus. Frequenter au/
diui talia qualia dicis. ſed nonduȝ
dicere vales niſi mentior ꝙ plene
ꝯcipiã. Fac manifeſtum ſi potes
Mgr̃. Si manifeſtationẽ expectas
doctrinalẽ et diſciplinalẽ polliceor
hoc facilit̃ effectuꝝ ſi diſcipuluȝ q̃i
pueꝝ te pbueri. Crede pmo more

diſcipuli ſcieris ita poſtmoduꝫ q̄
dicent̄: ſaltē ex medijs ſeu locis ex/
trinſecis videlꝫ ex auctoritate dicē
tis qđ et ex iſta maxima Cuilibet
experto in ſua arte vel ſcientia cre/
dendū eſt. Tali loco et maxima. fi/
des innixa deo et eccleſie que regit̄
ſpūſancto ſtabilit̄: Si vero nō otē
tus iſta notitia tibi queſiueris de/
monſtrationē euidentē. aut notitiã
intellectualē ex terminis aut experi
mentalē ꝑceptionē. fruſtra ne dicã
ſtulte conabimur. Manifeſtiſſima
ſumit̄ ratio ex alijs in nobis exꝑtis
que nemo p̄t extra ſe tradere exꝑi/
ri nec tñ abſq; exꝑientia p̄nt ſciri.
Tale ſpeculū talis ſua claritas ne
te ſuſpendã diuti⁹. eſt vnio ꝑ guſtū
et tactū ſpūalē. que vnio dicit̄ hic
ꝑ anagogiã ſuſceptio iſrael pueri
dñi dei. Per apłm dicit̄ trãſſorma
tio. Dicit̄ in canticis oſculū et am
plexus. Dicit̄ ꝑ pſalmiſtã adheſio
et inheſio. Jungit adheſioni ſuſce/
ptionē Adheſit inq̄t aĩa mea poſt
te: me ſuſcepit dextera tua. Hec eſt
mutatio dextre excelſi. hec actio vel
deductio ſpūs ¶ Diſcipul⁹. Multi/
plices licet talia centies nōia non
ad intelligentiã ſatis erunt ¶ Mgr̄
Verbū latēs in mente nō aliter p̄t
extra prodi q̄ȝ per voces. maxime
qñ ē verbū tale quale deſcribit au/
guſtin⁹ Verbum inquit eſt notitia
cū amore. Dixerit aliq̄s fidus tibi
Noſco Johēz et amo eū. cōſentis
ei. et formas in te credulitatē de no
titia cū amore. quã intueri .i. intus
tueri vel aſpicere fas nō habes. Ni
hilomin⁹ enitere tecū in corde tuo
Johēz illū diligē. vniet dilectio te
Johi. nō prior aliena dilectio ſꝫ tua
Senties intra cor ſuſceptionē ipi⁹
Johis nō iam aliena ſꝫ int⁹ ꝓpria
exꝑientia. Cōuerte ſilitudinē hanc
ad vnionē cū deo. ꝑ ꝓpriū tuū nō
alienū amorē. ſenties in te q̄d ha/
beat ſuauitatis. q̄d virtutis Ꝟbuꝫ
hoc anagogice de te. ad te. et in te
ꝓlatū. Suſcepit iſrael pueꝝ ſuum.
¶ Diſcipul⁹. Cur ſi nō amauero ſē
tiã tale nihil ſuaue vel iocundū.
Mgr̄. repetam alti⁹ ex intimis phie
ꝑncipijs q̄ nō iam credas auctori
tati ſed rationi ꝯuincenti. Triplex
eſſe gen⁹ boni diffiniuerūt phi per
nature voces edocti. Bonū vtile.
bonū delectabile. bonū honeſtum.
Cognouerunt vlteri⁹ ꝙ res aĩate
tendūt ꝑ appetitū naturalē inditū
ad bonū dūtaxat eis vtile ſicut ad
loca ſui ꝯſeruatiua. et ad alia ſine
quib⁹ eſſe vel bñ eſſe nō p̄nt. Porro
de delectabili bono nihil habere
dicunt̄ ſicut nec triſtabili niſi ꝑ trãſ
ſūptiones voluerim⁹ ample nimis
loqui. Res aũt aĩate ꝑ formã ſenſiti
uã in actu fūdatã tendūt q̄dem in
bonū vtile qđ dū ꝯſequūt̄ et illud
eis ꝯiūgit̄ ſentiūt delectationē. ita
vt iã ferant̄ in ꝓpriū bonū q̄ʒ dele
ctabile eis. etiã ſi nō eſſet vtile imo
nociuū ſepe. Natura tñ pl⁹ ingenia
uit delc̄tationē in aĩalib⁹ ꝓpt̄ opati
onē vtilē q̄ȝ ꝓpt̄ delc̄tationē ſuaueꝫ
vñ ſi habēt aĩal nutrimētū ſufficient̄

ſibi cõiunctũ. ſi preterea generaret
ſibi ſimile ad ↄſuationẽ ſue ſpeciei
natura non curaſſet adiungẽ dele/
ctationẽ in ſenſib⁹ guſt⁹ et tact⁹ pl⁹
q̃ʒ in igne qui fert ad locũ ſuũ ⁊ ge
nerat ſibi ſile ſine delectatione. Si
aũt aialia dimiſſo ſibi vtili vel ſue
ſpẽi. querũt ſolũ delectaĩ. fit hoc p̃/
ter intentionẽ nature principalẽ. Si
vero ↄiungũt vtrũqʒ nõ errant vt
delectatio teneat opationẽ et fo/
ueat. ¶ Diſcipul⁹. Dicis ea q̃ phie
ↄſonãt et expientie. cõclude ꝑinde
qꝛ delectatio nõ fit ſine opatiõe ali
qua cognitiua ſimul et motiua. q̃a
nec motiua vis ſola ſufficeret plus
q̃ʒ in reb⁹ ſine aia. Nec rurſus ſola
diſcretiua ſine motu virtutis appeti
tiue ſatis eſſet ad delectationis ori
ginẽ. ¶ Mgr̃. Cenſes acute. porro
cernas acuti⁹ volo. qualis ſit hec
cõbinatio ſenſus ꝑcipientis et ap/
petit⁹ mouẽtis. Nec ideo q̃ſiuerim
ſi ſint due potẽtie realiter et eſſẽtia/
liter diſtincte. vel ſola ratione. Suf
ficiet ꝙ ad cauſãdaʒ delectationeʒ
mutuo ſe p̃ſupponũt ¶ Diſcipulus
Preſupponũt ſcio nõ aliť q̃ʒ forma
ſraꝝ p̃ſupponit oculũ dirigenteʒ et
manũ mouentẽ vbi neutrũ ꝑ ſe ſuf
ficeret ¶ Mgr̃. Exemplũ placet. etſi
nõ penit⁹ adequatũ. Exẽplũ aliud
eſt de libertate arbitrij q̃ nõ vnã ſʒ
duas p̃ſupponit potẽtias aut potẽ
tie vni⁹ eſſentialis. duas rationes.
Quero tñ q̃ potẽtia ꝑus occurrat
ad cauſatiõeʒ delectatõis. apprehẽ
ſiua vł motiua? Aut ſi ſit penit⁹ res
eadẽ queriť ſub qua rõne ꝑus ipa
cõcurrit. vel apprehẽdendo vel mo
uẽdo? ¶ Diſcipul⁹. Cur hoc i que
ſtionẽ vocas. cũ vis appetitiua aia
lis nõ moueť niſi ꝑus obiectum ſit
apprehenſũ et ſibi pñtatũ. ꝓptẽa et
nõ ob aliud vocať aialis. ¶ Mgr̃.
Quid ſi tibi monſtrauero cõuerſuʒ
ordinẽ inueniri. Exẽpli gr̃a. in hõie
q̃ potentiã hʒ reflexiuã ſuꝑ ſe delcťa
tur ipe in obiecto ꝑ apprehẽſioneʒ
⁊ vim motiuã volũtatis Cõuertat
et reflectat apprehenſiuã ad cogno
ſcendũ q̃d et qualis ſit hec delecta
tio cauſata ex ꝑceptiõe ꝑma ↄiũcti
onis obiecti cõueniẽtis cũ appetitu
q̃ eſt vis motiua ſolũ vt ſit non co/
gnitiua nec ꝑceptiua. Attẽde ſoler
ter hoc dictũ. Cui⁹ ignorãtia vel in/
conſideratio multos fallit et inuol
uit. Neſciũt eñ ſecernẽ id qđ attri/
buať virtuti motiue vt ſic a virtute
diſcretiua et hoc ꝓpter cõtinuitatẽ
mutuãq̃ circũinceſſionẽ ſeu coexigẽ
tiã ¶ Diſcl. Vn⁹ ex illis vſqʒ nũc fui
Vñ frequenť turbatũ ⁊ circunda
tũ me tenebris inueni ne cognoſce/
rẽ illud dilucide ad qđ quantũ iaʒ
cõiecturo ducere me ſatagis ¶ Ma
giſter. Nil admirandum. ſi diſcreta
coniunctim. et coniuncta diſcretim
concipiantur aliter q̃ʒ oportet con
fuſio ſubſequať. Cõcedis ꝙ in pri/
ma cauſatione delectationis neceſ
ſe eſt vim apprehenſiuam in actu
ſuo p̃cedẽ. ſi nõ tp̃e tñ ordie nature
Nũc aiaduẽte poſtq̃ʒ delcťatio cau
ſata ẽ ſi vis ↄgnitiua ↄgnoſcit hãc

delectationē. ɔſtat ꝙ inde ɔſequat̄
noua delectatio ⁊ reflexa qua fit vt
hō ſciat et velit ſe delectari ¶ Diſci
pulus. Cōſtat et experiri ꝑtin⁹ licet
vnicuiq₃ nō ꝑteruo ¶ Mgr̄ Quéo
nūc ſimilit̄ a nō ꝑteruo nec diſco/
lo q̄ cauſa p̄cedat ordine naturali
ꝑceptionē delectationis iſti⁹ ſecun
de reflexe vtrū appetit⁹ vel vis ꝑce
ptiua ſenſus aut intellect⁹. ¶ Diſci
pulus. Videor apte reſpondere ſi
dixero ꝙ ad hanc delectatōis ſecū
de ꝑceptionē neutra potētiaꝝ ꝑ ſe
p̄mo. ſola ɔcurrit. ſed vt ɔiūcte fue
rint et vnite ad p̄me delectatiōis
q̄ nūc obĳcit̄ habendā reflexe ſup
ſe ꝑceptionē ¶ Mgr̄. Conſequit̄ er
go ſecūda ꝑceptio ad vnionē vtri/
uſq₃ cauſe ɔcurrentis. nec potuiſſet
aliunde ꝑcipi reflexa delectatio niſi
ſimplex p̄or eſſ₃ ¶ Diſcipulus. Re/
queo cōtradicē. perge ſi placet ad
tertiū bonū qđ honeſtū nominat̄.
¶ Magiſter hoc ꝓpriū ſoli nature
intellectuali ē vt ad bonū honeſtū
ſolū ꝓpter ſe moueat̄. etiā ſi nihil in/
de vtilitatis. nihilq₃ delectatiōis ori/
ret̄. q̄uis in ſe tn̄ ſūme ſit vtile ⁊ de
lectabile honeſtū inq̄t tulli⁹ eſt qđ
ſua nos vi trahit et allicit ſua di/
gnitate. Finis itaq₃ nature intelle/
ctualis eſt vt ſuſcipiat̄ ad bonū ho
neſtū quo ſolo fruat̄. et in illo dele/
ctata quieſcat. Nulla ad hūc finem
attingit irrationalis creatura. quia
nec ad illū creata eſt memorandu₃
intelligendū et amādū. Cōtempla
baris altiſſimā hanc et pulcerrimā
veritatē o altiſſima et pulcerrima
feminarū. Hanc inſinuaſti dū de ſo
lo iſrael q̄ ſua interp̄tatione đr vi/
dens deū vel viſio dei cōpleuiſti cā
ticū tuū. Suſcepit iſrael puerū ſuū.
¶ Diſcipulus. Propoſueras inter
diſtinctiones ante dictas. de facie.
de velamine. de ſpeculo. de clarita/
te diſtincturū te inſuꝑ de tranſfor/
matione ¶ Magiſter. Apte recolis
ſimul et alia ſūt de ſuſceptione per
anagogiā (quā ſuſceptōnē trāſfor
matiuā dicim⁹) addenda priorib⁹
Pauſes interim ab inq̄ſitione et ſu
per hac ſuſceptione trāſformatiua
tredecim cōſideratōes accipe.

Suſceptio Sancti iſrael tranſ/
formatiua ſicut nō
ꝓprie dicēda eſt generatio vel trāſ
ſubſtātiatio. Sic nec ꝓprie eſt natu
ralis alteratio. Generatio quippe
tendit ad introductionē forme ſub
ſtantialis qualis nō introducit̄ in
hac tranſformatione qua₃ nōiare
poſſum⁹ deiformē. q₂ forma impri
mit̄ diuinit⁹ menti qualē non h₃ ex
natura vel ſola induſtria. S₃ neq₃
mutat̄ aliqua res eſſentialit̄ i aiam
quēadmodū panis trāſſubſtātiat̄
in corp⁹ xp̄i. Porro naturalis alte
ratio fit ꝑ abiectionē forme p̄oris
cōtrarie. et hoc in meli⁹ vel in peius

Suſceptio vero trāſformatiua
deiformis nō p̄ſup
ponit aut req̄rit hmōi variatione₃
ſm̄ cōtrarias q̄litates. Sicat̄ ſocir
co magis illumiatōi ſolis in celo ⁊
medio ꝑuio atq₃ ꝑſpicuo. Sic a lu
mine ſupno illūinari đr tā vniuērſa
lis q₃ ꝑticularis eccl̄ia ſic̄ a ſole luna

Susceptio tranſformatiua pl⁹
ↄſiſtit in ꝑceptione
vnitiua q̃ȝ in amore ſolo ꝑ ſe vel in
cognitione ſola. Ueritas iſta ↄclu
dit̃ ex colloq̃o ꝓus habito quo q̃ſi
uim⁹ delectatõis originẽ etiã ſenſu
alis. De⁹ itaq̃ȝ cũ ſit ſũmũ bonum
obi̇̃cit ſe mediate vł immediate di
lecto iſrael puero ſuo ſub triplici ra
tione generali. boni ſcȝ honeſti. de/
lectabilis et vtilis. Aut ſub alijs lo/
quendo terminis illabit̃ in mentez
vt pulcritudo ſeu formoſitas. vt ſu
auitas vt ſalubritas Eſt deniq̃ȝ de
us immẽſa lux in quo tenebre non
ſũt vlle Johis teſtimonio. Eſt aũt
ꝓprietas lucis ſe cõicare ſeu diffun
dẽ ꝑ vniuerſã ſperã ſue actiuitatis.
Spera vero diuine actiuitatis ẽ im
menſitas et eternitas ſua cui⁹ circũ
ferẽtia nullaten⁹ extra ſe eſt Unde
eternitas q̃i extra t̃minos entitas
vel vnitas. Sic idẽ eſt penit⁹ cẽtrũ
ꝛ circũferẽtia Sic infinitas in deo.
magis ſm rẽ d̃r poſitiue q̃ȝ negati
ue. Nomẽ ṽo videt̃ negatiuũ Sic
ecõtra de finitate q̃ vocat̃ t̃minatõ
ſic q̃r fines habeat vltra q̃s ꝓgredi
nõ p̃t. Eſt igit̃ hec negatio quã ne
gat infinitas q̃i ñ finibilitas Noſti
ṽo ꝑ logicã ꝙ duplex negatõ red
dit affirmationez Ex ꝗ ſeq̃mur qđ
ſepi⁹ lux d̃ina cõicat et ꝓducit ſuã
ſpẽȝ ꝑ totã ſe ſimillimã ſibi ꝛ eq̃leȝ:
ꝓpt̃ qđ hȝ pulcritudinẽ infinitã. de
qua ſapiẽs. Pulcritudinẽ ei⁹ admi
rabit̃ ocul⁹ Nã oculo maxie ↄuenit
de pulcritudie iudiciũ ſic̃ alijs ſenſi
b⁹ de ſalubritate et ſuauitate. ꝓpt̃eã
ↄpat̃ bono honeſto bonũ pulcrũ
qđ nec delectabil̃ nec vtil̃ vt ſic in/
cludit rõeȝ Amaret̃ eni etſi nec vtil̃
eſſȝ nec delectabilis aliũde q̃ȝ ex ſe
Porro ſi d̃ina pulcritudo ſolũ ſe of
ferret indiuiduo creature rõnalis
intuendã ſiue pluri ſol⁹ intellectual̃
ocul⁹ iudex eſſet. nõ tact⁹ aut guſt⁹
qua ſuper re ſequat̃ alia ↄſideratio

Susceptio tranſformatiua ſi ꝑ
fecta ſit preſupponit
indiuiduo creature rõnalis illapſũ
fieri verbi luminoſi qđ eſt ſpẽs ade
quata ſue luci et hoc ſm ṽtutẽ acti
uã ſũme ꝓportionatã et ſm opati/
onẽ ꝑfecte replentẽ om̃eȝ indigẽtiã
pueri iſrł̃. ad hãc trãſformationeȝ
ſuſcepti. Placet itaq̃ȝ ſpẽi pulcritu
do. eccẽ ꝓpt̃ ſe ſolã Sȝ virt⁹ ſpẽi agẽs
ꝓportionalit̃ in potẽtiã receptiuã.
ſuauitateȝ inducit. Sicut et opatio
replẽs indigentiã affert ſalubrita/
tẽ. Habes igit̃ bonũ honeſtũ i pul
critudine. habes delectabile i ſuaui
tate. habes vtile in ſalubritate. ha
bes ꝓinde bonũ omne. de quo ad
moyſen dñs. Oñdã tibi om̃e bonũ
Cõcludit̃ iterũ ꝙ ſuſceptio trãſfor
matiua ↄſiſtit in ↄcurſu om̃is boni
et ſi nõ formalit̃ ſaltẽ virtualiter ꝛ
eminent̃ hoc ãt tale bonũ in habi/
tib⁹ deiformib⁹ eſt ſola gr̃a grati/
ficãs aut gloria ↄſũmate btificãs

Susceptio tranſformatiua nũ/
q̃ȝ potuit obtineri
niſi per gratiam diuinitus infuſam
que radix eſt omnis tranſformati/
onis deiformis et ſurſum vnio/
nis. Continet autem virtualiter

in ſe fidem ſpem et caritatẽ cũ cete
ris habitibꝰ luminoſis et affectiuis
taliter ſuo modo qualiter eſſentia
aie originalit̃ cõplectit̃ ſuas vires
Omittat̃ interim ſimilitudo de di/
uina eſſentia reſpectu triũ ꝑſonaꝝ.
reſpectu inſuꝑ omniũ rationũ pfe/
ctionẽ in diuinis dicentiũ. qꝛ nulla
creata ſimplicitas iſti ꝑt adequari
(vel par eſſe

Suſceptio trãſformatiua actu
alis nõ ↄcedit̃ de cõmuni lege ſine
exercitio actuali mẽtis. faciẽdo qđ
in ſe eſt ad hanc ſuſceptionẽ. ſaltez
ꝑ obicis cuiuſlibet ablationẽ. Exẽ
plũ i ſupnaturali forme rationalis
introductione que naturales diſpo
ſitiões preſupponit in corpe. Cõclu
dẽt̃ ex hac duplici ↄſideratione ſta
tim ꝙ abſqꝫ miraculo non fit ſuſce/
ptio tranſformatiua maxime grati
ficans. nihilominꝰ illã aſſerere non
fit certũ euident̃. ſine miraculoſa re
uelatione. Ideo ꝓpter ↄſimiles mo
tiones quas hꝫ natura ꝑ habitus
adq̃ſitos informes ad habitꝰ fide
ſpe caritate qꝫ formatos. Hinc he
retici ꝑtinaces. hinc nõnulli infide/
les. hinc pctores vanigloriosi de
ſuis ſentimentis ſepe ↄfundunt̃ in
eſtimatione ſua. relaturi ſupplicium
vñ premiũ magnũ ↄſequi putant.
Hinc eſt illud. Cadent a latere tuo
mille qui ſe de latere ꝓximos arbi
trabant̃. Et decem milia a dextris
tuis ſtatũ xpianitatis aſſecuti

Suſceptio tranſformatiua vi/
ciſſitudinem hꝫ reci
ꝓcã ⁊ q̃i circularẽ. Ultimur ſimilitu
dine palpabili ex ſcꝑturis. Dixit in
Apoc. xps. Ecce ſto ad hoſtium ⁊
pulſo. ſiq̃s mihi aperuerit ianuã. in
troibo ad eũ ⁊ cenabo cũ illo ⁊ ipſe
mecũ. fit ꝑinde illud de grãmatica
hoſpes q̃ ſ̃cipit ⁊ q̃ ſuſceptꝰ habet̃
Audis ꝙ xps intrat vt hoſpes in
aiaꝫ. aiaꝫ cibat vt ipaꝫ ſuſcipiens
Et certe ſic eſt tenendũ ſimul ⁊ ad/
mirandũ. nõ iã ꝑ ſilitudinẽ ſi ad ſuſ
ceptionẽ euchariſtic trãſeamꝰ. Qui
mãducat inq̃t xps meã carnẽ et bi
bit meũ ſãguinẽ in me manet q̃i ho
ſpes ſuſceptꝰ a xpo. Et ego in illo
q̃i q̃ ſuſcipit̃ in mẽtis hoſpitio. Fe/
lix nimiũ puer iſrael hoſpite tanto.
Felix munẽ duplicato atqꝫ recipro
co. Suſcipit iſrael. deiformis nr̃ ſpi
ritꝰ puerũ ſuũ. iure ſtupes ad h ver
bũ o frater. Scis qꝛ vocẽ ibm xpꝫ
pueꝝ nr̃m. ſuſcipit iſrael ſpũs ſuus
deiformis ſuſcipiẽdo ſacramentum
Plane ſic legis de eodẽ xpo. Puer
natꝰ eſt nobis ⁊ filiꝰ datꝰ eſt nobis
ꝑt hoc intelligi de puero Jhu ſm
carnẽ q̃ ꝑ te virginẽ puerperã datꝰ
eſt nobis et corꝑalit̃ natꝰ. Eſt aliꝰ
mirabilior et niſi de ſe teſtis eſſet in
credibilior ſenſus qꝛ datꝰ eſt nobis
vt ſit puer noſter ꝑ filialẽ ſuſcepti/
onẽ in vtero mentis iſraelitice con
ceptꝰ et genitꝰ. Qui fecerit inq̃t vo
lũtatẽ pr̃is mei ille meꝰ frater ſoror
et mater eſt. Audis mr̃eꝫ. et cuius
mr̃eꝫ. nõne pueri Jhu? Sic enĩ a pa
tre puer et a ꝓphetis et ab euãgeli
ſtis crebro xps nõiat̃. q̃ꝫuis vir fu/
erit ab vtero. Etiã inde fcm̃ ẽ nouũ
ſuꝑ terrã qꝛ mulier circũdedit virũ

Suſceptio tranſſormatiua red
dit aiaȝ verbigenā.
Ipa ſiquidē q̄ p natur̄ā ancilla eſt
q̄ p gr̄aȝ adoptionis filia. q̄ p ſb/
arrationē dignatiuā ſpōſa. fit p ni
miā gr̄e ſupabundantiā grauida
de te puero Jh̄u. te marito. te viro
te ſponſo vt iaȝ ſponſus et ſponſa
ſint duo in vno ſpū. imo in vno fe
tu q̄ es tu dn̄e. Suſcipe ꝓptēa o dei/
formis aīa et ſimul ſponſa dicta.
Suſcipe tuū puerū nō iā vt hoſpi/
tē tuū. nō iā vt dn̄m. nō iā vt ami/
cū. nō vt ſponſū qualēcūq;. ſed vt
ſponſū et filiū tuū. Filiū qui ɔcipit
in vtero memorie p infuſionē roꝛis
gr̄e. Filiū q̄ formaṫ in vtero intelli/
gentie p infuſionē deiformē. Filiū
q̄ parturiṫ p opa caritatis eliciti/
ue vel impatiue donec in mundum
naſcaṫ pennitatis glorioſe. Vide/
or audax nimis et recte videor ſi
nō teſtimonijs ſcꝑturaꝝ fulcit' eſſē
q̄ deū eſſe tradūt aie ſancte et iſra
elitice. Omīa que dicta ſunt filioli
mei inq̄t Paulus quos iteꝝ partu
ris donec formeṫ in vobis xp̄s. Et
dn̄s p ꝓphaȝ amos d̄t. Vir me'
es tu. dux virginitatis mee tu es.
Et iteꝝ. Fornicata es ꝛc̄. tn̄ ad me
reuertere et ego ſuſcipiā te

Suſceptio tranſſormatiua mi/
rabilioꝛ effecta ē p'
lapſū q̄ȝ ſtante nec peccāte natura
fuiſſet. Primo qꝛ non maius eſt ce/
lū et terrā creare q̄ȝ pc̄cores iuſtifi
care. Ratio. Nō em̄ hȝ poſitiuū cre
atio ɔtrariū ſicut ɔtrariaṫ iuſtifica
tioni pc̄cm. Rurſus in creatione ſo
la potētia ɔſideraṫ. ſȝ in iuſtificatio
ne ſapientia ſimul et beniuolentia.
Nec min' cū potētia penſaṫ. Quid
ſapiēti' q̄ȝ vt vincat ſapia maliciā
et ita vincat ꝙ ex ea ſit elicē maxi/
mā iuſtitiā? vult exhibē ſūmā beni/
uolentiā. vult exercē ſūmā potētiā
in debellando p humilitatis deie/
ctionē omnē ſupbiā. Conferebas
hec verba frequenter in corde tuo
Vgo digniſſima nec ſatiabaris dul
cedine mirabili ſup hac ſuſceptiōe
iſrael puēi ſui. Hinc deuotū tibi cū
exactione pia dirigiṫ in ꝓſa votuȝ
Nec abhorre pc̄cores ſine quib' nū
q̄ȝ fores tali digna filio. Tu quoq;
Gregori ſic exclamaſti. O felix cul/
pa Eue q̄ talē et tantū meruit hr̄e
redēptorē. adam' ſuſceptoreȝ. O
certe neceſſariū Ade pc̄cm qd̄ xp̄i
ſanguine deletū eſt. Noli ꝓpter hoc
extolli o culpabiľ eua. noli tibi blā/
diri pc̄coꝛ Adā. qꝛ dei benignitas
om̄ipotēs nō impotēs vr̄a puerſi
tas talē meruit redēptionē et ſuſce
ptionē exhibuit

Suſceptio tranſſormatiua cla
rioꝛ qn̄q; nōnunq̄ȝ obſcurioꝛ inue/
niṫ. Prouenit hoc p̄ncipaliṫ a bn̄/
placito ſuſcipiētis actiue ſed diſpo
ſitiue a ɔditiōe ſuſcepti: Vox inde
eſt illa pauli. Trāſformamur d̄ cla/
ritate in claritatē. qꝛ videlicet alia
claritas ſolis et alia eſt claritas lu
ne. ſicut nō par ſp eſt reuelatio faci
ei. Tenet dn̄s in manib' lucē ꝛc̄. Si
vult videṫ ait Augl. ſi nō. non. Sic

aliquis clauſis palpebris ſeu mem
branulis oculoꝝ poſitus extra ra
dios ſolis. ꝯſtat ꝙ nihil aut tenuiſ
ſime videbit q̄; uis oculi ſint ſaniſſi
mi. nec velamen aliq̄d maxime con
poſitionis habẽtes. ꝓcedat iſte ad
intentiſſimū lumen ſolis aſpiciendū
ꝯuerſo intuitu nõ videbit itaq̄; ro
tã ſolis. attñ multo ſplendore luce/
ſcet oculis ꝑ velamẽ palpebrarum
Sit aliud exemplū de oculis aptis
ad obliquū lumẽ ſolis circa crepu/
ſculū diei in ſuſceptione matutina
quali xp̄us reſurrexit cū tenebre eſ
ſent ſup terrã orto iam ſole. Sit ali
ud exemplū. Si ponẽm⁹ ſolẽ libere
obiectaliter ſe viſui pñtare

Suſceptio transformatiua fer/uenti⁹ excandeſcit ꝯ̄
tepidius. duplici ratione q̄ nūc de
claritate ponebat̃ ſcz arbitrio dei
vel diſpoſitione ſubiecti. Diſponit̃
aũt ſubiectuz q̄d eſt mens rõnalis
marie ꝑ hũilitatẽ ſpũs. q2 humilẽ
ſpū ſuſcipiet gloria. Interroga na
turã audis ſub exemplo reſpõdẽtẽ
Obiice ſpeculū ꝯcauū politū ſola/
rib⁹ radijs cauſabit̃ ex multa refle
xione in puncto cõcurſus radiorū
ardens ignis. Silr̃ is erit effect⁹ ex
vaſe criſtallino vel vitreo pleno
aqua. Quid ꝙ aſpectus pulcritudi
nis corꝑalis aliq̄s tranſformat in
furiã et mẽtis amentiã? Cur nõ po
terit inſpecta pulcritudo ſpiritalis
dei? Cur nõ diuinoꝝ ſpectaculorū
pulcerrimoꝝ ꝯſideratio in talẽ ſuo
modo ſpūalis ardoris effectū men
tẽ euehẽ? Cur nõ poterit extra ſe fi
eri? Cur nõ ad dilecti pulcritudinẽ
tota rapi ac ꝑinde amens eſſe? Sic
eñ diuin⁹ loquit̃ Dioñ. in re nr̃a. ſꝫ
o felix amentia pro qua ſequitur

Suſceptio tranſformatiua ſpi/ritualis contrario
modo ſe hꝫ ad tranſformationem
aialez et brutalẽ. Tradit Dioñ. ꝙ
amor in terrenis eſt diſꝑſio et labe
factio amor. s. Sꝫ diu⁹ amor eſt ſi/
cut quidã etern⁹ circul⁹ ꝑ optimū.
ex optimo. et in optimo. et in opti/
mū inenarrabili ꝯuerſiõe circuiẽs.
Colligit̃ ꝓtin⁹ dr̃a breuis int̃ du/
os amores q̄ꝝ vn⁹ ꝯſtituit ciuita/
tẽ dei ſm̄ Aug⁹. ali⁹. ciuitatẽ babi/
lonis. Prim⁹ vnit. ſc̄ds diſꝑgit. Et
vere ſic ẽ ſi ꝑ oia reſpexeris Dedit
xp̄s intelligi cauſã. q2 inq̄t. vnū eſt
neceſſariū. plurima vero ſũt contin
genter variabilia Neceſſariū itaq̄;
(q2 tm̄mõ vnicū eſt) colligit. cetẽa
oĩa q2 labilia ſũt diſꝑgũt. Amor
q̄ innitit̃ vni neceſſario ſtabilit̃ i eo
Amor innitẽs mutabilib⁹ vt mutet̃
neceſſe eſt Eſt aũt oĩs creatura va
nitati ſubiecta. Audi de hõie q̄ fu/
git velut vmbra et nunq̄; in eodẽ
ſtatu ꝑmanet. Ciuitas igit̃ babilo
nis quaz fundat amor ſui vſq; ad
ꝯtemptū dei q̄ recte babilon. i. cõ/
fuſio nõiat̃. Ciuitas vero iure võt̃
eccleſia q2 ꝯuocat et colligit. Dicit̃
et ihrl̃m cui⁹ ꝑticipatio ei⁹ i id ip̄m
Edificãs inq̄t ꝓpħa ihrl̃m dñs di/
ſꝑſiones iſrael ꝯgregabit. Fit hoc
dū ſuſcipit dñs iſrael pueꝝ ſuū. q2

ſimilit̃ venit ad hoc caypha ꝓphe
tante. ꝫ nõ a ſe ipõ. venit eñ vt fili/
os iſrael in vnũ ꝯgregaret. congre
gatione non tã locali q̃ꝫ ſpũali. in
vnã fidẽ. in vnũ ouile. in vnũ nidu/
lũ ſub alas amoroſiſſime circa fet⁹
galline q̃ eſt eterna ſapia xp̃s ih̃s.

Suſceptio quelibet a deo. nõie
ꝓpꝛiiſſimo. dici põt
vnitio ſiue lr̃alit̃ ſuſceptionẽ accipi
as. ſiue ꝑ allegoriã. Myſteriũ quip
pe incarnatõnis qñ celebꝛatũ eſt. fi
nis ſuus tot⁹ fuit vnitio. Tũc eñ fe
cit xp̃s vtraqꝫ vnũ dũ diũxit ima
ſũmis. dũ fact⁹ eſt lapis i caput an
guli. dũ. cãtata eſt in terra pax ho/
minib⁹ bone voluntat. pace refoꝛ/
mata celeſtiũ cũ terrenis. Si xo ꝑ
tropologiã. ſi ꝑ anagogiam ſuſce/
ptio iſrael pueri ꝯſideret̃. q̃d aliud
videbit̃ q̃ꝫ vnitio. hoc eſt ad vnum
collectio et ad vnum exaltatio. ad
vnũ impletio reſtitutio et ꝯuerſio
hũiliũ mente coꝛdis ſui? ¶ Diſc.
Sile q̃ſo ſile. iã ſatis eſt mihi. iã q̃i
luce ſerenitatis infuſa. om̃is cõſum
matõis video finẽ. Cõſũmatio ſer/
monũ eñ iſta eſt ꝓcul dubio. Pet
hoc vnũ de⁹ et dicem⁹ ſufficit nob.
credem⁹ dicẽti. ſufficit tibi gr̃a mea
¶ Mgr̃. Eſtuas gaudio nouo. q̃ſi
nõ ꝑus oia q̃ ꝓtulim⁹ milies audi/
eris tũ a ſcp̃tis euangelicl. et ap̃licl.
tũ a collatõib⁹ mutuis q̃b⁹ ita fre/
quent̃ inſert⁹ eſt ſmo de theologia
myſtica doctore Dioñ ¶ Diſc.
Audiui fateoꝛ ꝛ legi. nunquã vero
mentẽ ita ꝯſtrinxit q̃dãꝫ vt nũc in/
tima ꝑceptio Nunq̃ꝫ ita mihi ſapu
it verbũ hoc hõis pleni fide ꝛ ſpũ
ſancto. Stephanũ loq̃r. Dñe Iħu
ſuſcipe ſpm̃ meũ. Qd verbũ nõne
ꝯſonant̃ erat ad verbũ marie ſiue
cãticũ. Suſce. iſra. pu. ſuũ. Hoc ple
ne mox effectũ eſt ſm anagogiam
dũ obdoꝛmiuit ſtephan⁹ cũ dño in
pace in id ip̃m. ¶ Mgr̃. Glorioſus
de⁹ in ſãctis ſuis. mirabilis in maie
ſtate et magnificẽtia q̃ nũc magis
aꝑuit intellectũ vt intelligeres ſcri/
pturas in ſua collocutiõe. hic i via
ſub ꝑegrina licet effigie tetigit coꝛ
et ſtrinxit quo ſuſceptionẽ ei⁹ ꝑcipe
res. nedũ ꝑ diſciplinã doctrinalẽ ꝫ
exꝑimentalẽ ꝯgnitionẽ. Hec eſt co/
gnitio cũ qua et ſine qua nõ adq̃ri
tur et guſtat̃ ſapia myſtica. hec ſuſ/
ceptio vnitiua ſãcti iſrael regis nr̃i
Hec collectio hũiliũ mente coꝛdis
ſui. Hec ſola diuidit int̃ ciues ihr̃lꝫ
et babilonis. hec ſanctificatio. hoc
regnũ. hec volũtas dei. hic panis
ſuꝑſubſtãtialis. hic liberat a malis
culpe. pugne. et pene Amẽ. h⁹ ẽ ſine
mene vl̃ defectu mixto cuiuſuis na
ture ꝓ momẽto hm̃õi experientie.
Crede mihi qm̃ vel expertis mere
gratis dat̃. q̃uis nõ ſoleat dari ni
ſi deſiderãtib⁹ q̃rentib⁹ et pulſanti
b⁹. Deniqꝫ vim patit̃ q̃ ſi cui datur
Confert̃. aliq̃ñ nihil agẽtib⁹. q̃ñqꝫ
aliq̃d agentib⁹. q̃ñqꝫ ſomnolentis
raptim vt ſubito neſcire poſſis qñ
veniat aut q̃ vadat: Cur ita? Pla/
ne ne tuo merito vel induſtrie aſcri
pſeris ſuſceptionẽ viſitationis ſue.

ſed dic tp̄s bn̄placiti de⁹. ¶ Diſci
pulus. Loq̄ris exꝑta. Sufficit ad
exemplū paulus ſupabūdant in mi
raculoſe viſitatis et ſuſceptis teſti/
monia // Magiſter. Crede tamē ꝙ
nō idcirco tibi prohibenda eſt. vel
alteri⁹ lectio. non allocutio deuota.
nō meditatio ſolers. nō oratio fre/
quēs et feruida. nō demū ſacramē/
talis ſuſceptio. q̄ ſi rite fiat ſuperat
vigor ei⁹ attractiu⁹. Hec oīa ſpi/
ritualis exerciciȷ̄ documēta. Crede
equidē. dū in ortis eccleſie habitas
ꝯſecratiōis tp̄e aſſūt amici angeli.
auſcultāt. fac dilectū audire vocez
tuā Oſtende ei faciē tuā ſi decora
eſt. Sonet vox tua in aurib⁹ eius ſi
ſuauis eſt. // Diſcipul⁹. Docueris
obſecro que ſit illa vox quaz audi
re petit dilect⁹ meus mihi. // Mgr
Doceat te finis et ꝯſūmatio canti
ci canticoꝝ q̄d iūgem⁹ ad hoc pſal
teriū Fuge dilecte mi aſſimilare ca/
pree hinnulo q̄z ceruoꝝ ſup mōtes
aromatū // Diſcipulus. Mirabilis
vero talis eſt amice vox ad dilēm
petē vt fugiat. quo abſente nihil io
cundū. cui⁹ pn̄tia nil optabili⁹ eſſe
p̄t ad votū. ¶ Magiſter. Ignorās
myſteriū neſcis q̄z nō p̄t altera pxi
mior ad dilectū fieri pn̄tia q̄z ſi fu/
giat ip̄e ſup montes aromatū. nō
qualicū q̄z modo. ſ; ad ſimilitudinē
capree hinnuli q̄z ceruoꝝ. Mos eſt
capree ſolitudinis ſecreta diligere.
Caprea quaſi capiens alta. Secre
tū ſimilit̄ mutuū q̄rūt dilect⁹ ⁊ dile
cta. Nūc in foraminib⁹ petre. nūc in
cauerna macerie. Petra āt eſt xp̄s
crucifixus ꝑforat⁹ et in latere cauer
nat⁹. Secretū vero nouiſſimū et vl
timū eſt ſup mōtes aromatū. mon
tes q̄ ſuſcipiūt imo dāt pacē popu
lo. Ceteꝝ q̄d querit hinnul⁹ ceruo
rū dū fugit ꝑ deſerta montium pu
to redit aſſidue ad vbera matris.
In cui⁹ antro quieſcit et ſinu. Scis
āt q̄z ſe refert et oīa fili⁹ ſꝑ ad pa
trē Ip̄e hinnulus gratiſſim⁹ ad cer
uā cariſſimā ſapientiā ingenitā cō/
fert. Concludo tandē ꝙ ſonet hec
delicatiſſima vox in amorato per
amorē. dilecte mi q̄d ꝑ adiunctam
oro te petis ſimilitudinē niſi vt fu/
giat dilect⁹ ad p̄rez. quo ibidē qui/
eſcente trahat dilectā ſuaz ſecū. col
locet nō iam in ortis vbi ſūt amici.
ſed ſolā cū ſolo. vnicā cū vnico de/
licioſus amator ꝯplectat̄. Sicut in
eodē lectulo florido. ſicut in lectulo
ſalomonis pacifici. ſicut in cubilib⁹
ſponſi. vbi ſponſa dicat ex ſentētia
Dilect⁹ me⁹ mihi tot⁹ et vnic⁹ con
iungit̄ et ego illi. Dicat ⁊ ſuus dei/
formis ſp̄us iam iſraelita ꝑ limpi/
dā viſionē. Iam puer amplexat⁹ ꝑ
intimā ſuſceptionē. Iam ſuus effe/
ctus heres ꝑ filialē hereditariā q̄z
poſſeſſionē. nūc quidem in ſpe ſub
certa expectatione futuroꝝ Suſce
pit iſrael pueꝝ ſuū. ¶ Diſcipulus.
Bn̄dict⁹ deus et magnific⁹ in ſan/
ctitate deſero iam ex animo alias
queſtiones oēs p̄ dulcedine v̄bo
rū iſtoꝝ. p̄ ſuauitate mellei ſp̄us ſa
pientie. // Mgr Placet ad initium

regredi.nõ ratiocinando.ſed iubi/
lando.placet ꝯcinere cũ exultati/
one ſpũs in id ipm.Magnificat aia
mea dñm.qꝛ ſuſcepit iſrael pueruꝫ
ſuum

Explicit prima partitio

Sequit̃ altera partitio.

q̄ſi per ſoliloquiũ et meditationes
ꝑ notulas triginta.

Uſcepit iſrael pueꝝ ſuũ
Suſcipe me dñe ſeruum
tuũ in bonum. Seruus
tuus ſit ſpũs meus qui
deſiderat eſſe iſrael puer tuus.Mul
ti dicũt anime mee nõ eſt ſalus ipſi
in deo eius.Dicunt hoc crebro ca/
lumniatores ſupbi.mũd⁹.caro.de/
monia.Tu ãt dñe ſuſceptor meus
es.glo m.et ex.ca.me.Caput meũ.
mens mea dñe qꝛ capiat te Caput
eñi a capiendo nomẽ hꝫ. Sed nec
altera eſt aſſignabilis dña potior
mentis ad reliqua oĩa mente ca/
rentia niſi qꝛ capax tui eſt et parti/
ceps eſſe ꝑt.Capax ꝑ intrinſecam
ꝯditionẽ.memorie. intelligentie.et
volũtatis Particeps vero.i.ꝑfecte
capiens.ꝑ habit⁹.act⁹qꝫ ſupaddi/
tos.maxime per illapſũ deiformis
gr̃e tue.Suſcipias igit̃ me ẜm elo/
quiũ tuũ.ſuſcipiã et ego te ꝑ amo/
rẽ tuũ.Quid hoc ſuſcipe. niſi ſurſũ
me cape in mentis mee cenaculũ?
Dñe inclina celos tuos et deſcẽde
vt aſcendã ad te adiutor me⁹ tibi
pſallã qꝛ de⁹ ſuſceptor me⁹ es. Ad
hoc eñi feciſti me de⁹ me⁹ mia mea

Propterea ꝑcor ⁊ obſecro ſuſcipe
me recordat⁹ miſericordie tue.Sũt
vane ſuſceptiones hoc eſt ſurſũ ac/
ceptiones mentis mee de te quouſ
qꝫ veniat ꝯſũmatio.quouſqꝫ dexte
ra glorie tue ſuſcipiat me in finem.
Suſceptio ãt enigmatica creatura
rũ extrinſec⁹eſt Interi⁹ capio te int⁹
in aĩa mea.nũc ꝑ ſpeculũ cognitio
nis et amoris.nũc in eiſdẽ ſpeculis
q̄ ſũt ꝯgnitio et ꝑceptio dilectiua
quib⁹ interim ꝯſtringis ⁊ allicis ex
ꝑimentalit̃ paupculũ cor meũ ſuſci
piẽs ipm ẜ nõ in illa qua refulges
claritate in id ipm.nõ in illo torrẽ/
te voluptatis tue.Cũ hoc factũ fu
erit vt ita ſuſcipias me et ego te. fi/
et illud de ꝑs.Satiabor cũ apparu
erit gl̃ia tua.Dic benigniſſime pu/
er Jhu.dic ſpiritui meo quẽ imple/
as dono tuo.Ecce puer me⁹ quem
elegi.quẽ ſuſcepi.quẽ amplector.cui
bñdico.Olim ferebas indigne ſi q̄s
ꝓhiberet pueros ad te venire.Ne
mo ad te ſuſcipe me.Si eijcis foras
venientẽ ad te.qũo ſuſcipies fugiẽ
tẽ?Ubi eſt illa vox manſuetudinis
tue.eum qui venit ad me nõ eijciaꝫ
foras?Scio dñe docẽte te ꝑ ſcꝑtu
ras qꝛ eſt puer et puer Puer ſenſib⁹
et nõ malicia vel morib⁹.qualis eſt
puer centũ annoꝝ maledict⁹ Nolo
dñe talis inueniri puer.ẜ in quo ſit
innocẽtia.hũilitas et obediẽtia q̄/
lis appellat⁹eſt dauid annoſus iaꝫ.
qualis abraã centenari⁹.Collegit
vn⁹ ſeptẽ pueroꝝ ꝯditiones aduer
ſarias ſeptenario vicioꝝ.Sũt pueri

parui vñ frangit̃ ſupbia. Puri vñ
frangit̃ luxuria ſiue deturbat̃ Mo
dico ſaciati. quos gula nõ ſuperat
Ludũt ne ſint inertes ⁊ lãguidi Cõ
cordant ↄtra malignitatẽ inuidie.
Cito dant vt liberales. cito pacifi/
cant̃ rancoris expertes. Sũt iſta ſe/
pius ex etatis bñficio. comitantur
alia multa ex etatis vicio. Ceteruʒ
verus puer efficit̃ ſpũs rationalis
in qualibet etate corpis ſi fuerit p̃/
dit⁹ innocẽtia ſi humilitate. ſi obe/
dientia. Talis erat ſpũs marie hu/
milis et obedientis ancille. Talis
ipi⁹ dauid q̃ vileſcebat in oculis ſu
is. Talis in abraaʒ qui iuſſus im/
molare filiũ. ꝓtin⁹ obedire pauit.
Et o q̃ mirabilit̃ obedire Spm̃ ta
lẽ q̃ ſic humilis innocens et obedi/
ens. innoua in me de⁹ quem digne
ris ſuſcipe. Sit in eo ſimplicitas. ſʒ
cũ prudẽtia. ſit humilitas ſʒ cũ fidu
cia. ſit obedientia. ſʒ nõ in angaria
Magna ꝯſſus erat in humilitate
marie fiducia. magna obedientie
ꝓmptitudo. magna in ſimplicitate
prudẽtia qm̃ nec temeritate p̃ceps
fuit in rñdendo. nec poſt inſinuatio
nẽ angeli qualiter fieret mater dei
dare diffidit ſuũ aſſenſũ . quo ha/
bito mox p incarnationeʒ ſuſcepit
iſrael puer̃ ſuũ. Suſceptio tua dñe
Ihu colluctationi ſimilis eſt. dũ te
viciſſim ſuſcipe et retinere labora/
m⁹ Figurauit hãc luctã iſrael iſte Iſra
lis puer tuus. Timebat nimis a fa/
cie fris ſui Eſau. tranſmiſerat om̃eʒ
comitatũ ſolus remãſerat. Apparuit

vir luctãs cũ eo vſqʒ mane in pha
nuel. Jacob illum volentem diſce/
dere detinuit Nõ inq̃t dimittã te ni
ſi bñdixeris mihi Bñdixit in eodẽ
loco et ſtatim ort⁹ ẽ ſol. Statim lu/
ctat̃ hõ ſolus exiſtens. metuẽs im/
pulſus ↄtrarios. orat deũ tota mẽ
te nocte tribulatõnis. Et ita luctat̃
cũ angelo magni conſilij Quid enĩ
oratio feruens eſt niſi quedã lucta
tio dei cũ hõie! Se mutuo brachio
amoris ſuſcipiũt. Porro non ceſſat
Jacob ſupplantator vicior̃ quouſ
qʒ bñdictionem ſuſcipiat merito𝔯.
etiãſi videat̃ iã aurora mẽtalis illu
minationis. pſtat tñ donec ſtatim
poſt bñdictionẽ ſol oriat̃ luminoſi/
or in expimentali pceptione. Muta
tur nomẽ qr transformat̃ in vir̃ al
terũ. Jam eſt iſrael vir potẽs ⁊ for
tis dei. viget in actione arduor̃ et
in difficiliũ ppeſſione et in limpida
dei viſione fit iſrael. Gratulat̃ ſe vi/
diſſe deũ facie ad faciẽ. ſʒ p ſubie/
ctã creaturã q̃ſi p ſpeculũ. Cõcipit
internũ fiducie guſtũ et ſalua inq̃t
facta ẽ anima mea. Robur deniqʒ
carnalis amoris q̃ʒ neceſſe emarce
ſcit. Preterea claudicat ſolo pede
neceſſitatis tangens terraʒ. Facta
ſũt hec poſt generationẽ .xi. filior̃
et nat⁹ ẽ multo poſt i introitu beth
leem dom⁹ panis. ipſe benyamin fi
lius dextere vel doloris moriente
rachel matre ſua dũ parturit eum.
Placet preterea o aĩa xpiana ſũma/
tim recordari myſteriũ genealogie
nr̃i Jacob iſrl̃: ab alio diſertiſſime

expoſitū. hʒ myſtic⁹ iſrael. dū iacob
eſt duas ſorores libēas in vxores
Lyam et Rachel. Habet Lyā vim
affectiuā. hec laborioſa ē ſm nomē
in exercitio virtutis. Huic Lye de/
eſt oculus intelligētie ꝑſpicacī. Hʒ
idem Jacob myſtic⁹ rachel decorā
ꝗ ſimplicē inſtar ouis ſm nomē ſcʒ
Hec eſt intelligentia ſuꝑioris rōis
q̄ ſe verſat in exq̄ſitione veritatis.
ſpecialiꝰ ꝑncipij. Dat vtriqʒ ancil
la ſua. ſeruit racheli imaginatio nō
qualiſcūqʒ nec brutalis ſed cū rati
one participans. Dicit hec bala ꝙ
eſt inueterata. loquiꝰ pridē inceſſā
ter etiā dū ſola eſt more ſenū. Sen
ſualitas āt vel ſenſualis appetitus
obſequitur Lye. Eſt ipſi nomen
zelpha. interꝑtata os inhians. q̄a
neqʒ viſu neqʒ auditu teſte ſalomo
ne. nec alio ſenſu ſatiaꝰ in hiando
ſeu deſiderando. Ceterꝝ Jacob vir
videns in ꝑmis pauꝑtatē ſuā gene
rat affectū timoris ex lya. Dicitur
iſte ruben fili⁹ viſionis. Gigniꝰ p⁹
hūc effect⁹ doloris Simeon hic eſt
exauditio. q̄ꝛ q̄ vere dolet et peni/
tet ꝓtin⁹ exaudiꝰ. Sequiꝰ terti⁹ fi/
li⁹ dict⁹, Leui. i. additio qm̄ poſt ti/
morē et dolorē addiꝰ ſpes. Quar/
tus in filijs lye Judas ꝯfitens vel
ꝯfeſſio ſubſequiꝰ. hic eſt amor aut
gaudiū. Copulaꝰ em̄ lya q̄ eſt bo/
na voluntas deo tanq̄ʒ viro ſuo ꝑ
gaudiū amoroſū. Cernens āt Ra/
chel ſororē lyam ſcʒ voluntatē to/
tā. ꝓlis fecūditate letantē. zelat et
ipſa parē. Et qm̄ hʒ timorē q̄ eſt ꝑn

cipiū ſapientie. hʒ et amorē q̄ tra/
hit rōnis oculū videre dilectū. deſi
derat ipſa rachel ꝯgnoſcere deum
quē lya timet et diligit. Atuero q̄ꝛ
neceſſe eſt ꝯgnitionē ꝑus a ſenſu et
imaginatione fieri dicentibus hoc
pħo. aplo. et exꝑientie ſono. Dat
rachel ipſi Jacob ſponſo ſuo balā
ancillā in ſenſualitatē. Suſcipit ab
ea duos filios ſpectātes ad imagi
nationē iunctā rationi. Un⁹ ē dan
qui ꝯſiderat ſpeculaꝰ et iudicat de
malis futuris in malorꝝ damnatio
ne. Neptalim alter fili⁹ ꝯſiderator ē
bonorꝝ futuri ſeculi. dans eloquia
pulcritudinis nūc in canticis canti
corꝝ. nūc in pſalmis. et iuxta nōis
interꝑtationē. nūc vtiꝰ ꝯꝑatione.
modo ꝯuerſatione recognitō futu
ra. Porro dū lya ꝯſpicit ancillā ſo
roris balam peperiſſe geminā hāc
ꝓlē dan et neptalim. ꝓuocaꝰ tra
dere ſimiliꝰ ancillā ſuā nōie zelphā
in ſinū viri ſui. Fit ita. Naſciꝰ inde
duplex ſibi fili⁹ Gad et Azer. horū
interꝑtatio eſt beatitudo et felici/
tas. qm̄ beati ſūt et felices qui poſt
ſpeculationē eternorū hinc malorꝝ
hinc bonorꝝ pariunt in ſenſualitate
q̄ eſt iuncta voluntati imo partici/
patiue volūtas. Pariūt inquā du
os filios quorꝝ ꝑm⁹ eſt vigor abſti
nentie. ſcđs vigor patiētie. Accipe
q̄uo beati ſūt qui lugent vt Gad.
beati qui ꝑſecutionem patiunꝰ vt
Azer. Uerū poſt hoc tps ruben iā
adultus ingrediens et egrediens.
inuenit mandragoras bone fame.

qm̄ qui abſtinentes ſunt et patien/
tes ſūt/ cū timoꝛe dei collaudantur
Bonus odoꝛ xp̄i inquit ſumꝰ apo
ſtolus. Rachel vero petit partem
mādꝛagoꝛaꝝ quas totas lya dat
libenter racheli. qꝛ ſubĳcit ſe ratio/
ni quatinꝰ viro ſuo copulet᷑. Iā em̄
nihil ad famam reſpicit ſed ad dei
gloꝛiā. ſed ad futurā viuentiū ter/
rā et quietē. Dicit e ſentētia. Quid
em̄ mihi eſt in celo. et a te. quid vo
lui ſup̲ terrā? Supereſt igit᷑ vt Lya
generet duos filios q̄ ſūt Iſachar
et zabulon. Iſachar eſt aſinꝰ foꝛtis
ſibi vileſcens qui vidit requiē haud
dubie eternā ꝙ eſſet bona. et terrā
ſupple viuentiuꝫ ꝙ eſſet optima. et
factꝰ eſt tributis ſp̄ualiū exercitio/
rū ſeruiens. q̄ inter terminos habi
tauit. neqꝫ em̄ querebat eſſe in ter/
ra. neqꝫ poterat in celo. Fecit quod
potuit. Inter terminos habitauit.
poſitus hic in oꝛizonte diuinoꝝ et
hūanoꝝ. crebꝛo vertebat oculos
ad diuina. Quintꝰ iſte eſt filius lye
qui eſt gaudiū ſp̄us. et amoꝛ boni
quē ꝯſequit᷑ ſextꝰ filius q̄ eſt zelus
factꝰ in odio mali. Hūc ſextum lya
mater appellat dotē bonā. Nā que
melioꝛ dos zelo aīaꝝ ⁊ odio vicio
rū? Nomē eiꝰ ſm̄ laudē ſuā zabulon
habitaculū foꝛtitudinis. Nā quod
aliud habitaculū foꝛtiꝰ q̄ꝫ vbi mo
rat᷑ emulatio dura ſicut inferꝰ veni
ens ex gaudioſa diuini muneris di
lectione q̄ vt moꝛs foꝛtis eſt. cuius
lampades ſūt lāpades ignis atqꝫ
flāmaꝝ. Patuit in martyribꝰ zelan
do ſalutē aīaꝝ. quoꝝ caritatē mul/
te ꝑſecutionū aque nō potuerūt ex
tinguere. nec flumina voluptatum
obꝛuere valuerūt Rurſū vero ſatis
eſt ꝓbabile ꝙ zelus dū exercet᷑ of/
fendit in multis et dū currit incur/
rit ſi nō inde naſcat᷑ ſancta verecun
dia coꝛā deo. quā nōiamꝰ dynam
in feminino ſexu ꝓpter minoꝛē q̄ꝫ in
viris foꝛtitudinē. Et qꝛ ꝓpter foꝛ/
moſitatē plꝰ allicit. Quid em̄ apud
deū. q̄d apud hōies gratioſius q̄ꝫ
humilis verecūdia poſt tot ſāctos
moꝛes pꝰ genitos. quales diximꝰ
ſex lye filios? Sūt iſti ſex pꝛincipa/
les affectꝰ volūtatꝭ. moderati ſimul
et oꝛdinati Itē em̄ virtꝰ q̄d aliud eſt
q̄ꝫ dilectio vel affectio vēitatis mo
derata p̲ rōnis noꝛmā. et oꝛdinata
p̲ volūtatis intentionē Nōia ſunt.
Timoꝛ. doloꝛ. ſpes. gaudiū. quos
ſic nōiat ꝓſa Spes. meroꝛ. metus.
gaudiū Subinde ſūt amoꝛ boni ze
lus vel odiū mali. Cōiungunt᷑ filĳ
quatuoꝛ ancillaꝝ. Bala quippe ge
nuit duplicē ſpeculationē. vnā infer
ni. alterā p̲adiſi. zelpha aūt genuit
duplicē in ſenſualitate affectū. vnū
q̄ eſt rigoꝛ abſtinētie. alteꝝ q̄ dicit᷑
patientie vigoꝛ. Sed ve filĳs ho/
minū a ſcandalis qm̄ nō eſt hō qui
viuat et nō peccet. non eſt q̄ nō ho
ſtilibus qn̄qꝫ pateat inſidĳs. Ecce
dū p̄dicti omnes filĳ Jacob circa
paſcendos greges bonarū actio/
nū ad pꝛoximos occupant᷑ Dyna
ſoꝛor iam adulta nec ſe continēs in
ſolo mentis habitaculo egredit᷑ vi

dere mulieres regionis illiꝰ: Egreſ
ſus eſt hic per curioſitatē dum vitā
aſpicit alioꝝ. dum deniqꝫ mores et
formaꝫ vite eoꝝ comparatione ſui
conſiderat. Gloria ſua iam non to
ta eſt teſtimoniū conſcientie ſue co/
ram deo. ſed gloriam foris expetit
Violatur hoc modo dyna que eſt
ſancta verecundia dum ſatagit mū
do glorioſa videri. Sed a quo vi/
olatur dyna ſꝫ eſt iudiciuꝫ verecū
die. Certe a labore aſinino ſcꝫ a ſy
chem qui interpretatur labor quē gi/
gnit Emor. qui ſua interpretatione ſi
cut et actione notat aſinum. Quid
eni ſtultius q̄ꝫ vane gloriari de nō
ſuis virtutibꝰ vel de receptis aliun
de? Amor igitur ꝓprie excellētie ge
nerat vanam gloriam que dynam
q̄uis obnitatur opprimit et violat
Offert ſe nihilominꝰ ad compeſcē/
dum furorem fratrū dyne. Sychē
iſte offert circūcidere mores ſuos
omnes ſcꝫ ꝓ gloria vera laborare
vt nihil appareat in ſuis moribus
inuerecunduꝫ. Hac circūciſione fa
cta ꝓpter hominuꝫ gloriā. tres di
es qui ſūt tres ꝯſiderationes tranſ
eunt. dum ſymeon et leui dolor et
ſpes nō ſm ſcientiam arreptis gla
dijs ſuis inſiliunt in omnes mares
ſub ſychem et emor habitantes. vi
riles quoqꝫ ſuas operatōes occidūt
dū dolor eſt grauiſſimꝰ. Symeon
ꝑ gladiū exprobrationis. Leui per
gladiū exactionis impoſſibilis ſeui
unt. Dolor grauis eſt quia perdi/
derūt exteriꝰ famā. Labor eſt graui

or. q̄ꝛ ꝑdiderunt interiꝰ innocenti
am. grauiſſimꝰ q̄ꝛ demeruerunt ge/
hennā. Quanto ſatius erat hmōi
filios operationū cuſtodire ſub reli/
gionis diſciplina. ipſos quoqꝫ pau
latim bonos efficere ꝑ intentionē
melioreꝫ q̄ꝫ furore pertinaci ⁊ emu
latione dura inutiliter exprobran/
do et plus exigendo q̄ꝫ poterat ꝑ/
dere ſimul ⁊ opprimere? Videmus
quēadmodum neceſſaria ſit poſt
et inter virtutes oēs diſcretio quā
ꝓ ſui nobilitate non eſt nata parē
niſi rachel ratio ſuperior. Eſt iſte p̄
mus rachel filius in ordine filiorū
vndecimus Jacob patriarche q̄
nominatur Joſeph ſcꝫ accreſcens
quoniā experimentis creſcit aſſidu/
is et virtutibus excolitur dū plus
viuit. Facit huic pater tunicaꝫ tala
rem quia ſolus ad talos cōſumma
tionis opera perduxit. hūc odiunt
fratres ſui dum modum vult eis
imponere. dum impetus refrenare
Accuſat eos apud patreꝫ crimine
peſſimo quod eſt ypocriſis quia ſi
mulata equitas nō eſt equitas ſed
duplex eſt iniquitas. Rurſus inter
hec Ruben violat balam dū nimiū
grandis effectus eſt q̄ꝛ timor ſi ni/
mius eſt dum ſe cuſtodire nititur for/
mat inutiles imaginationes quibꝰ
ſe conuoluens a ſalutaribus impe
ditur. Tandem ipſe Joſeph dum ſe
met excolit quotidie per prudenti/
am fit maior. Mater eius Rachel
concipiens et parturiens anxij
doloris deſiderio Beniamin

hic eſt filius dextre. filius in potio
rib' donis celeſtiū collocand'.mo/
riť in eius partu.rachel.qꝛ dū cele/
ſtia mens rimať opoꝛtet vt ratio
ſuccūbat.et huic vite moꝛiať quia
nō videbit me homo et viuet ait
dñs ad moyſen. Hic eſt beniamin
adoleſcentul' in mentis exceſſu. Et
vbi? Eſt nempe in eccleſijs vbi bn̄/
diciť dño. Et que ſūt eccleſie niſi cō
uocationes tā cogitationū ꝗꝫ affe
ctionū ſanctaꝝ? Pſallūt meditatio
nes ſancte dño cū iuuenculis inſpi/
rationib' tympanizātib' in coꝛpe
moꝛtificato. Preuenīunt pꝛincipes
angeli. ꝯiuncti pſallentib' in medio
iuuencularū tympaniſtriarum Ibi
beniamin adoleſcentulus in men/
tis exceſſu. Suſcipit dñs hūc pue
rū iſrael qm̄ amantiſſim' eſt dñi. et
habitat ꝯfidenť.et in eo ſicut ī tha
lamo.tota die ꝯmoꝛabiť.qꝛ manet
in caritate.et oīs talis in deo ma
net et deus ī eo. Deniqꝫ delicioſus
puer inter humeros dei ꝑ mutuos
amplexus requieſcit. Dixit in exceſ
ſu ſuo omnis homo mendax. qꝛ iā
fact' ſuper hominē dicit in exceſſu
mentis ſue ꝑ humiliationē hui' mi/
ſerie. Proiect' ſum a facie oculoꝛū
tuoꝝ. Uſquequo dñe auertis faci/
em tuā a me. qm̄ facies tua plena ē
gratiarum quam adhuc velamine
moꝛtalitatis hui' celas a me. O
ꝗtiens vendiť dñe noſter Joſeph
in egyptū tenebꝛarū harū. quoti/
ens iſte frater ſuus beniamin mini
mus deſcendit ad eū. Jungit oſcu/
la cū amplexib' dum diſcretio pru
dēs in humanis.et ꝯtemplatio pru
dens in diuinis. vna veritatis ſen/
tentia ꝯueniunt. Sic iuſtitia de pra
cticis.et pax de ſpeculatiuis oſcu/
late ſunt. Cur ita? Nimirū ꝗꝛ miſeri
coꝛdia et veritas obuiauerunt ſibi.
de quib' vterqꝫ gloꝛiať. Miſericoꝛ
dia tua ⁊ veritas tua ſemꝑ ſuſcepe
runt me. Et tu dñe Jhu ꝑ quē fa/
cta eſt miſericoꝛdia et veritas. cui'
curr' eſt decem milibus multiplex.
Currus igneus vehens ad celeſtia
Cui' equitat' victoꝛioſus eſt in cur
rib' pharaonis. trahens ſponſam
ad te. Suſcipe ſeruū tuū in bonū.
non calumnienť me ſuperbi inimici
mei. dum loquar eis in poꝛta obit'
mei. Obſtituat ſapientia tua. ſuſci/
piens cauſam anime mee furoꝛes
calumnie ſue. recoꝛdat' ſoli' miſeri/
coꝛdie tue. dñe Jheſu ſpes vltima
anime mee: Explicit

Incipit tractatus .xi.

Dꝛagmatic' ſub duplici partitiōe
ſuꝑ illo verſu. Sicut locutus eſt ad
patres noſtros. Pꝛima partitio de
ꝯtemplationib' marie ſuꝑ locutio
ne dei ꝑ ꝓphetas et maxime per ſe
met ipꝫ incipiendo ab euangelica
narratione. iuxta compilationē no
uiter factā que diciť vnū ex quatu
oꝛ ꝑ notulas quadꝛaginta ſub ru
bꝛica ꝓma In ꝑncipio erat verbū
Nō dať intelligi quātū ſuꝑ reliqs
ſermo ꝯtenſioꝛ eſſe poſſet

SIcut locut' eſt ad pa
tres nr̃os Magiſter
Multifarie multis q3
modis olim de' locu
tus eſt in pr̃ib' ꝛ ꝓphe
tis Nouiſſime locut' eſt in filio. Cõ
ſeruabat ãt maria. ſic ſcribit Lucas
oĩa verba hec ↄferens in corde
ſuo. Cõſeruabat nedũ noua ſed ve
tera Siĉis erat pr̃ifamilias q̃ pfert
de theſauro ſuo noua et vetera Si
milis et ſponſe q̃ dilecto ſuo ſeruat
oĩa poma vetera et noua. Di
ſcipul'. Quo pacto nõ obuiat dc̃m
Job. Semel loquit̃ de' et ip̃m non
repetit? Quõ p̃terea verbũ p̃s. nõ
repugnat. Semel locut' eſt deus.
duo hec audiui. q2 ptãs dei eſt. ꝛ ti
bi dñe miſericordia? Mgr̃ Locu
tus eſt ſemel de'. locut' eſt etiã mul
tipliciter Semel in eternitate. mul
tipliciter in tp̃e. verbũ ſemel in eter
nitate locutũ nõ repetit. Ex verbo
tp̃ali multa audiunt̃ Inter q̃ pre
cipue ſũt duo miſericordia et veri
tas ſeu poteſtas. Cõtexit̃ inde ver
ſiculus cantici hui'. Et miſericor
dia ei' a ꝓgenie in ꝓgenies timen
tib' eũ. Sup quo tractat' habitus
eſt. Diſcipul'. Habit' eſt memi
ni. Eſſet ãt iocũda nec infructuoſa
collocutio ſi recenſerent̃ collatões
marie ſup verbis illis que locutus
eſt dñs in pr̃ib' et ꝓphis. q̃ preteã
locut' ẽ in filio qui fuit ſemẽ abrae
cui dñs locut' eſt Mgr̃. Vocas
ad rẽ magnificã valde. et cui' ma
gnitudinis nõ ſit finis. Dicã tñ ex
infinitis pauciſſima q̃ maria ↄfere
bat in corde ſuo de locutõnib' dñi
Tu ex minimis collige quantũ ma
gna potueris. Interroga pariter
quantũ volueris ſup his oĩb' q̃
ↄtemplata eſt mens marie ſapient̃
Videor aũt ita ↄueniẽter incipe ſi
dixero ↄtuliſſe mariã in corde ſuo.
queãdmodũ pfecerit oĩa que ſi
bi dicta fuerant ab eo iuxta cogna
te Elizabeth vaticiniũ. Eſt eni ma
gnificentie ꝓprietas. ↄſũmatio for
tis inchoatoꝝ. ſicut ad magnani
mitatẽ ſpectat agreſſio ↄſiderata
magnoꝝ. Laudans igit̃ et magni
fice gr̃as agens dño cui' perfecta
opa ſit̃ cõcinebat in pſalterio hoc
decacordo p mentis iubilũ. Di
ſcipulus. Placent iſta Mgr̃. Licet
aũt de multitudine magnificatio
nis marie multa pquirere. Multa
iam ſane dicta ſũt ſed eo plura ſu
pſũt tanq̃ de infinito quodaz pe
lago cui' quantitatẽ nõ molis ſed
virtutis accipientibus ſemper vl
tra contingit accipere. Neq3 vide
mus idcirco ab hauriendo deſiſte
re. ſed inſiſtere ad refocillationem
animaꝝ noſtraꝝ q̃ non areſcent ſi
ti. dum fons ortorũ. dum puteus
aquaꝝ viuentiũ fluunt impetu non
impediti de libano candoris vir
ginei ſcaturientis in abundantia
de fontibus ſaluatoris chriſti ſui.
Ceteris quippe per partes da
tur. marie autem Hieronymo te
ſte ſe infundit gratie plenitudo
tota. Ideo ſalutatur anthono

matice gr̄a plena. cui⁹ plenitudinis
abundantiaꝫ nullus aperire ſermo
ſufficiet. Non em̄ iam eſſet adeo mi
rabilis et anguſta ſi verborum an
guſtijs clauderet. ¶ Diſcipul⁹ Re
cte dicis. Magiſter. audebo nihi
lominus i auxilio plenitudinis gr̄e
tue tranſire ad ↄtemplandā ſapiē/
tiā ↄtemplationis ſue. ſapientiam
quā cōtemplata eſt multo intuitu.
querā plurima de ſe ip̄a. vtinā hoc
ſe ip̄a vel ab ip̄a liceret ¶ Diſcipu
lus. Gratū te. ꝓ gratū qꝫ cupio q̄ti/
nus in om̄i locutione nr̄a miſceas
vtile dulci. ſpeculationē cū deuoti/
one. nec per multos opinionū riuu
los effundaris. Dic poſitionē vel
q̄ potioꝛ vel ſua nouitate iocūdioꝛ
apparebit. Sciſcitoꝛ in p̄mis q̄b⁹ et
quot modis ↄgnoſcat̄ ꝙ mēs ma
rie ↄtemplata ſit multa ſapient̄ vt
ad magnificandū dn̄m. anima cū
exultatione ſp̄us moueret̄ ¶ Magi
ſter. Congratuloꝛ ſancto tue deuo
tiōis ſtudio ꝙ in ampliſſima et ma
gnifica. vis nos exerceri materia
Contemplationes beate ⁊ ſapiētiſ
ſime ſapientiū omniū. ſuadens recē
ſeri. nō quidē omēs vt impoſſibile
recte cenſes. ſed quot et qualis ip̄a
dignabit̄ miniſtrare de ſe loquenti
bus. magnificentiā ſimul cū laude
mirantibus et cupientibus quantū
fas fuerit recoꝛdari ꝓteſtatione p̄/
miſſa ꝙ ea tm̄modo volum⁹ aſſere
re que certa tradit auctoꝛitas fidei
vel que ratio clara ↄuincit. Cetera
vero tanq̄ꝫ pie opinabilia ad exer
citiū deuote ſpeculationis recenſe/
bimus non ꝙ ita fuerit affirman/
tes. ſed ꝙ ita fieri potuerit ſcd̄m
ꝓbabiles coniecturas eſtimantes.
Didiciſti ꝙ duo cōtradictoꝛia nō
in veritate ſtant ſimul. ſed in pꝛoba
bilitate pictoꝛes imitabimur et rhe
toꝛes qui non adequatā et apertā
ſignificationē geſtoꝛum pꝛomittūt
inducere. Alioquin temeritate fal/
lerentur atqꝫ mendacio. ſed veriſi/
miles illi picturas: iſti ratōes offer
re contenti ſunt ¶ Diſcipulus. Di
ſcolum eſſet plus exigere de rebus
que nec ſenſu percipi. nec ratione
pꝛobari. nec auctoritate poſſunt cō
firmari. De quibus tamen aliqua
dicere vel ſcribere vel audire decet
licet et expedit. Incipe ſecur⁹ quia
perſuaſum ſic teneo nec aliter reci/
pio ¶ Magiſter Contemplationes
marie recenſere placet tempe quo
quaſi vidua mater poſt aſcenſionē
filij poſt miſſionem ſpiritusſancti
clauſo ſuper ſe cubiculo reducebat
ante mentis oculos pꝛeteritum de
curſum vniuerſe vite filij ſui. Hoc
ſibi ſpeculum. hoc ſibi exemplar ſa/
tis erat in omni ↄtemplatione ſua.
¶ Diſcipulus. Placet electio tem/
poꝛis dū beata noſtra viatrix ad/
huc exiſteret. et dum reductis ad
geſta dicta qꝫ domini noſtri ſpiri/
tualibus oculis illoꝛum poterat re
miniſci Nos demū per hec edifica⁹i
familiari repetitione valem⁹ Ibi
em̄ mō paſcit. mō cubat in meridie
claritatis immenſe. q̄s ↄtēplatur⁹

aſcenderet. Poꝛro ne te foꝛtaſſe oꝛ
do geſtoꝝ ſolicitet perge quoꝛſuꝫ
volueris in contemplationib' bea/
te marie virginis recenſendis. qm̄
nec euangeliſtaruꝫ traditio doctri
nalis oꝛdini ſe geſtoꝝ per omnia
confoꝛmauit. Sentis ex iſta compi
latione laboꝛioſiſſima que nuper
edita eſt ex quatuoꝛ vt vnum neqꝫ
veritati tn̄ euangelice. neqꝫ deuoti
oni. neqꝫ doctrine deperit aliquid
ſalutari. ¶ Magiſter. Cōtemplaba
tur eo tunc maria ſolitaria ſecū fre
quētius omnia que viderat vel au
dierat que contrectauerat de ver/
bo vite ſicut eius cuſtos virgineus
Johannes de ſe pꝛo multis loqui/
tur dicēs. Quod fuit ab initio. qđ
vidimus. quod audiuimus. quod
oculis noſtris perſpeximus et ma/
nus noſtre contrectauerunt de ver
bo vite. ⁊ vita manifeſtata eſt. ⁊ vi
dimus et teſtamur ⁊ annunciamus
vobis vitā eternam que erat apud
patrem: et apparuit nobis. Hoc te/
ſtimonium in nulla fuit eminentius
creatura pura q̄ in maria verifica
tum. que verbum vite nedum vidit
nedum audiuit neduꝫ contrectauit
ſed concepit peperit. lactauit ⁊ alu
it. Ceterum multa ſunt quoꝛum ſo/
la ſibi conſcia fuit nec pꝛodidit di/
cens. Secretum meum mihi Multa
que potuerunt ſe ſola reuelante co/
gnoſci. quoꝝ fecit participes apo
ſtolos et euangeliſtas maxime Lu
cam. Cognouit viuente Joſeph vir
ginali ſponſo ſuo ſingula que dn̄s
noſter ſubditus eis operat' ē vſqꝫ
poſt obitū felicem eiuſdem Joſeph
cuſtodis et teſtis fideliſſimi quādo
ceſſit ipa in cuſtodiam peculiarem
filij ſui ſequens eum quocunqꝫ iret
preſens in omnibus que faceret et
doceret vſqꝫ dum cuſtodie Johan
nis in cruce tradita eſt ¶ Diſcipu/
lus. Affer ſi habes vel auctoꝛitatē
vel rationem de ſequela matris to
to tempoꝛe chꝛiſti pꝛedicātis hac
illacqꝫ diſcurrentis per ciuitates ⁊
caſtella qꝛ venerat ad hoc ſicut re/
ſpondit ipm̄ retinere volentibus.
Talis autem diſcurſus videbatur
impoꝛtunus verecundie virginali.
honoꝛi maternali ſexus. inſup eta/
tiſqꝫ fragilitati ¶ Magiſter. Con/
uenientiſſimus ergo fuit comitat'
talis matris cum filio Viri nempe
viduata ſolacio fuit. filius quoqꝫ
pꝛedicans matris indigebat obſe/
quio quoniā non renuit extraneas
etiam mulieres ſe ſequi. ſibi qꝫ mini
ſtrare de facultatibus ſuis p omē
iter quod erat ipe facturus. Teſta
tur hoc euangelica narratio q̄ ma
tris ſocietateꝫ expꝛeſſit locis pluri
bus vt in nuptijs dum dixit filio.
Vinum non habent. vt poſtmodū
dum deſcendit capharnauꝫ infide
lem ciuitatem ipe et mater ſua. di/
cit Johannes Quanto pꝛobabili
us credenda eſt aſcendiſſe cum eo
Jheroſolimaꝫ ſanctam ciuitatem
vbi vidit filiuꝫ qui cū feciſſet quaſi
flagellum de funiculis. omnes eie
cit de templo. Legimus preterea

q̄ mater Jhu ſepe queſiuit loqui et
foris ſtans et inſequēs. Qđ inſup
efficaci⁹ afferre poſſum⁹ argumen/
tū preſentie cōtinue q̄ȝ illud dū fili
us ignominioſiſſime morti tradi/
tus eſſet. voluit beatiſſimam ma/
trem adeſſe conſpectriceȝ. De diſci
pulis rurſus et apoſtolis ſcribit lu
cas poſt paſſionē dñi q̄ erant per/
ſeuerātes in oratione cū mulierib⁹
et maria matre Jhu. Porro ſi fili⁹
non habebat vbi caput reclinaret
hoc ip̄m ꝓbabile de paupe vidua
matre ſentire. Fouebat̄ igit̄ a filio.
Legim⁹ quatuor philippi filias ꝓ/
phetiſſas ſequentes ip̄m predican/
tē. Apl's quoqȝ dicebat ſe poteſta
tem habere ſororē circūducendi ſi/
cut et ceteri apoſtoli. Deniqȝ q̄d
charitas materna velit et audeat.
quid filialis retribuat pietas Au/
guſtin⁹ cū Monica teſtis aſſit. Di
ſcipulus. Probatā ſatis eſtimo ſeq̄
lam marie ɔtinuā cū filio q̄ nobis
afferet nō mediocrem ɔtemplatio
nū ſuaꝝ materiā atqȝ fidem p vni
uerſam totius euangelice ſeriei nar
rationē. Quinetiā maria ɔtempla/
bat̄ ea que didicerat infantula ſub
parentū domeſtica diſciplina. De
hinc que toto puellaris etatis tpe
didicit et plegit in templo ſub do/
ctrina ſacerdotū cū alijs virginib⁹
de ſacerdotali regali qȝ ꝓſapia no
bilē trahentib⁹ originem erudita.
Tandē reliqua tā ab euangeliſtis
poſita q̄ȝ longe plura non poſita p
totū beatiſſime vite ſue curſum eſti

mam⁹ multa nimis Inuenire tuū ē
Incipe q̄uo placuerit. Dignabit̄
ſpero ſeſe nr̄o qualicunqȝ ſermone
laudari. quā audire videor exhor/
tātem omnes p verba p̄ris ſui da/
uid. Magnificate dñm mecum. et
exaltem⁹ nomen eius in id ip̄m. di/
centes Magnificat aīma mea dñm
quoniā hic eſt finis noſter. iſta ſal⁹
iſta pfectio. iſtud principiū et vlti/
mū creature rationalis op⁹ bonū.

Contemplatio marie preci/
pua fuit de magnificando
dñm. Cauſā vero poſuiſti.
Et dicant ſp. Magnificet̄ dñs ait
ꝓpha qui diligūt ſalutare tuū qđ
eſt xp̄s verbū in p̄ncipio apud pa/
trē. Deus de deo. p quē omnia fa
cta ſunt. p quē et deſtructa p pc̄m
refecta ſunt. quoniā verbū caro fa
ctū eſt et habitauit in nobis. Et qȝ
ɔtemplabat̄ mens marie quemad/
modū futurus erat deus homo fa
ctus Judeis in ſcandalū et gentib⁹
in ſtultitiā et deriſum. voluit a ma/
gnificatione dñi ſalutaris ſui canti
cum inchoare ſignificans. nihil in
depreſſioneȝ diuine magnificentie
factū eſſe p incarnati verbi myſte/
rium. noua potius mentis nr̄e ocu
lis O magnificentiſſime deus lux
tue claritatis infulſit vt dū deū viſi
biliter agnoſcimus per hūc inuiſi/
bilium amore rapiamur. Diſcipu
lus. Hec cauſa probabilis eſt cur
a magnificentia ſumpſit exordi/
um. dum recreata conſiderat
per exinanitionem paſſionis.

Atuero dñ attēderet oĩa q̄ facta
ſūt p̱ verbū nōne ꝯfeſtim a magni
ficatōe creaturaꝝ aſſurrexit ad co
gnoſcēdā laudādā qꝫ magnitudi
nē creatoris. ¶ Mgr̄. Aſſurrexiſſe nō
denego diectur as ipaꝫ ꝓptēa ꝑpo
ſuiſſe nomē domini qꝫ ſalutaris cō
ſonando pſalmiſte verbo. Omnia
quecūqꝫ voluit dñs fecit in celo et
in terra in mari et in oĩb' abyſſis
Ideo quippe dñs appellat̃ qꝛ ſub/
iectā habuit creaturaꝫ. iure ſuo fa/
ctā aut ab eo fieri poſſibilem. Por
ro ſi quereret̃ a maria de reb' cōdi
tis in tali menſura numero et ordi/
ne nōne ꝓ omni ratione potuit re
ſpondere. Dñs eſt. qđ bonū fuit in
oculis ſuis hoc fecit. et qđ fecit pri
us in ipo vita erat. et vita erat lux
hominū. et lux in tenebris lucet. et
tenebre eū nō ꝯphenderūt ¶ Diſci
pulus. Tollebat ex hoc curioſita/
tē ſtultā ſcrutantiū ſcrutinio volen
tiū ſap̱e non ad ſobrietatē. non ad
menſurā cordis ſui nimis exiguaꝫ
qua nequit immenſitas dei claudi.
Nō attendūt iſti ꝙ omniū q̄ facta
ſūt et quō facta ſūt ſimul et refecta
tota ratio eſt oĩpotens et omni/
ſciens voluntas opantis ¶ Magi/
ſter. Contemplabat̃ in hoc euan
gelico Iohis cuſtodis ſui ꝑncipio
mens marie multo intuitu ſeptem
abyſſos q̄s ſolus dei penetrat ocu
lus. lucidior ſup̱ ſolem. Siquidem
deus ipe dñs q̄ intuetur abyſſos.
Ideoqꝫ ſup̱ omnē creature ſcientiā
notatā p̱ cherubin ſedere perhibe/
tur. Hinc tenebras eſſe ſuper faciē
abyſſi moyſes ſcꝑſit. Hinc de luce
diuina poſitū eſt. ꝙ tenebre eaꝫ nō
ꝯphenderūt. nō negando qualem/
cūqꝫ participationem huius lucis
velut vmbratilē. Umbrā quippe di
cimus eſſe refulgentiā quandaꝫ lu/
cis. plus aut minusꝗ nō omnimo/
daꝫ lucis priuationē. Sic angelus
eſt ordine naturali prima vmbra
ſeu refulgentia ſumme lucis parti/
cipatio. Pia rationalis altera. De
niqꝫ vmbra ꝯgnitiue lucis occum
bit poſt vmbram ſenſitiue virtutis
in vegetatiua ac deinceps ¶ Diſci
pulus. Quid de vita dicem'. An ef
fulgeat ſimiliter in creaturis et oc/
cumbat ¶ Magiſter. Si vita dicat̃
oĩno illud qđ hꝫ vim motiuā ſui
Cōcluſim' alibi ꝙ nulla res eſt ſine
vita qm̄ naturalis amor omnibus
inſitus eſt quo res quelibet tanqꝫ
pondere ſuo moueat̃ mediate vel
immediate ad ꝓpriū centrū omniū
deum. Rationales creature per co
gnitionē ꝯiunctam ſibi. ſed irratio
nales per ſeparataꝫ. ferunt̃ nempe
ad loca ſua per impetum amoroſū
dei dirigentis vt a ſagittante ſagit
ta dirigitur petere ſignum quod ſa
gittans intendit. Eſt igitur res q̄li
bet in deo quedaꝫ vita. etiam ꝑus
qꝫ fiat. et hoc per rationem ydealē
non quidem extra deum ꝓut Ari
ſtoteles arguit Platonem ydeas
poſuiſſe ſed in deo ſcḋm reſpect' ha
bitos ad creaturas per intellectuꝫ
paternū et p̱ verbū ſuū iūcto volū

tatis amoꝛe quo vult deꝰ bonita/
tez ſuã ad extra ꝯmunicare et lucẽ
immenſã quodãmodo ſplendeſcẽ.
et vmbꝛatilit̃ radiare. Alioqn ipm
verbũ diuinũ vt ſine volũtate tali
ꝯſideratũ pure ſpeculatiuũ nõ ope
ratiuũ cenſendũ eſt. etiã dũ ꝓcendi
tur ſeu ꝓcedit ꝯmunicatiue ad ꝓ/
ceſſionẽ ſpũſſancti q̃ amoꝛ eſt pr̃is
et filij. Praxis igit̃ nõ attendit̃ in
intellectu ſpeculatiuo ſi ꝯuẽſe ſe ha
beat ad appetitum niſi ꝓcedat ad
opationis rationez. Sicut alibi de
theologia ꝙ ſit ſpeculatiua didici/
ſti q̃uis eiꝰ finis p̄cipuus ſit amoꝛ
dei et laus eius magnificãs dñm.
Tũc vero diuinũ verbũ nõ irrati/
onabilit̃ appellat̃ pꝛacticũ dũ diui/
na volũtas accipit ipm ad ꝓducti
onẽ ſeu ꝓductibilitatẽ eoꝝ omniũ
q̃ facta ſũt ſm triplex fieri. vnũ eſt
in mente angelica vel humana. ſe/
cundũ in exiſtentia ꝓpꝛia ſeu genẽ
ꝓpꝛio et in eſſe formali ſuo. Ceteꝝ
ꝑuatio ſeu nihil dicit̃ ſine verbo fa
cta. nõ qꝛ ſit aliq̃d extra intelligen/
tiã. ſed ita ꝙ nomen entis vel eſſe
vel exiſtentie ꝑhs extendit ad illa
circa que negociat̃ intellectꝰ vt ſũt
ꝑuationes et relationes rõnis vt
ꝯplexe ſignificabilia ex fabꝛicatõe
intellectꝰ ꝯponentis et diuidentis
cũ ſilibꝰ. Diſcipulꝰ. Grandes ſub
paucis collegiſti ꝯtemplandi mate
rias. redire placet ad illas abiſſos
ſeptẽ quas innuis marie mentem
fuiſſe ꝯtemplatã. Magiſter. Abiſ
ſum dicimꝰ ꝓfunditatẽ. cuiꝰ fundꝰ

aut terminꝰ nõ p̄t ab inſpicientibꝰ
intueri. vide ſi non ſit abiſſus talis
ipe bñdictꝰ deꝰ trinꝰ et vnus in ſua
maieſtate nõ ꝑ reſpectũ queuis ex/
trinſecũ ꝯſideratꝰ. qꝛ nemo nouit
pr̃ez niſi filiꝰ. nec filiũ niſi pr̃ nõ ex
cluſo tñ ſpũſcõ qui ꝓꝛſus eſt eiuſdẽ
ꝯgnitiõis eſſentialis cũ patre et fi/
lio. Sex alias abiſſos numeramꝰ
habendo reſpectũ ad res exterio/
res maxime rationales que ſole ca
paces ſũt beatitudinis eterne vel
perennis miſerie nunq̃d nõ abiſſus
eſt miſericoꝛdie dei que res viles
et de ſe nihilum dignata eſt facere
ſe ipa dignas atq̧ participes ſue
pulcritudinis nobilitatis et hono/
ris immenſaꝝ vſq̧ adeo ꝙ id ipm
ſũt ꝑ gratiã quod dei filius eſt ꝑ
naturã. Hoc intuebat̃ in ſpũ ꝓpha
loquẽs in ꝑſona dñi. Ego dixi dij
eſtis et filij excelſi omnes. Siquidẽ
dedit eis ꝑtãtem filios dei fieri nõ
ex ſanguinibꝰ coꝛpoꝛeis ꝑ volũta
tẽ viri ſe ꝯmiſcẽtis cũ carnis ſue .i.
mulieris voluntate ſed ex gr̃e ger/
mine dum ex deo nati ſunt per ver/
bum regenerans. quod ideo caro
factum eſt vt eſſet caro deus habi
tans in hominibꝰ ⁊ homines in eo
ſupadmirabili ꝓꝛſus vnitate. His
altera velut ex oppoſito tibi mõſtre
tur abiſſus. hec eſt incõpꝛehenſibil̃
et hoꝛribil̃ diuine iuſtitie ſeueritas
que pꝛoijcit a facie ſua rationalem
creaturã. repꝛobans et indurãs eã
reputans eã indignã ſe ipo qui cre
auit eam. Subinde ſunt abiſſi due

proportionabiliter ad duplicem hãc hominũ ſortẽ aſſignande. Primis dicet. venite benedicti patris mei. percipite regnũ qḋ paratũ eſt vobis ab origine mundi. qḋ nec oculus vidit. Audient alij. Ite maledicti. Demũ conſidera duas abyſſos velut intermedias que ſint vie ad duplicẽ pcedentẽ. De quib' in ps. Uniuerſe vie dñi m ia et veritas. Ecce q̃ incomprehenſibilis ſit vtraq3 viaꝝ. Quã eſt via q̃ videtur homini recta. et nouiſſima eius ducũt ad mortẽ. Et viceuerſa iuſtorũ ſemita reputat inſania. Alternatio tanta poſtremo cernit in vijs iſtis tam ambigua tã perplexa. tã timida et incerta. vt vere dictu3 ſit. neſcit homo finem ſuũ. et oĩa in futurũ ſeruant incerta. Latro p totã vitã ſcelerat' ad vnũ petitõis verbũ mẽuit audire. hodie mecũ eris ĩ paradiſo dũ petrus negauit. dum iudas apls deſperatiõis peiori laqueo q3 canapis ſe ſuſpendit. O q̃tiens mentẽ marie ɔtemplante3 ſapienter has abyſſos arbitramur deo dixiſſe. Oculi mei defecerunt in ſalutare tuũ. quo ad tres abyſſos miſericordie. et in eloquium iuſtitie tue. quo ad tres abyſſos veritatis et ſeueritatis eiuſdẽ iuſtitie. O quotiens expauit ſicut paulus. quotiens caſto ſilentio magnificans dei ſecreta. nec audaci temeritate ſubintrans aut irrũpens ſuſpirauit O altitudo diuitiaꝝ ſapieꝛ ſcie di. ſapientiã quo ad intrinſeca3 abyſſũ diuinitatis. ſcientiam vero referamus ad alias. Sequitur q̃ incomprehenſibilia ſunt iudicia eius. ꝛ inueſtigabiles vie illius has vocat pſalmiſta. catharactas. Abyſſus ait abyſſum inuocat in voce catharactaꝝ tuaꝝ. ¶ Diſcipulus. Conſiderans iſta totus horrore ɔcutior totus ad me. meam q3 vilitatem reſiliens diuinam maieſtate3 trepid' expaueſco nec quid agam quid dicam. quo me vertam. quo fugiam prorſus ſcio ¶ Magiſter Proijce te totum ſecurus in illum qui eſt de' noſter refugiũ et virtus. Itaq3 patre trahente venim' ad filium. Fili' vero pollicetur eũ qui venit ad me non eijciam foras. Proijciamus tota fide tota q3 ſpe nos in manus miſericordie ſue reſilientes a ſeueritate iuſtitie. Non poterit miſericordia claudere gremiũ redeuntibus que pro fugiẽtibus requirendis. reparandis et ſaluandis in hoc miſerie deſerto lacẽata eſt ſpinis et cruce clauata. Poſtremo quid niſi magnificentiam talis domini reuerearis. exultans ei cum tremore dicẽs Domine deus magnificatus es vehementer. Rurſus cum ſapientiſſima mulierum. Magnificat anima mea dominũ ¶ Diſcipulus. Contẽplatione3 dic alteram marie. quia poſui redire poſterius ſuper iſtã de abyſſis iudiciorum dei. qui aliquos miſericorditer dat filios dei fieri. coheredes regni. alijs ad interitũ derelictis. iuſto quidẽ ſed occul

to iudicio Magiſter. Salutanda ſepe eſt et oranda mater miſericordie vita dulcedo et ſpes nr̄a quatinus dei miſericordiā non iudiciū ſentiamus. Ceterū ſi quod factū eſt in verbo vita erat quanto perfectius fuit. et eſt ipſa in eodem verbo vita per quam et in qua verbū caro factū. reddidit perditis ⁊ mortuis vitam! Dulcedo ſubinde noſtra eſt que fontē in ſe parturijt dulcedinis. Spes inſuper intercedendo. reconcilians et ſubleuans. non auctoritate prima ſaluans. Tranſferuntur ab inde per eccleſiam. illa verbi preconia. ſub nomine ſapientie predicata. per ſapientē ad iſtā verbigenam de verbo et in verbo gloriantē. Ab initio inq̄t et an̄ ſecula creata ſum. per predeſtinationis electionē pre omnibꝰ In me om̄is ſpes vite et virtutis per auxiliationē. Diſcipulus. Noui talia om̄ia que ſapiens colligit et mecum ſepe retracto maxime dum natiuitatis eius ſacra celebritas recolitur. de qua fieri poſſet comparatio ad illius natiuitatem qui fuit homo miſſus a deo cui nomen erat Johannes. qui venit in teſtimoniū vt teſtimonium perhiberet de lumine.

Magiſter. Alludis ſi ſciens vel inſcius neſcio ordini ɔtextus euangelici cuiꝰ ſupra meminiſti de quatuor vt vnū quod opus in centū q̄nquaginta rubricas partitū eſt cum aliquot rubricellis. Dum em̄ verbi generatione ɔtemplationē incepimus marie tu nunc traducis vt de ꝑcurſore loquamur. ſequamur hūc ordinem ſi complacitū ita tibi fuerit Diſcipulus. Sequamur queſo de beato Johanne qualis fuerit marie ɔtemplatio quaſi ſecūda ꝑncipalis ediſſere Magiſter. Contēplabatᷣ mens marie Johannē nūc ad litteram nunc ad tropologiam q̄n̄qꝫ vero ꝑ allegorie ⁊ anagogie myſteriū Diſcipulus. Littera palam facta eſt de Johannis nunciatione cū preconijs eius parentū qꝫ ſuorꝫ. affer aliquid de myſterijs.

Magiſter Contemplabatᷣ maria verbū quod erat in principio q̄n̄qꝫ metaphyſicaliter. Aſſumebat em̄ ſimilitudinē hōis per artem operantis in exteriorē materiā. Conferebat ad primū artificē deū q̄ om̄ia que facta ſunt ꝓduxerat nō naturali neceſſitate. nō caſualiṫ aut fortuite ſed ſpontanee. Recenſebat aliquos ph̄os ita ſenſiſſe ſicut dicit Johannes euangeliſta. Deꝰ em̄ manifeſtauerat eis q̄m inuiſibilia dei per ea que facta ſūt a creatura mūdi id eſt homine intellecta ɔſpiciuntur. Sempiterna quoqꝫ virtꝰ eius ⁊ diuinitas oſtēdit ordinatiſſime cōſtituta ſupra omnē artis excogitationem. ars vero quid eſt niſi recta ratio rerū agibiliū. Ita ɔcludebat maria metaphyſicans oportē poni verbū ſeu logos id eſt ſermonē vel rationē pr̄is ꝑ qḋ verbū om̄ia facta ſūt et qḋ factū eſt erat vtiqꝫ ꝑcognitū ab hoc ṽbo nō alia cog

nitione q̃z ſe ipſo q̄ de⁹ eſt quē null⁹
dubitat eſſe vitā et primā vitā. alī
oq̄n iam nō eſſet de⁹ verbū ſuū vel
ydee ſue. Cui⁹ rei abſurditatē ipſe
etiā phoꝝ pnceps Ariſtl. ferre nō
potuit. ꝯferens cū Platone. Porro
noluit de⁹ condens vniuerſa latere
penit⁹ immenſitatē lucis ſue dū eā
fecit ſplendeſcē ꝑ creaturas quas
oīes in ſapientie ſue luce cōſtituit
Omnia in ſapientia feciſti ait pſ.
Fuit igit̄ homo miſſus a deo. q̄ ſpe
ctatoꝛ eſſz omniū opeꝝ dei. qui q̃z
teſtimoniū ꝑhiberet de lumine. nō
eñ erat ille lux. ſed vt teſtimoniū ꝑ
hiberet de lumine. Erat lux vera q̄
illuminat omnē hominē venientez
in hūc mundū. qꝛ nullus illuminat̄
ad ꝯgnitionē liquide et pure et per
ſpicue vēitatis abſq̃z pma luce ſm
triplex gen⁹ cauſe efficientis exem/
plāris et finiētis. quali dono. qua
gr̄a. qualis oꝛo pt eſſe maioꝛ. etiā
phie teſtimonio! Erat ꝓpterea hōi
miſſo a deo nomen Johes dū mū/
di ſpectatoꝛ in ſtatu innocentie cō/
ditus eſt vt teſtimoniū perhiberet
de lumine. Uidebat pmā lucē per
ſpeculū et in ſpeculo creaturaꝝ. nō
in obſcuritate enigmatis. Uidebat
et in imagine mentis ſue et ꝑ eā lu/
cidius multo q̃z ꝑ veſtigiū vel ſpe/
culū creature. nondū tñ intuebatur
in ſua quidditate nudā lucē. Sed
heu homo cū in honoꝛe eſſet nō in
tellexit. ꝯpat⁹ eſt iumentis inſipien
tib⁹ et ſilis fact⁹ eſt illis. Proptēa
tūc euenit vt lux vera in mūdo eſſz

ꝑ quā fact⁹ eſt mund⁹. Et mundus
iſte microcoſm⁹ eū nō ꝯgnouit. ad
quē cognoſcendū fact⁹ erat. ¶ Di
ſcipul⁹. Nihil acten⁹ attuliſti in hac
ꝯtemplatione marie ſm phicaꝫ ra
tionē qḋ ſit ab hōie vere philoſo/
phante negandū ſi non ſit auerſus
a vera luce deo ꝑ tenebras pccoꝝ
ſi nō ſit obſcuratū inſipiens coꝛ ei⁹
nec datus in repꝛobū ſenſū. Si de/
niq̃z fuerit in eo gr̄a dei vt merito
Johs appellet̄. Atuero ſi id qḋ ſe
quit̄ ita poſſit ad ꝯmodū phie fle/
cti deſidero cognoſcē ſcz in ꝓpꝛia
venit et ſui eū nō receperunt. quot/
quot āt receperūt eū dedit eis po/
teſtatē filios dei fieri. his q̄ credūt
in nōie eius. qui nō ex ſanguinibus
neq̃z ex voluntate carnis. neq̃z ex
voluntate viri. ſed ex deo nati ſunt
Et verbū caro factū eſt ¶ Mgr
Non pt ad lrāz expoſitio tradi niſi
de incarnatione verbi. ꝑ cui⁹ fidez
fiūt hōies filij dei. cui⁹ inſuꝑ lrālis
Johes preco fuit. vox et lucerna.
Confitet̄ hinc Auguſtin⁹ ꝙ quid
haberet myſterij. Et verbū caro fa
ctū eſt. nec quidē poterat ſuſpicari
cū de pcedentib⁹ aliq̄d nō negaret
intelligentiam ꝯcepiſſe ductu phie.
Erat nempe platonis inſtitutus et
pithagoꝛe diſciplinis. Attñ ſine p/
iudicio littere videam⁹ ſi verbū dei
poſſit dici in ꝓpꝛia veniſſe ꝑ infuſio
nē luminis vultus ſui ſuꝑ faciē mē/
tis humane. imo ꝑ quandā ex vte/
ro mentis incoꝛꝑationē ſui. Oīs
itaq̃z res quantūcunq̃z ſubtilis ſit.

incoꝛpoꝛee q̄ȝ nature ſi ꝯparet̃ ad
ſimplicitatē prime lucis coꝛpoꝛea
iudicat̃. materialis inſup q̄ꝛ poten/
tialis eſt atq̄ȝ mutabilis et non pu
rus act⁹ Dū ergo prima lux influit
et illabit̃ in poꝛtionē rationis ſupi
oꝛem quā dicim⁹ apicē mentis vel
ſinderiſim virgineā. quidni dicam⁹
dei verbū quodāmodo incoꝛꝑatū
vel hominē factū ꝓpter deifoꝛmeȝ
ꝑncipalis humane partis vnioneȝ
ꝑ quā ſi Boecio credim⁹ fiunt ho/
mines dij? Dei etem̄ ꝓpterea gen⁹
ſum⁹ in quo mouemur viuim⁹ et ſu
mus. Et habitat in nobis verbum
ſuū vnigenitū et eternū plenū grē
et veritatis ¶ Diſcipulus. Nō ad/
uertebā talis phyſice ꝯtemplatio/
nis applicationē que nō aberret a
fide ¶ Magiſter. Fides plus eleuat
arcem mentis vt verbū dei inhabi
tet ꝑ fidem in interioꝛi homine vt
hoꝛtat̃ aplus. Conſiderans igitur
hanc vnitiuā habitationē Auguſti
nus dicit mariā matrē dei ꝯcepiſſe
primo felicius deū ꝑ fidē q̄ȝ poſte
rius ꝑ carnē. Non em̄ ſecunda ſine
prima ſibi ſalutē attuliſſet ꝯceptio.
¶ Diſcipulus. Utrū potuerit ma
ria ſine fide vel charitate fuiſſe ma
ter dei coꝛꝑalis ¶ Magiſter. Si po
tentiā oꝛdinatā ſpectes nō potuit.
q̄m̄ deus hoc facere nō oꝛdinauit
ſed q̄n aliter oꝛdinaſſe potuerit cū
ſit immenſe potentie nec impliceȝ cō
tradictionē ita fieri quis hec a dei
potentia negauerit? ¶ Diſcipul⁹
Sūt alie queſtiones abſq̄ȝ numero
ſuꝑ incarnationis beate myſterio
vtputa ſi verbū fuiſſet incarnatum
homine ꝑmo nō peccante. Si pōt
ratio tradi ꝯuincens Cur deus ho
mo ſit. Ita em̄ conari videt̃ Anſel/
mus cū alijs nōnullis. Rurſus cum
oꝑa trinitatis ſint indiuiſa ad ex/
tra quō fieri potuit vt ſolus filius
diceret̃ incarnat⁹ cū ſimilib⁹ abun/
dantiſſime tractatis per doctoꝛes
q̄s idcirco nō induco. ¶ Magiſter
O quāta credis ꝑſpicacitate mēs
marie ꝯtemplabat̃ omnia talia cō/
ferens in coꝛde ſuo qualia meruit
experiri q̄n̄ domus pudici pectoꝛis
templuȝ repente fit dei. quādo fas
fuit pro ſalutatiōe ſibi dici. Salue
mater pietatis et totius trinitatis
nobile tricliniuȝ. verbi tn̄ incarnati
ſpeciale maieſtati preparans hoſpi
cium Tricliniū fuit per fidem cari
tate foꝛmatā ſed ſpeciale hoſpiciū
per veram maternitatem nedū car
nis ſolius ſed et mentis preꝑauit.
Intelligitur autem ſpiritualis ma/
ternitas in anima verbigena faci/
ente voluntatem dei patris q̄ ideo
frater ſoꝛoꝛ ⁊ mater ē xp̄i dei. ma
ter virgo filia Nunciat hanc verbi
conceptionem ſpirituſſanctus qui
vbi vult ſpirat que inſpiratio vel
inſtinctus interioꝛ tenet ad animā
vicem angeli qui gabriel eſt foꝛti/
tudo dei. naȝ quid foꝛtius quid ve
potentius poteſt nunciari? Ceterū
gratia dei ꝑ Johannem ſignifica
ta precedit. viaȝ preparans verbo
dei qui Johannes per oꝛationem

concept⁹ eſt gabriele ſiƚr nunciante
Nihil em̄ habet homo fecūditatis
in quauis portione ratiōis. ſit illa
vir vel mulier vt talis filius inde
poſſit gigni. p̄cedat oportet. ⁊ ꝓce
dat zacharias dict⁹ dn̄i ſaturitas.
in templū poſitur⁹ incenſum deuo/
tionis. cuius oratio exaudiẗ et ↄci
pit Eliſabeth que eſt dn̄i memoria
filiū cui nomen eſt Jo̅hes. In quo
gratia dei. quanq̄ꝫ nullus in ↄgna
tione naturali voceẗ hoc nomine.
Porro ſi ſequeris allegoriā zacha
rias ſacerdotiū. eliſabeth legeꝫ ve
terem ſignificat. ex quib⁹ timore fri
geſcentib⁹ nō potuit ↄcipi gr̄a dei
Nihil em̄ ad ꝑfectum perduxit lex
quouſq̄ꝫ venit plenitudo tp̄is qn̄
ſol iuſtitie debuit oriri ſuꝑ terram
humane ↄditionis per myſteriū in
carnationis. Tunc preceſſit in Jo/
hanne lucifer illū ſolem qui ex vte/
ro patris ante luciferū genitus eſt
in die virtutis ſue in ſplendoribus
ſanctoꝝ ⁋ Diſcipulus Ergo ne pu
tandū eſt mariā nihil de prenūcia/
tione Johannis cognati ſui fuiſſe
litteraliter ↄtemplatā?. Magiſter
Imo vero nec vnū iota dimiſſum
eſt. nec vnus apex omniū q̄ Lucas
ſcripſit q̄n maria rimareẗ et medi/
tando ruminaret ↄferens ad innu/
merabilia que nos latent neq̄ꝫ ſcri/
ptis mandari potuerunt. Itaq̄ꝫ ſi
Jo̅hes fuit tanta ſolennitate nun/
ciat⁹. ſi ꝑ orōneꝫ ſupra nature cur/
ſū impetrat⁹. ſi ſanctificat⁹ in vtero
ſi gaudiū ⁊ exultationē cū admira
tione parētib⁹ attulit. ſi p̄ceſſit xp̄m
in ſpū et virtute helye. ſi ſobrie edu
cat⁹ et veſtit⁹ in exemplar peniten
tie ꝑ ↄtemptū tp̄alis felicitatis et
amorē eterne. Si talia nobis inno
tuerūt Luca ex ore marie nobis re
ferente. nemo dubitauerit q̄n ad ſe
ipaꝫ plurima taliū retulerit reuol/
uens oculos ad ꝓprios parentes.
qualiter angelica nunciatione fuit
ipis ortus ſuus cū vite ſerie. i. ordi
ne reuelat⁹ vt nō minus de gratijs
ab vtero ſibi largius collatis ma/
ria ↄſurgeret ad gr̄aꝝ actiones q̄ꝫ
ꝓ p̄curſoris hui⁹ iocūdo ſancto q̄ꝫ
natalicio nunciato. repetēs crebri/
us cū exultatione ſpūs canticū ſuū
Magnificat anima mea dn̄m
⁋ Explicit p̄ma partitio

Sequiẗ ſecūda partitio

de vita ſolitaria Johannis quaſi
ſuꝑ rubrica ſecunda de nunciatiōe
ſua et habitatione in deſerto. Sūt
in hac partitione tres particule iu/
xta triplicē modū manifeſtandi vi/
tā ſolitariā. Et ↄtinet notulas no/
naginta

Diſcipulus.

ETſi multa fuerūt ipi ma
rie ↄtemplāda circa Jo
hannis nunciationeꝫ in
templo. Si circa viſitationē et ſalu
tationem eliſabeth. Si circa natiui
tatem circūciſionem q̄ꝫ pueri quib⁹
interfuiſſe maria credit. ſimul ⁊ au
diuiſſe canticū illud zacharie. Bn̄/
dictus dn̄s de⁹ iſrael cū myſterijs

hic incluſis. Nihilomin' ad preſens
vertere ↄtemplationis oculos deſi
dero ad ſolitudinez Johis de qua
lucas ſic intulit. Puer aũt creſcebat
et ↄfortabat ſpũ et erat in deſerto
vſq3 ad dié oſtẽſionis ſue ad iſrael
¶ Magiſter. Fiat vt vis. et incipio
qñ o vis ¶ Diſcipul'. Cũ homo ſit
naturaliter animal ſociale gregale
et ciuile ſm phm. Platonis quoq3
ſentẽtia dicit hõies hominũ cauſa
factos eſſe. Eccleſiaſtes inſup' ma/
ledicit ſolitario. dicẽs. Ve ſoli. nõ/
ne ritus iſte viuendi in deſertis cul/
pabilis eſt habend' tanq3 ↄueniẽs
feris indomabilib' aut hõib' me/
lancolicis? Solitudinẽ eñ querere
Ariſtot. poſuit in homero fuiſſe ſi/
gnũ melancolie. Fuit igit puer Jo/
hannes melancolic' aut feralis
¶ Magiſter. Addere debebas vnam
diſiunctionis partẽ a pho poſitaz
Solitari' inqt vel deus eſt vel be/
ſtia. Fuit aũt puer Johes de' p par
ticipationẽ diuinitatis. non p natu
rã Etenĩ man' dñi erat cũ illo Fuit
replet' ſpũſancto ex vtero matris
ſue. Neq3 ↄplexione melancolic' cũ
p miraculũ fuit dño operante for/
mat' cui' pfecta ſũt opa. Lege qd
dicit. Puer aũt creſcebat et ↄforta
bat ſpũ. Poſt ſubdit. Et erat in de/
ſerto. Quare et quouſq3? Nimirum
vſq3 in dié oſtenſionis ſue ad iſrael
quatin' interea loqret dñs ad cor
eius in ſolitudine reuelans et indi/
cãs q eſſet ipe facturus ad iſrael et
doctur' Simul vt nõ leui ſaltẽ ma

culare vitã famine poſſet. Dedica/
bat euãgelicũ virũ in ſuo celibatu
virgineo. imitabat vitã helye p q
erat ipe figurat'. Cõplebat prenũ
ciatã de ſe pphetiã Jſaie. Ego vox
clamantis in deſerto. Predicabat
pmit' exemplo ſanctoꝝ ſpez regni
celoꝝ p ↄtemptũ terrenoꝝ quati/
nus auctoritatis pond' adderet v
bis ſuis opatio. atq3 talis merito
iudicaret q fallere nollet cupidine
mũdanoꝝ. ne dũ aliĳs pdicaret pe
nitentiã. ipe p deliciaꝝ inſecutionẽ
reprob' inueniret ¶ Diſcipul' Col
legiſti ſũmatim cauſas ſolitudinis
in Johe. de ceteris vero ſolitariĳs
qd iudicas? Nõ eñ ſimilib' tueri ſe
valent cauſis. ¶ Magiſter. O peri
tuo dicit Ambroſi' intentio nomẽ
imponit. Et xps. Si oculus tu' fue
rit ſimplex nõ habẽs aliquã partẽ
tenebraꝝ totũ corp' tuũ lucidũ erit
et ſicut lucerna fulgoris illumina/
bit te. Primũ eſt igit aſpicere q ſit
et qualis intentio ſolitudinẽ inqui/
rentis Mouet aliquos feritas incõ
poſita ↄplexionis naturalis vel ad
quiſite. nõ patiens ciuiliter ↄuerſa/
ri. cui' odiũ ↄtra oẽs et omnium
ↄtra ſe ſicut de hyſmaele loquitur
ſcriptura. Hanc cauſã ſolitudinis
in catho monſtro ab hercule neca/
to. Hanc in leonib'. Hanc in auib'
nocturnis accipim'. Mouet aliqs
cupiditas implende voluptatꝭ. ſeu
pprie volũtatis quoꝝ felicitas eſti
mat impunita nequitia. peccare ſc3
volũt neq3 verecũdiam hoim neq3

penā pati. Querit eñ latibula fede voluptatis impletio qd̄ et fere de/ monſtrant. et auicule q̄dā oſtēdūt. niſi fortaſſis aliquos ita beſtiales inuenies quos ꝓprie neq̄tie publi/ catio delectat. ꝑdicantes vt ſodo ma pccm̄ ſuū. et cū malefecerīt glo riantes. Mouet alios animi q̄dam deiectio ſeu puſillanimitas cauſa/ ta ꝑ freneſim aut melancoliā Mul/ tis modis quales numerāt medici quos nihilomin⁹ fatent̄ innumera biles repiri. Talit̄ dementatū tra/ dūt expoſitores Daniel. ipm̄ Na/ bugodonoſor cuius fuit habitatio cū feris. Et demoniac⁹ iſte ꝑ legio nē oppreſſus q̄ habitabat in ſepul/ cris. Pueros inſuper aliquos imo iuuenes et ſenes hac timoris formi dine agitari ſic cōſtitit vt nec vidē alios vellēt. nec ſeſe paterent̄ facia liter intueri. Quoꝝ tandē aliqui ꝑ deſerta vagātes nuſq̄ꝫ oparuerūt Alij laqueo vel ꝑcipicio vel alit̄ ſi/ bi mortē intulerūt. Laudabilis cer/ te verecūdia maxime puerilis et in mulierib⁹ q̄ ſaluā rē facit malis ob ſtās conatib⁹ Sꝫ ne q̄d nimis. ne le ſa tandē verecūdia frons accipiat̄ meretricis atq̄ꝫ verificet̄ ille ſubuer ſiu⁹ iuuenū v̄ſus. Angelic⁹ iuuenis ſenib⁹ ſathaniſat in annis. Mouet alios inanis iactantia. Alios ſpes queſt⁹ vberioris. Alios ociū iners Alios fantaſtica libertas Alios q̄ dā feruor nouiti⁹ non ſm̄ ſciaꝫ vo lens ſibimet eſſe dux. ꝑor et abbas Alios ignorātia difficultatis here mitice vite ſeducit. eſtimātes ſolita/ rijs deeſſe nihil ꝑter orare deū. dū vbi ſegregatos ſe faciunt ab alijs. Inueniunt ſemet ipos cū paſſionib⁹ duriſſimis luxurie. gule. deſidie. et acidie ſupra modum vt interim de diabolicis aſtutijs de viſitatōnib⁹ hominū curioſis ad inſolita de vi/ ctualiū poſtremo veſtiūq̄ꝫ carentia taceam⁹ Tandē penitet eos ſumet et girouagi fiūt cū Cayn ſoluꝫ de hēmitica vita barbā et appellatio/ nē retinētes quib⁹ ſolitudo nō abſ tulit vicia ſꝫ aluit auxit et multipli/ cauit qualib⁹ vicos et plateas vi dem⁹ impleri Teterrimū hoc gen⁹ monachoꝝ ait Hieronym⁹ beatiſ ſim⁹ et Bn̄dict⁹ imo monſtra ſc̄ ho minū extra terminos bone policie depellenda Diſcipul⁹. Et q̄s ad ſolitudinē his attentis putabit̄ ido ne⁹ Cōfirmas eñ qd̄ oppoſui. Ve ſoli. Magiſter. Videto ne mali cia plimoꝝ paucis obſiſtat bonis et electiſſimis ꝑſus q̄ꝫ diuinis cul toribus ſolitudinis quales in com mēdationē fidei vocat apoſtolus In ſolitudinibus errantes in mon tibus et ſpeluncis in melotis et in pellibus caprinis quales Paulus et Anthonius Arſenius Agathon Hilarion cum ſimilibus innumeris qui naturam ſupgredientes oſten/ derunt in ſe ipis q̄ regnum celorū vim patitur et violenti rapiunt il lud. Quid deniq̄ꝫ de Johanne no ſtro. Quid de puero bn̄dicto. quid de ſimilibus factum ſit ipe legis

Diſcipulus. Spūs vbi vult ſpirat neq3 mirabilia trahēda ſūt ad imitationē ſed reuerenter admiranda. Magiſter Recte ſentis. Non agit itaq3 feliciter vita ſolitaria ſine quodā afflatu ſpūſſancti. qñq3 patenter reuelantis. qñq3 ſecreti⁹ inſpirantis ducētis et agentis. Dicit eñ de xpo φ ſpūs impulit eū in deſertū. Dicit φ et duct⁹ ſit. Dicit φ et agebat in deſertū. Et hic de puero Johe pmitit φ ɔfortabat ſpū. Qui aūt priuata lege ducūtur publicis et generalib⁹ nō ſubſūt inſtitutis. Diſcipul⁹. Qua ratione cognoſcet φ a ſpūſancto q̄s ducit in deſertū. ſolitariā ductur⁹ vitā cū tot ſeductiōis cauſas narraueris? et vniuerſalius expeto de ſolitarijs oīb⁹. q̄s debet eſſe ſuus finis. q̄s ſue oculus intentionis Magiſter Tres modos ſolitudinis inſinuaſſe videt mihi ps. ɔparans ſe tripliciter. Similis inq̄t fact⁹ſum pelicano ſolitudinis. et fact⁹ ſum ſicut nocticorax in domicilio. Vigilaui et factus ſū ſicut paſſer ſolitari⁹ in tecto Prima figurat ſolitudinez deſerti. ſecūda clauſtri. tertia tecti ſiue templi qd ſignat tectū amplum. Conſiderat inſup triplex in genēali finis querende ſolitudinis. vnus peccandi vitatio. ali⁹ pcco͛ punitio. terti⁹ ad deū ꝓximatio. Habet tñ in ſingulis ſpūſſanct⁹ ꝓprios fines qui poſtmodū ɔſtant ex euentu. ſ3 interim loq̄mur de humano ɔſilio Ampli⁹ q̄ ſit et qualis ſolitudo deſerti. p3 in heremicolis iuxta narratōes et vitas patꝝ q̄ pterea ſūt. ⁊ q̄ nūc ad hanc ſolitudinē idonei tradiderūt. De ſolitudine vero clauſtri vl cenobioꝝ habet notitia p reglas ipoꝝ q̄ ɔueniūt oēs eſſentialit in triplici voto. obediētie. paupꝫtatis ɔtinētie. Porro de ſolitudine tertia quā imaginamur ſimilē paſſeri qui ſolitari⁹ eſt in tecto. nō ita ɔgnitionē inuenim⁹ traditā. Participat āt cū vtraq3 priori ſolitudine differens tñ ab vtraq3. Solitudo clauſtri collocat in ciuitatib⁹ ſicut hab3 nocticoraꝝ domiciliū in eiſdē. Sic ſe h3 ſolitudo paſſeꝝ in tecto. Nō eñ refugit ciuitates. ſicut pelican⁹ in deſerto longe fit ab eis. et heremicultores ſilr longe fiunt. Ceteꝝ ſolitari⁹ ſicut paſſer ſolitari⁹ in tecto. nulla lege viuendi ſub voto aſtringit imitans in hoc voluntarios eremitas Nihilomin⁹ locū villaꝝ vel ciuitatū nō relinquūt. diſpares i hoc eremitis. Legim⁹. φ Anna ꝓphetiſſans de puero Jhu non recedebat de tēplo ieiunijs et oñonib⁹ vacās Legim⁹ de ſancta Judith φ fecerat in ſupioꝛib⁹ dom⁹ ſue ſibi cubiculū vbi cū puellis ſuis ſola moꝛabat. Sara iunioꝛ moleſtata ꝓrexit oꝛare ad ſupi⁹ cubiculū dom⁹ ſue. Helye et helizeo fuerūt in ciuitatib⁹ aſſignata i ſupioꝛib⁹ dom⁹ cenacula Petr⁹ oꝛatur⁹ aſcēdit in ſupioꝛa dom⁹. Jta p multa colligit ſāctos viros loca ſibi queſiſſe ſecreta ⁊ alta Diſcipul⁹. Edifferere qūo pt eſſe

laudabilis hmōi tertia ſolitudo q̄i
ſit cū domo et ſine domo. Reſidet
itaqꝫ ſolitarius in tecto quā ſimili/
tudinem nō ſiluit ipē xp̄s loquens
de tribulatione futura monens eū
qui in tecto eſt vt nō deſcendat tol
lere que in domo ſunt. Habent eñ
domus regionis illius tecta plana
apta deambulationi.ſecrete qꝫ con
uerſationi tanq̄ꝫ pauimenta de la/
pidibus planis cū cemento ſtructa
¶Magiſter. Propoſitū ſolitarij ta
lis eſt vti mundo quaſi non vtatur
Nō eñ fidit in viribus ꝓprijs aut
corporis aut animi poſſe pati ſoli/
tudinē vel deſerti vel clauſtri. facit
hoc quod poteſt. Accipit ſolitudi/
nem tecti nō ſemper ad litteraꝫ ſed
per ſimilitudinē. Sicut eñ manens
in tecto nō reſpicit que fiunt in do
mo. Sic nec ille ſolitari⁹ ea curare
vult que fiunt in mundo Viuit ſibi
ipi et deo. curā ſuā totam ⁊ cogita
tum ſuū et ſuā ſolicitudinē ꝓijcit in
deum. finis ſuus eſt triplex pretact⁹
Prim⁹ vitare facilius peccata futu
ra. dum non tangit picem cure tem
poralis ne inquinet̄ ab ea. Scd̄us
cogitare omnes act⁹ ſuos in ama
ritudine anime ſue Tertius ꝓxima/
re deo. videns eñ iniquitatē et cō
tradictionē in ciuitate et dolos et
vſuras et blaſphemias in medio
eius. elongat ſe non corpe ſed men
te manens in ſolitudine. qualeꝫ ſibi
fecerat heſter in medio palacio vo
cans ſe ſolitariā. et cui⁹ preter deuꝫ
nō eſſet auxiliator alius ¶Diſcipu
lus. Contraria videt̄ eſſe ſibmet
hec ſolitudo. videt eñ et audit ma/
la que fiunt in ciuitatib⁹. nihilomi/
nus vt dicis fugit ea Si fugit qua
liter illa videt et audit? ¶Magiſter
Doceat te ꝓpheta regius Dauid
dicens. Qui inq̄rebant mala mihi
locuti ſūt vanitates et dolos tota
die meditabantur. Ego aūt tanq̄ꝫ
ſurdus nō audiebā et ſicut mutus
nō aperiens ⁊c. Nō dicit ſurdus et
mutus. ſed tanq̄ꝫ ſurdus et mutus
¶Diſcipulus. Si zelū dei habet.
quo pacto nō obuiat iniquitatib⁹?
q̄uo ſaltē voce nō reclamat. nō ar
guit. nō predicat. non inculpat?
Magiſter Habet vtiqꝫ zelū ſed ſm
ſcientiā que docet eum ꝯuerſari in
medio nationis praue que non pl⁹
ſapit aut inquirit q̄ꝫ oportet. ꝫ fru/
ſtra nitit̄. ſed gemens intus tolerat
que nec poteſt nec debet arguere.
Reſpōdet crebro curioſitati zeli ſui
Quid ad te. Nō eſt tuū noſſe talia
vel talia nō arguere. Nō eniti ꝯtra
ictū fluuij. Curaꝫ illā deo linque et
tuā age ¶Diſcí. Oñes hoc modo
ſi dicere facere qꝫ ſtatuerēt q̄s pſe/
queret̄ vicioſos. q̄s bonoꝝ ꝑfectū
pacis ꝯſiliator intēdēt? Sācta ruſti
citas ait hieronym⁹. ſibi ſoli ꝓdeſt
imo dū nō opitulat̄ alijs / obeſt. dū
nō eſt ꝓ ꝓximo. ꝯtrariat̄ ei. Nauta
dū nauem deſerit nonne ſūmergit?
Damnationem ꝓinde pigri ſerui.
nōne ꝑ talento recōdito talis me/
ret̄ ⁊ metuit ¶Mgr̄. Cur metueret
q̄ nihil erogādū ſuſcepit ex officio

cui nihil ex articulo neceſſitatis in/
cumbit agendū? ❡Tradit ad vſurā
talentū om̄e qđ accepit dū vtit̄ illo
qualiter et quouſqȝ ſe lex et volun/
tas erogātis extendit. Si nō abu/
tit̄ donis ſibi traditis qñ et qualit̄
nō oportet. profecto nō retinet ta
lentū nō eſt ɔtrarius xp̄o. Nō deſe
rit nauē qui cuſtodiā eius nō acce
pit. Utuero videant qui ſuis hume
ris officia publica vel impoſuerūt
vel impoſita ſuſceperūt queādmo/
dum reddent rationē de ſubditis.
Quid ad iſtū de nō ſuis que foris
ſunt que iuris ſunt alieni? ❡Diſci/
pulus. Nonne mandauit dn̄s vni/
cuiqȝ de proximo ſuo. Nonne iuſſio
legis eſt. Diliges ꝓximū tuū ſicut
te ipm̄? ❡Magiſter Mādatū iuſſū
qȝ fatemur curare ꝓximū et dilige
re. ſed non plus q̄ ſe ipm̄. nō plus
q̄ȝ deū. Deus certis amorez dei et
ꝓximi terminis limitauit de qui/
bus non eſt hic dicendum ꝑ ſingu
la. quoꝝ debes alibi notitiā cōpa/
raſſe ſcȝ in de conſolatione theolo/
gie ❡Diſcipulus. Didici ꝙ fieri in
ſte debet qđ iuſtū ē Qr nihil ꝓdeſt
hōi ſi vniuēſū mundū lucret̄. anime
vero ſue detrimentū patiat̄. ꝙ pre/
dicare et arguere nemo ſolenniter
debet niſi miſſus. Qr fraterna corre
ptio nō ꝓ ſemꝑ obligat. ꝙ ſepe fit
eadez correctio temerarie. dū neqȝ
fruct⁹ cernit̄ neqȝ modus cuſtodit̄
nec tempus. perſona aut loc⁹ ob/
ſeruat̄. Sed apparet difficile qūo
manens inter alios nō incurrat ca/
ſus plurimos. in quibus oportebit
ipm̄ nō ſolū ſibi vacare. ſȝ ꝓximis
intendere. Alioq̄n vel inutilis vel
inciuilis vel arrogās fortaſſis aut
fantaſticus poterit multoꝝ iudicio
reputari. Suſurrabunt mutuo dū
viderint aliquez litteratū q̄ fundit
vngentum ſue meditationis ad pe
des vel caput Jħu. vt quid ꝑditio
hec? Cur nō erogat ꝑ predicatōez
in paupes ideotas et egenos? Ta/
lia ſibi ſoli meditat̄ et ruminat cur
regiminis curā nō querit. Cur nō
ſuſcipit oblatam. quo pacto prius
habitam derelinquit? ❡Magiſter.
Nihil affers incognitū ſed ad alta
vadenti ɔtemnendus eſt ipe ɔtem
ptus. nec populari rumore ſed con
ſcientie veritate vita ducenda eſt
maxime querenti deo viuere. querē
ti cū ꝓpheta dicere. Mihi aūt adhe
rere deo bonū eſt. et ponere in do/
mino deo ſpem meam. Omnis glo
ria ei⁹. Cuius eius? vtiqȝ anime de/
uote. filie regis et ſponſe ab intus
eſt. cui ꝓ minimo eſt vt ab hōibus
vel ab humano die iudicet̄ ſed nec
ſe iudicat omne iudiciū ſuū ponēs
ſuꝑ eū qui dn̄s eſt. cui ſoli intendē.
quē querē. in quem ſperare. quē di
ligere ɔſtituit. Qui vult inter vos
ſapiens eſſe monet ap̄ls ſtult⁹ fiat
vt ſit ſapiens xp̄o. deſipiat mundo
vt placeat xp̄o Nam qui volūt ho
minib⁹ ſeculi placere. qui ciuiles ab
eis. qui beniuoli. qui ſociales. q̄ vt
eoꝝ verbum ponamus boni ſocij.
blandienti lingua vocari deſiderāt

videant ne dei imo ſui ↄſtituantur inimici. ꝑdunt nempe tps comeſando. iocundādo. detrahendo. narrādo fabulationes. ſed nō vt lex tua dñe. deteriora nō addim⁹ que ferre coguntᷣ. Diſcipul⁹. Quotidianus nobis hominū ↄuict⁹ q̄ dicis oſtendit. Magiſter. Crede mihi poſſe vacare ſibi nō eſt paruū neqꝫ negligendū talentū. nō eſt infodiendum terre. qꝛ nō eſt terrenis occupatiōibus obruendū. hꝫ homo ꝑ quolibet ſenſuū q̄s accepit talenta totidē. ſingulis nō pariter vtitᷣ Si tot⁹ ſe ad videndū ſalubria. tot⁹ ad cōuerſionē cordis ↄuertit redditᷣ excuſata manus vel pes vel lingua. ſi tūc nō opatᷣ homo aut ambulet aut loquatᷣ. Ecōuerſo ſi robuſta fuerit manus et oculus lippus vt videre vix poſſit mittat manū ad fortia hoc ē viri ſolitarij et actiui De terminat Ariſtl. philoſophica ratione vitā ↄtemplatiuā ſimpliciter optimū eſſe hōis bonū. Conſonat omnis theologiſantiū chorus. Determinat hoc Augl. ꝙ ociū veritatis inq̄rende preferendum eſt negocio caritatis ſi nullus imponat nec ſit tñ fundit⁹ ociū deſerendūꝫ nr̄a ſuſtinenti. Iā vero querítᷣ quis ad hāc ſit idone⁹ vitā ſolitariā nō iuuenis morib⁹ q̄ ad opationē mittendus eſt ne vacet. Multa enim mala docuit ocioſitas Vidit hoc q̄ philocapto mederi pollicēs ait Loca ſola nocēt loca ſola caueto. Talis nō cū deo ſed cū deſiderio rabioſo ↄtinue loquerētᷣ Occidūt deſideria pigrum ꝑſertiꝫ ſine lr̄is cui⁹ ocium mors eſt Seneca teſte et viui hōis ſepultura Et Orati⁹. Si non intendas ſtudijs et rebus honeſtis inuidia vel amore torq̄bere Ceterū neq̄t vacare ocio cōſtitut⁹ ſub alteri⁹ ptāte. Quo iubente fac hoc faciendū eſt. Vade illac iſtac eundū eſt. Obſequere ſubditis. iſtos dirige et rege parendū eſt. Ampli⁹ ſi ꝓprio te voto ↄſtrinxeris ad actionis negociū iā tibi vacatōis ociū ſuſtuliſti Si deniqꝫ neceſſitas ꝑiclitatōis primoꝝ corꝑalis aut ſpūalis imminet cui tu potes nō alius ꝑ nūc ꝓbabiliter opitulari. lex neceſſitatis imo caritatis a vacatione te ſeparat. Lex poſtremo diuine iuſſionis inſpirata te ꝑurget. ſeſe ſeq̄. qualem hi qui ſpū dei ducuntᷣ infallibiliter recognoſcunt Diſcipulus. Hactenus multa ↄqueſiuim⁹ de vita ſolitaria ſub quadam fluctuatione ſententiaꝝ ꝗ ordinis cupio naturā ipi⁹. phica ſimul et theologica ratione ſcrutari. deſcriptionē quoqꝫ ſuam in primis volo fundamentalitᷣ notam eſſe

Sequitur ſecunda pars

demonſtratiua poſt primā inquiſitiuam de ſolitudine.

Magiſter

Vita ſolitaria eſt vita intellectualꝭ nature ſeu rōnalis q̄ agitᷣ ſegregatiꝫ a multis et ꝓptᷣ deū Diſcl. Cur ad vitā

ſolius nature intellectualis ſolitari
am vitam ſtringis cum ſit auib⁹ et
beſtiis aliquib⁹ ſua ſolitudo viuen
di. Magiſter. Volui ſub compen
dio vitam tollere omnē. que beate
vite particeps eſſe nequit. Diſci
pulus. Nunquid ſatis erat vt de in
tellectuali natura ſermo fieret. ad
ditione non facta de rationali di
cens. intellectualem dimittendo
Magiſter. Poſtulat hoc fieri ꝓprie
tas vocabuloꝝ. Cū em̄ rationale
ſit differentia cōſtitutiua hominis.
nec ſolius hominis ſm̄ Porphiriū
platonicū ponentē demones ⁊ an
gelos eſſe animalia rationalia. que
deos vocat et ↄpoſitos ex anima
et corpore. tradit ꝑ immortalitatē
differentes ab homine. Diffinitio
noſtra debuit hoc notare. quāuis
aliqñ rationalis dicat̄ natura que
libet que poteſt vti ratione et que li
bertatem habet arbitrii potens in
oppoſita. Eſt em̄ liberꝝ arbitriū fa
cultas rationis ⁊ voluntatis qua
ſi liberū de ratione iudicium. iuxta
quē loquendi modū. deus diceret̄
nedum intellectualis nature ſed ra
tionalis. licet Boeti⁹ appropriet in
telligentiā purā ſoli deo aut veri⁹
ſoli generi diuino qm̄ vſus pħoꝝū
tribuit angelis intelligentiā. quos
ideo vocant intelligētias et ab ho
minib⁹ nō penitus abſtulerunt po
nentes agentē intellectū. Diſcipu
lus Vis igit̄ ponere in deo vitam
ſolitariā vel ſocialē? Magiſter.
Audies poſtmodū ſi primit⁹ expo

ſuero de parte diffinitionis addita
cum dicit̄. vita nature intellectualis
aut rationalis que agitur ſegrega
tim a multis et ꝓpter deū. Nam⁹
ꝑ hoc intelligi cauſam formalē ſeu
differentiā a vita ſociali. Cauſā in
ſuꝑ finalē vite ſolitarie nō cuiuſcū
qꝫ ſed laudabilis aſſignam⁹ ꝓpter
deū. qui deus gratia ſui eſt ſiue ꝓ
pter ſe ip̄m tanqꝫ liber ⁊ nobilis in
ſupremo. Ceteꝝ natura quelibet p̄
ſertim rationalis quedaꝫ in ſe dicit̄
vita prima. ſi nihil etiam actualiter
raciocinaret̄ vel intelligeret actu ꝑ
fecto. neqꝫ ſimiliter vellet. cui vite
nō attribuit̄ ꝓprie ſolitariū vel ſo
ciale. ſed vite que dicit̄ vita ſecūda
ↄueniens. ꝓfluens aut emanans
ab hac vita prima. Hec aūt dicitur
opatio vitalis elicita ſeu ꝓducta a
re que eſt vita prima vt anima rati
onalis. vel habꝫ vitā primā vt hō
Sic intelligit̄ diffinitio pħi de aīa
ꝙ eſt actus prim⁹ corporis phiſici
organici vitā habentis in potētia
ſupple ad vitā ſecundā que eſt vita
lis operatio Sic intellexit idē pħs
qui poſuit felicitatē hominis nō in
habitu ſolo cum ſtoycis. nec in ſola
ſubſtantia vel natura a ponentib⁹
fata ſed in optima opatione reſpe
ctu optimi obiecti per optimaꝫ po
tentiam optimo habitu roboratā.
Sic dicebat xp̄s. Hec eſt vita eter
na vt cognoſcāt te ſolū verū deū.
et quem miſiſti Ih̄m xp̄m. Loquun
tur ad ip̄m ↄformiter theologi po
nentes vitam eternam in eterna

dei viſione que fruitionē ꝯplectitur
delectationē qꝫ ſupremaꝫ incluđit.
Poſtremo ſumptā dicim⁹ ex his di
ſtinctionē phicaꝝ pariter et theolo
gicā de multiplici vita. Quedā eſt
actiua. quedā ꝯtemplatiua. quedā
mixta. Rurſus quedā eſt bona ciui
lis et moralis. quedā mala. multis
modis. ob peſſimas opatiões ſm
prauos fines ſicut ad ſupbiā ⁊ ho
nores vanos. ſicut ad diuitias et
opes iniuſtas. ſicut ad voluptates
et lux⁹ ſordidos. Et hec iuxta tria
que ſunt in mundo qui triplicē ſibi
vendicāt ſapientiā. terrenā. anima/
lē. diabolicā. Ampli⁹ vero diuidit
vita talis que eſt opatio nature ra
tionalis vel intellectualis in vitam
ſocialē et in vitā ſolitariaꝫ. de qua
pñs ſermo querit. Vita ſolitaria
agit nō in multitudine aut ſaltē nō
cū multitudine. ſed ſepatiꝫ a turba
maxime ſm ꝙ accipit vulgus dum
ſepatio ſeu ſegregatio fit i locis ſo
lis vt erat Jobes puer in deſertis
Addit ad extremuꝫ ꝙ ſegregatio
fit ꝓpter deū ad excludendā prauā
quālibet ſolitudinē. qualē epycure
orū voluptatū aſſertores ⁊ ſtoico
rū ſecta laudabāt. ad qualē pretēa
beſtialitas. moꝝ vel corruptio cō/
plexionis impellit ¶ Diſcipul⁹. Elu
cidatā ſufficienter exiſtimo diffiniti
onem vite ſolitarie. ſed an ꝯueniat
deo ⁊ angelis ſcire deſidero ¶ Ma
giſter. Si viuūt intellectualit̄ ꝓut
eos viuere nulli dubitare fas eſt. vi
uant oportet aliqua vita ſolitaria
aut ſociali. Et quidē de angelis et
hōib⁹ ſaluatis ꝑſuaſū ſatis habe/
m⁹ ꝙ viuūt ſocialiter atqꝫ ciuiliter
Glorioſa dicta ſūt de te ciuitas dei
loquitur ꝓpheta de ciuitate celeſti.
Concludēs. Sicut letantiū omniū
eſt in te habitatio. Et in ꝑſa. qꝫ fe/
lix iſta ciuitas in qua iugis ſolenni
tas. et qꝫ iocūda curia que cure ꝑr
ſus eſt neſcia. Conſonat ariſtotelis
verbū. ꝙ extra celum ſūt animalia
optimā vitā ducētia. Ꝫ ſi nominat
animalia largo modo intelligenti/
as vel angelos Si dicat inſuꝑ eas
extra celū formalit̄ qꝛ celū non for
māt nec tpe menſurant̄. Atuero de
vita diuina nō ita ꝑſpicuū eſt ſi ſo/
cialis fuerit eſtimāda. Obſtat phs
metaphyſicando ponens deū pri/
mū et ſupremū monarchā extra or
dinē totius vniuerſi tanqꝫ ſolū ſin/
gularem ⁊ vnicum principantē cui
nullus ſociatur non plus forte qꝫ
ſi ꝑ impoſſibile ſm ipm Ꝫ ꝑ poſſibi
le et verū ex poſitione fidei de⁹ fuiſ
ſet ab eterno ſine creatura. Hec eſt
altiſſima de dei primitate ſententia
phi. cōſonans theologie ꝑ omnia
immenſitatem et immutabilitatem
primi entis magnificans et attol/
lens ¶ Diſcipulus. Nonne latuit
phm trinitas perſonaꝝ diuinarū
in vnitate ſubſtantie. quā ſi cogno/
uiſſet verū dixiſſet deum ſolitariuꝫ
vel ſolitariā in ſe gerere vitam. aut
aperi quid theologica fides ex di/
ctis inferret. ¶ Magiſter. Fallit aut
conturbat nōnullos habentes de

diuinitate ſermonē dū nitunť phi/
cas coaptare ɔſiderationes ex cre
aturis ſumptas ad illa que deo cō
ueniunt. que plus in infinitū diſcon
ueniunt creaturarū ꝓprietatib' ꝙ̄
aſſimilenť eis. Exempli gratia po
nim' fide docti generationē natu/
ralē in diuinis filij dei de pr̄e deo.
Querunt ſi generatio talis ſit vni/
uoca vel equiuoca. Quodcūq̄ꝫ di/
cať inſtantie plures occurrent. Ex/
peditioꝛ via teneť que nec vniuo/
cā dicit generationē nec equiuocā:
Eſt em̄ plusq̄ꝫ vniuoca q̄ generās
ɔmunicat generato. eandē quā ha
bet naturā nedū ſpecificaꝫ ꝑut in
creaturis ſed ꝓꝛſus ipāꝫ vnaꝫ nec
ſpecie nec numero diſtinctam. Rur
ſus non eſt penitus equiuoca gene
ratio ex iſta radice. quāuis habe/
at aliquod ſimile in hoc. ꝙ act' ge/
niti eſt alius ſpecie ab actu generā/
tis q̄a filiatio nō ɔuenit paternita
ti: Sed hoꝝ cū ſimilib' declaratio
theologis remittať. Ad rē noſtrā
venientes dicam' ꝙ vita dei in ſe
nec ſolitaria nec ſocialis. taliter exi
ſtimāda eſt qualiter rationabilib'
ɔuenit creaturis. Itaq̄ꝫ ſi ſingula/
rem diuine nature ſpectes vnitatē
nil min' ſociale vel gregale nil pl'
ſolitariū vel ſegregatum et ſolū re
peries. Si vero cōuerteris oculos
fide purgatos ad ɔmunicationem
diuine eſſentie que non in vno ab/
ſoluto ſuppoſito ſiſtit ſ; fluit vt ita
loquamur pullulat aut germinat a
patre ſm̄ Dioniſiū. hn̄s tria ſuppo
ſita relatiue diſtincta et hoc ex im/
menſitate bonitatis ſue. Nihil min'
ſolū aut ſolitariū iudicabis. Sic lo
quitur venerabilis Richardus. ſic
alij theologi volētes deducē phi/
ca ratione trinitatem in diuinis ex
immenſa bonitate que ipſius diffu/
ſiua eſt nedū punctualiter vt in cre
aturis ſed immenſe. Tum ratione
iocūditatis. quia nullius rei ſine ſo
cio iocunda eſt poſſeſſio. tum ratio
ne felicitatis et ex talibus indicijs
ex quibus ſocietas ponatur in di/
uinis ſicut et trinitas. Eſt tn̄ hec ſo
cietas diſtās nimis a ſocietate cre
aturaꝝ. que quālibet aſſociate vi/
uant. non efficiunť nec ſunt vnuꝫ ꝑ
eſſentiā. quāuis bene dicantur coꝛ
vnum et anima vna. vnus ſpiritus
per gratiam et ɔcoꝛdiam volunta
tum. Colligas ex pꝛemiſſis licebit
coꝛrollariū pulcerrimuꝫ de vita q̄/
libet creature rationalis. vtendo
deinceps rationali pꝛout extendiť.
ad intellectuale. ſit hoc in angelis.
ſit in homine pro bꝛeuitate ſermo
nis: ¶ Diſcipulus. Iſto cupidus
audire ſi quid afferas noui ¶ Ma/
giſter. Audi et vide ꝙ omnis vita
creature rationalis tanto ꝑfectioꝛ
eſt quāto magis participauerit de
vtraq̄ꝫ diuina vita ſociali ſcꝫ et ſo/
litaria ¶ Diſcipulus Quomodo fi/
et iſtud. cum ſociale et ſolitariū con
trarias habent rationes? ¶ Mag
ſter. Minime ſunt rationes contra/
rie ſi reſpectus ad varia fiet. Alio/
q̄n vnica dei vita non eſſet pariter

ſocialis et ſolitaria. cuius oppoſitū
monſtrauim⁹ quā inſequi vitā. to/
ta laus. tota gloꝛia. tota perfectio
iure putaṫ rationalis creature.
Diſcipulus Quid ↄcludere rurſus
poſſis cōĳcio ſed apertius ediſſere
¶ Magiſter. Poſt xp̄m vita beatiſ
ſime marie fuit excellentiſſime ſocia
lis et ſolitaria dū viueret. et nūc ſo
cietatē cherubin et ſeraphin om̄ez
q̄ȝ angelicā vitā exuperat gloꝛioſa
Coniungiṫ vna ſola ꝑfecta pulcra
columba. amica. ſpōſa. ſoꝛoꝛ. ⁊ ma
ter vnico ſponſo ſuo et filio dicēs
ex ſentētia. Dilect⁹ me⁹ mihi ⁊ ego
illi. Jnuenit eū quaſi foꝛis ſuꝑ oēȝ
creaturā in eternitatis ſolitudine
in deſertis ſeculoꝝ queȝ deoſculaṫ
toto coꝛdis et oꝛis affectu dicens.
Et iam me nemo deſpiciet. ecce ſo/
litariā. ecce ſociatā. ¶ Diſcipulus:
Poꝛro de Johāne ꝙd diceres? ꝙd
de tot ſolitariĳs in vita pn̄ti tam vi
ris q̄ȝ feminis. maria magdalene.
maria egyptiaca ⁊ ſincletice. Quid
ꝓterea de retinētib⁹ vitā ſocialem.
Quid de mutua collatione dupli/
cis hui⁹ vite ſocialis et ſolitarie?
Magiſter. Dixi iam ſi retines nec
grauat repetere ꝙ om̄is vita crea/
ture rationalis ſit in via. ſit in pr̄ia
ſit ſotialis. ſit ſolitaria. ꝑfectioꝛ eſt
tanto quāto magis particeps eſt
diuine vite quā ſupreme ſolitariaȝ
deduxim⁹ et ſocialeȝ ſuo modo.
Diſcipul⁹. Qua ratione fit hec par
ticipatio? ¶ Magiſter Nēpe ꝑ vni
tatē gratie que reddit deifoꝛmē eſ/
ſentiā creature rationalis in ſe ⁊ cū
deo vnā facit. ſic et in multiplicita
te potētiaꝝ aſſociatō virtutū theo
logicaꝝ et moꝛaliū cū donis ⁊ be/
atitudinib⁹ et fructib⁹ et oꝑatōib⁹
inde ſequentib⁹ et pulcerrimaȝ int⁹
ſocietatē ↄſtituentib⁹ in viatoꝛib⁹.
ſed pulcri⁹ et ꝓpoꝛtionabiliṫ excel
lenti⁹ in beatis. Longa eſſet ſed fa/
cilis adaptatō ad ꝓꝑia ſimul et ap
pꝛobata. diuine vnitatis et trinita
tis ꝑſonaꝝ reſpectu vnitatis eſſen
tie rationalis cum trinitate poten/
tiaꝝ imaginis necnō cū virib⁹ ſibi
inſitis ꝑ naturā vt ita fas ſit dicere
ſuꝑnaturalem. Vetus eſt diſtinctio
de natura naturante que eſt deus.
et de natura naturata quam indi/
dit creaturis ¶ Diſcipulus. Con/
ſentio que loqueris de vita bono/
rum. ſed repꝛoboꝝ vitam qualem
dicis. ſolitariam an ſocialē? ¶ Ma
giſter. Ego vero neq̄ȝ ſolitariā ne/
q̄ȝ ſocialem appellabo vtpote que
vita nō eſt ſed moꝛs hoꝛrida. mon
ſtrum hoꝛrendū. Peccatoꝛ ingens
eſt qui ſecum diſſidet. qui conuenit
nulli. qui diſſipatur ⁊ ſoluitur curis
et ſcelerib⁹. facinoꝛibus ⁊ flagitĳs
inceſſanter. ſine modo. ſine oꝛdine.
ſine pondere menſura ve ſubſiſtēs.
ſe odit in ſe. in ſe ſeuit. malus omni
bus. peſſimus ſibi. et eo infelicius
quo deterioꝛib⁹ peccatis fuerit ob/
noxius a pꝛimo peccatoꝛe vſq̄ȝ ad
vltimū ¶ Diſcipulus. Terribile eſt
quod loqueris. ſolitariam habent
vitam quos opera comitantur et

rodūt neq̃ ſociales appellandi ſūt
qui nec ſibimet federant. agitati p̄
cipites vbi nullus ordo ſed ſempit
nus horror inhabitat. Magiſter.
Atuero vulgus indoctū veritates
iſtas ex abditis phie et theologie
penetralibus erutas forte non ca/
piet. forte tanta mala que tolerat
pacem appellabit ſi ad temp⁹ gau/
deat de impunitate nequitie ſi abū
det diuitijs. ſi voluptatib⁹ effluat:
maxime ſi ſibi fuerint filij ſicut no/
uelle plantationes a iuuentute ſua,
ſi filie cōpoſite et circūornate vt ſili/
tudo templi. ſi promptuaria eorū
plena. ſi oues fetoſe. ſi boues craſſe
ſi neq̃ ruina: neq̃ tranſit⁹. neq̃ cla
mor in plateis eo℞. Si blādos de/
niq̃ ſenſerint amicos dicētes Bea
tū populū cui hec ſūt. Sed heu po
pule meus cōquerit ꝓpheta dicens
qui beatū te dicunt ipſi te decipiūt.
Ratio q̃ ſolus beat⁹ populus cui⁹
dn̄s deus eius qui ſolus eſt in deſo
latione potens adiutor. in aſſocian
do fidelis comitator. ¶ Diſcipul⁹.
Expedit ergo loqui familiari⁹ de
vita ſolitaria. cōformit ad acceptio
nē vulgariū. tūc eñ eo fiet vtilior
quo cōmunior ſermo multis. ¶ Ma/
giſter. Recte cenſes. Sapientib⁹ eñ
et inſipientib⁹ debitores ſum⁹. Fiet
aūt lucidi⁹ ſi p diſtinctiones et diffi
nitiones habeat reſolutio. cōſequē/
ter ad p̄mā vite ſolitarie diffiniti/
onē generalē que deo ſimul cōuenit
angelis et hōib⁹ ſuo modo. Loque
mur p̄terea de viatorib⁹ ſolis hōi/
bus quos docere monere q̃ iā poſ

ſum⁹. Et q̄m ſolitariū diſtinguit cō
tra ſociale nō ſm rē ſed ſm forma
lē rōnē prius eſt vidē quot modis
aliq̄d dicat ſociale nō qualitcunq̃
ſed in vita hūana ſeu morali. Atte
de quot in genē vel ſpecie talis vi/
te ſocialis modos inuenies. Di/
ſcipulus. Phus duas p̄mo ſocieta
tes ponit. iconomicā et politicam:
Politica vero multiplex eſt. Una
ciuitatis pfecte. altera patrie mag
gne ſeu ꝓuincie. Deinde policias
bonas diſtinguit in regnū. ariſto/
trachiā et thimotrachiā. Policiā
ꝯo ſacerdotū que dudū druydes
in gallia vocabat. determinat par/
tē eſſe policie cuiuſlibet pfecte ſic et
milites et ꝓplē. Mgr. Sufficit iſta
notaſſe ad inueniendū diſtinctionē
vite ſolitarie multiplicē. ne nos de/
cipiat ambiguitas in nōie. Porro
ne pgreſſus eat in immenſū coarta
bit ſub tetrade ſeu quaternario. Et
dicem⁹ q̄ eſt vita ſolitaria p̄mo ce
libalis. ſcd̄o monachalis. tertio hē
miticalis. q̄rto ſapientialis. Uita
celibalis ē vita creature ratōnalis
abdicās a ſe ſocietatē cōiugalē ꝓpt
deū vt liberi⁹ ei ſeruiat in cōtinētia
corpali. alit q̃ iconomica ſocietas
Uita monachalis vltra celibalem
abdicat a ſe appropationē re℞ pſo
naliū et ꝓpriā voluntatē ꝓpt deū in
penitētia ſalutari aliter q̃ politica
ciuilitas Uita hēmitical vltra mo
nachalē abdicat a ſe ſocietatē hūa
nā ſm loca et tpa ꝓpter deū in abſ
tinētia ſingulari. aliter q̃ monacha
lis vel ciuil ſocietas. Uita ſolitaria

ſapientialis reperit̃ in quolibet ſeu
ſub quolibet genẽ vite ſolitarie tri/
plicis ſcripte. Et eſt vita abdicãs
a ſe quãtũ fert hũana mõꝛlitas q̃c
q̃d obſtare p̃t ſapie ɔtẽplãde ꝑpt̃
deũ et experiẽtie ſapoꝛali aut ꝑfecti⁹
q̃ꝫ ſentiat aut ſapiat q̃uis humana
cõitas. Ecce q̃dꝛuplicẽ vitã ſolita/
riã q̃ q̃dꝛuplici oppoñit̃ vite ſociali
ſcḋm rões foꝛles aut obiectales ſũ/
ptas ex ꝑrimis finib⁹ et differẽtĳs
accidẽtalib⁹. Et p̃ma ẽ approbate
ſacerdotĳ vl̃ oꝛdis ſacri. q̃ꝫuis alĳ
ſũt celibes q̃ꝫ ſacerdotes vel oꝛdis
ſacri ꝑfeſſoꝛes ꝫ nõ ad ſacra depu
tati myſteria. Scđa vita eſt mona
ſterĳ vel cenobĳ vel clauſtri ⁊ hõiꝫ
ſub triplici voto viuentiũ. Tertia ẽ
hẽmi vel deſerti et hõim loco ſegre
gato ſe ɔtinẽtiũ ꝑpt̃ deũ. Quarta
vita ẽ ſtudĳ ñ q̃liſcũqꝫ ꝫ d̃ine ſapie
Et iſta ẽ hõim apud ſemet ip̃os cõ
tẽplãtiũ curis õib⁹ alĳs poſtpoſitl.
et calcatl. vel reuerent̃ omiſſis. q̃d
addit̃ ꝑpt̃ iſtos q̃ regularib⁹ aſtri/
cti diſciplis licẽtiã accipiũt legitiaꝫ
q̃ nõ exerceãt̃ i ill̃ ꝫ vacẽt ocio ſcõ
ſapie ɔtemplãde. Põt p̃s. tres ſub
trib⁹ auib⁹ ſolitudiẽs. Siĩs inq̃t fa
ct⁹ ſũ pelicano ſolitudis. hec eſt ap
ꝑpꝛiatioꝛ hẽmitl. Et fact⁹ ſũ ſic̃ no/
cticoꝛax in domicilio. hec cenobitl.
vl̃ monachis. Vigilaui et fa. ſũ ſic̃
paſ. ſoli. in tecto. hec ꝑ ɔtẽplatis q̃i
ſup tectũ in ciuitatib⁹ ſibimet vacã
tib⁹. Diſcl. Multe paſſim inueniũt̃
traditões de triplici vita. Prima q̃
ſolitaria d̃ꝛ nõ ſimplicit̃ ꝫ ꝑ reſpe/
ctũ ad ſocietatẽ oppoſitã. Clericoꝝ
eñi celibes ſcim⁹ q̊tidie publice cõ
uerſãtes. carẽt tñ iconõica ſocieta
te et illo cõſoꝛtio q̃d ab inicio de
ɔſtituit dicens. Nõ eſt bonũ hõiẽ
eſſe ſolũ faciam⁹ ei adiutoꝛiũ ſimile
ſibi. q̃d ɔſoꝛtiũ xp̃us in noua lege
tꝑauit nõ penit⁹ abdicãs ab hõib⁹
ꝫ ꝑferẽs caſtitatẽ illoꝝ q̃ ſũt eunu/
chi ꝑpt̃ regnũ dei. Qui p̃t cape ca
piat. Vita taliũ celibũ hac rõne d̃
ſolitaria. deinde pl⁹ mõchoꝝ. dein
de ſpeãli⁹ hẽmitaꝝ vel anachoꝛita
rũ. Nũc de q̃rta vita ſolitaria cui
nomẽ nõ ita reſonat i vſu vulgari
colloq̃ deinceps deſidẽo. Et p̃mo
q̃s ſit finis ei⁹ ſpecialis ⁊ ꝑxim⁹
Mgr̃. Finis q̃ genẽalis ẽ d̃ iure vi
fcõ cuilibet hõi ſcꝫ vniri d̃o ꝑ gr
tiã et ꝟtutes. Iſte ẽ hõi ɔtẽplati
ſpãlis ⁊ ꝑxi⁹. nec alteꝝ oĩo ſibi p̃f
tuit. Nõ vult bñficioꝝ curis intẽd
nõ regimini ec̃ ſpiritali tꝑloꝝ vt ſa
cerdotes p̃lati. nõ vult officiũ clau
ſtrale ſi fas habeat inſeq̃. nõ vult
auſteritate hẽmi ſe ip̃m ɔcludẽ ſe
tꝑant̃ vti cibo et ſomno et obſeq̃
tolerabili. vni⁹ vel paucoꝝ. vult ſu
ficiẽtiã hr̃e libꝛoꝝ ad intelligentiã
ſapie valẽtiũ. vult aliq̃ñ ꝫ rariſſime
collationẽ diſputatiõis hr̃e cũ ſco
laſticl. q̃ꝝ vita ſocialis eſt. nõ ꝫ mã
ſolitaria nec penit⁹ tali fine. Labo
rãt igit̃ multi vt intelligãt ⁊ diſpu
tent. de ſapoꝛe vero guſtare vel ne
gligũt vel neq̃unt diſtenti curis ali
is aut paſſiõib⁹ ſenſualib⁹ impediti
Diſcl. Manifeſti⁹ iſta patebunt ſi

exempla narraueris Mgr̄. Narra
bo. ꝫ ꝑmit⁹ explicabo finē ocioſi nr̄i
vel ſapie ſtudioſi. Ita em̄ magis ħ
nōie q̄ꝫ ſolitarij vocādus apparet.
Studet alternatiꝫ velut eque ꝑmo
nunc intelligē quē credit fide. nunc
ſapere ea vel ſaporare ꝑ affectū que
credidit aut intelligit. Hic ē em̄ du
plex ocul⁹ ꝯtēplatiōis ſe mutuo iu/
uās et ꝯſequēs. et hoc ſm̄ duplicē
vim rōis ſuꝑioris. in q̄ duplex ꝑs
create ꝯſiſtit imaginis btē trinitatꝭ.
Intellect⁹ ſcꝫ et affect⁹ ſiue rō ⁊ vo
lūtas. ſiue intelligētia veri ſūmi bo
ni et ſinderiſis ꝓut dr̄ ſcintilla ten
dēs i amorē ꝑmi boni. Ceterꝝ poſt
hūc finē duplicē. vn⁹ eſt poſſe inter/
ꝑtari q̄ ſentit et intelligit q̄ntū licet
eloq̄. Multa quippe ſunt arcana in/
tus v̄ba q̄ nō licet hōi extra loqui.
Subinde q̄rt⁹ finis eſt in ꝓmptitu
dine animi nō ſꝑ in oꝑis executōe
eccliaꝫ edificare et illūiare in toto
vel in ꝑte. ex his et ꝑ illa q̄ cōtēpla
t⁹ ē ſapient. Nūc accipe ꝑmū exem
plū et ꝑcipuū p⁹ xp̄m ſapiētiſſime
mulierꝝ. Legis itaqꝫ de maria ꝙ cō
ſeruabat oia v̄ba q̄ de xp̄o erant
ꝯferēs i corde ſuo. Ecce duplicē ꝑ
mū finē intelligēde ſapie et aſſidue
meditāde i corde ſuo qđ intelligit
ſuꝑior ꝑs rōis vel arx mētis. Vo/
cat em̄ ſapia ad arcē et ad menſaꝫ
Verba nēpe ſapie dulciora ſūt ſuꝑ
mel et fauū. Ita ſi fau⁹ maſticatus
dēte meditatōis rūpat et effluat in
os nō infecte mētis. Porro duplex
alt finis q̄ eſt interꝑtari poſſe ꝯtē/
plata. ⁊ eccliaꝫ illūiare. nōne ꝯgno

ſcit in maria fuiſſe ſm̄ doctores q̄ſi
reuelauit aplis et euāgeliſtis ea q̄
de filio ſuo xp̄o erāt q̄ntū ⁊ quouſ
qꝫ licuit ei loq̄ et audire decuit ali/
os vel expediuit? Nō ħ ignorabas
o Ignati feruent ignite cui⁹ amor
erat te dicēte crucifix⁹. Etem̄ ſcpſiſti
marie xp̄ifere. Venire inq̄t debue/
ras viſitare neophitos vt ex te et
ꝑ te et in te ꝯfirment. Cui benigne
maria hūilis ancilla reſcpſit ſe cum
Iohe ventura. Diſcl. Cōgratulor
in exēplo. ꝫ ſcpta ſapie ſue debuē at
vt videt poſteritati relinq̄re Ma
giſter. Nequaq̄ꝫ. Intelligebat etiā
tūc modeſtiſſima feiaꝝ id qđ apls
poſtea ſanxit. doctrinā publicā nō
eſſe feminei ſexus officiū ꝑſertim re
gulare. Cōfūdit exēplo ſuo garruli
tatē arrogātē nōnullaꝝ q̄s in ſpū
futuras aſpiciebat feiaꝝ. Intellige
bat ꝑterea cauſā in filio ſuo xp̄o al
terā q̄ ſuā noluit ꝑ calamū et atra
mentū ſcribē legē ſm̄ deductioneꝫ
Auguſtini de ꝯſenſu euāgeliſtaruꝫ
circa ꝑncipiū. Scripſit eā ſufficient
⁊ adhuc quotidie ſcribit in cordib⁹
fideliū qđ euēturū Ieremias ꝓphe
tauit. Dabo legē meā in viſcerib⁹
eoꝝ et in corde eoꝝ ſcribā eam.
Diſcl. De doctrinis feiaꝝ q̄ſiui la/
ti⁹. crebro facilit qꝫ fallunt in viſio
nib⁹ capitis ſui et ꝓfecto ſcienter ⁊
ſubdole q̄nq̄ꝫ fallunt et fingūt. Lo/
quor ex ꝑt⁹ de multis. Quāobrem
his omiſſis dic de viris quos eru/
dauit maria mr̄ illa mirabilis femi
nee cogitatōi maſculinū animū in/
ſerēs. Nā pl⁹ q̄ꝫ mulier hec. parū ē.

plus q̄z vir. hoc modicū eſt. plus q̄z
angelus om̄is ꝓpe modū ſatis eſt.
Magiſter. Poſſem tibi numēare
tā apl̄os q̄z apl̄icos viros ipis cō-
temporaneos. niſi ꝙ ſapiaz magis
acceperūt ꝑ reuelationē q̄z ꝑ ſc̄ptu
rarū meditationē teſte Jeronymo
Sūt affines ꝓpoſito nr̄o Auguſti⁹
paulo poſt ↄuerſionē ſuā ſegrega-
t⁹ habitās Et q̄d ageret oſtendūt
ſoliloquia ſua ⁊ liber ↄfeſſionis cū
multis. Gregl. inſuꝑ monach⁹. pri-
mo ſūm⁹ ep̄s. Preteā ſanct⁹ Bern̄.
Hugo. Rich. ↄtemporanei. In q̄ꝝ
doctrinis q̄d ſit intelligētia ſcriptu
raꝝ. q̄d ↄtemplatio relucet. ſimul ⁊
qualis fuerit vita talit̄ ↄtēplantiū
et ſentientiū de dn̄o in bonitate et
ſimplicitate et ſuauitate ſpūs ſatis
liquet. Diſcl. Nōias illos q̄ mo
naſtice fuerūt vite ſicut et Beda et
Baſili⁹ et Thomas et dn̄s Bona
uentura q̄s ſubticē nō oportuit.
Mgr̄. Nonne dixi tibi ꝙ nulla ſpēs
vite ſecludit hōies q̄n habito mo-
deramine poſſint vti vita hac oci-
oſa et ſtudioſa. Uel in toto vel ad
tpꝰ ſi aliunde fuerint idonei ad in
telligētiā et ↄtēplationē ſc̄pturarū
marie poſt edomitā furiā paſſionū
Diſcl. Quale moderamen intelli
gis? Mgr̄. Uacationem de qua
Jeroñ. Uacate et videte ſit. anim⁹
liber oportꝫ. Sint ſenſus int⁹ ⁊ ex-
tra q̄etiſſimi nc̄c̄e eſt ſi guſtando vi
dē et videndo guſtare volum⁹ q̄m
ſuauis eſt dn̄s. Ceteꝝ q̄lia ſint tan
te trāquillitatis īpedimēta nouerīt

q̄ ad ↄtēplatiuā vitā tradē ſe ſata
gūt monſtrat exꝑientia de plimis.
de q̄b⁹ radicales cauſas ph̄ica ſeu
medicinalis dat doctrina ⁊ ſblimi⁹
aꝑit theologie myſtice diſciplina.
Putas officiarēt doctores ꝑn̄oiati
circa tp̄alia. vel etiā ſpūalia mona-
ſterioꝝ exercitia continua. Putato
meli⁹ ꝙ ſedebāt ad pedes Jh̄u au
diētes verbū illi⁹ i ſc̄pturis. Sede-
bāt ſolitarij ⁊ tacebāt ſine cātu vel
voce carnis dū cantabāt dn̄o i cor
dib⁹ ſuis. dū inhiabāt in ſuꝑna flu
enta fontis vite. dū i ocio ſuo ſine
negocio laborabāt et negociabāt
ꝓ ſe et poſteris in intelligētia ſapie
ſalutari. Aptabat illis verbū Sci-
pionis. Nunq̄z min⁹ ſol⁹ q̄z cū ſol⁹.
vt q̄ poterāt aptis oculis ac pedi-
b⁹ mētis expeditis inſerē ſe toti mū
do ꝑteitoꝝ. pn̄tiū atq̄z futuroꝝ. tā
eoꝝ q̄ vident q̄z eoꝝ q̄ nō vident
q̄lia ſc̄ ſpūalia. Ceſſerūt ob hoc nō
nlli paſtorali cure habite Alij obla
tā ſuſciꝑe noluerūt. vtētes parabo
lica ſilitudine. de lignis ↄſtituē vo-
lētib⁹ ſibi regē quib⁹ aſſenſit ramn⁹
nō oliua. nō fic⁹. nō vitis ↄtēte dul
cedine fructus ſui. Diſcl. Habet
multā ↄq̄ſitionē ſi ꝑlatōis ſtat⁹ in
vita actiua ſit ꝑfectioris eminētio-
riſq̄z meriti q̄z ſolitarioꝝ ↄtēplati-
uoꝝ vita. Qua ſuꝑ re Criſoſtl. ſuꝑ
Baſiliū dialogiſans prefert abſq̄z
dubitatione ꝑſulatū Mgr̄. Nolu
m⁹ ad pn̄s iſtā ſbintrare litē vtraq̄z
vita certe ↄtēplatiua et actiua pul
cra ē Utraq̄z meritoria. vtraq̄z dei

donū. vtraqꝫ diſtributio ſpūſſancti vtrunqꝫ neceſſariū eſt myſtici cor/ pis ornamentū et membꝛ. Legat elegantiſſima ſilitudinis iſti⁹ dedu ctio p aplm ad Rhomanos atqꝫ Corinthios introducta quam nec Ariſtotl. nec Plutarc⁹ ſiluerūt. Cō tēplatiuū te oſtituit deus. noli altū ſape ſed time. Vide ne caſus hinc grauior fiat quo mens alti⁹ fuerit eleuata gemens illud. Et eleuās al liſiſti me. Caue ne montē aſcendere coneris vn̄ tanqꝫ fulgur videbat xp̄us ſathanā de celo cadentē. Si oſtitut⁹ es in lecto otemplationis ocioſe. ſi myſteria noueris omnia. ſi poſuēis in celo nidū tuū. ſi caput tuū nubes tegerit. tu ad vnū flatū ſupbie reprob⁹ a charitate factus detraheris in abyſſū et tanqꝫ ſter/ quiliniū in fine peris qn̄ ille acti/ uus iudicio tuo mundan⁹ totus. p difficiles diſtract⁹ actiones. morda cib⁹ attritus curis. celeſtia nec intel ligēs nec ſapiens ſuſcipiet humilia tus in celū. agēte miſericordia illi⁹ qui ſuſcitat de puluere egenū et de ſtercore erigit pauperem vt ſedeat cū principib⁹ et ſoliū glorie teneat. Ambulet vnuſqſqꝫ vocatione qua vocat⁹ eſt in timore et tremore. Ne mo iudicet alienū ſeruū p quo xp̄s mortuus eſt. Suo dn̄o ſtat aut ca/ dit. liberat⁹ es a cura ſeculariū acti onū nō incūbit tibi regimē parxiū primoꝝ. tibi tue qꝫ ſaluti vacare oceſſum eſt. Vaca igit gratus deo Laborantes ipos iuua precib⁹ aſſi

duis. memineris iudicioꝝ dei terri biliū ſup filios hominū. qui quorū vult miſeret. Clemens inquit ero in quem mihi placuerit. Deniqꝫ p cō cluſo tene qꝙ qui fuerit humilior ac vilior in oculis ſuis apud deum re ſpiciet illū ꝓpicius. et miſericors de us qui per os loquitur ꝓphete. Ad quē reſpiciā niſi ad paupculū et cō tritū ſpiritu et trementē ſermones meos. ¶ Diſcipulus. Nōne maledi ctus qui partē ſuā facit deteriorē Cur nō igit quilibet aptus ſedere ad pedes Jħu et audire verba ei⁹ in ocio cū maria partē optimā iu/ dice xp̄o Jħu ſibi querit? Cur non implebit hortationē ſapientis Pre curre prior in domū tuā ⁊ illuc ad/ uoca te. et illuc lude ⁊ age oceptio nes tuas. Et iterum. Fili in paucis ſint actus tui et in tpe ocij ſcribe ſa/ pientiā cui⁹ ouerſatio nō hꝫ ama/ ritudinē. cui⁹ aſpectus pulcrior eſt ſup ſolem. cui⁹ amore Johēs puer allectus ofortabat ſpiritu et erat in deſertis. ¶ Magiſter. Attende quid ſequit vſqꝫ in diem oſtenſiōis ſue ad iſrael Itaqꝫ nō licet hominē ſepe eſſe vt vult. Spūs vbi vult ſpi rat. diſtribuens ſtatus. ordines et gradus nō put homo ſed put ipe vult. Erat Johēs in deſerto ſed nō niſi quouſqꝫ voluit deus ipm oſten dere in iſrael. et p̄dicare. et predicā do ſubire martiriū. Etheri⁹ ſpecu clauſus vinculat⁹ in archipreſulē lu gdunēn. rapt⁹ fuit Alij inſtitert ecō tra ſeculi curis quos depulit ſpūs

Attende iſtū ſecundū helizeū prius arātem. iuſtū poſt archiepm lugdunēn. Sic igit̄ hominū vite mirabilis ē nunc actiue nūc ſolitarie mutatio dextere excelſi. Multos ſaluauit deus medijs in fluctibꝰ negociorū qui litus ocij tenētes naufragaſſēt

¶ Diſcipulus. Et nihilominus ex duobus bonis nōne fas eſt apud homines deliberare qđ meliꝰ ſaltē de genere opis in ſe quicqđ ſit de circūſtantiarū omniū qualitate?

Magiſter. Itiqȝ fas eſt vt in omnibus honorificet̄ deus. vt qȝ p cognitionē muneris gratia cognoſcat̄ et magnificet̄ auctor. Sic egit pulcerrima mulierū magno ſpū vidēs vltima. Ecce inqt ex hoc beatā me dicent oēs generationes. qr fecit mihi magna qui potēs eſt. Et quo fecerit medio iunxit. Et ſanctū nomē eius ſuppleri pt. Et ad verbum iſtud fecit retorqueri. virgo cū fide qua nomen eſt dei ſāctū ꝯcepit ſāctū ſanctorū

¶ Diſcipulꝰ. Laudes igit̄ vel paucas numera vite ſolitarie qualis eſſe debeat in ꝓfitentibꝰ eā. ſit in heremo. ſit in domicilio. ſit in tecto ſeu ſtudio qua ſcȝ dei gratuita pietas in electos. iuſta ſeueritas in reprobos ſolitarios tali collaudatione monſtret̄ velut in pictura vl' ſpeculo. Scitū eſt illud Augl. In heremo bn̄ viuere eſt ſūma laudatio. et male ſūma damnatio Bn̄ viuēs gloriet̄ in dn̄o. Male vere cūdet et ꝯuertat̄ in aīo nedū vitā ſolitariā extollat ꝑconijs quibꝰ caret audiat a dn̄o. Ex ore tuo te iudico ſerue neqȝ

Mgr̄. Fedus pictor vt ſpecioſiſſimā vite ſolitarie pingat imaginē. ſuades. Faciat hoc nō nr̄a turpitudo ſed ꝓprius eius ſermo frequenter a maria ꝯtemplatꝰ

Incipit tertia pars collaudatiua vite ſolitarie.

Ego illa ſū vita ſolitaria que de terrenis hoībꝰ celeſtes. de carnalibꝰ ſpiritales ꝯſtituo. Ego diſꝑſiones iſraelis ꝯgregabo. ꝓpt̄ quas dei filiꝰ ſegregatꝰ a pccōribꝰ et excelſior celis factꝰ deſcendit in aulā ſecretā et clauſā vteri virginalis. Concluſerā in oratorio cubiculi matrē eiꝰ ſolitariā qn̄ ſalutata eſt ab angelo qn̄ reſpondēs. fiat mihi ſm verbū tuū. ꝯcepit mox. eternū verbū caro factū. ē Nouū tūc fecit dn̄s vt mulier circūdaret virū cuiꝰ nomē erat oriens q̄ vere eſt deꝰ abſconditꝰ quē ab eterno ꝯtinebat ſinus pr̄is illiꝰ q̄ ſolus eſt et aliū non hȝ cui ſoli honor et gloria p deſerta ſpacioſa qȝ ſeculorū. Ego iſta ſū vita ſolitaria p quā oīa facta ſūt et in qua oīe qđ factū eſt nihilominꝰ vita erat ſȝ nō altera et altera vita. Ego vitā iſtā dū caro facta ē feci ſeorſū a turbis pnoctare pluries ſolū in orōe dei. Multiplicauit in ſolitudine panes. ſupauit ī deſerto diabolū. ſolꝰ cū feris habitās et ieiunās. nihilominꝰ comites fuerunt angeli miniſtrātes. dū humano carebat ꝯſortio. Dū trāſfiguratōis oſtēdit gloriā ſeorſū tres tm̄modo

duxit in montem vbi tandem leuā
tes oculos neminem viderunt niſi
ſolū Jhm qm̄ a ↄtemplatiuis ſola
ſalus ꝑ oīe qđ inſpiciūt cogitaꝛ.
Sol⁹ et auulſus a ſecretiſſimis etiā
apl̄is ter orauit patrem. et fact⁹ in
agonia prolixius qn̄ ſudauit rorē
ſanguineū. qn̄ apparuit illi angel⁹
de celo ↄfortās eū nō auxilij neceſ/
ſitate ſ; diſpenſatiōe myſterij Quis
dedit puero Johi locū amplū in ſo
litudine. q̄s aluit in deſertis. q̄s ſo/
litariū ↄfortauit. q̄s myſteriū ba/
ptiſmatis ſibi reuelauit ⁊ diſpoſuit?
Nerā ego cūcta diſponēs Care/
bat illic puer Johes ſolatio nutri/
cis et parētū. nō ſedebat ſuꝑ ollas
carniū. vino nō eſtuabat. nō veſtie/
baꝛ mollib⁹. vxorem nō habebat.
Nderam ſibi ꝓ oīb⁹ et ꝑ omnia
ad ſolaciū. victū. veſtē ꝓcioſā De/
niq; qualē queſiuit ſapiens aſſumē
ſibi copulaui ſapientiā et myſticaz
ab Jſaac ſponſā ſunamitē que incē
dium patris ſonat in ſinu repoſui.
Porro quid de ꝓmo illo formato
Adam. dictura ſum qui tamdiu ſal
uus manſit q̄ȝdiu ſolus. Data fuit
mulier in auxiliū. mox illū detruſit
in exiliū. Rapt⁹ eſt Enoch in ſolitu
dinē paradiſi terreſtris ne malicia
immutaret et ſubuerteret cor ipi⁹.
Placita eīm erat deo aīa illi⁹ Pro/
pterea ꝓperauit eū deducere de me
dio iniquitatū Sedebat Abraam
ſolus ſubter ilicez mambre qn̄ tres
vidit et vnū adorauit. Poſtmodū
gradiens ſolus audiuit ab eis my

ſteria. Solus erat dū ritū circūciſi/
onis accepit a dn̄o. Uidit angelū
in ſolitudine Achar ancilla que de
puteo viſionis refocillauit puerum
morientē. Jacob ſolus primo vidit
ſcalā cū angelis deſcēdētib⁹ ⁊ aſcē/
dentib⁹ et typum dom⁹ dei. Solus
cū angelo luctaꝛ ⁊ mereꝛ benedici.
mereꝛ noīe nouo q̄i mutat⁹ in virū
alterꝝ inſigniri. Moyſes iſte magn⁹
legiſlator vidicit in ſolitudine viſio
nem magnā rubi ardentis patrati
onem miraculorꝝ accepit populi li
berator ⁊ deus pharaonis inſtitui
tur. Poſtmoduz ſolus cū ſolo deo
vocatus ab eo de medio caliginis
loquens ſicut amicus ad amicum.
tabulas legis accepit. Deerant pa
nes in deſerto. arida erant omnia.
Ego vero nō defui manna pluens
de celo et aquas ꝓducens de ſaxo
duriſſimo. Poſtremo aggregaui mi
hi ꝓphetas et filios ꝓphetarꝝ non
ſine mirabilib⁹ multis quorꝝ vitaz
preſertim helye imitat⁹ puer noſter
Johes erat in deſertis ſepe ↄforta
tus ſpū nō minus q̄ȝ helyas. Nūc
circūductis vſquequaq; oculis vi/
deo turbā magnā ſolitariorꝝ. tur/
bam fugientiū. Paulus ſub palma
ↄcluſus paſciꝛ eius fructu. folijſq;
veſtit⁹. bibit de fonticulo caua ma
nu Uiſitat ipm ꝓrin⁹ migraturū
magnus ille ſolitari⁹ Anthonius.
cui⁹ eulogiū eſt nō poſſe extra ſoli/
tudinē monachū viuere. nō magis
q̄ȝ in arido piſces Migrat arſenius
in hēmū ab āgelico iuſſu dicēte ſibi

Arſeni fuge homines et tace et ſal/
uaberis. Multos hm̃oi ↄtẽnentes
multitudinẽ ciuitatũ quaſi onagri
liberi ruptis vincul̃ viciorꝫ nec cla/
morẽ exactorꝫ audiẽtes oñdũt ipe
narratões q̃s appellãt vitaspatrũ
Sꝫ o bone Jh̃u q̃ꝫ minimã loquũt̃
meorũ filiorũ portionem q̃s recepi
q̃s alui q̃s ſalubrit̃ inſtitui ad bea/
torũ oim̃ ſocietatẽ recto calle ꝑdu
xi dicẽte m̃ ſapia quã dilexi. Tu ca
ra mihi in ꝑmis O vita ſoror ſolita
ria. tu ſuſcipias velim vnãquanqꝫ
aiarũ ad te q̃ me diligit me q̃rit me
colit. ad me vigilat ſine fictiõe. Ha
bito ſiq̃dez in ocio ſancto. et erudi/
tis interſũ cogitatõib᷒ Fugio fictũ
fugio ſecularit̃ occupatũ. Nã q̃ mi/
hi ſocietas cũ ſeculo. q̃ paruul̃ me
reuelo. non diſpſis mẽte cordis ſui
Eſurientes implebo bonis q̃b᷒ ap
pono menſã lautiſſimã ꝓcul eiectis
et dimiſſis diuitib᷒. Suſcipe igitur
paupculaꝫ aĩaꝫ que me ſitit. me
eſurit. Duc eã tecũ in ſolitudinem
illic loq̃re ad cor ei᷒. ibidẽ lacta eã
et inebria ab vberib᷒ ↄſolatõis tue
qm̃ meliora ſũt vbera tua vino ter
rene delectatõis i comeſatõib᷒ tur
bulẽtis. Si ãt ambulat in magnis
ſi in mirabilib᷒ ſuper ſe. ſi non hũili
ter ſentit. ſi ꝑ pueritiã innocẽtie. nõ
vt puer Johẽs in deſertis. ſit vt pu
ẽr iſrael vidẽs deũ quẽ ipe ſuſcepit
recordat᷒ mĩe ſue. Sit talis aĩa ſic̃
ablactata ſuꝑ mr̃e ſua. egrediat̃ et
abeat. qm̃ ignorat ſe. paſcat hedos
ſuos fetidorũ affectuũ iuxta taber
nacula paſtorũ mũdanorũ. Eſuri/
at ſiliq̃s porcorũ in regione lõginq̃
egeſtatis. nec ſit q̃ det vñ vẽter iu᷒
impleat̃. Si ſe magnũ iã aliq̃d exi/
ſtimat quo de᷒ indigeat ad paſcẽ/
dũ oues paſcue ſue. ꝓſũpat ad au
xiliandũ om̄ipotentẽ eo nõ trahen
te. Si ꝓptẽa q̃rat exitũ ſolitudinis
vel horreat introitũ eĩce ꝓcul inu
tilẽ cũ hac arrogãtia ſcꝫ q̃ neqꝫ ſa
lutẽ ſibi. neqꝫ iocũditatẽ allatura ẽ
tibi. Sale nimirũ ꝓpe deteri᷒ ẽ infa
tuato ꝑ defectũ. Atuẽo ſi te querat
te ↄplexet̃ i ſimplicitate cordis. ſis
ei ꝑadiſus in bñdictionib᷒. ſis ort᷒
ↄcluſus. ſis fons ſignat᷒ cui᷒ nõ de
ficiẽt aque. ꝫ ſit ei deſertũ i ſtagna
aquarũ ſalientiũ in vitã eternam.
Oñde ei faciẽ tuã q̃ intrinſec᷒ latet
ſub pallore et ſqualore tribulatõis
corꝑalis. Sonet vox tua dulcis in
aurib᷒ ei᷒. Et dic. Ego ſũ illa ↄtem
platõis mater ꝓximior deo. viſu ꝑ
ſpicatior venuſtate pulcrior. ſecuri
or. ſedacior. ſuauior. ꝑmanẽtior. de
uotior. familiarior. verior. ꝑciſior
diuinior. finalior. et ideo ꝑfectior.
amãtior et amatior. ſimplicior. inti
mior. purgatior. clarior. timoratior
hũilior. obſequẽtior. citi᷒ impetrãs
plus eſſentialit̃ merens. fecũdi᷒ ꝓli
ficãs. cui᷒ ad extremũ finis tot᷒ et
aſſidu᷒ eſt magnificare deũ ¶ Di/
ſcipul᷒. Jocũde ſũt laudes iſte ſed
hꝫ dubitationẽ iſta laudis particu
la ſcꝫ ꝙ vita ſolitaria ſit plus eſſen
tialiter merens. fecũdi᷒ qꝫ ꝓlificãs
Quõ fiet iſtud vt q̃ ſol᷒ eſt ſit i ꝓle
fecũdior. formoſior ẽ rachel. nũq̃d
lya fecũdior? Mgr̃. Sꝫ mẽita q̃dã

ſunt et ꝓlificationes quas dicere
poſſumꝰ accidētales. Sic em̄ hꝫ di
ſtinctio theologica de duplici pre/
mio. vocat vnū eſſentiale. accidēta
le alteꝝ. Radix meritoꝝ cū ſuis ꝓli
ficatōibꝰ et p̄miis ↄſiſtit eſſentialit̄
in caritate q̄ quātitatē merito dat
et p̄mia eſſentialit̄ iuxta ſui magni
tudinē. Porro ſūt exteriora opa q̄
bꝰ ex multitudine et vtilitate ꝓueni
ente circa ꝓximos accreſcunt ſepe
ꝓuentꝰ ſpiritales ex orōnibꝰ ⁊ bn̄/
factis alioꝝ. quo fit vt euangelica
paup vidua q̄uis plꝰ om̄ibꝰ miſit
in gazophilaciū dans minuta duo
Magna tn̄ exterior largitio cū mi/
nori caritate p̄t ſibi facē amicos. p̄t
pcc̄a redimē. Iuxta illud. Redem/
ptio hōis ꝓprie diuitie. Sꝫ i ↄpati
one eternoꝝ talia nō magna ſunt.
Eſt expreſſū verbū gregorii cui rō
theologica ſuffragat̄ ꝙ ↄtemplati
ua maioris eſt meriti. Diſcipulꝰ.
Cōpeſcuit obiectionē meā tua di/
ſtinctio de duplici merito. Sꝫ alia
ſuboritur. Quare Iohēs baptiſta
optima parte dimiſſa quā ↄtēplan
do tenebat in deſerto ad ſeculū ve
nit ad p̄dicandū ſimul et baptiſan
dū. imo et herodē arguebat adul/
terū? ¶ Mgr̄. Obediētia ſic impulit
qua ſpreta ↄtemplatio ſolitudinis
noxia eſt nō meritoria. Cōtēplata
es frequenter id ipm̄ ↄferēs in cor
de tuo O ſapientiſſima feiaꝝ. Pla
cuit in deſerto Iohī q̄ diu ſibi licu
it habitare ſolitariū. Placuit ⁊ obe
diēdo illi q̄ ſe miſit baptiſare ſeu vi
ſibili forma fecit hoc vt ꝓbabile eſt
ſeu ſecreto ſanctiſpūs afflatu pdo/
ctꝰ ē. Conqſiuit in hēmo ꝟtutes q̄
directionē ſibi ↄferrēt in ſeculo So
brietatē in victu. auſteritatē in veſti
tu. lucē ſimul et ardorē in affatu et
effectu. Erat em̄ lucerna ardens et
lucens. Erat ſtabilis nō vt arūdo
agitata vento. Erat in p̄dicando
diſcretꝰ variās p̄cepta ꝓ q̄litate di
cēdoꝝ. Erat regula viuēdi ceteris
qm̄ p̄us incepat a ſe. nō impōebat
onera grauia pnie q̄ p̄us ipe nō tu
liſſet ſup ſe. nō docebat ſeu loq̄bat̄
ex ꝓpriis qm̄ q̄ loquit̄ ex ꝓpriis mē
dax eſt Sꝫ q̄ lucidꝰ explicuit in vi
ſione colūbe ſignātis ſpm̄ ſanctū. in
voce paterna de nube ad filiū. pri
mꝰ viā ſtrauit pnie nō ꝓ tpali aliq̄
ſed eterno celoꝝ regno. Pria vox
q̄ de xp̄i ꝟbis colligit̄ ex euāgeliis
pꝰ illā dū puer inuentꝰ in templo di
xit. Quid eſt ꝙ me q̄rebatis. fuit ad
Iohēz ad quē baptiſaturꝰ aduene
rat dū ꝓhiberet eū Iohēs. Sine
inq̄t modo. Sic nos decet implere
omnē iuſtitiā. Et q̄d omīs iuſtitia
ſi nō hūilitas inferiori ſe ſubiiciens
ſicut ecōtrario oīs iniuſtitia ſuper/
bia ē ſupiori ſe p̄ferēs? ¶ Diſcipulꝰ
Eſt ne putandū ꝙ beatiſſima ꝟgo
viſitauerit vnq̄ꝫ in deſertis ↄgnatū
Iohēz et filiolū quodāmodo ſuū
tā in vtero dū ſanctificatꝰ eſt q̄ꝫ pꝰ
vterū dū natus ⁊ circūciſus eſt?
Mgr̄. Viſitaſſe eū cū Ihū fil̄ et Io
ſeph pie credi p̄t dū i deſ'tis ieiuna
uit xp̄s pꝰ baptiſmū. Nec ſi ibꝫ ſathā
ē auſꝰ aggredi diūſis tēptatōibꝰ n̄
eſt incredibile Iohēz eiꝰ impulſibꝰ

exortem nō trāiiſſe quaten⁹ xbat⁹ vincēt et vincēs coronā adq̄reret. Attū vt aſpicis diuturna nos lo/cutio traxit ad veſperū dū ſup ma rie ɔtēplatōib⁹ cepam⁹ hr̄e ſermo nē. et vix pauciſſimas numeraſſe ſuf fecim⁹. Quid exiſtimas ſi p totum euāgeliū cōtextū ſm capitula vel rubricas notatas in q̄tuor vt vnū pgredi ſtudēm⁹. Eſſet iſta ſācta et ſalubris recogitatio ſ; p ſua infini tate min⁹ forte ɔueniēs ad ſcriben dū. Nō ſūt itaq; ſolitariis et ɔtem/plātib⁹ explicāde ɔtēplatiōes ma rie p ſingula. Mittāt ipi manū ad fortia. habēt abūde q̄s ruminēt dē te meditatōis digerātq; ruminata viuido calore caritatis ſi nō ɔtem pſerint ea q̄ locut⁹ ē dn̄s ad abraā pr̄e; nr̄m et ſemini ei⁹ qd eſt xp̄us in ſecula Amē Explicit tractat⁹ xi

Incipit tractat⁹. xii. In

perſona marie p ſoliloquiū ſūma/tim colligens ſenſum huius cantici canticoꝝ marie per notulas centū quaſi per pſalteriū decies decacor dū. Supadditis his duob⁹ vſicul ab eccl̄ia frequentatis in quolibet pſalmo. Gloria pr̄i. Sicut erat. ꝛc

Prima notula

Magnificat aīa mea dn̄m Juſte quidē q₂ magnifi cus eſt in ſāctitate. q₂ fe cit mihi magna q̄ potēs eſt. q₂ ſanctū nomē ei⁹. Et exultauit ſpūs me⁹ in deo q̄ fact⁹ eſt ſaluta/ris me⁹ Jh̄s me⁹. q₂ reſpexit humi litatē ancille ſue. ecce em̄ ex hoc be atā me dicēt oēs generatōes. Sin gularia ſūt hec mihi magnifica. vn̄ ſingulariter magnificat aīma mea dn̄m. vn̄ exultauit ſpūs me⁹ in deo ſalutari meo Sūt alia q̄ magnifice fecit et opat vſq; modo generalit̄ p decurſus ſeculoꝝ. Magn⁹ ipſe do min⁹ et laudabilis nimis cu⁹ ma/gnitudinis nō eſt finis. cui⁹ ſapien/tie nō eſt numer⁹. cui⁹ nō eſt termin⁹ in bonitate qm̄ mia ei⁹ a pgenie in pgenies timētib⁹ eū. Quia fecit po tentiā i brachio ſuo diſpſit ſupbos mente cordis ſui. quia depoſuit po tentes de ſede et exaltauit hūiles. Eſurientes impleuit bonis et diui/tes dimiſit inanes. Suſcepit iſrael pueꝝ ſuū recordat⁹ miſēicordie ſue Sic locut⁹ eſt ad pr̄es nr̄os abraā et ſemini ei⁹ in ſecula. Sub hoc ver ſuū denario meū ɔſtituit pſalteriū decacordū. placʒ imitari pr̄eʒ meū Dauid regē q̄ poſt necē Goliath dn̄o victoriaꝝ non ingrat⁹. Deus inq̄t canticū nouū cantabo tibi. in pſalterio decacordo pſallam tibi. Bonū ſane eſt ɔfiteri dn̄o ⁊ pſallē nōi tuo altiſſime in decacordo pſal terio cū cātico et cithara. Diuidit̄ hoc pſalterium in duos tonos ſeu partitiones que ex Tetracordo et hexacordo reddūt decacordū So nat magnifica dn̄i ſpecialia in te/tracordo. porro magnifica cōiter largita cātant̄ i hexacordo Magni ficat igit̄ aīa mea dn̄ʒ q₂ me dn̄am ɔſtituit ſm nomē meū Maria nēpe ſua interptatōe dn̄aʒ inſinuat Futu

rũ eſt p̃terea vt me dñaʒ nõ qualẽ
cunqꝫ ſed dñaʒ mũdi. dñaʒ beatã
me dicent omnes generationes.
Scitote qm̃ dñs ip̃e eſt deus. deus
ſũt ſcientiaꝝ dñs eſt. ſcientie vero
inquã q̃ illuminat. q̃ deſcendit a pa
tre luminũ. Propterea ↄſequẽs fu
erit vt dñaʒ me dñs inſtituens illu
minaret ſc̃m nomen ſanctũ ſuum et
meũ Maria quippe dicit̃ illuminata
ꝗ ip̃e eſt lux qui illuminat omnẽ ho
minẽ venientẽ in hũc mundũ. quã/
to amplioꝛ ꝑfundit lumine dñaʒ
mundi! Proinde ſupeſt vt dña il/
lũiata refundat lumen in ceteros.
Eſt em̃ lumen ſui ip̃i⁹ naturali libe/
ralitate diffuſiuũ. quo factũ eſt vt
iure dicerer illuminatrix. Sic enim
ſonat maria ꝓpꝛiũ nomẽ meum. ſic
maria ꝑ ethimologiã dicoꝛ maris
ſtella. quã illuminatricẽ eſſe cõſtat
Hec illa ſũ q̃ ꝓxima deo cardini
toti⁹ machine mũdi dirigo nauigã
tes in ciuitatẽ quã nõ hñt hic manẽ
tẽ ſꝫ futurã inq̃runt hoies. Et qui
hoies! Certe viatores ꝓcellis hui⁹
maris magni grauit̃ impulſi. flucti
buſqꝫ et cautib⁹ inceſſant̃ impulſi.
Futurũ eſt ꝑ oẽs generationes vt
me ſtellã eſſe maris p̃dicẽt me reſpi
ciant. curſus ſuos ad illuſtrationẽ
meã dirigãt. Nec fallent̃ hec agen/
tes nec errabũt in deuijs nec in pi/
culis cõtabeſcẽt. Itaqꝫ dño ꝓpicio
me dñaʒ inuocãtes me illuminatã
et illuminatricem aſpiciẽtes patrie
poꝛtũ ſalutarẽ introibũt Hec ſũt q̃
magnificat. magnũ p̃dicat. magnũ
eſſe apud omẽs generatões clarifi

cat et ſignificat aia mea dñm. Et
exul. ſpi. me⁹ in deo ſa. meo. q̃ ſalutẽ
fecit. q̃ lucẽ dedit et gaudiũ in vni/
uerſo mũdo. Futuꝝ certe eſt vt de/
cantet oïs ecc̃ia ſcõꝝ colẽtiũ ſãctũ
nomẽ dei. Natiuitas tua dei geni/
trix virgo gaudiũ annũciauit vni/
uerſo mũdo. Salutabit etiã ꝗ dicꝫ
Aue regina celoꝝ. aue dña angelo
rum. aue radix ſãcta ex qua mũdo
lux eſt oꝛta. Preſignata ſũt pꝛidem
hec magna q̃ mihi fecit q̃ potẽs eſt
q̃ iã nũciata ꝑ angelũ ↄpleta ↄſer
uo ↄferẽs in coꝛde meo. Nõne coꝛ
meũ ardẽs eſſe ↄuenit! Nonne can
tãs iubilãs et exultãs in collatiõe
tã magnoꝛũ! Nõne iuſtiſſima rõne
magnificat aïa mea dñʒ. q̃ me ſub/
limauit in dñaʒ. q̃ me colluſtrauit ꝑ
immenſã lucẽ ſuã. q̃ me dñaʒ illũia
tã dedit in lumẽ alioꝛũ. dum extulit
me in ſublimẽ maris ſtellã directri/
cẽ nauigantiũ. Cupient ex poſteris
generationib⁹ me beatã dicẽtibus
plurimi ↄgnoſcẽ. Cur nõ cecinerꝫ
in p̃ma ꝑſona. magnifico dñm. ſꝫ in
tertia. magnificat aima mea dñm.
Sit̃r ꝗ de exultatõe ſpũs in deo ſa
lutari meo. Docebunt̃ ex theologi
cis et ph̃icis traditõib⁹ cũ rhetoꝛi/
cis coloꝛib⁹. magnã ſup iſtis rõem
ſꝫ nõ expectẽt vt oïa (q꞉ incõphẽſi
bilia ſt̃) ↄphẽdãt. Sũt i hũano coꝛ
de meo qđ cõfert de oĩbꝰ tres ꝑ
tropologiã mãſiones dñm imitoꝛ
p̃rẽʒ meũ. in cui⁹ domo manſiones
multe ſunt. Trahit em̃ ꝓpꝛie dñs
nomen a domo. quia pꝛeſidens et
pꝛinceps aut pꝛim⁹ ꝗ iconomus in

domo eſt. Dña quoqꝫ ſimilit̄ a do
mo qꝛ ꝑncipalis cū dño nomen hꝫ
O iſrael clamat ꝓpħa. q̄ magna ē
domꝰ dñi et ingens locꝰ poſſeſſio/
nis eiꝰ. Gerit huiꝰ magne domus
imaginē microcoſmꝰ hō minoꝛ mū
dꝰ. Eminet in hac domo coꝛ. et in
coꝛde domiciliū tricameratum ſeu
tricliniū repit̄. Eſt inhabitatoꝛ hꝰ
triclinij animꝰ. hic appellat̄ vigoꝛ ꝑ
ceptiuꝰ ſeu cognitiuꝰ Cōſociat̄ huic
aīa q̄ coꝛreſpondent̄ dicit̄ vis mo/
tiua vel affectiua Fit inde ꝯiugium
philoſophicū et moꝛale ſeu myſti/
cū. dū vigoꝛ ꝑceptiuꝰ animi vel ani
mꝰ dirigit vim motiuaꝫ aīe. Talis
ſubinde reſultat maritalis nexꝰ vt
neutꝝ iſtoꝝ ꝑ ſe ſufficiat ad genēa
tionē ꝓlis vel filioꝝ in bonis opi
bꝰ et meritis nō aliter q̄ꝫ generatio
naturalis vel a viro ſeꝑatim vel a
femina ſola ꝑfici neq̄t. Excludo mi
raculū quale fecit mihi et in me q̄
potens eſt. Dū ſuꝑuenit in me ſpi/
ritusſanctꝰ et virtus altiſſimi obum
brauit mihi. q̄n tunc ꝑmo deꝰ ſuſce
pit iſrael pueꝝ ſuū recoꝛdatꝰ miſeri
coꝛdie ſue. dū verbū fuit caro fcm̄.
Habitāt igit̄ ī triclinio coꝛdis ani
mꝰ et aīa. vir et vxoꝛ ſua. vigoꝛ ꝑce
ptiuꝰ ⁊ vis motiua vigoꝛ ꝯgnitiuꝰ
et vis actiua. Taleꝫ domū coꝛdis.
tales et inhabitātes in ea pr̄ meus
dauid rex intellexerat dicens. Per/
ambulabā in innocētia coꝛdis mei
in medio domꝰ mee. Et iteꝝ. Non
habitabit in medio domꝰ mee q̄ fa
cit ſuꝑbiā. qꝛ tūc dñaret̄ oīs iniuſti

tia. tūc fieret ſpelūca latronū domꝰ
dei. Poꝛro nōdū diximꝰ de ſpū nū
q̄d putādꝰ eſt in domo coꝛdis inti
ma. locū nō hr̄e! Sꝫ ꝓfecto nō q̄
lemcūqꝫ ſꝫ vniuerſū. quo meret̄ ar/
chitriclinꝰ nōīari q̄i ꝑnceps triclinij
Hic alio nōīe notioꝛi et ꝓꝓrio ſub
neutro genere. qꝛ nulliꝰ eſt generis
vocat̄ libeꝝ arbitriū penes q̄d ſu/
ꝑma ptās eſt. Nec mirandū. Cōue
niūt nēpe ad integritatē ptātis ſue
animus ⁊ aīa. vir et vxoꝛfamilias.
vigoꝛ ꝑceptiuꝰ et vis affectiua. Ui
derūt hāc ꝯnexionē acutiſſimi me/
taphiſici noīm ꝑmi impoſitoꝛes. Dif
finierūt arbitriū eſſe facultatē rōis
et volūtatis q̄i ꝑ interpꝛetationē li
beꝝ arbitriū ſit libeꝝ de rōne iudi
ciū. Uocat̄ hic ipſa ratio quāuis
alio termino vigoꝛ ꝯgnitiuꝰ qui eſt
animꝰ ꝑceptiuꝰ. Uoluntas aūt eſt
motiua vis in aīa q̄ vtit̄ rōne que
ꝑ eā in motibꝰ ꝓꝓrijs dirigit̄. Si ve
lit iure dici dña. ſi regina in coꝛdis
domo et intimo regno magno ꝑn
cipari. Regnū ſiq̄dē dei intra nos
eſt vbi ſub dño ſuꝑmo deo regnat
ſpūs ꝑ deifoꝛmitatē decoꝛē induꝰ
Alioq̄n deponit̄ de ſede dignita/
tis ſue et diſꝑgit̄ ſuꝑbꝰ mente coꝛ
dis ſui Quo ꝯtra ſpūs cū aīo ⁊ aīa
bn̄ regulatꝰ et actꝰ exultat in deo
ſalutari ſuo. Colligit̄ hoc loco re/
ſultans imago et ſimilitudo beatiſ
ſime trinitatis ⁊ approbatoꝝ ſuoꝝ
Spūs archit̄clinꝰ ⁊ iconomꝰ poten
tiā pr̄is ⁊ ꝑmeuītatē retinet. Poꝛ/
ro filij ſapientia relucet in vigoꝛe

animi perceptiuo. Motiuitas vero
ſancti ſpūs in animi vi motiua pñ/
taṫ. Et qm̄ i paucioꝛibꝰ via magis
patet ↄſtituamꝰ totā domū micro/
coſmi ſeu minoꝛis mundi in coꝛde
ꝑſidētis in domo. Dicamꝰ animū
et animā virū et vxoꝛē. ſponſum et
ſponſā quoꝝ ſepe vox eſt eadē. Si
cut idē eſt nō coꝛpꝰ ſed aīa ⁊ almꝰ
Preficiṫ huic domui et vniuerſe fa
milie cogitationū et affectionū ſpi/
ritꝰ deifoꝛmis vice ſancti ſpūs factꝰ
idem cū eo. Nā q̇ adheret deo vnꝰ
ſpūs eſt. Et hec emphatica nō eſſē/
tialis locutio qua fit vt abſtractū
ponaṫ ꝓ ↄcreto. deꝰ ꝓ diuio. et ꝓ
ſpūali ſpūs vt fiat vehemētioꝛ exp̄ſ
ſio. Supeſt ſermo de triplici modo
ↄiugij myſtici qđ celebraṫ cuꝫ aīo
et aīa iuxta triplex habitaculum in
triclinio domꝰ coꝛdis. Diuerſificaṫ
nempe ↄditio anime ꝓ varietate
habitaculoꝝ coꝛdis. Vnū eſt infi/
mū. aliud mediū. tertiū ſup̄mū. Ani
ma tanq̄ꝫ ancilla eſt in infimo. Ani
ma quaſi ſocia et libera ⁊ cōpar re
ſidet in medio ꝫ aīe in ſup̄mo loca/
te nō dñaṫ. non iūgiṫ animꝰ vir ipi
ſic habitāti tanq̄ꝫ ancille vel ↄpari
ſed vt dñe ſue cuſtos oꝛdinatꝰ ⁊ in
ſolatiū datꝰ. Ego maria talis da/
ta ſū in ſponſā virginali meo viro
iuſto Joſeph. Nō vt me hūiliaret.
non vt parerē ex eo. ꝫ vt cuſtos et
teſtis et nutritiꝰ ſedulꝰ eſſet. Pepit
eliſabeth vxoꝛ libera. quanq̄ꝫ ſteri
lis ex viro zacharia tanq̄ꝫ i medio
cenaculo. Pepererūt ancille Jacob
ꝑ miniſteriū bala et zelpha ꝓlem
in inferioꝛi cenaculo cū liberarum
lye ⁊ rachel filijs numēatā. Loquēs
introduciṫ aīa in canticis cāticoꝝ.
dū reſidet in ſupioꝛi cenaculo duz
vult eſſe vēbigena nō ex virili ſemi
ne naturalis animi. ꝫ myſtico ſpira
mine ſolꝰ ſpūſſancti q̇ eſt ſpūs ver
bi diui. Vox eiꝰ ē. Oſculeṫ me oſclo
oꝛis ſui. Et paulo poſt. Indica m̄
q̄ diligit aīa mea. vbi paſcas vbi
cubes in meridie. nō q̄rit infimū. nō
mediū ꝫ ſup̄mū in meridie eterni/
tatis cubiculū vbi et cenaculuꝫ eſt
refectionis cibi q̇ nō perit. locꝰ pa
ſcue vbi nihil deerit. Erat aīa mea
ſm melioꝛē ſui poꝛtionē q̄ ab emi/
nentia mens diciṫ ↄcluſa in hoc ſu
pioꝛi cenaculo qn̄ fec̄ mihi magna
q̇ potēs eſt. Cōplacet dñe deꝰ meꝰ
rex vniuerſe creature tue. Cōplacꝫ
recoꝛdari et conferre in toto coꝛde
meo ſupꝛa. ſub. et in medio. qualia
quāta qꝫ fuerūt magna q̄ fecit mi/
hi magnificatꝰ vehemenṫ et glorio
ſe. Miſſus eſt angelꝰ tuꝰ gabꝛiel in
ciuitatē galilee. q̇ tranſmigratio. q̄
volubilis. q̇ rota ꝑ interp̄tationem
ſignificaṫ ꝓpter volubilem ad iuſſa
tua ꝓmptitudinē. Poꝛro nomē ci/
uitatis ab vnitate quaſi ciuiū vni/
tas Nazareth aūt a floꝛitione nun
cupaṫ. Jure quidē qꝛ flos campi in
ip̄a nutritꝰ eſt. Eram deſponſata
viro. vere ſic dicto a viribꝰ et virtu
te. vē nōiato Joſeph ab augmēto.
vere de domo dauid a nobilitate
et manſuetudine. erat virgini mihi

nomē maria. Nō eram a viro cog
nita vel ɔgnoſcenda. Uotū obſta
bat. ſimul et ordo diuine ſapientie
ɔſtitut' ab eterno Salutauit ingreſ
ſus angelus ad me ſolitariā. clauſo
litterali et ſpirituali cubicl'o. Dixit
Aue gr̄a plena dn̄s tecū. Colloca
ueraz ad hoſtiū cuiuſlibet cenaculi
prudentē. p hoſtiaria cognitionem
Hec vt audiuit angelicā ſalutatio
nē ſtetit et cogitabat ſecū et mecuz
qualis eſſet illa ſalutatio. non erat
preceps ei' ɔſiliū. nō ſubit' ad quē/
libet ingredientē et blandientē ap/
plauſus. me turbatā ɔſolat' eſt an/
gelus. me nomine meo vocās. Ne
timeas inq̄t maria. inueniſti gr̄am
apud deū. Gr̄as deo ꝙ inueni. q̄a
inueni quē multū diu qȝ queſiuerā.
ꝑmiſit me ɔcepturā paritur̄ā qȝ fi
liū Jh̄m nōie. q̄ eſſet magn' et fili/
us altiſſimi vocaret̄ Promiſit datu
rū illi dc̄ū. ſedem Dauid pr̄is eius
ꝑmiſit qr regnaret i domo Jacob
in eternū et regni eius nō eſſȝ finis
Erat itaqȝ regnū illud nō terrenū.
qđ vtiqȝ. finit̄. ȝ celeſte. Fallunt̄ er/
go iudei meſſyā expectātes. neſcio
quē tpaliter apud eos regnaturū
cū potentia pompa qȝ ſeculari. cuz
de pauptate regnaturi meſſye. de
paſſione et abiectione ſua ꝓphecie
om̄es ad tp̄a meſſye reſpicietes im
plete ſint Queſiui modū ab angelo
docuit et exēplū elizabeth ɔgnate
ſterił induxit. Cōſeſi dicēs. Ecce an
cilla dn̄i. fiat m̄ ſ̄m verbū tuū. Jūxi
cū hūilitate nature magnanimita/

tē fidei et gr̄e. Cōcepi mox filiū al/
tiſſimi. Mulier a ſexu nō corruptōe
ſic dicta. virū mox circūdedi qr to/
tū in v̄tute pfectū. Predixerat hoc
Jeremias. Faciet nouū dn̄s ſup ter/
rā. mulier circūdabit virū. Fuit hec
ɔceptio mirabilis in infimo cenacu
lo aīe mee. imo ſub ea. i parte vege
tatiua nutritia et generatiua. Hāc
humilitatē ancille ſue reſpexit i car
ne mea de' Nā maſce feminea. q̄o
hūili'. Mirabat̄ olim ⁊ nūc letabit̄
⁊ letata cantabit deo ſalutari meo
oīs ecc̄ia ſcōꝝ. Tu ad liberādū ſuſ
ceptur' hominē nō horruiſti virgi
nis vteꝝ. Beata ꝓſus et dignati
ua ſuſceptio. vn̄ me mr̄ez dei. mr̄ez
gr̄e. mr̄ez mīe. me beatā deniqȝ di/
cēt om̄es generatōes. vn̄ collauda
būt ꝙ extollēs q̄dāz mulier de tur
ba vocē dixit. Beat' venter qui te
portauit ⁊ vbera q̄ ſuxiſti. Sed nō
horruit plane. Cōceptio nēpe ꝑus
effecta eſt in ſupiori cenaculo cor/
dis p virtutē gr̄e ſeminalis q̄ v̄gi/
nalē aīe mee porciunculaz eleuauit
diuinit' vt eſſem mater verbi p di/
gnatiuā ſuſceptionē. ꝑus. in mente
q̄ȝ in carne. Tūc tenebre ɔgnitōis
n̄re moralis lucē nō tā ɔphendert
q̄ȝ apphēderūt. Nihil em̄ aliud ab
ip̄o. plene ɔprehēdit ip̄m in īo ip̄m
Tūc dedit om̄ib' quotq̄t recepert̄
eū ptātē filios dei fiēi his q̄ credūt
in nōie ei'. dum nos diuinitatis ſue
participes eē tribuit Felix o Jobs
generis n̄ri lux et dec'. felix q̄ miſſ'
es a dō vt teſtimoniū phiberes de

lumine: et de his q̄ ad dexterā al/
taris incenſi. q̄ orāte vniuerſo pplo
q̄ p gabrielē. que cū pphetatiōe fu
turi meriti. que cū ſilitudine ad he/
lyā repromiſſa ſunt fuit celebrata.
Grata mihi erit recordatio tpis il
li⁹ qn̄ de nazareth licentia recepta
a virginali ſponſo. a iuſto Joſeph
abij in montana cū feſtinatōe. Jn/
traui i domū zacharie ſalutaui eli
ſabeth. exclamauit ſalutata. Et vn̄
hoc mihi vt veniat mater dn̄i mei
ad me? Cauſā addidit cognitōnis
exultatōez infātis in vtero. Subie
cit. beata q̄ credidiſti. qm̄ pficient
ea q̄ dicta ſūt tibi a dn̄o Magnifici
nēpe pprietas eſt dſūmare qđ ince
pit. et certe dei pfecta ſt opa. Sub
didi protin⁹. ipm ore pprio qđ diu
mēte ꝑus tractauerā canticū nouū
in iubilo. Magnificat aia mea dn̄z.
Et exulta. ſpūs me⁹ in deo ſa. meo.
Mouebat ſpūſanct⁹. ſpūs bn̄dicti
fruct⁹ ventris mei totū cor meū. vt
in aia et in ſpū cū exultatōe magni
ficaret dn̄m. Dederat iā cognoſcē
poſteriorē decurſū p oēs geneātio
nes ſeculoꝝ. quātū iudicauit talis
fili⁹ illuſtrare talē matrē p bn̄placi
to volūtatis ſue. Hinc iſta ꝑnunci
atio pphetica. Ecce em̄ ex hoc bea
tā me dicēt oēs generatōes. Jun/
gunt alie poſtmodū in heracordo
pſalterij de mia dei. in pgenie ⁊ p
genies cū reliquis. Ptuēo delectat
plurimū oferre in corde meo ſuper
iſtis nōib⁹ dn̄m ⁊ đo ſalutari meo
Eſtimauerūt pſcrutatores ſeculi ꝙ
pter relationē actualē ad creatu/
ras de⁹ ab eterno dict⁹ fuerat dn̄s
Sz ſi vniuerſa creatura ouemret i
vnū. poſſet exꝑmere vocē ſupplicez
pr̄is mei dauid. Conſerua me dn̄e
dixi dn̄o. de⁹ me⁹ es tu qm̄ bonoꝝ
meoꝝ nō eges. De⁹ itaqꝫ ſicut fuit
ab eterno ſine creaturis de⁹ Jta di
ci pt̄ fuiſſe dn̄s nō p actualē ſed p
aptitudinalē creaturaꝝ poſſibiliuz
ad ſe relationē. De⁹ em̄ pleniſſimo
et liberrimo iure dn̄at ſue creature
ſiue ſit ſiue nō ſit Pōt em̄ ſi vult edu
cē in eſſe nō exiſtētes. et rurſus eas
in nihilū redigē q̄ iā exiſtūt. cui nul
la pt̄ creatura dicē. Cur ita facis?
Qualis eſſz hec in dn̄o maieſtas. i.
magnitudis ſtat⁹ ſi ad ſui magnitu
dinē de⁹ creaturis exiſtentib⁹ indi/
geret? Vidit aia mea i arce poſita.
dom⁹ cordis mei. magnificū nimis
et immenſū dominiū dn̄i dei. Ceci/
nit idcirco p iubilū Magnificat aia
mea dn̄m. Excitauerā p pſalmiſte
vocē crebri⁹ eā. Bn̄dic aia mea do
minū. et oia q̄ intra me ſūt nōi ſcō
ei⁹. qꝛ ſanctū nomē ei⁹. Cōſideābā
qꝛ nihil accreuerat ſibi. ẞ creaturi.
ex eaꝝ pductiōe Nulla eſt apud eū
trāſmutatio neqꝫ viciſſitudis obū
bratio. Sp eſt q̄ eſt. ſp q̄ potēs eſt.
Et hoc eſt ꝑmū ſanctū nomē eius.
Qui ē inq̄t miſit me ad vos. Addi
dit ſpūs me⁹. Exultare poterat p
om̄i laude. ſatis eſt deū nōiare deū
qm̄ mai⁹ eo cogitari non pt̄. Addi
dit ad exꝑſſionē vſitatiſſimo more
toti⁹ ſcꝑture maxime pſalmoꝝ. Jn
deo ſalutari meo. Prolixus nimis
eſſet ſermo ſi myſteriū otētū in ver

bis iſtis dño deo ſalutari meo. q̄re
ret exp̄mere. Myſteriū ſiq̄dez beatiſ
ſime trinitatis cū app̄op̄atis pſo/
nap̄ ɔtinet̄ his terminis. dñs deus
ſalutaris me⁹ ſimul et habitudo cre
ature intellectualis ad ip̄az trinita
tē. Capax em̄ ei⁹ eſt ſola. et p beati/
tudinē p̄ticeps ip̄i⁹. i. pfecte capax
eſſe p̄t. Spectat dñs ad potentiaz
adiutiuā actu vel aptitudine. Spe
ctat de⁹ ad ſapientiā p̄uiſiuā. Spe
ctat ſalutaris et me⁹ ad bonitatez
reductiuā. Compat̄ oīs creatura
quātūcūq̄ȝ tenuis entitatis ad iſta
tria vñ ſortit̄ vnitatē veritatē ⁊ bo
nitatē aliquā. ſuo modo p analogi
am ad p̄mū ens. vnū. verū. bonum
Sortit̄. modū. ſpēz et ordinē. Sor
tit̄ deniq̄ȝ menſurā numeꝝ et pon/
d⁹. Reddant̄ ſingula ſingulis. Por
ro creatura intellectualis longe al/
tiori et diuiniori p̄ximiori q̄ȝ digni
tate potentiā ſapiaz et beniuolētiā
diuinas imitat̄. Dicebat̄ nūc ratio
q̄ꝛ triū iſtoꝝ capax eſt. Et q̄uo ca/
pax? Certe p memoriā. ɔgnitionez
et amorē. Deniq̄ȝ p influentiā gra/
tuitā pfecte capax. hoc ē particeps
eſſe p̄t. Nulla ſiq̄dez alia creatura
ɔpat̄ ad deū ſicut ad obiectū cog
noſcibile. amabile et memorabile p̄
ter intellectualē. Sola igit̄ ſcit ⁊ p̄t
ſi vult magnificaē creatorē omniū
vt dñm ſuū. vt deū ſuū. vt ſalutare
ſuū. et ita ſuū vt ſemel habitum ⁊
poſſeſſū nunq̄ȝ pdē poſſit inuita.
Fuit in me ſpecialis rō cur appella/
ret̄ ſalutaris me⁹ q̄d eſt Jhs me⁹.
xp̄e maternalē p̄rogatiuā. ſm̄ quā
voluit etiā dici fili⁹ me⁹ imo ⁊ ſubdi
t⁹ eſſe me⁹. O de⁹ altiſſime q̄s q̄lis
quāta maieſtas quāte humilitati?
Sȝ minuit admirationez dū venit
ad pc̄tores ſeru⁹ eſſe. opprobriū ho
minū et abiectio pleb̄ vſq̄ȝ ad mor
tē crucis. Dat̄ hic documētū q̄tin⁹
ad hec nōia. dñs deus me⁹. aīa vel
ſpūs ſp aſſurgat in timorē ſanctuz
xp̄e maieſtatis dominiū. In hono
rē piū xp̄e ſapie dec⁹ eximiū q̄ ſua
dignitate trahit et allicit. Deniq̄ȝ i
amorē ſincerū xp̄e poſſeſſionis bn̄
ficiū. Etem̄ pl⁹ amam⁹ q̄ nr̄a ſunt.
Nomē xp̄o ſalutaris et ſalutis ɔple
ctit̄ hec tria. q̄ꝛ replet indigentiam
iraſcibilis q̄ tēdit in arduū. rōnalis
q̄ tendit in honeſtū pulcrū et verū.
necnō ɔcupiſcibilis q̄ ſe iūgit ⁊ in/
timat ad bonū ɔſūmatiuū et vniti
uū. vmbris dēlictis quo fit vt tur/
piora iudicet et horreat recta rō q̄
magis eā ab honeſtatis nobilita/
te et libertatis ſede deĳciūt ſic luxu
ria et gula. Pulcerrima p̄inde xp̄gi
nitas nūcupat̄. Trahit̄ hec altiſſi/
ma et p̄ſus iugit̄ rumināda ɔſide
ratio ex ip̄is nature p̄prietatibus.
Natura q̄ppe filia dei p̄rēz imitat̄.
Cōcluſerūt ph̄i cultores ſui q̄ non
p̄t inueniri niſi triplex rō boni. vtil
ſcȝ delectabilis ⁊ honeſti. Rurſum
triplex hec rō tō nō repit̄ i alĳs q̄ȝ
intellectualib⁹ creaturl. et hoc aduē
terūt pauci nimis. Creature inaīa/
te tendūt in ſolū ɔueniēs eis et vti
le abſq̄ȝ delectabili. ſ. ad loca ſua p

ꝯſeruatione vel ad actiones ꝓ ſui
multiplicatõe ne ſpẽs deficiat. Cre
ature ſenſitiue tendũt vltra bonuꝫ
ſuũ vtile ad delectabile ſed nõ ad
honeſtũ. Creature intellectuales tẽ
dũt ſub hac rõe triplici ad obiecta
ſua maxie ad honeſtũ. Vex ſi qdeꝫ
ſi recte ſũt. aut ſolũ apparẽs ſi ꝑuer
ſe. Eſt eñ ſingularis et eminẽs ꝓpri
etas aie rõnalis vt appetentiſſima
ſit honeſtatis. Sũt in aialib⁹ et aui
b⁹ ꝗbuſdã qdaꝫ ſimulacra ꝯcupiti
honoris. qꝛ pugnãt vt vincãt. ꝫ ra
dix eſt nõ honeſtũ bonũ ꝫ vtile. vt
ꝓ nidis. vel delicioſũ ꝓ cibis et ꝓ/
lificatõe. Siĉr et brutalib⁹ hõib⁹ ꝗ
ꝯꝑati ſũt iumentis inſipiẽtib⁹ ꝗb⁹
nõ eſt intellect⁹. Nõne magnificus.
nõne potẽs dñs. ſic magnificãs et
extollens aiaꝫ et ſpm̃ rõnalẽ. ſic ꝑ
hoc triplex bonũ replẽs. ſi nõ ĩple
uerit om̃e in bonis deſideriũ ſcꝫ ꝗ
repletio beatitudinis eſt cõſũmate
fũdamẽtũ. Magnificate igit̃ mecũ
dñm o filij hoim et exaltem⁹ nomẽ
ei⁹ in id ipm. Canãt oẽs et dicant
ſinguli mecũ. Magnificat aia mea
dñm. Itaqꝫ bonũ eſt ꝯfiteri dño ꝛ
pſallẽ nõi tuo altiſſime In decacor
do pſalterio cũ cantico in cithara.
Omĩpotẽs pr̃ tu⁹ o ſpũalis aia ꝗ
poſſidet fecit et creauit te noluit te
derelinquẽ ſine muſica delectatiõe.
Voluit in ꝑmis te in cãticis exerce
ri. Nutriũt hec amorẽ ſanctũ. qꝛ ſpi
ritũ exhilarãt. delectãt mentẽ et le/
tificãt. oblectãt aiaꝫ. Totũ ꝓinde
cordis tricliniũ. gaudio replent in

voce exultatõis et ſaluti. Cõpletur
ille decacordi pſalterij dauid pr̃is
mei finis in vnũ. Ois ſpũs laudet
dñm. Spũs vt dixim⁹ eſt architri/
clin⁹ cordis. ꝑnceps cordis Icono
mus dom⁹ ſue vocat̃ ex nature ſue
ꝓprietate liberꝝ arbitriũ aut ſpũs
liber arbitrio. Cõſurgit ptãs ei⁹.
ex aio et aia. viro et vxore. modis
expoſitis. Nõ eñ eſſet ſpũs liber ſi
ſola ſibi ptãs eſſꝫ ꝑceptiua. nõ etiã
motiua. Neqꝫ ſi ptãteꝫ habẽt mo/
uẽdi ſe nõ etiã ꝯgnoſcẽdi ſe. ſpũs li
bertate pollẽt. Et qm̃ ptãs vtraqꝫ
ſibi ꝯuenit facultas a facilitate dr̃
illa ptãs. Sic eñ duo ſimul ꝯueniẽ
tes ad tractũ nauis facultatẽ ſorti
unt̃. quã nõ hꝫ quiſqꝫ ꝑ ſe ſumpt⁹.
Sic ad ſcribendũ ꝯcurrũt ocul⁹ vi
ſione ſua dirigẽs. et man⁹ digitorũ
motu ſcribẽs. alioqn nõ eſſet facul
tas. hoc eſt facilitas in formatõne
lr̃aꝝ hoc plane cognito memorit̃
qꝫ retento fiat adaptatio finalis.
qũo ꝯcordat pſalteriũ cũ cãtico et
cithara. Dicat igit̃ ipẽ ſpũs. Exur
ge glĩa mea. exurge pſalteriũ et ci/
thara. Sonet pſalteriũ ab alto. fi/
diculas hꝫ ex auro vel auricalco.
Dat ſpũs deiformis aio et aie dũ
reſidẽt in excelſo cordis habitacl̃o
tanqꝫ in arce ſyon ꝗ eſt apex men/
tis. Dat inqꝫ pſalteriũ. dat idẽ ſpi
rit⁹ aio et aie dũ manent in infimo
tabernaculo citharaꝫ. ꝗ ex imo ſo/
nat. ꝗ ex corio deſiccato et tenſo cũ
cordulis neruoꝝ tortis cõtexta eſt
i ſignũ mortificate carnis. Subinde

canticum ꝯmemoratū inter pſalte
riū et citharaȝ dat ſpūs aīo et aīe.
ſponſo et ſponſe. dū mediū locum
myſtici cordis tenēt. In pͥmo ſola
eternitas. In ſcḋo euiternitas. In
tertio materialitas inſpicit̄. Veni/
et etas qñ ꝑtrāſibūt plurimi ⁊ mul
tiplex erit ſcia. qñ ſapia abſcōdita
in myſterio copioſi⁹ eluceſcet. Mul
ta em̄ habeo ſuꝑ iſtis dicere q̄ mō
portare nō pt̄ vnuſq̄ſqȝ. Exurgat
cū diluculo ſpūs exhilarat⁹ ex pſal
terio decacordo cū cātico in citha
ra. Exurgat in gloria ſua. exurgat
diluculo. dū aurora lucis ꝑ grām
rutilat. dum hyems infidelitatis
trāſijt. imber carnalis ſenſus abijt
et receſſit trahēs deorſū. lumēqȝ cō
glutinās flores ſanctoꝝ deſiderio
rū pulcerrimi et vernātes apparue
rūt in terra q̄ ꝑus mortis et aliena
facta eſt vite et nr̄a. Tp̄s putatio
nis palmitū min⁹ vtilium aduenit.
Vox turturis caſti gemit⁹ ſuauis
qȝ planct⁹ audita eſt in terra nr̄a q̄
a vicijs dēlicta deſerta eſt. ȝ virtuti
b⁹ ſpecioſa pingueſcens et vberri/
ma fic⁹. q̄ ſicut vitis et oliua noluit
deſerere dulcedinē ſui fruct⁹ vt re/
gnaret int̄ ſterilia ligna ſeculi. ꝓtu
lit groſſos ſuos. vinee florentes ſb̄
vnica vite q̄ eſt eterna ſapia. et ſub
agricola pr̄e odorē dederūt. bonis
in vitam. ȝ malis eſt odor mortis.
Quid ſupeſt niſi vt vox ſpūs dei/
formis imaginē hn̄s dilecti nūc au
diat̄ et dicat ad aīaȝ quocūqȝ fue/
rit habitaculo collocata. Surge ꝓ
pera amica mea immaculata mea.
et veni colūba mea. Columba ꝓut
manet in inferiori. Immaculata ꝓ/
ut tenet ſupi⁹. Amica ꝓut reſidet i
medio. Audiat̄ ſequēs exhortatio
Oñde m̄i faciē tuā. Sonet vox tua i
aurib⁹ meis. Vox em̄ tua dulcis ⁊
Facies tua decora. Quidni reſpon
deat amica delicijs plena. Dilect⁹
me⁹ mihi ſuauis ē pulcer ⁊ decor⁹.
et ego illi. qꝛ delicie ſue eſſe cū filijs
hoim. Nā ſi delectabit̄ de⁹ in opib⁹
ſuis. quāto putād⁹ eſt ampli⁹ dele/
ctari i hūana natura quā poſſidet
in filiā et heredē gratiſſimā quā fe
cit in imagine pulcerrimā. quā cre/
auit in facultate liberi arbitrij ſub
ſe potētiſſimā. Siq̄dez ex ip̄o crea
ta eſt in eſſentia immortalis ꝑ ip̄m
facta ſeu formata eſt vigore ꝑcepti
ue intellectualis. in ip̄o poſſeſſa eſt
in vi affectiua ſeu dilectiua. dū ad
ſuū principiū redit circularit̄ ꝑfecti
bilis. Laudauit i pſalterio aīa mea
dn̄m ſub duplici cordula. Prima in
exultatōe ſpūs In deo ſalutari meo
Rapta q̄ppe ſū in cordis arcē. etiā
in ſpū. imo et extra ſpm̄. Exemplo
regine Saba que ad aſpectū ſapie
ſalomonis in ordinatis opib⁹ ſuis
nō habebat vltra ſpm̄. Et certe pl⁹
q̄ȝ ſalomon hic Pſallit hinc ꝓpheta
Dauid pr̄ me⁹. Quā magnificata
ſūt opa tua dn̄e. Oia in ſapia feci/
ſti. Impleta eſt t̄ra poſſ. t. imo ele/
uata ē magnificētia tua ſuꝑ celos
et terrā. Hic eſt in cui⁹ ſalutari defi
cit aia mea dn̄e de⁹ me⁹. Oculi mei

defecerūt in ſalutare tuū Mirabilis ꝓſus ꝫ felix hec defectio. Laudauit in cithara aīa mea dn̄m. magnificās eū. qꝛ reſpexit hūilitatē ancille ſue mortalitatē ī me ſuſcipiēs nature. Laudauit in cantico aīa mea dn̄m ꝑ vniuēſos modulos q̄ ſequūtur in hexacordo. Gr̄a cū eliſabeth q̄ dei ſaturitas interꝑtat᷑. ſic̄ et zacharias dei memoria. Hec de filiab⁹ Aaron ī lege ꝓphetꝫ. et pſalmis eruditiſſima vetus mulier et noua mr̄. Sꝫ in antiq̄s eſt ſapia maxime dū part⁹ Jo̅bis. i. boni opis ī quo gr̄a comitatur. Laudauit hec eliſabeth dn̄m exclamās voce magna ī cātico oris. Senſerat em̄ ex Jo̅bis ꝑ gaudio et exultatōe dn̄i p̄ntiā in me cāticū incepit a me. Bn̄dicta tu in mu. et bn̄d̄. fru. vē. tui Et vn̄ hoc mihi vt veniat mr̄ dn̄i mei ad me? Erat zacharias ſapiētiſſim⁹ qꝛ ſacerdos dei altiſſimi. ꝑdiderat ꝓ ſigno vſū vocis. quem nata vox clamātis dei poſtmodū mox vt nomē ſcꝑſit, reſtituit. Cōtuleram⁹ plima ſpacio menſiū triū. eliſabeth ⁊ ego v̾bis. illi nutib⁹ et ſignis Pro tin⁹ vt ſolutū eſt vinculū lingue ei⁹. collaudauit dn̄m diluculo naſcētis aurore ꝑ gr̄az roriflue. Canticū ei⁹ fuit ſub triplici tetracordo et perſonuit ter nomē ſalutꝫ. Et q̄d ſal⁹ niſi Jh̄s. Et q̄d ſal⁹. niſi virt⁹ replēs totā indigentiā ſui paſſi? Quid hec ſalutaris repletio in hōib⁹ niſi btificatō? Quid hec beatificatio. niſi bn̄dicta viſitatio? De qua Job Et viſitatō tua cuſtodiuit ſpm̄ meū. Bn̄dictus igit᷑ dn̄s de⁹ qꝛ viſi. ⁊ fe. r. pl. ſu. Et exaltauit cornu ſalutꝫ. nob. Sꝫ vbi exaltauit cornu ſalutꝫ. hoc eſt potentiā ſalutarē? Subdit In domo dauid pueri ſui. Poſſē ꝑ ſingulos modulos decordare triplex hoc tetracordū zacharie in. xij. v̾ſiculis cum meo pſalterio decacordo. Dixit ſalutē a dn̄o factā ī domo dauid pueri ſui. Sic̄ locut⁹ ē ꝑ os ſcōꝝ ꝛc. Cōſonat vltimis pſalterij mei v̾ſiculis Suſcepit iſrael pu. ſu. Sic̄ lo. eſt ad pa. nr̄os. Dixit ſalutem ex inimicis futurā et plebē hūilē deo ſeruiturā In ſāctitate et iuſtitia corā ipō Totā hanc ſniaz meum ꝑſonuit hexacordū. Colloquēs et alloquēs puerū cū q̄ iā erat man⁹ dn̄i. Preibis inq̇t. añ faciē dn̄i. ad dandā ſciaz. nō ǭlecūq̄ꝫ. ꝫ ſalutis. ecce tertio iaꝫ dicta ſal⁹. Inde ē ꝙ reuelauit angelus cariſſimo v̾ginali et iuſto viro meo Joſeph de bn̄dicto Jh̄u ſācto meo. vocabis nomē ei⁹ Jh̄m Cauſā addidit. Jpe em̄ ſaluū faciet populū ſuū a pccīs eoꝝ Pretereundū nunq̄d ē cāticū angeloꝝ? Jmo magis eo ꝯmemorādū. q̄ ſubito facta ē cū angelo multitudo militie celeſtis q̇ chorū ducens. Premiſit hic chor⁹ caſtroꝝ pſalteriū inchoās a ſūmo. Glia in excelſis deo. Junxit citharā cū pſalterio. Et in ter. pax ho. bo. volūtatꝫ. Vox ipoꝝ laudātiū deū nōne cāticū ē? Nōne ſit̾ eſt cāticū in ipa tā multiplici et ſedula paſtoꝝ laude? Reuēſi ſūt glorificātes et laudātes deū. Silem⁹ paſtorales ad lram fiſtulas tympanū et

choꝝ.cordas et organū tibias et
cimbala. Plus anagogia nos dele
ctat nec incōmemorat⁹ abibis O
ſymeon.iuſte.pie.lōganimis.timo/
rate. Tu veniēs i ſpū i tēplū dū in/
ducēm⁹ ego et pr̄ ei⁹ pueꝝ iħm cū
oblatōnib⁹ hoſtiaꝝ.cū redēptione
q̄nq3 ſycloꝝ. Tu pueꝝ i vlnas ſuſ
cipiēs.⁊ gr̄as agēs cecinisti Nunc
dimit.ſer.t.d.ſ.v̄.t.in pa.q2 vide.ꝛc
Sufficē potuerat.p ſūma laudis ⁊
glie v̄bū h̄ ſatis vnicū exp̄ſſiſti Lu
mē ad reuelatōez gentiū. Cōtuliſti
mecū de ſuſceptōe iſrael pueri ſui.
vocās ipm̄ ſalutare. gloriā plebis
ſue iſrael. Exhilareſce nūc rex ⁊ pr̄
me⁹ dauid pſaltes dn̄i. Cōpleri ſen
tis et intelligis.exhortatiōes tuas
totiēs i pſalmis poſitas iteꝝ iterū
q3 repetitas. Cātate dn̄o cant.no.
Exurge gl̄a mea exūge pſal.⁊ cith̄
exurgā dilucl̄o. Hz aliq̄d diluculū
iſtud myſterij.etiā intellectū lr̄alıt̄.
Dixit Dauid alio loco me ſignifi/
cās Sācitificauit tabnaculū ſuū al
tiſſim⁹. Adiuuabit eā de⁹ mane dilu
culo Dedit ⁊ titulū pſalmo illi cui⁹
initiū fuit v̄bū i cruce filij mei De⁹
de⁹ me⁹ vt q̄d me dēliquiſti. Dedit
inq̄3 titulū p ſuſceptōe matutina.
Petit in cātic.ſpōſa.ſponſū. Mane
ſurgam⁹ ad vineas qn̄ .ſ. aſpiret di
es eternitatl.et inclinēt vmbre mortl.
h⁹ Rurſus int̄ tot opa dei fc̄a ōme
moratio ſpālis ē p ꝓphetā diluculi
Tu fabricat⁹ es inq̄t aurorā ⁊ ſolē
Et ſane.q̄d aurora pulcri⁹.q̄d iocū
di⁹.q̄d ſalubri⁹! Ad hōies venit in
ſuſceptiōe matutina ros luc.ros re
frigerās.ros fecūdās Rorat dſup
iuxta votū ꝓphete. Rorate celi de/
ſup. Inde dn̄s ait. Ego ros ⁊ iſrael
q̄i liliū germinabit. hoc rore ꝑfuſa
ꝯcepi ſacietatis fructū. h̄ rore mēs
impleta inſtar teſte oui rore pleni
trahit̄ a radijs ſolis in excelſū. Ci/
thariſāt i aurore diluculo. pſallunt
iubilant alacrit̄ volucres ſpūales.
Sūt exultatōes dei in gutture eoꝝ
q̄b⁹ excitat⁹ ois ſpūs exurgit dilu
culo laudare dn̄m. Cauſat hec oia
ſol oriēs nōdū viſus. Sol i q̄ poſu
it dn̄s tabnaculū ſuū q2 nihil i reb⁹
ſēſu ꝑceptibilib⁹ efficaci⁹ manudu
cit ad deū et inſenſibili ꝯpat̄. Sunt
iſta i ſole.lux.vigor.fulgor.feruor.
ſub ſyllab explicata ſeptē. Lux emi
nent̄ ꝯtinet hec tria q̄ ſunt ꝓprieta/
tes ei⁹.vigor.fulgor.feruor. Vigor
(q̄i fecund⁹ plena luce) ꝯtinet emi
nent̄ fulgorē. Vigor ⁊ fulgor cōti/
nēt eminent̄ feruorez et ibi ſtat⁹ cū
circulo q̄dam. Fulgor et feruor re/
deūt ad vigorē eſſētiali luce plenū
ſeu fecūdū velut ad parētē. Cōfor
mit̄ in dinis.eſſētia dina cōis trib⁹
pſonis.ꝯtinet eminēt̄ ipas cū omi
b⁹ pfcōib⁹ ſimplicit̄.nō tn̄ formalit̄
etiā ſm ponētes i dinis formales
pfectōes. Pr̄ fontalis ē plenitudo
dine eſſētie potēs generare filiū.ſic
vigor lucis fulgorē ſuū. Pr̄ et fili⁹
ſūt ſufficiēs p̄ncipiū ſpūſſācti. ſicut
vigor et fulgor ſūt p̄ncipiū feruorl.
et ibi ſtat⁹ q2 fili⁹ p acceptā vim ſpi
ratiuā reddit ſe et ſpm̄ſanctū patri
Trāſeam⁹ ad imaginē ſpūs hūani
dicam⁹ ipm̄ eſſe lucē ſic vere eſt lux

Et eo pfectioꝛ quo meminit. intelli git. et diligit. ſe qꝫ ſup ſe reflectit. q̄a ſe pcipit. qꝛ ſe mouet dū pcipit. et pcipit dū ſe mouet circūinceſſione mirabili. Eſſētia ſpūs ꝯtinet eminēter vigoꝛē memoꝛie fecūde. ⁊ h̄ ꝯtinet eminenter fulgoꝛē intelligentie. Duo āt hec vigoꝛ memoꝛie et fulgoꝛ intelligētie ꝯtinent euidenť feruoꝛē amicicie. et hic eſt ſtat⁹. qꝛ reflexio fit ad fōtale pncipiū dūmō redit finis ad pncipiū p mediū. qꝛ ſi linee tres recte ſūt q̄libet de puncto ad pūctum ſm oꝛiginē reſultat triangul⁹ intelligibiľ. Sꝫ qꝛ finis redit ad ſuū pncipiū p mediū. ncc̄e ē intelligi ſperā aut circulū. Qui pōt puro viuaci et irreuerberato ſpūs oculo ꝯſiderare q̄ dixim⁹ de architriclino vel iconomo coꝛdis nr̄i poterit i ſe et p ſe tanq̄ꝫ i ſpeculo et p ſpeculū ꝯgnoſcē ſe in ſe. Et p ſe poterit ꝯñter rapi a ſe et ſup ſe ad ſapiētiā d̄inaꝫ q̄ p ignoꝛātiā ꝯgnita eſt ſm vnionē ſup mētē. Ex ſi defic̄ in multis fidelib⁹ hec ſapia. ſola fides ſpes et caritas ſufficiūt in gr̄e eſſētia radicate. et i ea ꝟtualiť. imo ſupeminenť repoſite etſi nō foꝛmaliť. Opꝫtet em̄ i om̄ib⁹ ſic fieri vt oīa participēt vno et ad vnū ꝯgregēť ſm varios oꝛdines vſqꝫ ad monadē d̄ine eſſētie q̄ fontaliť eſt in pr̄e. Sic potētie aīe ad ei⁹ eſſentiā. Sic habit⁹ oēs ꝟtutū. donoꝝ ⁊ btitudinū ad vnā gr̄aꝫ referūť. Deniqꝫ ſi ꝯtētio de tot diſtinctionib⁹ ſm foꝛmas metaphiſicales ſit rōnalis et quātū rōnalis ſeu min⁹ nc̄cia. magis ex hoc ptꝫ ſi diſtinctio p relatōnes in d̄inis ſit maxīa q̄lis p abſoluta fingeť. Colligiť altēa ſilitudo. lucis ſolis ad lucē ſpūs. Lux ſe diffūdit p mediū nō impeditū ſm totā ſperā ſue actiuitatꝭ. Manet tñ i ſe iugiter ſuus vigoꝛ fulgoꝛ et feruoꝛ. Diuin⁹ ſpūs ſtabilis ſp in ſe diffūdit ſe p oēs creaturas q̄i cētꝝ oim p illapſū ſm eſſentiā pñtiā et potētiā. Nihilomin⁹ ambit et pꝛeambit creaturas vniuerſas q̄i circūferentia. Rurſus ad rem nr̄aꝫ ſpūs hōis tot⁹ ē in coꝛde carnali ſic̄ centrū et⁹ influens et radiās ad totā circūferētiā coꝛdis. Spūs ꝟo nō inde minus ē ambiēs et p̄ambiēs totū coꝛ q̄i circūferētia ei⁹. Qui fixo poſſet hāc et aq̄lino ꝟitatē oculo ſpūs intueri. pfecto faciliꝛ ad oia q̄ dicta ſūt de deo et de ſpū nr̄o pſpectus ſu⁹ eſſꝫ. Sꝫ reuerbēať ꝑpť ꝯiūctionē ad ꝯtinuū et fātaſmata et ad h̄ et nūc donec puritate mētis poſſit ſpūs ad vnitatē ſe colligē et collect⁹ ſtare. Sꝫ o dñe de⁹ q̄s habitat i tabernaculo tuo. Quā hoc paucorū q̄ꝫ hoc pauciſſimoꝝ qđ ſequiť. Aut q̄s requieſcet in mōte ſc̄o tuo. O reqēs. o in pace. o in id ip̄m. Hec ē pax et vnitas. In qua petit dimitti ſymeon in cantico. Venit ad hoc oꝛiens ex alto dirigē pedes nr̄os i viā pacis vt cecinit zacharias. Cō ſonat angelicū melos. dās in terra pacē hōib⁹ bone volūtatis. Deoſilr̄ tangēs in vltimo pſalteriū meū. Suſcepit iſrael pu. ſu. Quid em̄ ſuſceptio niſi ſurſū acceptio ſm nomē

ſuū Et q̄d a deo ſurſū acceptio niſi
ad ſe ſpūalis attractio ſicut vis ma
gnetis trahit ad ſe ferrū. et vniuer
ſalit̄ ois finis finibile ſuū! Omē ap
petibile appetitū ꝓpriū! Hinc phice
enūciauit nō poetice q̄ dic̄ Trahit
ſua quēqꝫ voluptas. Hoc in te fa/
ctū ē o glorioſe teſtis ſtephane qn̄
ↄplēdo omē deſideriū tuū hoc vnū
petiſti. Dn̄e Jhu ſuſcipe ſpm̄ meū.
Hoc tuū inſtar oloris cāticū. para
ta morte ſuauiſſimo gutture ꝓtuli/
ſti. Magnificat aīa mea dn̄z. Quia
fecit mihi magna q̄ potēs eſt. qn̄ q̄
creauit me red̄euit et ſe vniuit i ta/
bernaculo meo. qn̄ noua facta ſūt
oīa in celo et in terra. Quō noua?
Eo nimiꝝ qꝛ eternitati ſūt ↄiuncta
Vidit hoc p̄s. ſepi⁹ incitās ad can
ticoꝝ nouitatē. Cātate dn̄o canti/
cū nouū qꝛ mirabilia fecit. Nunq̄d
non oīm nouitatū ſupeminēs noui
tas q̄ mutauit ſigna. innouauit mi
rabilia qn̄ v̄bū immenſū abbreuia
tū eſt. qn̄ diuina maieſtas ita eſt in
clinata vt accipet ſerui formā. qua/
tin⁹ exaltaret̄ forma ſerui ad diui/
nā! Subdit mirabilē nouitatis rō/
nē dicēs Saluauit ſibi dextēa ei⁹. ⁊
hoc hūiles ad eternitatē exaltādo
Dextera quippe ꝑtinet ad eternita
tē. Hinc eſt illud ſpōſe. Dextēa illi⁹
amplexabit̄ me. Et pſaltes. Tenui
ſti manū dexterā meā et cū gloria
ſuſcepiſti me. qꝛ dextera tua exalta
uit me. Saluationē hāc ſeu ſaluteꝫ
opat⁹ eſt in me q̄ fecit mihi magna
q̄ ſū terra illa de qua veritas orta
eſt. Etenī dn̄s dedit benignitatē et
terra nr̄a dedit fructū ſuū bn̄dictū

dn̄ germinauit ſaluatorē. Itaqꝫ nō
iā mādauit tm̄mō ſalutes Jacob. ſꝫ
opat̄ ſalutē i medio terre Dicit vni
cuiqꝫ. Sal⁹ tua ego ſū qm̄ nō eſt in
alio ſal⁹. Neqꝫ enī datū ē ſub celo
aliud nomē in q̄ opoꝛteat nos ſal/
uos fieri. Tu ꝓptēa o gabriel dum
miſſus es a deo legat⁹ ad ea q̄ ſa
lutis hui⁹ ⁊ pacis erāt a ſalutatōe
cepiſti Aue gr̄a plena dn̄s tecū bn̄
dicta tu in mu. Addidit Eliſabeth
ↄgnata mea. Et bn̄dict⁹ fruct⁹ ven
tris tui. Suppletū ē ꝑ te gabriel no
mē ꝓpriū. dū cogitātī mihi q̄lis eſ/
ſet iſta ſalutatio. Subintuliſti. Ne
timeas maria. inueniſti enī gratiā
apud deū. Termiat aliq̄ꝝ deuotō
Jhs amē. Sal⁹ ſua abſqꝫ mene ſeu
defectu v̄e fiat. hoc ē q̄re. q̄lit̄ ⁊ vn̄
beatā me dicēt oēs genēatōes. qꝛ
btitudinē ſalutarē fec̄ ꝑ me. faciēs
mihi magna q̄ potēs ē ⁊ ſanctū no
mē ei⁹. q̄d dū bn̄ viuim⁹ ſāctificat̄ i
nob̄ Sāctificauit ⁊ i me tabernacu
lū ſuū altiſſim⁹. qꝛ ſanctū nomē ei⁹.
Hoc q̄ꝫ qd̄ natū ē i me ſcm̄. vōbit̄
fili⁹ d̄i ihs magn⁹ ꝑ āgelū et ſāct⁹
ſcōꝝ ꝑ Dan̄. Fidel̄ dn̄s i oib⁹ v̄bis
ſuis. qꝛ oīa opa ei⁹ i fide. et ſanct⁹ i
oib⁹ opib⁹ ſuis. Sanct⁹ ſcs ſcs. do.
de⁹ ſab. Ple. ſ. ce. ⁊. tē. gl. t. Taliter
ↄſpuo mēorit̄ oīa q̄ ſalutifēa ſūt ↄfe
rēs i corde meo Meditās ſū aſſidue
⁊ admirādo deficiēs. q̄nta ſit et q̄l
hec ſalutatio. Ecce ei ex h̄ bea. me
di. omēs gene. ¶ Cōcinet olim mi/
hi ois ecc̄ia ſāctoꝝ ſalutiferꝝ ꝓmēs
illō atqꝫ ↄtiſſimū. Salue regia mie
Et iteꝝ. Salue mr̄ pietati. et toti⁹

trinitatis nobile tricliniū. verbi tñ
incārnati. ſpeciale maieſtati p̄parans
hoſpitiū. Deniqȝ frequēti⁹ Aue ma
ria gr̄a plena dn̄s tecū. Decȝ ꝓfe
cto me mr̄ez ſalutis. ſalutātē nō in/
ſalutatā p̄terire. Debet obſeq̄oſus
amor viciſſitudinē amatōis recip̄e
Debet gr̄a plena cū q̄ dn̄s eſt refū
dē gr̄az ꝓ gr̄a. Debet bn̄dicta bn̄
dictionē. fructifera frēm dn̄a regnū
Illūīata ſimul et illūiatrix ƀm no/
mē meū. debeo cohēdib⁹ meis illu/
minatōez. Dabit poſtremo iƀs ſa
lutē indefectibilē. ad hoc etiā venit
Cōtuli crebro mecū in corde meo
talia. Cōtuli ſimul cū virgineo Jo
ſeph viro meo vocans ip̄m ſic̄ Sa
ra Abraaȝ dn̄m. Quēbat a me inc̄
ſecreta colloq̄a. qūo hec et hec fie/
rent aut facta eſſent. q̄ tandē in me
mō ꝯpleta ſūt. Cōſeruabat memo/
riter in ſimplicitate cordis ſui ſalu/
tationē angelicā. quā acceperat a
me. Siƚr et canticū nouū meū. Cā/
ticū inſup̄ zacharie cū cātico ſyme
onis. Cātabiles ſibi erāt he iubila/
tōes in loco p̄egrinatōis ſue. Hec
cantica ſyon. hec in recordationem
celeſtis ihrl̄ȝ ſolatio ſibi tradita ſ̄c
Et q̄ꝛ doctiſſimā me nouēat i pſal
mis ⁊ cāticis. dicebat aliq̄n Maria
dn̄a mea q̄ꝛ mr̄ dn̄i mei Sonet vox
tua i aurib⁹ meis. Uox em̄ tua dul
cis. Uox v̄o mea q̄ȝ apti⁹ ſonaret
i aurib⁹ ſuis q̄ȝ ꝓpriū canticū Ma
gnificat aīa mea dn̄ȝ. Apparuit tā
dē magna fides ei⁹ dū viſitat⁹ ab
angelo triſte illud iuſſum accepit.
Surge et accipe puer̄ȝ et mr̄ez ei⁹
et fuge i egyptū. Audierat p̄us ab
ip̄o angelo ꝯfortāte ſe. vt me acci/
p̄et i ꝯiugē. Qd̄ em̄ in ea natū eſt.
de ſp̄ūſācto ē Predixerat me filiuȝ
pariturā. Juſſerat vt vōcet nomen
ei⁹ iƀm. Cui⁹ cauſā et d̄initatē ape
riēs inq̄t Jp̄e em̄ ſaluū faciet p̄p̄lm
ſuū a pc̄c̄is eoꝝ. cū delēs iniq̄tates
ſit de⁹ ſol⁹. O q̄ȝ diſſilis hec p̄nūcia
tio videri poterat ad iſtā. Surge et
accipe puerꝝ et fuge i egyptū. q̄ȝ di
ſtās o gabriel nūciatio tua Regna
bit i domo Jacob in eternū. et iſta
Accipe puerꝝ et fuge i egyptū. Ma
gna fides magnā fecit magnificē/
tiā Utriq̄ȝ nr̄m. cū magnanimi ſpe
ꝯtulit vt ꝯtra ſpeȝ ſperarem⁹ Por
ro totū illud ſeptēnalis p̄egrinatō
nis exiliū quāta ſedulitate pacia. et
lōganimitate trāſegit cum puero
Jƀu et mecū. recolat pi⁹ anim⁹ et
ꝯferat in corde ſuo. Uenient genēa
tōes q̄n ſcribet aliq̄ꝝ deuotio. plu/
rima ſup̄ iſtis pie ſpeculāda. multa
ꝯſaice. q̄dam heroico carmine cui
ioſephina nomē erit. q̄dā alic̄ ⁊ alt
ter. Nōnulli de laudib⁹ iuſti v̄gina
lis ſpōſi mei. fidiſſimi q̄ȝ cuſtodis ⁊
teſtis delegati multa ſue poſterita
ti legēda relinquēt. Statuerit ꝯſū/
mationē in ip̄i⁹ p̄cioſa morte q̄ p̄n̄/
tib⁹ filio meo et me. pie q̄ȝ flentib⁹
appoſitus eſt ad patres ſuos in ſe/
nectute bona cui⁹ memoria i gene/
ratōes ſeculoꝝ. Scribent̄ deinceps
certiora ꝓ decurſu tp̄is quo Jƀs
erat incipiēs q̄i ānoꝝ xxx. q̄n tota
ceſſi i cuſtodiā et indiuiduā ſeq̄lam
ei⁹ dū p̄ p̄ores annos fuerat velut
occult⁹ ⁊ inglorius. Sodit⁹ paup̄cu
lis nobis. quaſi ſeruul⁹ q̄ venerat

etiã miniſtrare nõ miniſtrari in hũi
litatis ⁊ ſũme obediẽtie documẽtũ
Tunc ꝓdiens Johẽs ab heremo
iuſſus baptiſare. iuſſus clamare. pa
rate viã dño. iuſſus annũciare ꝓmꝰ
regnũ dei. iuſſus ꝑdicare pniaꝫ in
remiſſionẽ pccoꝝ Signum ꝓinde
ſuſcipiẽs. Sup quẽ videris ſpm̃ de
ſcẽdentẽ et manentẽ. iṗe eſt q̃ bapti
ſat in ſpũ ſancto. Cõſenſit baptiſare
filiũ meũ. ſeruꝰ dñm. vox verbum.
amicꝰ ſponſi ſponſũ. Cui refugienti
cũ reuerenti timore Jhs ſubintulit
Sine. Sic nos decet implere om̃eꝫ
iuſtitiã. et hoc in ꝯfutationẽ oĩs in
iuſtitie nr̃e. Cãpꝰ ecce copioſiſſimꝰ
aptꝰ eſt collationũ meaꝝ memorit
i corde meo affabilit ſepe doctrina
lit et deuote cũ alloꝗo alieno cõica
toꝝ etiã viuẽte filio meo bñdicto.
Seduliꝰ aũt ꝯtuli poſt reſurrectõeꝫ
et aſcenſionẽ ipiꝰ. qñ data ſub cru
ce in filialẽ diſcipuli illiꝰ quẽ dilige
bat Jhs cuſtodiã. manſi vſqꝫ ad fe
licẽ obitũ meũ cũ aplĩs et diſcipult
in ihrlm q̃ fuerũt illic ꝑ annos .xij.
ad ꝯuincendũ iudeoꝝ incredulita
tẽ. Erãt em̃ (ſicut aperuit medicꝰ ca
riſſimꝰ lucas ſecretoꝝ ꝯſciꝰ meoꝝ)
om̃es ſimul in orõne ꝑſeuerãtes cũ
mulieribꝰ et maria mr̃e Jhu. Tunc
dato ſpũſancto celebris habebat
ſacri panis ꝯmunio in ſimplicitate
cordis Jũgebat orõ dñica. Sim
bolũ conditũ ẽ me ꝯſulta. Hoc ãt
vltimũ de me in canone ſcꝑture ca
tholice. verbũ repit expreſſũ qꝛ ſũ
maria mater Jhu. Sꝫ o ſapientiſſi
ſime dñe deꝰ ſalutaris meꝰ quanta

et q̃ꝫ multifaria ſunt ꝑter hec dicta
docta collata qꝫ q̃ ſi ꝑ ſingula ſcri
berent... nec ipm̃ arbitror mundum
cape eos q̃ ſcribẽdi ſũt libros. Et
qm̃ finis legis Jhs xp̃s et hꝰ ego
appellor maria mr̃ Jhu. Placꝫ col
latões aliq̃s de dño Jhu meo ſub
fine pſalterij huiꝰ decies decacor
di notulare Sũt. xxiiij. hmõi col
lationes.

Sequitur prima notula

q̃ ſeptuageſimaſeptima ẽ in ordine

Domin deꝰ ſalutaris meus
Jhus meꝰ quẽ magnificat
aĩa mea cũ exultatõe ſpũs
Et iṗe eſt finis oĩs ꝯſũmatõis. Et
eſt regalis diſtributio oĩs legis et
ornatꝰ vel inclinatõis naturalis et
ordinis. Iṗe rex regũ et dñs do
minantiũ. Dñs deꝰ ſalutaris meꝰ
nõ vane ꝯſtituit omẽs filios hoim
minꝰ q̃ꝫ alia opa ſua ſubiecta ſb pe
dibꝰ hõis q̃ tñ facta ſt bona valde
nec a ſuo fine fruſtrata. Dñs deus
ſalutaris meꝰ ꝯſtituit naturã hũa
nã ſupra ceteras irrõnales creatu
ras vt capax eſſet et particeps eſſe
poſſꝫ honeſtati. q̃ dr̃ honoris ſtatꝰ
terminꝰ boni et finis honoris. Eſt
ãt honor ille bonũ honeſtũ. bonuꝫ
ꝯueniens appetitui rõnali vt rõnal
eſt. Dñs deꝰ ſalutaris meꝰ nõ eſt ſa
lutaris vel ſalꝰ vel Jhs ſm nomẽ
ſuũ ſi non implere valeat totã indi
gentiã rei ſaluabilis ſm oẽs vires
ſuas. Patet hoc ex deſcriptione ſa
lutis vl ſalutaris. cuius finis eſt vt
repleat totam indigentiã patiẽtis

Salus in reb⁹ ſenſu carētib⁹ ſufficiēter obtinet̄ dū ſuo ꝯueniēti vel vti/
li bono ꝯiungunt̄. etiāſi nō delecta
biliter participāt illud. Patet hoc
in quiete reꝝ ſenſu carentiū ad lo/
ca ſua. Dū p̄terea formā ſibi ſilem
introducūt ad ꝯſeruationē ſpeciei.
Salus in aīalib⁹ carētib⁹ rōne ſuf
ficient̄ obtinet̄. dū ſuo ꝯueniēti vel
vtili ꝯiungunt̄. et dū illā ꝯiunctio/
nē ꝑcipiūt et in ꝑceptiōe delectant̄
etiāſi nihil ꝑticipāt d̕ honeſto Pa
tet q2 ad honeſtū ꝑcipiēdū neq̄q̄ꝫ
ꝯdita ſūt. Salus in oīni creatura
rōnali vel intellectuali nequaq̄ꝫ ob
tinet̄ ſi nō honeſto bono ſuo cū ꝑ/
ceptione ꝯiūgat̄. intelligēdo de ſa
lute ꝑfecta q̄ ꝯſiſtit in actu nō apti/
tudine ſola vel habitu. Patꝫ q2 ad
honeſtū bonū ꝑcipiendū actualit̄
formata eſt. Salus ī hōib⁹ ꝯſtitui
nō potuit abutentib⁹ rōe ph̄is aut
alijs p̄terq̄ꝫ in honeſto ſolo bono.
ſup̄mo. eterno et vno. nō in diuitijs
vtilib⁹. nō in delicijs ſuauib⁹. nō in
honorib⁹ vel̕ gloria tp̄alib⁹. Patet
qm̄ hec oīa ſi affuerint remanet in/
digentia ſeu vacuitas vl̕ inanitas
nō repleta in principaliori potētia
rationis q̄ ſuſceptiua eſt boni hone
ſti et illi⁹ ꝑceptiua. Magnificētia ſa
lutaris ad honeſtū capeſcendū ꝓ/
pria eſt ſoli⁹ nature intellectualis:
Sola em̄ mouet̄ ad honeſtum. vel
ſtat in eo ſub hac rōne ꝙ bonū hoc
aut illud ꝯſonat recte rationi. etiā/
ſi nō habēt rationē delectātis aut
vtilis. Honeſtū quippe ē qd̕ ſua vi
nos trahit et allicit dignitate. Ho
neſtū bonū d̕r ꝑ relationē ad appe
titū rōnalē vt rōnalis eſt ordinem
ſuū ſeruās retinēs q̄ꝫ naturā. Ma/
gnificentia ſalutaris ad honeſtum
fontalit̄ eſt ī deo p̄re luminū apud
quē nō ē alia ratio cuiuſcūq̄ꝫ appe/
tibilis vel amabil̕ q̄ꝫ honeſtas ſua
Oīnia em̄ ꝓpter ſe ip̄m fecit dn̄s. nō
ꝓpter aliud vel vtile vel. delectabile
intuitu p̄ncipali. Magnificētia ſalu/
taris neq̄ꝫ habet̄ neq̄ꝫ ſeruat̄ niſi re
cta ratio q̄ ſꝑ ad optima deprecat̄
terminet̄ aut finiat̄ ī deſiderio ſuo
Semꝑ em̄ curua remurmurat inq̄e
tat̄ et impꝑfecte ſtat. Hoc vidit qui
dixit. Nō eſt pax impijs. Et rurſū.
Cor impij ſic̄ mare feruēs qd̕ q̄eſcē
nō p̄t. Hinc orat pater me⁹ Dauid
Cor creari mundū. ſpm̄ inſuꝑ dari
rectū. ſpm̄. ſanctū ſpm̄ p̄ncipalē. ſm̄
tria ad q̄ fact⁹ eſt rōnalis ſp̄us. vt
recte. ſancte. fortit̄ ferat̄ in honeſtū
Magnificētia ſalutaris varie q̄ſita
eſt ab oīnib⁹ quotq̄t venerūt acte/
nus vſq̄ꝫ ad dn̄m deū ſalutare meū
vel q̄ p̄us implicite aut explicite cre
debāt in eū. Ip̄e em̄ eſt q̄ totū ho
minē ſaluū fec̄ ſm̄ oēs vires. q̄ ꝯſi/
ſtēs ī ſinu p̄ris annūciauit nob̄ de
deo q̄ ad verā honeſtatē via ē ve
ctor. hoſtiū ꝛ ēmin⁹ idē. Reſpectō ſa
lutaris illi⁹ q̄ ē excelſ⁹ dn̄s ꝛ hūilia
reſpicit. ſolā ī aīa rōnali ācilla ſua.
reſpicit hūilitatis honeſtatē. Hec
ſpēoſitas aīe. h̄ decor. hec pulcritu
do q̄ trahit ip̄m ꝛ allicit nec aliūde
tn̄ iō Ih̄s trahit̄ q̄ꝫ a ſe vel allicit̄

qm̄ in hac hūilitatis honeſtate c̄m
dedit ſe reſpicit et diligit. Reſpectō
ſalutaris notat̄ a ſponſa in canticl.
Cū eſſet rex inq̄t in accubitu ſuo.
nard⁹ mea dedit odorē ſuū In nar
do humili redolēte accipim⁹ hone
ſtatē. intuit⁹ hui⁹ honeſtatis ocul⁹
eſt efficax ꝛ viuus q̄ penetrat ꝛ vul
nerat cor in amore. Reſpectio ſalu
taris fit i ancilla q̄ reſpicit̄ cōuerſa
viciſſitudine ad dilectū. q̄ reſpicit ꝑ
oculū ſimplicē et rectū. de quo veri
tas. Si oculus tu⁹ fuerit ſimplex.
totū corp⁹ tuū ſupple opationū tu
arū erit lucidū et rectū. Ratio qꝛ ꝛ
finis p̄ſtituet̄ bon⁹ et ad finē ordo
rect⁹ nō diſtort⁹ ꝑ ineptitudinē aut
viciū Reſpectio ſalutaris multipli
citer intelligit̄ fieri a dn̄o deo ſalu/
tari meo. Unus mod⁹ eſt in eterna
p̄deſtinatione ſm quā dictū eſt a fi
lio in Johe. Qui ex deo eſt nō pec/
cat. qꝛ generatio dei cōſeruat illū
Ali⁹ p gr̄az habitualit̄ gratificātē
qualis eſt in paruulis et in hōib⁹
ſāctis dū dormiūt. Terti⁹ ē in opa
tionib⁹ ſāctis cū pceptiōe diuinoꝝ
cariſmatū ꝑ ſenſū intellect⁹ et affe/
ct⁹ in vna facultate liberi ſpūs in
corde vno qd̄ eſt natura eſſential̄
aie ſupeminent̄ cōtinēs memoriā
intelligentiā et affectū. Fit hec ſalu
taris pceptio ſepe dū dicit hō de/
uot⁹. Ego dormio ſupple in virib⁹
infimis. actū nō ſentiēs tpalium. et
cor meū vigilat i ſomniis ſpectacu/
loꝝ eternoꝝ. Beatitudo aie rōnal̄
dicēda ꝑ oēs generatōes. cōſiſtit i
factione magnoꝝ ꝑ illū q̄ potēs ē.

Hoc āt fiet dū erit memorie reple/
tio eternitat. et pac. erit itelligētie re
pletio vēitatis et lūis. erit volitiue
repletio dilectōis et fruitōis. Bea/
titudo aie rōnalis dicēda ꝑ oēs
generatōes cōſiſtit in ſtatu q̄ ē oim
bonoꝝ aggregatōe pfect⁹. Hec eſt
diffinitio recta beatitudinis q̄ ſta/
tū dicit in optimo. dū optima potē
tia optio ſuo obiecto imptuibebi/
lit̄ piūcta eſt. Btitudo aie rōnalis
pſiſtit i hoc ꝙ ipa tanq̄ ſignū ma
gnū in celo amicta eſt ſole toti⁹ ho
neſtatis i rōnali. Eſt luna toti⁹ mu
tabilitatis ſub pedib⁹ ei⁹ in pcupi/
ſcibili. Eſt corona toti⁹ pfectōis q̄i
ſtellaꝝ. xii. in capite v̄tutis iraſcibi
lis q̄ tēdit i ardua. Deniq̄ partu
rit filiū q̄ rapit̄ ad thronū dei. re/
ctur⁹ gētiles affectōes. Fit eni vbi/
gena qꝛ deſcēdit in eā ſpūſſāct⁹ Et
virt⁹ altiſſimi obūbrabit ſibi. Et q̄d
obūbratō niſi lucis effulgētia cū te
nebra? Maior idcirco intelligit̄ ob/
umbratio q̄ ſub luce clarior ē obū/
bratio. q̄lis p⁹ aiaz filii mei facta ē
mihi ſub cui⁹ vmbra quē deſidera/
bā ſepe ſedi. et poſtq̄ ſolicite mini
ſtrauerā ei. Beatitudo aie rōnalis
quā fecit magnā q̄ potēs eſt. plus
depēdet a bn̄placito ſue manutenē
tie in ſtatu finis vltimi et honeſti q̄
in vigore ꝓprie nature vel in fulgo
re pceptiuo aut i appetitiua motio
ne. Soluit̄ ꝓinde faciliter queſtio.
Cur ſathan irremediabiliter cor/
ruit dum alii ſteterunt immobiliter
qꝛ terminū vie datū cuilibet eoruz
impleuerūt. hi ꝑ depoſitionē de ſe/

de dignitatis ſue. Iſti p exaltatio-
nē ex ſua dū viatores eſſent ſb deo
fideli hūilitate. honeſtate. pulcritu-
dine. formoſitate. ſpecioſitate. in or
dinis ſui oſeruatōe. Sāctitas nōis
dei ouenit cū honeſtate. ouenit cū
ſalute. cōuenit cū humili diuina re-
ſpectiōe. ouenit cū magnificētia be
atitudinis ab iſo collate. cōuenit
inſup cū timore dei cū hūiliū exal-
tatiōe. cum eſurientiū repletione in
bonis. Poſtremo cū iſrael puei dei
ſuſceptione. Sanctitas et omne gē
neralit nomē qd ad etnitatē ſignifi
cādā adaptat ꝓprie ꝓpria eſt inter
creaturas nature intellectuali quo
ad finem ſue oditionis intentum. ſi
nō ex ꝓpria malicia et impuritate
deficiat. Eſt em̄ ſanctitas libēa ab
omi cōtagione puritas ſponte ſer-
uata. Sic ſanitas ſuo modo. ſic no
bilitas. ſic libertas dicūt facultatē
ꝓximā et facilē ad opatiōes ꝓpri-
as et ordinatas et debitas exercen
das. Sic inſup pax dr ordo nō im
pedit⁹ vel ordinis trāquillitas Sic
modeſtia modi ſtat⁹ eſt. et bonitas
boni ſtat⁹. Sāctitas colligit et ſati-
at. dū ſal⁹ oim et ſanctus ſanctoꝝ
Ihs. ſplēdor prīs i diuinis illabit
creature intellectuali tanq̄ ſpēs et
imago et virt⁹ dn̄i dei ſui prīs. dū
em̄ illabit vt ſpēs. pcipit vt pulcer-
rima: Quid em̄ eſt pulcritudo niſi
ꝓportio numeroſa q̄ ſuū pfecte rep
ſentat exēplatū? Porro dū illabit
vt virt⁹ agēs p cōtactū mediū ſeu
moderatū. pcipit ſuauitas. Natu-
ra em̄ q̄ triſtat i extremis. in mediis
delectat. Poſtremo dū illabitur vt
opatio. replēs totā capacitatē ⁊ in
digentiā ſui paſſibilis. ipa ſalutem
oia oplentē opat et fit qes. Sācti
tas ſalutaris et beata oplectit ne-
ceſſario in aia rōnali (quā ſanctifi
cat. ſaluat et beatificat) omē bonū
vt verificet illud ad moyſen. Ego
oſtēdā tibi omē bonū. bonū hone-
ſtū pncipalit. Et ex ei⁹ pceptiōe ne
ceſſario ſequit ſūma delectatō ꝓpt
ouenientiā ſummā. Demū vtilitas
ꝓpt indigētie cuiuſlibet ſupplemētū
vn̄ fas hz bn̄dicē deo q̄ replet in
bonis deſideriū ſuū otinēs in exul-
tatōe ſpūs in deo ſalutari ſuo. Ma-
gnificat anima mea dn̄m

Gloria prī et filio ⁊ ſpūiſan
cto. Quī inſpirāte te et pue
niente in bn̄dictionib⁹ dul-
cedinis O glorioſa trinitas pater
et fili⁹ et ſpūſanct⁹. Ego hūilis an
cilla magnificatōis tue cū exulta-
tōe ſpūs cāticū in finē vſq̄ deduxi
Glia tibi q̄ es alpha et o pncipiū
et finis cui ſoli debet honor ⁊ glia
Cōiunxi pus pſalteriū iocundū cū
cithara. miaz ſcz et graz cū poten
tia. Iure ſupeſt vt ſubnectā canticū
glorie tue qd habuiſti in te ⁊ apud
te pus q̄ mūd⁹ fieret. Mundū em̄
et oia q̄ in eo ſūt cōdidiſti ꝓpt ma
gnā gloriā tuā. Inde ē q celi enar
rāt gloriā tuā et oia q̄ celi ambitu
otinent gloriā magnificētie regni
tui Gloriā hāc vidit i ſpū Iſayas
dū audiuit cherubin clamātia. Sā
ct⁹ ſanct⁹ ſanct⁹ dn̄s de⁹ ſabaoth.
Pleni ſunt celi et terra gloria eius

Quod in principio qñ creati ſũt ce
li ⁊ terra canticũ hoc glorie tue fre
quẽtatũ eſt p ſpũs angelicos. lau/
dãtes te dñm ⁊ prẽ ⁊ filiũ et ſpm̃
ſanctũ. cui cantico qr diſſonare pre
ſũpſerũt apoſtate ſpũs. q̃rẽtes can
dẽ ſibi vſurpare gloriã. zelaſti ꝓpt
eã qm̃ ſola tibi ꝓpria eſt. zelauit et
pnceps milicie michael exclamans
Quis vt de⁹! Fuit poſtmodũ in cõ
ſũmatione ſeptẽ dieꝝ. cõdit⁹ ratio
nalis ſpũs in hõie cui datũ eſt pſal
teriũ decacordũ ad magnificandũ
te dñm qm̃ pceptum diſcipline. ipi
pm qd tibi ↄcineret in laudẽ et glo
riã tuã ↄtuliſti. Rupit ipe cordulas
hui⁹ pſalterij trãſgreſſor effect⁹. et
ideo ꝓiect⁹ eſt extra paradiſũ deli
ciaꝝ. cui ſi non data fuiſſet cithara
pnie ad repandũ pſalteriũ iocũdũ
obedientie et grẽ. nihil ſibi remane
bat de cãticis niſi lamẽtatões mõr
lis exilij cũ beſtijs. et ve ve dãnatio
nis cũ demonib⁹ in gehenne ſuppli
cijs. Repauit hoc pſalteriũ iocũdũ
cũ cithara. fili⁹. ſcda in trinitate p/
ſona volẽte prẽ cũ ſpũſcõ coopan
te. dũ fact⁹ eſt ipe p aſſũptionẽ car
nis et ſpũs. cithara in carne mea.
pſalteriũ iocundũ in ſpũ et gloria
pris in diuinitate. Sic em̃ alloquit̃
eũ pater. Exurge glĩa mea. exurge
pſalteriũ iocundũ cũ cithara. Cui
fili⁹ rñdens inducit. Exurgã dilucu
lo. Tu eni ſuſceptor me⁹ es. gloria
mea et exaltãs caput meũ qd reſu
ſcitaſti ad gloriã. Talit̃ itaqꝫ egre/
gi⁹ Dauid pſaltes pr̃ me⁹ dedit in
telligi. Ꝓpterea ſimil̃ ↄſonãs ſibi eru
pit nũc aĩa mea in magnificationẽ
dñi cũ exultatõe ſpũs miſcẽs pſalte
riũ iocundũ miſẽicordie cũ cithara
ſeueritatis et penitẽtie. Ampli⁹ vo
cur nõ poti⁹ a glorificatõe q̃ꝫ a ma
gnificatione ſũpſerim initiũ vt dice
rẽ. Glorificat aĩa mea dñm. Sentie
bã ꝓfecto puilegiũ hoc cãtici glĩe.
reſeruandũ multitudini milicie cele
ſtis exẽcit⁹. qñ ↄpleti fuerit dies vt
pariã filiũ meũ pmogenitum. Fiat
tũc reuelatõ celit⁹ ad paſtores q̃b⁹
ꝓ ſimplicitate ſua ⁊ ſedulitate vigi
li ſup gregẽ ſuũ velut in quadã ſo/
litudine deſerti ſubito fiet cũ ange/
lo euãgeliſante gaudiũ magnũ. co
mes multitudo milicie celeſtis lau/
dantiũ deũ celico carmine et dicen
tiũ. Glĩa in altiſſimis deo. Et i ter/
ra pax hõib⁹ bone volũtatl. Veni/
ent paſtores. videbũt mirabunt̃. re
uertent̃ glorificãtes deũ. Futuꝝ ẽ
inſup ad bethleez diuerſoriũ part⁹
mei. inoleſcat mos p eccĩam ſcõꝝ
toto terraꝝ orbe diffuſã iungẽ fini
b⁹ pſalmoꝝ cãticoꝝ ⁊ hymnoꝝ ce
lebriter velut vna et inceſſabili vo/
ce cũ om̃i milicia celeſtis exercitus.
Gloria pri ⁊ filio ⁊ ſpũiſancto Si
cut erat i pn. et nc̃ et ſp. ⁊ in ſ. ſ. amẽ
Sꝫ o glorioſa t̃nitas quãto põdẽ
ſniaꝝ reſonat i aurib⁹ meis paru⁹
hic et paucul⁹ numer⁹ ꝟbuloꝝ q̃t ⁊
quanti futuri ſunt ↄciues ſanctoꝝ
et domeſtici dei qui ad iuſtitiam
erudiunt plurimos. et fulgebunt ve
lut ſtelle in perpetuas eternitates

Deus tuorum militum sors et corona

ad declaratione᷑ celeſtis hu᷒ canti
ci glorie laborabűt te doctrice Cő
certabűt apud diſſidentes futuro/
rum hereticoꝝ fragores. ſtrepitus
horrendos qꝫ clamores vt in debi
ta concinãt armonia. te beatiſſimã
trinitate᷑ in vnitate. et vnitate᷑ in tri
nitate in ꝑenni ſeculoꝝ tꝑe Ame᷑.
Dice᷑t crebro. Gloria tibi dñe. No
minabunt te deű glorie. te gloriaȝ
plebis tue iſrael. Te dñm virtutű
qui es rex glorie Tu rex glorie xp̄e
cőcinit om̄is eccleſia. Tu ad dexte
ram dei ſedes in gl̄a dei patris Ti
bi laus. tibi gloria. tibi gr̄arű actő
Quid igitur ſuꝑeſt humilitati mee
quam reſpexit dñs niſi vt cű om̄i/
bus generationibus ſeculorű. ſub/
iungam pro fine pulcerrimo. debi
to qꝫ ſuꝑaddens ad canticű meuȝ
Gloria patri et filio et ſpirituiſan/
cto Sicut erat in principio et nűc
et ſꝑ et in ſecula ſeculorum. Amen

Liber ſuꝑ Cantico virginis Marie
compilat᷒ ꝑ magiſtꝝ Johēȝ Ger/
ſon olim cancellariű Pariſiē̃. Ex/
plicit Anno gr̄e. M.cccclxxiij. pe/
nultimo die Marcij qui fuit vigilia
paſche.